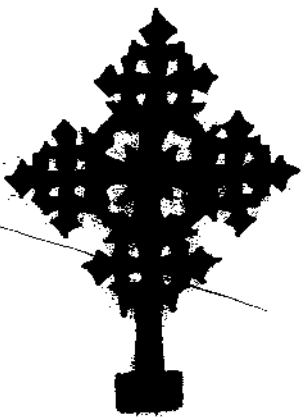
መጽሐፈ ዲድስቅልያ

ዘአበዊነ ሐዋርያት

አሳታሚ፡- ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት

፳፻ፀ ዓ.ም.

ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ጳውሎስ (ዶ/ር)

ቀዳማዊ፣ ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም ወእጨጌ

ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖት የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ምክር ቤት ፕሬዝዳንትና

የዓለም ሃይማኖቶች ለሰላም የክብር ፕሬዝዳንት

መ ግ ለ ጫ

ንሕነሰኬ ኢንክል ክቢቶቶ ለዝንቱ ነገር"
እኛስ ይህንን ነገር ልንሠውረው አንችልም።
(ግብረ ሐዋርያት ፬ ፡ ፳)

በብሂለ አሶ ፡ "በቃል ያለ ይረሳል፣ በመጽሐፍ ያለ ይወረሳል" እንደተባለው በየዐረፍተ ዘመኑ በልብ የታሰበውን፣ በቃል የተነገረውን፣ በተግባር የተፈጸመውን፣ ማንኛውንም ክንውን በጽሑፍ አስፍሮ፣ የተጻፈውንም በክብር ጠብቆና አቆይቶ ለትውልድ ማስተላለፍ በየዐረፍተ ዘመኑ ከሚነሳው ትውልድ ሁሉ የሚጠበቅ ታሪካዊ ግዴታ ነው።

በመሆኑም ጥንታዊትና ታሪካዊት፣ እንዲሁም ብሔራዊት የሆነችው የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ከተቀበለቻቸው አምላካውያት ሰማንያ ወአሐዱ ቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ስምንቱ የሕግና የሥርዓት መጻሕፍት ናቸው።

<u>በዝርዝር ሲገለጹም</u> :-

- ❖ ሥርዓተ ጽዮን ፤
- ❖ ትእዛዝ፤
- ❖ ግጽው፤
- ❖ አብጥሊስ፤
- ❖ ፩ኛ መጽሐፈ ኪዳን፤
- ❖ ፪ኛ መጽሐፈ ኪዳን፤
- ❖ ቀሌምንጦስ፤
- ❖ ዲድስቅልያ

በመባል ይታወቀቀሉ።

ሰዋቢነት የሚቀርበውም "ለመጻሕፍተ ቀኖናትሰ ቀዳሚሆሙ ቀኖና፣ "ዘሠርዕዋ ሐዋርያት። ወእሙንቱ እንዘ ጉቡአን በጽርሐ ጽዮን፣ እምድኅረ ዕርገት፣ ወርደተ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ ወእምቅድመ ይዘረዉ በእንተ ስብከት" የሚለው ገጸ ንባብ ሲሆን፣ ትርጓሜውም የቀኖና መጻሕፍት መጀመሪያቸው፣ ሐዋርያት የሠሩዋት ናት። እነርሱም ከዕርገትና መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ ከወረደ በኋላ ፣ ለስብከተ ወንጌል ከመበተናቸው አስቀድሞ በጽርሐ ጽዮን ተሰብስበው ሳሉ የሠሩዋት ናት የሚለው ነው። (መቅድመ ፍትሐ ነገሥት ገጽ ፲፪ ፫ራግራፍ ፫።)

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም "አኃዊነ! ንኤዝዘክሙ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ተገሐሥሙ ለኵሉሙ ቢጽ እለ የሐውሩ በትምይንት፣ ወአኮ በሥርዐት ዘሠራዕናሆሙ" 2ኛ ተሰ 3:6)

ወንድሞቻችን! በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናገዛችኋለን፤ በሠራንላቸው ሥርዐት ያይደለ በተንኮል የሚሔዱትን ሰዎች ሁሉ ተለዩአቸው። በሚለው ቃለ ሐዋርያ መሠረት ቤተ ክርስቲያን ቤተሰቦችዋን፣ የእምነት ተከታዮችዋ፣ ምእመናንን የምታስተዳድርባቸው የሕግና የሥርዐት መጻሕፍት ናቸው።

ከስምንቱ የሥርዐት መጻሕፍት አንዱ "ዲድስቅልያ" የተሰኘው የሥርዓት መጽሐፍ ነው። ዲድስቅልያ ማለትም ፣ ቃሉ የጽርኢ ቃል ሲሆን ትርጓሜውም ትምህርት ማለት ሆኖ፣ ከላይ እንደ ተገለጸው ቅዱሳን ሐዋርያት ከሐዲስ ኪዳን ለትምህርት አውጣጥተው ያዘጋጁት ነው።

"መቅድመ መሐርምሙ ለውሉድክሙ መጽሐፈ ሲራክ ወሰሎሞን፣ ወመዝሙረ ዳዊት ወዲድስቅልያ" እንደተባለው የሥርዐት መጽሐፍ ብቻ ላይሆን ለትምህርተ ሕግናትም ጠቃሚ እና አስፈላጊም ነው። ዲድስቅልያ የተሰኘው ይህ የሥርዐት መጽሐፍ በግዕዝ አናቅጽ የተከፈለ ሲሆን፣ ከቀድሞ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ከተላለፉልን የሥርዓት መጻሕፍት አንዱ ስለሆነ ጠቢቡ ሰሎሞን በመጽሐፈ መክብብ ፫፡፩-፰ ላይ "ቦ ለኵሉ ዘመን፣ ወቦ ጊዜ ለኵሉ ምግባር ዘታሕተ ፀሐይ" ለሁሉ ዘመን አለው፣ ከፀሐይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው፣ በማለት እንደተናገረው፣ ቀደም ሲል በቁም ጽሕፈት ተጽፎ፣ በቤተ መጻሕፍት ወመዛክር በክብር ተጠብቆ፣ አንድ ሰራሱ ሆኖ ተቀምጦ የነበረው መጽሐፈ ዲድስቅልያ ሰመሳው አብያተ ክርስቲያናት፣ ለትምህርትና ለምርምር ይበጅ ዘንድ፣ በማሳተሚያ ድርጅታችን ተዘጋጅቶ፣ በሊቃውንት ጉባኤ ተመርምሮ፣ ታትሞ እንዲሰራጭ ማድረጋችንን ስናበሥር መንፈሳዊ ደስታ ይሰማናል።

"አምላከ ቅዱሳን ሐዋርያት ኢትዮጵያን ይባርክ"

አባ ጳውሎስ ዶ/ር ቀዳማዊ፣

ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ፣

ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም፣ ወአጨጌ ዘመንበረ ተክለሃይማኖት፣

የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ምክር ቤት ፕሬዝዳንትና ፣

የዓለም ሃይማኖቶች ምክር ቤት ለሰላም የክብር ፕሬዚዳንት

ሐዋርያት የሰማርያን ሰዎች ባስ ተማሩ ጊዜ ሲሞን መሠርይ እጃ ቸውን በጫኑበት ላይ፣ መንፈስ ቅዱስ ሲወርድ፣ ተአምራት ሲደ ረግ፣ ድውያን ሲፈወሱ አይቶ ይህ ተአምራታቸው የሥራይ መስሎት እኔም እጁን በጫንኩበት መንፈስ ቅዱስ እንዲአድር፣ተአም ራት እንዲደረግልኝ አድርጉኝ ብሎ በሥራይ የሰበሰበውን ብዙ ወርቅ ብር አምጥቶ ለሐዋርያት ሰጣ ቸው፤ ጴጥሮስ ወርቅክ ወብሩርክ ይኵንክ ለክ ለሕርትምና፤ ወርቅህ ብርህ ላንተ ለጥፋትህ ይሁንኽ፣ ይመስለክኑ ዘበወርቅ ትሣየጦ ለጸጋ እግዚአብሔር ፣ አንዱን አካል ወልድን ይሁዳ ሸጠው፤ እኛ ደግሞ አንዱን አካል መንፈስ ቅዱስን የምን ሸጥልህ በወርቅ የምትገዛው ይመስልሃልን፣ አል ብክ ክፍል ውስተዝ ነገር ፣ መንፈስ ቅዱስን ማሳደር ፣ አን ድም ከኛ ጋር እድል ፈንታ ጽዋ ተርታ የለህም፣ በጽኑ ክህደት ተይዘህ አይሃለሁና አለው፤ እሱም ይህ ሁሉ እንዳይደረግብኝ ጸልዩልኝ አለ።

ከዚህ የማይሆንለት ቢሆን አንጾ ኪያ ወርዶ ያስት ጀመረ፣ ለጴጥሮስ ደቀ መዛሙርትህን አሳተ ብለው ነገሩት ፣ ዮሐንስን አስከትሎ አንጾኪያ ወረደ፣ ሲሞን መከራከር የማይቻለው ቢሆን ሮም ወረደ ፣ ከዚያም ሄዶ አልተወም፣ ያስታል ብለው ነገሩት፣ ጴጥሮስ ዮሐንስን አስከትሎ ወርዶ ቅብውን በአንቀጸ ሮም አግኝተው ፈውሰውት ገብተዋል ። ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ሕዝቡ ወደ እነሱ ተሳቡ፣ ለመሥዋዕት የቀረበ ላም ነበር ሹክ፣ ሹክ ቢለው ከሁለት ተከ ፈለ ፣ ከሚዛን ቢአገቡት ትክክል ሁኗል፣ ሚዛኑ የዓይን ነው። ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ወደ ሲሞን ተሳቡ፣ ቅዱስ ጴጥሮስ ቢባርከው ተነሳ፣ ጠርተህ አምጣው አለው በቃል ሰብአዊ ጠርቶ እያዳፋ እያጋፋ አመጣው ፤ ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ወደ ሐዋርያት ተሳቡ፣ በሬ አስነሥቶ ማስቀ ባጠር ቁም ነገር ነውን ብሎ አጋንንትን በምስሐቡ ስቦ ያንተ ሀብት ይህ ነው፣ አንተን ቅስና፣ አንተን ዲቁና ሹሜሃለሁ ብሎ ዐረግሁ አለ፣

ዮሐንስ ቅዱስ ጴጥሮስን አበ ዓለም ዝም ትላለህን አለው፣ ተወው በእምር ከፍ ይበል አለው፣ በእምር ከፍ ሲል ቢያማትብበት አጋንንት ጥለውት ሸሹ፣ ወድቆ ተንቆጫቁጮ ሙታል።

ከዚያ የነበሩት የእርሱ ደቀ መዛ ሙርትም ብዙ ክህደትና ኑፋቄ አፍልቀዋል።

በዚህ ምክንያት አሥራ ሁለቱ ሐዋርያት፣ ሰባ ሁለቱ አርድዕት፣ ንዋይ ጎሩይ ጳውሎስ፣ ያዕቆብ እጉሁ ለእግዚእነ ሁነው በኢየሩ ሳሌም ተሰብስበው አርባ ሦስት አንቀጽ፣ ዲድስቅልያ ተናግረዋል። ይህንኑም ጌታ ባረገ በሃያ ሁለት ዓመት በፊልጵስዩስ ሕንፀተ ቤተ ክርስቲያንን ካሳያቸው፣ ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያንን ካስተማራቸው በኋላ፣ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ፣ እንደአንድ ልብ መካሪ ሁነው ወስ ነው ጽፈው ለቀሌምንጦስ ሰጥተ ውታል፣ ከዚያ አንሥቶ በመምህ ራን ቃል ሲነገር ከዚህ ደርሷል። ይኸውም ለኛ ምክር እዝናት ሊሆን ተጽፎልናል፣

መጽሐፉ ባዘዘው ሥርዓት ብንጸና ተስፋችንን ካለኝታችን ፍጻሜ ከኢየሱስ ክርስቶስ እናገኝ ዘንድ፣ ወሎሱ ዘተጽሕፈ ለተግሣጸ ዚአነ ተጽሕፈ ፣ ከመ በትዕግሥትነ ወበተወክሎተ መጻሕፍት ንርከብ ተስፋነ አንዲል፣

ልመናቸው በረከታቸው በወዳ ጃቸው በርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት፣ ወፓትርያርክ አባ ጳውሎስ ይደ ርና ንጹሓን ክቡራን የሚሆኑ አባቶች ሐዋርያት ያስተማሩት የዲ ድስቅልያ ትምህርት ይህ ነው።

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፩. ዲድስቅልያ ብም ህርተ አበው ቅዱሳን ሐዋ ርያት፤	ገጽ ፩	አንቀጽ ፩. የቅዱሳን አበው ሐዋርያት (ትምህርት) ዲድስቅልያ፤	ገጽ ፩
አንቀጽ ፪. በእንተ ከመመ ፍትው ለአብዕ ልት ይጎሥሡ አእምሮ ረባሕ እመጻሕፍት ።	ገጽ ፲፩	አንቀጽ ፪. ባለጸጎች በመ ንፈስ ቅዱስ የሚገኘውን ጥቅም ከመጻሕፍት ይፈልጉ ዘንድ እን ዲገባ፤	ገጽ ፲፩
አንቀጽ ፫. በእንተ ከመ መፍትው ይት አዘዛ አንስት ለአምታቲሆን	ገጽ ፲፯	አንቀጽ ፫. ሴቶች ለባሎቻ ቸው መታዘዝ እንደ ሚገባቸው፤	ገጽ ፲፯
አንቀጽ ፬. በእንተ ኤጲስ ቆጶስ ወቀሲስ ወዲያቆናት፤	ገጽ ፳፪	አንቀጽ ፬. ስለ ኤጲስ ቆጶስ ስለ ቄስና ስለ ዲያቆናት አገልግሎት፤	ገጽ ፳፪
አንቀጽ ፭. በእንተ ከመ ኢመፍትው ለኤ ጲስ ቆጶስ ይስ ማዕ ነገረ ውዴት፤	ገጽ ፴፯	አንቀጽ ፭. ኤጲስ ቆጶስ የነገር ሥራን መቀበ በል እንደማይገባው፤	ገጽ ፴፯
አንቀጽ ፮. በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት ይትወክፉ ንስሐሆሙ ለእለ ይትመየጡ ።	ገጽ ፵፪	አንቀጽ ፮. ኤጲስ ቆጶሳት በፍቅርና በቅንነት የሚመለሱትን ንስሐቸውን መቀ በል እንዳለባቸው፤	ገጽ ፵፪
አንቀጽ ፯. በእንተ ከመ ኢመፍትው ንጉ ሥፅ ወኢመነሂ፤	ገጽ ፵፭	አንቀጽ ፯. ጥፋተኛ መሆኑ ሳይመሰከርበት ምንም መቀጣት እንደሌለበት ።	ገጽ ፵፭
አንቀጽ ፰. በእንተ ከመ መፍትው ይብኡ መባዓ፤	ገጽ ፶፪	አንቀጽ ፰. ምዕመናን ባሳ ቸው መጠን ለቤ ተክርስቲያን መባ ያገቡ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፶፪

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፱. በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቆን ይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ መዓሐተ ኤጲስ ቆጶስ፤	ገጽ ፻፩	አንቀጽ ፱. ዲያቆን ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ ምንም ምን ማድ ረግ እንዳይገባው፤	ገጽ ፻፩
አንቀጽ ፲. በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ያመክር ወይ ጠይቅ ኵሎ ነገረ፤	ገጽ ፻፲	አንቀጽ ፲. ኤጲስ ቆጶስ ነገርን ሁሉ መርምሮ ይረዳ ዘንድ እንደ ሚገባ፤	ገጽ ፻፲
አንቀጽ ፲፩. በእንተ ከመ መፍትው ለክርስቲያን ይጎድጉ ወትረ ለቢያመ አበሳ፤	ገጽ ፻፵፬	አንቀጽ ፲፩. ክርስቲያኖች ዘወትር የወንድሞቻ ቸውን በደል ይቅር ይሉ ዘንድ እንዲገ፤	ገጽ ፻፵፬
አንቀጽ ፲፪. በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክርስ ቲያን ይባሉ ውስተ ማኅደረ ነኪ. ራን፤	ገጽ ፻፶፭	አንቀጽ ፲፪. ክርስቲያኖች በሃይማኖት ወደ ማይ መለሷቸው ቤት ጨዋታ ለማየት፤ ዘፈን ለመስ ማት መሔድ እንዳይ ገባቸው፤	ገጽ ፻፶፭
አንቀጽ ፲፫. በእንተ መበ ሊታት ዘኢለቦን ምት	ገጽ ፻፷፩	አንቀጽ ፲፫. ባል ስለሌ ላቸው ሴቶች፤	ገጽ ፻፷፩
አንቀጽ ፲፬. በእንተ ከመ ኢመፍትው ያጥምቃ አንስት ፤	ገጽ ፻፷፭	አንቀጽ ፲፬. ሴቶች ያጠ ምቁ ዘንድ እንደ ማይገ፤	ገጽ ፻፷፭
አንቀጽ ፲፭. በእንተ ከመ ኢመፍትው ይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህነት፤	ገጽ ፻፷፯	አንቀጽ ፲፭. ሕዝባዊ የክ ህነትን ሥራ ይሠራ ዘንድ እንደማይገ፤	ገጽ ፻፷፯
አንቀጽ ፲፮. በአንተ መአ ስብ፤	ገጽ ፻፸	አንቀጽ ፲፮. ስለፊት ሴቶች (መበለታት) የሚናገር፤	ገጽ ፻፸
አንቀጽ ፲፯. በእንተ ዕንለ ማውታ፤	ገጽ ፻፸፯	አንቀጽ ፲፯. አባት እናት ስለሞቱባቸው፤	ገጽ ፻፸፯

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፲፮. በእንተ ከመ መፍትው ይተክዙ ኤጲስ ቆጳሳት በእንተ እበራት ወዕንለ ማውታ፤	ገጽ፻፹፮	አንቀጽ ፲፯. ኤጲስ ቆጳሳት እናት አባት ለሞቱ ባቸው ልጆችና ባል ቴቶች ማዘንና መር ዳት እንደሚገባቸው፤	ገጽ ፻፹፯
አንቀጽ ፲፱. በእንተ ከመ መፍትው መለስብ ወመበለታት ይን ሥኣ ዘተጸገዋ በአ ቴት፤	ገጽ ፻፺	አንቀጽ ፲፱. ባሎቻቸው የሞቱባቸውና ባልቴ ቶች የሚሰጣቸውን ዕርዳታ በምስጋና መቀ በል እንዳለባቸው፤	ገጽ ፻፺
አንቀጽ ፳. በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጳስ ይለቡ ነሚአ መባዕ፡	ገጽ ፻፺፩	አንቀጽ ፳. ኤጲስ ቆጳሱ መባ የሚቀበላቸ ውን ሰዎች ሥነ-ምግባር ማወቅ እንዳለበት፤	ገጽ ፻፺፩
አንቀጽ ፳፩. በእንተ ከመ መፍትው ይገ ሥው አበው ውሉ ዶሙ፤	ገጽ ፻፺፫	አንቀጽ ፳፩. ወላጆች ልጆ ቻቸውን ይመክሩ ይገሥው ዘንድ እን ዲገባ፤	ገጽ ፻፺፫
አንቀጽ ፳፪. በእንተ ከመ መፍትው ይተ ሐቱ አግብርት ለአ ጋዕዝቲሆሙ፤	ገጽ ፻፺፱	አንቀጽ ፳፪. አገልጋዮች ለአሳዳሪዎቻቸው በግብረገብነት መታ ዘዝ እንዳለባቸው፤	ገጽ ፻፺፱
አንቀጽ ፳፫. በእንተ ከመ መፍትው ለደና ግል ይብጽኣ ርእሶን ዘእ ንበለ ያመከራ ነፍሶን፤	ገጽ ፪፻	አንቀጽ ፳፫. ደናግል ከል ባቸው አስበው ሳይ መክሩ በድንግልና ለመኖር እንዳ ይሳሉ፤	ገጽ ፪፻
አንቀጽ ፳፬. በእንተ ሰማ ዕት አለ ወሰ ምሙ ነበ ምኵናን፤ በእንተ በዓላት ወፋሲካ	ገጽ ፪፻፩	አንቀጽ ፳፬. ስለ በዓላትና ፋሲካ መከራ ስለሚ ቀበሉ ሰማዕታት፤	ገጽ ፪፻፩

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፳፭. በእንተ ትን ሣኤ ሙታን፤	ገጽ ፪፻፲፫	አንቀጽ ፳፭. ስለ መታን መነሣት፤	ገጽ ፪፻፲፫
አንቀጽ ፳፮. በእንተ ለማዕት፤	ገጽ ፪፻፳፫	አንቀጽ ፳፮. ስለ ለማ ዕታት የሚናገር፤	ገጽ ፪፻፳፫
አንቀጽ ፳፯. በእንተ ከመ ኢመፍትው ይባሉ ክርስቲ ያን ውስተ ቤተ ተውኔት፤	ገጽ ፪፻፳፬	አንቀጽ ፳፯. ክርስቲያኖች ወደ ዘፈን፤ ወደ ጨዋታ ቤት መሔድ እንደ ማይገባቸው፤	ገጽ ፪፻፳፬
አንቀጽ ፳፰. በእንተ ከመ ኢመፍትው ክርስቲ ያን ይምሐሉ በስመ አማልክት መኢጋን ንት፤	ገጽ ፪፻፳፭	አንቀጽ ፳፰. ክርስቲያኖች በጣዖትና በአጋንንት ስም መማል እንደ ማይገባቸው፤	ገጽ ፪፻፳፭
አንቀጽ ፳፱. በእንተ ከመ ኢመፍትው ይዕ ቀቡ ወይፈጽሙ ዕለተ በዓላት በፍ ሥሐ መንፈሳዊት፤	ገጽ ፪፻፳፱	አንቀጽ ፳፱. የበዓላት ቀኖ ችን በመንፈሳዊ ደስታ ይጠብቁ ዘንድ እንደሚገባ፤	ገጽ ፪፻፳፱
አንቀጽ ፴. በእንተ ከመ መፍትው ንለቡ ክር ስቲያን ገቢረ ዕለተ ፋሲካ፤	ገጽ ፪፻፴፪	አንቀጽ ፴. ክርስቲያን የፋሲካ በዓል የሚ ደረግበትን ዕለት መገ ንዘብ እንደ ሚገባን፡	ገጽ፪፻፴፪
አንቀጽ ፴፩. በእንተ ፍል ጠተ ዕልዋን ወመና ናፍቃን፤	ገጽ ፪፻፴፫	አንቀጽ ፴፩. ከዳተኞች ንና መናፍቃንን ስለመለየት፤	ገጽ ፪፻፴፫

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፴፪. በእንተ ዘከመ አብአ ሰይጣን ፍል ጠተ፤	ገጽ ፪፻፷፪	አንቀጽ ፴፪. ሰይጣን በቤተክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን ስለማስ ገባቱ፤	ገጽ ፪፻፷፪
አንቀጽ ፴፫. በእንተ ርትዕት ሃይማኖት ወቅድስት ሥላሴ፤	ገጽ ፪፻፷	አንቀጽ ፴፫. ስለ ቀናች ሃይማኖትና ስለ ቅድስት ሥላሴ፤	ገጽ ፪፻፷
አንቀጽ ፴፬. በእንተ ከመ መፍትው ይጸልዩ ወይስአሉ ወይ ዘምሩ ላዕለ እለ አዕረፉ፤	ገጽ ፫፻፯	አንቀጽ ፴፬. ስለሞቱ ሰዎች ይጸልዩና ይዘምሩ ዘንድ እን ዲገባ፤	ገጽ ፫፻፯
አንቀጽ ፴፭. በእንተ ፃማ ወአኮ ቈት፤	ገጽ ፫፻፲	አንቀጽ ፴፭. ስለ መን ፈላዊ ምስጋናና ደኅም፤	ገጽ ፫፻፲
አንቀጽ ፴፮. በእንተ ሜሮን፤	ገጽ ፫፻፲፰	አንቀጽ ፴፮. ስለ ሜሮን፤	ገጽ ፫፻፲፰
አንቀጽ ፴፯. በእንተ ቅኔ ሠራዊት መንፈሳው ያን፤	ጽ ፫፻፳፬	አንቀጽ ፴፯. ስለ መን ፈላውያን መላእክት አገልግ ሉ፤	ገጽ ፫፻፳፬
አንቀጽ ፴፰.በእንተ ከመ መፍትው ናዕርፍ ሰን በታተ፤	ገጽ ፫፻፳፯	አንቀጽ ፴፰. በሰንበቶች ቀን ማረፍ እን ዲገባ፤	ገጽ ፫፻፳፯
አንቀጽ ፴፱. በእንተ ንዑሳ ክርስቲያን፤	ገጽ ፫፻፴፫	አንቀጽ ፴፱. ይጠመቁ ዘንድ ስለ ሚወለዱ ንዑስ ክርስቲያን፤	ገጽ ፫፻፴፫
አንቀጽ ፵. በእንተ ጸሎት ዘይትነበብ ዲበ ማይ፤	ገጽ ፫፻፴፱	አንቀጽ ፵. በክርስትና ጊዜ በመጠመቂያ ውሀ ላይ የሚጸ ለይ ጸሎት፤	ገጽ ፫፻፴፱

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፵፩. በእንተ ጸሎት ላዕለ ሜሮን።	ገጽ ፫፻፵፩	አንቀጽ ፵፩. በሜሮን ላይ ስለ ሚጸለይ ጸሎት።	ገጽ ፫፻፵፩
አንቀጽ ፵፪. በእንተ ዘከመ ይጸልዩ ዘንተ ጸሎተ ሐዲሳን እለ ተጠምቁ።	ገጽ ፫፻፵፩	አንቀጽ ፵፪. አዲስ አማንያን ሲጠመቁ ስለሚጸልዩት ጸሎት	ገጽ ፫፻፵፩
አንቀጽ ፵፫. በእንተ ኤጲስ ቆጳሳት እለ ተሠ ይሙ በነበ ሐዋ ርያት።	ገጽ ፫፻፵፪	አንቀጽ ፵፫. በሐዋርያት ስለተሾሙ ኤጲስ ቆጳሳት የሚናገር።	ገጽ ፫፻፵፪

አንቀጽ ፩

ዲድስቅልያ ዘውእቱ ትምህርት ዘአበው ቅዱሳን ሐዋርያት፤ ጸሎቶሙ ወበረከቶሙ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

በስመ እግዚአብሔር አብ አኃዜ ኵሉ ወወልዱ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ።

፩ ንሕነ እሙንቱ ዐሠርቱ ወ፪ቱ ሐዋርያት ላእካኒሁ ለወልድ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ተጋቢኦነ አሐተኔ በኢየሩሳሌም ሀገሩ ለንጉሥ ዐቢይ፤ ወምስሌነ እጉነ ጳውሎስ ጌር ወንጹሕ፤ ሐዋርያ ሆሙ ለኵሎሙ አሕዛብ፤ ወያዕቆብ እጉሁ ለእግዚእነ ዘውእቱ ኤጲስ ቆጶስ ለዛቲ ሀገር ኢየሩሳሌም ሠራዕናሃ ለዛቲ ርትዕት ትምህርት።

፪. ወአዘዝነ ከመዝ መዓርገ ሢመታት ለቤተ ክርስቲያን በአርአያ ዘበሰማያት።

፫. ወንሕነ ንጌሥጸክሙ ከመ ይንበር ኵሉ ለለ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ ውስተ ዘተጸውዐ እምኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፩

የቅዱሳን አበው ሐዋርያት ትምህርት ዲድስቅልያ፤ ጸሎታቸውና በረከታቸው ከእኛ ጋር ይኑር።

ሁሉን በያዘ በእግዚአብሔር አብ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ናዛዚ በሚሆን በመንፈስ ቅዱስ ስም።

፩ የአንድያ ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዮች እኛ ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት በታላቁ ንጉሥ ከተማ በኢየሩሳሌም በአንድነት ተሰብስበን ከእኛም ጋር የአሕዛብ ሁሉ ሐዋርያቸው ደግና ንጹሕ ወንድማችን ጳውሎስ፤ የዚችው ከተማ የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ የጌታችን ወንድም ያዕቆብም ከእኛ ጋር ሆነው ይህችን የቀናች ትምህርት ሠራናት።

፪. የቤተ ክርስቲያንን የሹመቶች መዓርግ በሰማያት ባለው አምሳል እንደዚህ አዘዝን።

፫. ከእናንተም ሁሉ እያንዳንዱ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ በተጠራበት ጸንቶ ይኖር ዘንድ እኛ እንመክራችኋለን።

፬. ኤጲስቆጶስ በአምሳለ ኖላዊ፤ ወቀሳውስት በአምሳለ መገሥጻን፤ ወዲያቆናት በአርአያ ላእካን ፤ ወን ፍቀ ዲያቆናትሂ ናሁ ከመ ረዳእ ያን፤ ወአናጕንስጢሳውያን ከመ አንባብያን በጥይቅና፤ ወአብስሊ ድሳውያን ከመ መዘምራን፤ ወባ ዕዳንስ ከመ እለ ያጸምዑ ቃለ ወንጌል።

፭. ወዓዲ ይለብዉ ነገረ ተግ ሣጽ፤ እስመ ከመዝ ረከብነ ወሠ ራዕነ ሕገ ለቤተ ክርስቲያን ወጸሐፍነ ዘንተ መጽሐፈ ተግ ሣጽ ወፈነውነ ምስለ ቀሌምን ጦስ እጉነ ላእክ ለዝንቱ ዓለም ከመ ይሑሩ በትእዛዝ አብያተ ክርስቲያናት እለ መትሐተ ሰማይ ወይለብዉ ጥዩቀ ፤ ከመ ሶበ ሰምዑ ዘንተ ትእዛዘ ዘጽሑፍ ውስቴቱ፤ ወይርከቡ ሕይወተ ዘለ ዓለም ክብረ ወስብሐተ በጎበ እግ ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘጸገወነ ዘንተ ምሥጢረ ዘእምንቤሁ።

፮. ወእለ ኢየዐቅቡ ሕጎ ይወድቁ ውስተ እሳት ዘኢይጠፍእ፤ ወዓዲ ይከውን ምንባሮሙ ውስተ ገሃነም በከመ ጽሑፍ እስከ ለዓለም።[፩]

፩. ማቴ. ፳፭፤ ፵፩

፬. ኤጲስቆጶሱ እንደ ጠባቂ ነው፤ ቀሳውስትም እንደ መምህራን ናቸው፤ ዲያቆናትም እንደ አገልጋዮች ናቸው፤ ንፍቀ ዲያቆናትም እነሆ እንደ ረዳቶች ናቸው፤ አናጕንስጢሳውያንም በማስተዋል እንደ አንባብያን ናቸው፤ አብስሊድሳውያንም እንደ መዘምራን ናቸው፤ ሌሎች ግን የወንጌልን ቃል እንደሚያደምጡ ናቸው።

፭. ዳግመኛም የትምህርቱን ቃል ያስተውሉ፤ እንደዚህ ስላገኘነው ለቤተ ክርስቲያን ሕግ አድርገን ሠራን፤ ይህንም የምክር መጽሐፍ ጽፈን የዓለም መምህር በሆነው በወንድማችን በቀሌምን ጦስ እጅ ላክን፤ ከሰማይ በታች ያሉ አብያተ ክርስቲያናት በትእዛዝ ፀንተው ይኖሩ ዘንድ፤ በውስጡ የተጻፈውንም ይህንን ትእዛዝ በሰሙ ጊዜ በእርግጥ ያስተውሉ ዘንድ፤ ይህንም ምሥጢር ከራሱ በሰጠን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ የዘለዓለም ሕይወትን ኩሽርንና ምስጋናንም ያገኙ ዘንድ።

፮. ሕጉን የማይጠብቁ ግን በማ ይጠፉ እሳት ይወድቃሉ ፤ ዳግ መኛም እንደተጻፈ መኖሪያቸው እስከ ዘለዓለም ድረስ በገሃነም ውስጥ ይሆናል።

፮ ወሐዋርያትሰ ወቀሲሳን ወሶሎሙ አሕዛብ እለ አምኑ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወገብሩ ጽድቀ ወሰላመ ይረክቡ ሣህለ ወምሕረተ በኀበ እግዚአብሔር አብ አኃዜ ዅሉ ዓለም ወወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ። ወይበጽሑ ውስተ አእምሮ ዚኣሁ በቅድስት ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ። ወእለሰ ተቀንዩ ሎቱ ይክውኑ ዐፀደ ወይን ንጹሐ ወጎሩየ ወይረ ክቡ ሕይወተ ዘለዓለም በዛቲ አሚን ወመዊእ በመንፈስ ቅዱስ። ወይጸንዑ በኀይለ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወበአሚነ ዚአሁ ዘቤዘዎሙ በንዝኅተ ደሙ ቅዱስ ወክቡር። ወጸገዎሙ ስብሐተ። ከመ ይጸውዕዎ ለኢኃዜ ዅሉ ከመ ይኩኖሙ አቡሆሙ ወአምላኮሙ ወዐር ኮሙ ወመዋርስቲሆሙ ወይረስዮሙ ሱታፌሁ ለወልድ ቅዱስ።

፯.ስምዑ ተግሣጸ ቅዱስ እለ ትትዌከፉ ቃለ ወንጌል በትእዛዘ መድኀኒነ ። ወዜናሁ ዘምሉዕ ስብሐተ አ ደቂቀ እግዚአብሔር ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ወግበሩ ሥም ረቶ።

፯. ነገር ግን ሐዋርያትና ቀሳውስት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ያመኑ አሕዛብም ሁሉ ጽድቅንና ሰላምን ያደረጉም ሁሉን በያዘ በእግዚአብሔር አብና በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ይቅር ታንና ቸርነትን ያገኛሉ። በቅድስት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንም እርሱን ወደ ማወቅ ይደርሳሉ። ለእርሱ ያገለገሉም ንጹሕና የተመረጠ የወይን ቦታ ይሆናሉ። በዚችም እምነት የዘለዓለምን ሕይወት ያገኛሉ። በመንፈስ ቅዱስም ድል መንሳትን ያገኛሉ። በኢየሱስ ክርስቶስም ኃይል ይጸናሉ። በቅዱስና ክቡር ደሙ ፈሳሽነት የዋጃቸው እርሱን ቦማመንም ይጸናሉ። አባታቸውና አምላካቸው ወዳጃቸውና ርስታቸው ይሆናቸው ዘንድ። የቅዱስ ልጁም ተባባሪዎች ያደርጋቸው ዘንድ ሁሉን የያዘውን እንዲጠሩ ክብር ሰጣቸው።

፰. በመድኀኒታችን ትእዛዝ የወንጌልን ቃል የምትቀበሉ ቅዱሱን ትምህርትና ክብርን የተመላውን ወንጌሉን ስሙ ። የእግዚአብሔር ልጆች ሆይ! ትእዛዙቱን ጠብቁ። ፈቃዱንም አድርጉ።

፱. ወእመሰ ቦ ዘየኀሥሥ ይት ልዋ ለኀጢአት ወይገብር ኵሎ ዘኢያሠምሮ ለእግዚአብሔር ፤ ውእቱኬ ይትኤለቍ ምስለ እለ ዐለዉ ሕጎ ወትእዛዞ።

፲ ወይእዜኒ እብለክሙ ፤ ረኀቁ እምዐመፃ ወትዕግልት ፤ ወኢት ፍቅዱ ለርእስክሙ ነሢአ ክፍል ዘየዐቢ ፤ ወለቢጽክሙ ኀዳጠ ፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ ዘይብል «ኢትፍቱ ብእሲተ ካል እከ ኢገራህቶ ወኢገብሮ ወኢ አመቶ ኢላሕሞ ወኢአድኅ ወኢ ምንተኒ ኵሎ ንዋዮ ለእጉከ»[፪] ወከሉ ዘይመስሎ ለዝንቱ ዝሙት ውእቱ።

፲፩. ወእመሰ ቦ ዘይፈቅድ ይግ በር ከመዝ በፍትወተ ልቡ ይከውን ርኁቀ እምእግዚእነ ኢየ ሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ዘለዓለሙ ስብሐት ምስለ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፲፪.እስመይሜህረነ፤ ወያሌብወነ፤ ወያጸንዐነ በመንፈስ ቅዱስ ከመ ንፈጽም ሕገ ዘጽሑፍ ውስቴቱ፤ ዘይብል ኢትዘምዉ።

፪. ዘፀ. ፳ ፡ ፲፯

፱. ኀጢአትን ይከተል ዘንድ የሚ ፈልግ፤እግዚአብሔርንም ደስ የማ ያሰኘውን ሁሉ የሚሠራ ቢኖር ግን እርሱ ሕጉንና ትእዛዙን ከለ ወጡ ሰዎች ጋር ይቈጠራል።

፲.አሁንም እላችኋለሁ፤ ከዐመፅና ከቅሚያ ራቁ፤ ለራሳችሁ የሚበል ጠውን ክፍል መውሰድን፤ለወን ድሞቻችሁ ግን ጥቂት መስጠ ትን አትውደዱ፤ በሕግ እንዲህ የሚል ተጽፎአልና « የባልንጀራ ህን ሚስቱን፤ እርሻውን፤ ወንድ ባሪያውን ፤ ሴት ባሪያውን፤ በሬ ውንም፤ አህያውንም ፤ ማንኛው ንም የወንድምህን ገንዘብ ሁሉ ምንም አትመኝ» ይህንም የመ ሰለው ሁሉ ዝሙት ነው።

፲፩. በልቡ ምኞት እንደዚህ ይሠራ ዘንድ የሚወድ ቢኖር ግን ከአባቱና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ለዘለዓለም ክብር ምስጋና ከሚገባው ከጌታችን ከእግዚአብሔር ኢየሱስ ክር ስቶስ የራቀ ይሆናል አሜን።

፲፪. በመንፈስ ቅዱስ ያስተምረ ናልና እንድናውቅም ያደርገናልና፤ ያጸናናልና አትሰንፉ የሚል በውስጡ የተጻፈበትንም ሕግ እንፈጽም ዘንድ።

፲፫.« ወአንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘር እያ ለብእሲት ወፈተዋ ወድአ ዘመወ ባቲ በልቡ[፫]» ::

፲፬.ወዓዲ ዘይፈቅድ ይግበር ከመዝ ይትኬነን ምስለ ዘማውያን::

፲፭. ወናሁ ከመ ውእቱ ዘይኄሊ በልቡ ወይፈቱ ይንሣእ በዐመፃ ላህሞ፤አው አድጎ፤ አው ገራህቶ፤ ወያሐዩ እንዘ ከመዝ ይገብር ይትኄለቍ ምስለ ዘማውያን እስመ ይቤ በነቢይ አሌ ሎሙ ለእለ ያስተአዝዙ ቤተ ምስለ ቤት፤ ወለእለ ያስተቃርቡ ገራህተ ምስለ ገራህት፤ ወጥቅመ ምስለ ጥቅም ከመ ይሂዱ ዘኢኮነ ዚአሆሙ፤[፬]

፲፮. ወካዕበ ይቤ አእምሩ አንትሙ እለ ትነብሩ ዲበ ምድር ከመ ትስምዑ ዘንተ ነገረ ከመ በጽሐ ነገርክሙ ውስተ እዘኒሁ ለእግዚአ ብሔር ጸባኦት:: በውስተ ካልዕኒ ይብል «ርጉመ ለይኩን ኵሉ ዘይ ሰርቅ ደወለ ቢጹ ወይበል ሕዝብ ለይኩን፤ ወበእንተዝ፤ ይብል

፲፯.እኔ ግን ሴትን አይቶ የተመኛ ት ሁሉ ፈጽሞ አመነዘረባት ብዬ እነግራችኋለሁ::

፲፰. ዳግመኛም እንደዚህ ይሠራ ዘንድ የሚወድ ሰው ከዘማውያን ጋራ ይፈረድበታል::

፲፱. እነሆ በሬውን ወይም አህያ ውን ወይም እርሻውን በግፍ ይቀማ ዘንድ በልቡ የሚያስብና የሚመኝ እንዲህም እያደረገ የሚኖር ከዘማውያን ጋራ ይቈ ጠራል፤የራሳቸው ያልሆነውን ይቀሙ ዘንድ ቤትን ከቤት ጋራ ለሚያያይዙ ፤ እርሻንም ከእርሻ ጋር፤ ለሚያቀራርቡ ቅጥርንም ከቅጥር ጋር ለሚያቀራርቡ ወዮ ላቸው ተብሎ በነቢይ ተነግሮ አልና::

፳.ዳግመኛም እንዲህ አለ፤ በምድር ላይ የምትኖሩ እናንተ ሆይ፤ ነገራ ችሁ ወደ ሠራዊት ጌታ ወደ እግ ዚአብሔር ጆሮዎች እንደ ደረሰ ይህን ነገር ትሰሙ ዘንድ ዕወቁ፤ በሌላም ክፍል ውስጥ የወንድሙን ድንበር የሚሰርቅ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ይሁን (አሜን) ይበል

፫. ማቴ. ፭ ፡ ፳፰

፬ አሊ. ፭ ፡ ፫ ፤ ዘጣ. ፳፯ ፡ ፲፯

ሙሴ «ኢትፍቱ ደወለ ካልእከ ወኢትንስት ሕገ ዘሠርዐ አበ ዊከ»[፩]

፲፯. ወእንበይነዝ ይብል ይከ ውን ፍርሀት፤ ወሞት፤ ወሀከክ፤ ወይረክቦሙ ኵነኔ እንተ እምኀበ እግዚአብሔር ለእለ ይገብሩ ከመዝ።

፲፰ ወሰብእሰ እለ ያጸምዑ ቃለ እግዚአብሔር ፤ ወየዐቅቡ ሕጎ ብሩህ በአማን ይረክቡ ሣህለ ወምሕረተ፤ እስመ ይቤ ዘትጸልእ ለርእስከ ኢትግበር ዲበ ቢጽከ[፪]፤ ወበከመ ኢትፈቅድ አንተ ይርአይ ባዕድ ብእሲተከ ወኢመኑሂ ከመ ያስሕታ በእከይ፤ ወከማሁ አንተኒ ኢትነጽር ብእሲተ ባዕድ በእኩይ ሕሊና፤ ወበከመ ኢትፈቅድ ይን ሣእ ልብሰከ ካልእ ከማሁ አንተሂ ኢትንሣእ ልብሰ ባዕድ፤ ወበከመ ኢትፈቅድ ለርእስከ መርገመ ወፅዕለተ፤ ወዝብጠተ፤ ከማሁ አን ተኒ ኢትግበር በካልእከ።

ሙሴም ስለዚህ ነገር እንዲህ ይላል «የወንድምህን ድንበር አትሻ አባቶችህም የሠሩትን ሕግ አታፍርስ»።

፲፯. ስለዚህም ነገር ፍርሀት ሞትና ክርክር ይሆናል፤ እንደዚህም የሚያደርጉትን ሰዎች ከእግዚአብሔር ዘንድ ቅጣት ያገኛቸዋል።

፲፰. የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው ብሩህ ሕጉን የሚጠብቁ ሰዎች ግን ይቅርታንና ምሕረትን ያገኛሉ ፤ ለራስህ የምትጠላውን በባልንጀራህ ላይ አታድርግ ብሏልና፤ አንተ ሌላው ሰው ሚስትህን ያይ ዘንድ ማንም በተንኰል ያስታት ዘንድ እንደማትወድ እንደዚሁ አንተም የሌላውን ሚስት በክፉ ሕሊና አታስብ፤ ሌላውም ልብስህን ይወስድብህ ዘንድ እንደ ማትወድ እንደዚሁ አንተም የሌላውን ልብስ አትውሰድ፤ ለራስህም መርገምን ስድብንና መመታትን እንደማትወድ እንደዚሁ አንተም በሌላው አታድርግ።

፩. ዘዳግ. ፲፱ ÷ ፲፯

፪ ማቴ. ፯ ÷ ፲፪

፲፱. ወለእመቦ ዘረገመከ ወአንተሰ ባርክ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ውስተ መጽሐፈ ጕልቍ «እለ ይባርኩከ ቡሩካነ ለይኩኑ፤ ወእለ ይረግሙከ ርጉማነ ለይኩኑ»[፮] ::

፳. ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል «ደኅርዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ ወጸልዩ ዲበ እለ ይትዔገሉክሙ አላ ተዐገሥዎሙ፤ ወግበሩ ሠናየ ለእለ ይጸልኡክሙ ወኢትፍድዩ እኩየ ለእለ ይትዔገሉክሙ አላ ተዐገሥዎሙ»[፯] ፤ እስመ ይብል መጽሐፍ ኢትትበቀል ጸላኤክ ሀየ ንተ ዘገብረ ለክ እኩየ::[፱]

፳፩. ወበእንተዝ ይረድእከ እግዚ አብሔር ወያገብእ ሎኅኔ ላዕለ ጸላኢክ እስመ ይብል በወንጌል «አፍቅሩ ጸላዕተክሙ ወጸልዩ በእ ንተ እለ ይሰድዱክሙ ከመ ትኩኑ ውሉዶ ለአቡክሙ ዘበሰማያት እስመ ውእቱ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ እኩያን ወኄራን ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃን ወዐማፅያን»[፲] ::

፳፪.አ ፍቁራኒነ ንለቡ እሎንተ ትእ ዛዛተ ከመ ንኩን ውሉደ ብርሃን ወተዐገሡ በበይናቲክሙ አ ውሉደ እግዚአብሔር ::

፮. ዘኍል. ፳፬ ፤፳
፯. ሉቃ ፮ ፤ ፳፯-፳፱
፱. ምሳ. ፳ ፡ ፳፪
፲. ማቴ ፭ ፵፬ - ፵፭

፲፱. የረገመህም ቢኖር አንተ መርቅ፤ በኦሪት ዘጕልቍ «የሚ መርቁህ የተመረቁ ይሁኑ፤ የሚ ረግሙህም የተረገሙ ይሁኑ» የሚል ጽሑፍ አለና::

፳. ዳግመኛም በወንጌል እንዲህ ተጽፎአል«የሚረግሙአችሁን መር ቋቸው፤ ለሚቀሟቸሁም ጸልዩ ፤ ለሚጠሉአችሁም በጎ ሥራን አድ ርጉ፤ ለሚቀሙአችሁም ክፉ አት መልሱ» «ነገር ግን ታገሡአቸው፤ መጽሐፍ እንዲህ ይላልና «ክፉ ስለ አደረገብህ ጠላትህን አት በቀል» ይላልና::

፳፩. ስለዚህም ነገር እግዚአብሔር ይረዳሃል፤ፍርድንም በጠላትህ ላይ ይመልሳል፤ በወንጌል እንዲህ ብሏልና «የሰማያዊ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻች ሁን ውደዱ ፤ ስለሚያሳድዷች ሁም ጸልዩ፤ እርሱ ለክፉዎችም፤ ለበጎችም ፀሐይን ያወጣልና፤ ለጻድቃንም ለኃጥአንም ዝናምን ያዘንማል ብሏልና::

፳፪. ወዳጆቻችን ሆይ፤ የብርሃን ልጆች እንሆን ዘንድ እነዚህን ትእ ዛዛት እናስተውል፤የእግዚአብሔር ልጆች ሆይ ፤ እርስ በርሳችሁ ትዕግሥትን ያዙ::

፳፫. ወብእሲኒ ይትዐገሣ ለብእ ሲቱ፤ ወኢይኩን ዕቡየ ወመደ ልወ አላ ይኩን መሓሬ ወራትዐ ወያሠንያ፤ ለባሕቲታ በፍቅር ወበ ትሕትና ኢየአድም ወኢይፍቱ ካልእተ ብእሲተ ከመ ኢታስሕቶ።

፳፬. ወእመሰ ዘመውከ ወገበርከ ከመዝ መዊተ ትመውት፤ ወይ መጽእ ላዕሌከ መቅሠፍት እም ኀበ እግዚአብሔር፤ ወትትኴነን መሪረ ሞኔ፤ ወባሕቱ እመ ኀለ ይከ በልብከ ወዘመውከ ምስሌሃ ይከውነከ ኀጢአተ።

፳፭. ወእመሂ ተደለውከ ወተሠ ነይከ ከመ ታፍቅርከ ብእሲተ ካልእከ ጊገይከ ወኮንከ ላቲ ዕቅ ፍተ ወአዘመውካ፤ ወበእንተዝ ይመጽእ ላዕሌከ ሞኔ፤ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ኢትፍቱ ወኢ ትዘሙ፤ እስመ እስሐትካ በስነ ውርዙትከ ወላህየ ገጽከ ከመ ታፍቅርከ፤ ወበእንተ ዝ ተሳተፍከ ምስሌሃ ኀቡረ ውስተ ግብረ ኀጢአት ወመርገም።

፳፫. ወንድ ሚስቱን ይታገሣት፤ ትዕቢተኛና ግብዝም አይሁን፤ ነገር ግን የሚራራና ቅን ይሁን፤ ለብቻዋም በፍቅርና በትሕትና ደስ ያሰኛት፤ እንዳታስተውም ሌላዪቱን ሴት አይውደድ፤ አይመኛትም።

፳፬. ብትሰስን እንደዚህም ብታደ ርግ ግን ሞትን ትሞታለህ፤ ከእግ ዚአብሔር ዘንድም መቅሠፍት ባንተ ላይ ይመጣል፤ መራራ ፍር ድም ይፈረድብሃል ፤ ነገር ግን በልብህ አስበህ ከእርሷ ጋራ ብት ሰስን ኀጢአት ይሆንብሃል።

፳፭. የባልንጀራህም ሚስት ትወ ድህ ዘንድ ብትዘጋጅና ብታጌጥ ከደልህ ፤ ለእርሷም መሰናክል ሆንህ ፤ አሰስንካትም፤ ስለዚህም ነገር ባንተ ላይ ፍዳ ይመጣል፤ እግዚአብሔር አትሰስን ፤ አትመ ኝም ብሏልና፤ ትወድህ ዘንድ በጕልማሳነትህ መልክና በፊትህ ደምግባት አስተሃታልና፤ስለዚህም በኃጢአትና በርግማን ሥራ ከርሷ ጋራ ተባበርክ ።

፭፮. ወበእንተዝ ይደልወከ ከመ ትስአሎ ለእግዚአብሔር አምላ ክከ ከመ ኢይርከብከ ዝንቱ ኵሉ ኀጢአት፤ ወባሕቱ አንተሰ መፍ ትው በንጽሕ ታሥምሮ ለእግ ዚአብሔር ከመ ትርከብ ዕረፍተ ወሕይወተ ዘለዓለም· በኀበ እግዚ አብሔር፤ እስመ ይቤ ኢታንኀ ሥዕርተ ርእስከ አላ ዳዕሙ ቅርጽ ወአንጽሕ ርእስከ ከመ ትትቀነይ ለእግዚአብሔር ወኢትትፈለጥ እምኔሁ።

፭፯. ወአንተሰ ኢትትቀባዕ ቅብዓ መዐዛ ወኢትልበስ አልባሰ ሠርጉ ለአስሕቶ አንስት ፤ ወኢትትመ ካሕ ወኢትኩን ማዕቅፈ አላ ኀሥሥ ንጽሐ ወገቢረ ሠናይ።

፭፰. ወአንተሰ አ ብእሴ እግዚአ ብሔር ኢታንኀ ሥዕርተ ርእስከ ኢትፍትል ወኢትጽፍሮ እስመ ዝንቱ ኵሉ ትእምርተ ርኵስ ወዝሙት ውእቱ ፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ዳግም ሕግ ወኢ ትልበስ ልብሰ ዘተአንመ በፀምር ወበአሴ፤ ወኢትግበር ለከ ዘፈረ ፍቱለ በልብስከ[፲፩]።

፭፱. ስለዚህም ይህ ሁሉ ኃጢአት እንዳያገኝህ እግዚአብሔርን ትሰ ምነው ዘንድ ይገባሃል፤ ነገር ግን አንተ በእግዚአብሔር ዘንድ ለዘ ለዓለም ሕይወትንና ዕረፍትን እን ድታገኝ በንጽሕና እግዚአብሔርን ደስ ታሰኘው ዘንድ ይገባል ፤ ለእግ ዚአብሔር ትገዛ ዘንድ ከርሱም እንዳትለይ የራስህን ጠጉር አታሳ ድግ፤ ጠጉርህን ቊረጥ፤ ራስ ህንም ንጹሕ አድርግ ብሏልና።

፷. አንተ ግን ሽቱ ያለበትን ዘይት አትቀባ ፤ ሴቶችንም ለማ ሳት የጌጥ ልብስ አትልበስ ፤ አትመካ ፤ መሰናክልም አትሁን፤ ነገር ግን ንጽሕናንና በጎ ሥራ መሥራትን ፈልግ ።

፷፩. አንተ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ፤ የራስህን ጠጉር አታሳ ድግ፤ ሥሉስ አትሠራ፤ ሹርባ አትሠራ፤ ይህ ሁሉ የርኵሰትና የዝሙት ኃጢአት ምልክት ነውና፤ በአሪት ዘዳግም ከበግ ጠጉር ብዝት፤ ከተልባ እግር በሐር ጥጥ የተሠራ ልብስን አትልበስ የሚል፤ ጽሑፍ አለና ለልብስህም የተፈተለ ዘርፍን አታደርግለት።

፲፩. ዘዳግ፤ ፳፪ - ፲፩

፸፱.ወባሕቱ ኢመፍትው ለነ ንላዒ ጽሕመነ፤ ወኢንወልጥ ፍጥረተ ብእሲ ውስተ ካልዕ ግዕዝ፤ ወእመሰ ትገብር ከመዝ ኮንከ ውጹአ እምሕግ ፤ ወርኁቀ እምእግዚ አብሔር ዘፈጠረከ በአርአያሁ ወበ አምሳሊሁ።

፹. ወእመሰ ትፈቅድ ታሥምሮ ለእግዚአብሔር ኢትግበር እኩየ ወአርኁቅ እምኔከ ኵሎ ዘይጸልእ አምላክከ፤ ወኢትኩን ለካሬ፤ ወኢ ታንሶሱ ውስተ መራኁብት ምስለ ዘማውያን ዘእንበለ ጥበብ ወአ እምሮ፤ አላ አንተሰ ተቀነይ ወሕየው ቦንብረ እደዊከ ወነሥሥ ትግበር ኵሎ ዘያሠምሮ ለእግ ዚአብሔር ወተዘከር ቃሎ ለእግ ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወትሉ ኪያሁ ኵሎ ጊዜ ።

፹፩. እስመ ይብል ዳዊት «ወዘ ሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ[፲፪]፤ ወእመሂ በፍናት፤አው በውስተ ቤት፤ ወእመሂ እንዘ ትነውም አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ሕሊናከ ወበኵሉ ኀይልከ ከመ ትርከብ በኀቤሁ ሣህለ ወምሕረተ።[፲፫]

፸፱. ነገር ግን ጽሕማችንን እን ላጭ ዘንድ ለኛ አይገባንም፤ የሰ ውንም ተፈጥሮ ወደ ሌላ ባሕርይ አንለውጥ፤ እንዲህ ካደረግህ ግን ከሕግ የወጣህ ሆንህ ፤ በአርአ ያውና በአምሳሉ ከፈጠረህ እግዚ አብሔርም የተለየህ ሆንህ።

፹. እግዚአብሔርን ደስ ታሰኘው ዘንድ ከወደድህስ ክፉ ሥራን አት ሥራ፤ ፈጣሪህም የሚጠላውን ሁሉ ከአንተ አርቅ፤ ለካራም አትሁን፤ ከዘማውያንም ጋራ በአደባባይ አት ዙር፤ አእምሮ ጠባይዓዊን አእምሮ መንፈሳዊን ያዘ እንጂ ፤ አንተ ግን በእጆችህ ሥራ ጥረህ ግረህ ተመገብ እንጂ፤ እግዚአብሔርንም ደስ የሚያሰኘውን ሥራ ሁሉ ትሠራ ዘንድ ውደድ፤ ሁልጊዜም እሱን ትከተል ዘንድ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቃሉን አስብ።

፹፩. ዳዊት በመዓልትም በሌሊ ትም ሕጉን የሚያነብ ብፁዕ ነው ብሏልና፤ በጉዳናም ቢሆን ፤ በቤ ትም ቢሆን፤ ስትተኛም ቢሆን፤ ከእርሱ ይቅርታንና ቸርነትን ታገኝ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን በፍ ጹምሕሊናህ፤ በፍጹም ልቡናህ፤ በፍጹም አእምሮህ ውደደው።

፲፪. መዝ. ፩ ፡ ፪

፲፫. ዘዳግ. ፮ ÷ ፭ - ፮

አንቀጽ ፪

በእንተ ከመ መፍትው ለአብ ዕልት ይኅሥሡ አእምሮ ረባሕ እመጻሕፍት በኀይለ መንፈስ ቅዱስ ዘሎ ጊዜ ::

፩. ወእመሰ ባዕል አንተ ወኢት ፈቅድ ኪነ ወቅኔ እድ በዘትሴ ሰይ ወተሐዩ ቦቱ ኢትትሀከይ ወኢትንበር ጽሩዐ፤አላ ሑር ኀበ መሃይምናን ወንበር ምስለ እለ የኀብሩ ምስሌከ ሃይማኖተ፤ወተ ናገር ነገረ ሕይወት፤ ወአንብብ ዘውስተ መጽሐፈ ነገሥት፤ወነ ቢያት፤ ወዘምር መዝሙረ ስብ ሐት፤ ወአጽምዕ ቃለ ወንጌል ዘውእቱ ተፍጻሜተ ዘሎ ሕግ::

፪. ወረኀቅ እምዘሎ ቅኔ ዘአማ ልክተ አሕዛብ፤ ወኢያጽሕቀ ዘሎ ነገረ ከንቱ ዘኢይበቍዕ፤ ወኢት ኅሥሥ ካልአ ሕገ ወሐሳውያን ነቢያት እለ ይዌልጡ ወያማስኑ ሃይማኖተ፤ ምንተ እንከ ለእንከ እምውስተ ሕገ እግዚአብሔር ከመ ትሕሥሥ ትምህርተ አሕ ዛብ ::

ሁለተኛ አንቀጽ

በመንፈስ ቅዱስ ኀይል ከመጻሕ ፍት የተገኘውን ጥቅም ማወቅን ሁለ ጊዜ ይመረምሩ ዘንድ ለባለ ጸጋች እንደሚገባ ይናገራል።

፩. አንተ ባለጸጋ ብትሆን እንድ ትመገብና በሕይወት እንድትኖር ጥበብንና ተግባረ እድን ባትሻም ለነፍ አትሁን፤ሥራ ፈት ሆነህም አትኑር፤ነገር ግን ወደ ምእመናን ሄደህ በሃይማኖት ከአንተ ጋር ከሚተባበሩ ጋር አብረህ ኑር፤ የሕይወትንም ነገር ተናገር፤ በነገ ሥትና በነቢያት መጽሐፍ ውስጥ ያለውንም ተመልከት፤ የምስጋና መዝሙርን ዘምር፤ የሕግ ሁሉ ፍጻሜ የሚሆን የወንጌልንም ቃል ስማ ::

፪. ከአሕዛብ አማልክት መገዛት ሁሉ ራቅ፤ ለማይረባ ለማይጠ ቅም ለከንቱ ነገር ሁሉ አት ጨነቅ፤ ከወንጌል ልዩ የሚሆን ሕግንና ሃይማኖትን ለውጠው የሚያጠፉ ሐሰተኞች መምህራ ንን አትሻ፤የአሕዛብን ትምህርት ትሻ ዘንድ ከእግዚአብሔር ሕግ ከኦሪት፤ ከወንጌል ምን አጣህ?

፫. ወእመሰ ትፈቅድ ታእምር አንብቦ ኀይለ ትርጓሜ መጻሕፍት ኅሥሥ መጽሐፈ ነገሥት፤ ወእመሂ ጽሕቀ ትጠይቅ ኀበ ጠቢባን ወትምህርቶሙ ለነቢያት ብክ ኢዮብ ወሰሎሞን፣ እሉ እሙንቱ ምሉአነ ጥበብ፤ ወትረክብ በኀቤሆሙ አእምሮ እለ ያፈደፍዱ ለብዎ እምኵሉ መምህራን፤ እስመ ነገሮሙ ቃለ እግዚአብሔር አምላክ ዘውእቱ ባሕቲቱ ጠቢበ ጠቢባን ወእመሰ ትፈቅድ ማኅሌተ ብክ መዝሙረ ዳዊት፤ ወእመሂ ተኀሥሥ ትለቡ ፍጥረተ ዓለም ወልደተ አዝው ቀደምት ብክ አሪት፤ ወእመኒ ትፈቅድ ታእምር ጥበበ ወትምህርተ ብክ መጽሐፈ ሕግ ዘምሉእ ውስቴቱ ስብሐተ እግዚአብሔር አምላክ።

፬. ረኃቅ እንክ እምግብር እኩይ ወትምህርተ ሰይጣን ወነገረ ከንቱ ዘኢሀለዉ ውስተ ሕግ፤ አላ አንብብ ውስተ ዳግም ሕግ ከመ ትለቡ ወትጠይቅ ስብሐቶ ለእግዚአብሔር ዘአድኀነከ እምብዙኅ መሣግሪሁ ለሰይጣን፤ እስመ ኢመጽአ መድኀን ከመ ይንሥቶሙ ለአሪት ወለነቢያት አላ ከመ

፫. የመጻሕፍትን ትርጓሜ መመልከትንስ ታውቅ ዘንድ ብትወድ የነገሥትን መጽሐፍ ተመልከት፤ የመተርጕማንን ዕውቀት፣ ትምህርታቸውንም ትረዳ ዘንድ ብትተጋ ኢዮብ፤ ሰሎሞን አሉልህ፤ እሊህም ጥበብን የተመሉ ናቸው፤ ከመምህራን ሁሉ ዕውቀትን ከሚያበዙ ከእነርሱ ዕውቀትን ታገኛለህ፤ ነገራቸው ብቻውን የአዋቂዎች አዋቂ የሚሆን የፈጣሪ የእግዚአብሔር ቃል ነውና፤ ማኅሌትንስ ከወደድህ የዳዊት መዝሙር አለልህ፤ ሥነ ፍጥረትን የቀደሙ አበውንም ልደት ብትሻ አሪት አለልህ፤ ትምህርትና ጥበብን ልታውቅ ብትወድ በውስጡ የፈጣሪ የእግዚአብሔር ጌትነት የተመላበት የሕግ መጽሐፍ አለልህ።

፬. እንግዲህ በሕግ ከሌሉ ከክፉ ሥራ ከሰይጣን ትምህርትና ከከንቱ ነገር ራቅ፤ ነገር ግን ከብዙ የሰይጣን ወጥመድ ያዳነህን የእግዚአብሔርን ጌትነት ታስተውልና ትረዳ ዘንድ ዳግም ሕግን አንብብ፤ አሪትን ነቢያትን ያሳልፋቸው ዘንድ

ይፈጽሞሙ[፩] ወይፍታሕ ማእ
ሠረ ዘውስተ ዳግም ሕግ ወያግ
ብኦሙ ውስተ ትምህርት መንፈ
ሳዊት፤ ወበእንተዝ ይጼውዕነ
እንዘ ይብል ንዑ ኀቤየ ኵልክሙ
ጽዑራን ወክቡዳነ ያር ወእነ
አዐርፈክሙ።። [፪]

፫. ወአንተሰ እምከመ አንበብከ
አሪተ፤ ወነቢያተ፤ ወነገሥተ፤
ወወንጌለ ትሴቡ ሚመጠን ዕደው
ጻድቃን እለ ነግሡ ወአሥመርዎ
ለእግዚአብሔር በሕይወቶሙ፤ ወበ
እንተዝ ረከቡ ሕይወተ ዘለዓለም፤
ወዓዲ ተአምር ስፍነ ነገሥተ
ርዙሳነ እለ ዐዚዉ በኢለብዎቶሙ፤
ወእሙንቱሰ ማለኑ ወጠፍኡ በመ
ቅሠፍተ መዓቱ፤ ተኰነኑ ወኀ
ጕሉ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ወእመ
ጠየቀ ዘንተ ትጸንዕ በርትዕት
ሃይማኖት፤ ወትረክብ ጸጋ ወሞገሰ
በኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
እስመ ኮንከ ሎቱ አባለ።

፮. ወአንተሰ ሶበ ትፈቅድ ትት
ሐፀብ ኢትባእ ውስተ ቤተ ብለኔ
ኀበ ይትሐፀባ እንስት፤ ከመ ኢይር
አያ ሥነ ውርዙትከ ወላህየ ሥጋከ፤
ወኢይትዐቀፋ ብከ ወለሊከኒ ኢተ
አብስ፤ ወኢትድኀፅ ቦቶን ።።

፩. ማቴ ፭ ፡ ፲፯
፪. ማቴ ፲፩ ፡ ፳፰

አልመጣምና በዳግም ሕግ የነበረ
ውን እስራት ይፈታ ዘንድ ወደ
መንፈሳዊ ትምህርት ወደ ወንጌ
ልም ይመልሳቸውና ይፈጽማ
ቸው ዘንድ ነው እንጂ፤ ስለዚ
ህም እናንት ደካሞች ሸክማችሁ
የከበደ ሁላችሁ ወደኔ ኑ፤ እኔም
አሳርፋችኋለሁ እያለ ይጠራናልና።።

፫. አንተስ አሪትን፤ ነቢያትን፤ ነገ
ሥትን፤ ወንጌልንም የተመለከትህ
እንደሆነ በሕይወተ ሥጋቸው ነግ
ሠው እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙት
ጻድቃን ሰዎች ምን ያህል እን
ደሆኑ ታውቃለህ፤ ስለዚህም የዘለ
ዓለም ሕይወትን አገኙ፤ ዳግመ
ኛም ባለ ማወቃቸው የካዱ ርኩ
ሳን ነገሥታት ስንት እንደ ሆኑ
ታውቃለህ፤ እነርሱም በቀጣው
መቅሠፍት ፍርድ ፈጽመው ጠፉ፤
የዘለዓለም ሕይወትንም አጡ ፤
ይህንንም ብትረዳ በቀናች ሃይ
ማኖት ትጸናለህ፤ ከጌታችን ከኢየ
ሱስ ክርስቶስ ዘንድም ባለሟል
ነትን ታገኛለህ ፤ ለእርሱ አካል
ሁነሃልና።።

፮. አንተ ግን ትታጠብ ዘንድ በወ
ደድህ ጊዜ የሕፃንነትህን ደም ግባ
ትና የሰውነትህን ማማር እንዳ
ያዩ በአንተም እንዳይሰናከሉ፤ አን
ተም እንዳትበድል፤ በእነርሱም እን
ዳትሰነካከል፤ ቤቶች ወደሚታጠ
ቡበት መታጠቢያ ቤት አትግባ።

፭. ንስማዕ ወንለቡ ቃለ ቅዱሰ ዘይቤ መጽሐፈ ምሳሌ «ወልድየ ዕቀብ ነገረ ዚአየ፤ ወትእዛዘ ዚአየ ኅባዕ ኀቤከ»።

፮. ወበላ ለጥበብ እኅተ ዚኣየ አንቲ፤ ወለአእምሮ ሀገሪተከ ረስያ።

፱. ከመ ትዕቀብከ እምብእሲት ነኪርት ወእኪት አመ ነገረ ዘርቅ አምጽአት ለከ ።

፲. እስመ እመስኮተ ቤታ ውስተ መራሕብት ትሔውጽ።

፲፩. ዘርእየት እምአብዳን ውሉድ ወሬዛ ነዳየ አእምሮ።

፲፪. ዘየሐውር በፍናወ ማእዘንተ ቤታ ወይትናገር።

፲፫. በጽልመት ሠርከ ሶበ ይከ ውን ጽማዌ ወጽልመተ ሌሊት።

፲፬. ወሶቤሃ ትዳደቆ ብእሲት እንተ ባቲ ትርሲተ ዝሙት፤ እንተ ትሬሲ ይሥርር ልበ ወራዙት።

፲፭. ሥርርትይእቲ ፤ ወምርዕት፤ ወበቤታኒ ኢየዐርፉ እገሪሃ ።

፲፮. ወምዕረ ጎዳጠ ታንጐጉ አፍኣ፤ ወምዕረ ጎዳጠ ውስተ መራሕብት፤ ወውስተ ኵሉ ማእዘንት ትጸንሕ።

፭. መጽሐፈ ምሳሌ የሚለውን ቅዱስ ቃል ሰምተን እናስተውል፤ «ልጄ ሆይ!ቃሌን ጠብቅ፤ ትእዛዜንም በአንተ ሸሽግ።

፮.ጥበብን አንቺ እኅቴ ነሽ በላት፤ ማስተዋልንም ወዳጅ አድርጋት፤

፱. ክፋዕድና ከክፉ ሴት ዋዛ፤ ነገርንም ከምታመጣብህ ትጠብቅህ ዘንድ።

፲. በቤቷ መስኮት ሆና ወደ ዐደባባይ ትመለከታለችና።

፲፩. ከአላዋቂዎች ወጣቶች መካከል ከዕውቀት ድሃ የሆነውን ጉል ማሳ ብታይ።

፲፪. በቤትዋም አቅራቢያ ባለው መንገድ ሲሄድ ሲናገርም።

፲፫. ማታ ሲመሽ ውድቅትም ሲሆን በሌሊት በጽኑ ጨለማ።

፲፬. የምንዝር ጌጥ ያላት የጉል ማሶችን ልብ እንዲሰቀል የምታደርግ ሴት ያን ጊዜ ትገናኘዋለች።

፲፭. እርስዋ የምትበርር፤ መዳራትንም የምትወድ ናት፤ በቤትዋም እግሮቿ አያርፉም ።

፲፮. አንድ ጊዜ በጉዳና፤ በሌላ ጊዜም በዐደባባይ፤ በማእዘኑም ሁሉ ታደባለች።

፲፯. አጎዘቶ ወሰዐመቶ ወዘእን በለ ጎፍረት ትቤሎ በገጽ።

፲፰. መሥዋዕተ ሰላምየ ውእቱ፤ ዮም ብፅዐትየ እሁብ።

፲፱. በእንተ ዝንቱ መጻእኩ እት ቀበልከ፤ ወእንዘ አፈቅር ገጸ ዚአከ ረከብኩከ ።

፳. በቀጠንት ገለድኩ ምስካብየ፤ ወዘርቤታተ ነጸፍኩ ዘእምግብፅ።

፳፩. ነስነስኩ ምስካብየ መጽርየ፤ ወቤትየኒ በቀናንሞስ ።

፳፪. ነዓ ናስተሐውዝ በተላዕሞ እስከ ነግህ ፤ ወናንገርግር በተፋቅሮ።

፳፫ እስመ ኢሀሎ ምትየ ውስተ ቤቱ፤ ወሖረ ፍኖተ ርኁቀ፤

፳፬. ነሚአ ውስተ እዴሁ ዕቍረ ወርቅ፤ በመዋዕል ብዙኀ እመ ገብአ ውስተ ቤቱ።

፳፭. ወአስሐተቶ በብዙኀ ነገር፤ ወበመሥገርተ ከናፍር ሰሐበቶ።

፳፮. ወተለዋ ደኒኖ ከመ ላሕም ዘየሐውር ለተጠብሖ፤ ወከመ ከልብ ለተአሥር[፫] ።

፳፯. ወዓዲ ይቤ «ኢትነጽር ብእሲተ እኪተ»።

፫. ምሳ. ፮ ፥ ፬ – ፳፪

፲፯. ያዘችውም፤ ሳመችውም፤ ፊትዋም ያለ ጎፍረት ሆኖ እንዲህ አለችው ።

፲፰. የፍቅሬ መሥዋዕት ነው፤ ዛሬ ስእለቴን እሰጣለሁ።

፲፱. ስለዚህ እንድገናኝህ መጣሁ፤ ፊትህንም ስሻ አገኘሁህ።

፳. በአልጋዬ ላይ ማለፊያ ሰርፍ ዘርግቼበታለሁ፤ የግብፅንም ሽመል መሌ ምንጣፍ ዘርግቼበታለሁ።

፳፩. በመኝታዬ ዐልሙን፤ በቤቴም ቀረፋ ረጭቼበታለሁ።

፳፪.ና፤ እስኪነጋ ድረስ በመልካም መሳሳም ደስ ይበለን፤ በፍቅርም እንርካ ።

፳፫. ባለቤቴ በቤቱ የለምና፤ ወደ ሩቅ መንገድም ሄዶአልና ፤

፳፬. በእጁም የወርቅ ከረጢት ይዞ አል፤ ወደ ቤቱ ቢመለስም ከብዙ ጊዜ በኋላ ነው።

፳፭. በብዙ ጨዋታዋ ታስተዋ ለች፤ በከንፈርዋ ወጥመድም ትጎ ትተዋለች።

፳፮. እርሱም ለመታረድ እንደ ሚነዳ በሬ፤ ለመታሰርም እንደ ሚሔድ ውሻ አንገቱን ደፍቶ ይከተላታል።

፳፯. ዳግመኛም እንዲህ ይላል፣ «ወደ አመንዝራ ሴት አትመልከት»።

፳፫. እስመ መዓር ይውኅዝ እም ከናፍረ ብእሲት ዘማ፤ እንተ ለኪ ዜሁ ያመዐርዕሮ ለጉርዔከ።

፳፬. ወእምድኅሬሁሰ ዘይመርር እም ሐሞት ትረክብ፤ ወስሑል ፈድ ፋደ እመጥባሕት ዘክልኤ አፉሁ።

፳፭. ወካዕበ ይቤ ረሲ ርኁቀ ፍኖ ተከ እምኔሃ ፤ ወኢትቅረብ ኀበ ኖኅተ ቤታ።

፳፮. ከመ ኢትወስክ ለባዕድ ሕይወተክ፤ ወንብረተከ ለእለ ዘእ ንበለ ምሕረት።

፳፯. ከመ ኢይጽገቡ ነኪራን ኀይ ለክ፤ ወግማ ዚአክ ቤተ ባዕድ ኢይባእ።

፳፰. ወትኔስሕ ድኅረ አመ ደክመ ሥጋ ነፍስትክ ወትብል።

፳፱. እፎ ጸላእኩ ትምህርተ፤ ወእ ምተግሣጽ ተግኅሠ ልብየ።

፴. ወኢሰማዕኩ ቃለ ዘይሜህ ሩኒ ወይጌሥጹኒ ወኢያጽማዕኩ በእዘንየ።

፴፩. ዘእንበለ ኀሡት ኮንኩ ውስተ ኵሉ እኩይ ማእከለ ማኅበር ወእ ንግልኃ ።

፳. ምሳ. ፭ + ፲፬

፳፪. ከአመንዝራ ሴት ከንፈር ማር ይንጠባጠባልና ፤ ለጊዜው ጕረሮህን ያጣፍጠዋል።

፳፫. በኋላ ግን ከሐሞት የመረረ ሁኖ ታገኛለህ፤ ሁለት አፍ ካለው ሰይፍ ይልቅም የተሳለ ነው።

፳፬. ዳግመኛም እንዲህ ይላል፤ መንገድህን ከእርስዋ አርቅ ፤ ወደ ቤትዋም ደጅ አትቅረብ፤

፳፭. ሕይወትህን ለሌላ እንዳት ሰጥ፤ ንብረትህንም ምሕረት ለሌ ላቸው ።

፳፮. ባዕዳን ሀብትህን እንዳይጠ ግቡ ፤ የድካምህም ፍሬ በባዕድ ሰው ቤት እንዳይገባ።

፳፯. ሰውነትህ በደከመ ጊዜ ኋላ ትጸጸታለህ፤ እንዲህም ትላለህ።

፳፰. እንዴት ትምህርትን ጠላሁ? ልቤም ከተግሣጽ እንዴት ራቀ?

፳፱. የአስተማሪዎቼንም ቃል አል ሰማሁም ፤ በጆሮቼም አላዳመጥ ሁም።

፴. በማኅበርና በጉባኤ መካከል ወደ ክፉ ሁሉ ለመድረስ ጥቂት ቀረኝ ፤

፴፯. ወይእዜኒ አብለክሙ ጎረዩ ኵሎ ሠናያተ እለ ጽሑፋት ውስተ ቅዱሳት መጻሕፍት ከመ ኢናስትት እሎንተ ስምዓተ፤ ወኢ ንትመየጥ ውስተ ብዙኅ ነገር።

፴፰. አላ ንጽናዕ በሃይማኖት ወበ ገቢረ ሠናይ፤ ወንርኀቅ እምኵሉ ምግባር እኩይ፤ ወንኩን ንጹሓነ እምኵሉ እኩይ ወርኵስ በቅድመ እግዚአብሔር ከመ ንርከብ ሕይ ወተ ዘለዓለም።

አንቀጽ ፫

በእንተ ከመ መፍትው አንስት ይትአዘዛ ለአምታቲሆን፤ ወይሑራ በጥበብ።

፩. ርቱዕ ብእሲት ትትአዘዝ ወት ተሐት ለምታ፤ እስመ ርእሳ ለብእ ሲት ምታ፤ ወርእሱ ለብእሲ ዘየ ሐውር በፍኖት ርቱዕ ክርስቶስ፤ ወርእሱኒ ለክርስቶስ እግዚአብ ሔር አብ።[፩] አኃዜ ኵሉ ዘሀሎ ወይሄሉ ፈጣሬ ኵሉ ምስለ ወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ዕበይ፤ ወክብር፤ ወልዕልና፤ ወስብሐት።

፪. ወአንትንሂ አንስት ተአዘዛ ለአ ምታቲክን፤ ውተቀነያ በኵሉ ወበፈ ሪሀ እግዚአብሔር ወአስተፍሥሓ አምታቲክን በሠናይ ቅኔ፤ ከመ ትርከባ ሞገሰ በጎቤሆሙ በከመ አቅደምነ ነጊረ።

፩. ፩ኛ ቆሮ. ፲፩ ÷ ፫

፴፱. አሁንም እንዲህ እላችኋለሁ፤ እነዚህን ምስክሮች እንዳናቃልል ወደ ብዙ ነገርም እንዳንመለስ በቅ ዱሳት መጻሕፍት የተጻፉትን በጎ ነገ ሮችን ሁሉ ምረጡ።

፵፰. በሃይማኖትና በጎ በመሥራ ትም እንጽና፤ ከክፉ ሥራም ሁሉ እንራቅ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም እናገኝ ዘንድ ከክፉ ሁሉና ከር ኵሰት በእግዚአብሔር ፊት ንጹ ሓን እንሁን።

ሦስተኛ አንቀጽ

ሴቶች ለባሎቻቸው ይታዘዙ ዘንድ፤ በቀናም ጥበብ ጸንተው ይኖሩ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ሴት ለባሏ በትሕትና ትታዘዝ ለሴት ራሷ ባሏ ነውና፤ በቀና መንገድ ለሚኖር ወንድም ራሱ ክርስቶስ ነው፤ ለክርስቶስም ራሱ ሁሉን ቻይ፤ የነበረና የሚኖር ገናናነትና ክብር ልዕልናና ምስጋና በሚገባው በልጁ በጌታችን በኢየ ሱስ ክርስቶስ ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር አብ ነው ።

፪. እናንተም ሴቶች ለባሎቻችሁ ታዘዙ፤ እግዚአብሔርንም በመፍራ ትና በማክበር ተገዙ፤ አስቀድመንም እንደተናገርን ከእነርሱ መወደድን እንድታገኙ በበጎ አገልግሎት ባሎ ቻችሁን ደስ አሰኙ።

፫. እስመ ከመዝ ይብል ተምህጾ ሰሎ ሞን መኑ ይረክባ ለብእሲት ጽን ዕት፤ ክብርት ይእቲ እምዕንቊ ከቡር ዘብዙኅ ሜጡ ::

፬. ለእንተ ከመዝ ብእሲት ይትአ መን ባቲ ልበ ምታ ወእንተ ከመዝ እምሠናይ ምህርካ ኢታሐ ፅየ::

፭. ትረድኦ ለምታ ሠናየ በሠ ናይ፤ ወአኮ እኩየ በእኩይ በሎሉ መዋዕለ ሕይወታ::

፮ እንዘ ትቤዝት ፀምረ ወአጌ፤ ገብረት ሠናየ በእደዊሃ::

፯. ኮነት ከመ ሐመር እንተ ትት ጌበር እምርኁቅ፤ ወታስተጋብእ ላቲ ዅሎ ብዕለ::

፰. ወትትነሣእ በሌሊት ወትሁብ ሲሳየ ለሰብአ ቤታ ወግብሮን ለአ ዋልድ::

፱. ርእየት ወፍረ፤ ወተሣየጠት፤ ወእ ምፍሬ እደዊሃ ተከለት ጥሪተ::

፲. አጽኒዓ ወቀኒታ ሐቌሃ አውፅ አት እዴሃ ለግብር ::

፲፩. ጥዕመት ከመ ሠናይ ውእቱ ተቀጸ፤ መኢይጠፍእ ዘሎ ለሊተ ማኅቶታ::

፫ ተግሣጸ ሰሎሞን እንዲህ ይላ ልና፤ ልባም ሴትን ማን ያገኛ ታል? ዋጋው ብዙ ከሆነ ከከበረ ዕንቁ እጅግ የከበረች ናት ::

፬. እንደዚህ ባለችዋ ሴት የባልዋ ልብ ይታመንባታል፤ እንደዚህ ያለችውም ከመልካም ምርኮ አታጣ ንለው·ም::

፭. ዕድሜዋን ሙሉ በክፉ ላይ ክፉ ያይደለ በበጎ ላይ በጎ እየሠ ራች ባሏን ትረዳዋለች::

፮. የበግ ጠጕርንና የተልባ እግርን እያ ባዘተች በእጆችዋ መልካም ትሠራለች::

፯. እርስዋ ከሩቅ እንደምትነግድ ሀብትንም ሁሉ እንደምትሰበስብ መርከብ ሆነች::

፰. በሌሊት ትነሣለች፤ ለቤተሰብ ምጇ ምግባቸውን ትሰጣለች፤ ለሠ ራተኞችዋም ተግባራቸውን ትሰጣለች::

፱. እርሻን ተመልክታ ትገዛለች፤ ከእጆችዋም ፍሬ ጥሪትን ትተክላለች::

፲. ወገብዋንም አጽንታ ታጥቃ እጆቿን ለሥራ ታወጣለች::

፲፩. ሥራ መልካም እንደሆነ ትመ ለከታለች፤ መብራትዋም ሌሊቱን ሁሉ አይጠፋም::

፲፪. ወእደዊሃ ትሰፍሕ ዲበ ዘይበ ቀሶዕ፤ ወዕመታ ታጸንዕ ለፈቲል።

፲፫. ወእደዊሃ ትፈትሕ ለምስኪን፤ ወእራኃ ትሰፍሕ ለነዳይ።

፲፬. ወኢይቴክዝ ምታ በእንተ ቤቱ እመ፡ ኀበ ጎንደየ ወሶሎሙ እሊአሃ እሩዛን እሙንቱ በበክልኤ።

፲፭. ክዑበ ከለሜዳ ገብረቲ ለምታ ዘቢሶስ፤ ወሜላተ ገብረት ላቲ አልባሰ።

፲፮. ወዘያስተርኢ ይከውን ምታ በውስተ አናቅጽ ሶበ ይነብር ውስተ ማኅበር ምስለ ሊቃናተ ምድር።

፲፯. ሰንዱናተ ገብረት፤ ወሜ ጠት፤ወንቀብታተ ለከነናውያን፤ ወአፉሃ ከሠተት ዘበሕግ፤ ወአቀ መት ሥርዐተ ለልሳና።

፲፰. ጎይለ ወላህየ ለብሰት ወተፈ ሥሐት በመዋዕል ደኃርያት።

፲፱. ወጽፋቅ በዋኤ ቤታ ወጎበኙተ ሀሴት ኢበልዐት።

፳. ሕግ ወምጽዋት ውስተ አፉሃ፤ አፉሃ ትፈትሕ በጥበብ ወበሥ ርዐተ ሕግ።

፳፩. እጆችዋንም ወደሚጠቅም ሥራ ትዘረጋለች፤ ክንድዋንም ለመ ፍተል ታበረታለች (ታጸናለች)።

፳፪. እጆቿን ለችግረኛ ትፈታለች፤ መሐል እጅዋንም ለድሀ ትዘረጋለች።

፳፫. ባሏም በውጭ የከበረ እንደሆነ ስለ ቤቱ አይጨነቅም፤ ቤተሰቦቿ ሁሉ ዕጥፍ ድርብ የለበሱ ናቸው።

፳፬. ለባልዋ ዕጥፍ ሆኖ ከተፈተለ የተልባ እግር መጐናጸፍያ ትሠራ ለች፤ ለራስዋም ከጭ ሐር ልብስን ትሠራለች።

፳፭. ባልዋ በሀገር ሽማግሌዎች መካከል በሸንጎ በሚቀመጥ ጊዜ በወደ ባባይ የታወቀ(የሚታይ) ይሆናል።

፳፮. የበፍታ ቀሚስ እየሠራች ትሸ ጣለች፤ ለከናውያንም ድግ ትሸጣ ለች፤ ሕጋዊ በሆነ ነገር አፍዋን ትከፍታለች፤ ለአንደበትዋም መጠ ንን ታደርጋለች።

፳፯. ብርታትንና ውበትን ትለብሳለች በኋላም ዘመን ላይ ደስ ይላታል።

፳፰. ወደ ቤቷ የሚገባ ብዙ ነው፤ የስንፍና እንጀራንም አትበላም።

፳፱. ሕግና ምጽዋት በአፍዋ አለ፤ አፍዋን በጥበብና ሕግ ባለው ሥርዐት ትከፍታለች።

፳፩. መምጽዋታ አልሀቀ ውሉደ ወአብ ዐለ፤ መምታ ወደሳ።

፳፪. ብዙኃት አዋልድ አጥሪያ ብዕለ፤ ውብዙኃት ገብራ ጎይለ፤ ወአንቲሰ ትፈደፍዲ፤ ወተዐደውኪ ኵሉን።

፳፫. ሕስው አሥምሮ፤ ወምኑን ላህይ፤ እስመ ብእሲት ጡዕዐ ትት ባረክ፤ ወፈራሂተ እግዚአብሔር ይእቲ ትሴባሕ።

፳፬. ሀብዋ እምፍሬ ከናፍሪሃ፤ ወይት አኰት በአናቅጽ ምታ[፩] ።

፳፭. አእምራ አእዝት ከመ ብእሲት እንተ ታፈቅር ምታ ትረክብ ክብረ በዝዘ እግዚአብሔር አምላክ።

፳፮. ዐቂ ወለብዊ ኦ ብእሲት እንተ ታፈቅሪ ወትፈቅዲ ትኩኒ መሳይምንተ ከመ ታሥምሪዮ ለእግ ዘአብሔር፤ ወኢትትመክኪ ወኢት ሠኒዪ ለኵልአ ብእሲ ፤ ወኢትልበሲ አልባስ ሠርጉ፤ ወኢትደዩ አግዕነ ውስተ እግርኪ በትዝጎርት፤ በከመ ይገብራ አንስት ዘማት ለአስሕቶ ፤ አላ ተዐቀቢ እም

፳፯. ምጽዋትዋ ልጆችን ያሳድጋል፤ ያበለጥጋልም፤ ባልዋም እንዲህ ሲል ያመሰግናታል።

፳፱. ብዙ ሴቶች ልጆች ሀብትን ሰበሰቡ፤ ብዙዎቹም ጎይልን አደረጉ፤ አንቺ ግን ትበልጫለሽ፤ ከሁሉም ትልቂያለሽ ።

፴. ውበት ሐሰት ነው፤ ደም ግባትም የተናቀ ነው፤ ብልህ ሴት ትባረካለችና ፤ እግዚአብሔርንም የምትፈራ እርስዋ ትመሰገናለች።

፴፩. ከከንፈርዋ ፍሬ ስጡአት፤ ባልዋም በዐደባባይ ይመሰገናል።

፴፪. ሴቶች ሆይ! ባልዋን የምትወድ ሴት በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ክብርን እንደምታገኝ ዕወቁ።

፴፫. እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት የታመንሽ ትሆኚ ዘንድ የምትወጂና የምትፈቅጂ ሴት ሆይ! ዕወቂ፤ አስተውዪ፤ አትመ ኪም፤ ለሌላ ወንድም አትዋቢ፤ የጌጥ ልብሶችንም አትልበሺ፤ ሴሰ ኞች ሴቶች ሰውን ለማሳት እንደ ሚያደርጉ በትዕቢት በእግርሽ ጫማ አታድርጊ ፤ ነገር ግን ሌሎች በአንቺ እንዳይሰናከሉ

፩. ተግሣጽ ፳፱ + ፴፩

ከሉ ምግባር እኩይ ወዝሙት፤ ከመ ኢይትዐቀፉ ብኪ ካልኣን ዳዕሙ ተዐዘዚ ለምትኪ ወአሠንዪ ሎቱ::

፳፪. ወእመሰ ትፈቅዲ አንሶስም በውስተ ማኅበር ወመራኁብት ለአ ሥግሮ ነፍስ ብዙኅ ጊዜ፤ ይመጽእ ላዕሌኪ ኵነኔ እምኀበ እግዚአብ ሔር ፤ ወትከውኒ ዘአልባ ተስፋ::

፳፫. ከመ ሶበ ረሲዕ ይወድቅ ውስተ ዐቢይ ምንዳቤ ወያመጽእ ለርእሱ ነውረ ወጽዋረ ወዝነ ኮነው እኪት ብእሲት ታመጽእ ለርእሳ ኀሣረ::

፳፬. ወከመ አንበሳ ዘይጸንሕ ወይመስጥ ከማሁ ታሠግሮሙ ለአብዳን፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ከመ ቍንቍኔ ለልብስ ወከመ ነቀዝ ለዕፅ[፫] ወከማሁ ኀዘን ታማስኖ ለብ እሲ ልቦ ::

፳፭. ወዓዲ ይቤ ይኄይስ ነቢር ውስተ ገዳም እምትንበር ምስለ ብእሲት መግዐዚት ወነባቢት ወመ ዐትምት[፬]::

፳፮. ይእዜኒ ንብለክሙ አ ሕዝበ ክርስቲያን ኢትነጽሩ ፤ ወኢትትልዉ ዘማተ አንስተ::

፫. ተግሣፅ ፩ ÷ ፳
፬. ምሳ. ፳፭ ÷ ፲፱

ከክፉ ሥራ ሁሉና ከዝሙት ተጠ በቂ፤ ለባልሽም ታዘዢ፤ ለእር ሱም መልካም አድርጊለት::

፳፯. ብዙ ጊዜ ሰውን ለማሳት በጉባኤና በዐደባባይ መመላለስን ብትወጂ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ በአንቺ ላይ ቅጣት ይመጣብ ሻል፤ ተስፋ የሌላት ትሆኛለሽ::

፳፰. ዝንጉ ሰው በታላቅ መከራ እንደሚወድቅ በራሱም ነውርንና ውርደትን፤ ኀዘንንም እንደሚ ያመጣ እንደዚሁ ክፉ ሴት ለራ ስዋ ውርደትን ታመጣለች::

፳፱. ሽምቆ እንደሚነጥቅ አንበሳ እንደዚሁ አላዋቆችን ታጠምዳቸዋ ለች፤ ብል ልብስን፤ነቀዝም ዕንጨ ትን እንዲያጠፋ፤ እንዲሁም ኀዘን የሰውን ልቡና ታጠፋዋለች ተብሎ ተጽፎአልና::

፴. ዳግመኛም ከተጨቃጫቂ ከቀባ ጣሪና ከቀሙ ሴት ጋራ ከመኖር በበረሃ መኖር ይሻላል ይላልና::

፴፩. አሁንም የክርስቲያን ወገኖች ሆይ፤ ሴሰኞች ሴቶችን አትመ ልከቱ አትከተሉ እንላችኋለን::

፴፪. ወባሕቱ ርቱዕ ለእንስት ምእመናት ይትገልበባ ርእሶን በንጽሕ ወአኮ በአሠንዮ ላህየ ገጾን ወጥም ዐታት፣ ወተከህሎ ወተሠርግም ዘአልቦ ባቍዕ ውስተ መልክዕ ዘፈጠረ እግዚአብሔር፤ ወኢይግ በራ ከመዝ አላ ሰብ የሐውራ በፍ ኖት ያድንና ርእሶን እንዘ ግል ቡባት እማንቱ፤ ወዕቀባ ርእሰክን ኦ ምእመናት ወኢትትናገራ ጽልእ ወኢምስለ መኑሂ ወፈድፋደሰ ለአ ምታቲክን ::

፴፫. ኦ አንስት ኄራት፣ ወየዋሃት አምልካሁ ለእግዚአብሔር በፍ ሥሐ ወበሐሤት::

፴፬. ወእንትሙኒ ደቂቅነ ወአኃዊነ ወአዝማዲነ ወፍቁራኒነ ጎሥዋ ለክብርት ጥበብ እንተ ታሜኒ ግዕዘነ ወታበርህ አልባቢነ ፣ ወታቀርበነ ኀበ እግዚአብሔር ወታበ ውአነ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወዕረ ፍት::

አንቀጽ ፬

በእንተ ኤጲስ ቆጶስ፣ ወቀሲስ፣ ወዲያቆናት::

፴፭. ነገር ግን ላመኑ ሴቶች ራሳቸውን በንጽሕና ሊከናነቡ ይገባል፤ የፊታቸውን ውበት በማ ሳመርና ቀለም በመቀባት አይደ ለም፤ እግዚአብሔር በፈጠረው መልክ ውስጥ ጥቅም በሌለው ኮል መኪልና ማጌጥም አይደለም ፣ እንዲህ ያለውንም ሁሉ አይሥሩ፤ ነገር ግን እነርሱ ተከናንበው በጎዳና ራሳቸውን ዝቅ አድርገው ይሂዱ፤ ምእመናት ሆይ! ራሳች ሁን ጠብቁ፤ ከማንም ጋር አት ነጋገሩ ፤ ይልቁንም ከባሎቻችሁ ጋር ጥላቻን አትነጋገሩ::

፴፮. ደጋጎችና የዋሆች ሴቶች ሆይ! በደስታና በሐሴት እግዚአ ብሔርን አምልኩት::

፴፯. እናንተም ልጆቻችን፣ ወንድሞቻ ችን፤ ዘመዶቻችንና ወዳጆቻችን ጠባ ይን የምታሳምር፣ ልቡናችንን ብሩህ የምታደርግ፣ ወደ እግዚአብሔርም የምታቀርበንን ለዘለዓለም ሕይወ ትና ዕረፍት ወደ መንግሥተ ሰማ ያት የምታስገባን የከበረች ጥበ ብን ፈልጓት ::

አራተኛ አንቀጽ

ስለ ኤጲስ ቆጶስ፣ ስለ ቄስና ስለ ዲያቆናት ይናገራል::

፩. ወበእንተ ኤጲስ ቆጶስ ሰማዕነ ከመዝ በነበ እግዚእነ ኢየሱስ ክር ስቶስ ከመ መፍትው ይኩን ኖላዌ አባግዕ ዘይሠየም ኤጲስ ቆጶስ ለዘሉ አብያተ ክርስቲያናት ዘኢልቦ ኀውር፣ ንጹሕ ወኄር፣ ወዘኢይኄሊ ትካዘ ዘዝንቱ ዓለም፤ ወዘአጠንቀቀ ፶ ዓመተ፣ወዘፈጸመ ጎደለ ውርዙት፣ ዘኢኮነ መስተዋድየ ፣ ወዘኢይነ ብብ ሐሰተ ማዕከለ አንው።

፪. እስመ ይብል ወንጌል ዘይነብብ ቃለ በከመ ረከበ ያገብኡ ሎቱ በዕ ለተ ደይን ከመ ይኩንንም[፩] ፣ ወዓዲ ይቤ እስመ እምቃልከ ትጸ ድቅ ወእምቃልከ ትትኴነን፣ ወበእንተዝ ይደሉ ይኩን ዘም ሉእ ኵሉ ሠናያተ።

፫. ወእመሰ ኢየአምር መጽሐፈ ይኩን ማእምረ ወለባዌ፤ ወይኩን ዘእማዕክላይ ብእሲ ።

፬. ወእመሰ ንስቲት ሀገር ይእቲ ወኢተረክበ በውስቴታ ዘይደልዎ ጽጽስና፣ ወተረክበ እምኔሃን ማእ ምር ወጠቢብ ዘጎዳጥ ዓመታቲሁ ወስምዐ ኮኑ ሎቱ እለ የአምርዎ ከመ ይደልዎ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ

፭. ስለ ኤጲስ ቆጶስም፣ ለአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ኤጲስ ቆጶስ ሆኖ የሚ ሾመው የምእመናን ጠባቂ ነውር የሌ ለበት፣ ንጹሕና ቸር፣ የዚህንም ዓለም ጭንቀት የማያስብ፣ ፶ ዓመት የሞላው፣ የጕልማሳነት ኀይልን ያለፈ፣ ነገር የማይሠራ፣ በወንድሞችም መካከል ሐሰትን የማይናገር ይሆን ዘንድ እንደሚገ ባው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ሰማን።

፮. ወንጌል ነገርን እንዳገኘ የሚና ገር ሁሉ በፍርድ ቀን ይፈረድበት ዘንድ ይመለስለታል ብሏልና፣ ዳግመኛም ከቃልህ የተነሣ ትጸ ድቃለህ፣ «ከቃልህ የተሥገም ይፈረድ ብሃል» ብሏልና፣ ስለዚህም በጎ ውን ነገር ሁሉ የተመላ ይሆን ዘንድ ይገባል።

፯. መጽሐፍ የማያውቅ ቢሆን ግን ዐዋቂና አስተዋይ ይሁን፣ መካከለኛ ዕድሜም ያለው ሰው ይሁን።

፰. አገሪቱ ትንሽ ብትሆን፣ ግን በውስጧም ጽጽስና የሚገባው ባይ ኖኝ ከታናናሾች እድሜው ጥቂት የሆነ አዋቂና ብልህ፣ የሚያውቁት ሰም ችም ኤጲስ ቆጶስነት ይሾም ዘንድ

፩. ማቴ. ፲፪ ÷ ፴፮-፴፯

ወለእመ ሐይወ እምንእሱ ፍጹመ በግብረ አበው ቅዱሳን ወየዋሃን ዘየሐውር በፍኖተ ርትዕ ዘምኩር በሰሉ ግብር ወስምዐ ኮኑ ላዕሌሁ ከመ ፍጹም ውእቱ ይሠየም በሰላም::

፫. እስመ ሰሎሞን እንዘ መጠነ ፲ወ፪ ዓመታቲሁ ነግሠ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል[ደ] ፡ወኢዮአስኒ ነግሠ አመ ኮነ ሎቱ ፯ ዓመተ[ሀ] ወኢዮስያስኒ በሳምኒት ዓም ነግሠ በጽድቅ[ወ]::

፮. እስመ እግዚአብሔር ነበበ በአፈ ኢሳይያስ ነቢይ ወይቤ ኀበ መኑ እኄድር ዘእንበለ ኀበ የዋህ ወትሑት ወጽምው ዘይርዕድ እም ቃልየ[ፀ] ::

፯. ወካዕበ ይቤ ወንጌል «ብፁዓን የዋሃነ ልብ እስመ እሙንቱ ይወርስዋ ለምድር»::

፰. ወይኩንኬ መሐሬ፡ እስመ ይቤ ብፁዓን መሐርያን፡ እስመ እሙንቱ ይትመሐሩ[ነ] ::

እንዲገለው ቢመስክሩለት ኪሳዋነ ቱም ጀምሮ በቅዱሳንና የዋሃን አበው ሥራ ፊጽሞ ቢኖር በቀና መንገድም ቢሄድ በሥራው ሁሉ የተፈተነ ቢሆን ፍጹም እንደ ሆነም ቢመስክሩለት በሰላም ይሾም::

፫. ሰሎሞንም ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ሳለ በእስራኤል ሕዝብ ላይ ነግሦ ነበርና፡ኢዮአስም ሰባት ዓመት በሆነው ጊዜ ንጉሥ ሆነ ተሾመ ፡ ኢዮስያስም በስምንት ዓመቱ በእውነት ነገሠ::

፮. እግዚአብሔር በነቢዩ በኢሳይ ያስ አንደበት እንዲህ ብሎ ተናግ ሮአልና፡ «ከቃሌ የተነሣ ወደሚ ፈራ የዋህ፡ ትሑትና ትዕግሥ ተኛ ወደሚሆን ነው እንጂ ወደ ማን እመለከታለሁ?

፯. ዳግመኛም ወንጌል እንዲህ ይላል «የዋሆች ብፁዓን ናቸው፡ እነርሱ ምድርን ይወርሳሉና»::

፰. የሚምር ይሁን፡ «የሚምሩ ብፁዓን ናቸው፡ እነርሱም ይማ ራሉ» ተብሏልና::

ደ. ፪ኛ ነገሥ. ፫ + ፳
ሀ. ፪ኛ ዜና መዋ. ፴፬ + ፩
ወ. ፪ኛ ነገሥ. ፳፪ + ፩ — ፪
ፀ. ኢሳ. ፶፯ + ፪
ነ. ማቴ. ፭ + ፯

፱. ወይኩን እንከ ገባሬ ሰላም፤ እስመ ይቤ ብፁዓን ገባርያነ ሰላም፤ እስመ እሙንቱ ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ»[፭] ::

፲. ወይኩን እንከ ንጹሐ ልብ ዘእንበለ ቂም ወእከይ ወዐመፃ፡« እስመ ይቤ ብፁዓን ንጹሓነ ልብ፤ እስመ እሙንቱ ይሬእይዎ ለእግዚአብሔር» ፤

፲፩. ወይኩን እንከ መንፈሳዊ ትጉህ ለገቢረ ሠናይ ዘኢሰሉዕ ወኢመዓትመ፤ ወኢሰካሬ፤ ወኢ መስተበቅለ ዘአልቦ ጽልእ ወጋዕዝ ወኢዝኅር፤ ወኢመፍቀሬ ወርቅ፤ ወኢጸዓሌ፤ ወኢይትዐበይ እንከ ከመ ኢይደቅ ውስተ መሥገርተ ሰይጣን እስመ ዙሉ ዘአዕበየ ርእሶ የኀሥር ወዘአትሐተ ርእሶ ይከ ብርኂ ::

፲፪. ወከመዝ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ ዘአሐተ ብእሲተ አውሰበ፤ ዘይክል ሠሪዐ ቤቱ በሠናይ፤መምህር ወመገሥፅ ዘአልሐቀ ደቂቆ በንጽሕ[፬]::

፲፫.ሰላምን የሚያደርግ ይሁን "ሰላ ምን የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይባ ላሉ " ተብሏልና::

፲. ቂም፤ ክፋትና ዐመፅ የሌለበት ልበ ንጹሕ ይሁን፤ ልበ ንጹሖች ብፁዓን ናቸው እነርሱ እግዚአብ ሔርን ያዩታል ተብሏልና ::

፲፩.በጎ ሥራን ለመሥራት ትጉህ መንፈሳዊ ይሁን የማይሳሳ፤ የማ ይቆጣ ፤ የማይሰክር ፤ የማ ይበቀል፤ ጸብና ክርክር የሌለው፤ የማይኮራ፤ ገንዘብ የማይወድ፤ የማይሳደብ ይሁን፤ በሰይጣን ወጥመድ እንዳይወደቅ ፤ አይ ታበይ፤ ራሱን ከፍ ያደረገ ይዋ ረዳልና፤ ራሱንም ያዋረደ ይከብ ራልና ::

፲፪. እንደዚህ ያለ ኤጲስ ቆጶስ አንዲት ሴት ያገባ ቤተሰቦቹን በመልካም ማስተዳደር የሚችል ፤ የሚያስተምርና የሚመክር ልጆቹን በንጽሕና ያሳደገ ይሾም::

፭. ማቴ- ፭ ÷ ፱

፮. ፩ኛ ጢሞ. ፫÷፪–፯ ፤ ሉቃ. ፲፮÷፲፱

፬. ቲቶ ፩ ÷ ፮

፲፫. ወበእሲቱኒ ትኩን መሐይም ንተ እንተ ተሐፅን ደቂቃ በሠናይ አምልኮ ወፈሪሀ እግዚአብሔር፣ ወርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይትአዘዙ ሎቱ ሰብእ ቤቱ በትሕትና ወበ ፍርሀት፣ ወውእቱኒ ይኩን ዘአ ልቦ ነውር በትካዘ ዝ ዓለም ወበ ሥጋሁ፣እስመ ጽሑፍ ይፍትኖ ወያመክሮ እመ ውእቱ ዘአልቦ ነውር ወኢይኩን መዓትመ ከመ ይብል ጥበብ እስመ መዓትም ብእሲ ጠቢበ የሀጕል[1] አላ ይኩን መሐሬ ወመጽዋቴ፣ እስመ ይቤ እግዚእነ በዝንቱ የአምረክሙ ዘሉ ከመ አርዳእየ አንትሙ ለእመ ተፋቀርክሙ በበይናቲክሙ[፲፩]::

፲፬. ይኩንኬ መፍቀሬ ሰብእ፣ ዘይት ዌከፍ ነግደ፣ ዘኢይነሥእ ገጸ መበይነ፣ ዘኢያደሉ ለባዕል ወለነ ዳይ፣ ዘቦ ኪን ዘይሰፍሕ እደሁ ለውኂብ ፣ ዘይትዌከፍ መዓስበ መፍቀሬ ነዳያን ወዕገለ ማውታ፣ ወመበለታት፣ ወዓዲ ይሴሲ ለእለ ቦን ደቂቅ ::

[1] ምሳ. ፲፰ + ፲፯

[፲፩] ዮሐ. ፲፫ + ፴፭

፲፭. ሚስቱም የምታምን፣ ልጆቿንም በመልካም አምልኮና እግዚአብሔ ርን በመፍራት የምታሳድግ ትሁን፤ ለኤጲስ ቆጶሱም ቤተሰቦቹ በትሕ ትናና በፍርሃት ይታዘዙለት ዘንድ ይገባል፤ እርሱም በዚህ ዓለም ጉዳይና በሥጋው ነውር የሌለበት ይሁን፤ ነውር የሌለበት እንደሆነ ፈጽመህ መርምረው ተብሎ ተጽ ፎአልና ፤ የማይቄጣ ይሁን፤ መጽሐፈ ጥበብ «ቊጣ ጥበበኛ ሰውን ያጠፋል» ብሏልና፤ ነገር ግን የሚራራና የሚመጸውት ይሁን፤ ጌታችን «እናንተ እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ ደቀ መዛ ሙርቴ እንደሆናችሁ ሁሉ በዚህ ያውቃችኋል» ብሏልና::

፲፮. ሰውን ወዳጅ፣ እንግዳን የሚቀ በል፤ ፊት አይቶ የማያዳላ፣ ሰባለጸጋና ደሃ የማያዳላ፣ ፈራጅ፣ ጥክዘ ያለው፤ ለመሥጠት እጁን የሚዘረጋ፣ ረዳት የሌለውን የሚቀበል፣ ድሆችን፣ ደሀ አደጎችንና ባልቴቶችን የሚወድ ይሁን፤ ዳግመኛም ልጆች ያሏቸ ውን ይመግብ፤

፲፮. ወእመሰ ቦ ብእሲ ሀካይ ወአኀለቀ ኵሉ ንዋዮ በስካር ወዝሙት፤ ወይፈቅድ ይመጽው ትዎ ፤ ኢየሀቦ ኤጲስ ቆጶስ ትካዞ፤ወኢያብሉ ይባእ ቤተ ክር ስቲያን፤ እስመ ይብል መጽሐፍ ለእለ ይገብሩ ከመዝ እስከ ማእ ዜኑ ሀካይ ትሰክብ ወማእዜ እምንዋም ትነቅሕ? ሕቀ ትነ ውም፤ወሕቀ ትነብር ሕቀ ትዴቅስ፤ ወሕቀ ታስተጋብእ እዴከ ዲበ እን ግድዓከ፤ ወእምዝ ይመጽእከ ከመ እኩይ ሐዋርያ ንዴት ወተጽናስ ከመ ኄር ረዋሚ[፲፪]።

፲፯.ኢርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ከመይፍ ታሕ በእድልዎ ለገጸ ባዕል፤ ወይ ትንየይ ነዳየ፤እስመ ይቤሎ እግ ዚአብሔር ለሙሴ ኢትፍታሕ በእድ ልዎ ለገጸ ባዕል ወኢትግምጽ ፍትሖ ለነዳይ እስመ ፍትሕ ለእግዚአብሔር ውእቱ፤ ወባሕቱ መፍትው ይፍታሕ በርትዕ።

፲፰. መፍትው ይኩን ሲሳዩ ለኤ ጲስ ቆጶስ መብልዕ ጥዑመ በእቅም ከመ ይክሃል ምህሮ ወገሥጾ ለሕዝብ ወይሚጦሙ ለኀበ እግዚአብሔር ወይርኀቅ እምኵሉ እኩይ ወያንብብ መጻ ሕፍተ ኵሉ ጊዜ።

፲፱.ገንዘቡን ሁሉ በስካርና በዝሙት የጨረሰ ሰነፍ ቢኖር ግን፤ ሲመጻ ውቱትም ቢወድ፤ኤጲስ ቆጶሱ ግዳጁን አይስጠው፤ወደ ቤተ ክር ስቲያንም ይገባ ዘንድ አይፍቀድ ለት፤ እንደዚህ ለሚሠሩ መጽ ሐፍ እንዲህ ይላልና ፤ «ሰነፍ እስከመቼ ድረስ ትተኛለህ? መቼስ ከእንቅልፍህ ትነቃለህ? አንድ ጊዜ ትተኛለህ ፤ አንድ ጊዜ ትቀመ ጣለህ፤ አንድ ጊዜ ታንቀላፋለህ፤ አንድ ጊዜ እጅህን በደረትህ ላይ ትሰበስባለህ፤ ከዚህ በኋላ ድህነት እንደክፉ መልእክተኛ ይመጣብ ሀል፤ ችጋርም እንደፈጣን ሯጭ ይደርስብሀል»።

፳. ኤጲስ ቆጶሱ ደኃውን ችላ ብሎ ሰባለጸጋው ፊት በማድላት ይፈርድ ዘንድ አይገባውም፤ እግዚአብሔር ሙሴን «ለባለጸጋ ፊት በማድላት አትፍረድ፤ የድኃውን ፍርድም አታ ጓድል፤ ፍርድ የእግዚአብሔር ነው ብሏልና ፤ ነገር ግን በሚገባ ይፈርድ ዘንድ ይገባዋል።

፳፩. የኤጲስ ቆጶስ ምግቡ የጣመ የላመ ይሁን፤ መጥኖ ይመገብ፤ ሕዝቡን መክሮ አስተምሮ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ይቻ ለው ዘንድ፤ ከክፉም ሁሉ ይርቅ ዘንድ መጻሕፍትን ሁል ጊዜ ይመልከት ።

፲፪. ምሳሌ ፮ ÷ ፱–፲፩

፲፰. ወይኩን መፍቀሬ ጥበብ ከመ ይክሃል ተርጕሞ መጻሕፍት በመንፈስ ቅዱስ ፣ ቃለ ወንጌል አሪተ ወነቢያተ በከመ ይቤ እግዚ አብሔር ለብዉ ቃለ መጻሕፍት እስመ እሙንቱ ስምዕ በእንቲ አየ[፲፫] ::

፲፱. ወይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ የሐሊ ተጋሥሦ ወአገንጽሎ መጻሕፍት በበመትልው፤ ወያጽግቦሙ ለሕዝብ ትምህርተ መንፈሳዊ ወያርውዮሙ እምብርሃነ ሕጉ ለእግዚአብሔር በብ ዙኅ ተግሣጽ::

፳. ይቤ እግዚአብሔር አብርሁ ብርሃነ ጥበብ ላዕሌክሙ እስመ ጊዜሁ ውእቱ[፲፬] ::

፳፩. ከመዝኬ ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይሕምም ወይጸሙ ወይትጋደል በእንተ ጽድቅ፤ወፈድፋደሰ በቅድመ ሕዝብ፡ ከመ ይርአዩ ግብሮ ወይት ወከፉ ተግሣጸ ::

፳፪. ወኀዲ ውእቱሰ ኢይትሀከይ መካሂ፤ ወኢይትዐረክ ምስለ ዐቢያን፤ወኢይኩን ዘከልኤ ልቡ ወዘከልኤ ልሳኑ

፲፯. በመንፈስ ቅዱስ መጻሕፍትን መተርጐም ይችል ዘንድ ጥበብ መንፈሳዊን የሚወድ ይሁን ፤ የወንጌልን ቃል አሪትን ነቢያትንም መተርጐም ይችል ዘንድ እግዚአብሔር እንዳለ የመጻሕፍትን ቃል አስተውሉ እነሱ ስለ እኔ ነገር ምስክሮች ናቸውና::

፲፱. ለኤጲስ ቆጶስ መመራመርና መጻሕፍትንም ዘወትር መመልከትን ያስብ ዘንድ ይገባዋል፣ ለሕዝቡም መንፈሳዊ ትምህርትን ያጥግባቸው፤ ከእግዚአብሔር ሕግ ብርሃንነት የተነሣም በብዙ ምክር ያርካቸው ::

፳.እግዚአብሔር ጊዜው ነውና የጥበብን ብርሃን በእናንተ ላይ አብሩ አለ ::

፳፩. ለኤጲስ ቆጶስ እንደዚህ መከራ ሊቀበል፤ ሊደክምና ስለጽድቅም ሊጋደል ይገባዋል፤ ይልቁንም በሕዝቡ ፊት፣ ምክሩን ይቀበሉ ዘንድ ሥራውን ሊያሳያቸው ይገባል::

፳፪. እሱ ማንንም ቸል አይበል፤ ከታላላቆች ጋርም አይወዳጅ፤ ሁለት ልብና ሁለት አንደበት ያለው

፲፫. ዮሐ. ፭ ÷ ፴፱
፲፬. ሆሴዕ ፲ ÷ ፲፪

ወኢይትሉ መኳንንተ ፤ ወይፍራህ እግዚአብሔር፤ ወኢይስማዕ ውዴተ በሐሰት ላዕለ ካልእ ወኢይትህከይ ጸዊመ፤ ወኢያመክኒ ለበሊዕ፤ ወኢይበል በዓል ዮም በከመ ይገብሩ አሕዛብ ለበሊዕ ወሰትይ ወለፈጊዕ ::

፳፫. አላ ያሰስል እምኔሁ ዙሉ ፍትወተ ጽሩዐ ዘአልቦ ባዕዕ፤ እስመ ዝንቱ ዙሉ ምኑን ወጽሉእ በጎበ እግዚአብሔር ወፍቁር በጎበ አጋንንት::

፳፬. ይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ የአዝዞሙ ወይገሥጾሙ ለሕዝብ ያዕትት እምላዕሌሆሙ ዘንተ ዙሉ ምግባረ አላ ባሕቱ ይምህሮሙ ወይገሥጾሙ፤ ወይሚጦሙ ይትመሰሉ ኪያሁ፤ ወይትልዉ ፍኖቶ በርትዕ፤ እስመ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል "ዕቀቡ ሕግየ ወሥርዐትየ ወትእዛዘየ[፲፯]፤ ወለሊሁ እግዚእነ ወአምላክነ ኢየሱስ ክርስቶስ አቅደመ ዙሉ ገቢረ ወመሀረነ ንትመሰል ኪያሁ ::

፳፭. ወበእንተዝ ይብል እስመ ዘይሜህር ወይገብር ዐቢየ ይስውን በመንግሥተ ሰማያት[፲፰]::

፲፯. ዘዳግ. ፮÷፲፯

፲፰. ማቴ. ፭÷፲፱

አይሁን፤ መኳንንቱንም አይከተል፤ እግዚአብሔርን ይፍራ፤ በለሎሙም ላይ በሐሰት ነገር ሥራን አይስማ፤ ጸምንም ቸል አይበል፤ ለመብላትም ምክንያት አያድርግ፤ አሕዛብ ለመብላት ለመጠጣት፤ ተድላ ደስታ ለማድረግ በአልን ምክንያት እንዲያደርጉ «ዛሬ በዓል ነው እንብላ» አይበል::

፳፬. ነገር ግን ጥቅም የሌለው የስንፍና ምኞትን ከእርሱ ያርቅ፤ ይህ ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ በአጋንንት ዘንድ የተወደደ ነውና ::

፳፭. ለኤጲስ ቆጶስ ይህንን ሁሉ ሥራ ከእነርሱ ያርቅ ዘንድ ሊያዝዟቸውና ሊመክራቸው ይገባዋል፤ ነገር ግን እሱን ይመስሉ ዘንድ፤ አካሄዱንም በቅንነት ይከተሉ ዘንድ ይገስጻቸውና ያስተምራቸው እንጂ፤ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ሕጌን ሥርዓቴንና ትእዛዜን ጠብቁ ብሎአቸዋልና፤ እሱ ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስም በጎ ሥራን ሁሉ አስቀደመ፤ እርሱንም እንመስል ዘንድ አስተማረን ::

፳፮. ስለዚህም የሚያስተምረውን የሚሠራ ሰው በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይሆናልና ይላል ::

፳፮. ርቱዕ ለክሙ ለኤጲስ ቆጶሳት ትምህርምሙ ለሕዝብ ወታድጎ ንምሙ እምስሕተት በከመ ጸገወ ክሙ ለክሙ ክርስቶስ ::

፳፯. እስመ እግዚአብሔር ነበበ በአፈ ሕዝቅኤል ነቢይ ወይቤ ወልደ እጓለ እመሕያው ሰብአ ዐይን ረሰይኩከ ለቤተ እስራኤል ከመ ትስማዕ ቃለ እምአፉየ ወት ገሥጾሙ በቃልየ ::

፳፰. ወእምከመ እቤሎ ለኃጥእ ሞተ ትመውት ወእመ ኢነገርኮ ለኃጥእ ወኢገሠጽኮ ከመ ይነስሕ ወይትመየጥ እምፍኖቱ እኩይ ወይሕየው ፣ ውእቱኒ ኃጥእ ይመውት በኀጢአቱ ወደሞ እት ኀሠሥ እምኔከ ይቤ እግዚአ ብሔር::

፳፱. ወእመሰ ገሠጽኮ ለኃጥእ ወኢተመይጠ እምኀጢአቱ ይመ ውት በጌጋዩ፤ ወአንተሰ ታድኅን ነፍስከ ::

፴. ወእመ ተመይጠ ጻድቅ እም ጽድቁ ወገብረ ኀጢአተ እንዘ አር እዮ መቅሠፍትየ ቅድመ ገጹ ወኢገሠጽኮ ሞተ ይመውት

፴፩. ኤጲስ ቆጶሳት ሕዝቡን አስተ ምራችሁ ከስሕተት ታድኖአቸው ዘንድ ለእናንተ ይገባል፤ ክርስቶስ ለእናንተ እንደሰጣችሁ መጠን::

፴፪. እግዚአብሔር በነቢዩ በሕዝ ቅኤል ቃል የሰው ልጅ ሆይ! ቃሌን ከእኔ አፍ ሰምተህ በቃሌ ትገሥጻቸውና ትመክራቸው ዘንድ ለእስራኤል ወገኖች ጉበኛ አደረ ግሁህ » ብሎ ተናግሮአልና ::

፴፫. እግዚአብሔርም አለ፣ ኃጥኡን ሞትን ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ፣ ንስሓ እንዲገባና ከክፉ መንገዱ እንዲመለስ ባትነግረውና ባትገ ሠጸውም ያም ኃጥእ በኃጢአቱ ሳለ ቢሞት ደሙን ከአንተ እፈል ጋለሁ ይላል እግዚአብሔር::

፴፬. ኃጥኡን ግን መክረኽውና ገሥፀኽው ሳይመለስ በበደሉ እን ዳለ ቢሞት አንተ ነፍስህን አዳ ንክ::

፴. ጻድቁም ከጻድቅነቱ ወጥቶ ኀጢ አትን በሠራ በፊቱ መቅሠፍቴን እያ ሳየሁት በበደሉ እንዳለ ይሞት ዘንድ ባትመክረው ፣ ባትገሥፀውም

በጌጋዩ ፤ ወኢይዜከር ጽድቆ ዘገብረ ውእቱ ወእትነሥሥ ደሞ እምእዴከ፤

፴፪. ወእመኒ ገሠጽኮ ለጻድቅ ከመ ኢየአብስ ወኢአበሰ ውእቱኒ ጻድቅ ሕይወተ የሐዩ፤ ወአንተኒ አድኀንከ ነፍሰከ[፲፯] ::

፴፫. ኮነዙኪ ሰብ ይሐውን ቀትል ወጸብአ ማዕከለ ሕዝብ እሙንቱ የኀሥሡ ሰብአ ዐይን ዘይዜን ምሙ ከመ ይትዐቀቡ፤ ወእመሰ ኢቀደመ ነጊሮቶሙ ከመ ይድኀኑ እምቀትል ደሙ እምላዕለ ርእሱ፤ እስመ ኢሰምዑ ቃለ ቀርን ::

፴፫. ወባሕቱ ዘሰ ርእየ ኵናተ እንተ ትመጽእ ላዕለ ብሔር ወይነፍሕ በቀርን ትእምርተ ለሠራዊት ወሰምዐ ዘይሰምዕ ቃለ ቀርን ወኢተግኅሠ ወመጽአ ኵናት ወረከበቶ ይገብእ ደሙ ላእለ ርእሱ፤ እስመ ሰምዐ ቃለ ቀርን ወኢተግኅሠ ወደሙ ይሰወጥ ዲቤሁ፤ ወዘንቱሰ እስመ ተግሕሠ አድኀነ ነፍሶ[፲፰] ::

፲፯. ሕዝ. ፴፫ ፡ ፮ - ፱ ፤ ፫ ፡ ፲፯–፲፱

፲፰. ሕዝ. ፴፫ ፯

እርሱም ያደረገውን ጽድቁን አላስብለትም ደሙን ከአንተ እጅ እፈልጋለሁ::

፴፬. ጻድቁን ግን እንዳይበድል ብትገሥጸው ብትመክረው እርሱ ከሞት ይድናል፤ አንተም ነፍስህን አዳንህ ::

፴፭. እንደዚሁም በሕዝቡ መካከል ጦርነትና ውጊያ በተደረገ ጊዜ እነርሱ ይጠበቁ ዘንድ የሚነግራቸው ጉበኛን ይፈልጋሉ፤ ከሞት ይድኑ ዘንድ፤ ባይነግራቸው ግን ደሙ በራሱ ላይ ነው የመለከት ድምጽን አልሰሙምና::

፴፮. ነገር ግን በሀገር ላይ የምት መጣ ጦርን ያየ ለሠራዊቱ ምልክት መለከትን ቢነፋ፤ የመለከቱን ድምፅ ሰምቶ ገለል ባይል፤ ጦርም መጥታ ብታገኘው፤ ደሙ በራሱ ላይ ነው ፤ የመለከቱን ድምፅ ሰምቶ ገለል አላለምና ደሙ በላዩ ላይ ይመለሳል፤ እርሱ ግን ገለል ብሏልና ነፍሱን አዳነ::

፴፬. ከማሁ ውእቱ ኤጲስ ቆጶስ ለእመ መሀረ ቃለ ሕይወት ይረ ክብ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ወኵናትሰ ኵነኔ ውእቱ ዘለዓለም ፤ ወቃለ ቀርንኒ ወንጌል ቅዱስ፤ ወሰብአ ዐይንኒ ኤጲስ ቆጶስ ውእቱ ለቅ ድስት ቤተ ክርስቲያን፤ መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይርዐይ ወይምሀር ወያጽንዕ ቃለ መጻሕፍት ወያፍ ርህ በእንተ ኵነኔ፤ ወበእንተዝ ይገሥጾሙ ለእለ የሐውሩ ዘእንበለ አእምሮ፤ ወያርእዮሙ ክሡተ፤ ወለ እለ ኢየአምሩ ይምህሮሙ ፤ ወለ እለ የአምሩ ያጽንዖሙ፤ ወለእለ ተገድፉ ያስተጋብኦሙ፤ ወይንግ ሮሙ ኵሎ ጊዜ በእንተ መድ ኀኒቶሙ ከመ ሶበ ሰምዑ ዘንተ ተግሣጸ ይግበሩ ሠናየ።

፴፭. እስመ ይቤ እግዚአብሔር በነቢይ አስምዕ ላዕለ ዝንቱ ሕዝብ ወንግሮሙ ኀጢአቶሙ ለእመ ይትመየጡ ወይኔስሑ ወይድኅኑ እምጌጋዮሙ[፲፱]።

፴፮. ወዓዲ ይቤሎሙ ሙሴ ለሕ ዝብ ስማዕ እስራኤል እግዚአ ብሔር አምላክከ ፩ ውእቱ[፳]።

፴፯. እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶሱ የሕይወትን ቃል ወንጌልን ቢያስተ ምር የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል፤ ጦሩም የዘለዓለም ፍዳ ነው፤ የመ ለከቱም ድምፅ ቅዱስ ወንጌል ነው ፤ ጉበኛ ሰላዩም የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ኤጲስ ቆጶስ ነው፤ ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ፍርድም እያስ ፈራ ቃሉንም እያጠና ያስተምርና ይጠብቅ ዘንድ ይገባዋል ፤ ስለዚህም ነገር ባለማወቅ የሚኖሩትን ሰዎች ይምከራቸው፤ ገልጾም ያስረዳቸው፤ የማያውቁትን ያስተምራቸው፤ የሚ ያውቁትንም ያጽናቸው፤ የተበተኑት ንም ይሰብስባቸው፤ ሁልጊዜም ስለድኅነታቸው ይንከራቸው ፤ ይህን ተግሣጽ በሰሙ ጊዜ በጎ ሥራን ይሠሩ ዘንድ ።

፴፰. እግዚአብሔር በነቢዩ አድሮ በዚህ ሕዝብ ላይ አዳኝበታለሁ፤ ምን አልባት ከኀጢአታቸው ቢመለሱ ንስሐ ገብተውም ቢድኑ ኃጢአታ ቸውን ንገራቸው ብሏልና።

፴፱. ዳግመኛም ሙሴ ሕዝቡን እስራኤል ሆይ ስማ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አንድ ነው አላቸው አንድ እግዚአብሔር ነው።

፲፱. ኢር. ፴፩ ÷ ፫

፳. ዘዳግ. ፮ ÷ ፬

፴፯. ወካዕበ ይቤ በወንጌል ቅዱስ ዘቦ እዝን ሰሚዐ ለይሰማዕ[፳፩]::

፴፰. ወሰሎሞን ይቤ ስማዕ ወል ድየ ተግሣጸ አቡከ፤ ወኢትትሀየይ ትእዛዘ እምከ፤[፳፪] ወኢሰምዑ እስከ ዛቲ ዕለት፤ ወጎደግዎ ለእግ ዚአብሔር ለፅ ዘበአማን አምላክ ርቱዕ ::

፴፱. ወሰመዮሙ ትውልደ ዐላው ያን ወዘማውያን ዘአቅደምነ ነጊረ በእንቲአሆሙ፤ ወይእዜኒ አእምሩ አ ፍቁራኒነ እለ ተጠመቅሙ በሞቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ እስመ ኢርቱዕ የአብሱ እለ ነሥኡ ዘከመዝ ጸጋ::

፵. አእምሩ አኀዊነ እስመ እምድ ኅረ ነሥኡ ጥምቀተ ሕይወት ወገ ብኡ ውስተ ግብረ ኀጢአት ይወ ርዱ ውስተ ኵነኔ ገሀነም ::

፵፩. ወባዕዳንሂ እለ ኢኮኑ መሃይ ምናነ ወእምዝ አምኑ ወተጠምቁ ይከውኑ ብፁዓነ በቅድመ እግዚአ ብሔር፤ በስመ ይቤ እግዚእነ በወ ንጌል ቅዱስ «ብፁዓን አንትሙ ሶብ ይጸእሉክሙ፤ወይዘነጕጉክሙ፤ወ ይነቡ ኵሉ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሐስዉ በእንቲአየ ተፈሥሑ እስመ ብዙኅ ውእቱ ዕሤትክሙ በሰማያት»[፳፫] ::

፵፪. ዳግመኛም በቅዱስ ወንጌል ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ አለ።

፵፫. ሰሎሞንም ልጄ፤ የአባትህን ተግሣጽ ስማ፤ የእናትህንም ትእ ዛዝ ቸል አትበል አለ፤ እነርሱ ግን በውነት የባሕርይ አምላክ የሚሆን አንድ እግዚአብሔርን ካዱት እንጂ እስከዚች ቀን ድረስ በሚገባ አልሰ ሙም::

፵፬. አስቀድመን ስለእነርሱ የተና ገርንላቸው የሴሰኞች የወንጀለኞች ልጆች አላቸው፤ አሁንም በጌታ ችን በኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱ በምትመሰል ጥምቀት የተጠመቃ ችሁ ወዳጆቻችን ሆይ፤ አስተውሉ፤ እንደዚህ ያለ ልጅነትን የተቀበሉ ሰዎች ይበድሉ ዘንድ አይገባምና::

፵. ወንድሞቻችን ሆይ ዕወቁ፤ ካመኑ ከተጠመቁ በኋላ ወደ ኃጢአት ሥራ ቢመለሱ ወደ ገሀ ነም ፍርድ ይወርዳሉና::

፵፩. ምእመናን ያልሆኑ ሌሎ ችም ከዚህ በኋላ ቢያምኑና ቢጠ መቁ በእግዚአብሔር ፊት ጻውዳን፤ ክቡራን ይሆናሉ፤ ጌታችን በወን ጌል ንዑዳን ክቡራን ናችሁ እን ዳለ፤ በእኔ ምክንያት ቢሰድቧ ችሁ ቢያሸሟጥጧችሁ የኔን ነገር ሀሰት ነው አያሉ በናንተ ላይ በተናገሩ ጊዜ ደስ ይበላችሁ፤ ዋጋ ችሁ በመንግሥተ ሰማያት ብዙ ነውና»::

፳፩. ማቴ. ፲፩–፲፭
፳፪. ምሳ. ፩ + ፫
፳፫. ማቴ ፭ + ፲፩–፲፪

፴፪. ወእመሰ ቦ ዘነበበ ሐሰተ ላዕሌሁ ብፁዕ ውእቱ፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ኮሉ ብእሲ ዘኢኮነ ምኩረ ኢኮነ ጎሩየ በጎበ እግዚአብሔር [፴፬] ::

፴፫. ወለእመ ቦ ዘወፅአ እምሕግ ወረገምዎ ለሊሁ ለርእሱ አምጽአ መርገመ፤ ከማሁ ንሕነኒ ለእመ ኢሰማዕነ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብ ሔር ወኢገበርነ ፈቃዶ ናመጽእ ላዕሌነ መርገመ ::

፴፬. ወዓዲ ንከውን ርጉቃነ እም እግዚአብሔር፤ እስመ ዘለሊሆሙ ይሜህሩ ኢይገብሩ[፴፭] ፤ ወኢይት መየጡ እምግዕዞሙ ::

፴፭. ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጾሙ ወያስተጎፍሮሙ ለእለ ይገብሩ ከመዝ፤ አላ ርቱዕ ይሙ ሆሙ በፍቅረ ክርስቶስ በከመ ይደሉ ለተቀንዮ::

፴፮. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይጎ ሥሥ ጽድቀ፤ ወኢያክብሮሙ ለዕ ልዋን፤ ወኢያድሉ በውስተ ፍትሕ ወኢይጕሃእ ሕልያነ በጎበ

፴፯. ሰው አሰትን በላዩ የተናገ ረበት ቢኖርም ብፁዕ ነው፤ «በመከራ ያልተፈተነ ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተመረጠ አይደለም» የሚል ጽሑፍ አለና::

፴፰. ከሕግ ወጥቶም የረገሙት ሰው ቢኖር እርሱ ለራሱ ርግ ማንን አመጣ፤ እኛም እንደርሱ የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ሰም ተን ፈቃዱን ባንፈጽም በላያችን ርግማንን እናመጣለን::

፴፱. ዳግመኛም ከእግዚአብሔር የተ ለየን እንሆናለን፤ እነርሱ የሚያ ስተምሩትን የማይሠሩ፤ ከልማ ዳቸውም የማይመለሱ ናቸውና::

፵. ለኤጲስ ቆጶሱ እንደዚህ የሚ ሠሩትን ይቈጣቸውና ያሳፍራ ቸው ዘንድ አይገባውም፤ነገር ግን ለአምልኮት እንደሚገባ በክርስቶስ ፍቅር ያስተምራቸው እንጂ ::

፵፩. ለኤጲስ ቆጶሱ እውነትን ይመረምር ዘንድ ይገባዋል፤ ከሃድ ያንንም አያክብራቸው፤ በፍርድ ጊዜም አያድላ፤ ከማንም መማለ

፴፬. ያዕ. ፩+፲፫ ፤ ዕብ. ፲፪+፳
፴፭. ማቴ. ፳፫–፫

መኑሂ፤ እስመ ሕልያን የዐውር አዕይንቲሆሙ፤ ለጠቢባን፤ ወያ ጸንን ነገረ ፍትሕ ወርትዕ፤ ወዓዲ ቦ ኀበ ይብል አዕትቱ እምኔክሙ ኵሉ እኩየ[፳፩]::

፴፮. ወሰሎሞንሂ ይቤ ኀበ መካን እንተ ግዕዙ ኢትሑር ህየ፤ ተገ ኀሥ እምኔሆሙ ውተመየጥ እስመ ኢይነውሙ እመ ኢገብሩ እኩየ ወይርኅቅ ንዋም እምአዕይንቲ ሆሙ፤ ወኢይነውሙ ይበልዑ መብልዐ ኀጢአት ::

፴፯. ወእመሰ ኢለበወ ኤጲስ ቆጶስ ወሖረ በትምይንት፤ወመ ናኔ ኮነ በስመ ገብረ ሳኦል ለአጋግ[፳፪]፤ ወኤሊ ካህን ዘኢገ ሠጸሙ ለደቂቁ እለ ኀደጉ ትእዛዘ እግዚአብሔር[፳፫]፤ ወናሁ ከመውሕቱ ለኢሁ ሀሁለ ክብር፤ ወዓዲ ደብተራሁ፤ ቅድስተ ዝሀገሩ ወብረ ዓመፃ በቅድመ፤

፳፩. ዘዳ. ፳፫ ÷ ፮ – ፰

፳፪. ፩ኛ ሳሙ. ፲፭–፴፬

፳፫. ፩ኛ ሳሙ. ፪÷፳፬–፳፭፤ ፬÷፲–፲፩

ጻን አይቀበል፤ መማለጃ መቀበል የአዋቂዎችን ዓይኖች ያሳውራ ልና፤ የቀናውን የፍርድ ነገርም ያጣ ምማልና፤ ዳግመኛም ክፋትን ሁሉ ከእናንተ አርቁ የሚል አንቀጽ አለና ::

፴፮. ሰሎሞንም እንዲህ አለ «እነ ርሱ በተጓዙበት ቦታ ወደዚያ አት ሂድ፤ ከእነርሱም ፈቀቅ በል ተመ ለስም፤ክፉ ካላደረጉ አይተኙምና ከዓይኖቻቸውም እንቅልፍ ይወገ ዳል፤ አይተኙምም የኃጢአትን መብል ይመገባሉ ::

፴፯. ኤጲስ ቆጶሱ ባያስተውል በተንኰልም ቢሔድ ፤ ሳኦልም በአ ጋግ እንደ አደረገ፤ ካህኑ ኤሊም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የተዉ ልጆቹን እንዳልገሠጻቸው፤ እንደ ካህኑ ኤሊ ናቂ ቢሆን እነሆ እርሱ ክብሩን ያጣል፤ ዳግመኛም የሀገ ሩን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ያጣል፤

እግዚአብሔር፣ ወኮነ ዕቅፍተ ወመ ስትተ ለሐዲስ ተክል ለእለ ነሥኡ ጥምቀተ ወዓዲ ለንኡስ ክርስ ቲያን ለዕድ ወለአንስት ከማሁ ክመ።

፴፱. ወእመሰ ኢመሀረ፣ወኢገሠጸ፣ ወኢሖረ በፍኖተ ርትዕ፣ ወንደገ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር፣ ወበ እንተዝ ይረክብ ግዘተ፣ ወይ መጽእ ላዕሌሁ መቅሠፍተ እግዚአ ብሔር ፣ እስመ አስሐተ ፍኖቶሙ ለሕዝብ በክመ ስሕቱ ሕዝብ ዘበመዋዕለ ኢዮርብአም[፴፱]። ወእለ ተቀትሉ ምስለ ቆሬ[፴]።

፵. ወእመሰ ቦ ዘይኤብስ ዲበ ኤጳስ ቆጳስ ወላዕለ ሥዩማን እንዘ አልቦሙ አበሳ ወንጹሓን እሙ ንቱ፣ ኢይደልዎ ይባእ ቤተ ክር ስቲያኑ ለእግዚአብሔር፣ እስመ ደፈረ ወሖረ በእበድ በፍትወተ ነፍሱ ።

፵፩. ወበእንተዝ ይረክብ ዘረአ ቦሙ ለእለ ተማለቁ ላዕለ ኖኅ።[፴፩] ወበክመ አካን ዘነሥአ ለርእሱ ኅሩመ [፴፪]፣ ወበክመ ግያዝ ዘነሥአ ንዋየ እምኅበ ንዕማን ሶርያዊ *።

፴፱ ዘፍ.ነገ.፲፪.፳፱
፴. ዘኍ. ፲፮. ፵
፴፩ ዘፍ.፱. ፳፭-፳፮.
፴፪ ኢያ.፯.፩
፴፫.፪ኛ. ነገ. ፭. ፳፫

በእግዚአብሔርም ፊት በደልን ይሠራል፣ ጥምቀትን ለተቀበሉ አዲስ አማኞችም እንቅፋትና መሰናክል ይሆናል፣ ለወንዶችና ሴቶች ንዑስ ክርስቲያንም ፈጽሞ እንዲሁ ነው።

፴፱.ባያስተምርና ባይገሥጽ፣ በቅ ንነት መንገድም ባይሔድ፣ የእግ ዚአብሔርንም ትእዛዛት ቢተው፣ ስለዚህ ውግዘት ያገኛዋል፣ የእግ ዚአብሔር መቅሠፍት ይመጣበ ታል በኢዮርብአም ዘመን የነበሩ ሕዝብና ከቆሬ ጋር የተገደሉት እንደሳቱ የሕዝቡን መንገድ አሳስ ቷልና።

፵. በደል ሳይኖርባቸው ንጹሓ ንም ሲሆኑ በኤጲስ ቆጳሱ ላይ በሹማምንቱም ላይ የሚበድል ቢኖር ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሊገባ አይገባውም፣ ደፍሮ በራሱ ፈቃድ በስንፍና ፍሬልና።

፵፩. ስለዚህም በኖኅ ላይ የተሣ ለቁ ሰዎች ያገኛቸውን ያገኛል፣ እርም የሆነውን ለራሱ እንደወ ሰደ እንደ አካን፣ ከሶርያዊው ከንዕማንም ገንዘብ እንደ ተቀበ ለው እንደ ግያዝ ይሆናል።

፲፪. ናሁኬ ይደልው ለኖላዊ አባ ግዕ ይምህር ወይገሥጽ በየውሃት፤ ወይሚጦሙ ውስተ ንስሓ ጠዪቆ ለለአሕዱ አሐዱ በሕይወቶሙ፤ ወይሥራዕ ንብረቶሙ በከመ ይደሉ በሰላም ከመ ይሕየዉ ሕዝብ ሠናየ ሕይወተ፤ ወይትመየጡ እምኀጣውኢሆሙ፤ ዝኬ ሥሙር በቅድመ እግዚአ ብሔር፤ እስመ ሰበ ተመይጠ ሰብእ እምኀጢአቱ ፤ ወገብአ ውስተ ንስሓ ርእዮሙ ኪያ዁ ይትሜህሩ ካልኣን ሠናየ አም ልኩ።

፲፫. ወበእንተዝ ይደልው ለኤጲስ ቆጶስ ይኩን ትጉህ ለገቢረ ሠናይ ከመ ይትዐወቅ ግብሩ በኀበ ኵሉ እስመ መርሖሙ ወኖላዊሆሙ ለሊቃውንት ወለመኳንንት፤ ወለመምህራን ወለኵሎሙ ዘእምታሕቴሁ።

፲፬. መፍትው ለኤጲስ ቆጶሳት ይንበሩ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ምስለ ካህናት፤ ወይፍትሑ ለለ አሐዱ አሐዱ በከመ ይደሉ፤ እስመ ሎሙ ወሀበ እግዚአብ ሔር ሥልጣነ፤ ወአዘዞሙ እንዘ ይብል «ዘአሰርክሙ በምድር ይኩን እሱረ በሰማያት፤ ወዘፈታሕክሙ በምድር ይኩን ፍቱሐ በሰማ ያት»[፴፬]።

[፴፬] ማቴ.፲፰.፲፰

፲፭. እነሆ የምእመናን ጠባቂ ያቸው በየውሃት ያስተምርና ይገሥጽ ዘንድ፤ እያንዳንዳቸ ውንም ተረድቶ በሕይወታቸው ወደ ንስሓ ይመልሳቸው ዘንድ ይገባዋል፤ ሕዝቡም መልካም ኑሮን እንዲኖሩ፤ ከኀጢአታቸ ውም እንዲመለሱ አነዋወራ ቸውን ያዘጋጅ ዘንድ ይገባዋል፤ ይህም በእግዚአብሔር ፊት የተ ወደደ ነው ፤ ሰው ከኀጢአቱ ተመልሶ ወደ ንስሓ ቢገባ ሌሎች እርሱን አይተው መል ካም አምልኮትን ይማራሉና ።

፲፮. ስለዚህም ለኤጲስ ቆጶሱ ሥራው በሁሉ ዘንድ እንዲታ ወቅ መልካም ሥራን ለመሥ ራት ትጉህ ይሆን ዘንድ ይገባ ዋል፤ ለሊቃውንቱና ለመኳን ንቱ፤ ለመምህራኑና ከበታቹ ላሉት ሁሉ መሪያቸውና ጠባቂያ ቸው ነውና።

፲፯. ኤጲስ ቆጶሳት ከካህናት ጋር በቤተክርስቲያን ተቀምጠው ለእ ያንዳንዱ እንደሚገባ ይፈርዱ ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር ለእነርሱ ሥልጣንን ሰጥቶአልና እንዲህም ብሎ አዘዞአቸዋልና «በምድር ያሰራችሁት በሰማይ የታሰረ ይሁን፤ በምድርም የፈ ታችሁት በሰማያት የተፈታ ይሁን»።

፲፰. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይሚጦሙ ለሕዝብ ውስተ አእምሮ እግዚአብሔር ወይትወከፍ ንስሐ ሆሙ ለእለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር፤ ወይምሀሮሙ ወይና ዝዞሙ በተየውሆ ወበፍቅር፤ ወበፍሥሓ ልብ እስመ እግዚአብሔር አምላክ መሓሪ ውእቱ እስመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሕዝቅኤል ነቢይ።

፲፱. በሎሙ ሕያው አነ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ከመ ኢይ ፈቅድ ይሙት ኃጥእ ዳዕሙ ከመ ይነስሕ ወይኅድግ ፍኖቶ እኪተ ወይሕየው»፤ ተመየጡ ተመየጡ፤እምፍናትክሙ እኩይ፤ ወለምንት ትመውቱ ቤተ እስራኤል።

፳. ወአንተ ወልደ ዕጓለ እመ ሕያው በሎሙ ለደቂቀ ሕዝብከ ጽድቁ ለጻድቅ ኢያድኅኖ አመ ይዜኂ፤ ወኀጢአቱ ለኃጥእ ኢያ ሐምሞ አመ ይኔስሕ እምኂ ጋዩ፤ ወጻድቅኒ ኢይድኅን እም ከመ አበሰ።

፳፩. ሶበ እቤሎ ለጻድቅ ሕይ ወት ተሐዩ ለእመ ተአመነ በጽ ድቁ ወገብረ ኀጢአተ፤ ኵሉ ጽድቆ ኢይዜክር ሎቱ፤ በኀጢ አቱ ዘገብረ ይመውት ።

፳፪. ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን እግ ዚአብሔርን ወደ ማወቅ ይመልሳቸው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትንም ንስሓቸውን ተቀ ብሎ በማለዘብ በፍቅርና በልብ ደስታ ያስተምራቸውና ያረጋጋ ቸው ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር መሓሪ አምላክ ነውና፤ እግዚአ ብሔር ለነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ ብሎታልና።

፳፫. «እኔ ሕያው ነኝና ኀጢአ ተኛው ከመንገዱ ተመልሶ በሕ ይወት ይኖር ዘንድ እንጂ፤ ኀጢአተኛው ይሞት ዘንድ አልፈ ቅድም» ይላል ጌታ እግዚአ ብሔር፤ የእስራኤል ቤት ሆይ ተመለሱ፤ ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ፤ ስለምንስ ትሞታላ ችሁ በላቸው ።

፳፬. አንተም የሰው ልጅ ሆይ፤ የሕዝብህን ልጆች እንዲህ በላ ቸው፤ «በበደለበት ቀን የጻድቅ ጽድቁ አያድነውም፤ኀጢአተኛም ከኀጢአቱ በተመለሰበት ቀን ኃጢአቱ አያሰናክለውም፤ ጻድ ቁም ኀጢአት ከሠራ በጽድቁ በሕይወት አይኖርም»።

፳፭. እኔ ጻድቁን በሕይወት ትኖ ራለህ ባልሁት ጊዜ እርሱ በጽድቁ ታምኖ ኀጢአት ቢሠራ በሠራው ኀጢአት ይሞታል እንጂ፤ ጽድቁን አላስብለትም።

፶፱. ወእምከመ እቤሎ ለኃጥእ ሞተ ትመውት ወነሸሐ እምኀጢአቱ ወገብረ ጽድቀ ወርትዐ።

፷. ወአግብአ አኀዘ፣ ወፈደየ ዘሂደ፣ ወክሕገ ሕይወት ሖረ፣ ወኢገብረ ኀጢአተ ሕይወተ የሐዩ፣ ወኢይመውት[፴፫] በኀጢአት ዘአበሰ ወኢይዜክር ሎቱ አባሳሁ ወጌጋዩ እስመ ገብረ ጽድቀ ወርትዐ ወቦቱ የሐዩ።

፷፩. ወበእንተዝ ይሴፈዉ ኃጥኣን እምከመ ተመይጡ እም ኀጣውኢሆሙ፣ ወነስሑ ይር ከቡ ተስፋ ሠናየ፣ ወእሙን ቱሰ ይወርስዋ ለምድር፣ ወእለ ኢአበሱ ይትዐቀቡ ከመ ኢይረዱ ውስተ ምንዳቤ ውበኳይ ወዝዘን።

፷፪. አእምርኬ ወለቡ አ ሰብእ እመ አበስከ ወገበርከ ኀጢአተ በዝ ዓለም ወኢነሳሕከ አልብከ ሕይወት፣ ወነስሕ እንከ እንዘ ሕያው አንተ፣ እስመ እምድኅረ ሞት አልቦ ንስሓ በከመ ይቤ ዳዊት «እስመ አልቦ በውስተ ሞት ዘይዜክረከ ወበሲኦልኒ መኑ የአምነከ[፴፬] ።

፴፫ ሕዝ ፴፫ ፡ ፲፭ - ፲፰
፴፬ መዝ. ፮ ፡ ፭ - ፮

፶፱. እኔም ኀጢአተኛውን ሞትን ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ እርሱ ከኀጢአቱ ተመልሶ ፍርድንና ቅን ነገርን ቢያደርግ፣

፷. እርሱም መያዣውን ቢመ ልስ፣ የነጠቀውንም ቢከፍል፣ በሕይወትም ሕግ ቢሄድ፣ ኀጢ አትም ባይሠራ በሕይወት ይኖ ራል እንጂ በበደለው ኃጢአት አይሞትም፣ በደሉንም አያስብ በትም፣ እውነትንና ርትዕን ሠርቶአልና በሕይወትም ይኖ ራል።

፷፩. ስለዚህም ኃጥኣን ከኀጢአ ቶቻቸው ተመልሰው ንስሓ ከገቡ መልካም ተስፋን ያገኙ ዘንድ ተስፋ ያደርጋሉ፣ እነርሱም ምድ ርን ይወርሷታል፣ ያልበደሉም ወደ መከራና ወደ ልቅሶ፣ ወደ ዝዘንም እንዳይወርዱ ይጠንቀቁ።

፷፪. ሰው ሆይ! ዕወቅ፣ አስተው ልም፣ በዚህ ዓለም ብትበድል ኀጢአትንም ብትሠራ ንስሓም ባትገባ ድኅነት አይኖርህም፣ እንግዲህ በሕይወት ሳለህ ንስሓ ግባ፣ ዳዊት በሞት የሚያስብህ የለምና፣ በሲኦልም የሚያምንህ ማን ነው? ብሎ እንደ ተናገረ ከሞት በኋላ ንስሓ የለምና።

፳፫. ርቱዕኬ አ አኃዊነ ንነበር ድልዋኒነ በገቢረ ሠናይ፤ ወንሑር በፍኖተ ርትዕ እንተ አልባቲ ኀዘን፤ ንስማዕ እንከ ወንለቡ ዘይቤ ‹‹አርትዕ ፍኖትየ ወሑረ ትየ በከመ ነቢብከ››[፵፯] ወኢንኩን እንከ ሕፁፃነ እምኩሉ ምግባረ ሠናይ አላ ንዕቀብ ቃለ ቅዱስ ዘይቤ ወንጌል ቅዱስ በእንተ ኃምስ ደናግል ጠባባት፤ ወአኮ ከመ ኃምስ አብዳት ደናግል እለ ኀልቀ እምኔሆን ቅብዕ ዘውእቱ ገቢረ ሠናይ ወወፅኣ እምከብካብ ዘበሰማያት[፵፰]።

፳፬. ወበእንትዝ መፍትው ንዕቀብ ርእሰነ፤ ወንኩን ኬንያ ለርእስነ፤ ወንዕቀብ ጊዜሁ ለመርዓዊ ከመ ኢንድኀፅ ውስተ ኀጢአት፤ ወዘሰ ጽድቀ ይገብር ይዕቀብ ገቢረ ሠናይ እስከ ፍጻሜሁ።

፳፭.ወይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ወይፍታሕ በርትዕ፤ እስመ ፍትሕ ለእግዚአብሔር ውእቱ ይገሥጾሙ ለኀጥኣን ይሑሩ ፍኖተ ርቱዐ፤ ወእም ከመ ተመይጡ ይትወክፍ ኀስ ሓሆሙ በሣህል ወበምሕረት።

፳፫. ወንድሞቻችን ሆይ በጎ ሥራን በመሥራት ተዘጋጅተን እንኖርና ኀዘን በሌለባት በቅንነት መንገድ እንሄድ ዘንድ ይገባናል፤ ‹‹እንደ ቃልህ መንገዴንና አካሄዴን አቅና›› ያለውን እንስማ እና ስተውልም፤ እንግዲህ ወዲህም በጎ ሥራ ሁሉ የጎደለን እንሁን፤ ነገር ግን በጎ ሥራ የሆነው ዘይት ስላለቀባቸውና ከሰማያዊው ሰርግ ስለ ወጡት አምስት ሰነ ፍች ደናግል ሳይሆን፤ ስለ አም ስቱ ብልሆች ደናግል ቅዱስ ወን ጌል የተናገረውን ቅዱስ ቃል እን ጠብቅ።

፳፬. ስለዚህም እራሳችንን ከክፉ ነገር እንጠብቅ ዘንድ፣ ለራሳች ንም ብልሆች እንሆን ዘንድ፣ በኀጢአትም እንዳንሰነካከል መር ዓዊ የሚመጣበትን ጊዜ እንጠብቅ ዘንድ አግባብ ነው ፤ ጽድቅን የሚሠራ ግን እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ በጎ መሥራትን ይጠብቅ።

፳፭.ለኤጲስ ቆጶሱም በእውነት አስተውሎ ይፈርድ ዘንድ ይገ ባዋል፤ ፍርድ ለእግዚአብሔር ነውና፤ የቀና መንገድን ይሄዱ ዘንድ ኀጥአንንም ይምከራቸው፣ ያስተምራቸው፣ የተመለሱ እንደ ሆነም ነስሐቸውን በይቅርታና በምሕረት ይቀበላቸው።

፵፯ መዝ ፻፲፰ - ፻፴፫
፵፰ ማቴ. ፳፭ - ፩

፳፮. ተዘክርኬ ዘይቤ እግዚእነ ይከውን ዐቢይ ፍሥሓ በሰማያት በእንተ ፩ ኀጥእ ዘይኔስሕ፣ [፴፱] ወእመሰ ኢተወከፍኮሙ ለእለ ይኔስሑ ወገደፍኮሙ ዘረውክ መርዔተከ፤ ወኢለበውክ ዘይቤ ዳዊት ኢትመጥዋ ለአራዊት ለነፍስ እንተ ትገኒ ለክ [፴]።

፳፯. እስመ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ዘወድቀአ ኢይትነሣእኑ ወዘስሕተ ኢይትመየጥኑ።

፳፰. በእንተ ምንት ዐለዉ ሕዝብየ ማዕሌተ እኩየ፣ ወአጽንዑ ምክሮሙ ወአበዩ ኀዲገ ኃጢአት።

፳፱. አጽማዕኩ ይእዜኒ ወሰማዕኩ፤ አኮኑ ከመዝ ይቤሉ አልቦኑ ሰብእ ዘይኔስሕ እምእ ከዩ፣ ወይብል ምንተ ገበርኩ [፴፩]። ተመየጡ አ ደቂቅየ እለ ርኅቅሙ ወእነ እፈውስ ቍስለክሙ።

[፴፱]. ሉቃ ፲፭ . ፯.
[፴] መዝ. ፸፫ ፲፱
[፴፩]. ኤር. ፰ ፬፮

፳፮.ጌታችን ‹‹ከንጥኣን አንዱ ንስሐ ስለገባ በሰማይ ፍጹም ደስታ ይሆናል›› ያለውን አስብ፤ ንስሓ የገቡትን ባትቀበላቸውና ብትጥላቸው ግን መንጋዎችህን በተንህ፤ ዳዊትም የምትገዛልህን ሰውነት ለአራዊት አሳልፈህ አትስጣት ያለውን አላስተዋልህም።

፳፯.እግዚአብሔርም ‹‹የወደቀ አይነሣምን፣ የበደለስ አይመለስ ምን›› ብሎ እንደዚህ ተናግሯልና።

፳፰. ወገኖቼ ብዙ ወንጀልን ስለ ምን ወነጀሉ? ምክራቸውንስ የጎጢአትን ሥራ መተውንስ እንቢ ብለው ስለ ምን ጸኑ?

፳፱.አሁንም ሰማሁ ፤ አዳመጥኩም፤ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ፣ ከክፋት ወደ በጎነት የሚመለስ ሰው የለምን? ብሎ እንደዚህ ተናግሯልና ምንሠራሁ የሚል የለምን ከጽድቅ ከበጎ ሥራ የራቃችሁ ልጆቼ ሆይ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ፣ ከክፋት ወደ በጎነት ተመለሱ፣ እኔም የኃጢአታችሁን ቍስል እፈውሳለሁ።

፫. ኦ ኤጲስ ቆጶስ ተወከፍሙ ለእለ ይኔስሑ ይትመየጡ ኀቤከ፤ ወኢትኩን ዘፀኢ ልቡ፤ ወኢታዕቢ ልበከ ከመ እለ አልቦሙ ምሕረት፤ እስመ ዘይገብር ከመዝ ኢይፈርሆ ለእግዚአብሔር፤ አላ ባሕቱ ሐሊ ትግበር ትኅዘሙ በከመ ይደሉ።

፬.ንዕቀብ እንከ ርእሰነ ወኢን ትሐወል ምስለ ኀጥኣን ወዐማፅያን እለ ይገብሩ ከመዝ፤ ጽድቁ ለጻድቅ ለርእሱ ወዘሰ ይገብር ኀጢአተ ዘእንበለ ሕግ ትገብእ ጌጋዩ ዲበ ርእሱ[፸፪]።

፭. እስመ ይቤ በሕዝቅኤል ነቢይ፤ ምድር ለእመ አበሰት ሊተ፤ ወስሕተት ወጌገየት አነሥእ እዴየ ላዕሌሃ ወእቀጠቅጥ ኀይለ እክል፤ ወእፈኑ ላዕሌሃ ረኃብ፤ ወአጠፍእ እምላዕሌሃ ሰብአ ወእን ስሳ።

፮.ወለእመ ሀለዉ እሉ ፫ዕደው ማዕከለ፤ ኖኅ ወዳንኤል ወኢዮብ እሙንቱ ያድኅኑ በጽድቆሙ ነፍሶሙ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ።

፯. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ንስሓ ገብተው ወደ አንተ የተመለሱትን ሰዎች ተቀበላቸው፤ ሁለት ልብ አትሁን፤ ምሕረት እንደሌላቸው ሰዎች ልብህን አታሳብይ፤ እንደዚህ የሚያደርግ ሰው እግዚአብሔርን አይፈራውምና፤ ነገር ግን እንደሚገባ ግዳጃቸውን ታደር ግላቸው ዘንድ ብቻ አስብ እንጂ።

፰.እንግዲህም ራሳችንን እንጠብቅ፤እንደዚህም ከሚያደርጉ ከኃጢአተኞችና ከዐመፀኞች ጋራ አንቀላቀል፤ የጻድቅ ጽድቁ ለራሱ ነው፤ ከሕግም ወጥቶ ኀጢአትን የሚሠራ በደሉ በራሱ ላይ ትመለሳለች።

፱.እግዚአብሔር በነቢዩ በሕዝቅኤል እንዲህ ብሏልና፣ ምድር ብትበድል ፤ ብትሰስን ኀጢአትም ብትሠራ እኔ በላይዋ ላይ የመዓቴን እጅ እዘረጋለሁ፤ የእህልንም ኃይል አጠፋለሁ፤ ረኃብንም በላይዋ እሰድዳለሁ፤ ከእርሷም ሰውና እንስሳን አጠፋለሁ ብሏል።

፲.እሊህ ሦስቱ ሰዎች ኖኅ ዳንኤልና ኢዮብ በጎጥአን መካከል ቢኖሩ እነርሱ በጽድቃቸው ራሳቸውን ያድናሉ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፸፪. ሕዝ. ፲፰, ፳

፫፬. ወለእመኒ አርዌ እኩየ ፈነ ውስ ላዕሌሃ ለይእቲ ምድር፤ ወቀሠፍክዋ፤ ወአጠፍኣ ወኢይ ተርፍ፤ ዘያንሶሱ ቅድመ ውእቱ አርዌ።

፫፭.ወእመ ሀለዉ እሱ ፫ እደው ማዕከላ ሕያው አነ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ከመ ኢያድኅኑ ደቂቆሙ ወአዋልዲሆሙ፤ ዘእ ንበለ ባሕቲቶሙ ዘይድኅኑ ወት ጠፍእ ይእቲ ምድር[ሻፐ]። ወእመ ሀለዉ በዝ ዓለም ጻድቅ ወኃጥእ ኢይትኃጐል ጻድቅ ምስለ ኃጥእ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ያዘንም ዝናመ ላዕለ ኄራን ወኃጥኣን ወእኩያን።

፫፮. ወእመሰበ ዘይሔሊ ወይብል ኵነኔ ዕሩይ ላዕለ ኵሉ ኢኮነ ከመዝ፤ እስመ በውስተ ቀትልኒ ቦ ጽኑፅ ወቦ ዓዲ ዘይጸንዕ እም ኔሁ።

፫፯.ወዘሰ ሞአ ይነሥእ ገዛደ አክ ሊለ መዊያቱ እስመ ኢይኴንን እግዚአብሔር ጻድቀ ምስለ ኃጥእ ወናኅኒ ኢተሰጥመ በማየአይኅ[ሻፀ] ወሎጥኒ ኢውዕየ በእሳት[ሻፁ]። ወረ ዓብኒ ዘማ ኢተኃጕለት[ሻፂ]።

ሻፀ. ኦዘ ፲፬ . ፲፫. ፲፭
ሻፀ ዘፍ. ፮ - ፰፱
ሻፁ. ዘፍ. ፲፱ . ፳፭.
ሻፂ.ኢያ ፮. ፳፩ ፳፫

፫፰. በዚያች አገር ላይ ክፉ አውሬን ብሰድ፤ ብቀሥፋትም፤ ባጠፋትም በዚያም አውሬ ፊት የሚያልፍ ባይተርፍ፤

፫፱. እነዚህ ሦስት ሰዎች በመካከ ልዋ ቢኖሩ እኔ ሕያው ነኝ እነ ርሱ ብቻቸውን ይድናሉ እንጂ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን አያ ድኑም፤ ምድሪቱም ባድማ ትሆና ለች ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ እንደ ተጻፈ ጻድቅና ኃጥእም በዚህ ዓለም ቢኖሩ ፤ ጻድቁ ከኃ ጥኡ ጋር አይጠፋም በደጋጎችና በኃጥኣን ላይ በክፉዎችም ላይ እርሱ ዝናምን ያዘንማል›› የሚል ጽሑፍ አለና።

፵. ፍርድ በሁሉ ላይ ትክክል ነው የሚል ሰው ቢኖር ግን እንደዚህ አይደለም፤ በመግደል ስንኳ ጥኑ ነገር አለና፤ ዳግመ ኛም ከእርሱ የሚጸና አለና።

፵፩. ድል የነሣ ሰው የድል አድራጊነቱን አክሊል ይቀበላል፤ እግዚአብሔር ጻድቅን ከኃጥእ ጋራ አይቀጣምና፤ ኖኅም በማየ አይኅ ጊዜ አልሰጠመም፤ ሎጥም በገሞራ እሳት ጊዜ አልተቃ ጠለም፤ ረዓብ ዘማም በኢያሪኮ ጥፋት ጊዜ አልጠፋችም።

፫፷. ወእመሰ ትፈቅዱ ታእምሩ ዘከነ በጎቤነ ይሁዳ አስቆሮታዊ እንዘ ጎቡር ምስሌነ ውስተ አሐዱ ቅኔ ተሀጕለ፤ ወሲሞን መሠርይ ዘነሥአ ማኅተመ እግዚአብሔር እስመ እሉ ፪ እኩያን እሙንቱ ወገሃደ ተዐውቀ እከዮሙ ይሁዳ ተሐንቀ[፶፩]። ወሲሞን ሰረረ ላዕለ ወወድቀ ምድረ፤ ወኖኅ እንዘ ሀሎ ውስተ ታቦት ምስለ ደቂቁ፤ ካም በእከዩ አምጽአ መርገመ ላዕለ ወልዱ[፶፪]።

፫፸. ወበእንተዝ ለበውነ ከመ ኢይትፈደዩ አበው በጎጢአተ ውሉዶሙ፤ ወኢውሉድ በኃጢአተ አበዊሆሙ፤ ወዘንቱሰ ግብር እምቅድም ዕውቅ ውእቱ፤ ከመ ኢይትኬነና አንስት በአምታቲ ሆን፤ ወኢወራዙት በአንስት ያሆሙ፤ ወአግብርት በአጋእዝ ቲሆሙ፤ ወአጋእዝት በአግብርቲ ሆሙ፤ ወኢአዝማድ በአዝማዲሆሙ ወኢአዕርክት በአዕርክቲሆሙ፤ ወኢኃጥኣን በጻድቃን፤ ወኢጻድቃን በኃጥኣን ፤ አላ ፩፩ ይትፈደይ በከመ ምግባሩ፤ እስመ ኖኅ ኢተፈድየ በጎጢአተ ሕዝብ፤ ወሎጥኒ ኢውዕየ በእሳተ ሰዶም፤ ወኢረዓብ በእንተ ኢያሪኮ፤ ኢደቂቀ እስራኤል በእንተ ግብጻውያን።

፫፹. በኛ ዘንድም የተደረገውን ልታውቁ ብትወዱ ግን የአስቆሮቱ ይሁዳ በአንድ አገልግሎት ከእኛ ጋራ አንድ ሲሆን ጠፋ፤ የእግዚአብሔርን ማኅተም የያዘ ሲሞን መሠርይም ጠፋ፤ እነ ዚህ ሁለቱ ክፋዎች ናቸውና፤ ክፋታቸውም ተገልጾ ታውቋልና፤ ይሁዳ ታነቀ፤ ሲሞንም ወደ ላይ ወጥቶ ወደ ምድር ወደቀ፤ ኖኅ ከልጆቹ ጋራ በመርከብ ውስጥ ሳለ ካም በክፋቱ በልጁ ላይ ርግማንን አመጣ።

፫፹፩. ስለዚህም አባቶች በልጆቻቸው ፤ ልጆችም በአባቶቻቸው ኀጢአት ፍዳን እንዳይቀበሉ አስ ተዋልን፤ ይህም ሥራ ከቀድሞ ጀምሮ የታወቀ ነው፤ ሴቶች በባ ሎቻቸው እንዳይቀጡ፤ ወንዶችም በሚስቶቻቸው፤ ባሮችም በጌቶ ቻቸው፤ ጌቶችም በባሮቻቸው፤ ዘመዶችም በዘመዶቻቸው፤ ወዳ ጆችም በወዳጆቻቸው፤ ኃጥአንም በጻድቃን እንዳይቀጡ፤ ጻድቃ ንም በኃጥአን እንዳይቀጡ፤ የታ ወቀ ነው፤ ነገር ግን እያንዳንዱ እንደሥራው ፍዳውን ይቀበ ላል፤ ኖኅ በሕዝቡ ኃጢአት ፍዳን አልተቀበለምና፤ ሎጥም በሰዶም እሳት አልተቃጠለምና፤ ረዓብም በኢያሪኮ ነገር አልጠፋ ችምና፤ እስራኤልም በግብጻው ያን ነገር አልጠፉምና።

፶፩ ገሙ ሐዋ ፩. ፲፰
፶፪ ዘፍ. ፱ : ፳፭

፹.ኢመፍትውኬ ለነ ንትሉ አሠ ሮሙ ወምግባሮሙ ለክሓድያን፤ ወዐማፅያን፤ ወቀታልያን ወእለ ያመከንዩ ለእከይ፤ ወጸላእያን እለ ድልዋን ለመዊት፤ እስመ ኵሉ በክመ ምግባሩ ይትፈደይ በክመ ይቤ ዳዊት እስመ አንተ ትፈድዮ ለኵሉ በክመ ምግ ባሩ[፴፬]። ወበእንተዝ ንርድኦሙ ለምንዱባን ርቱዕ፤ ወነሐው ጸሙ ለሕሙማን፤ ወንሚጡሙ ለኃጥኣን እለ ቄስሉ በግብረ ኀጢአት፤ ንምህሮሙ ወናለብ ዎሙ በቃለ ተግሣጽ ከመ ይድ ኀኑ እሞተ ኀጢአት።

፹፩. እስመ አኮ ጥዑያን ዘይፈ ቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ አላ ሕሙማን፤ እስመ ኢይፈቅድ አቡነ ዘበሰማያት ይትሀጐል አሐዱ እምእሉ ንኡሳን።

፹፪. ወይእዜኒ ኦ አንውየ ኢንስ ማዕ ቃሎሙ ለአብዳን፤ ወጽሉላነ ልብ፤ አላ ንፈጽም ሥምረቶ ለእ ግዚአብሔር አኃዜ ዙሉ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፹፫. ለእኛም የክሃዲዎችንና የዐመፀ ኞችን የገዳዮችንና ለክፋት የሚያ መካኙትን፤ ለሞት የሚገቡ የጠላ ቶችን ፍለጋቸውንና ግብራቸውን ልንከተል አይገባም፤ ዳዊት «አንተ ለሁሉ እንደ ሥራው ትከፍለ ዋለህ» እንዳለ፤ ሁሉም እንደ ሥራው ፍዳውን ይቀበላልና፤ ስለዚህም ነገር የተቸገሩትን ልንረ ዳቸው፤ የታመሙትንም እንጠይ ቃቸው ዘንድ፤ በኀጢአት ሥራ የቄሰሉ ኃጥአንንም ራርተን እን መልሳቸው ዘንድ፤ በምክር ቃልም ከኀጢአት ሞትም ይድኑ ዘንድ አእምሮ ልናሳድርባቸው ይገባል።

፹፬. ባለመድኀኒትን የሚሹት የታመሙት ናቸው እንጂ፤ ጤነ ኞች አይደሉምና፤ ሰማያዊ አባ ታችን ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ ይጠፋ ዘንድ አይወድምና።

፹፭. ዛሬም ወንድሞቼ ሆይ ልባ ችው የተሸፈነ የሰነፎችን ቃል አንስማ፤ ነገር ግን ለዘለዓለሙ ምስጋና ሊገባው በጌታችን በኢየ ሱስ ክርስቶስ ሁሉን የያዘ የአ ግዚአብሔር አብን ፈቃድ እን ፈጽም፤ ለዘለዓለሙ አሜን ።

፴፬. መዝ. ፷፪. ፲፪

አንቀጽ ፫

ከመ ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይስማዕ ነገረ ውዴት።

፩. ወኢትስማዕ ነገረ ውዴት በጎበ ብእሲ እኩይ ዘይነብብ ሐሰተ ላዕለ ካልዑ አላ አንተሰ ረሲ ትውክልተ በጎበ እግዚአብ ሔር ወሥርየሙ ለሕዝብከ በከመ ይደሉ ።

፪. ወኢይትዐበይ ወልድ ላዕለ አቡሁ፤ወኢገብር ላዕለ እግዚኡ፤ ወኢረድእ ላዕለ መምህሩ፤ ወኢ ወዓሊ ላዕለ ነጋሢ፤ ወኢ ሕዝ ባዊ ላዕለ ኤጲስ ቆጶስ፤ እስመ ኢመፍትው ይሳተፍ መምህር ምስለ ዐላውያን ወዐማፅያን፤ እስመ ኢይፈቅድ ኃጥእ ቃለ ተግሣጽ።

፫. ይቤ ሕዝቅኤል ነቢይ ወነ በበኒ እግዚአብሔር ወይቤለኒ፡ ወልደ እጓለ እመሕያው ምንት በጎቤክሙ ዝንቱ ምሳሌ ዘይብሉ ደቂቀ እስራኤል አበው በልዑ ቆዐ፤ ወደቂቅ ፀርሱ ስነኒ ሆሙ[፩]።

፬. ሕያው አነ ይቤ እግዚአብ ሔር አዶናይ ከመ ኢይብልዋ ዳግመ ለዛቲ ምሳሌ በውስተ እስራኤል።

[፩.ሕዝ.፲፰.፪

አምስተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሱ የነገር ሥራን መስ ማት እንደማይገባው ይናገራል፤

፩. በባልንጀራው ላይ ሐሰትን ከሚናገር ከክፉ ሰው ዘንድ የነገር ሥራን አትስማ፤ነገር ግን አንተ እምነትህን በእግዚአብሔር አድ ርግ፤ ወገኖችህንም በሚገባ አዘ ጋጃቸው።

፪. ልጅ በአባቱ ላይ አይታበይ፤ ባሪያም በጌታው ላይ፤ ደቀ መዝ ሙርም በመምህሩ ላይ፤ ሎሌም በንጉሡ ላይ፤ ሕዝባዊም በኤጲስ ቆጶሱ ላይ አይታበይ፤ መምህር ከክሓዲዎችና ከዐመፀኞች ጋር አንድ ይሆን ዘንድ አይገባምና፤ ኃጥአም ሰው የተግሣፅ ቃልን አይወድምና።

፫.ነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ አለ፤ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፤ በእስራኤል ልጆች አባቶች ጨርቋ የወይን ፍሬ በሉ፤ የልጆችም ጥርሶች ጠረሱ ብላችሁ በመካከላችሁ የምትመስሉት ምሳሌ ምንድን ነው?

፬.እኔ ሕያው ነኝ፤ እንግዲህ ወዲህ ይሆን ምሳሌ በእስራኤል ዘንድ አትመ ስሉትም ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤

፫.እስመ ነፍሰ ኵሉ ዚአየ ውእቱ ከመ ነፍሰ አብ፤ ከማሁ ነፍሰ ወልድ ዚአየ ውእቱ ነፍስ እንተ አበሰት ይእቲ ትመውት።

፮. ወብእሲሰ ጻድቅ ዘይገብር ጽድቀ ወርትዐ።

፯.ወኢበልዐ በውስተ አድባር ወኢ ያንሥአ አዕይንቲሁ ኀበ ሕሊና ሆሙ ለቤተ እስራኤል ወኢያር ኰሰ ብእሲተ ቢጹ ወኢቀርበ ብእሲተ ትክተ።

፰.ወኢዐመፀ ቢጸ ፤ ወአግብአ አኀዘ ዕዳሁ፤ ወኢሄደ፤ ወኢተ ዐገለ ወወሀበ እምእክሉ ለኀዳይ ወአልበሰ እምልብሱ ለዕሩቅ።

፱.ወኢለቅሐ ወርቆ በርዴ፤ወኢነ ሥአ ዘዐመፃ፤ ውሴጠ እደሁ እምኀጢአት፤ ወገብረ ፍትሐ ወጽድቀ ማዕከለ ብእሲ ወቢጹ።

፲. ወሖረ በትእዛዝየ፤ ወዐቀበ ሕግየ ወገብረ ጽድቀ ጻድቅ ውእቱ ወሕይወተ የሐዩ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ።

፲፩. ወለእመ ወለደ ወልደ ኃጥአ ወቀታሌ ነፍስ ዘይገብር ዐመፃ።

፲፪. እነሆ ነፍሳት ሁሉ የኔ ናቸው፤ የአባት ነፍስ የኔ እንደ ሆነች፤ እንዲሁ የልጅ ነፍስ የኔ ናት፤ ኀጢአት የምትሠራ ነፍስ እርስዋ ትሞታለች ።

፲፫. ሰውም ጻድቅ ቢሆን ፍርድ ንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ ።

፲፬. በተራራ ላይም ባይበላ፤ ዐይ ኖቹንም ወደ እስራኤል ቤት ጣዖታት ባያነሣ፤ የባልንጀራው ንም ሚስት ባያረክስ፤ አደፍም ወዳለባት ሴት ባይቀርብ።

፲፭. ሰውንም ባያስጨንቅ፤ ለባለዕ ዳም መያዣውን ቢመልስ፤ ፈጽ ሞም ባይቀማ፤ ከእንጀራውም ሰተ ራበ ቢሰጥ የተራቆተውንም ከል ብሱ ቢያለብስ።

፲፮. ገንዘቡን በአራጣ ባያበድር፤ አትርፎም ባይወስድ፤ እጁንም ከኀጢአት ቢመልስ፤ በሰውና በሰው መካከልም የእውነትን ፍርድ ቢፈ ርድ።

፲፯.በትእዛዜም ቢሄድ፤ እውነት ንም ለማድረግ ፍርዴን ቢጠ ብቅ፤ እርሱ ጻድቅ ነው፤ ፈጽ ሞም በሕይወት ይኖራል ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፲፰. እርሱም ቀማኛና ደም አፍ ሳሽ ልጅን ከዚህ ሁሉ አንዳች ውን የሚያደርገውን ቢወልድ።

፲፪. ወኢሖረ በፍኖተ አቡሁ ጻድቅ፣ ወበልዐ በውስተ አድባር ወአርኰሰ ብእሲተ ቢጹ።

፲፫. ወተዐገለ ነዳየ ወምስኪነ ወሄደ፣ ወዐመፀ፣ ወኢያግብአ አኀዘ ዕዳሁ፣ መሜጠ አዕይን ተሁ መንገለ ጣዖት፣ ወገብረ ዐመሳ።

፲፬. ወሶቅሐ በርዴ ወአስተናድአ ወነሥአ ዘሰርቅ ዘከመዝ ኢየ ሐዩ ሕይወተ፣ በሥሉ ዝንቱ ኀጢአቱ ዘገብረ ሞተ ይመውት ወይገብእ ደሙ ላዕሌሁ።

፲፭. ወለእመ ወለደ ወልደ ወር እየ ኵሎ ኀጢአተ አቡሁ ዘገብረ ወፈርሀ፣ ወኢገብረ ከማሁ።

፲፮. ወኢበልዐ ውስተ አድባር፣ ወኢያንሥአ አዕይንቲሁ መንገለ ሕሊናሆሙ ለቤተ እስራኤል፣ ወኢያርኰሰ ብእሲተ ቢጹ።

፲፯. ወኢተዐገለ ሰብአ፣ ወአግ ብአ አኀዘ ዕዳሁ፣ ወኢያስተና ድአ፣ ወኢሄደ፣ ወአብልዐ እምእ ክሉ ለርኁብ ወአልበሰ እምል ብሱ ለዕሩቅ።

፲፰. እርሱም በጻድቅ አባቱ መን ገድ ባይሔድ፣ በተራራም ላይ ቢበላ፣ የባልንጀራውንም ሚስት ቢያረክስ።

፲፱. ድሀውንና ችግረኛውን ቢያስ ጨንቅ፣ ቢቀማም መያዣውንም ባይመልስ፣ ዐይኖቹንም ወደ ጣዖት ቢያነሣ፣ ርኩስንም ነገር ቢያደርግ ።

፳. በአራጣ ቢያበድር አትር ፍም ቢወስድ፣ እንዲህ ያለ ሰው በሕይወት አይኖርም ፣ ይህን ርኩሰት ሁሉ አድርጓልና ፈጽሞ ይሞታል፣ ደሙም በላዩ ይመለ ሳል።

፳፩. እነሆም ልጅን ቢወልድ እር ሱም አባቱ የሠራውን ኀጢአት አይቶ ቢፈራ፣ እንደርሱም ባይ ሠራ።

፳፪. በተራራ ላይ ባይበላ፣ ዐይ ኖቹንም ወደ እስራኤል ቤት ጣዖታት ባያነሣ፣ የባልንጀራ ውንም ሚስት ባያረክስ።

፳፫. ሰውንም ባያስጨንቅ፣ መያዣ ውንም ባይወስድ፣ ባይቀማም፣ ከእንጀራውም ለተራብ ቢሰጥ፣ ለተ ራቈተውም ልብስን ቢያለብስ።

፲፮. መሼጠ እደሁ እምዐመፃ ወኢነሥአ ርዴ ወንዋየ ዐመፃ፤ ወገብረ ጽድቀ፤ወሖረ በትእዛዘየ ኢይመውት በኀጢአተ አቡሁ፤ እላ ሐዪወ የሐዩ።

፲፱. ወአቡሁሰ ለእመ ገፍዐ፤ ወዐ መፀ፤ ወሄደ ወተዐገለ፤ ወገብረ ዘኢይሰውን በማዕከለ ሕዝቡ ይመ ውት በጌጋዩ።

፳. ወትብሉ በእፎ ኢይትፈደይ ወልድ በኀጢአተ አቡሁ፤ እስመ ገብረ ወልድ ጽድቀ ወምጽዋተ፤ ወዐቀበ ኵሎ ሕግየ ወገብረ ሕይወተ የሐዩ።

፳፩. ወነፍስ እንተ አበሰት ትመ ውት ሞተ ወወልድ ኢይትፈ ደይ በኀጢአተ አቡሁ፤ ወአብ በኀጢአተ ወልድ ኢይትፈደይ ጽድቁ ለጻድቅ ለርእሱ ወኀ ጢአቱ ለኃጥእ ላዕሌሁ፤

፳፪. ወለእመ ተመይጠ ኀጥእ እምኵሉ ኀጢአቱ ዘገብረ ወዐ ቀበ ኵሎ ትእዛዘየ፤ ወገብረ ጽድቀ ወምጽዋተ፤ ሕይወተ የሐዩ፤ ወኢይመውት።

፲፯. እጹንም ከዐመጽ ቢመልስ፤ አራጣንም አትርፎ ባይወስድ፤ ፍርዴንም ቢያደርግ፤ በትእዛ ዜም ቢሄድ እርሱ ፈጽሞ በሕ ይወት ይኖራል እንጂ በአባቱ ኀጢአት አይሞትም።

፲፱. አባቱ ግን ፈጽሞ በድሎአ ልና፤ ወንድሙንም ቀምቷልና፤ በሕዝቡም መካከል ክፉን ነገር አድርጓልና እነሆ እርሱ በበደሉ ይሞታል።

፳. እናንተ ግን ልጅ የአባቱን ኀጢ አት ስለምን አይሸከምም ትላላ ችሁ፤ ልጅ ፍርድንና ቅን ነገርን በአደረገ ትእዛዜንም ሁሉ በጠበቀና በአደረገ ጊዜ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል።

፳፩. ኀጢአትን የምትሠራ ነፍስ እርሷ ሞትን ትሞታለች፤ ልጅ የአባቱን ኀጢአት አይሸከምም፤ አባትም የልጁን ኀጢአት አይሸከ ምም፤ የጻድቅ ጽድቁ በራሱ ላይ ይሆናል፤የኃጢአተኛውም ኃጢአት በራሱ ላይ ይሆናል።

፳፪. ኀጢአተኛውም ከአደረጋት ኀጢአት ሁሉ ቢመለስ፤ ትእዛዜ ንም ሁሉ ቢጠብቅ፤ ፍርዴንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ፤ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ አይ ሞትም።

፳፫. ወሶሎ ጎጢአቶ ዘገብረ ኢይዜክር ሎቱ፤ ዳዕሙ በጽድቁ ዘገብረ የሐዩ ቦቱ ::

፳፬. ቦኑ ፈቂደ እፈቅድ ከመ ይመ-ት ኃጥእ ይቤ አዶናይ እግ ዚአብሔር፤ ዳእሙ ከመ ይት መየጥ እምፍናቱ እኩይ ወይሕ የው::

፳፭. ወለእመ ተመይጠ ጻድቅ እምጽድቁ፤ ወገብረ ጎጢአተ ይመውት በሶሉ ጌጋዩ ዘገብረ ውእቱ ኃጥእ ሶሎ ጽድቆ ዘገብረ ኢይዜክር ሎቱ፤ ወበአ በሳሁ ዘአበሰ ቦቱ ይመውት፤

፳፮. ወትብሉ ኢኮነ ርቱዕ ፍኖተ እግዚአብሔር፤ ስምዑኬ ቤተ እስ ራኤል፤ ፍኖትየኑ ኢኮነ ርቱዕ አኮኑ ፍኖትክሙ ኢኮነ ርቱዕ፤

፳፯. እምከመ ተመይጠ ጻድቅ እምጽድቁ ወገብረ ጎጢአተ ይመ ውት በጌጋዩ ዘገብረ ቦቱ::

፳፰. ወእመ ተመይጠ ኃጥእ እም ጎጢአቱ ዘገብረ ወገብረ ጽድቀ ወርትዐ ዘከመዝ ነፍስ የሐዩ::

፳፱. የበደለው በደል ሁሉ አይታ ሰብበትም፤ በሠራው ጽድቅ በሕ ይወት ይኖራል እንጂ::

፴. «በውኑ ጎጢአተኛ ይሞት ዘንድ መፍቀድን እፈቅዳለሁን?» ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ከክፉ መንገዱ ይመለስና በሕይወት ይኖር ዘንድ ነው እንጂ::

፴፩. ጻድቁ ግን ከጽድቁ ቢመ ለስ፤ ጎጢአትንም ቢሠራ፤ ኃጢ አተኛውም እንደሚያደርገው ርኵሰት ሁሉ ቢያደርግ በሕይ ወት ይኖራልን? የሠራው ጽድቅ ሁሉ አይታሰብለትም፤ በአደረ ገው ዐመፅና በሠራት ጎጢአት በዚያች ይሞታል፤

፴፪. እናንተ ግን የጌታ መንገድ የቀናች አይደለችም ትላላችሁ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! እንግዲህ ስሙ፤ በውኑ መንገዴ የቀናች አይደለችምን፤ ይልቅስ የእናንተ መንገድ ያልቀናች አይደለችምን::

፴፫. ጻድቁ ከጽድቁ ቢመለስ ጎጢ አትንም ቢሠራ፤ እርሱ በአደረ ገው በደል ይሞታል::

፴፬. ጎጢአተኛውም ከሠራው ጎጢአት ቢመለስ፤ ፍርድንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ ነፍሱን ይጠብቃል::

፳፱. ወርእየ ወተመይጠ እምኵሉ ኀጢአቱ ዘገብረ ሕይወተ የሐዩ ወኢይመውት።

፴. ወይብሉ ቤተ እስራኤል ኢኮነ ርቱዐ ፍኖተ እግዚአብሔር ቦኑ ፍኖትየ ኢኮነ ርቱዐ ቤተ እስራኤል፤ አኮኑ ፍኖትክሙ ኢኮነ ርቱዐ።

፴፩. በበይነ ዝንቱ ለኵልክሙ በክመ ፍኖትክሙ እኬንነክሙ ቤተ እስራኤል ይቤ አዶናይ እግዚአ ብሔር፤ ተመየጡ ወነስሑ እም ኀጢአትክሙ ወኢይመጽአክሙ መቅሠፍተ ኀጢአትክሙ[፩]።

፴፪. ወግድፋ እምላዕሌክሙ ኵሉ ጌጋየክሙ ዘአበስክሙ ሊተ፤ ወግበሩ ለክሙ ልበ ሐዲስ ወመ ንፈስ ሐዲስ ወለምንት ትመ ውቱ በኃጢአትክሙ ቤተ እስራ ኤል።

፴፫. እስመ ኢይፈቅድ ለክሙ ሞተ ትመውቱ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር፤ ዘእንበለ ክመ ትነስሑ ወትሕየዉ።

፳፱. ከሠራው ሁሉ በደል አይቶ ተመልሷልና ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ አይሞትም።

፴. ነገር ግን የእስራኤል ቤት የጌታ መንገድ የቀናች አይደለችም ይላሉ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! በውኑ መንገዴ የቀናች አይደለ ችምን ይልቅስ የናንተ መንገድ ያልቀናች አይደለችምን።

፴፩. የእስራኤል ቤት ሆይ! ስለ ዚህ እንደ መንገዱ በየሰዉ ሁሉ እፈርድባችኋለሁ ይላል ጌታ እግ ዚአብሔር፤ ንስሐ ግቡ፤ ኀጢአ ትም ዕንቅፋት እንዳይሆንባችሁ ከኀጢአታችሁ ሁሉ ተመለሱ።

፴፪. የበደላችሁትን በደል ሁሉ ከእናንተ ጣሉ፤ አዲስ ልብና፤ አዲስ መንፈስም ለእናንተ አድ ርጉ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! በኃ ጢአታችሁ ስለምን ትሞታላ ችሁ?

፴፫. ሞትን ትሞቱ ዘንድ አልፈ ቅድምና ይላል ጌታ እግዚአብ ሔር፤ ስለዚህ በንስሐ ተመለ ሱና በሕይወት ኑሩ ።

፩.ሕዝ. ፲፰. ፴፩. ፴፪.

አንቀጽ ፭

ኤጲስ ቆጶሳት ይትወከፉ ንስሓ ሦሙ ለእለ ይትመየጡ በፍቅር ወበየውሃት ::

፩. አ ፍቁራን አኃውየ ርእዩ ብዙኅ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር አምላክነ ጌር፤ወጻድቅ፤ ወመፍቀሬ ሰብእ፤ ወመስተሣህል ለእለ ይትመየጡ ውስተ ንስሓ፤ እስመ ኢይፈቅድ እለ ይፈትሑ በአክብዶ፤ ወበጽል ሑተ ልብ ዘእንበለ ምሕረት፤ አላ ባሕቱ ይሚጥዎሙ ወይትወከ ፍዎሙ ለእለ አበሱ በሠናይ አም ልኮ ከመ ይክህሉ ገቢአ ውስተ ንስሓ::

፪. ወእመሰ ኢመሐሩ ኤጲስ ቆጶ ሳት ወኢገብሩ ከመዝ ይትኀሠሥ እግዚአብሔር እምኔሆሙ ኀጢ አተ ሕዝቡ፤ በከመ ይቤ ኢሳይ ያስ ገሥጽዎሙ ለሕዝብየ ይቤ እግዚአብሔር፤ ካህናት ንንብዋ ለኢየሩሳሌም ዘይበውእ ውስተ ልባ፤ መፍትው ለኤጲስ ቆጶሳት ይሕትትዎሙ ሕዝብየ፤ ወእመሰቦ ዘአበሱ ይሚጥዎሙ ውስተ ንስሓ፤ ከመ ይርከቡ ለርእሶሙ ዐስበ ሠናየ፤ ወእመሰቦ ዘኢመ ሐሩ ወኢሚጥዎሙ ለሕዝብ ውስተ አምልኮ ሠናይ ይረክቡ ኵነኔ ::

ስድስተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሳት በፍቅርና፤ በቅን ነት የሚመለሱትን ንስሐቸውን ይቀበሉ፤

፩. የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ! ወደ ንስሓ ለሚመለሱ ሰዎች ቸር፤ ጻድቅ፤ ሰው ወዳጅና ይቅር ባይ የሚሆን የፈጣሪያች ንን የእግዚአብሔርን የቸርነቱን ብዛት እዩ፤ ያለምሕረት በማክበ ድና በልብ ተንኰል የሚፈርዱ ትን አይወድምና ነገር ግን ወደ ንስሓ መመለስን ይችሉ ዘንድ የበደሉትን በበጎ አምልኮ መልሰው ይቀበሉአቸው ::

፪. ኤጲስ ቆጶሳት ግን ባይራሩ፤ እንደዚህም ባያደርጉ እግዚአብ ሔር የሕዝቡን ኀጢአት ከእነ ርሱ ይፈልጋል፤‹‹ኢሳይያስ ወገ ኖቼን ምከሯቸው፤ ኢየሩሳሌም ንም ወደ ልቧ የሚገባ ነገርን ንገሯት» አለ እግዚአብሔር እን ዳለ፤ ለኤጲስ ቆጶሳት ወገኖችን ይመረምሯቸው ዘንድ ይገባ ቸዋል፤ የበደሉም ቢኖሩ በጎ ዋጋን ለራሳቸው ያገኙ ዘንድ ወደ ንስሐ ይመልሷቸው፤ ሕዝ ቡንም ወደ በጎ አምልኮት አስተ ምረው ያልመለሷቸው ቢኖሩ ግን ቅጣትን ያገኛሉ ::

፫. ወይእዜኒ ንትወከፍ ንስሓ ሦሙ በፍሥሓ ወበፍቅር ለእለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር፤ወለ እለኒ አበሱ ንፍታሕ ላዕሌሆሙ በሣህል ወበምሕረት በከመ ይደሉ ለንስሓ።

፬. ወእመሰ ርኢከ ብእሴ ዘይጎብር ኀጢአተ ወይድኅፅ ውስተ ስሕ ተት አንሥአ እምድቀቱ፤ወእመሰ አስተጠዐምከ ሎቱ ምግባሮ ናሁ ቀተልከ ለአኁከ፤ ወባሕቱ ርቱዕ ዕሰ ታንሥአ ለዘድኅፀ እምድቀቱ ከመ ኢይማስን፤ ወርእዮሙ ካል አን ይትሜሀሩ ወይለብዉ ወይት ወከፉ ቃለ ተግሣጽ።

፭. ኢርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይትጐ ናደይ በእንተ ኀጢአተ ሕዝብ ወዓዲ ኢይትሀከይ ጻሕቆሙ ለእለ የኀሥሡ ንስሓ ከመ ኢይ ትሀሎል መርዔቱ ለእግዚአብሔር በሀኬተ ዚአሁ፤ እስመ በእንቲ አሆሙ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ ኤርምያስ ነቢይ እንዘ ይብል ኖሎት ብዙኃን አማስኑ ዐፀደ ወይንየ ወአርኰሱ መክፈልትየ፤ ወረሰይዋ ለመክፈልትየ፤ እንተ አፈቅር በድወ ወዐፀ፤ ወኮነት ለሙስና ወለኀጕል፤ ወበእንቲ አየ ኀልቀት ዙኃ ምድር ወማሰ ነት።[፩]

፮. አሁንም ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትን በደስታና በፍቅር ንስሓቸውን እንቀበል፤ የበደሉት ንም ለንስሓ እንደሚገባ በፍቅርና በምሕረት እንፍረድላቸው ።

፯. ኀጢአትን የሚሠራ በስሕ ተትም የሚሰነካከል ሰው ብታይ ከወደቀበት አንሣው፤ ሥራውን ብታጣጥምለት ግን እነሆ ወንድ ምህን ገደልኸው፤ ነገር ግን የተሰነካከለውን ከመውደቁ የተ ነሣ እንዳይጐዳ ታነሣው ዘንድ ይገባል፤ሌሎችም አይተው ይማ ራሉና ያስተውላሉም፤ የምክር ንም ቃል ይቀበላሉ ።

፰. ስለ ሕዝቡ ኀጢአት ይዘገይ ዘንድ ለኤጲስ ቆጶስ አይገባ ውም፤ ዳግመኛም በሱ ስንፍና የእግዚአብሔር መንጋዎች እንዳ ይጐዱ ንስሐ የሚፈልጉትን ትጋ ታቸውን ቸል አይበል፤ እግ ዚአብሔር ስለእነርሱ በነቢዩ በኤ ርምያስ ቃል እንዲህ ብሎ ተናግሯልና›› ምእመናንን የሚ ጠብቁ ብዙዎች መምህራን ወይን ሕጌን አጠፉ፤ የምወዳት እድል ፋንታዬን ጽዋ ተርታዬንም ምድረ በዳ አደረጓት፤ ለጥፋትም ሆነች፤ስለኔም ምድር ሁላ ፈጽማ ጠፋች›› ብሎ ተናግሯልና።

፩. ኤር ፲፪ ፡ ፲ ፡ ፲፩

፮. ወአንተኒ እመ ርኢከ ዘይኤ ብስ አዘዝ ዲያቆናተ ያውጽእም ወይስድድም አፍአ ወይገሥጽም ወይምህርም ከመ ርእዮሙ ካልአን ይፍርሁ፤ ወእምከመ ተመ ይጠ ወገብአ ውስተ ንስሓ ይስ አሉ፤ ወያስተብቍዑ ኀበ እግዚአ ብሔር ወኀበ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ይምሀሮ፤ እስመ መድኀን ሰአለ ኀበ አቡሁ በከመ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል በእንተ ኃጥአን «አባ ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢ የአምሩ ይገብሩ[፪]»::

፯. ወእምዝ ይሕትትዎ ለዘአበሰ ከመ ይኅድግ ፍናቶ እኪተ፤ ወእ ምከመ ተአመነ ኀጣውያ ወተመ ይጠ ውስተ ንስሓ ያብሕዎ ይባዕ ውስተ ቤተ ክርስቲያን፤ ወየአዝዝዎ ይጹም መጠነ ገብረ ኀጢአተ ፪ተ ሱባዔ፤ አው ፫ተ፤ አው ፭ተ፤ አው ፯ተ ሱባዔ::

፰. ርቱዕ ለኃጥእ ትምህሮ፤ ወታ ለብዎ፤ ወትገሥጾ ዘእንበለ መዓት ወአድልዎ ከመ ያትሕት ርእሶ ፤

፱. አንተም የሚበድል ሰውን ብታይ ሌሎች አይተው እንዲ ፈሩ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ አስወጥተው ወስደው ይመክሩ ትና ያስተምሩት ዘንድ ዲያ ቆናትን እዘዛቸው፤ ወደ ንስሓ ቢመለስ ግን ወደ እግዚአብሔር ይለምኑ፤ ይማልዱም፤ ይቅር ይለውም ዘንድ ወደ ኤጲስ ቆጶሱ ይለምኑ፤ «አባት ሆይ! የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው» ተብሎ በወንጌል እንደ ተጻፈ መድኃኒታችን ወደ አባቱ ለምኗልና::

፲. ከዚህ በኋላ ክፉ ሥራውን ይተው ዘንድ የበደለውን ይመር ምሩት፤ ኀጢአቱን አምኖ ወደ ንስሓ ቢመለስ ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን ይገባ ዘንድ ይፍቀዱ ለት፤ ኀጢአትንም ስለ ሠራ ሁለት ሱባዔ፤ ወይም ሦስት ሱባዔ፤ ወይም አምስት ሱባዔ፤ ወይም ሰባት ሱባዔ፤ ይጾም ዘንድ ይዘዙት::

፲፩. በፊቱ በቆመ ጊዜ ይቅርታ ንና ምሕረትን እንዲያገኝ ራሱን ዝቅ አድርጎ ወደ እግዚአብሔር ይለምን ዘንድ ኃጢአተኛውን

፪ ሉቃ ፳፫ ፡ ፴፬

ወይስአል ኀበ እግዚአብሔር ከመ ይርከብ ሣህለ ወምሕረተ አመ ይቀውም ቅድሜሁ። እስመ ይቤ እመሰ ኀጢአተኑ ትትዐቀብ እግዚኦ እግዚኦ መኑ ይቀውም ቅድሜከ። እስመ እምኀቤከ ውእቱ ሣህል።ወምሕረት ውስተ እዴሁ[f]። ግበር እንከ ከመዝ ወአበይን እስመ ይቤሎ ለቃየን አበስከ አርምም።[g] እንከ ወኢታንሥእ እዴከ።

፱. ወባሕቱ ርቱዕሰ ለኀጥኣ ይኅዝን ወይተክዝ ወይመንን ርእሶ። ንሰቡ ቃሎ ዘይቤ እግዚአብሔር ለሙሴ በእንተ ማርያም። ሰብ አቡሃ ተፍአ ትፍአቶ ውስተ ገጻ እምኢኀፍረትኑ ሰቡዐ መዋዕለ። ወትትገሐሥ አፍአ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ። ወእምዝ ትበውእ።

፲. ወተግሕሠት ማርያም አፍአ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ።ወኢ ግዕዙ ሕዝብ እስከ ነጽሐት ማርያም።ወእምድኅረዝ ግዕዙ ሕዝብ[h]።

ያለቁጣና ያለ አድልዎ ታስ ተምረው። ታሳውቀውና ትመክረው ዘንድ ይገባል። ኀጢአትን የምትጠባበቅ ከሆነ አቤቱ! አቤቱ! በፊትህ ማን ይቆማል? ብሏልና። ይቅርታ ካንተ ዘንድ ነውና። ምሕረትም በእጅህ ነውና። እንግዲህ እንደዚህ አድርገህ ፍረድ። እግዚአብሔር ቃየንን «በድለሃልና ዝም በል እጅህን ወደ ሰማይ አታንሣ» ብሎታልና።

፱. ነገር ግን ለኀጢአተኛ ሰው ያዘንና ይተክዝ ራሱንም ይንቅ ዘንድ ይገባዋል። እግዚአብሔር ስለ ማርያም ለሙሴ የተናገረውን ቃሉን እናስተውል። አባቷ ምራቁን በፊቷ ቢተፋባት እንኳ ሰባት ቀን ባላፈረችም ነበርን። አሁንም ሰባት ቀን ከሠፈር ውጭ ተዘግታ ትቀመጥ። ከዚያም በኋላ ወደ ሰፈር ትመለስ።

፲. ማርያምም ከሰፈር ውጭ ሰባት ቀን ተለይታ ተቀመጠች። እስክትነጻም ድረስ ሕዝቡ አልተጓዙም። ከዚያም በኋላ ሕዝቡ ተጓዙ።

---

f መዝ ፻፵፱ : ፫
g ዘፍ ፬ : ፯
h ዘኍል ፲፪ : ፲፬ - ፲፭

፲፭. ንግበር እንከ ከመዝ ለእለ ይፈቅዱ ንስሓ እምኀጣውኢሆሙ ንሥራዕ ሎሙ ዕድሜ ዓመታት መጠነ አበሱ በዘይኤስሑ፤ ወእመ ነስሑ ንትወክፎሙ በከመ ይእ ሕሩ አበው ውሉዶሙ።

፲፮. ወእመሰ ኤጲስ ቆጶሳት ወባ ዕዳንሂ ሥዩማን ቦሙ ስዕበት ወነውር፤ወኢይፈትሑ ርትዐ ለዕ ኀለ ማውታ፤ ወለነዳይ፤ ወለመ ዓስብ፤ አላ ይፈትሑ በአድልዎ ከመ ይንሥኡ ርዱ ወሕልያነ፤ እሉኬ ይትሀሙሉ ምስለ መደል ዋን በከመ ጽሑፍ ውስተ ወን ጌል ዘይቤ ለምንት ትኔጽር ኀሠረ ውስተ ዐይነ ቢጽከ ወኢት ሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዐይንከ[፮]።

፲፫.ወይትዐቀቡ እንከ ኤጲስ ቆጶ ሳት ወካህናት ከመ ኢይትረከብ በላ ዕሌሆሙ ዘከመዝ ግብር ከመ ኢይትዐቀፉ ካልአን ርእዮሙ ዘንተ እኩየ ምግባረ እስመ እኩያን የኀሥሡ ምክንያተ ከመ ያማስኑ

፲፬.እንግዲህ ከኀጢአታቸው ተለ ይተው ንስሓን ለሚሹ ለዎች እንዲህ እናድርግ፤ የበደሉትን ያህል ንስሓ ይገቡ ዘንድ ዘመንን ወስ ነን እንሥራላቸው፤ ንስሓ ቢገቡ ግን አባቶች ልጆቻቸውን እንደ ሚምሩ እንቀበላቸው።

፲፯. ኤጲስ ቆጶሳትና ሌሎች ሹማ ምንት ግን ኀጢአትና ነውር ቢኖ ርባቸው ለሙት ልጅና ለድኃ፤ ለመበለትም እውነት ባይፈርዱ፤ ነገር ግን አራጣና እጅ መንሻ ይቀበሉ ዘንድ በአድልዎ ቢፈ ርዱ እነዚህ ከግብዝነታቸው ጋር ይጠፋሉ፤ ይህም በወንድ ምህ ዐይን ያለውን ጉድፍ ለምን ታያለህ? በዐይንህ ግን ያለውን ምሰሶ ስለምን አትመለ ከትም? ተብሎ በወንጌል እንደ ተጻፈ ነው።

፲፫. ሌሎቹ ይህን ክፉ ሥራ አይተው እንዳይሰነካከሉ እንደ ዚህ ያለ ሥራ በእነርሱ ላይ እንዳይገኝ ኤጲስ ቆጶሳትና ካህ ናት ይጠንቀቁ፤ ክፉዎች ሌሎ ችን ያጠፉ ዘንድ፤ የእግዚአብ ሔር በጎችንም ይበትኑ ዘንድ

፮ ማቴ ፯ ፡ ፫

ካልእነ፤ወይዝርዉ አባግዕ መርዓቱ ለእግዚአብሔር፤እስመ ጎዳጥ ብጉዕ ያብጎዕ ብዙኃ ሐሪጸ ከማሁ ትተ ልዎሙ ጎጢአት ለእለ ይገብርዋ ከመዝ ፤ ወፈድፋደ ታማስኖሙ ለብዙኃን ከመ ሰራቂ ሶበ ይትረከብ በጎዎይ ያወፅእ ስመ እኩየ ላዕለ አዘማዲሁ በእከየ ምግባሩ፤ ወከመ ጽዩዕ ሥጋ ማውታ ሶበ ይትወደይ ውስተ ቅብዕ ይማስን ዜና ጣዕሙ፤ ወከመ ዐማሚ ንጉሥ ወጸዋግ ዘአልቦ ፍትሕ ወከማሁ አንትሙሂ መኳንንቲሁ፤ ወከመ ዝልጉስ በግዕ ሶበ ይትረዐይ ማእከለ አባግዕ ይከውኑ ኵሎሙ ዝልጕሳነ፤ ለእመ ኢተፈልጠ እም ኄሆሙ፤ ወበከመ ከልብ እቡድ ዘይነስክ ኵሎ ዘረከበ እመ ኢቀተ ልዎ የአብዱ ኵሎሙ ዘነሰኮሙ ጎቡረ ምስሌሁ፤ ወከማሁ እመቦ ብእሲ መስተሣልቅ ወመስሐቲ ወመ ስተጋዕዝ ወዐላዌ ትእዛዝ ዘውስተ ሕግ ያውጽእዎ አፍአ እምቤተ ክርስቲያን ከመ ኢያማስን ቤተ እግዚአብሔር፤ ወኢይረሲ በአተ ፈያት።

ምክንያትን ይሻሉና ጥቂት እርሾ ብዙውን ዱቄት ኮምጣጣ ያደር ጋልና፣ እንደዚህም ሁሉ ጎጢአት እንዲህ ለሚሠሯት ትከተላቸ ዋለች፤ ብዙ ሰዎችንም ፈጽማ ትጐዳቸዋለች፤ ሌባ የሰውን ገን ዘብ ሰርቆ በተገኘ ጊዜ በሥ ራው ክፋት በዘመዶቹ ላይ ክፋ ስምን እንደሚያወጣ የሚሸት የበክት ሥጋም በቅባት ውስጥ በተጨመረ ጊዜ የጣዕሙ ሽታ እንደሚጠፋ፣ፍርድ እንደሌለው እንደ ዐመፀኛና ክፉ ንጉሥም እናንተ መምህራንም እንዲሁ ናችሁ፤ የታመመ በግ በበጎች መካከል በተሰማራ ጊዜ ከእ ነርሱ ካልተለየ ሁሉም ሕመ ምተኞች እንደሚሆኑ፣ ያገኘ ውን ሁሉ የሚነክስ ዕቡድ ውሻ ካልገደሉት የነከሳቸው ሁሉ በአን ድነት ከእርሱ ጋራ እንደ ሚአብዱ እንዲሁ የሚዘብት፤ የሚያስት፤ ክርክርንም የሚያ መጣ፤ በሕግ ያለውንም ትእ ዛዝ የሚአፈርስ ሰው ቢኖር የእግዚአብሔርን ቤት እንዳያ ጠፋ፣ የቀሣኛ ዋሻም እንዳያ ደርግ ከቤተ ክርስቲያን ወደ ውጭ ያውጡት።

፲፬. ኢርቱዕ ናርምም በእንተ ኃጥ
ኣን መዐማጽያን አላ ንገሥጾሙ
ከመ ይጎድጉ ምግባሮሙ ወያሰ
ስሉ እምኔሆሙ ምግባረ ጎሡመ
ወልማደ፤ ዳዕሙ ነአዝኆሙ ይጸመ፤
ወይጸልዩ፤ ወይመጽውቱ፤ ወከመ
ይትመሀሩ ፈሪሀ እግዚአብሔር፤
እስመ ይቤሎሙ ለደቂቀ እስራ
ኤል ፍርሀኒ ፤ ወዕቀቡ ትእዛ
ዝየ[1] ::

፲፭. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ
ይተክዝ በእንተ ኀጢአተ ሕዝቡ፤
መየሐሊ ለለፀፀ ሕይወቶሙ ከመ
ይኩኖሙ መርሰ መድኃኒት ለምግ
ባረ ጽድቅ፤ ወይኩኑ ድልዋነ
ለእግዚአብሔር ወይድኀኑ እም
ዘኮነኔ እንተ ትረክቦሙ ለኃጥኣን
በዕለተ ደይን::

፲፮. ወእለሰ ይትሀከዩ ይስምዑ በእ
ንተ ዕልዋን ዘይቤ ለምንት አርመ
ምክሙ ወፍሬሆሙ አረርክሙ[2] ::

፲፬. ስለ ኃጥኣንና ስለ ዐመፀኞች
ዝም እንል ዘንድ አይገባንም፤
ነገር ግን ክፉ ሥራቸውን ይተዉ
ዘንድ፣ ከእነርሱም ክፉ ሥራንና
ልማድን ያስወግዱ ዘንድ እንምከ
ራቸው፤ ይጸሙና ይጸልዩ ይመ
ጸውቱም ዘንድ፣ እግዚአብሔር
ንም መፍራት ይማሩ ዘንድ እን
ዘዛቸው፤ የእስራኤልን ልጆች
ፍሩኝ፤ ትእዛዜንም ጠብቁ ብሏቸ
ዋልና::

፲፭. ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ሕዝቡ
ኀጢአት ያዝን ዘንድ ይገባዋል፤
ለጽድቅ ሥራም የመዳን ወደብ
ይሆናቸው ዘንድ፣ ለእግዚአብ
ሔርም የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ፣
በፍርድ ቀን ኃጥኣንን ከምታገኛ
ቸው ፍዳም ይድኑ ዘንድ ለእያ
ንዳንዱ ሕይወታቸውን ያስብ
ዘንድ ይገባዋል ::

፲፯. ቸል የሚሉ ግን «ስለ
ከዳተኞች ለምን ዝም አላችሁ?
ፍሬዎቻቸውንስ ለምን ለቀማ
ችሁ» ያለውን ይሰማሉ::

---

[1] ዘሌዋ ፲፱ : ፴፯
[2] ሆሴ ፲ : ፲፫

፲፯. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይርዐ ዮሙ ለሕዝብ በሰላም፤ ወለእለ ኢአበሱ ኢይጎድጎሙ ይደቁ፤ወለ እለሂ አበሱ ይሚጦሙ ውስተ ንስሓ::

፲፰. ስምዑ ዘይቤለክሙ እግዚአ ብሔር ኤጲስ ቆጶሳት ኢታስትቱ ፅደ እምእሉ ንኡሳን፤አላ መፍ ትው ትስረዩ ወታናጎስዩ ለዘአበሰ ወእምከመ አምነ ኃጥእ በንጡ አቱ፤ ወጸርሐ ኀበ እግዚብሔር እማዕምቀ ልቡ በብካይ ወበገዓር ምስለ ትሕትና ያወሥኦ መንፈስ ቅዱስ ወይቤሎ ሰረየ ለከ እግዚ አብሔር ኀጢአተከ ::

፲፱. አእምር እንከ ኤጲስ ቆጶስ ሚመጠን ጸገወከ እግዚአብሔር ክብረ ወስብሐተ፤ ወወሀበከ ሥል ጣነ ትእሥር ወትፍታሕ ዑቅ ርእስከ ወዕቀብ መርዔቶ ለክር ስቶስ፤ ሐር በፍኖተ ርትዕ እንዘ ሕያው አንተ በዝ ዓለም፤ እስመ ሀለወከ ትትኀሠሥ በዕለተ ኵነኔ እስመ ለዘአዕቀብዎ ብዙኀ፤

፲፯. ሕዝቡን በሰላም ይጠብቃ ቸው ዘንድ ለኤጲስ ቆጶሱ አግባብ ነው፤ ያልበደሉትንም በኃጢአት ይሰነካከሉ ዘንድ አይተዋቸው፤ የበደሉትንም ወደ ንስሓ ይመል ሳቸው::

፲፰.ኤጲስ ቆጶሳት እግዚአብ ሔር ከእነዚህ ከታናናሾች አን ዱን አታቃሉ ያሳችሁን ስሙ፤ ነገር ግን ለበደለኛው ኀጢአቱን ታስተሠርዩለትና ታቃልሉለት ዘንድ ይገባል፤ ኃጥእ ኀጢአቱን አምኖ ከትሕትና ጋር በልቅሶ በመጮህ በጥልቅ ልቡ ወደ እግዚአብሔር ቢጮህ መንፈስ ቅዱስ «እግዚአብሔር ኀጢአት ህን ይቅር አለህ» ብሎ ይመልስ ለታል::

፲፱. ኤጲስ ቆጶስ፤ እግዚአብሔር ክብርንና ጌትነትን ምን ያህል እንደሰጠህ ዕወቅ፤ታሥርና ትፈ ታም ዘንድ ሥልጣንን እንደ ሰጠህ ዕወቅ፤ ራስህን ዕወቅ፤ የክርስቶስን መንጋዎች ጠብቅ፤ አንተ በዚህ ዓለም ሕያው ሳለህ በእውነት መንገድ ሂድ፤ በፍ ርድ ቀን ትመረመራለህና፤

፱ ማቴ ፲፰ : ፲
፲. ፪ኛ ሳሙ: ፲፪ : ፲፫

ብዙኀ ይትሐሠሥም[፲፭]::ወአስመ አልቦ ዘየሐዩ ሰብእ ወኢአሐተ ሰዓተ ዘእንበለ ኀጢአት[፲፮]፤ ዘእ ንበለ ፩ዱ ዘኮነ ሰብአ በእንቲአነ እግዚአብሔር ቃል::

፳. ወበእንተዝ ተጽሕፈ. ተዝካሮሙ ለጻድቃን እለ የዐቅቡ ርእሶሙ እስመ ይቤ አባግዕየ እሊአየ ይሰምዓኒ ቃልየ፤ ወአነሂ አአምሮን፣ ወእማንቱሰ ይተል ዋኒ፤ ወእሁቦን ሕይወተ ዘለዓለም[፲፯]::

፳፩. ወይቤ ሕዝቅኤል ነቢይ «አንትሙ አባግዕየ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ ናሁ አነ እፈትሕ ማእከለ በግዕ ወበግዕ፣ ወማእከለ በሐሥ ወማእከለ ዳቤላ::

፳፪. ኢአከለክሙኑ ዘተረፀይ ክሙ ውስተ ሠናይ ጲአት፤ ወዘተርፈኒ ግዕሮ ትከይዱ በእገሪክሙ ወፅሩየኒ ማዮ ትሰ ትዩ ወዘተርፈኒ ተሐምግዎ በእገሪክሙ::

ብዙ አደራ ያስጠበቁትን ብዙ ይፈልጉበታልና፣ ስለ እኛ ሰው ከሆነው ከአንዱ ከእግዚአብሔር ቃል በቀር አንድ ሰዓት ስንኳ ያለ ኀጢአት የሚኖር ሰው የለ ምና::

፳. ስለዚህ ራሳቸውን የሚጠ ብቁ የጻድቃን መታሰቢያቸው ተጻፈ ፤ በጎቼ ቃሌን ይሰሙ ኛል፤ እኔም አውቃቸዋለሁ ፤ እነርሱም ይከተሉኛል ፤ የዘለ ዓለም ሕይወትንም እሰጣቸ ዋለሁ» ብሏልና::

፳፩. ነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ አለ «እናንተም መንጋዬ ሆይ! እነሆ በበግና በበግ መካከል፣ በአውራ በግና በአውራ ፍየልም መካከል እፈርዳለሁ፣» ይላል ጌታ እግዚአብሔር::

፳፪. የቀረውን ማሰማሪያችሁን በእግራችሁ የረገጣችሁት የተሰ ማራችሁበት መልካሙ መሰማ ሪያ ባይበቃችሁ ነውን፣ የቀረ ውንስ ውኃ በእግራችሁ ያደፈረ ሳችሁትን ጥሩውን ውኃ መጠ ጣታችሁ ባይበቃችሁ ነውን ::

፲፭ ሉቃ ፲፱ ፡ ፲፡
፲፮ ኢዮብ ፲፬ ፡ ፬
፲፯ ዮሐ ፲-፳

፷፫. ወትርእዩ አባግዕየ ዘኬድ ክሙ በእገሪክሙ ወታሰትይዎሙ ማየ ዘሐመግሙ በእገሪክሙ።

፷፬. ወየአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላኮሙ ወእሙ ንቱ ይከውኑኒ ሕዝብየ ቤተ እስ ራኤል ይቤ እግዚአብሔር እግ ዚእ።

፷፭. አንትሙ አባግዐ መርዔ ትየ፤ ወአነ እግዚአብሔር አምላ ክክሙ ይቤ እግዚአብሔር፤

፷፮. ስምዑ ኤጲስ ቆጶሳት ወስ ምዑ ሕዝብ ዘይቤ እግዚአብ ሔር ናሁ እፈትሕ አነ ማእከለ በሐሲኖ ወዳቤላ ወማእከለ በግዕ ወበግዕ ።

፷፯. ይቤ አነ እፈትሕ ማእከለ ኖሎተ አባግዕ እለ አማሰኑ አባ ግዕየ በሀኬቶሙ[10]፤ ወካዕበ ይቤ አነ እፈትሕ ማእከለ ኤጲስ ቆጶስ ወካልኡ፤ ወማእከለ ሕዝ ባዊ ወሕዝባዊ፤ ወማእከለ መኰ ንን ወመኳንንት እስመ አባግዕየ ነባብያን እሙንቱ፤ ወኢኮኑ ዘእ ንበለ ነቢብ።

፷፰. በጎቼም በእግራችሁ በረገ ጣችሁት ይሰማራሉ፤ በእግራች ሁም ያደፈረሳችሁትን ውሀ ይጠጣሉ።

፷፱. እኔ እግዚአብሔር አምላካ ቸው ከእነርሱ ጋር እንዳለሁ እነ ርሱም የእስራኤል ቤት ሕዝቤ እንደሆኑ ያውቃሉ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፸. እናንተም የማሰማሪያዬ በጎች ናችሁ፤ እኔም አምላካ ችሁ ነኝ ይላል ጌታ እግዚአብ ሔር።

፸፩. ኤጲስ ቆጶሳትና ሕዝቡ፤ እግዚአብሔር በአውራውና በአ ውራው መካከል፤ በበግና በበግ መካከልም እነሆ እኔ እፈርዳለሁ ያለውን ስሙ።

፸፪. በስንፍናቸው በጎቼን ባጠፉ በበጎች ጠባቆች መካከል እኔ እፈ ርዳለሁ አለ፤ ሁለተኛም በኤ ጲስ ቆጶሱና በጓደኛው፤ በሕዝ ባዊውና በሕዝባዊው፤ በመኳ ንንትና በመኰንኑ መካከል እኔ እፈርዳለሁ አለ፤ በጎቼ የሚናገሩ እንጂ የማይናገሩ አይደሉምና።

---

[10] ሕዝ. ፴፬ ፡ ፲፯ - ፲፱

፳፪. ወበእንተዝ ኢይበሉ ሕዝብ አባግዕ ንሕነ ወኢኮነ ኖሎተ ዘንትዐቀብ ለርእስነ፤ ለያእምር ዘንተ ኖላዊ እስመ ውእቱ ባሕቲቱ ይትሐተት ከመ ያግብእ ቃለ በእንቲአነ፤ ወከመ በግዕ ዘኢይተሉ ኖላዌ ኄረ ይከውን ለዝዕብ ከመ ይማስን ::

፳፫. ከማሁ ዘይተሉ አብደ ወእኩየ ኖላዌ ይከውን ለሞት እስመ ይውኅጦ ለሊሁ ኖላዊ፤ ወበእንተዝ ርቱዕ ንርኅቅ እምእ ኩያን ወጕህላውያን ኖሎት እለ ኢይምሕኩ ወኢያድኅኑ መር ዔተ፤ አላ ንትልምሙ ለኄራን እለ ይምሕኩ ወያድኅኑ መርዔ ቶሙ::

፳. ወለኖላዊ ኄር ያፈቅርዎ ሕዝብ፤ ወይፈርህዎ ከመ አብ፤ ወእሚእ፤ ወከመ መምህር፤ ወከመ ሊቀ ካህና ቲሁ ለእግዚአብሔር፤ ወውእቱ መን ሥጻሙ ወመርሖሙ ውስተ ሠናይ አም ልኮ፤እስመ ዘይትኤዘዝ ሎቱ ይትኤዘዞ

፳፪. ስለዚህም ሕዝቡ በጎች ነን እንጂ ለራሳችን የምንጠነቀቅ አይደለም አይበሉ፤ እረኛውም ይህን ይወቅ፤ ስለ እኛ ቃልን ይመልስ ዘንድ እርሱ ብቻውን ይመረመራልና፤ቸር እረኛን የማ ይከተልም ይጠፋ ዘንድ ለዝርብ እንደሚሆን::

፳፫. እንደዚሁ ሰነፍና ክፉ እረኛን የሚከተል ለሞት ይሆናል፤ ራሱ እረኛው ይውጠ ዋልና፤ ስለዚህም ከማይራሩና መንጋቸውን ከማያድኑ ከክፉ ምችና ከአዳተኞች እንርቅ ዘንድ አግባብ ነው፤ ነገር ግን የሚ ራሩና መንጋቸውን የሚያድኑ ቸሮች እረኞችን እንከተላቸው::

፳. ቸር እረኛንም ሕዝቡ እንደ አባት፤ እንደ ጌታና፤ እንደ መምህር እንደ ሊቀ ካህናትም ይወዱታል፤ያከብሩታልም፤እር ሱም መካሪያቸውና መሪያ ቸው ነው፤ ለእርሱ የሚታ ዘዝ ለክርስቶስ ይታዘዛልና፤ ቃሉንም የሚሰማ ክርስቶስን

ለክርስቶስ፤ወዘይሰምዕ ቃሉ ይሰ ምዖ ለክርስቶስ፤ወዘሰ አበዮ ወኢ ሰምዐ ቃሉ አበዮ፤ ወዐለም ለክርስቶስ፤ ወዘይትኤዘዝ ለክርስ ቶስ ይትኤዘዞ ለእግዚአብሔር ፤ እስመ ይቤ ዘኪያክሙ ሰምዐ ኪያየ ሰምዐ፤ ወዘለክሙ አበየ ሊተ አበየ፤ ወዘሊተ አበየ አበዮ ለዘፈነወኒ[፲፮] ::

፴፩. ከማሁ ርቱዕ ያፍቅሮሙ ኤጲስ ቆጶስ ለሕዝብ ከመ ደቂቁ እስመ ውሉዱ እሙንቱ፤ወይሕፀ ኖሙ በተግሣጽ ከመ ያፍ እንተ ተሐቅፍ አንቆቅሆሃ፤ ወተሐፅን ዕጕሊሃ እስከ ሶበ ይሠርራ፤ ወከ ማሁ ይምህሮሙ ቃለ እግዚአብ ሔር ለሕዝብ፤ ወይሴስዮሙ ትምህርተ መንፈሳዊተ፤ ወየሀ ቦሙ ጸሕቆሙ ለእሉሙ እለ ይፈቅዱ ይንሥኡ በኀቤሁ፤ ወኢ ያክብድ ዲቤሆሙ፤ አላ ይገሥ ጾሙ በቃለ ጥበብ ወያፍርሆሙ ከመ ኢይትመየጡ ውስተ ኀጢ አት፤ ጸዕሙ የአዝዞሙ ይሑሩ ፍኖተ ርትዕ፤ ወይዕቀቡ ሃይማ ኖተ፤ ወይርዐዮሙ ለሕዝብ በሰላም ::

ይሰማል፤ እርሱን እንቢ የሚለ ውና የማይሰማው ግን ክርስቶ ስን እንቢ ይለዋል፤ ይክደዋ ልም፤ ለክርስቶስ የሚታዘዝም ለእግዚአብሔር ይታዘዛል፤ እና ንተን የሰማ እኔን ሰማ፤ እናን ተንም እንቢ ያለ እኔን እንቢ አለ፤ እኔንም እንቢ ያለ የላከኝን እንቢ አለው »ብሏልና::

፴፪. እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን እንደ ልጆቹ ሊወዳ ቸው ይገባል፤ እነርሱ ልጆቹ ናቸውና፤ እንቍላሏን እንደምት ታቀፍ አድገው እስኪበሩ ድረስም ልጆቿን እንደምታሳድግ ወፍ በምክር ያሳድጋቸው፤ እንደ ዚሁም የእግዚአብሔርን ቃል ያስተምራቸው መንፈሳዊት ትም ህርትንም ይመግባቸው፤ ከእር ሱም ይቀበሉ ዘንድ ለሚወዱት ሁሉ ፍላጎታቸውን ይስጣቸው፤ በነርሱም ላይ ሥርዐትን አያክ ብድባቸው፤ በጥበብ ቃል ይም ከራቸው እንጂ፤ ወደ ኀጢ አትም እንዳይመለሱ ያስፈራራ ቸው፤ በእውነት ጎዳና ብቻ ይሄዱ ዘንድ፤ ሃይማኖትንም ይጠብቁ ዘንድ ይዘዛቸው፤ ሕዝ ቡንም በሰላም ይጠብቃቸው::

[፲፮] ሉቃ ፲ ፡ ፲፮

፴፪. ወዓዲ ያንሥአሙ ለውዱ ቃን፤ ወያጽንያሙ ለድኩማን፤ ወያስተጋብአሙ ለዝርዋን፤ ወይ ፈውሶሙ ለቍሱላን፤ ወይናዝ ዞሙ ለዕንበዛነ ልብ፤ ወያጽን ያሙ ለሐንካሳን በቃለ ተግሣጽ፤ ወያቅልል ያረ ክበደ ኀጢአቶሙ፤ ከመ ይርከቡ ተስፋ ሠናየ ::

፴፫. ወእሙንቱሰ ይትመሀሩ ሕገ ቤተ ክርስቲያን፤ ወይትመ የጡ ውስተ ንስሓ ወእመቦ ዘተ ገድፈ እፍአ በኢለብዎ ቃለ መጻሕፍት፤ ኢትመንኖ ወኢት ጎድጎ ይድነጽ ውስተ ኀጢአት፤ አላ ርድኦ፤ ወፈውሶ እምቍስለ ኀጢአት፤ወሚጦ ኀቤከ፤ ወአግ ብኦ ውስተ መርዔተ ክርስቶስ፤ ወዘሰ አበየ ተመዪጦ ይወፅእ እመርዔትከ ፤ ወይከውን መብ ልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ ወለአ ራዊተ ገዳም፤ ወይከውን መክፈ ልቱ ምስለ አለ ይብሉ ንብላዕ ወንስተይ ወጌሠመ ንመውት[፲፩]፤ ወኢይሔልዩ ደኃሪቶሙ::

፴፬. ዳግመኛም የወደቁትን ያን ሣቸው፤ የደከሙትንም ያጽና ቸው፤ የተበተኑትንም ይሰብስባ ቸው፤ የቈሰሉትንም ያድናቸው፤ አእምሮ ያጡትንም ያረጋጋቸው፤ የሚያነክሱትንም በተግሣጽ ቃል ያጽናቸው፤ በሳውን ተስፋ ያገኙ ዘንድ የኀጢአታቸውን የክብደት ጽናት ሸክም ያቃልልላቸው::

፴፭. እነሱ ግን የቤተ ክርስቲያ ንን ሥርዐት ተምረው ወደ ንስሓ ይመለሱ፤ የመጻሕፍትን ቃል ባለማስተዋል በውጭ የወደቀ ቢኖር በኀጢአት ይሰነካ ከል ዘንድ ቸል ብለህ አትተ ወው፤ ነገር ግን ረድተህ ከኀ ጢአት ቍስል አድነው ፤ ወደ ክርስ ቶስም መንጋ አግባው ፤ መመለስን እንቢ የሚል ግን ከመንጋዎ ችህ ይወጣል፤ ለሰማይ ወፎችና ለዱር አራዊት መብል ይሆናል፤ እድል ፈንታውም እንብላ፤ እን ጠጣ፤ ነገም እንሞታለን ከሚ ሉና ፍጻሜያቸውን ከማያስቡ ሰዎች ጋር ይሆናል::

[፲፩] ፩ቆሮ ፲፭ ፡ ፴፪

፴፬. ወእመቦ ዘርእየ ኤጲስ ቆጶስ እዝ ከመዝ ይገብር ርቱዕ ይበሉ አነ እፀውር ጎጢአተከ፤ ወእመ ውት ህየንቴከ በከመ ሞተ ክርስቶስ በእንተ ጎጢአተ ዓለም፤ ወእምዝ ይጸሙ፤ ወይሕምም ምስሌሁ እስከ ይትመየጥ ጎበ ንስሓ እስመ ኖላዊ ኄር ይሜጡ ነፍሶ ቤዛ አባግኢሁ።

፴፭. ወዐሳብሰ ዘኢኮነ ኖላዊ፣ ወዘ ኢኮና አባግዕ ዘዚአሁ ሶበ ይሬኢ ተኵላ እንዘ ይመጽእ ይጐይይ፤ ወየጎድግ አባግኢሁ፤ ወይመስጦን ተኵላ፤ ወይዘርዎን ለአባግኢሁ፤ እስመ ዐሳብ ውእቱ፣ ወኢየጎዝን በእንተ አባግዕ[፲፯] ።

፴፮. ርቱዕ ናእምር ከመ እግ ዚአብሔር መሓሪ ውእቱ፤ ወኢይ ፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ፤ አላ ሚጠቶ ወግብአቶ ውስተ ንስሓ።

፴፯. ወእመቦ ዘይኤብስ በኢለብሰ ዘሠርዐ እግዚአብሔር ትእዛዛቲሁ ለንስሓ ወየሐውር በጽልሑተ ልቡ ወኢይዜኰር ጎጢአቶ ወእሙ

፴፬. ኤጲስ ቆጶሱ እንደዚህ ሲያ ደርግ ያየው ቢኖር ጎጢአትህን እኔ እሸከማለሁ፤ ክርስቶስ ስለ ዓለም ጎጢአት እንደሞተም ስለ አንተ እሞታለሁ ይበለው፤ ከዚህ በኋላ ወደ ንስሐ እስኪመለስ ድረስ ከእርሱ ጋራ ይድከም፤ መከራንም ይቀበል፤ ቸር እረኛ ስለ በጎቹ ቤዛ ሆኖ ሰውነቱን አሳልፎ ይሰጣልና።

፴፭. እረኛ ያይደለ፣ በጎቹም የርሱ ያልሆኑ ምንደኛ ግን ተኵላ ሲመጣ ባየ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸሻል፤ ተኵላም በጎችን ይነጥቃቸዋል፤ ይበትናቸዋልም፤ ምንደኛ ነውና ስለ በጎች ጥፋትም አያዝንም።

፴፮. እግዚአብሔር ቸር እንደሆነ፣ የጎጢአተኛውንም ሞት እንደማይወድ፣ እናውቅ ዘንድ ይገባል፤ ወደ ንስሓ ፈጽሞ መመለሱን ነው እንጂ።

፴፯. እግዚአብሔር ለንስሓ የሠራቸውን ትእዛዞቹን ባለማወቅ የሚበድል ሰው ቢኖር በልቡናውም ተንኰል ቢሄድ፣ የእርሱን ቸርነት

፲፯ ዮሐ ፲ ፡ ፲፪

ዘገብረ ኢተዘኪሮ ቃለ ቅዱሳት መጻሕፍት ዘዜነዋ ምሕረተ ዚአሁ ይማስን ውእቱ ብእሲ፤ ወይከውን ዘእልቦቱ ተስፋ።

፴፰. ወእንተሰ ጎሥሥ ኖላዌ ጌረ፤ ወመምህረ የዋህ፤ ወመገ ሥጻ፤ ወዕጉሠ፤ ወመሐሬ፤ ወገባሬ ሰላም፤ ዘየዐውድ፤ ወይ ርዒ አባግዒሁ፤ ወየጎሥሥ ዘተ ገድፈ ፤ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ እስመ አቡነ ዘበሰማያት ፈነወ ወልዶ ፍቁረ መድኀኒነ ኖላዌ ጌረ፤ ወመምህረ ኢየሱስሃ ክርስቶስሃ ዘጎደገ ፺ ወ፱ተ ውስተ ገዳም፤ ወሖረ ይጎሥሥ በግዐ ዘተገድፈ፤ ወሶበ ረከቦ ጸሮ ዲበ መትከፍቱ ወአብአ ውስተ መርዔት በፍሥሐ እስመ ረከበ ዘተሀጕለ[፲፰]።

፴፱. ስማዕ ዘንተ ኤጲስ ቆጶስ፤ ምር ሑሙ ለእለ ስሕቱ እምፍኖት ርት ዕት፤ ወአስተጋብኦሙ ለእለ ተዘርዉ፤ ወጎሥሦሙ ለእለ ተገድፉ እስመ ብከ ሥልጣን ለሚጠት ትእሥር ወትፍታሕ፤ እስመ ይቤሎ መድኀኒነ የሚናገሩ የቅዱሳት መጻሕፍትን ቃል ሳያስተውል የሠራውን ክፋት፤ ኀጢአቱንም ባያስብ ያ ሰው ይጠፋል፤ ተስፋ የሌለውም ይሆናል።

፴፮. አንተ ግን ቸርና አስተማሪ፤ የሚገሥጽና የሚራራ፤ የሚታገሥና ሰላምን የሚያደርግ፤ እየዞረ በጎችን የሚጠብቅ እንደ ፈጣሪያችን እንደ እግዚአብሔር የጠፋውን የሚፈልግ እረኛን ፈልግ፤ ሰማያዊ አባታችን የተወደደ፤ መድኀኒታችን ቸር ጠባቂና መምህር ዘጠና ዘጠኙን በዱር ትቶ የጠፋውን በግ ይፈልግ ዘንድ የሄደ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን ልኳልና፤ እርሱም ባገኘው ጊዜ በትከሻው ተሸክመው በደስታም ወደ መንጋው መለሰው፤ የጠፋውን አግኝቷልና።

፴፱. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ይህን ስማ፤ ከዮናች መንገድ የተሳሳቱትን ምራቸው፤ የተበተኑትንም ሰብስባቸው፤የጠፉትንም ፈልጋቸው፤ ለመ መለስ ታስርና ትፈታ ዘንድ ሥልጣን አለህና፤ መድኃኒታችን መዳኑዕን

[፲፰] ሉቃ ፲፭ ፡ ፬ - ፮

ለመፃጉዕ ጎደጉ ለከ ጎጢአተከ፤ ሃይማኖትከ አሕየወተከ፤ ሑር በሰላም[፲፱] ፤ ወሰላም ዘተመጠነ ይእቲ ቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ እንተ ታበውእ ውስቴታ እለ ነስሑ ወኀጽሑ እምኀጣውኢሆሙ፤ ወገብሩ ጽድቀ ወሠናየ፤ ወረከቡ ተስፋ ሕይወት።

፴. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይፈ ውስ ዲያነ እለ ደወዩ በገቢረ ጎጢአት ፤ የሐውጾሙ ወይናዝ ዞሙ፤ ወይፈውስ ቍስሎሙ፤ እስመ አኮ ጥዑያን ዘይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ፤ አላ ሕሙማን እስመ መጽአ ወልደ ዕጓለ እመ ሕያው ይኅሥሥ፤ ወይርዳእ ዘተሀጕለ[፩]፤እስመ አንተኒ ዐቃቤ ስራይ በውስተ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር፤ ሀቦሙ ፈውሰ ለለፅፅ በከመ ይደሉ ወሲስዮሙ ሲሲተ መንፈሳዊተ ይጽንዑ በቅድስት ቤተ ክርስቲያን።

«ጎጢአትህን ይቅር ብየሃለሁ፤ ሃይማኖትህ አዳነችህ፤ በሰላም ሂድ» ብሎታልና፤ የተቀበልናት ሰላምም ንስሓ ገብተው ከጎጢአ ታቸው የነጹትን፤ ጽድቅንና በጎ ሥራን የሠሩትን፤ የሕይወት ተስፋንም ያገኙትን ወደ እርስዋ የምታስገባ የክርስቶስ ቤተ ክር ስቲያን ናት።

፴. ለኤጲስ ቆጶስ ጎጢአት በመ ሥራት የታመሙ ድውያንን ያድን ዘንድ ፤ ይጐበኛቸውና ያጽናናቸው፤ቍስላቸውንም ያድ ናቸው ዘንድ ይገባዋል፤ ባለ መድኀኒትን የሚሹት ሕመምተ ኞች ናቸው እንጂ ጤነኞች አይ ደሉምና፤ የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና የተጐዳውን ሊረዳ መጥ ቶአልና፤ አንተም በእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን ውስጥ ባለመድኀ ኒት ስለሆንህ ለእያንዳንዱ እንደ ሚገባ ፈውሳን ስጣቸው፤ በቅድ ስት ቤተ ክርስቲያንም ይጸኑ ዘንድ መንፈሳዊ ምግብን ስጣ ቸው።

[፲፱] ሉቃ ፰ ፡ ፵፰ ፤ ማር ፪ ፡ ፭ ፤ ፩ ፡ ፲፩
[፩] ግሩ፡ ፱. ፲፱

፸፩. ወረዐይ መርዔቶ ለክርስቶስ በትሕትና ወበፍቅር ዘእንበለ መዓት ወእንዘ ኢትትዔበይ በሚመተ ሥልጣንከ እስመ አንተ ኖላዌ መርዔቱ ለክርስቶስ፤ ወአስተጋብኦሙ ለመሐስዓን ውስተ ሕፅንከ ::

፸፪. ኩንኬ መሓረ ወጸድቀ ዘእን በለ ጽልሑት ወቂም፤ ወቅንአት፤ ወውዴት፤ወሐሜት፤ወጽልእ፤ወአ ድልዎ፤ወዕርፈት፤ወትዕቢት፤ወት ምክሕት፤ ወኢትመንኖሙ ለእለ እምታሕቴከ፤ ወኢትጎባእ እምኔ ሆሙ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ወኢትትመየጥ እምንስሐሆሙ ወኢታምጽእ ምክንያተ ላዕሌሆሙ ወኢታርጎቆሙ እምቤተ ክርስቲ ያን::

፸፫. ለቡ እንከ ፍትሐ፤ ወኢትጐሣእ እንከ ስምዐ ፩ደ ወኢላዕለ መኑሂ ዘእንበለ ስምዐ ፪ቱ ጌራን መሐይም ናን[፩]፤ ወስምዐ ይኩኑ ላዕሌሆሙ ካልኣን ጌራን መሐይምናን እሙንቱ እለ አልቦሙ ጽልእ ወቂም ወቅንዓት እስመ ቦ እምኔሆሙ ኅብያነ ሐሰት

፸፬. የክርስቶስን መንጋዎች ሳትቈጣ፤ በሥልጣንህም ሹመት ሳትታበይ በትሕትናና በፍቅር ጠብቅ፤ የክርስቶስ መንጋዎች ጠባቂ አንተ ነህና፤ ጠቦቶቹንም ወደ አጠገብህ ሰብስባቸው ::

፸፭. ያለ ሽንገላና ያለ ቂም፤ ያለ ቅንአትና ያለ ነገር ሥራ፤ ያለ ሐሜትና ያለጥል፤ ያለ አድልዎና ያለስድብ፤ ያለትዕቢትና ያለትምክሕት፤ የምት ምር እውነተኛ ሁን፤ ከበታችህ ያሉትን አትናቃቸው የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ከእነርሱ አትሠውር፤ ከእሱሐቸውም ዘወር አትበል፤ በላያቸውም ምክንያትን አታምጣ፤ ከቤተ ክርስቲያንም አታርቃቸው::

፸፮. እንግዲህ ፍርድን አስተውል፤ ደጋጎች ምእመናን ከሆኑ ከሦስት ሰዎች ምስክርነት በቀር በማንም ላይ የአንድ ሰው ምስክርነት አትቀበል፤በእነርሱም ላይ ጥልና ቂም ቅንኣትም የሌላቸው ሌሎች ደጋጎች ምእመናን ምስክር ይሁኑ ፤ ከእነርሱ ወገን አንደበታቸው ሁለት ወይም ሦስት የሆነ ፣

፸፩. ፩ ጢሞ. ፭. ፲፱

እለ ፪ቱ ወፎቱ ልሳኖሙ እለ ይትፌሥሑ በእኩይ ምግባር፤ ወጸላእያነ አኀው ወእለ ይፈቅዱ ይዝርዉ መርዔቶ ለክርስቶስ።

፵፬. ወእመሰ ሰማዕከ ቃሎሙ ወአመንከ ለእለ ይገብሩ ከመዝ ናሁኬ ዘረውከ መርዔተከ ዘእ ንበለ ፍትሕ ወመጠውኮሙ ለእኩያን አዝዕብተ ወመሰጥ፤ ወእሉ እሙንቱ እኩያን ሰብእ ወባሕቱ ኢኮኑ ሰብአ አላ እኩያን አራዊት እለ ይትሜሰሉ ሰብአ ዕልዋነ ወመናፍቃነ ወከሐድያነ እለ ኢየአምርዎ ለእግዚአብሔር፤ እሉኬ ጸናሕያነ ፍኖት ከመ ዝዕብ ዘይመስጥ ወይበልዕ ይመስጡ እለ ይወፅኡ እምሕገ ቤተ ክርስቲ ያን ::

፵፭. ወሶበ ርእዩ ዘተነጕለ ይመ ስሎሙ ዘረከቡ ዐቢየ ረባሒ ለርእሶሙ፤ እስመ አቡሆሙ ዲያ ብሎስ ቀታሌ ነፍሰ ሰብእ ውእቱ።

፵፮. ወለእለሰ ይስሕቱ እምቤተ ክርስቲያን፤ወይወፅኡ እምሕግ ይሬ እይዎሙ ኢጋንንት፤ ወየሐምም ዎሙ በፃዕር ፤ ወበምንዳቤ ወነ ዘነ ልብ ፤ ወእሙንቱሰ ይተልዉ በክፉ ሥራም ደስ የሚሰኙ ወንድ ሞችን የሚጠሉ፤ የክርስቶስን መንጋዎች ሊበትኑ የሚወዱ ሐሰት ተናጋሪዎች አሉና።

፵፬.እንደዚህ የሚያደርጉትን ቃላ ቸውን ሰምተህ ብታምን እነሆ መንጋዎችህን ያለ ፍርድ በተ ንህ፤ ለሚነጥቁ ክፉዎች ጅቦ ችም ሰጠሃቸው ፤ እነዚህም ክፉ ዎች ሰዎች ናቸው፤ ነገር ግን ሰዎች አይደሉም፤ እግዚአብ ሔርን የማያውቁ፤ ከዳተኞችና ከሐዲዎች ሰዎችን የሚመስሉ ክፉዎች አውሬዎች ናቸው እንጂ፤ እነዚህም ነጥቆ እንደሚበላ ጅብ ከቤተ ክርስቲያን ሕግ የሚወጡ ትን ይነጥቃሉ።

፵፭. የጠፋውንም ባዩ ጊዜ ለራ ሳቸው ታላቅ ረብሕ ያገኙ ይመ ስላቸዋል፤ አባታቸው ዲያብ ሎስ ነፍሰ ገዳይ ነውና ::

፵፮. ከቤተ ክርስቲያን የሚስቱት ንና ከሕግ የሚወጡትን አጋን ንት ተመልክተው በጭንቅና በመ ከራ በልብ ኀዘንም ያሰቃዩዋቸ ዋል፤ እነርሱ ግን የወንጀለኞችን

ፍኖቶሙ ለዕልዋን ወየሀጕሉ ዕሤቶሙ ወፈድፋደ ይርኅቁ እምእግዚአብሔር ወኤጲስ ቆጶስ ለእመ ኢፈትሐ በርትዕ ይከውን መክፈልቱ ምስሌሆሙ።

፴፯. ኦ ኤጲስ ቆጶስ! ኢመፍት ውኬ ትስድዶ ለኃጥእ፣ ወኢት መንኖ ለዘይትመየጥ፣ ወኢትኩን ሕፁፀ ምሕረት ከመ ትፈውስ ቍስለ ኀጢአት፣ ወኢትትሀወል ምስለ ብእሴ ደም፤ እስመ በእንቲአሆሙ ይብል መጽሐፍ በሊህ እገሪሆሙ ለክዒወ ደም፤ ኀሣር ወቅጥቃጤ ውስተ ፍኖቶሙ ወኢየአምርዋ ለፍኖተ ሰላም፤ ወአልቦ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሆሙ ።

፴፰. ፍኖተ ሰላምኒ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘመሀረነ እንዘ ይብል ስረዩ ከመ ይስረይ ለክሙ ወሀቡ ወይሁበክሙ ፤ ዘውእቱ ብሂል ኅድጉ ለሰብእ አበሳሆሙ ከመ ይኅድግ ለክሙ አቡክሙ ኀዳና ይክተላሉ፤ ዋጋቸውንም ያጣሉ፤ ይልቁንም ከእግዚአብሔር ይርቃሉ፤ ኤጲስ ቆጶሱም በቅንነት ባይፈርድ እድል ፈንታው ከእነርሱ ጋራ ይሆናል።

፴፯. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ኀጢአ ተኛውን ታባርረው ዘንድ አግባብ አይደለም፤ የሚመለሰውንም አትናቀው፤ የኀጢአትን ቍስል ታድን ዘንድ ምሕረት የጐደለህ አትሁን፤ ከደም አፍሳሽ ሰው ጋርም አትተባበር፤ መጽሐፍ ስለ እርሱ ደምን ለማፍሰስ እግራቸው ፈጣን ነው፤ በመንገዳቸውም ጥፋትና ጕስቍልና አለ፤ የሰላም መንገድንም አያውቋትም፤ በፊታቸው እግዚአብሔርን መፍራት የለም ብሏልና።

፴፰. የሰላም መንገድም፤ ይቅር እንዲላችሁ ይቅር በሉ፤ ስጡ ይሰጣችኋል ብሎ ያስተማረን መድኀኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ ይኸውም ሰማያዊ አባታችሁ በደላችሁን ይቅር ይላችሁ ዘንድ እናንተም የሰዎችን በደል

ጸዩ መዝ ፻፫ ፡ ፮ - ፯

ሰማያዊ አበሳክሙ[፳፫] ወዓዲ መሀ
ረነ በጸሎት እንዘ ይብል ጎድግ
ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ
ንጎድግ ለዘአበሰ ለነ።

፵፱. ወእመሰ ኢትክሉ አንትሙ
ትስረዩ አበሳ ለዘአበሰ ለክሙ፣
በእፎ አንትሙ ትረክቡ ስርየተ
አበሳክሙ።

፶. ወእመሰበ ዘተሰደ ዘእንበለ
አበሳ፣ወእምዘ ገቢኦ ሰአለ ስርየተ
ወዘኢተወክፎ ዝኬውእቱ ቀታሌ
እጉሁ፣ወከዐዊ ደም ከመ ቃየል
ዘከዐወ ደመ አቤል እጉሁ፣
ወጸርሐ ደሙ ጎበ እግዚአብ
ሔር[፳፬] ወእመበ ኤጲስ ቆጶስ
ዘሰደደ ሰብአ ዘእንበለ አበሳ
ይከውን ከመ ቃየል ቀታሊ።

አንቀጽ ፲

ከመ ኢመፍትው ንገሥጽ ወኢ
መነኒ ዘእንበለ ያቅሙ ሎቱ
ስምዐ ከመ አበሰ።

፵፩. እናንተ የበደላችሁን ሰው
በደል ይቅር ትሉ ዘንድ ካልቻ
ላችሁ እናንተ የኀጢአታችሁን
ስርየት እንዴት ታገኛላችሁ?

፶. ያልበደለ፣ የተሰደደ ሰው
ቢኖር፣ ከዚህም በኋላ ተመልሶ
ይቅርታን ቢጠይቅ የማይቀበ
ለው ይህ ወንድሙን ገዳይ
ነው፤ የወንድሙ የአቤልን ደም
እንዳፈሰሰ፣ ደሙም ወደ እግዚ
አብሔር እንደጮኸበት እንደ
ቃየልም ደም አፍላሽ ነው፤
ያልበደለ ሰውን ያባረረ ኤጲስ
ቆጶስም ቢኖር እንደ ነፍስ ገዳዩ
እንደ ቃየል ይሆናል።

ሰባተኛ አንቀጽ

እንደ በደለ ሳያስመሰክሩ ማን
ንም እንቀጣ ዘንድ እንዳይገባ
ይናገራል፡

፳፫ ማቴ ፮ ፡ ፲፪፡ ፲፬
፳፬ ዘፍ ፬ ፡ ፲

፩. ዘይሰድድ ዘእንበለ አበሳ ውእቱ የአኪ እምቀታሌ ነፍስ፤ ወኢይሬኢ ምሕረተ እግዚአብሔር እስመ ኢተዘከረ ፍቅረ ቢጹ።

፪. ወዘይገብር ከመዝ ኢይረክብ መድኀኒተ እስመ ድኅፀ ወወድቀ ውስተ ዐቢይ ኀጢአት፤ ወኢገሠጸሙ፤ወኢሜጦሙ ለዘገብሩ ኀጢአተ ብዙኀ፤ አላ ዘረወ መርዓቶ ለእግዚአብሔር እንዘ ይትቃረኖ።

፫. እስመ ጻድቅ እግዚአብሔር ወጽድቅ ዘነኔሁ ወይፈትሕ በጽድቅ ለኵሉ፤ ለጻድቃን ወለኃጥኣን ወመሐሪ ለእለ ይትመየጡ ኀቤሁ፤ ጽድቅ ወምሕረት ወየውኅት ዚአሁ እሙንቱ እስመ ዳዊት ብእሲ ፍቁር ዘከመ ልቡ ለእግዚአብሔር አጠየቀ ከመ ምሕረት ወርትዕ ዚአሁ እሙንቱ።

፬. መፍትውኬ ለኤጲስ ቆጶስ ይፍታሕ በርትዕ፤ወይደልዎ ይግበር ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ፤ እስመ እግዚአብሔር ይፈትሕ በርትዕ ለእለ ይትመየጡ ኀቤሁ።

፭.ያልበደለውን የሚያሳድድ ሰው ከነፍሰ ገዳይ ይከፋል፤ የእግዚአብሔርንም ምሕረት አያይም፤ የባልንጀራውን ፍቅር አላሰበምና።

፮. እንዲህ የሚያደርግም ድኅነትን አያገኝም፤ በፍጹም ኀጢኣት ተሰነካክሎ ወድቋልና፤ ብዙ ኀጢአት የሠሩትን አልመከራቸውም፤ አልመለሳቸውምም፤ እርሱን እየተቃወመ የእግዚአብሔርን መንጋዎች ይበትናል እንጂ ።

፯. እግዚአብሔር ጻድቅ ነውና፤ ፍርዱም እውነት ነውና፤ ለጻድቃንና ለኃጥኣንም ሁሉ በእውነት ይፈርዳልና፤ ለሚመለሱትም ይቅር ባይ ነው፤ ምሕረትና ጽድቅ፤ ፍትሕም የእርሱ ገንዘቦች እንደሆኑ እንደ እግዚአብሔር ልብ የሆነው ሰው ዳዊት አስረድቶአል።

፰. ለኤጲስ ቆጶስ በእውነት ይፈርድ ዘንድ አግባብ ነው፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድም ይሠራ ዘንድ ይገባዋል፤ በንስሓ ወደ እርሱ ለሚመለሱ ሰዎች እግዚአብሔር በእውነት ይፈርዳልና።

፩. ኢትዜክርኑ ዳዊትሃ አመ አበሰ፤ ወይቤሎ ናታን «ለምንት ገበርከ ከመዚ» ወይቤሎ አበስኩ እንከ፤ ወእኤስሕ፤ ወሶበ አምነ ጌጋዮ ድኅነ እሞት።

፪. ወይቤሎ ናታን «ጽናዕ፤ ወኢ ትፍራህ እንከ፤ ወኢትመውት[ሀ]»፤

፫. ወዮናስሂ ነቢይ እዝዘ ኢይፈ ቅድ ይስብክ ሎሙ ለሰብአ ነነዌ ሶበ አበሰ ተሰጥመ ውስተ ባሕር፤ ወውኅጦ አንበሪ ዐቢይ።

፬. ወእምዝ ወፅአ እምከርሠ አንበሪ ወድኅነ እሞት[ለ] ።

፭. ወሕዝቅያስኒ ሶበ አልዐለ ልቦ ኮነ ላዕሌሁ መቅሠፍት ወተት ሕተ ሕዝቅያስ፤ ወኀደገ አልዕሎ ልቡ፤ ወበከየ ቅድመ እግዚአ ብሔር፤ ወመሐሮ[ሐ] ።

፮. ስምዑ ኤጲስ ቆጶሳት በቍዔተ ዘይከውን ለዝንቱ ግብር፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ራብዕ መጽሐፈ ነገሥት ዘይብል«ሞተ ሕዝቅያስ፤ ወነ ፡ ምናሴ ወልዱ ሀየንቴሁ ፲ወ፭ ክረምቱ ለምናሴ አመ ይነ ግሥ »።

ሀ ፪ ሳሙ ፲፪ ፡ ፲፫
ለ ዮናስ ፪ - ፲፩
ሐ ፪ ዜና መ. ፴፪ ፡ ፳፭ - ፳፮

፯. ዳዊትን አታስብምን በበደለ ጊዜ ናታንም ለምን እንዲህ አደረግህ» ባለው ጊዜ በደልኩ እንግዲህ» ወዲህ ንስሓ እገባ ለሁ አለው፤ በደሉንም ባመነ ጊዜ ከሞት ዳነ።

፰.ናታንም ጽና አትፍራ፤ እንግ ዲህ ወዲህ አትሞትም አለው።

፱.ነቢዩ ዮናስም የነነዌን ሰዎች ያስተምራቸው ዘንድ ሳይወድ በበደለ ጊዜ በባሕር ውስጥ ተሰጠመ፤ ታላቅ ዓሣ አንበሪም ዋጠው ።

፲. ከዚህ በኋላ ከዓሣ አንበሪው ሆድ ወጥቶ ከሞት ዳነ።

፲፩.ሕዝቅያስም ልቡናውን በትዕ ቢት ከፍ ከፍ ባደረገ ጊዜ በእ ርሱ ላይ መቅሠፍት መጣበት፤ ሕዝቅያስም ተዋረደ፤ ልቡናው ንም በትዕቢት ከፍ ከፍ ማድረ ግን ተወ፤ በእግዚአብሔርም ፊት አለቀሰ፤ ማረውም።

፲፪. ኤጲስ ቆጶሳት ለዚህ ሥራ የሚሆነውን ጥቅምን ስሙ፤ በአራተኛው በነገሥት መጽሐፍ እንዲህ የሚል ተጽፏልና፤ ሕዝ ቅያስ ሞተ፤ በእርሱም ፋንታ ልጁ ምናሴ ነገሠ፤ በነገሠም ጊዜ የምናሴ ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበረ።

፲፩. ወሟወፃተ ክረምተ ነግሠ በኢየሩሳሌም፤ ወስማ ለእሙ አፍሴባ፤ ወገብረ እኩየ ቅድመ አዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር ::

፲፪. ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ ዳግም ሕፁፃን ዘይብል «ወገብረ እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር እምኵሉ ርኵሰሙ ለአሕዛብ እለ ሠረ ዎሙ እግዚአብሔር እምቅድመ አዕይንቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል»::

፲፫. ወተመይጠ፤ ወሐነፀ አህጉረ ዘነሠተ ሕዝቅያስ አቡሁ፤ ወአ ቀመ አዕማደ ለበዓሊም ::

፲፬. ወገብረ አዕዋመ ወሰገደ በቅ ድመ ኵሉ ተአምራተ ሰማይ፤ወተ ቀንየ ሎሙ፤ ወሐነፀ ምሥዋዐ በቤተ እግዚአብሔር በጎበ ይቤ እግዚአብሔር በኢየሩሳሌም የሀሉ ስምየ ለዓለም ወሐነፀ ምሥዋዐ ለኵሉ ተአምራተ ሰማይ በክ ልኤሆን አዕዳተ ቤተ እግዚአ ብሔር::

፲፭. በኢየሩሳሌምም ሣልሳ አም ስት ዘመን ነገሠ፤ የእናቱም ስም አፍሴባ ይባላል፤ በእግ ዚአብሔርም ዐይኖች ፊት ክፉ ሥራን ሠራ ::

፲፮. ዳግመኛም በሁለተኛው ሕፁ ፃን እንዲህ የሚል ተጽፏል «እግ ዚአብሔር በእስራኤል ልጆች ዐይን ፊት ካጠፋቸው ከአሕዛብ ርኵሰት ሁሉ ይልቅ በእግዚአ ብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ»::

፲፯. ተመልሶም አባቱ ሕዝቅያስ በአፈረሰው ላይ መሠዊያን ሠራ፤ ለጣዖቱም ዐምዶችን አቆመ::

፲፰. የማምለኪያ ዐፀዶችንም ተከለ፤ በሰማይም ሠራዊት ሁሉ ፊት ሰገደ አመለካቸውም፤ ተገዛላ ቸውም፤ እግዚአብሔር በኢየሩሳ ሌም ስሜ ለዘለዓለም ይኖራል ባለበት በእግዚአብሔር ቤት የጣዖት መሠዊያን ሠራ፤ በሁ ለቱ በእግዚአብሔር ቤት አደባ ባዮች ላይ በሰማይ ከዋክብት አምሳል ለተሠራ ጣዖት ሁሉ መሠዊያን ሠራ::

፲፫. ወውእቱኒ አውዐየ ውሉዶ በእሳት በቁላተ ወልደ ሄኖም፤ ወያስተቃስም ወያሰግል ወገብረ ቱሌመ፤ወአስተጋብአ ማእምራነ፤ ወማርያተ፤ ወአብዝኀ ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ያም ዕየ ::

፲፬. ወአንበረ ምስለ ግልፎ ወስ ብኩ በቤተ እግዚአብሔር በጎበ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለዳዊት ወለሰሎሞን ወልዱ በዝንቱ ቤት ወበኢየሩሳሌም ዘኀረይኩ እም ኵሉ ነገደ እስራኤል እሠይም ስምየ ውስቴቱ ለዓለም::

፲፭. ወኢይደግም አንከ አፍልሶተ እግሮሙ ለእስራኤል እምዛቲ ምድር እንተ ወሀብክዎሙ ለአበዊሆሙ፤ ወባሕቱ እመ ዐቀቡ ወገብሩ ኵሎ ዘአዘዝክዎሙ በከመ ጽሑፍ በውስተ ሕግየ ወትእዛዘየ ወሥነኔ ዚአየ ዘበእዴሁ ለሙሴ::

፲፮. ወአስሐቶሙ ምናሴ ለሕዝበ ይሁዳ ወለሰሎሙ እለ ይነብሩ ኢየሩሳሌም ከመ ይግበሩ ፈድፋደ እኪተ እምኵሎሙ አሕዛብ እለ ነጽሖሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጸሙ ለደቂቀ እስራኤል::

፲፯. እርሱም በሄኖም ልጅ ሸለቆ ልጆቹን በእሳት አቃጠለ፤ ሞራ ገላጭም ሆነ፤ አስማትም አደረገ፤ መተተኛም ነበረ፤ መና ፍስት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችን ሰበሰበ፤ ያስቈጣውም ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉ ነገርን አደረገ::

፲፰. እግዚአብሔርም ለዳዊትና ለልጁ ለሰሎሞን በዚህ ቤትና ከእስራኤል ነገድ ሁሉ በመረጥኋት በኢየሩሳሌም ስሜን ለዘለዓለም አኖራለሁ ባለበት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የሠራውን ጣዖትና የተቀረጸውን ምስል አቆመ ::

፲፱. ያዘዝኋቸውንም ሁሉ በሙሴ ቃል የተሰጠውን ሕግና ሥርዐት ፍርድንም ሁሉ ቢያደርጉ ቢጠብቁም ለአባቶቻቸው ከሰጠኋት ምድር የእስራኤልን እግር እንደገና አላርቅም ::

፳.ምናሴም እግዚአብሔር ከእስራኤል ልጆች ፊት ከጣላቸው ከአሕዛብ ይልቅ ክፉ ይሠሩ ዘንድ በይሁዳና በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን አሳተ::

፲፱. ወተናገሮ እግዚአብሔር ለም ናሴ ወለሕዝበ ዚአሁ፤ ወኢያ ጽምዕም::

፳. ወአምጽአ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ መላእክተ ጎይል ዘንጉሠ አሶራውያን፤ ወአጎዝም ለምናሴ ወሞቅሕም በመዋቅሕተ ሐፂን፤ ወነሥእም ብሔረ ባቢ ሎን ::

፳፩. ወሶበ ተመንደበ ጎሠሠ ገጸ እግዚአብሔር አምላኩ ወጎ ሥረ ፈድፋደ በቅድመ ገጸ እግዚ አብሔር አምላከ አበዊሁ::

፳፪. ወጸለየ ምናሴ ወልደ ሕዝቅ ያስ ንጉሥ ወይቤ ከመዝ::

፳፫. እግዚኦ አጎዜ ኵሉ ዓለም አምላከሙ ለአበዊነ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወለ ኵሉ ፍሬሆሙ ለጻድቃን፤ ዘገበርከ ሰማየ ወምድረ ምስለ ኵሉ ዓለሞሙ፤

፳፬. ዘገሠጽካ ለባሕር በቃለ ትእዛዝከ፤ ዘዐጸከ ቀላያተ ወንተ ምከ ግሩመ::

፲፱. እግዚአብሔርም ምናሴንና ሕዝቡን ተናገራቸው፤ ግን አል ሰሙትም::

፳. ስለዚህም እግዚአብሔር የአ ሶርን ንጉሥ ሠራዊት አለቆች አመጣባቸው፤ ምናሴንም በዛን ጀር ያዙት በሰንሰለትም አሥ ረው ወደ ባቢሎን ወሰዱት::

፳፩. በተጨነቀም ጊዜ አምላኩን እግዚአብሔርን ፈለገ፤ በአባቶ ቹም አምላክ ፊት ሰውነቱን እጅግ አዋረደ ::

፳፪. የንጉሡ የሕዝቅያስ ልጅ ምናሴም ጸለየ፤ እንዲህም አለ::

፳፫. ዓለምን ሁሉ የምትገዛ የአ ባቶቻችን የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብም የጻድቃን ልጆቻቸ ውም አምላክ ሆይ! ሰማይና ምድርን ከዓለሞቻቸው ጋር የፈጠርህ፤

፳፬. በቃልህ ትእዛዝ ባሕርን የገ ሠፅሃት፤ ቀላዮችን(ጥልቆችን) የዘ ጋህ የሚያስፈራውንም የወሰ ንህ፤

፸፭.ውእቱኒ በስቡሕ ስምከ ዘዘሉ ይርዕድ፤ ወያድለቀልቅ እምቅድመ ገጸ ኀይልከ፤

፸፮. እስመ አልቦ ጽንፍ ለዕበየ ስብሐቲከ ግሩም መቅሠፍተ መዓ ትከ ላዕለ ኃጥኣን ::

፸፯. አልቦ ጕልቍ፤ ወአልቦ መስ ፈርት ለሣህለ ትእዛዝከ፤ እስመ አንተ እግዚአብሔር ባሕቲትከ ልዑል፤ መሓሪ ርኁቀ መዓት፤ ወብዙኀ ሣህል፤ ወመስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለዕጓለ እመሕ ያው::

፸፰. ይእዜኒ እግዚኦ አምላኮሙ ለጻድቃን እስመ አኮ ለጻድቅ ዘገበርከ ለንስሐ፤ አኮ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ እለ ኢአ በሱ ለከ ፤ አላ ተመየጥ ንስሓ ዚአየ ለኃጥእ::

፸፱. እስመ አበስኩ እምኍልቈ ኖፃ ባሕር፤ ወብዙኀ ኃጢአትየ፤ አኮ ድልወት ሊተ አንቃዕዱ ወእ ርአይ ኍኖ ለሰማይ እምብዝኀ ጌጋይየ ሰራሕኩ በመዋቅሕተ ሐሢን ከመ እስሐታ ለነፍስየ እምኀጢ አትየ፤ ወበዝየኒ ኢተሥሕትኩ::

፹. ይኸውም በተመሰገነው ስምህ ነው፤ኀይልህ ከመገለጡ የተነሣ ሁሉ የሚርድና የሚንቀጠቀጥ፤

፹፩. ለክብርህ ከፍተኛነት ፍጻሜ የለውምና የቍጣህም መቅሠፍት በኃጥአን ላይ ግሩም ነው::

፹፪. በትእዛዝህ ለሚሆነው ይቅ ርታህ ስፍር፤ ቍጥር የለውም፤ ገናና እግዚአብሔር አንተ ብቻ ነህና፤ ይቅር ባይ፤ ከቍጣ፤ የራቅህ ይቅርታህ የበዛ፤ የሰው ንም ኀጢአት የምታስተሠርይ አንተ ነህ ::

፹፫. አሁንም አቤቱ የጻድቃን አምላካቸው አንተ ነህ፤ ንስሓን የፈጠርህ፤ ለጻድቅ ሰው አይደለ ምና፤ አንተን ላልበደሉ ለአብር ሃምና ለይስሐቅ፤ ለያዕቆብም አይደለምና፤ ነገር ግን የእኔን የኃጥኡን ንስሓ ወደማየት ተመ ለስ ::

፹፬. ቍጥሩ ከባሕር አሸዋ የሚበ ልጥ በደልን በድያለሁ፤ ኀጢአ ቴም ብዙ ነውና፤ ከበደሌም ብዛት የተነሣ ቀና ብዬ የሰማ ይን ርዝመት አይ ዘንድ አገባቤ አይደለም፤ ሰውነቴን ከኀጢአቴ አሳር ፋት ዘንድ በብረት ቀፎ ደክሞሁ በዚ ህም ደግሞ አላረፍሁም ::

፴. እስመ ወሀኩ መዓተከ ወእኩየኒ በቅድሜከ ገበርኩ እንዘ አዐቅብ ከንቶ ወአበዝኅ ዘኢይበቍዓኒ ::

፴፩. ወይእዜኒ እሰግድ በብረከ ልብየ እንዘ እስእል ምሕረተ ዚአከ ፤

፴፪. አበስኩ እግዚኦ አበስኩ ወኀጢአትየኒ እትአመን፤

፴፫. እትመሀለል ወእስእለከ ተሣሃለኒ እግዚኦ ተሣሃለኒ ወኢትመጥወኒ ለኀጢአትየ::

፴፬. ወለዓለምሰ ኢትዕቀብ ሊተ እከይየ ወኢትትበቀለኒ በማዕምቅቲሃ ለምድር እስመ አንተ እግዚኦ አምላኮሙ ለእለ ይኔስሑ፤ ያስተርኢ ኂሩትከ በላዕሌየ ከመ እንዘ አኮ ድልወት ሊተ አድኅንከኒ በብዝኀ ሣህልከ ::

፴. መዓትህን አነሣሥቻለሁና ከንቱውን ስመለከት የማይጠቅመኝንም ነገር ሳበዛ በፊትህ ክፉ ሥራን ሠርቻለሁና::

፴፩. አሁንም ቸርነትህን እየለመንሁ በልቤ ጉልበት እሰግዳለሁ፤

፴፪. አቤቱ ጌታዬ ፈጽሜ በደልሁ ኀጢአቴንም አምናለሁ፤

፴፫. አንተንም እማልዳለሁ እለምንህማለሁ፤ ይቅር በለኝ፤ አቤቱ ይቅር በለኝ፤ ለኀጢአቴም አሳልፈህ አትስጠኝ::

፴፬. ለዘለዓለም ክፋቴን አትመልከትብኝ፤ በምድር ጥልቀትም አትበቀለኝ፤ አቤቱ በንስሐ ለሚመለሱ ሰዎች አምላካቸው አንተ ነህና፤ ቸርነትህ በእኔ ላይ ይገለጥ፤ መዳን የማይገባኝ ስሆን በይቅርታህ ብዛት አዳንኸኝ::

፴፰. እሴብሐከ በኵሉ ጊዜ ወበ ኵሉ መዋዕለ ሕይወትየ እስመ ኪያከ ይሴብሑ ኵሉ ኀይለ ሰማ ያት ወለከ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን፤ ወሶበ ርእየ እግዚ አብሔር ከመ ነስሐ ምናሴ እም እከየ ምግባሩ ዘገብረ በኢያእም ሮቱ አናሕሰየ ሎቱ እግዚአብ ሔር ወሰምዖ ጸሎቶ ወተመጠው ቃለ ስእለቱ።

፴፱. ሶቤሃ ዐገቶ ነደ እሳት ወተፈትሐ ማእሠረ መዋቅሕ ቲሁ ዘሐዚን።

፵. ወእምዝ አድኀኖ እግዚአብ ሔር ለምናሴ እምኵሉ ምንዳቤሁ ወሜጦ ኢየሩሳሌም ውስተ መንግ ሥቱ፤ ወአእመረ ምናሴ ከመ እግ ዚአብሔር ውእቱ አምላክ ወተቀ ንየ ለእግዚአብሔር በኵሉ ልቡ ወበኵሉ ነፍሱ፤ በኵሉ መዋዕለ ሕይወቱ ወተጎለቈ ምስለ ጻድ ቃን፤ ወአቀመ መላእክተ ኀይል በኵሉ አህጉረ ጸወናት ዘይሁዳ።

፵፩. በየጊዜውና በሕይወቱ ዘመን ሁሉ አመሰግንህለሁ፤ የለማያት ኀይል ሁሉ አንተን ያመሰግና ሉና፤ ለዘለዓለምም ምስጋና ለአ ንተ ይገባል አሜን ። እግዚ አብሔርም ምናሴ ባለማወቅ ከአደረገው ክፉ ሥራው እንደ ተመለሰ ባየ ጊዜ ይቅር አለው፤ ጸሎቱንም ሰማው፤ የልመናው ንም ቃል ተቀበለው።

፵፪. ያን ጊዜ ነደ እሳት ከበ በው፤የብረት ሰንሰለቱም ተፈታ፤

፵፫. ከዚህ በኋላም እግዚአብሔር ምናሴን ከመካራው ሁሉ አዳነው ፤ ወደ መንግሥቱ ወደ ኢየሩሳሌምም መለሰው፤ ምናሴም እግዚአብ ሔር አምላክ እንደሆነ አወቀ፤ በፍጹም ልቡ በፍጹም ነፍሱም በዘመኑ ሁሉ ለእግዚአብሔር ተገዛ፤ ከጻድቃን ጋርም ተቈጠረ፤ በተመሸጉትም በይሁዳ ከተሞች ሁሉ የጭፍራ አለቆችን አቆመ።

፹፮. ወእምዝ አውፅአ አማልክተ ነኪራን ወግልፎ እምቤተ እግዚአ ብሔር ወኮሶ ምሥዋዐ ዘሐነፀ በደብረ ቤተ እግዚአብሔር ወበ ኢየሩሳሌም ገደፈ አፍአ እም ሀገር ወአሠነየ ምሥዋዐ እግዚአ ብሔር ወሥዐ ውስተ ምሥዋዕ መሥዋዕተ መድኀኒት ወስብ ሐት፤ ወይቤ ምናሴ ለሕዝበ ይሁዳ ከመ ይትቀነዩ ለእግዚአብ ሔር አምላክ እስራኤል፤ ወሰከበ ምናሴ ምስለ አበዊሁ በሰላም ወነግሠ አሞፅ ወልዱ ህየንቴሁ ወገብረ እኩየ በቅድሜሁ ለእግዚ አብሔር በከመ ገብረ ምናሴ አቡሁ ወአምዕያ ለእግዚአብ ሔር አምላኩ [፬]።

፹፯.ናሁኬ ሰማዕክሙ እንከ አ ደቂ ቅነ ዘከመ ተቀንየ ምናሴ ወሥዐ ለአማልክት ወቀተለ ብዙኀነ ዘእንበለ ሕግ ወእግዚአብሔር አምላክ አመንደቦ ጎዳጠ ወሳብ ነኪሐ ጎደገ ሎቱ ጦዉአሂሁ ወአግብኦ ውስተ መን ግሥቱ እስመ እግዚአብሔር ይትዌ ከፍ ንስሐሆሙ ለእለ ይትመየጡ

፹፰. ከዚህም በኋላ ባዕዳን አማ ልክትንና ጣዖቱን ከእግዚአብ ሔር ቤት አወጣ፤ በእግዚአብ ሔር ቤት ተራራ በኢየሩሳሌም የሠራውን መሠዊያ ሁሉ ከከ ተማይቱ ውጭ ጣለ፤ የእግዚአ ብሔርንም መሠዊያ አደሰ፤ የደ ኅንነትና የምስጋና መሠዋዕት ንም ሠዋበት፤ ምናሴም የይ ሁዳ ሕዝብ ለእስራኤል ፈጣሪ ለእግዚአብሔር ይገዙ ዘንድ አዘዘ፤ ምናሴም ከአባቶቹ ጋራ በሰላም አንቀላፋ ልጁ አሞጽም በእርሱ ፈንታ ነገሠ፤ አባቱ ምናሴም እንዳደረገው በእግዚአብ ሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ፤ ፈጣሪው እግዚአብሔርንም አስ ቈጣው።

፹፱. ልጆቻችን ሆይ ምናሴ ለጣዖ ታት እንደተገዛና እንደሠዋ ያለ ሕግም ብዙዎችን እንደ ገደለ፤ እግዚአብሔር አምላክም እንዳስ ጨነቀው፤ ንስሓ በገባ ጊዜም ኀጢአቱን ይቅር ብሎ ወደ መን ግሥቱ እንደመለሰው፤ እነሆ ሰም ታችኋል፤ እግዚአብሔር ወደ እርሱ

[፬] ፪ ዜና መ. ፴፫ : - ፴፮

ጎቤሁ ወካዕበ ያገብኦሙ ውስተ ዘቀዳሚ ክብሮሙ እስመ አልቦ ዘየዐቢ ጎጢአት እምአምልኮ ጣዖት እስመ ዕልወት ውእቱ ለእግዚአብሔር።

፬. ወባሕቱ ይድኅኑ እምኔሃ በሠ ናይ ንስሓ፤ ወእመሰቦ ዘይኤብስ ወይገብር ኃጢአተ ወይበል በልቡ በእንተ ዝንቱ ምንተ ይሬስየኒ እግዚአብሔር፤ ዝኬ ዕልው ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር እስመ ኢያ ቅደመ አመክሮ ርእሱ አላ ሖረ በግዕዙ ወገብረ ፍትውተ ነፍሱ ወይብል ዝኬ ሠናይ ውእቱ።

፭.ወዘሰ ይገብር ከመዝ ወኢይኔ ስሕ አልቦቱ ስርየት፤ ወከመዝ ገብረ እንከ አሞፅ ወልደ ምናሴ እስመ ትብል ቅድስት መጽሐፍ ሐሰየ በልቡ አሞፅ ማዕሌተ ወገ ብረ እኩየ በቅድመ እግዚአብ ሔር በከመ ገብረ ምናሴ አቡሁ ወአብዝኀ ትዕይርተ ወይቤ እስመ የሚመለሱትን ንስሐቸውን ይቀ በላልና ዳግመኛም ወደ ቀደመ ክብራቸው ይመልሳቸዋል፤ ከአ ምልኮተ ጣዖት የሚበልጥ ኀጢ አት የለምና፤ እግዚአብሔርን መክዳት ስለሆነ።

፮. ነገር ግን ከእርሷ በበጎ ንስሐ ይድናሉ፤ የሚበድል ኀጢአትም የሚሠራ፤ ስለዚ ህም በልቡ እግዚአብሔር ምን ያደርገኛል የሚል ሰው ቢኖር ይህ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ከዳተኛ ነው፤ ራሱን መፈተንን አላስቀደመምና፤ ነገር ግን በግ ብሩ ጸንቶ ኖረ፤ የራሱንም ፈቃድ አደረገ ይህም መልካም ነው ይላል።

፯.እንዲህ የሚያደርግና ንስሐ የማይገባ ስርየት የለውም፤ የም ናሴ ልጅ አሞፅም እንደዚህ አደ ረገ፤ ቅድስት መጽሐፍ እንዲህ ትላለችና አሞፅ አባቱ ምናሴ እን ዳደረገው በልቡ ክዳትን አሰበ፤ ኣባቱ ምናሴም እንዳደረገ በእግዚ ብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ፤

ገብረ አቡየ ብዙኃ ኀጢአተ እም ንዕሱ ወሶበ ረስዐ ተመይጠ ወነ ስሐ ወአነኒ ከማሁ እገብር ወአ ሐውር በግዕዝየ፤ ወእተሉ ፍት ወተ ነፍስየ ወሶበ ረሳዕኩ እትመ የጥ እምኔሃ ወእኔስሕ ኀበ እግ ዚአብሔር።

፴፪. ወእምዝ ገብረ አሞፅ እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር ወአፈድ ፈደ ገቢረ ኀጢአት በከመ ገብሩ እለ እምቅድሜሁ ወእምዝ ቀሠፎ እግዚአብሔር ወአማሰኖ እምድር ሠናይት ወተንሥኡ ላዕሌሁ አግ ብርቲሁ ወቀተልዎ በውስተ ቤቱ ወቀተልዎሙ አሕዛብ ምድር ለእለ ተንሥኡ ላዕለ ንጉሥ አሞፅ፤ ወነ ግሠ ፪ተ ዓመተ[ፎ] ።

፴፫. ለብዉ እንከ አሕዛብ ወኢተ ሐልዩ ገቢረ እከይ ከመ ገብረ አሞፅ ከመ ኢትማስኑ ከማሁ ።

መገዳደርንም አበዛ፤ እንዲህም አለ፤ አባቴ ከልጅነቱ ጀምሮ ብዙ ኀጢአትን ሠራ፤ በሸመገ ለም ጊዜ ተመለሰ፤ንስሐ ገባ፤ እኔም እንደ እርሱ አደርጋለሁ፤ በጠባዬም እኖራለሁ ፤ የሰውነ ቴን ፈቃድ እከተላለሁ፤ በሸመገ ልሁም ጊዜ ከእርሷ እመለሳ ለሁ፤ ወደ እግዚአብሔርም ንስሐ እገባለሁ።

፴፪. ከዚህም በኋላ አሞፅ በእግ ዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ፤ ከእ ርሱ አስቀድሞ እንደነበሩትም ኀጢአት መሥራትን አበዛ፤ ከዚ ህም በኋላ እግዚአብሔር ቀሠ ፈው፤ ከመልካሚ ምድርም አጠ ፋው፤ አገልጋዮቹም በእርሱ ላይ ተነሡ፤ በቤቱም ውስጥ ገደ ሉት፤ የሀገሩም ሰዎች በንጉሡ አሞፅ ላይ የተነሱትን ገደሏ ቸው፤ እርሱም ሁለት ዓመት ነገሠ።

፴፫. ሕዝቦች ሆይ፤ እንግዲህ አስተውሉ፤ እንደ እርሱ እንዳ ትጠፉ አሞፅ እንዳደረገው ክፉ መሥራትን አታስቡ።

ፎ. ፪ዜና መዋ. ፴፫ : ፩ - ፳፭

፴፬. መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይር ዓሙ ወይሚጦሙ ለሕዝብ፤ ይምሀሮሙ ወያለብዎሙ፤ ወለ እለሂ አበሱ ሕዝብ ይሚጦሙ ወይገሥጾሙ ወይፈውሶሙ እም ደዌሆሙ ወይትወከፍ ንስሓሆሙ መጠነ ይክል ወእመሰ ሕፁፀ ምሕረት ውእቱ ወዘኢይትዌከፍ ንስሓሆሙ ለኃጥአን እለ ተመ ይጡ ኀቤሁ፤ ውእቱኬ ምኑን ወኀሥር ወይትኬነን በቅድመ እግዚአብሔር አምላኩ።

፴፭. ወእመሰ ተወክፈ ንስሓ ሆሙ ለእለ ተመይጡ ኀቤሁ ይረክብ ሣህለ ወምሕረተ በኀበ እግዚአብሔር አምላኩ ዘፈነወ ወልዶ ዋሕደ ውስተ ዓለም ወሠ ምረ ይትወለድ እምብእሲት፤ ወኮነ ሰብአ በእንቲአነ ውተወክፈ ሕማመ በዲበ ዕፀ መስቀል ወተ ረግዘ ወሞተ፤ ዝ ውእቱ እግዚአ ብሔር ቃል መልአከ ምክሩ ዐቢይ ወግሩም ነሥአ ደዌነ ወፃረ ሕማመነ ወበቍስለ ዚአሁ አሕየወ ቍስለነ፤ ከማሁ ንሕነኒ ንትዕገሥ ሕግመ ወምንዳቤ ወን ትወክፍ ንስሓሆሙ ለእለ አበሱ።

፴፮. ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን ይጠብቃቸው ዘንድ ይመልሳ ቸው፤ ያስተምራቸውና ያስረዳ ቸው ዘንድ፤ የበደሉትንም ሕዝብ ይመልሳቸውና ይመክራ ቸው ዘንድ ከደዌያቸውም ይፈ ውሳቸው፤ የሚችለውን ያህል ንስሐቸውን ይቀበል ዘንድ ይገ ባል፤ ምሕረት የጐደለውና ወደ እርሱ የተመለሱ የኃጥአንን ንስሐ የማይቀበል ቢሆን የተና ቀና የተዋረደ ይህ ነው፤ በፈጣ ሪው በእግዚአብሔር ፊትም ይፈ ረድበታል።

፴፯. ወደ እርሱ የሚመለሱትን ንስ ሓቸውን ቢቀበል ግን አንድ ልጁን ወደዚህ ዓለም በላከ፤ ከድን ግልም ይወለድ ዘንድ በወደደ፤ በፈጣሪው እግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታንና ምሕረትን ያገኛል፤ የታላቅና ግሩም ምክሩ መልአክ እግዚአብሔር ቃልም ስለ እኛ ሰው ሆነ ፤ በመስቀል ላይም መከራን ተቀበለ፤ ተወግቶም ሞተ፤ ደዌያችንን ተቀበለ፤ ሕማ ማችንንም ተሸከመ፤ በእርሱም ቍስል የእኛን ቍስል አዳነ ፤ እኛም እንደ እርሱ መከራንና ጭንቅን እንታገሥ፤ የበደሉትንም ሰዎች ንስሐ እንቀበል።

፮ አሰ ፹ . ፬፮

፴፮. ርእዩኬ ለእግዚአብሔር ምሕረቶ ለማቴዎስ እንዘ መጸብ ሐዊ ውእቱ ሶበ ተመይጠ ኀቤሁ ረሰዮ ወንጌላዊ[ሀ] ወለጴጥሮስ ዘክህደ ሥልስ በእንተ ፍርሀት ሶበ ነስሐ ወበክየ መሪረ ተወክፈ ንስሓሁ፤ ወረሰዮ ኖላዊ አባግ ዒሁ[ለ] ወለጳውሎስ እኁነ እንዘ ቀዲሙ ሰዳዲ ውእቱ ወጸራፊ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ሶበ ተመ ይጠ ኀቤሁ ረሰዮ ሐዋርያ[ሐ]፤ ወለብእሲት ኃጥእት እንተ መጽ ወተት ለብዙኀን ይቤላ ተነድግ ለኪ ኀጢአትኪ[ሠ] ፤ ወለካልእ ታሂ ዘማ እንተ አቀምዋ ቅድ ሜሁ ከመ ያመክርዎ አድነና ወይቤላ ሑሪ እምዝ ዳግመ ኢተ አብሲ[ረ] ፤

፴፯. ርቱዕ ለክሙ ኦ ኤጲስ ቆጳ ሳት ትረስዩ ትውክልተክሙ ውስተ ፋክሙ ኀበ እግዚአብሔር እግ ዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ መድኃኔ ነፍሳቲክሙ።

፴፮. የእግዚአብሔርን ምሕረቱን ተመልከቱ ፤ ማቴዎስን ቀራጭ ሲሆን ወደ እርሱ በተመለሰ ጊዜ ወንጌላዊ አደረገው፤ ስለ ፈራ ሦስት ጊዜ የካደ ጴጥሮስንም ንስሐ ገብቶ መራራ ለቅሶን ባለ ቀሰ ጊዜ ንስሓውን ተቀበለ፤ የበጎቹም ጠባቂ አደረገው፤ ወን ድማችን ጳውሎስንም ቀድሞ አሳዳጅና በመንፈስ ቅዱስም ላይ ፀራፊ ሲሆን ወደ እርሱ በተ መለሰ ጊዜ ሐዋርያ አደረገው ፤ ለብዙ ሰዎች የመጸወተች ኃጢ አተኛዋን ሴትም ኀጢአትሽ ተሰረየልሽ አላት፤ ይፈታተኑት ዘንድ በፊቱ ያቆሟትን ሌላዋ ንም ሴት አዳናት፤ እንዲህም አላት ሒጂ ከዚህ በኋላ ደግ መሽ አትበድዪ፤

፴፯. ኤጲስ ቆጳላት ሆይ! ነፍሶ ቻችሁን በሚያድን በጌታችንና በመድኀኒታችን በእግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ እምነታ ችሁንና ተስፋችሁን ታደርጉ ዘንድ ይገባል።

ሀ ማቴ ፱ ፡ ፱
ለ ማቴ ፳፭ ፡ ፍፍ
ሐ የሐዋ ሥራ ፱ ፡ ፲፭
መ ሉቃ ፯ ፡ ፶
ረ ዮሐ ፰ ፡ ፲፩

፶፮. ቅረቡ ኀቤሁ በየውሃት ወበ ምሕረት ወበገቢረ ሰላም ዘእንበለ ተቃርኖ ወመዓት ሚጥዎሙ ለኃጥአን ወአንሥእዎሙ ለውዱቃን ወኢትፍድዩ እኩየ ህየንተ እኩይ።

፶፯. ወዓዲ ኢትኩኑ ጸላእያነ፣ ወኢመዓትማነ፣ወፀራፍያነ፣ ወኢ ዝጉራነ ፣ ወኢነሣእያነ ገጽ ፣ ወኢሰታይያነ ብዙኀ ወይን፣ ወኢሰካርያነ፣ወኢንላይያነ፣ ወኢ ዘፋንያነ፣ ወኢቀታልያነ፣ ወኢነ ሣእያነ ሕልያን፣ ወኢትኀሥሡ እንከ ክብረ ወብዕለ በኀበ አማል ክት ነኪራን አላ ረኃቁ እም ኄሖሙ እስመ ተጸዋዕክሙ ለዝ ንቱ ግብር ከመ ትትቀነዩ ለእግ ዚአብሔር።[፲፩]

፶፰. ወከመዝ ይኩን ለኤጲስ ቆጶስ ሲሳዩ ወዓራዙ በአቅም ወበንጽሕ መጠነ የአክሎ ከመ ኢይትዐደው ውስተ ካልዕ ሕግ ወግብር እስመ ይደልዎ ሲሳዩ ለዘይትቀነይ[፲፪] ወይ ሴሰይ እምዐሥራት ወቀዳምያት ወፍሬያት ዘይበውእ ለቤተ ክርስ ቲያን በከመ እዙዝ በኀበ እግዚ እነ።

፲፩. ፩ ጴጥ. ፫፥፱
፲፪ ሉቃ ፲ ፡ ፯

፶፭. በየውሃትና በምሕረት ሰላ ምን በማድረግ ያለቅራኔና ቊጣም ወደ እርሱ ቅረቡ፤ ኀጢአተኞችን መልሷቸው፤ የወደቁትን አንሷ ቸው፤ ስለክፉም ክፉን አትመ ልሱ፤

፶፮. ዳግመኛም ጥለኞች፣ ቊጠ ኞች፣ ተሳዳቢዎች፣ ታጃሪዎች፣ ፊት አይታችሁም የምታደሉ፣ ብዙ ወይን የምትጠጡ ሰካራሞች፣ አቀንቃኞች፣ ዘፋኞች፣ ነፍሰ ገዳ ዮች፣ ጉቦኞች አትሁኑ፤ በጣዖ ታት ዘንድም ክብርንና ብልጽ ግናን አትሹ፣ ነገር ግን ከእነ ርሱ ራቁ፣ እግዚአብሔርን ታመ ልኩ ዘንድ ለዚህ ሥራ ተጠር ታችኋልና።

፶፯. ወደ ሌላ ሕግና ሥራ እንዳ ይተላለፍ የኤጲስ ቆጶሱ ምግ ቡና ልብሱ የሚበቃውን ያህል በልክና በንጽሕና ይሁን፣ በጌታ ችን እንደታዘዘ ለቤተ ክርስቲ ያን ከሚገባው ዐሥራትና ከእ ህሉ ቀዳምያት ይመገብ።

፶፩. ወብውሕ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ የሀብ ጸሕቆሙ ለነዳያን ወለምኪናን ለዕቤራት ወለእንለ ማውታ ወለጽኑሳን ወለፈላስያን ወለእለ አልቦሙ ወኢምንትኒ ወለእመ ኢወሀቦሙ ኤጲስ ቆጶስ ትካዘሙ ይትጎሠሣ እግዚአብሔር በእንቲአሆሙ፤ እስመ በሥልጣን ይሠርዕ ለኵሉ በከመ ይደሉ ::

፶፪. ወአንትሙኒ ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን ለእመ ብክሙ ጸሕቅ ንሥኡ እምውስቴቱ ወእመ አልብክሙ ተጽናስ ኢርቱዕ ትን ሥኡ እምኔሁ፤ ወእምከመ ገበር ክሙ ከመዝ ትድኅኑ በኀበ እግ ዚአብሔር፤ ወእመሰ ኤጲስ ቆጶ ሳት ይነሥኡ ባሕቲቶሙ ወይሴ ስዑ ለበሊዕ ወይዘግቡ ለርእሶሙ ወኢይሁቡ ለጽኑሳን በእንተዝ ይትጎሠሣሙ እግዚአብሔር ወይ ለብሱ ኀፍረተ ወጎሣረ፤

፶፫. ወበእንተዝ ይቤ፤ ሀሊበ ሰተ ይክሙ ወፀምረ ለበስክሙ፤ ወአሥ ዋረ ጠባሕክሙ ዘወድቀ ኢያንሣ እክሙ፤ ወዘተገድፈ ኢረዳእክሙ ቦኑ አንትሙ ባሕቲትክሙ ተሐ ይዉ ዲበ ምድር [፲፱] ::

፶፬. ኤጲስ ቆጶሱም ለድኃዎች፤ የዕለት እራት ለሌላቸው ጦም አዳሪዎች ፤ ለባልቴቶች ፤ እና ትና አባት ለሞቱባቸው ልጆች፤ ለስደተኞች ፤ ምንም ለሌላቸው መፍቅዳቸውን ይሰጥ ዘንድ ይገባዋል ፤ ኤጲስ ቆጶሱ ግዳጃ ቸውን ባይሰጣቸው ግን ስለ እነርሱ እግዚአብሔር ይመራ መረዋል ፤ ለሁሉ እንደሚገባ በሥልጣን ይሠራልና፤

፶፭. እናንተም የቤተ ክርስቲያን ሹማምንት መፍቅድ ቢኖርባችሁ ከእርሱ ውሰዱ ፤ ችግር ባይ ኖርባችሁ ግን ከእርሱ ልትወ ስዱ አይገባችሁም ፤ እንደዚህ ካደረጋችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ትድናላችሁ ፤ ኤጲስ ቆጶሳት ለብቻቸው ቢወስዱ ለመብላ ትም ቢሳሱ፤ ለራሳቸውም ቢያ ከማቹ፤ ለችግረኞችም ባይሰጡ ስለዚህ እግዚአብሔር ይመራመ ራቸዋል፤ ውርደትንና ኀፍረ ትንም ይለብሳሉ::

፶፮. ስለዚህ እንዲህ አለ፤ ወተ ቱን ጠጣችሁ፤ ጠጕሩን ለበሳ ችሁ፤ የወፈረውን አረዳችሁ፤ የወደቀውን አላነሣችሁም፤ የባዘነ ውንም አልረዳችሁም፤ በዉኑ እናንተ ብቻ በምድር ትኖራላ ችሁን?

[፲፱] ሕዝ ፴፬ ፡ ፫

፶፬. ወበእንተዝ አዘዘክሙ በውስተ ሕግ እንዘ ይብል አፍቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ[፲፫] ወዓዲ ይቤ ኢትፍጽም አፋሁ ለላህም ሶበ ታከይድ እክለከ ውስተ ዐውድ[፲፬] ወእንትሙ ኢትነሥሡ ትንሥኡ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ዳዕሙ መጠነ ተቀነይክሙ ወጻመውክሙ በከመ ይደሉ።

፶፭. ወእንትሙኒ እለ ትትቀነዩ ውስተ ዐውድ እንተ ይእቲ ቅድስት ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ብልዑ እምዘ ይበውእ ውስቴታ በከመ ሌዋውያን እለ ይትቀነዩ በደብተራ ስምዕ እንተ ይእቲ አምሳሊሃ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እስመ ይበልዑ ሌዋውያን ምስለ አንስቲያሆሙ ወውሉዶሙ ወአዋልዲሆሙ ዘአብኡ ሕዝብ ለእግዚአብሔር ጸባኦት ፍሬ ያተ ወኢሥራተ ወመሥዋዕተ ወመባእ ዘእንበለ ትካዝ፣ ወአልቦሙ ካልእ ኢ ክፍለ በሐውርት ምስለ ደቂቀ እስራኤል ዘእንበለ ዳዕሙ ተቀንዮ ደብተራ እስመ መባእ ዘያበውኡ ሕዝብ ክፍሎሙ ውእቱ ለሌዋውያን።[፲፭]

፶፬. ስለዚህም በአሪት እንዲህ ሲል አዘዛችሁ፤ ባልንጀራህን እንደራስህ ውደድ፤ ዳግመኛም እህልህን በዐውድማ በምታሄድበት ጊዜ የበሬህን አፉን አትለጕም አለ፣ እናንተም እንደ ሚገባ ካገለገላችሁበትና ከደከማችሁበት መጠን በቀር ምንም ትወስዱ ዘንድ አትፈልጉ።

፶፭. የእግዚአብሔር ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በሆነችው ዐውድማ የምታገለግሉ እናንተም የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ምሳሌ በሆነችው የምስክሩ ድንኳን እንደሚያገለግሉ ሌዋውያን ወደ እርስዋ ከሚገባው ተመገቡ፤ ሌዋውያኑ ከሚስቶቻቸው ከወንዶች ልጆቻቸውና ከሴቶች ልጆቻቸው ጋር ሕዝቡ ለእግዚአብሔር የሚያገቡትን የእህሉን ቀዳምያት ዐሥራቱን፣ መሥዋዕቱንና ጎብስቱን ያለ ጭንቀት ይመገቡ ነበርና፣ ድንኳኑን ከማገልገል በቀር ከእስራኤል ልጆች ጋር የርስት ድርሻም አልነበራቸውም፣ ሕዝቡ የሚያቀርቡት መባእ ለሌዋውያን ድርሻ ነበርና፤

፲፫ ዘሌዋ. ፲፱. ፲፰
፲፬ ዘዳግ. ፳፭. ፫
፲፭ ፩. ቆሮ፡ ፱. ፱

፶፮. ወይእዜኒ አንትሙ ኤጲስ ቆጶሳት አርአያሆሙ ለካህናት ወሌዋውያን እለ እምትካት መፍትው ትስአሉ ወትጸልዩ በእንተ ሕዝብ እስመ አንትሙ ድልዋን ለቅኔ ዛቲ ቤተ ክርስቲያን ወእለ ትቀውሙ ቅድመ ምሥዋዒሁ ለእግዚአብሔር አምላክነ ወእለ ታዐርጉ መሥዋዕተ ንጽሕተ ወነባቢተ ዘእንበለ ደመ እንስሳት በደሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት።

፶፮. አሁንም እናንት ኤጲስ ቆጶሳት እንደ ቀድሞዎቹ ካህናትና ሌዋውያን ለሕዝቡ ትጸልዩና ትለምኑ ዘንድ ይገባል፣ ይህችንም ቤተ ክርስቲያን ለማገልገል የተዘጋጃችሁ ናችሁና፣ በፊ ጣሪያችን በእግዚአብሔር መሠዊያ ፊትም ቆማችሁ በታላቁ ሊቀ ካህናት በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ያለ እንስሳት ደም ንጽሕትና የምትናገር መሥዋዕትን የምታሳርጉ ናችሁና።

፶፯. አንትሙ ውእቱ ነቢያት ወሊቃውንት ዐቢያን፣ ወመኳንንት ወነገሥት እለ ሥሉጣን ላዕለ ኵሉ ሕዝብ ወላዕለ ኵሉ ዘእምታሕቴክሙ፤ ለክሙ ይደሉ ትስብኩ ወትንግሩ ወታስምዕሙ ለሕዝብ ቃለ እግዚአብሔር ወኢትኅብኡ መራኁተ ጥበብ ወአእምሮ ወእመሰ ኅባእክሙ ትረክቡ ዅነኔ በእንተ ድሉት ለክሙ በኀበ እግዚአብሔር።

፶፯. እናንተ ነቢያት ታላላቅ ሽማግሌዎች ፈራጆች በሕዝቡ ሁሉና ከበታቾቻችሁ ባሉት ሁሉ ላይ ሥልጣን ያላችሁ ንጉሦች ናችሁ፤ ትሰብኩና ታስተምሩ ዘንድ፣ ለሕዝቡም የእግዚአብሔርን ቃል ታሰሚቸው ዘንድ ይገባችኋል፣ የጥበብና የዕውቀት መክፈቻዎችንም አትሰውሩ፣ ብትሰውሩ ግ በእግዚአብሔር ዘንድ ለናንተ የተዘጋጀች ፍርድን ታገኛላችሁ።

፻፫. ወባሕቱ እመ ሰበክሙ ወመ ሀርክሙ ለሕዝብ ትረክቡ ክብረ ወውዴተ ቦክ እግዚአብሔር እስመ ተዐገሥክሙ ወየርክሙ ኵሉ እኩየ ክበደ ወበእንተዝ ትረክቡ ትካዘክሙ በዘሰላሄ። እስመ ተመ ሰልክሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘነ ሥአ ደዌነ ወየረ ሕማመነ በዲበ መስቀል እስመ በእንቲአነ ተሰቅለ ውእቱ ዘአልቦ ኀጢአት ከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትፀሩ ነገ አቶሙ ለሕዝብ። እስመ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ በእንተ መድኀኒነ፣ ውእቱ ነሥአ ደዌነ ወየረ ሕማ መነ። ወበእንቲአነ ሐመ። ወዓዲ ይቤ ውእቱሰ ቄስለ በእንቲአነ በእንተ ኀጣውኢነ ወሐመ በእንተ ጌጋይነ።[፲፰]

፻፬. ወከማሁ አንትሙኒ አድኅን ዎሙ ለሕዝብ በከመ አድኅነ ክሙ ክርስቶስ። ኢይምሰልክሙ ፃረ ቀሲለ ዘትፀውሩ ኤጲስ ቆጳ ሳት አላ ፃር ክቡድ፣ ወንሥኡ ቀዳምያተ ፍሬያት። ወህቡ እም ኄሡ ለጽኑሳን፣ እስመ ሀሎ ዘይ ወቅሰክሙ ምስሌክሙ ዘኢትክሉ ምስሌሁ ተዋሥኡ።

፻፭. ነገር ግን ለሕዝቡ ብትሰ ብኩ ብታስተምሩም በእግዚአብሔር ዘንድ ክብርንና ዋጋን ታገኛ ላችሁ። ክፋውን ሽክም ሁሉ ታግሣችሁ ተሸክማችኋልና፣ ስለ ዚህም መፍቅዳችሁን ሁለ ጊዜ ታገኛላችሁ። በመስቀል ላይ ደዌያችንን በተቀበለ ሕማማች ንንም በተሸከመ በኢየሱስ ክር ስቶስ ተመስላችኋልና፣ ኀጢአት የሌለበት እርሱ ስለኛ ተሰቅሎ አልና። እናንተም እንደ እርሱ የሕዝቡን ኀጢአት ልትሸከሙ ይገባል፣ ነቢዩ ኢሳይያስ ስለ መድኀኒታችን እንዲህ አለ፣ እርሱ ደዌያችንን ተቀበለ፣ ሕማ ማችንንም ተሸከመ፣ ስለኛም ታመመ ዳግመኛም እንዲህ አለ፣ ስለኛ ስለኀጢአታችን ቄሰለ። ስለበደላችንም ታመመ።

፻፮. እንዲሁም እናንተን ክርስ ቶስ እንደ አዳናችሁ ሕዝቡን አድኗቸው። ኤጲስ ቆጳሳት ቀላል ሸክምን የምትሸከሙ አይምሰ ላችሁ፣ ነገር ግን ከባድ ሸክም ነው። የእሀሉን ቀዳምያት ውሰዱ፣ ከእርሱም ለተቸገሩት ስጡ። ከእርሱ ጋራ ትከራከሩ ዘንድ የማትችሉ ከእናንተ ጋር የሚከ ራከር አለና።

፲፰ ኢሳ ፶፫ ፡ ፬ ፭

፮. ርቱዕኬ ይርከቡ ትካዘሙ ወይንሥኡ መባእ እለ ይትቀነዩ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ከመ ካህናት ወሌዋውያን ወላዕካን በስመ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ጕልቍ።

፮፩. ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአሮን ናሁ አነሂ ወሀብኩክሙ ትዕቀቡ ዘያቀድሙ አብአ ሊተ እምነ ኵሉ ዘይትቄደስ ሊተ እም ኀበ ደቂቀ እስራኤል ለክ ወሀብኩ ካሁ እስክ ትረሥእ፣ ወእምድ ኀሬክ ለደቂቅከ ሕግ ዘለዓለም።

፮፪.ወዝንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምነ ዘይትቄደስ ለቅዱሳን ዘመ ሣውዕ እምነ ኵሉ ቍርባኖሙ ወእምነ ኵሉ መሥዋዕቶሙ ወእ ምነ ኵሉ ዘንስሐሆሙ ወእምነ ኵሉ ዘንጣውኢሆሙ ኵሎ ዘያ መጽኡ ሊተ እምነ ኵሉ ዘቅዱ ሳን ለክ ውእቱ ወለደቂቅከ።

፮፫. በቅዱሰ ቅዱሳን ብልዕዎ፤ ኵሉ ተባዕት ለይብልዖ፤ አንተ ወደቂቅከ እስመ ቅዱስ ውእቱ ለክ፤

፮. እንደ ካህናትና ሌዋውያን እንደ አገልጋዮችም በዘጕልቍ መጽሐፍ እንደተጻፈ ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን የሚያገለግሉ መፍ ቅዳቸውን ያገኙ ዘንድ፣ ይቀ በሉም ዘንድ ይገባል።

፮፩. እግዚአብሔርም አሮንን ተናገረው፣ እንዲህም አለው፣ እነሆ፣ የእስራኤል ልጆች ለእኔ የለዩትን የመጀመሪያውን ቍር ባኔን ሁሉ ትጠብቁ ዘንድ ለአ ንተ ሰጥቼሃለሁ፤ ለአንተ እስክ ታረጅ ከአንተም በኋላ ለልጆችህ የዘለዓለም ሕግ እንዲሆን ሰጥቼ ሃለሁ።

፮፪. በእሳት ከሚቀርበው ከተ ቀደሰው ይህ ለአንተ ይሆናል፤ ለእኔም የሚያመጡት መባቸው ሁሉ ቍርባናቸውም ሁሉ፣ የኃ ጢአታቸውም መሥዋዕት ሁሉ፣ የበደላቸው መሥዋዕት ሁሉ ከተ ቀደሰውም ሁሉ ለአንተ ለልጆች ህም ይሆናል።

፮፫.በቅዱሰ ቅዱሳን ብሉት፤ ወን ዶች ሁሉ ይብሉት ፤ አንተም ልጆችህም ብሉት፤ ለአንተ የተቀ ደሰ ነውና፤

፷፱. ወዝንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምነ ቀዳሜ ሀብቶሙ ወእምነ ኵሉ ዘያበውኡ ደቂቀ እስራኤል፤ ለክ ወሀብኩካሃ ወለደቂቅክ ወለአዋልዲክሂ ምስሌክ ሕግ ዘለ ዓለም ኵሉ ዘንጹሕ በውስተ ቤትክ ይብልዖ፤

፸. ኵሉ ቀዳምያተ ቅብዕ ወኵሉ ቀዳምያተ ወይን ወዘስ ርናይ ቀዳምያቲሆሙ ወኵሉ ዘያበውኡ ለእግዚአብሔር ለክ ወሀብኩካሁ፤

፸፩. ወኵሉ ቀዳሜ እክል ዘበ ኵሉ ምድሮሙ ወኵሉ ዘያመ ጽኡ ለእግዚአብሔር ለክ ወሀብ ኩካሃ፤ ኵሉ ዘንጹሕ በውስተ ቤትክ ይብልዖ፤

፸፪. ኵሉ ዘየሐርሙ በውስተ ደቂቀ እስራኤል ለክ ውእቱ፤

፸፫. ወኵሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እምነ ኵሉ ዘሥጋ ኵሉ ዘያመ ጽኡ ለእግዚአብሔር እምነ ሰብእ እስከ እንስሳ ለክ ውእቱ፤ አላ በቤዛ ይትቤዘዉ በኵረ ሰብእ ወበኵረ እንስሳሂ ዘርኵስ ታቤዙ፤

፸፬. ይህም ለእናንተ ነው፤ የእስራኤል ልጆች ለስጦታ ያቀ ረቡትን የመጀመሪያ ቍርባን ሁሉ ለአንተ ከአንተም ጋር ለወንዶችና ለሴቶች ልጆችህ የዘለዓለም ሕግ እንዲሆን ሰጥ ቼሃለሁ፤ በቤትህ ውስጥ ንጹሕ የሆነ ሁሉ ይብላው፤

፸፭. ለእግዚአብሔር ከሚሰ ጡት የፍሬ መጀመሪያ ከዘይ ትና ከወይን፤ ከስንዴም የተመ ረጠውን ሁሉ ለአንተ ሰጥቼ ሃለሁ፤

፸፮. ወደ እግዚአብሔር የሚያ መጡት በምድራቸው ያለው የፍሬ መጀመሪያ ሁሉ ለአንተ ይሆናል፤ በቤትህ ውስጥ ንጹሕ የሆነ ሁሉ ይብላው፤

፸፯. በእስራኤል ልጆች ዘንድ የተከለከለው ሁሉ ለአንተ ይሆ ናል፤

፸፰.ከሰው እስከ እንስሳ ቢሆን፤ ለእግዚአብሔር ከሚያቀርቡት ሥጋ ሁሉ መጀመሪያ የሚወለድ ሁሉ ለአንተ ይሆናል ፤ ነገር ግን የሰውን በኵራት ፈጽሞ ትቤገ ዋለህ፤ ያልነጹትንም እንስሳት በኵራት ትቤዣለህ ::

፳፱. ወቤዛሁ ለዘአሐዱ ወርኀ ሜጡ ኃምስ ሰቅል በሰቅል ዘቅዱስ ፳ አቦሊ ውእቱ፤

፴. ዘእንበለ በሶረ አልሕምት ወበ ሶረ አባግዕ ወበሶረ አጣሊ ዘኢ ታቤዙ እስመ ቅዱስ ውእቱ ወት ክዑ ደሞ ኀበ ምሥዋዕ ወስብ ሖሙ ትገብር መሥዋዕተ ለእግ ዚአብሔር መዓዛ ሠናይ።

፴፩. ወሥጋሁ ይኩንክ ለክ በከመ ተላእ ዘያበውኡ ወበከመ መዝ ራዕት ዘየማን ይኩን ለክ ፤

፴፪. ኵሉ መባእ ዘቅዱስ ዘይፈ ልጡ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአ ብሔር ወሀብኩሀሁ ለክ ወለደ ቂቅክ ወለአዋልዲክ ምስሌክ ሕግ ዘለዓለም ወሥርዐት ዘለለዝላፉ እንተ ለዓለም ይእቲ ቅድመ እግ ዚአብሔር ለክ ወለዘርእክ እም ድኅሬክ ።

አንቀጽ ፭

በእንተ ከመ መፍትው ያብኡ መባእ ለቤተ ክርስቲያን መጠነ ቦሙ ፤

፩. ስምዑ ይእዜኒ አንትሙ ሕዝበ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ኅሪት እስመ ሕዝብ ተጸውዑ፡ ቀዲሙ፡ ሕዝበ፡ እግዚአብሔር ወሕዝበ ቅዱሳን፤ [፩]

፪. አንድ ወር የሆነው ልጅ ዋጋው በቤተ መቅደስ ሚዛን አምስት ሰቅል ነው፤ ይኸውም ሃያ አቦሊ ነው፤

፫. ነገር ግን የላሞቹን በሶራት፤ ወይም የበጎቹን በሶራት የፍየሎ ቹንም በሶራት፤ አትቤዥም፤ ቅዱ ሳን ናቸውና፤ ደማቸውን በመሠ ዊያው ላይ ትረጨዋለህ፤ ስባቸ ውንም ለእግዚአብሔር በጎ መዐዛ እንዲሆን መሥዋዕት ታደርገዋለህ፤

፬. ሥጋውም ለአንተ ይሆናል፤ እንደሚያቀርቡት ፍሪምባ፤ እንደ ቀኙም ወርች ለአንተ ይሆናል።

፭. የእስራኤል ልጆች ለእግዚ አብሔር የሚለዩትን የተቀደሰውን መባ ሁሉ ለአንተ ከአንተም ጋር ለወንዶችና ለሴቶች ልጆችህ ሰጥ ቼሃለሁ፤ ይህም ለአንተ ከአንተም በኋላ ለዘርህ በእግዚአብሔር ፊት የዘለዓለም ሕግና የሁልጊዜ ቃል ኪዳን ነው፤

ስምንተኛ አንቀጽ፤

ሕዝቡ ያላቸውን ያህል ለቤተ ክር ስቲያን መባእ ያገቡ ዘንድ የሚገባ ቸው ስለሆነ ይናገራል።

፩. አሁንም እናንተ የተመረጣችሁ የእ ግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሕዝብ ስሙ፤ ሕዝቡ ቀድሞ የእግዚአ ብሔር ሕዝብና ቅዱሳን ሕዝብም ተብለው ተጠርተው ነበርና።

[፩] ዘዳ. ፲፬ ፡፳፩፤ ዕብ ፲፪፡ ፳፫

፪. ወይእዜኒ አንትሙ ውእቱ ቅዱሳን ወፍጹማን ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ጽሑፋን በሰማያት ካህናተ ንጉሥ ሕዝብ ቅዱሳን ወኅሩያን ሕዝብ፤[፪] መርዓት ሥርጉት ለእግዚአብሔር አምላክ ቤተ ክርስቲያነ· ክብርት ወማእምንት ስምዑ ዘተብህለ ቀዲሙ ብፅዐት ወዐሥራት ወቀዳሚ እክል ይትወሀቡ ለክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት ወለእለ ይትለአኩ ሎቱ ወዐሥራተ መድኃኒት ውእቱ ቀዳሜ ፊደለ ስሙ ለኢየሱስ የውጣ ::

፫. ስምዒ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ላዕለ ኵሉ እንተ ተባላሕኪ እምዐሠርቱ መቅሠፍታት ወተመጠውኪ ዐሠርተ ትእዛዛተ ወተምህርኪ ሕገ ወዐቀብኪ ሃይማኖተ ወአመንኪ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመሀርኪ አእምሮ ቃለ የውጣ እንተ ይእቲ ቀዳሚተ ፊደለ ስሙ ለኢየሱስ ወተሰመ ይኪ በስሙ ወተሣረርኪ ወጸናእኪ በተፈጻሜተ ስብሐቲሁ ::

፬. ትካትሰ ዘይበውእ መሥዋዕት ውእቱ ይእዜሰ፡ ጸሎት ወአኰቴት ወመስተብቍዕ ወዘአሜሃ መዋዕል ቀዳማያተ እክል ወዐሥራት

፭. ዛሬም እናንተ ቅዱሳንና ፍጹማን ናችሁ፤ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ናችሁ፤ በሰማያት የተመዘገባችሁ ናችሁ፤ የንጉሥ ካህናት፤ ቅዱሳን ሕዝብ፤ ምርጥ ሕዝብ፤ ለአምላክ ለእግዚአብሔር ያጌጠች ሙሽራ ናችሁ፤ የከበረችና የታመነች ቤተ ክርስቲያን ናችሁ፤ ቀድሞ የተባለውን ስሙ፤ ብፅዐትና ዐሥራት የእሁሉ ቀዳምያትም ለታላቁ ሊቀ ካህናት ለክርስቶስና እርሱን ለሚያገለግሉ ይሠዉ ነበር፤ የመዳን ዐሥራትም የኢየሱስ የስሙ ፊደል መጀመሪያ የውጣ ነው::

፮. በሁሉ ዘንድ ያለሽ፤ ከዐሥሩ መቅሠፍቶች የዳንሽ፤ ዐሥሩን ትእዛዛት የተቀበልሽ፤ ሕግን የተማርሽ፤ ሃይማኖትን የጠበቅሽ፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያመንሽ፤ የኢየሱስ የስሙ ፊደል መጀመሪያ የሆነች የየውጣን ቃል ማወቅን ያስተማርሽ፤ በስሙ ተሰይመሽ የተመሠረትሽ፤ በክብሩ ፍጹምነትም የጸናሽ፤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሆይ! ስሚ፤

፯.ቀድሞ የሚያቀርቡት መሥዋዕት ነበር ዛሬ ጸሎት፤ምስጋናና ምልጃ ነው፤የዚያ ዘመንም የእሁሉ ቀዳምያት ዐሥራት ቍርባንና መባእ

፪. ፩ ጴጥ ፪፡ ፭ ፱

ወቍርባን ወመባእ እሙንቱ ቍርባናት እለ የዐርጉ ኤጲስ ቆጶሳት ለአምላክነ ለእግዚአብሔር በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሞተ በእንቲአነ እስመ እሉ እሙንቱ ሊቃነ ካህናቲክሙ ወክመ ሊቃናት እሙንቱ ቀሳውስቲክሙ ፤ ወሀየንተ ሌዋውያን እሙንቱ ዘይእዜ ዲያቆናት አንባብያን ወመዘምራን ወዲያቆናውያት ዕቤራት ወደናግል ወዕጓለ ማውታ።

፩. ወዲበ ዝኮሉ ሥሉጥ ኤጲስ ቆጶስ እስመ ውእቱ መምህርክሙ ወመጥበቢክሙ ለእለ ትትቀነዩ ለእግዚአብሔር በርትዕት ሃይማኖት፤ ወበእንቲአክሙ ያገብእ ቃለ።

፪. ወርቱዕ ትትአዘዙ ሎቱ፤ እስመ መምህረ ሕግ ውእቱ ለኵሉ ወጓዲ አቡክሙ ዘወለደክሙ በማይ ወመንፈስ ቅዱስ ወውእቱ ሊቀክሙ ወመምህርክሙ ወጽንዕክሙ፤ ወእምላክክሙ፤ በዲበ ምድር እምታሕተ አምላክ ዘበአማን።

፫. መፍትው ታዕብይዎ፤ ወለባዕዳንሂ እለ ከማሁ፤ እስመ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ ዳዊት ነቢይ እንዘ ይብል "አንሰ እቤ አማልክት አን ኤጲስ ቆጶሳት ስለ እኛ በሞተው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡአቸው ቍርባናት ናቸው። እነዚህ ለእናንተ ሊቃነ ካህናት ናቸውና እንደ ሽማግሌዎችም ቀሳውስቶቻችሁ ናቸው። እንደ ሌዋውያንም የዛሬዎቹ ዲቆናት፤ አንባብያን፤ መዘምራን ፤ ዲያቆናውያት ባልቴቶችና ደናግል፤ ደኃ አደጎችም ናቸው።

፩. ኤጲስ ቆጶሱ ግን በዚህ ሁሉ ላይ የሠለጠነ ነው፤ መምህራችሁ ነውና፤ በቀናች ሃይማኖት እግዚአብሔርን ለምታመልኩ መምህራችሁና አለባሚያችሁ ነውና፤ ስለ እናንተም ቃልን ይመልሳልና።

፪. ለእርሱም ልትታዘዙለት ይገባል፤ ለሁሉ የሕግ መምህር ነውና ዳግመኛም በውኃና በመንፈስ ቅዱስ የወለዳችሁ፤ አባታችሁ ነው፤ ከእውነተኛው አምላክ በታችም በምድር ላይ አለቃችሁ፤ መምህራችሁና ኃይላችሁ የጸጋ አምላካችሁም ነውና።

፫. ታከብሩት ዘንድ ይገባል፤ እንደ እርሱ ያሉ ሌሎችንም ታከብሯቸው ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር በነቢዩ በዳዊት አፍ እንዲህ ተናግሯልና፤ "እናንተ አማልክት ናችሁ ሁላችሁም የልዑል ልጆች

ትመ፡ወደቂቀ ልዑል ዙልክመ"።[1]

፷. ኢታሕስመ ቃለ ላዕለ አማል ክት፣ [2] እስመ ውእቶመ ኤጲስ ቆጶሳት እለ ይቀድሙ ነቢረ ማዕ ከሌክሙ፣ወለሙ ተውህበ ክብር ወሥልጣን በኀበ እግዚአብሔር አምላክ ከመ ይርዐዩ ሕዝቦ በሰ ላም ዘከመ ክርስቶስ ሊቀ ካህናት ዐቢይ።

፷፩. ወዲያቆን ይትለአክ በኀጽሕ ዘአገለለ ነውር ወኢይገር ወኢም ንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ አቡሁ፣ወዲያቆናዊትኒ ኢት ግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ መባ ሕተ ዲያቆን፣ ወካልእትኒ ብእ ሲት ኢትሑር ኀበ ዲያቆን ዘእን በለ ዳእሙ ምስለ ዲያቆናዊት ወከ ማሁ ኢትባእ ብእሲት ኀበ ኤጲስ ቆጶስ ዘእንበለ ምስለ ዲያቆን።

፷፪. አክብርዎሙ ለካህናት እንከ እስመ ይጌሥጹክሙ ወይሜህሩ ክሙ ፍኖተ እግዚአብሔር ወት ትዌከፉ እምኔሆሙ ቃለ ርትዕት ሃይማኖት እስመ ፈነዎሙ ይስብኩ ወይምህሩ፣ ወይገሥጹ፣ እንዘ ይብል ሐሩ ወመህሩ ኵሎ አሕ ዛበ "እንዘ ታጠምቅዎሙ በስመ ናችሁ አልሁ>>።

፷፫.በካህናት ላይ ክፉ ቃልን አት ናገሩ፣ እነርሱ በመካከላችሁ አስ ቀድመው የሚቀመጡ ኤጲስ ቆጶ ሳት ናቸውና፣ እንደ ታላቁ ሊቀ ካህ ናት ኢየሱስ ክርስቶስም ሕዝቡን በሰላም ይጠብቁ ዘንድ በፈጣሪ በእ ግዚአብሔር ዘንድ ለእነርሱ ሥልጣ ንና ክብር ተሰጥቷልና።

፷፬. ዲያቆኑ ያለ ነውር በንጽሕና ያገልግል፣ ከአባቱ ከኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ በቀር ያለ እርሱ ፈቃድ ምንም አይሥራ፣ ዲያቆናዊቲቱ ም ያለ ዲያቆኑ ፈቃድ ምንም ምን አትሥራ ፣ ማንኛዋም ሴት ከዲ ያቆናዊት ጋር ካልሆነ በቀር ወደ ዲያቆኑ አትሂድ፣ እንደዚሁም ሴት ከዲ ያቆኑ ጋር ካልሆነች በቀር ወደ ኤጲስ ቆጶሱ አትግባ።

፷፭. እንግዲህ ካህናትን አክብሯ ቸው፣ ይመክሯችኋልና፣ የእግዚ አብሔርንም መንገድ ያስተምሯ ችኋልና፣ ከእነርሱም የቀናች ሃይ ማኖት ቃልን ትቀበላላችሁና፣ ይሰ ብኩ፣ ያስተምሩና ይመክሩም ዘንድ ሂዱና በአብ በወልድ በመ ንፈስ ቅዱስም ስም እያጠመቃ ችኋቸው አስተምሩ፣ ያዘዝኋች

[1] መዝ ፹፩ ፡ ፮

[2] ዘዘ. ፲፰፡ ፳፪

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፤ ወመሀርዎሙ ይዕቀቡ ኵሎ ዘአዘዝኩክመ"::[፩]

፲፭. አክብርዎን ለዕቤራት፤ ወለ ዕጓለማውታ ከመ ቤተ ክርስቲያን፤ ወለደናግልኒ ከመ ታቦት ወጽንሓሐ ዕጣን ከመ ትካት፤አልቦ ዘይክል ያዕርግ መሥዋዕተ ዘእንበለ እምደ ቂቀ ሌዊ፤ ወሕዝብ ኢይክሉ በዊአ ውስተ ታቦት ዘእንበለ ምስለ ካህ ናት፤ ወከማሁ አንትሙሂ ኢትግ በሩ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ ኤጲስ ቆጶስ፤ወዘሰ ይገብር ከመዝ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ ጽሩዕ ውእቱ፤ ወከንቱ ግብረቱ፤ ወአልቦ ሠናይት፤

፲፮. ከመ ሳኦል አዕረገ መሥዋ ዕተ ዘእንበለ ሳሙኤል ነቢይ ወሰ ምዐ ቃለ ዘይብል ከንቱ ውእቱ መሥዋዕትከ፤[፪] ወከማሁ ሕዝባዊኒ ለእመ ገብረ ዘእንበለ ካህን ከንቱ ውእቱ ያዝያንኒ ንጉሥ እንዘ ኢኮነ ካህነ ገብረ ግብረ ክህነት ወኮነ ዘሰ ምጽ::[፫]

፲፯. ወእመቦ እምሕዝብ ዘይት ዐደው ክህነተ፤ ወኢይገብር ትእዛ ዛቲሁ ለእግዚአብሔር ኢያመሥጥ እምኵነኔሁ እስመ ነሥአ ክብረ እንተ ኢተወህበት ሎቱ ወተቃረነ ሁን ሁሉ ይጠብቁ ዘንድ አ ኪቸዋልና፤

፲፩. ባልቴቶችንና ድኃ አደጎችን እንደ ቤተ ክርስቲያን፤ ደናግሉንም እንደ መሠዊያውና እንደ ዕጣን መሠዊያ አክብሯቸው፤ ቀድሞ ከሌዊ ልጆች በቀር መሥዋዕት ያሳርግ ዘንድ የሚቻለው እንዳል ነበረ ሕዝቡም ከካህናቱ ጋር ካል ሆነ በቀር ወደ ታቦት መቅረብ እንደማይቻላቸው፤ እናንተም እን ደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶስ ምክር ምንም አታድርጉ፤ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ እንደዚህ የሚሠራ ግን ሥራው ብላሽና ከንቱ ነው፤ በጎ ነገርም የለውም፤

፲፪. ሳኦል ያለ ነቢዩ ሳሙኤል መሥዋዕትን እንዳቀረበ መሥዋዕ ትህ ከንቱ ነው የሚል ቃልንም እን ደሰማ እንደዚሁም ሕዝባዊው ያለ ካህን የክህነት ሥራ ቢሠራ ከንቱ ነው፤ንጉሡ ያዝያንም ካህን ሳይ ሆን የክህነትን ሥራ በመሥረቱ ለምፃም ሆነ::

፲፫. ከሕዝቡም ወገን ክህነትን የሚ ደፋፈር ቢኖር የእግዚአብሔርንም ትእዛዞች ባያደርግ ከፍርዱ አያመ ልጥም ፤ ለእርሱ ያልተሰጠችውን ክብር ወስዶአልና ክህነትንም ተቃ

[፩] ማቴ ፳፰፡ ፲፱
[፪] ፩ ሳሙ ፲፫. ፲–፲፫
[፫] ፪ ዜና፡ መዋ. ፳፮ ፲፰–፳፩

ክህነተ ወኢተመሰሉ ለክርስቶስ ዘኢ ወደሰ ርእሶ ለከዊነ ሊቀ ካህናት ዐቢይ፤ አላ ተዐገሠ እስከ ሶበ ሰምዐ ቃለ አብ ዘይብል "መሐለ እግዚአብ ሔር ወኢይኔስሕ አንተ ካህኑ ለዓ ለም በከመ ሢመቱ ለመልከ ጼደቅ"።[፰]

፲፬. ወእመሰ ኢወደሰ ክርስቶስ ርእሶ ዘእንበለ አቡሁ እንዘ ዕሩይ ምስሌሁ ወእፎኬ ይክል ብእሲ ባሕ ቲቱ ነሢአ ክህነት ለርእሱ ለእመ ኢወሀቦ ዘቦ ሥልጣን ዲቤሁ፤ እስመ ደቂቀ ቆሬ እንዘ እምነገደ ሌዊ እሙ ንቱ ሶበ ተቃረንዎሙ ለሙሴ ወለአ ሮን በልዐቶሙ እሳት፤ እስመ ኀሠሡ ይንሥኡ ዘኢይደልዎሙ፤ ዳታን ወአቤሮን ወረዱ ውስተ ሲኦል ሕያዋኒሆሙ።[፱] በትር እንተ ሠረፀት አማሰነት ልቦሙ ለብዙኀን አበዳን ወአስተርአየ እምኔሃ ዐቢይ ሊቀ ካህናት ዘተሰይመ በኀበ እግዚአብ ሔር።

፲፭. መፍትውኬ ለክሙ አኀዊነ ታብኡ መሥዋዕተክሙ ወዕጣነክሙ ለኤጲስ ቆጶስ፤ እስመ ሊቀ ካህናት ውእቱ ቀዳሜ ፍሬያቲክሙ ወዐሥ ውሚልና ታላቅ ሊቀ ካህናት ለመ ሆን ራሱን ያላከበረ ክርስቶስን አልመሰለውምና "እንደ መልከጼ ዴቅ ሹመት አንተ ለዘለዓለም ካህን ነህ፤ ብሎ እግዚአብሔር ማለ፤ አይጸጸትምም" የሚለውን የአብ ቃል እስኪሰማ ድረስ ታገሠ እንጂ።

፲፬. ከእርሱ ጋራ አንድ ሲሆን ያለ አባቱ ክርስቶስ ራሱን ካላከበረ፤ በእርሱ ላይ ሥልጣን ያለው ካልሰጠው በቀር ሰው ብቻውን ለራሱ ክህነትን ገንዘብ ማድረግ እንዴት ይችላል? የቆሬ ልጆች ከሌዊ ወገን ሲሆኑ ሙሴንና አሮ ንን በተቃወሚቸው ጊዜ እሳት አቃጥሏቸዋልና የማይገባቸውን ገንዘብ ያደርጉ ዘንድ ፈልገዋልና፤ ዳታንና አቤሮንም በሕይወታቸው ወደ ሲኦል ወረዱ፤ የለመለመች በትር የብዙዎች ሰዎችን ልቡና አጠፋች፤ በእግዚአብሔር ዘንድ የተሾመ ሊቀ ካህናት ከእርሷ ታይቷልና።

፲፮. ወንድሞቻችን ሆይ ለኤጲስ ቆጶሱ መሥዋዕታችሁንና ዕጣና ችሁን ታቀርቡ ዘንድ ለእናንተ ይገባል፤ ሊቀ ካህናት ነውና፤

[፰] ዕብ ፭፡ ፮ ፡ መዝ ፻፱፡ ፬
[፱] ዘኍል. ፲፮ ፴፭

ራቲክሙ ወኮሉ ብፅዐተክሙ አቅርቡ ሎቱ ከመ የሀብ ለለፅ[፩] ትካዘሙ ለጽኑሳን ለእለ አልቦሙ ወኢ ምንትኒ፤ ወይሥርያሙ በከመ ይደሉ ከመ ኢየዐምፅ ፩ ካልኦ ለነ ሚለ ምጽዋት።

፲፮. መፍትው ይተክዝ ኤጲስ ቆጶስ በእንተ ኩሎሙ ጽኑሳን ወይሕትት ሕይወቶሙ ወይጠይቅ ንብረቶሙ።

፲፯. ወዓዲ መሣይምናንሂ ሶበ ፈቀዱ ይጸውዕ ጽኑሳተ ወመበለታተ ውስተ ምሳህ በከመ ትእዛዘ እግዚአብሔር፤ መፍትው ይት ለአኩ ዲያቆናት ወእሙንቱሰ ጠዩ ቆሙ ሕይወቶሙ ይጸውዕዎሙ ወያንብሩ አሐደ አሐደ ውስተ ምንባሩ በከመ ይደሉ፤ ለኖላዊነ የሀቡ እምኔሁ በእንተ ክብረ እግዚእነ ዘተውህበ ለካህናት ወእምዝ ተውህበ ለመበለታት ይንሥኡ ዲያቆናት ፪ ክፍለ፤ ወከማሁ ቀሲሳንሂ እለ ይተግሁ ወይሜህሩ ቃለ ተግሣጽ ይንሥኡ ምክዕቢተ እስመ እሙንቱ ሐዋርያቲሁ ለእግዚእ ወእሙንቱ መማክርቲሁ ለኤጲስቆጶስ ወአክሊላት ለቤተ ክርስያን እለ ይፈትሑ በውስቴታ ምንም ለሌላቸው ለችግረኞች ለእያንዳንዳቸው ግዳጃቸውን ይሰጥ ዘንድ፤ ምጽዋትም ለመቀበል አንዱ ሌላውን እንዳይቀማ በሚገባ ያስተዳድራቸው ዘንድ የእህላችሁን ቀዳምያት፤ ዐሥራታችሁንም፤ ስእለታችሁንም ሁሉ አቅርቡለት።

፲፯.ኤጲስ ቆጶሱ ለተቸገሩት ሁሉ ያዘን ዘንድ ሕይወታቸውንም ይመረምር ዘንድ ኑሮአቸውንም ይረዳ ዘንድ ይገባዋል ።

፲፯. ዳግመኛም ምእመናን እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ችግረኞችን ወደምሳ ይጠሩ ዘንድ ቢወዱ ዲያቆናት ያገለግሉ ዘንድ ይገባል፤ እነሱን ግን ኑሮአቸውን ተረድተው ይጥሯቸው፤ እንደሚገባም እያንዳንዱን በመቀመጫው ያስቀምጡ፤ ለኤጲስቆጶሱም ለካህናት ከተሰጠው ስለ ጌታችን ክብር ከእርሱ ይሸጡ፤ ለመበለታት ከተሰጠው ይልቅ ዲያቆናት ሁለት እጅ ይቀበሉ፤ ተግተው የምክር ቃልን የሚያስተምሩ ቀሳውስትም እንደዚሁ እጥፍ ይቀበሉ፤ እነርሱ የጌታ ሐዋርያት ናቸውና የኤጲስ ቆጶሱም አማካሪዎች ናቸውና፤ በውስጧ በቅን ለሚፈርዱ ለቤተ ክርስቲያን ዘውዶች ናቸውና፤ አናጕንስጢስ

[1] ሉቃ ፲፬፡፲፫

በርቱዕ ወአናጕንስጢስ ይንሣእ ፩ደ ክፍለ ወከማሁ መዘምራንኒ ወዐጸውተ ጎዋጎው ይርከቡ ፩ደ ፩ደ በከመ ሥርዐተ ቤተ ክርስቲያን ወለሕዝብኒ የሀብሙ ክፍለ መጠነ ይደልሙ።።

፲፰. ወለኤጲስቆጶስ ኢይትአወርዎ ወኢያጕንድዩ ውሂቦቶ አላ ይፈንዉ ሎቱ ምስለ ካልአን፤

፲፱. መፍትው እንከ ይንግርሙ ዲያቆናት ለኤጲስቆጶሳት ኵሎ ትካዘ ሕዝብ ወከመ የአዝዝሙ ይግበሩ በከመ ይደሉ እስመ ትካት አልቦ ዘይበውእ ውስተ ቤተ መቅደስ ወኢይገብር ወኢሙ ንተኒ ዘእንበለ ካህን፤

፳. ይቤ ሚልክያስ ነቢይ ከናፍ ሪሁ ለካህን የዐቅብ ምክረ ወየኀ ሥሥ ሕገ፤ [16] እስመ እለ ይትቀነዩ ለእግልክት ወይገብሩ ፈቃዶሙ ይሬስዩ ርእሶሙ ጻድ ቃነ እንዘ ርኩሳን እሙንቱ ወእ ኩይ ምግባሮሙ፤ ወአልቦሙ ምግ ባረ ሠናይ ወይትሜሰሉ ከመ ቅዱ ሳን ወርእዮሙ ምግባሮሙ ይስ ሕቅሙ ወያስቈርርሙ ወይሜ ንንሙ፤ ወእሙንቱሰ አልቦ ዘይክሉ ፈጽሞ ወኢምንተኒ ወኢ አንድ ክፍል ይቀበል፤ እንደዚሁ መዘምራንና በር ጠባቆች እንደ ቤተ ክርስቲያን ሥርዐት አንድ አንድ ክፍል ይቀበሉ፤ ለሕዝቡ እንደሚገባቸው መጠን ከፍለው ይስጧቸው።።

፲፯. ኤጲስ ቆጶሱንም ቸል አይበ ሉት፤ መስጠቱንም አያዘግዩበት፤ ነገር ግን ከሌሎቹ ጋር ይላኩለት፤

፲፱. እንግዲህ ዲያቆናት የሕዝቡን ችግር ሁሉ ለኤጲስ ቆጶሳት ይነግ ሯቸው ዘንድ ይገባል፤ እንደሚያ ዝዟቸውም እንደሚገባ ይሥሩ፤ ቀድሞ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ያለ ካህኑ ምንም የሚሠራ አል ነበረምና፤

፳. ነቢዩ ሚልክያስ እንዲህ አለ፤ የካህኑ ከንፈር ምክርን ይጠብቃል፤ ሕግንም ይፈልጋል፤ ጣዖትን የሚ ያመልኩ ፈቃዳቸውንም የሚሠሩ እነርሱ ርኩሳን ሲሆኑ፤ ሥራቸ ውም ክፉ ሲሆን በጎ ሥራም ሳይኖ ራቸው ራሳቸውን ጻድቃን ያደር ጋሉ፤ በቅዱሳንም ይመሰላሉ፤ ሥራ ቸውን አይተው ይስቁባቸዋል፤ ይጸየፏቸዋልም ፤ ይንቋቸዋልም፤ እነርሱ ግን መፈጸም የሚችሉት ምንም ነገር የለም፤ ያለ ጣዖታቱ

[16] ሚል. ፪፯

ይገብሩ ዘእንበለ በምክረ ገነውተ አማልክት አላ እሙንቱ ያንቀዓ ድዉ ጎቤሆሙ ወያጸምዑ ቃለ ዘይኤዝዝዎሙ ወይገብሩ ኵሎ ዘይቤልዎሙ፤ ወያከብርዎሙ ለገ ነውተ አማልክት፤ ይትዌከሉ ቦሙ ወይትአመኑ በአማልክቲሆሙ፤

፳፩. ወእመሰ ይትአመንዎሙ ለእለ አልቦሙ ነፍስ፤ ወይትቀነዩ ለመናፍስት ርኩሳን እለ አልቦሙ ባቍዕ፤ ወይሴፈዉ ከንቶ ወይሬ ስዩ ርእሶሙ ጻድቃነ፤ ወእፎኬ ንሕነ እለ ነሣእነ ጸጋ ወብነ ሃይ ማኖት ብርህት ወተስፋ ጽድቅት ወጸኒሐ ዕሤት ዘለዓለም እንተ ምልዕተ ስብሐት ዘእንበለ ፍርሀት ከመ ናክብሮ ለእግዚአብሔር አም ላክነ ቅድመ ወእምገፀ ለካህና ቲሁ::

፳፪. ወነሐሊ በእንተ ኤጲስ ቆጶ ሳት ከመ እሙንቱ አፉሁ ለእ ግዚአብሔር ወለእመ ኮነ አሮን እኀዉ ሙሴ ሶበ ረድኦ ለሙሴ በነ ገር ተሰምየ ነቢየ ወመሲሂ ተሰ ምየ አምላከ ፈርዖን ንጉሥ ወሊቀ ካህናት በከመ ይቤሎ እግዚአብ ሔር ናሁ ረሰይኩከ አምላኮ ለፈር ዖን ወአሮን ይኩንከ ነቢየ::[፲፱] እፎ አንትሙ ኢትሔልዩ በእንተ ኤጲስ ካህናት ምክር አይሠሩም፤ ነገር ግን እነርሱ ወደእነርሱ አንጋጠው የሚ ያዝዟቸውን ቃል ይሰማሉ፤ የሚነ ግሯቸውንም ሁሉ ያደርጋሉ፤ የጣ ዖታቱን ካህናት ያከብሯቸዋል፤ በጣዖቶቻቸውም ፊጽመው ይታመ ናሉ::

፳፩. ነፍስ የሌላቸውን ከታመኑ፤ ጥቅም ለሌላቸው ርኩሳን መናፍ ስት ከተገዙ ከንቱ ጣዖትንም ተስፋ ካደረጉ ራሳቸውንም ጻድቃን ካደ ረጉ፤ ጸጋን የተቀበልን ብርህት የምትሆን ሃይማኖት የተረጋገጠ ችም ተስፋ ክብርን የተመላች የዘለ ዓለም ዋጋን መጠበቅም ያለችን እኛማ ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን በመጀመሪያ፤ ከዚህም በኋላ ካህና ቱን ያለ ፍርሀት እንዴት አናከብ ርም?

፳፪. ስለ ኤጲስ ቆጶሳቱም የእግዚ አብሔር አፍ እንደሆኑ እናስብ፤ የሙሴ ወንድም አሮንም ሙሴን በነገር በረዳው ጊዜ ነቢይ ከተባለ ሙሴንም እግዚአብሔር እነሆ የፈ ርዖን አምላክ አደረግሁህ፤ አሮንም ነቢይ ይሁንህ እንዳለው እንደ ንጉ ሥና ሊቀ ካህናት የፈርዖን አምላክ ከተባለ እናንተስ ስለ ኤጲስ

[፲፱] ዘፀ ፯.፩

ቆጸላት ከመ እሙንቱ ይተነብሉ በእንቲአክሙ ወያገብኡ ቃለ ወእፎ ኢትትቀነዩ ሎሙ ከመ እሙንቱ ነቢያት አግብርተ እግዚአብሔር እሙንቱ ወዲያቆንኒ ይእዜ በአምሳለ አሮን ወኤጲስ ቆጶስ በአምሳለ ሙሴ፤ ወእምከመ ተሰምየ ሙሴ አምላከ በጎበ እግዚአብሔር አንትሙኒ ርቱዕ ታክብርም ለኤጲስ ቆጶስ ከመ እግዚአብሔር ወለዲያቆንኒ ከመ ነቢይ።

፳፫. በከመ ክርስቶስ ዘገብረ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእንበለ አብ፤ ወከማሁ ዲያቆንኒ ኢይገብር ወኢምተኒ ዘእንበለ በምክረ ኤጲስ ቆጶስ ወወልድኒ አልቦ ዘይገብር ዘእንበለ አብ ወበከመ ወልድ ይቴሐት ለአቡሁ ከማሁ ዲያቆንኒ ይተሐት ለኤጲስቆጶስ።

አንቀጽ ፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቆን ይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ በመ ባሕቱ ለኤጲስቆጶስ፤

፩. በከመ ወልድ መልአከ ምክሩ ወነቢዩ ለአብ ከማሁ ዲያቆን መልአኩ ወነቢዩ ለኤጲስቆጶስ።

ቆጸላቱ እነርሱ ስለ እናንተ እንደ ሚያማልዱና ቃልን እንደሚመልሱ እንዴት አታስቡም? እነርሱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች መምህራን እንደሆኑ አድርጋችሁስ እንዴት አታገለግሉአቸውም? ዛሬ ዲያቆኑ በአሮን አምሳል ነው፤ ኤጲስ ቆጶሱም በሙሴ አምሳል ነው፤ ሙሴም በእግዚአብሔር ዘንድ አምላክ ከተባለ እናንተም ኤጲስ ቆጶሱን እንደ እግዚአብሔር፤ ዲያቆኑንም እንደ ነቢይ ታከብሩት ዘንድ ይገባል።

፳፬. ክርስቶስ ያለ አብ ምንም የሠራው እንደሌለ ዲያቆኑም እንደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ምክር ምንም አይሠራም ወልድም ያለ አብ ምንም የሚሠራው የለም፤ ወልድም ለአባቱ ትሕትናን እንደ ሚያደርግ፤ እንዲሁም ዲያቆኑ ለኤጲስ ቆጶሱ ትሕትናን ያድርግ ።

ዘጠነኛ አንቀጽ፤

ዲያቆኑ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ ምንም ምን ያደርግ ዘንድ እንደ ማይገባ ይናገራል።

፩. ወልድ ለአብ የምክሩ መልአክና ነቢይ እንደሆነ፤ ዲያቆኑም እንደ ዚሁ ለኤጲስቆጶሱ መልአክተኛና ነቢይ ነው ፤

ቆጸሳት ከመ እሙንቱ ይተነብሉ በእንቲአክሙ ወያገብኡ ቃለ ወእፎ ኢትትቀነዩ ሎሙ ከመ እሙንቱ ነቢያት አግብርተ እግዚአብሔር እሙንቱ ወዲያቆንኒ ይእዜ በአምሳለ አሮን ወኤጲስ ቆጶስ በአምሳለ ሙሴ፤ ወእምከመ ተሰምየ ሙሴ አምላከ በጎበ እግዚአብሔር አንትሙኒ ርቱዕ ታክብርዎ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ እግዚአብሔር ወለዲያቆንኒ ከመ ነቢይ።

፳፫. በከመ ክርስቶስ ዘገብረ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእንበለ አብ፤ ወከማሁ ዲያቆንኒ ኢይገብር ወኢምተኒ ዘእንበለ በምክረ ኤጲስ ቆጶስ ወወልድኒ አልቦ ዘይገብር ዘእንበለ አብ ወበከመ ወልድ ይቴሐት ለአቡሁ ከማሁ ዲያቆንኒ ይተሐት ለኤጲስቆጶስ።

አንቀጽ ፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቆን ይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ በመ ባሕቱ ለኤጲስቆጶስ፤

፩. በከመ ወልድ መልአከ ምክሩ ወነቢዩ ለአብ ከማሁ ዲያቆን መልአኩ ወነቢዩ ለኤጲስቆጶስ።

ቆጸሳቱ እነርሱ ስለ እናንተ እንደ ሚያማልዱና ቃልን እንደሚመልሱ እንዴት አታስቡም? እነርሱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች መምህራን እንደሆኑ አድርጋችሁስ እንዴት አታገለግሉአቸውም? ዛሬ ዲያቆኑ በአሮን አምሳል ነው፤ ኤጲስ ቆጶሱም በሙሴ አምሳል ነው፤ ሙሴም በእግዚአብሔር ዘንድ አምላክ ከተባለ እናንተም ኤጲስ ቆጶሱን እንደ እግዚአብሔር፤ ዲያቆኑንም እንደ ነቢይ ታክብሩት ዘንድ ይገባል።

፳፫. ክርስቶስ ያለ አብ ምንም የሠራው እንደሌለ ዲያቆኑም እንደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ምክር ምንም አይሠራም ወልድም ያለ አብ ምንም የሚሠራው የለም፤ ወልድም ለአባቱ ትሕትናን እንደ ሚያደርግ፤ እንዲሁም ዲያቆኑ ለኤጲስ ቆጶሱ ትሕትናን ያድርግ ።

ዘጠነኛ አንቀጽ፤

ዲያቆኑ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ ምንም ምን ያደርግ ዘንድ እንደ ማይገባ ይናገራል።

፩. ወልድ ለአብ የምክሩ መልአክና ነቢይ እንደሆነ፤ ዲያቆኑም እንደ ዚሁ ለኤጲስቆጶሱ መልእክተኛና ነቢይ ነው ፤

፪. ወበእንተዝ ይደልዎ ኢይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ ኤጲስ ቆጶስ፤ ወእመሰ ወሀበ በኀቡዕ ለጽኑስ ዘእንበለ ያእምር ኤጲስ ቆጶስ ያጽዕል ርእሶ ወይሬሲ ምናኔ ወሐኬተ ላዕለ ነዳያን ወምንዱባን፤ ወዘሰ አሕሰመ ቃለ ላዕለ ኤጲስ ቆጶስ አው ገብረ እኩየ ጌገየ ላዕለ እግዚአብሔር ኢለቢሎ ዘይቤ ኢታ ሕስም ላዕለ መኰንነ ሕዝብከ ::[፩]

፫. እስመ ኢተሠርዐ ዝንቱ ሕግ ላዕለ አዕባን ወዕፀው እለ ያመልኩ ነኪራን አላ ዳዕሙ ውእቱ ላዕለ ካህናት ወማእምራን እስመ ለእለ ይቤሎሙ "አማልክት አንትሙ ወደቂቀ ልዑል ኵልክሙ"::[፪]

፬. ለቡ እንከ ዲያቆን ለእመ ርኢከ ብእሴ ጽኑሰ ወየኀፍር ስኢለ ንግር በእንቲአሁ በኀቡዕ ኅበ ኤጲስ ቆጶስ ወኢትክሥት፤ ወኢት ንግር በእንቲአሁ ለባዕድ ተጽናሰ ከመ ኢይኅፈር ወኢያንጕርጕር::

፭. ወእመሰ ከሠትከ ኀቡአቲሁ ታኃዝን አኀወከ ወበእንቲአሁ ይተ ምዐከ እግዚአብሔር፤ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለአሮን ወማርያም ለምንት ኢፈራህክሙ ሐምዮቶ

፮. ስለዚህም ያለ ኤጲስቆጶሱ ምክር ምንም እንዳያደርግ ይገባዋል፤ ኤጲስ ቆጶሱም ሳያውቅ ለተቸገረ ቢሰጥ ግን ራሱን ያስድባል፤ በድሆችና በተቸገሩት ሰዎች ላይ መናቅን መሰልቸትን ያደርጋል፤ በኤጲስ ቆጶሱ ላይ ክፉ ቃልን የተናገረ ክፉም ያደረገ ግን በሕዝብህ አለቃ ላይ ክፉ ነገርን እታድርግ ያለውን ሳያስተውል እግዚአብሔርን በደለ::

፫. ይህ ሕግ ሌሎች በሚያመልኳቸው በድንጋዮችና በእንጨቶች ላይ አልተሠራምና፤ ነገር ግን ስለ ካህናትና ስለ ዐዋቆች ብቻ ነው፤ እነርሱን አማልክት ናችሁ፤ ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ ብሏቸዋልና::

፬. ዲያቆን ሆይ እንግዲህ አስተውል፤ የተቸገረ መለመንንም የሚያፍር ሰውን ብታይ ስለ እርሱ በኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ በምሥጢር ንገር፤ አትግለጥ፤ እንዳያፍርና እንዳያጕረመርም ችግሩን ስለ እርሱ ለሌላ አትናገር ::

፭. ምሥጢሩን ብትገልጥ ግን ወንድምህን ታሳዝናለህ፤ በእርሱም ምክንያት እግዚአብሔር ይቈጣብሃል፤ እግዚአብሔርም አሮንንና ማርያምን ወዳጁ ሙሴን ማማትን

፩ ግብ ሐዋ ፲፭፡፭፤ ዘፀ ፳፪. ፳፰
፪ መዝ ፹፩ ፮

ለቊልዔየ ሙሴ፤ ወከነ መቅሠ ፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር፤ ወይ ቤሎሙ ሙሴ ለእለ ተቃወምዎ ንሕነኒ ምንት ንሕነ ወዘ ነጕርጓ ርክሙ ወአኮ በላዕሌነ ዘታንጕረ ጕሩ፤ አላ ላዕለ ፈጣሪነ።

፮. ወእመቦ ዘይቤሎ ለሕዝባዊ አብድ ይትኴነን እስመ ፀረፈ ላዕለ ስመ ክርስቶስ ወእመሰ ከመዝ ውእቱ ወእፎኬ እለ ይፀርፉ ዲበ ኤጲስ ቆጶስ እስመ ሶበ ይሰ ፍሕ እደዊሁ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ወትትሜሀሩ እምኔሁ ሥር ዐተ መንፈሳዊተ ወተአምርዎ ለእ ግዚአብሔር ወአመንክሙ በክር ስቶስ በዘቦቱ ድኅንክሙ በቅብዐ ትፍሥሕት ወበቅዱስ በለሳን ወት ከውኑ ውሉደ ብርሃን እስመ ሶበ ያነብር እዴሁ ኤጲስ ቆጶስ ላዕሌ ክሙ በውስተ ቅድስት ጥምቀት ይፈኑ እግዚአብሔር ቃሎ ቅዱሰ ዲቤክሙ ዘይብል ውሉድየ አን ትሙ ወአነ ዮም ወለድኩክሙ።

፯. ለቡ እንከ አ ብእሲ ክመ በጸ ሎተ ኤጲስ ቆጶስ ተሰመይከ ወልደ እግዚአብሔር ወይእዜኒ አእምር ዘተጸገውከ ወአፍቅሮ ለዘአቅረበከ ውስተ ዝ ስብሐት ለምን አልፈራችሁም? አላቸው፤ የእግ ዚአብሔርም የቊጣው መቅሠፍት ሆነ፤ ሙሴም የተቃወሙትን እን ዲህ አላቸው፤ እኛ ምንድን ነን? ይህ ማጕረምረማችሁስ ምንድን ነው? በእኛም ላይ የምታጕረመርሙ አይ ደላችሁም፤ ነገር ግን በፈጣሪ ላይ ነው እንጂ።

፮. ሕዝባዊውን አላዋቂ የሚለው ቢኖር ይፈረድበታል፤ የክርስቶስን ስም ሰድቧልና፤ እንደዚህ ከሆነ ግን ኤጲስ ቆጶሱን የሚሰድቡ እንደምን ይሆኑ? እጆቹን በዘረጋ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ይወርዳልና ፤ መንፈሳዊት ሥርዐትንም ከእርሱ ትማራላችሁና፤ እግዚአብሔርንም ታውቁታላችሁ በደስታ ዘይትና በቅዱስ ሜሮን በዳናችሁበት በክር ስቶስም አምናችኋል፤ የእግዚአብ ሔር የብርሃን ልጆችም ትሆናላች ሁና ኤጲስቆጶሱ በቅድስት ጥም ቀት ጊዜ በላያችሁ እጁን በጫነ ጊዜ እግዚአብሔር ልጆቼ ናችሁ፤ እኔ ዛሬ ወለድኋችሁ የሚል ቅዱስ ቃሉን በናንተ ላይ ይልካልና።

፯. ሰው ሆይ እንግዲህ በኤጲስ ቆጶሱ ጸሎት የእግዚአብሔር ልጅ እንደተባልህ አስተውል፤ አሁንም የተቀበልኸውን ዕወቅ፤ ወደዚህ ጌት ነትና ክብር ያቀረበህንም ውደደው

ወክብር ስግድ ለኤጲስ ቆጶስ ለዘኮ ነክ አበ እምታሕተ እግዚአብሔር እስመ ሰማዕክሙ ቃለ ዘይቤ በእ ንተ አለ ወለዱክሙ በሥጋ አክ ብር አባክ ወእመክ ወበእንተዝ ትረክብ ሠናየ፤ ወዘአሕሰመ ቃለ ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይ ሙት::[፫]

፰. ወእመሰ ከመዝ ውእቱ በአ ፍኬ ኢታዕብይምሙ ወኢታክብ ርምሙ ለአለ ወለዱክሙ ዳግመ በማይ ወበመንፈስ ቅዱስ፤ ወሴሰ ዩክሙ ሀሊብ መንፈሳዊተ በቃለ ሃይማኖት ወአጽንዑክሙ ወሐፀ ኑክሙ በተግሣጽ ወረሰዩክሙ ድል ዋነ ትንሥኡ ሥጋሁ ቅዱሰ ወደሞ ክቡረ ለእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየ ሱስ ክርስቶስ፤ ወእሱ እሙንቱ አለ ይፈትሑክሙ እማእሠረ ኀጢአት ወረሰዩክሙ ድልዋነ ለጸጋሁ ቅዱስ ወሱቱፋነ ለርስቱ ::

፱. ለእሉኬ ፍርሀምሙ ወአክብ ርምሙ በዘሉ ክብር እስመ ተጸ ገዉ ኀይለ ሕይወት ወሞት በኀበ እግዚአብሔር ከመ ይፍትሑ ዲበ እለ አዘሉ ወይኰንንዎሙ ውእተ እሳተ ገሃነም፤ ለእለሂ ይትመየጡ እምኀጣው-ኢሆሙ ያናሕስዩ ለሙ::

ከእግዚአብሔር በታች አባት ለሆነህ ለኤጲስ ቆጶሱ እጅ ንሣ፤ በሥጋ ስለወለዱአችሁ የተባለውን ስም ታችኋል፤ አባትህንና እናትህን አክ ብር፤ ስለዚህም በጎ ነገርን ታገኛ ለህ በአባቱና በእናቱ ላይ ክፉ ቃልን የተናገረም ሞትን ይሙት::

፰. እንደዚህ ከሆነ ግን በውሀና በመንፈስ ቅዱስ ዳግመኛ የወለዱ አችሁን፤ መንፈሳዊት ወተት ንም የመገቧችሁን፤ በሃይማኖት ቃልም ያሳደጓችሁን፤ በምክርም ያጸኗችሁን፤ የጌታችንና የመድኃ ኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ትቀበሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ ያደረ ጓችሁን እንዴት ፈጽማችሁ አታክ ብሯቸውም? እነዚህም ከኃጢአት ማሠሪያ የፈቷችሁ ናቸው፤ ለቅ ዱስ ጸጋው የተገባችሁና የርስቱ ተካፋዮች ያደረ ጓችሁ ናቸው::

፱.እኒህንም በእግዚአብሔር ዘንድ በክብሩ ሁሉ ፍሯቸው፤ አክብሯቸ ውም፤ በበደሉት ላይ ይፈርዱ ዘንድ በገሃነመ እሳትም ይቀጧቸው ዘንድ ከኀጢአታቸው የተመለሱትንም ያስተሠርዩላቸው ዘንድ ከእግዚአ ብሔር የሕይወትና የሞት ኃይልን ተቀብለዋልና::

[፫] ዘዳግ. ፳፩

፲. መፍትው እንከ ትፍርህዎሙ ለእሱ ከመ ሊቃውንት፤ ወመኳንንት ወተአዘዙ ሎሙ ከመ ነገሥት ወተወከፍዎሙ በውስተ አብያቲክሙ በከመ አዘዞሙ ሳሙኤል ነቢይ ለሕዝብ በእንተ ንጉሥ ውስተ ቀዳሚ መጽሐፈ ነገሥት[፱] ወዓዲ ሙሴሂ አዘዘ በእንተ ካህናት ከማሁ ንኤዝዘክሙ በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት ተህቡ ትካዞሙ በከመ ሥሩዕ እሰመ ትካት ሙሴ ወኤልያስ ወሳሙኤል አዘዙ ለሕዝብ ያክብርዎሙ ለነገሥት ወለካህናት ወይትቀነዩ ለንብረተዝ ዓለም።

፲፩. ወእመሰ ከመዝ ውእቱ ፈድፋደ ይደሉ ተህቡ ትካዞሙ ወሲሳዮሙ ለኤጲስ ቆጶሳት ወለካህናት እለ ይተግሁ ወይትቀነዩ በእንቲአክሙ ወይከውኑክሙ መርሐ ለመንግሥተ ሰማያት።

፲፪. ወእመሰ ትካት ነገሥት ያነ ሥኡ ሠራዊቶሙ ይበውኡ ወይ ትቃተሉ ከመ ይዕቀቡ ወያድኅኑ ሥጋ ሰብእ፤ እፎኬ ፈድፋደ እለ ነሥኡ ሚመተ ክህነት በጎበ እግዚአብሔር ወእለ ይፈውሱ ነፍሰ ወሥጋ እምኵነኔ እስመ ተዐቢ ነፍስ

፲. እንግዲህ እነዚህን እንደ ሽማግሌችና እንደ ፈራጆች ትፈሯቸው ዘንድ ይገባል፤ ሳሙኤል በቀዳማዊ መጽሐፈ ነገሥት ስለ ንጉሥ ሕዝቡን እንደ አዘዛቸው፤ እንደ ነገሥት ለእነርሱ ታዘዙ፤ በቤታች ሁም ውስጥ ተቀበሏቸው፤ ዳግመኛም ሙሴ ስለ ካህናት አዘዘ ፤ እንዲሁም እንደ ተሠራ ለኤጲስ ቆጶሳቱ መፍቅዳቸውን እንድትሰጧቸው እናዝዛችሁአለን፤ ቀድሞ ሙሴና ኤልያስ፤ ሳሙኤልም ካህናቱንና ነገሥታቱን ያከብሯቸው ዘንድ ለዚህ ዓለም ኑሮም ይሠሩ ዘንድ ሕዝቡን አዝዘዋልና፤

፲፩. እንደዚህ ከሆነስ ስለ እናንተ ተግተው ለሚያገለግሉ ለመንግሥተ ሰማያትም መሪ ለሚሆኗችሁ ኤጲስ ቆጶሳትና ካህናት መፍቅዳቸውንና ቀለባቸውን ትሰጡ ዋአቸው ዘንድ ፈጽሞ ይገባል፤

፲፪. ቀድሞ ነገሥታቱ የሰውን ሥጋ ይጠብቁና ያድኑ ዘንድ ሠራዊታቸውን አስነሥተውና ገብተው የሚዋጉ ከሆነ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ የክህነት ሹመትን የተቀበሉና ነፍስና ሥጋን ከቅጣት የሚያድኑማ ይልቁን እንዴት አይጠብቁ?

፱. ፩ ሳሙ ፰ – ፲፬ ፡ ፲፭

እምሥጋ ወክህነት ተዐቢ እመንግሥት ፤ ወዛቲ ሚመት እንተ ተአስር ላዕለ እለ ይደልምሙ ኮነኔ ወፍትሕ ላዕለ እለ የጎሥሡ ስርየተ።

፲፫. ወበእንተዝ ርቱዕ ታክብርም ወታፍቅርም ለኤጲስ ቆጶስ ከመ አብ ወትፍርህም ከመ ንጉሥ ወት ትአመንም ከመ እግዚአብሔር፤ አብኡ ሎቱ አምኃክሙ ወአቅም ሓክሙ ወተግባረ እደዊክሙ ወአስትዓቲክሙ ወብፅዐታቲክሙ ወቀዳሜ ሥርናይ ወዕይን ወዘይት ወፀምር።

፲፬. ወበእንተዝ ይባርኩ ላዕሌ ክሙ ይኩን ቍርባንክሙ ጎሩየ ወሥሙረ ከመ መዓዛ ዕጣን ሠናይ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክ ክሙ ወይባርክ እግዚአብሔር ተግ ባረ እደዊክሙ ወያበዝኅ ሠናያተ ፍሬያተ ምድርክሙ እስመ በረከተ እግዚአብሔር ላዕለ አርእስተ ጻድ ቃን እለ ይገብሩ ምሕረተ።

፲፭. ናሁኬ አእምሩ ከመ እግዚአ ብሔር ተሣየጠነ እመርገማ ለአሪት ወእግብእነ ውስተ ሕይወት እንዘ ዝርዋን ወግዱፋን ንሕነ ከመ አባግዕ ዘአልቦ ኖላዊ ወከመ እንስሳ ዘኢይክል ነቢበ ።

፲፮. መጠነ አንጽሐነ እምነጣ ነፍስ ከሥጋ ትበልጣለችና ክህነ ትም ከመንግሥት ትበልጣለችና ይህችም ሹመት ቅጣት የሚገባቸ ውን የምታስር፤ ሥርየት የሚፈ ልጉትንም የምትፈታ ናት።

፲፯. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶሱን እንደ አባት ታክብሩትና ትወዱት ዘንድ እንደ ንጉሥም ትፈሩትና እንደ እግዚአብሔር ታምኑት ዘንድ ይገ ባል፤ ለእርሱ እጅ መንሻችሁን የእጃችሁም ሥራ ግብራችሁን፤ ስዕለታችሁን፤ የስንዴውንና የወይ ኑን፤ የዘይቱን፤ የባዘቶውንም መጀ መሪያ አቅርቡለት።

፲፰. ስለዚህ ቍርባናችሁ በፈጣሪ ያችሁ በእግዚአብሔር ፊት እንደ በጎ የዕጣን መዐዛ የተመረጠና የተወደደ ይሆን ዘንድ በእናንተ ላይ ይባርካሉ፤ እግዚአብሔርም የእጃ ችሁን ሥራ ይባርካል፤ ያማሩ የም ድራችሁ ፍሬዎችንም ያበዛል፤ የእግዚአብሔር በረከት ምሕረትን በሚያደርጉ በጻድቃን እራሶች ላይ ነውና።

፲፱. እነሆ እግዚአብሔር ከአሪት መርገም አውጥቶ አረኛ እንደሌላ ቸው በጎችና መናገር እንደ ማይ ችል እንስሳ እኛ የተበተን የወደቅን ስንሆን ወደ ሕይወት እንደ መለሰን ዕወቁ።

፳፩. ከንጢአታችን ከበደላችን ምን

ውኢነ ወእምጌጋይነ፤ ወአዘዘነ ናብእ መሥዋዕተነ ለካህናት፣ ወን መጽውት ለነዳያን፣ እለ አልቦሙ ምንትኒ እስመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ለእመ ኢያፈድፈድክሙ ጸዲቀ እምጸሐፍት ወፈሪሳውያን ኢትክሡ በዊአ መንግሥተ ሰማያት።

፲፯. ወእመሰ ተዘከርክሙ ውሂበ ለካህናት ወለዕቤራት ወለዕጓለማ ውታ በስመ ጽሑፍ ዘይብል ዘረዉ ወወሀበ ለነዳይ ወጽድቂኒ ይነብር ለዓለመ ለዓለም፤[፩] እስመ በጽድቅ ወበርትዕ ወበምሕረት ይሠረይ ኀጢአት፣ እስመ ነፍስ ንጽሕት ወቡርክት ትኤድሞ ለእግዚአብሔር፤ ግበር ጽድቀ ከመዝ ወበ ከመ አዘዘ እግዚአብሔር ሀብ ለካህናት በከመ ይደሉ ለካህናት ቀዳሜ ምክያደ ወይን ወዐውደ እክል።

፲፰. እስመ ሥሉጣን እሙንቱ ይጸግዉ ለኵሉ ጽኑሳን፤ ወቦሙ መባሕት ዲበ ኵሉ ግብረ ቤተ ክርስቲያን፤

፲፱. ወኢትትቃረንዎሙ ለኤጲስ ቆጶሳት በኵሉ ግብሮሙ እንዘ ትብሉ አየ ጊዜ ንብረ ወለመኑ ወሀበ ወማ ያህል አዳነን?መሥዋዕትንም ለካህናት እናቀርብ ዘንድ ምንም ለሌላቸው ድሆች እንመጸውት ዘንድ አዘዘን፤ ጌታችን በወንጌል ከፈሪሳውያንና ከጸሐፍት አብልጣችሁ ጽድቅን ካልሠራችሁ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት አትችሉም ብሏልና።

፲፯. ለካህናት፣ለባልቴቶች፣ እናትና አባት ለሞቱባቸው ልጆችም መስጠትን ብታስቡ እነሆ ገንዘቡን ለድኃ ቡተነ፣ ሰጠውም፣ ጽድቁም ለዘለዓለም ይኖራል ተብሎ እንደ ተጻፈ፣ግዳጃችሁን ፈጸማችሁ በእውነትና በቸርነት ኀጢአት ይሰረ ያልና ንጽሕት ቡርክት ሰውነት እግዚአብሔርን ደስ የምታሰኘው ስለሆነ፣ እንግዲህ እንደዚህ ያለ ጽድቅን ሥራ፤ እግዚአብሔርም እንደ አዘዘ ለካህናት ስጥ ከወይን መጭመቂያና ከእህል ዐውድማ የተገኘውን መጀመሪያውን ለካህናት መስጠት የሚገባ እንደሆነ።

፲፰. እነርሱ ለተቸገረው ሁሉ ይሰጡ ዘንድ የሰለጠኑ ናቸውና፣ በቤተ ክርስቲያን ሥራ ሁሉ ላይም ሥልጣን አላቸው፤

፲፱. ምን ጊዜ ይህን ሠራ? ለማንስ ሰጠ? መቸስ ጨረሰ? ወደምን ቦታስ ወሰደ?እያላችሁ ኤጲስ

፩ መዝ ፻፲፩ ፱

እዜ አኀለቀ ወውስተ አይ መካን ወሰደ፤

፳. ወእመሂ ገብረ ሠናየ፣ አው እኩየ ወእመሂ በርትዕ ወዘእንበለ ርትዕ እስመ እግዚአብሔር አም ላክ ይትኀሠሥ እምኔሆሙ ዘወ ሀቦሙ ሚመተ ለካህናት ወጸገ ዎሙ መዐርገ።

፳፩. ወአንተሰ ረሲ ፈሪሆተ እግዚአ ብሔር ቅድመ አዕይንቲከ፤ ወተዘ ክር ኵሉ ጊዜ ቃለ ዘይቤ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ኀይልከ፤ ወኢት ትሉ ፍኖተ እንተ ትወስድ ኀበ አማ ልክት ወኵሉ ዘይመስሉ ለዝንቱ እለ አልቦሙ ነፍስ ወትምህርተ አጋንንት ወኢባዕደ ፍጥረታተ ዘኢ አዘዘ ክርስቶስ፤

፳፪. አላ አንተሰ ኀሥሥ አንብቦ መጻሕፍት ዘውእቱ ሕገ እግዚ አብሔር አምላክከ፤ ወኢታጽርዕ አንብቦ መጻሕፍቲሁ በበጊዜሁ ወአሰስል እምኔከ ኵሉ እከየ ዘይ ትቃረን፤ ዘኢእዙዝ ውስተ ሕግ ስላቀ ወዛውዐ ነገር፤ ወመዓተ፤ አላ አክብር አባከ ወእመከ እለ ወለዱከ በሥጋ ወአፍቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ፤[፮] ወመሐር ነዳያነ ቆጸሳቲን በሥራቸው ሁሉ አታስ ተሐቅሯቸው።

፳፫. በኅ ሥራን ቢሠራ፤ ወይም ክፉ ሥራን ቢሠራ፤ በሚገባ ቢያ ደርግ፤ ያለ አግባብም ቢያደርግ፤ ለካህናት ሹመትንና ታላቅ ማዕር ግን የሰጣቸው ፈጣሪ እግዚአብ ሔር ከእነርሱ አብልጦ ይመራ መረዋልና።

፳፬.አንተ ግን በዐይኖችህ ፊት እግዚ አብሔርን መፍራት አድርግ፤ እን ዲህም የሚለውን ቃል ሁል ጊዜ አስብ፤ አምላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህና በፍጹም ኀይልህ ውደደው፤ ወደ ጣዖታት የምትወ ስደውንም መንገድ አትከተል፤ ነፍስ የሌላቸውን ፤ እነዚህን የመሳሰለ ውን ሁሉ አትከተል፤ የአጋንንት ትምህርትን፤ ክርስቶስ ያላዘዘውን ባዕድ ፍጥረትን አትከተል።

፳፭. ነገር ግን አንተ የፈጣሪህ የእ ግዚአብሔር ሕግ የሚሆን የመጻ ሕፍት ንባብን መርምር፤ በየጊዜ ውም መጻሕፍቱን ማንበብ አታቋ ርጥ የሚቃወም ክፋትን ሁሉ በሕግ ያልታዘዘ ዋዛንና ቊጣን ዝብብትንም ከአንተ አርቅ፤ ነገር ግን በሥጋ የወለዱህን አባትህንና እናትህን አክብር፤ ባልንጀራህንም እንደራስህ ውደድ፤ ድሆችንም መጽ

[፮] ዘዕለ. ፳፰፱

ወረንቅ እመሐላ በሐሠት ዘአልቦ ባሕሪ ።

፳፫. ወአንተሰ ኢትርኅቅ እምቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ አላ ጊሥ ኀቤሃ ኵሎ ጊዜ ወተጋነይ ምስለ ትሑታን እለ ኢይነውሙ ሌሊተ ወመዓልተ እንዘ የአኵትዎ ለእግዚአብሔር በእንተ ዘጸገሙ ሕይወተ።

፳፬. ሕየው በዛማ ግብረ እደዊከ፤ ወአቅርብ ለእግዚአብሔር እምዘ ብከ መጠነ ኀይልከ፤ ወተዐረክ ምስለ ነዳያን ወአጥርያ ለመንግሥተ ሰማያት ኀበ አልቦ ዛቲ ወቀኒ ቍኔ ወኢይረክቦ ሰራቂ።

፳፭. ወእመሰ ትፈቅድ ታድኅን ነፍሰከ ኢትትፋታሕ ምስለ ኤጲስ ቆጶስ፤ ወኢምስለ ሕዝባዊ እትከ ወኢምስለ ዐርክከ በዐመፃ፤ ወእመሰ ተፋታሕከ ምስሌሁ በዓመፃ ሰሐብከ ለርእስከ ዐመፃ ወኃጢአተ እንዘ አልቦ ዘያጌብረከ፤እስመ ፍትሕ ተውህቦሙ ለካህናት ወአከ ለሕዝባዊ ፤ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ፍትሑ በጽድቅ ወበርትዕ፤ ወለብዉ ዓበይተ ሕዝብ ወለለፅዱ ፅዱ ፍትሑ።

፳፯. ወአንትሙኒ ኢብውሕ ለክሙ ውት፤ ጥቅም ከሌለውም ከሐሰተ መሐላ ራቅ።

፳፰. አንተ ግን ከክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አትራቅ፤ ነገር ግን ሁልጊዜ ወደ እርሷ ገሥግሥ፤ ሕይወትን ስለሰጣቸው እግዚአብሔርን እያመሰገኑት በሌሊትና ቀን ከማይተኙት ትሑታን ሰዎች ጋርም አመስግን፤

፳፱. በእጆችህ ሥራ ኑር ፤እንደተቻለህ መጠን ካለህ ገንዘብ ለእግዚአብሔር አቅርብ፤ ከነዳያን ጋርም ወዳጅ ሁን፤ ነቀዝና ብል የማያበላሽውንና ሌባ የማያገኘውን መንግሥተ ሰማያትን ገንዘብ አድርግ።

፴. ነፍስህን ልታድን ከወደድህስ ከኤጲስ ቆጶሱ ጋራ፤ ከወንድምህ ከሕዝባዊውም ጋራ፤ ከወዳጅህም ጋራ በዐመፅ አትከራከር፤ በማይገባ ከእርሱ ጋር ብትከራከር ግን የሚያስገድድህ ሳይኖር በደልንና ኃጢአትን ወደራስህ ሳብህ፤ለሕዝባዊ ያይደለ ለካህናት ፍርድ ተሰጥቷቸዋልና፤ እግዚአብሔር በእውነትና በቅንነት ፍረዱ፤ የሕዝቡ ሹሞችም አስተውሉ፤ ለእያንዳንዱም ፍረዱ ብሏልና።

፴፩. ለእናንተ ግን የካህናት ሹመት

ወለእለ አልቦሙ ሚመተ ክህነት ትፍትሑ ወኢላዕለ መኑሂ፤ እስመ ይቤሎሙ ለእለ አልቦሙ ሚመተ ክህነት ኢትፍትሑ፤ ወኢይሠምር ፍትሕክሙ፤ አላ ባሕቱ ይፍታሕ ኤጲስ ቆጶስ በርትዕ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ፍትሑ ለነዳይ ወለዕጓለ ማውታ ወአጽድቁ ግፉዐ ወምስኪነ ወአድኅኑ ባሕታዊ ወጽኑሰ* ወዓዲ ይቤ ለምንት ኢት ፈትሑ ማዕከሌክሙ በርትዕ።

አንቀጽ ፲

በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ያመክር ወይጠይቅ ኵሎ ነገረ በጽድቅ ወበርትዕ ።

፩. ኩኑ እንከ ንጹሐነ ከመ አበው ቀደምት ኄራን ወማእምራን ወለ ባውያን ወአዕትቱ እምኔክሙ እኩየ ሥርዐተ ወኅሥመ ልማደ፤ ዳእመ፡ ጎረዩ ለክመ፡ ፍኖተ ሕይ ወት።

፪.መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይሑር በዛተ ፍኖት፤ ወይግበር በከመ ይደሉ፤ ወይትገኀሥ እምግባር እኩይ፤ወይግበር ምግባረ ሠናይ።

፫. ወለድውያንሂ እለ ይፈቅዱ ንስሐ ይፈውሶሙ፤ ወለእለሰ አበዩ ለሌላቸውም በማንም ላይ ትፈርዱ ዘንድ አልተፈቀደላችሁም፤ የክህ ነት ሹመት በሌላቸው አትፍረዱ፤ ፍርዳችሁም አይወደድላችሁም ብሏቸዋልና፤ ነገር ግን ኤጲስ ቆጶሱ በሚገባ ይፍረድ፤ እንዲህ የሚል ተጽፏልና፤ "ለችግረኛውና እናትና አባት ለሞቱበት ልጅ ፍረዱ፤ ለተ ገፋውና ለምስኪኑ ጽድቅን አድ ርጉ፤ ብቸኛውንና ችግረኛውን አድኑ" የሚል እንደ ተጻፈ፤ ዳግመ ኛም በመካከላችሁ በእውነት ለምን አትፈርዱም? ብሏል።

ዐሥረኛ አንቀጽ፤

ኤጲስ ቆጶሱ ነገሩን ሁሉ በእው ነትና በቅንነት መርምሮ ይረዳ ዘንድ እንዲገባው ይናገራል።

፩. ደጋጎች ዐዋቆችና አስተዋዮች እንደሆኑት እንደ ቀደሙት አባ ቶች ንጹሓን ሁኑ፤ ከእናንተም ክፉ ሥርዐትንና ክፉ ልማድን አርቁ፤ ነገር ግን የሕይወት ጐዳናን ለእና ንተ ምረጡ እንጂ።

፪.ኤጲስ ቆጶሱ በዚች ጎዳና ይሔድ ዘንድ እንደሚገባውም ይሠራ ዘንድ ከክፉ ምግባርም ተለይቶ በጎውን ሥራ ይሠራ ዘንድ አግባብ ነው።

፫. ንስሐ የሚወዱ ድውያንንም ያድናቸው፤ አንመለስም ያሉትን

* መገ ፱፩፡ ፫-፱

ተመይጦተ ይስድዶሙ እስመቦ ብዙኃን እለ ያመከንዩ ወያሠግሩ ወያስተዋድዩ በቅንአቶሙ ከመ ገብሩ ፪ቱ ረበናት ላዕለ ሶስና በባቢሎን፤ ወበከመ ብእሲት ግብጻዊት ዘገበረት ላዕለ ዮሴፍ ::

፬. ወአንተሰ ብእሴ እግዚአብሔር ኢትግህር በከመ እሉ አላ ኩን ጎረ ወመሐሬ ወተወክፎሙ ለእለ ይኔስሑ፤ ወኢታድሉ ለኃጥእ፤ ወኢትቅትል ጻድቀ::

፭. ወዘሰ ኢይትዌከፍ ነሳሕያነ፤ ወኢይመይጥ ኃጥአነ፤ ዝኬ ውእቱ አቡሃ ለመዓት፤ ወአልቦ ሰላም ፤ እስመ ውስተ መካን ኀበ ሀለወት መዓት ኢየኀድር ውስቴቱ እግዚአብሔር ::

፮. ወአንተሰ ዓርኩ ለሰይጣን ውእቱ ዘይትሀወስ ማዕከለ አኀው ሐሳው ያን፤ ወአልቦ ሰላም ለዝኑ፤ ወይረሲ ሀከከ በቤተ ክርስቲያን::

፯.ለብዉ እንከ ወኢትትልዉ ፍኖ ቶሙ ለአብዳን እለ ይትፈሥሑ በእከይ ወኢትስምዑ ቃሎሙ፤ ወባሕቱ ተዐቀቡ እምኔሆሙ፤ እስመ አልቦ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሆሙ ዘእንበለ ዳዕሙ ቀም ወቅንአት ፤ እስመ እኩያን ግን ይለያቸው፤በባቢሎን ሁለቱ ረበናት በሶስና ላይ እንዳደረጉ፤ የግብጽ ሴትም በዮሴፍ ላይ እን ዳደረገች እያመካኙ በቅንአት የሚ ያጠምዱና ነገር የሚሠሩ ብዙ ዎች አሉና::

፰. አንተ የእግዚአብሔር ሰው ግን እኒህ እንዳደረጉት አታድርግ፤ ነገር ግን ደግና የምትራራ ሁን፤ ንስሐ የሚገቡትንም ተቀበላቸው፤ ለኀጢ አተኛው አታድላ፤ ጻድቁንም አት ግደል::

፱. ንስሐ የሚገቡትን የማይቀበል ኀጢአተኞችንም የማይመልስ ግን የቍጣ አባት ነው፤ ሰላምም የለ ውም ቍጣ ካለበት ቦታ እግዚአብ ሔር አያድርምና::

፲. አንተ ግን በሐሰተኞች ወን ድማማቾች መካከል የሚንቀሳቀስ የሰይጣን ወዳጅ ነህ፤ ለእርሱም ሰላም የለውም በቤተ ክርስቲያንም ክርክርን ያደርጋል::

፲፩. እንግዲህ አስተውሉ ፤ በክፋት ደስ የሚላቸው አላዋቆችንም መን ገድ አትከተሉ፤ ቃላቸውንም አት ስሙ፤ ነገር ግን ከእነርሱ ተጠ በቁ፤ ቂምና ቅንአት ነው እንጂ በዐይናቸው ፊት እግዚአብሔርን መፍራት የለምና ክፉዎች ሰዎች

ስብእ ያስተዋድይዎሙ ለኄራን እለ አልቦሙ አበሳ ወያመጽኡ ላዕሌሆሙ ነገረ እኩየ ወያወርድ ዎሙ ውስተ ዐቢይ መቅሠፍት ወምንዳቤ ::

፰. ወአንተስኬ ኤጲስ ቆጶስ ለቡ ወጠይቅ በእንተ እለ ይመጽኡ ኀቤከ ይንግሩ ቅስቶሙ ወፍታሕ ላዕሌሆሙ በጥበብ አበዪነከ ዘከመ እፎ ወምንት ውእቱ ግብሩ::

፱. ወእመሰ ተረክበ ዐማሚ ገሥጾ በባሕቲትከ በከመ አዘዘ እግዚእነ ወንሥኦ በባሕቲትከ፤ ወንግሮ ውስተ ንስሐ ከመ ይትመየጥ ፤ ወእመ አበየከ ንሣዕ ምስሌከ ፪ደ አው ፫ተ ሰማዕተ ወንግሮ ሀኬቶ ወዕበዶ ወመሐሮ በየውሃት ወበ ጥበብ፤ ወይእቲ ተጎድር ውስተ ልበ ኄራን፤ ወተዐርፍ ውስተ ሕሊና መምህራን ::

፲. ወእመሰ ሰምዐ ነገረ ሠለስ ቲክሙ አድኅነ ነፍሶ ወረብጎ ርእሶ ወእመሰ አበየ ሰሚዐ ንግራ ለቤተ ክርስቲያን::

፲፩. ወእመሰ አበያ ለቤተ ክርስ ቲያን ይኩንክ ከመ አይሁዳዊ ወመጻብሐዊ[፩] ኢትትወከፎ ወኢ ታብኦ ቤተ ክርስቲያን ፤ ወኢት ጐልቆ ምስለ ክርስቲያን ::

በደል የሌላቸውን ደኅችን ይከሱ ዋቸዋልና፤ክፉ ነገርንም በእነርሱ ያመጡባቸዋልና ወደጽኑ መቅሠ ፍትና መከራ ያወርዱዋቸዋልና።

፰.ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! አንተ ግን ክርክራቸውን ይነግሩህ ዘንድ ወደ አንተ ስለሚመጡት አስተውለህ ተረዳ ሥራውም እንዴት እንዴት እንደሆና ምን እንደሆነ በይህ በላ ያቸው ፍረድ::

፱. በደለኛ ቢገኝ ግን ጌታችን እን ዳዘዘ በብቻው አድርገህ ምከረው፤ በብቻው ይዘህ ወደ ንስሐ ይመ ለስ ዘንድ ንገረው፤ አይሆንም ቢል ህም ካንተ ጋራ አንድ ወይም ሁለት ሰው ይዘህ ስንፍናውንና አላዋቂነቱን ንገረው፤ በጥበብና በየውሃት አስተምረው፤ ይህችም ቤዷጋኝ ልቡና ታድራለች፤ በመ ምህራን ሕሊናም ታርፋለች::

፲. የሥልታችሁን ነገር ቢሰማ ግን ነፍሱን አዳነ ራሱንም ጠቀመ፤ መስማትን አይሆንም ቢል ግን ለቤተ ክርስቲያን ንገርበት፤

፲፩.ቤተ ክርስቲያንን ባይሰማ ግን እንደ አይሁዳዊና እንደ መጸብሐዊ ይሁንህ፤ ተቀብለህም ወደ ቤተ ክርስቲያን አታግባው፤ ከክርስ ቲያን ጋራም አትቍጠረው::

፩ ማቴ ፲ ፲፰ ፲፯

፲፪. ወእለሰ ይህሉ እምኃጣውኢ ሆሙ ወይትመየጡ ኀበ እግዚ እነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግ ዚአብሔር ንትወከፍ ንስሐሆሙ።

፲፫. ናሁ አነ ማቴዎስ [፩] እምነ ፲ወ፪ እነግረክሙ ትምህርተ ዲድ ስቅልያ ዘቀዲሙ መጸብሐዊ አነ[፫] ወሶበ ነሳሕኩ ወአመንኩ በርት ዕት ሃይማኖት ኮንኩ ሐዋርያ ወሰ ባኬ ወንጌል ቅዱስ። እስመ በአሚን ይድኅን ሰብእ።

፲፬. ወከማሁ ዘኬዎስኒ እዝ ቀዲሙ መጸብሐዊ ውእቱ ሶበ ተመይጠ ወነስሐ ወሰአለ ኀበ እግዚአብሔር ተወክፈ ንስሐሁ ወኢመነኖ።[፫]

፲፭. ወናሁ ሐራ ወመጸብሐን እለ ቦኡ ቤተ ክርስቲያን ሰምዑ ቃለ ንስሓ በኀበ ዮሐንስ መጥምቅ። ወእምድኅረ ጥምቀት ይቤሎሙ ኢትግበሩ ወኢምንተኒ እምዘ ተአ ዘዝክሙ ።

፲፮. ኢታክብዱ ሥርዓተ፡ ዲበ፡ አሕዛብ፡ እለ ተመይጡ ኀበ እግዚ አብሔር ከመ ኢይወልጡ ሃይማ ኖተ። ወከመዝ ንኤዝዝ ለእለ ይትመየጡ ታብአምሙ ቤተ ክር ስቲያን፣ ይስምዑ ቃለ መጻሕፍት ወይግበሩ ፍሬ ዘይደሉ ለንስሓ ከመ ኢይማስኑ።

፲፯. ከንጢአታቸው ንስሐ ገብተው ወደ እግዚአብሔር ልጅ ወደ ጌታ ችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚመለ ሱትን ግን ንስሐቸውን እንቀበል።

፲፰. ቀድሞ ቀራጭ የነበርሁ ከዐ ሥራ ሁለቱ አንዱ እኔ ማቴዎስ የዲድስቅልያ ትምህርትን እነግራ ችኋለሁ። ንስሐ ገብቼ በቀናች ሃይ ማኖት ባመንሁ ጊዜ የቅዱስ ወን ጌል ሐዋርያ ሰባኪ ሆንሁ፣ ሰው በሃይማኖት ይድናልና።

፲፱. እንደዚሁም ዘኬዎስ ቀድሞ ቀራጭ ሲሆን ተመልሶ ንስሐ በገ ጊዜ ወደ እግዚአብሔርም በለመነ ጊዜ ንስሐውን ተቀበለ አልናቀውም።

፳. እነሆ ወደ ቤተ ክርስቲያን የገቡ ጭፍሮችና ቀራጮች ከመ ጥምቁ ዮሐንስ ዘንድ የንስሐ ቃልን ሰሙ። ካጠመቃቸው በኋላ ከታዘዛችሁት ወጥታችሁ ምንም ምን አትሥሩ አላቸው።

፳፩. ወደ እግዚአብሔር በተመለሱ በአሕዛብ ላይ ሃይማኖትን እንዳይለ ውጡ ሥርዐትን አታክብዱ፣ በን ስሐ የተመለሱትንም ወደ ቤተክር ስቲያን ታገቢቸው ዘንድ የመጻሕ ፍትንም ቃል ይሰሙ ዘንድ እንዳ ይጐዱም ለንስሐ የሚገባ ሥራም ይሠሩ ዘንድ እንደዚህ እናዝዛለን።

[፩] ማቴ ፡ ፱፡፱
[፫] ሉቃ. ፲፱. ፰

፲፮. ወአንትሙሰ ኢትኅበሩ ቀዊመ ምስሌሆሙ በጊዜ ጸሎት፤ አላ ያውዕእዎሙ እምድኅረ ተነቡ መጻሕፍተ ኦሪት ወነቢያት ወወንጌል፤ ወእምዝ ይትከሀል ለአ ቅርቦ ድልዋነ ዅሉ ጊዜ ለተቀንዮ ቤተ ክርስቲያን ወለአርኅቆ ኢድ ልዋነ፤ ከመ ካልአን ርእዮሙ ይፍርሁ፤ ወይትገሠጹ ወይትመ ሀሩ ሠናየ አምልኮ።

፲፯. ኦ. ኤጲስ ቆጶስ ርድኦሙ ለኃጥአን፤ ወአጽንየሙ በቃለ እግዚአብሔር፤ ወኢትመንኖሙ ወኢትእበይ በሊኣ ምስሌሆሙ ለኃጥአን ወመጸብሐን እስመ እግ ዚአነ ኢአበየ በሊዐ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን።

፲፰. ወሶበ ይቤልዎሙ ፈሪሳውያን ለአርዳኢሁ ለምንት ይበልዕ ሊቅ ከሙ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን አውሥአ ወይቤሎሙ ሕሙማን ይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን፤ ኢመጻእኩ እጸውዕ ጻድ ቃነ አላ ኃጥአነ ለንስሓ።[፱]

፲፱. ወበእንተዝ ርቱዕ ትዋህዮሙ ወትናዝዞሙ ወትብላዕ ምስሌ ሆሙ በፍቅር ወትተክዝ በእንተ መድኀኒቶሙ ወትርድኦሙ፤ ወት

፲፯. እናንተስ በጸሎት ከነእርሱ ጋራ በመቆም አንድ አትሁኑ፤ ነገር ግን የኦሪት፣ የነቢያትና የወ ንጌል መጻሕፍት ከተነበቡ በኋላ ያውጧቸው፤ ከዚህ በኋላ ሌሎች አይተው ያፍሩና ይመክሩ፤ በጎው ንም አምልኮ ይማሩ ዘንድ ቤተ ክርስቲያንን ለማገልገል ሁልጊዜ የተዘጋጁትን ለማቅረብ፤ ያልተዘ ጋጁትንም ለማራቅ ይቻላል።

፲፰. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ኃጥአንን ርዳቸው፤ በእግዚአብሔር ቃልም አጽናቸው፤ አትናቃቸው ከእርሱም ጋር መብላትን እንቢ አትበል፤ ጌታ ችን ከኀጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር መብላትን እንቢ አላለምና።

፲፱. ፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርቱን መምህራችሁ ከኃጥአንና ቀራጮች ጋራ ለምን ይበላል ባሏቸው ጊዜ ባለመድኀኒትን ጤነኞች ያይደሉ በሽተኞች ይሹታል፤ ኃጥአንን እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣ ሁም ብሎ መለሰላቸው።

፳. ስለዚህም ትጐበኛቸውና ታጽና ናቸው ዘንድ በፍቅርም ከእነርሱ ጋር ትበላ ዘንድ ትረዳቸውም ዘንድ ጽኑ፤ በእጃችሁ አጨብጭቡ፤ በእ

፱. ማቴ ፱. ፲፪

በሎሙ ጽንዑ ጥፍሐ እደዊክሙ ወአጽሕሡ በእገሪክሙ።።

፳፩. መፍትውኬ ትናዝዝዎሙ ለኅዙናነ ልብ ወትትዐገሥዎሙ ለም ዑዓን ከመ ኢይትመየጡ ምዑዓን ውስተ ባዕድ እስመ መዓትዎ አብድ ውእቱ ለዝሉፉ።።

፳፪. ወእመሰ ቦ ዘተመይጠ ወአስ ተርአየ በፍሬ ንስሐ በጊዜሃ ተወ ከፍዎ በክሙ ኅርቱም ወልድ ዘዙ ረወ ንዋየ አቡሁ ኵሎ እንዘ የሐዩ ውስተ ምርዓት።።

፳፫. ወአኅሊቆ ኵሎ ንዋዮ መጽአ ረኃብ ዐቢይ ውስተ ውእቱ ብሔር ወተጸነሰ።።

፳፬. ወሖረ ወተፀምደ ኀበ አሐዱ እምሰብአ ውእቱ ብሔር፤ ወፈነዎ ውስተ አዕፃደ ወፍሩ ይርዐይ አሕ ርወ።።

፳፭. ወፈተወ ይጽገብ እምሐመረ ጽራእ ዘይሴስዩ አሕርው ወአልቦ ዘይሁቦ።።

፳፮. ወሐለየ በልቡ፡ ወይቤ ሚመጠን አግብርቲሁ ወገባእቱ ለአቡየ እለ ያተርፍዎ ለእክል ወአንሰ እመውት በረኃብ በዝየ።።

፳፯. እትነሣእ ወአሐውር ኀበ አቡየ ወእብሎ አባ አበስኩ በሰማ ይኒ ወበቅድሜከኒ።።

ግራችሁም አሸብሽበ፡ ትላቸው ዘንድ አገባብ ነው።።

፳፩. በልባቸው ያዘኑትን ታረጋጓ ቸው ዘንድ ቍጡዎችም ወደ ሌላ እንዳይመለሱ የተቈጡትን እንድ ትታገሷቸው ይገባል፤ ቁጡ ለዘለ ዓለም አእምሮ የሌለው ነውና ።

፳፪. የተመለሰና በንሥሐ ሥራ የተገለጠ ሰው ቢኖር ግን በመዳ ራት እየኖረ የአባቱን ገንዘብ እንደ በተነው እንደ አባካኙ ልጅ ወዲያ ውኑ ተቀበሉት።።

፳፫. ገንዘቡን ሁሉ በጨረሰ ጊዜ በዚያ አገር ጽኑ ረኃብ መጣ፤ እሱም ደኸየ ፡

፳፬.ሄዶም ከዚያ አገር ሰዎች ለአ ንዱ ተቀጠረ፤ ዕሪያዎችንም ይጠ ብቅ ዘንድ ወደ እርሻው ቦታ ሰደ ደው።።

፳፭. እሪያዎች ከሚበሉት ተረን ቀሞም ምግብ ሊበላ ተመኘ፤ ግን የሚሰጠው አላገኘም።።

፳፮. በልቡም እንዲህ ብሎ አሰበ፤ አህል የሚተርፋቸው የአባቴ ባሮ ችና ምንደኞች ምን ያህል ናቸው? እኔ ግን በዚህ በረኃብ ልሞት ነው።።

፳፯. ተነሥቼ ወደ አባቴ እሄድና እንዲህ እላዋለሁ፤ አባ በሰማይም በፊትህም በደልሁ።።

፳፰. ወኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ አላ ረስየኒ ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ።

፳፱. ወተንሥአ ወሖረ ኀበ አቡሁ ወርእዮ አዘሁ እምርኁቅ ወምሕሮ ወሮጸ ወሐቀፎ ከሣዶ ወሰዐሞ።

፴. ወይቤሎ ወልዱ አባ አበስኩ በሰማይኒ ወበቅድሜከኒ፤ ኢይደ ልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ፤ አላ ረስየኒ ከመ አሐዱ እምአግብር ቲከ።

፴፩. ወይቤሎሙ አቡሁ ለአግብ ርቲሁ አምጽኡ ፍጡነ አልባሰ ቅድወ፤ ወአልብስዎ ወደዩ ሕል ቀተ ውስተ አጻብዒሁ፤ ወአኅዕነ ውስተ እገሪሁ።

፴፪. ወአምጽኡ ላሕመ መግዝዐ ወጥብሑ ንብላዕ ወንትፈሣሕ።

፴፫. እስመ ዝንቱ ወልድየ ሞተሂ ወሐይወ ተንሥኦሂ ወተረክበ፤ ወአኀዙ ይትፈሥሑ።

፴፬. ወወልዱሰ ዘይልህቅ ሀለወ ሐቅለ ወአቲዎ ሶበ በጽሐ ኀበ ጽንፈ ሀገር ሰምዐ ድምፀ እንዚራ ወማኅሌተ።

፴፭. ወጸውዐ አሐደ እምአግብ ርተ አቡሁ ወይቤሎ ምንትኑ ዝንቱ ዘእሰምዕ።

፴፮. እንግዲህ ልጅህ ልባል አይገ ባኝም፤ ከባሮችህ እንደ አንዱ አድ ርገኝ እንጂ።

፴፯. ተነሥቶም ወደ አባቱ ሄደ፤ አባቱም ከሩቅ አየውና ራራለት፤ ሮጠም አንገቱን አቅፎ ሳመው።

፴. ልጁም አባ በሰማይም በፊት ህም በደልሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከባሮ ችህ እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ አለው።

፴፩. አባቱም ባሮቹን እንዲህ አላ ቸው ያማሩ ልብሶችን ቶሎ አም ጡና አልብሱት፤ ለጣቱም ቀለ በት አድርጉለት፤ለእግሩም ጫማ አጫሙት አላቸው።

፴፪. የሰቡ በጎችም አምጡና እረዱ እንብላ ደስም ይበለን።

፴፫. ይህ ልጄ ሞቶ ተነሥቶአ ልና፤ ጠፍቶም ተገኝቷልና፤ ደስ ይላቸውም ጀመር።

፴፬. ታላቅ ልጁም በበረሃ ነበርና ተመልሶ ወደ አገሩ በር በደረሰ ጊዜ የጨዋታውንና የመሰንቆውን ድምጽ ሰማ።

፴፭. ከአባቱ ባሮች አንዱን ጠርቶ ይህ የምሰማው ምንድን ነው? አለው።

፴፮. ወይቤሎ እስመ አተወ እጉከ ወጠብሐ አቡከ ላሕመ መግዘዐ፤ እስመ ረከቦ ሕያው።

፴፯. ወተምዐ ወአበየ በዊአ፤ ወወፅአ አቡሁ ወአስተብቍዖ።

፴፰. ወአውሥአ ወይቤሎ ለአቡሁ ናሁ መጠነዝ ዓመተ ተቀነይኩ ለከ፤ ወግሙራ ኢሐለፍኩ እምትእዛዝከ፤ ወሊተሰ ኢወሀብከኒ መሐስለ ጠሊ ጥቀ በዘእትፌሣሕ ቦቱ ምስለ አዕርክትየ ወቢጻየ።

፴፱. ወአቲዎሰ ዝንቱ ወልድከ ዘአኀለቀ ኵሉ ንዋየከ ምስለ ዘማት ጠባሕከ ሎቱ ላሕመ መግዘዐ።

፵. ወይቤሎ አቡሁ፤ ወልድየ አንተሰ ዘልፈ ሀለውከ ምስሌየ፤ ወኵሉ ዘዚአየ ዚአከ ውእቱ።

፵፩. ወባሕቱ ርቱዕሰ ንትፈሣሕ እስመ ዝንቱ እጉከ ሞተ፤ ወሐይወ፤ ተኀጕለ፤ ወተረክበ።[፩]

፵፪. ከመዝ ግበር ኤጲስ ቆጶስ ሶበ ታጠምቅ ንኡሰ ክርስቲያን፤ ተወከፎሙ ወአንብር እደከ ዲቤሆሙ፤ እስመ ነጽሑ በንስሓ።

፵፫. ወእምድኅረ ጸለይከ ላዕሌሆሙ

፩. ሉቃ ፲፭.፴፪

፵፬. እሱም ወንድምህ ከዜደበት መጣ፤ አባትህም የሰባ ገች፡ አረደ፤ በሕይወት አግኝቶታልና አለው።

፵፭. ተቆጥቶ አልገባም፤ እንቢ አለ፤ አባቱም ወጥቶ ማለዳው።

፵፮. መልሶም አባቱን እንዲህ አለው፤ እነሆ ይህን ያህል ዘመን ተገዛሁልህ፤ ፈጽሞ ከትእዛዝህ አልወጣሁም፤ ለእኔ ግን ከባልንጀሮቼ ጋር ደስ እንድንሰኝበት የፍየል ጠቦት ስንኳ አልሰጠኸኝም ።

፵፯. ከአመንዝሮች ጋር ገንዘብህን ሁሉ የጨረሰ ይህ ልጅህ በተመለሰ ጊዜ ግን የሰባ ገች አረድኽለት።

፵፰. አባቱም እንዲህ አለው፤ ልጄ አንተማ እኮ ዘወትር ከእኔ ጋር ነህ፤ የእኔ የሆነ ሁሉ ያንተ ነው።

፵፱. ነገር ግን አግባብስ በዚህ ደስ ሊለን ነው፤ ይህ ወንድምህ ሞቶ ተነሥቷልና፤ ጠፍቶም ተገኝቷልና።

፶. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ንኡሰ ክርስቲያንን በምታጠምቅበት ጊዜ እንዲህ አድርግ፤ ተቀብለህ በላያቸው ላይ እጅህን ጫንባቸው፤ በንስሐ ነጽተዋልና።

፶፩. በእነርሱ ላይ ከጸለይህ በኋላ

አጥምቆሙ፤ ወአግብኦሙ ውስተ ሠናይ መርዔት፤ እስመ ሶበ ታነ ብር እዴከ ዲቤሆሙ ይወርድ ላዕ ሌሆሙ መንፈስ ቅዱስ እምኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፴፬.እመቦ እምአኀው መሀይምናን ዘተስእለከ ወይቤለከ ለምንት ተወከ ፍኮ ለብእሲ ኃጥእ ወቦኑ መፍ ትው ትትፈሣሕ ምስሌሁ ትብሎ ዝንቱ እኁከ ሞተሂ ወሐይወ ተኀ ጕለሂ ወተረክበ እስመ መሓሪ እግዚአብሔር ወይ ሠሪ ኀጢአቶ ለዘነስሐ ወገብረ ሠናየ።

፴፭. ስማዕ ዘገብረ ዳዊት አመ ይኤብስ በብእሲተ ኦርዮ እምድ ኀረ አምነ አበሳሁ ወስኤሐ ወይቤ።

፴፮. ሚጥ ገጸከ እግዚኦ እምኀ ጢአትየ ወደምስስ ሊተ ኵሎ አበ ሳየ።

፴፯. ልበ ንጹሐ ፍጥር ሊተ እግ ዚኦ መንፈሰ ርቱዓ፬ ሐድስ ውስተ ከርሥየ፤

፴፰. ኢትግድፈኒ እምቅድመ ገጽከ፤ ወመንፈሰከ ቅዱሰ ኢታውፅእ እም ላዕሌየ።

፴፱. ዕሥየኒ ፍሥሓ ወአድኅኖ ተከ ወበመንፈስ አዚዝ አጽንዐኒ፤

አጥምቃቸው፤ ወደ በጎች መንጋም አግባቸው፤ በበላያቸው እጅህን በጫንህ ጊዜ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ በእ ነርሱ ላይ ይወርዳልና።

፴፬. ከወንድሞች ምእመናን ወገን ኀጢአተኛውን ሰው ለምን ተቀበል ኸው? ከእርሱ ጋርስ ደስ ይልህ ዘንድ በውኑ አግባብ ነውን? ብሎ የሚጠይቅህ ቢኖር፤ይህ ወንድምህ ሞቶ ነበረ ድኗል፤ ጠፍቶ ነበረ ተገ ኝቷል ብለህ ንገረው፤ይቅር ባይ እግዚአብሔር ንስሐ ገብቶ በጎ ሥራ የሠራውን፤ ኀጢአቱን ይቅር ይለዋልና።

፴፭. ዳዊት በኦርዮ ሚስት በበደለ ጊዜ በደሉን አምኖ ንስሐ ከገባ በኋላ ያደረገውንና እንዲህ ያለውን ስማ።

፴፮. አቤቱ ከኀጢአቴ ፊትህን መልስ፤ በደሌንም ሁሉ ደምስ ስልኝ።

፴፯. አቤቱ ንጹሕ ልብን ፍጠ ርልኝ፤ የቀናውንም መንፈስ በው ስጤ አድስ።

፴፰. ከፊትህ አትጣለኝ፤ ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አታውጣ።

፴፱. የማዳንህን ደስታ ስጠኝ፤ በጽኑ መንፈስም አጽናኝ።

፬ መገ ፡ ዘ-ገፀ

፯. ወአንተኒ ኤጲስ ቆጶስ ፈውሶሙ ለኃጥአን ከመ ጠቢብ ዐቃቤ ሥራይ፤ ወከመ ዐርክ ምእመን ዘይቴክዝ ወየጎሥሥ መድኀኒተ ለቢጹ ከማሁ አንተኒ ርድኦሙ ወአድኅኖሙ ወፈውሶሙ እምቍስለ ኃጢአት ለእለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ይድኅኑ እምኵነኔ።

፰. ወእመሰ ፈድፈደ ሕማሞሙ ሀበሙ ፈውሰ እንተ ትደመስስ ርስሐተ ወቅብያሙ ቅብዐ ሕይወት እንተ ታማስን ሕምዘ ሕማም ዘውእቱ ጸም ወጸሎት፤ ወአሥር ስብረተ አባሉሙ ለእለ ተሰብሩ በኀጢአት በስኢል ወበሰጊድ።

፱. ወእመሰ ዘንተ ኵሉ ገቢረክ ስእንከ ፈውሶቶሙ ኢትኩን ዲቤ ሆሙ ከመ ምሣር ዘይሜጽር ወከመ ጕድብ ዘይሰብር፤ አላ ዳዕሙ ከመ ጠቢብ ዐቃቤ ሥራይ ዘይበጥሕ በመላፂ ወያወፅእ ርስሐተ ሕማም እንተ ኀብዕት ውስጠ ወእምዝ ይክውን ጥዑየ ኵሉ አባሉ።

፲. ወእመሰ ርኢክ ብእሴ ጽልሕወ ዘየአቢ ተመይጦ ውስተ ንስሐ፤ አላ ባሕቱ የሐዩ በዕበድ ወበስሕተት ምትሮ እምቤተ ክርስቲያን፤ እስመ ፯. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ አንተም እንደ ብልህ ባለመድኃኒት ኃጥአንን አድናቸው፤ ለባልንጀራው እንደሚያዝንና መድኀኒትን እንደሚፈልግ ታማኝ ወዳጅ አንተም እንዲሁ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትን እርዳቸው፤ ከፍርድም ይድኑ ዘንድ ከኃጢአት ቍስልም ፈጽመህ አድናቸው።

፰. ሕማማቸው ቢጸና ግን ኀጢአትን የምትደመስስ መድኀኒትን ስጣቸው፤ የሕማም መርዝን የምታጠፋ የሕይወት ዘይትንም ቅባ ቸው፤ ይኸውም ጾምና ጸሎት ነው፤ በኃጢአት የተሰበሩትንም የሰውነታቸውን ስብራት በመለመንና በመስገድ እሠር።

፱. ይህን ሁሉ አድርገህ እነርሱን ማዳን ቢሳንህ በላያቸው እንደ ሚሰነጥቅ ምሣርና እንደሚሰብር ድጂኖ አትሁን፤ ነገር ግን በምላጭ በጥቶ በውስጥ የተሰወረውን ሕማም እንደሚያወጣ እንደ ብልህ ባለመድኀኒት ሁን እንጂ ከዚህ በኋላ ሰውነቱ ጤናማ ይሆናል።

፲. በስሕተትና በድንቁርና እየኖረ በንስሐ መመለስን አይሆንም ያለ ከዳተኛ ሰውን ብታይ ግን ከቤተ ክርስቲያን ለየው፤ ክፋትን ሁሉ

ይቤ አዕትቱ እምኔክሙ ኵሉ እስየ[3] ርቱዕ ትገሥጾ ወባሕቱ ኢርቱዕ ከመ ጸላኢ ትረስዮ እስመ አባልክ ውእቱ።

፶፬. ወኢትንሣእ ገጸ በውስተ ፍት ሕ፤ ወኢታድሉ ለባዕል ወለነ ዳይ።

፶፭. ወአንትሙ ኖሎተ አባግዕ ወዲ ያቆናት ኢመፍትው ትስ ምዑ ነገረ ሐሰት ወውዴት ላዕለ ብእሲ ንጹሕ ዘአልቦ አበሳ ከመ ታው ፅእም እምቤተ ክርስቲያን በአመ ክንዮ ነሢአ ገጽ ወህልያን ወአ ድልም ለገጽ፤ እስመ እለ ይገብሩ ከመዝ ይከውኑ አዕርክ ቲሁ ለዲ.ያብሎስ።

፶፮. አእምሩኬ ከመ ሀለወክሙ ትትፈደዩ በእንቲአሁ በቅድመ ምኵናኑ ለእግዚአብሔር፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል፤ ኢትቅትል ጻድቀ ምስለ ኃጥእ፤ ወኢትንሣእ ሕል ያነ ወቀቲለ ነፍስ እስመ ህልያን የዐውር አዕይንቲሆሙ ለጠቢባን፤ ወያማስን ቃለ ጽድቅ፤ ወኢታክ ብር ዕልወ እዝይነ ጎልያን ወኢት ፍልጥ ርትዐ በሐሰት[4] አላ ተዐቀቡ ወኢትግበሩ እኩየ ወኢምንተኒ፤ ወኢትፍትሑ ዘእንበለ ርትዕ፤ ወኢትትሀወሱ ምስለ ገበርተ ዐመፃ ከእናንተ አርቁ፤ ተብሏልና፤ ትመ ክረው ዘንድ ይገባል፤ ነገር ግን እንደ ጠላት ታደርገው ዘንድ አግ ባብ አይደለም ወገንህ ነውና።

፶፯. በፍርድ ጊዜም ፊት አይተህ ለድኃ ወይም ለባለጠጋ አታድላ።

፶፰. እናንተም የመንጋዎች ጠባቆ ችና ዲያቆናት ሆይ! መማለጃ በመ ቀበልና ፊት አይቶ በማድላት ምክ ንያት ከቤተ ክርስቲያን ታወጡት ዘንድ በደል በሌለው በንጹሕ ሰው ላይ ነገር ሥራንና የሐሰት ነገርን ትሰሙ ዘንድ አይገባም፤ እንደዚህ ያለ ሥራ የሚሠሩ ሰዎች የዲያብ ሎስ ወዳጆች ይሆናሉና።

፶፱. እግዚአብሔር በሚፈርድበት ቦታ ስለ እርሱ ብድራታችሁን ትከፍሉ ዘንድ እንዳላችሁ ዕወቁ፤ እንዲህ የሚል ጽሑፍ አለና፤ ጻድቁን ከኃጥኡ ጋራ አትግደል፤ ነፍስ ለመግደልም መማለጃ አት ቀበል፤ መማለጃ የጠቢባንን ዓይን ያሳውራልና፤ የዕውነትንም ቃል ያጠፋልና፤ ስለመማለጃም ወን ጀለኛውን አታክብር፤ እውነት ንም በሐሰት አትለውጥ፤ ተጠ በቁ እንጂ፤ ምንም ምን ክፉ ሥራን አትሥሩ፤ ያለ አግባብም

[3] ዘዳግ. ፲፮.፲፰

እስመ ይቤ በኢሳይያስ ነቢይ አሌ ሎሙ ለእለ ይብልዎ ለእኩይ ሠናየ፤ ወለሠናይ እኩየ፤ ወለእለ ይብልዎ ለብርሃን ጽልመተ፤ ወለጽልመት ብርሃነ፤ ወለእለ ይብልዎ ለጥዐ·ም መሪረ፤ ወለመሪር ጥዑመ [፳] ፤ አሌ ሎሙ ለእለ ይጠበቡ ለእከይ ወይብሉ ንሕነ ከመ ጠቢባን::

፶፯. ወእመሰ ገመጽክሙ ፍትሐ በዐመፃ አእምሩ ከመ ታመጽኡ ለርእስክሙ ዕንኔ ዐቢየ እስመ ይቤ እግዚእነ በከመ ኮነንክሙ ትትኬነኑ ወበመስፈርት ዘሰፈር ክሙ ይሰፍሩ ለክሙ::[፱]

፶፰. ወእመሰ ለበውክሙ ወጠየ ቅሙ ነገረ ፍትሕ ትፈልጥዎሙ ለእኩያን ወለሐሳውያን፤ ወለመ ስተዋድያን እለ ይፈቅዱ ይቅትሉ ቢጸሙ በዐመፃ እሉ እሙንቱ እለ ያመጽኡ ሀክክ ወየዐቅቡ ነገረ ከንቱ ወይሰፍሑ መሣግረ ለቢጸሙ በቃለ ከናፍሪሆሙ፤ ወለእለ ይገ ብሩ ከመዝ ያርኅቅዎሙ ከመ ኢያማስኑ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚ አብሔር::

፶፱. ወባሕቱ እመሰ ተመይጡ አትፍረዱ፤ ዐመፅን ከሚሠሩ ሰዎች ጋራም አንድ አትሁኑ፤ በነቢዩ በኢሳይያስ እንዲህ ተብሏ ልና፤ ክፉውን በጎ፤ በጎውን ክፉ፤ ለሚሉት ወዮላቸው፤ ብርሃኑን ጨለማ፤ ጨለማውን ብርሃን ለሚ ሉት፤ ጣፋጩን መራራ፤ መራራ ውንም ጣፋጭ ለሚሉት ወዮላ ቸው፤ ለክፋት ለሚጠበቡና እኛ ዐዋቆች ነን ለሚሉም ወዮላቸው::

፷. በዐመፅ ፍርድን ብታዳሉ ግን በራሳችሁ ታላቅ ቅጣትን እንደ ምታመጡ ዕወቁ ጌታችን እንደፈ ረዳችሁ ይፈረድባችኋል፤ በሰፈራ ችሁበትም መስፈሪያ ይሠፍሩባች ኋል ብሏልና::

፷፩. የፍርድ ነገርን አስተውላችሁ ብትረዱ ግን ወንድሞቻቸውን በዐ መፅ ይገድሉ ዘንድ የሚወድዱ ክፉዎችን ሐሰተኞችንና ነገር ሠሪ ዎችን ትለዩዋቸዋላችሁ ክርክርን የሚያመጡ ከንቱ ነገርንም የሚጠ ብቁ በከንፈራቸው ንግግር ለባልንጀ ራቸው ወጥመድን የሚዘረጉ እነ ዚህ ናቸው፤ እንደዚህ ያለ ሥራ የሚሠሩትንም የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዳያጠፉ ያርቋ ቸው::

፷፪. ነገር ግን ተመልሰው ንስሐ

[፳] አለ ፩. ፳ ፡
[፱] ማቴ. ፯ ፪

ወነስሑ ወንደጉ እስዮሙ ወገብሩ ሠናየ ይትወከፍዎሙ፤ ወይባእ ቤተ ክርስቲያን እስመ እሙንቱ ነሥኡ ሥጋሁ ወደሞ ለክርስቶስ።

፳. ወእመሰ ተወልደ ብእሲ ወቦ ውስተ አባሉ ተረፍ አኮኑ ይመ ትር አባሉ ከመ ኢይኩን ላዕሌሁ ኀፍረት፤ ወከማሁ አንትሙሂ አናሎተ አባግዕ ስድድዎሙ እም ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ለዕልዋን ወለመናፍቃን፤ እስመ ኀፍረት ውእቱ ለእመ ሀለዉ ምስ ሌክሙ እለ ኢየአምኑ በስሙ ለኢ የሱስ ክርስቶስ፤ ወግሙራ ምት ርዎሙ እምቤተ ክርስቲያን።

፳፩. አንትሙሰ ፍጹም አባለ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወውሉዳ ለቤተ ክርስቲያን።

፳፪. ወእመሰ ተረክበ ውስቴት ክሙ ተረፈ አባል ዘይኄሊ እኩየ ወይትከወስ ማዕከሌክሙ ወቀትል ወሐሜት ወፅርፈት፤ ወዘሰ ይገ ብር ከመዝ ፈጸመ ዙሉ መናግ ንቲሁ ለሰይጣን ወፀረፈ ላዕለ ቤተ ክርስቲያን ወለእለ ይገብሩ ከመዝ ያውፅእዎሙ እምቤተ ክርስቲያን ወይፍድይዎሙ በከመ ምግባሮሙ፤ ወግሙራ ይምትር ዎሙ እምሕዝበ እግዚአብሔር።

ቢገቡ ክፋታቸውንም ትተው በጎ ሥራን ቢሠሩ ይቀበሏቸው፤ ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይግቡ፤ እነርሱ የክርስቶስን ሥጋውንና ደሙን ተቀብለዋልና።

፳፫.ሰው ሲወለድ በአካሉም ትርፍ ቢኖርበት በላዩ ኃፍረት እንዳይሆ ንበት ትርፍ የሆነውን አካል የሚ ቈርጥ አይደለምን፤ እንደዚሁም እና ንተ በጎቹን የምትጠብቁ ሆይ ከሓዲ ዎችንና መናፍቃንን ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አስወጥታችሁ ስደ ዷቸው፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የማያምኑ ከእናንተ ጋራ ቢኖሩ ኀፍ ረት ነውና፤ ፈጽሞ ከቤተ ክርስ ቲያን ለይዋቸው።

፳፬. እናንተ ግን የክርስቶስ ፍጹም አካልና የቤተ ክርስቲያን ልጆች ናችሁ።

፳፭. ነገር ግን በእናንተ ውስጥ ክፉውን የሚያስብ አባል ያልሆነ ቢገኝ፤ በእናንተ መካከልም ግድያ ሐሜትና ስድብ ቢቀሰቀስ፤ እንደ ዚህ የሚያደርግ ሰው የሰይጣንን ተንኰል ሁሉ ፈጽሟል፤በክርስቲ ያንም ላይ ፅርፈትን አድርጓል፤ እንደዚህም የሚያደርጉትን ከቤተ ክርስቲያን ያስወጧቸው፤ እንደ ሥራቸውም ይክፈሏቸው፤ ፈጽመ ውም ከእግዚአብሔር ወገኖች ይለ ዩዋቸው።

፷፫. ናሁኬ ተሰርገወት ቤተ ክር ስቲያኑ ለእግዚአብሔር እስመ እም ኔሃ ወጽአ እኩይ አባል ዘነበረ ውስ ቴታ እንዘ የሀውክ፣ እሉ እሙንቱ፣ ማህጉላን ጸላእያነ ሠናይ ወመፍ ቀርያነ ንዋይ ወተወድሶ በከንቱ እለ ይጠበቡ ለእኩይ ወይ ዘርዉ አባ ግዐ መርዔቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ።

፷፬. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ወሕዝብ ይፍትሑ በጽድቅ እስመ ይቤ እግዚእነ እመ ሖርክሙ ፍኖተ ጠዋየ አነኒ አሐውር ምስሌክሙ ጠዋየ ፍኖተ።

፷፭. ወዓዲ ቦ ኀበ ይብል ምስለ ጻድቅ ትጸድቅ፣ ወምስለ ብእሲ ንጹሕ ንጹሐ ትከውን ወምስለ ጎሩይ ጎሩየ ትከውን ወምስለ ጠዋይ ትጠዊ።[1]

፷፮. ሑሩ እንከ በፍናት ንጹሕ ከመ ትርክቡ ክብረ ወሞገሰ በኀበ እግዚአብሔር ወሀልዉ በፅዱ ልብ ወተፋቀሩ በበይናቲክሙ ወይኩን ሰላም ማዕከሌክሙ።

፷፯. ወአንትሙ ኤጲስ ቆጶሳት ረዐይሙ ለሕዝብ በጽንዕ በፅዱ ሕሊና ወበርትዕ ወበኀብረት ከመ ትሰብሕም ለእግዚአብሔር በአ ሐቲ ሃይማኖት።

፷፰. እዝሆ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ትፀዳለች፤ እያወከ በው ስጧ የነበረው ክፉ አባል ከእርሷ ወጥቷልና፤ አጥፊዎች በጎ ነገርን የሚጠሉ፤ ገንዘብንና በከንቱ መወደ ስን የሚወድዱ ፤ ለክፉ ነገር የሚራ ቀቁ፤ የኢየሱስ ክርስቶስን መንጋ ዎች የሚበትኑ እነዚህ ናቸው።

፷፱. ለኤጲስ ቆጶሱና ለሕዝቡ በእውነት ይፈርዱ ዘንድ አግባብ ነው፤ ጌታችን ክፉ መንገድን ብት ሄዱ እኔም ከእናንተ ጋራ ክፉ መንገድን እሄዳለሁ ብሏልና።

፸. ዳግመኛም እንዲህ የሚል አለ፤ ከጻድቅ ሰው ጋራ ጻድቅ ትሆና ለህ፤ ከንጹሕ ሰው ጋራም ንጹሕ ትሆናለህ፤ ከተመረጠ ሰው ጋራም የተመረጠ ትሆናለህ፤ ከጠማማ ሰው ጋራም ጠማማ ትሆናለህ።

፸፩. እንግዲህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ክብርና ባለሟልነትን ታገኙ ዘንድ በንጹሕ ጎዳና ሂዱ፤ በአንድ ልብም ኑሩ፤ እርስ በርሳችሁም ተፋ ቀሩ፤ በመካከላችሁ ሰላም ይሁን።

፸፪. እናንተም ኤጲስ ቆጶሳት በአ ንዲት ሃይማኖት እግዚአብሔርን ታመሰግኑት ዘንድ ሕዝቡን በብር ታት በአንድ ሐሳብ በቅንነት ሆና ችሁ ጠብቋቸው።

[1] መዝ ፲፰፡ ፳፮

፷፮. ኩኑኬ ፩ደ ሥጋ ወ፩ደ መን ፈስ[፲፭] ወ፩ደ አሚነ በክመ ጸገ ወክሙ እግዚአብሔር በርትዕ።

፷፯. ዲያቆን ይንግሮ ለኤጲስ ቆጶስ ኮሎ ዘኮነ በክመ ክርስቶስ አልቦ ፩ዱ ዘገብረ ወኢምንትኒ ዘእንበለ በአብ እስመ ፩ዱ ሥምረት ዘአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

፷. ወእምከመ ነሥአ ዲያቆን ሚመተ እምጎበ ኤጲስ ቆጶስ ይኩን እዝነ፤ ወዐይነ ወአፈ ለኤጲስ ቆጶስ ወይንግሮ ትካዞሙ ለሕዝብ በክመ ይደሉ በክመ ነገሮ ዮቶር ለሙሴ ነቢይ ወተወክፈ ቃሎ።[፲፮] ወዝንቱ ክብር ይደሉ ለሕዝበ ክርስቲያን።

፷፩. ኢይፍታሕ ሕዝባዊ ወኢመ ላሕቅት ዘእንበለ ዳእሙ ሥዩማን ዘቤተ ክርስቲያን፤ እስመ ሰይጣን ያመጽእ መሣግረ ለአግብርተ እግዚአብሔር በጎበ ዕልዋን፤ ወይሜ ህሮሙ ፅእለተ ወፅርፈተ፤ አልቦኑ እምውስቴትነ ጠቢብ ዘይክል ፈቲሐ ማዕከሌነ በርትዕ።[፲፯]

፷፪. ኢታብሕሙኬ ለአሕዛብ ያእምሩ ምሥጢረ ጎቡአቲክሙ፤

፷፫. እግዚአብሔር በእውነት እን ደሰጣችሁ አንድ አካል፤ አንድ ልብ አንድ እምነት ይኑራችሁ።

፷፬. የአብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ እንድ ስለሆነ ክርስቶስ ያለ አብ ምንም ምን የሠራው አንድ ሥራ እንደሌለ ዲያቆኑ ለኤጲስ ቆጶሱ የሆነውን ይንገረው።

፷፭. ዲያቆኑም ከኤጲስ ቆጶሱ ሹመቱን ከተቀበለ በኋላ ለኤጲስ ቆጶሱ እንደ ጆሮ እንደ ዐይንና እንደ አፍ ይሁነው፤ ዮቶርም ለነቢዩ ለሙሴ እንደነገረው ቃሉንም እንደተቀበለው የሕዝቡን ችግራቸውን እንደሚገባ ይንገርላቸው፤ ይህ ክብር ለክርስቲያን ወገኖች ይገባል።

፷፩. ከቤተ ክርስቲያን ሹሞች በቀር ሕዝባዊ አይፍረድ፤ ሽማግሌዎችም አይፍረዱ፤ ሰይጣን ለእግዚአብሔር አገልጋዮች በወንጀለኞች ዘንድ አሸክላን ያማጣባቸዋልና፤ ስድብንና ፅርፈትንም ያስተምሪቸዋልና፤ በመካከላችን በእውነት መፍረድ የሚችል ብልህ ከውስጣችን የለምን።

፷፪.ምሥጢራችሁን ያውቁ ዘንድ ለአሕዛብ አትፍቀዱላቸው፤ በእና

[፲፭] ኤፌ ፬ ፡ ፬
[፲፮] ዘዳ ፲፰ ፳፩ – ፳፪
[፲፯] ፩. ቆሮ ፮ ፡ ፭

ወኢትንሥኡ፡ ስምዐ፡ እለ ኢየአ ምኑ ላዕሌክሙ፤ አላ ዕቀቡ ዘተጸ ገውክሙ እስመ ይቤ ሀቡ ዘነጋሢ ለነጋሢ፤ ወዘእግዚአብሔር ለእግ ዚአብሔር ::[፴፱]

፫፫. ወባሕቱ እመሰ ብክ ዕዳ ዘት ፈዲ ኢታገንዲ ውሂበ እንዘ ትብል ለእጉየ ምእመን እፈድዮ፤ ወለዘኢየአምንሰ ኢይፈድዮ ወባ ሕቱ ግበር በከመ ወሀበ እግዚእነ ጸባሕተ ::

፫፬. ወአንትሙሰ አግብርተ እግ ዚአብሔር ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ለክ ርስቶስ፤ ወእመሰ ርኢክሙ ማዕ ከለ አጎው ጋዕዘ ወተስናነ ርቱዕ ትንግርዎሙ ለሥዩማን በእንቲ አሆሙ፤ እመኒ እኩያነ ልማድ ወገ ባርያነ ሀክክ ወጸላእያነ ሠናይ ወኢ የሐውሩ በፍኖተ ርትዕ፤ ወለእለ ከመዝ ገሥፅዎሙ ወአስተጎፍር ዎሙ::

፫፭. ወእምከመሰ ነስሑ ተወክፍ ዎሙ፤ ወእምከመ ገበርክሙ ከመዝ ረሰይክሙ ሰላመ ማዕከለ አጎው ወአድጎንክዎሙ እምጎጢአት::

፫፮. መፍትውኬ ትሥረዩ ወትጎ ድጉ አበሳ ለቢጽክሙ፤እስመ አዘዘ እግዚአብሔር ለጴጥሮስ ሰብ ይበሉ እመሰ አበሰ ሊተ ቢጽየ ማ.መጠነ ንተዎ ላይ ያላመኑትን ሰዎች ምስክርነት አትቀበሉ፤ የተሰጣች ሁትን ጠብቁ እንጂ፣ የንጉሥን ለንጉሥ፤ የእግዚአብሔርንም ለእ ግዚአብሔር ስጡ ብሏልና::

፫፯. ነገር ግን የምትከፍለው ዕዳ ቢኖርብህ ጌታችን ግብርን እንደ ሰጠ አድርግ እንጂ፣ ለአማኙ ወን ድማ እከፍለዋለሁ ለማያምነው ግን አልከፍለውም እያልህ መስጠ ትን አታቁይ::

፫፰. የእግዚአብሔር አገልጋዮች እናንተስ የክርስቶስን ትእዛዞች ጠብቁ፤ በወንድሞቻችሁ መካከል ጸብንና ክርክርን ብትሰሙ ስለ እነርሱ ለሹሞቹ ትነግሯቸው ዘንድ ይገባል፤ ልማዳቸው የክፉ ክርክርን የሚያደርጉ በጎ ነገርንም የሚጠሉ በቅንነት መንገድ የማይ ሄዱ ቢሆኑም እንደ እነዚህ ያሉ ትን ሰዎች ገሥጿቸው፤ አሳፍሯ ቸውም::

፫፱. ንስሓ ከገቡ ግን ተቀበሏቸው፤ እንደዚህ ካደረጋችሁም በወንድሞ ቻችሁ መካከል ሰላምን አደረጋችሁ፤ ከኀጢአትም አዳናቸኋቸው ::

፵. ለባልንጀሮቻችሁም በደላቸ ውን ይቅር ብላችሁ ኀጢአታቸ ውን ታስተሠርዩላቸው ዘንድ ይገ ባል፤ ባልንጀራዬ ቢበድለኝ ምን

እኅድግ ሎቱ ስብዐኑ ወይቤሎ እግዚእነ ኢየሱስ ኢይብለከ ስብዐ አላ ዓዲ ስብዐ በበስብዕ ::[16]

፹፮. ከመዝኬ ይፈቅድ እግዚአ ብሔር ይግበሩ አርዳኢሁ፤ ወግ ሙራ ኢያኅድሩ ቂመ ወመዓተ ወ·ስተ ልቦሙ ወኢ·ፍትወተ እኩየ::

፹፯. አላ ባሕቱ ይግበሩ ሰላመ ማዕከሌሆሙ ከመ ይሕየዉ በ፩ ልብ እስመ ይቤ እግዚእነ ብፁዓን ገባርያነ ሰላም እስመ እሙንቱ ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ::

፹፰. ኢመፍትውኬ በሰንበተ ክርስቲያን ትግበሩ ቅስተ አላ ዳዕሙ ሰላመ ወፍትሕሰ ይኩን በባዕዳን መዋዕል::

፹፱. ወአንትሙሰ ኤጲስ ቆጶሳት ርቱዕ ይንበሩ ምስሌክሙ ካህናት ወዲያቆናት በውስተ ፍትሕ ወኢ ትፍትሑ በአድልዎ ወነሚአ ገጽ፤ አላ ፍትሑ በጽድቅ ወበርትዕ ከመ አግብርተ እግዚአብሔር::

፺. ወእመቦ ዘበ ተስናን ምስለ ካልኡ ይምጽኡ ክልኤሆሙ ጎቡረ

[16] ማቴ ፲፰ - ፳፪. ፳፪

ያህል ጊዜ ይቅር ልበለው ሰባት ጊዜ ነውን፤ ባለው ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ሰባ ጊዜ ሰባት ነው እንጂ ሰባት ጊዜ አይደለም ብሎ እግዚአብሔር ጴጥሮስን አዝዞታልና::

፹፭. እግዚአብሔር ደቀ መዛሙርቱ እንደዚህ ያደርጉ ዘንድ ይወዳል፤ ቂምንና ቁጣን ክፉ ምኞትንም ፈጽመው በልባቸው እንዳ ያሳድሩ ይወዳል::

፹፮. ነገር ግን በእነርሱ መካከል ሰላምን ያድርጉ፤ ጌታችን እንዲህ ብሏልና፤ ሰላምን የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤ እነእርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና::

፹፯. በክርስቲያኖች ሰንበት ሰላ ምን ብቻ ነው እንጂ ክርክርን ታደርጉ ዘንድ አይገባም፤ ፍርድ ግን በሌሎች ቀኖች ይሁን::

፹፰. እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ግን በፍርድ ጊዜ ካህናትና ዲያቆናት ከእናንተ ጋራ ይቀመጡ ዘንድ ይገባል፤ በአድልዎና ፊት በማየት አትፍረዱ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር አገልጋዮች እንደመሆናችሁ በእውነትና በቅንነት ፍረዱ::

፹፱. ከወንድሙ ጋራ ክርክር ያለው ሰው ቢኖር ሁለቱም በአን

ወይቁሙ ውስተ ዐውድ ወበከመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ ፍትሑ እንከ ማዕከሌሆሙ በጽድቅ ወበርትዕ።

፹፪. ዑቁ ፍጡነ ወዕርቅዎሙ፤ ወግበሩ ሰላመ ማዕከሎሙ ዘእን በለ ይፃእ ፍትሕ እምነበ ኤጲስ ቆጶስ ዲበ ዘአበሰ እስመ ሀሎ ምስሌክሙ ውስተ ዐውደ ፍትሕ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር።

፹፫. ወእመሰ ቦ ዘይቤ ዕገሌ ፀረፈ ላዕለ ስመ ክርስቶስ ወላዕለ እግ ዚአብሔር ወኢየሐውር በፍኖተ ርትዕ ኢትጐጕዑ ፍትሐ ዘእንበለ ይቁም ካልኡ፤ ወእምከመ መጽኡ ኀቡረ ፍትሑ ማዕከሎሙ እስመ ፍትሕ ዘትወጽእ እምኔክሙ ትወ ስድ ውስተ ሕይወት፤ ወካዕበ ታወ ርድ ውስተ ዞነኔ ዘለዓለም እስመ ይቤ እግዚእነ ትልዉ ጽድቀ ወር ትዐ።[፲፯]

፹፬. ወለዘሰ ተዐውቀ ገሃደ አበ ሳሁ በርትዕ አቅምዎ፤ ወውእቱኬ ውጹእ እምሕይወት ዘለዓለም ወኢይሬእያ ለስብሐተ እግዚአብ ሔር ወይትኃፈር በኀበ ቅዱሳን፤ ወእመሰ ፈታሕክሙ በዐመፃ ትረ ክቡ ዞነኔ ወትትፈደዩ በከመ ምግ ድነት መጥተው በአደባባይ ይቁሙ፤ በሕግ እንደተጻፈም በመካከላቸው በእውነትና በቅንነት ፍረዱ።

፹፭. ፈጥናችሁ ዐውቃችሁ አስታ ርቋቸው፤ በበደለው ላይ ከኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ ፍርድ ሳይወጣ በመካ ከላቸው ሰላምን አድርጉ፤ በፍርድ አደባባይ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናንተ ጋር አለና።

፹፮. ዕገሌ በክርስቶስ ስምና በእግ ዚአብሔር ላይ ተሳደበ የሚል ሰው ቢኖር በቅንነት መንገድ ባይሄድ ባላጋራው ሳይቆም ቸኩላችሁ አት ፍረዱ፤ አንድነት ቢመጡ ግን በመ ካከላቸው ፍረዱ፤ ከእናንተ የም ትወጣ ፍርድ ወደ ሕይወት ታደ ርሳለችና፤ ዳግመኛም ወደ ዘለዓ ለም ቅጣት ታወርዳለችና፤ ጌታች ንም እውነትንና ቅንነትን ተከተሉ ብሏልና።

፹፯. በደሉ ተገልጦ የታወቀውን ግን በሚገባ ወስኑበት፤ እርሱም ከዘለዓለም ሕይወት የወጣ ነው፤ የእግዚአብሔርንም ክብር አያይም፤ በቅዱሳንም ዘንድ ያፍራል፤ በዐ መፅ ብትፈርዱ ግን ቅጣትን ታገ ኛላችሁ፤ እግዚአብሔር በሶስና

[፲፯] ዳን ፲፪ ፸፮

ባሪክሙ በከመ ፈደዮሙ እግዚአብ ሔር ለክልኤቱ ረበናት እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ሶስና።[፲፯]

፹፩. ተዐቀቡኬ እምነቢበ ሐሰት እስመ ዘይነብብ ሐሰተ ብዙኀ ይት ኬነን ።

፹፪. ኢትኩኑ ከመ ዕደው እለ ወጽኡ አምሕግ ወእለ ነገቡ ሐሰተ ላዕለ ናቡቴ በሰማርያ። [፲፰] ወበከመ ማኅበረ አይሁድ እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ እግዚእነ በኢየሩሳሌም ወእለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ እስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት።[፲፱]

፹፫. መፍትውኬ ይኩኑ ስምዐ ዕደው የዋሃን እለ አልቦሙ መዓት ንጹሓን ወኄራን ወመፍ ቀርያነ ትሕትና ወምእመናን ወመ ምለክያነ እግዚአብሔር እለ አል ቦሙ እከይ፣ እስመ ይደሉ ስምዐ ንጹሓን እለ አልቦሙ ነውር ወዘ ጥዩቅ ስምዖሙ።

ላይ ሐሰት የተናገሩትን ሁለቱን ረበናት ፍዳቸውን እንደከፈላቸው እንደ ሥራችሁ ፍዳችሁን ትቀበላ ላችሁ።

፹፩. ሐሰትን ከመናገር ተጠበቁ፤ ሐሰትን የሚናገር ሰው በብዙ ይፈ ረድበታልና።

፹፪. በመሰማርያ በናቡቴ ላይ ከሕግ ወጥተው ሐሰትን እንደ ተናገሩ ሰዎች አትሁኑ፣በኢየሩሳ ሌም በጌታችን ላይ ሐሰትን እንደ ተናገሩ እንደ አይሁድ ማኅበርም፤ በሰማዕታት መጀመሪያ በእስጢ ፋኖስም ላይ ሐሰትን እንደተናገሩ አትሁኑ።

፹፫. የዋሆች፤ የማይቆጡ፤ ንጹ ሐን፤ ቸሮች፤ ትሕትናን የሚወ ድዱ ፤ የታመኑ፤ እግዚአብሔርን የሚያመልኩ ሰዎች፤ ምስክር ይሆኑ ዘንድ አግባብ ነው፤ ነውር የሌለባቸው ምስክርነታቸውም የተ ረጋገጠ፤ የንጹሐን ሰዎች ምስክር ነት ይገባልና።

[፲፯] ዳን ፲፫. ፶፩-፷
[፲፰] ነገ ፩ ፳፩
[፲፱] ግብ ሐዋ. ፮ ፲፩-፲፫

፻፷. ወለእለሰ የሐይዉ ከመዝ ኢትትወከፉ ስምዖሙ ወእመሂ ስምዖሙ ኀብረ ለብዙኃን ሰማዕተ ሐሰት በአሒቲ ምክር ኢትስምዑ ቃሎሙ እስመ ይቤ ኢትኅበር ውስተ ማኅበሮሙ ዘደም ፤ ወዓዲ እዙዝ ውስተ ሕግ ወውዴተ ሐሰት ኢትሰጠው ወኢት ንበር ምስለ ዘይዔምፅ ከመ ኢት ኩን መዐምፀ ስምዐ ወኢትደመር ምስለ ብዙኃን ለዐምፆ።[፰]

፻፷፩. ወእመሰበ ዘመጽአ ኀቤክሙ ውስተ ፍትሕ ሕቱ ሕይወቶ ዘከመ እፎ ውእቱ ግዕዙ ወልማዱ፤ ወተረክቡ ሰማዕት በእንቲአሁ ከመ አልቦ ጹግ አላ ዳእሙ የኀሥሥ ጽድቀ ወመፍቀሬ እግዚአብሔር ወተወካፌ ነግድ ወመፍቀሬ ነዳያን ወመፍቀሬ አኀው ዘኢያፈቅር ረባሐ ወኢመሣጢ ወኢሰካሪ፤ ወኢሐካይ መሓሪ ዘኢይሰፍሕ እደሁ ውስተ ትዕግልት ወለዘከመዝ ግብሩ ፍትሑ ሎቱ በጽድቅ።

፻፷፪. ነገር ግን እንደዚህ የሚኖሩትን ሰዎች ምስክርነታቸውን አትቀበሉ፤ የብዙዎች የሐሰተኞች ምስክሮች ምስክርነታቸው በአንዲት ምክር ቢተባበር ቃላቸውን አትስሙ፤ ደምን ከሚያፈሱ ማኅበር ጋራ አትተባበር ብሏልና፤ ዳግመኛም በኦሪት የሐሰት ነገር ሥራን አትቀበል ተብሎ ታዝዟል፤ ሐሰተኛ ምስክርም እንዳትሆን ከሚዋሸም ጋር አትኑር፤ ለአመፅም ከብዙዎች ጋራ አትጨመር።

፻፷፫. ለፍርድ ወደ እናንተ የመጣ ሰው ቢኖር፤ ግብሩና ልማዱ እንዴት እንደሆነ ሕይወቱን መርምሩ፤ ክፋት እንደሌለበት፤ ነገር ግን ጽድቅን የሚፈልግ እግዚአብሔርንም የሚወድ እንግዳ ተቀባይ ነዳያንን የሚወድ፤ ወንድሞችን የሚወድ፤ ገንዘብን የማይወድ፤ ነጣቂ፤ ሰካራም፤ ሰነፍ ያይደለ፤ የሚራራ፤ እጁን ወደቅሚያ የማይዘረጋ እንደሆነ ምስክሮች ቢገኙ ሥራው እንዲህ ለሆነ ሰው በእውነት ፍረዱለት።

፰ ዘፀ ፳፫ - ፪

፮. ወለዘሰ ይነብብ ሐሰተ ላዕለ ቢጹ ገሥጾ እስመ ቀታሌ እጉሁ ውእቱ ክመ ርእዮሙ ካልአን ይፍርሁ ወኢይትልዉ ፍኖቶ።

፯፩. ወእመሰ ቦ ዘተዐውቀ አበሳሁ በውስተ ፍትሕ ገሥጾ ወአስ ተጋፍርዎ በክመ አቅድምነ ነጊረ።

፯፪. እመ ቦ ዘሰክየ ኢትፍትሑ ለ፩ዱ ዘእንበለ ዳእሙ የሀልዉ ክልኤሆሙ ኅቡረ ውስተ ዐውድ ወእመሰ ፈታሕክሙ ለ፩ በዐመፃ ዘእንበለ ይቁም ካልዑ ውስተ ዐውደ ፍትሕ ኮንክሙኬ ክመ ነባ ብያነ ሐሰት ወክመ ረበናት እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ሶስና በባቢሎን፤ ወእሙንቱሰ አውረድዋ ውስተ ፍትሐ ሞት ወባሕቱ ለሶስና አድ ኅና ዳንኤል ነቢይ፤ ወለእለሂ ሐሠዉ ላዕሌሃ አውረዶሙ ውስተ ኦነኔ ሞት።[፳፩]

፯፫. ወክማሁ አንትሙኒ ለእመ ኢፈ ታሕክሙ በጽድቅ ወበርትዕ ይመ ጽእ ላዕሌክሙ መቅሠፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር።

፯፬. ባልንጀራው ላይ ሐሰትን የሚ ናገረውን ግን፣ ሌሎች አይተው ይፈሩ ዘንድ ጕዳናውንም እንዳይ ከተሉ ገሥጹት፤ ወንድሙን ገዳይ ነውና።

፯፭.በደሉ የታወቀ ሰው ቢኖር አስቀድመን እንደተናገርን በፍርድ ጊዜ ገሥጻችሁ አሳፍሩት።

፯፮. የከሰሰ ሰው ቢኖር ሁለቱም በአንድነት በአደባባይ ሳይኖሩ ለአ ንዱ አትፍረዱ፤ ባላጋራው በአደባ ባይ ሳይቆም ለአንዱ በማድላት ብት ፈርዱ ግን በሐሰት እንደሚፈር ዱና በባቢሎን በሶስና ላይ ሐሰትን እንደተናሩ ረበናት ትሆናላችሁ፤ እነርሱ ወደሞት ፍርድ አውርደ ዋት ነበር፣ ነገር ግን ነቢዩ ዳንኤል ሶስናን አዳናት በእርሷ ላይ ሐሰት የተናገሩትንም ወደ ሞት ቅጣት አወረዳቸው።

፯፫. እንደዚሁም እናንተ በእውነ ትና በቅንነት ካልፈረዳችሁ የእግ ዚአብሔር የቀጣው መቅሠፍት በእናንተ ላይ ይመጣባችኋል።

፳፩ ዳን ፲፫ ፶፱

፲፬. ወባሕቱ እመሰ ፈታሕክሙ በጽድቅ ወበርትዕ ትረክቡ ዐስበ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም።

፲፭. ዑቁኬ አኀው ፍቁራን ወግበሩ ሠናየ ዅሉ ጊዜ ከመ ትርክቡ ክብረ በኀበ እግዚአብሔር ምስለ አበው ቅዱሳን አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ በመንግሥተ ሰማያት ውኢተ ሕይወት ዘለዓለም እስመ ርትዕ በኀበ እግዚአብሔር ውእቱ።

፲፮. ፍትሑ እንከ በጽድቅ ወበሰላም ዘእንበለ መዓት እስመ ዘያም እዕ ቢጾ በከንቱ ይክውን መክፈልተ ገሃነም እስመ ተብህለ ዘእን በለ ይዕርብ ፀሐይ አቍርሩ መዓ ተክሙ፤ወኢትሀብሥ ፍኖተ ለሰይጣን ዘይሰርቅኒ ኢይሰርቅ። [፵፩]

፲፯. ወካዕበ ይቤ ዳዊት ተምዑ ወኢ ተአብሱ[፵፪] ተፋቀሩኬ በበይና ቲክሙ፤ ወአዕትቱ እከየ እምል ብክሙ።

፲፰. በእውነትና በቅንነት ብትፈርዱ ግን በጎ ዋጋንና የዘለዓለም ሕይወ ትን ታገኛላችሁ።

፲፱. የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ አስተውሉ፤ ከቅዱሳን አባቶች ከአ ብርሃም፣ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋራም በመንግሥተ ሰማያት በዘ ለዓለም ሕይወት ከእግዚአብሔር ክብርን ታገኙ ዘንድ ሁልጊዜ በጎ ሥራን ሥሩ እውነት በእግዚአ ብሔር ዘንድ ነውና።

፳፪. እንግዲህ ያለቍጣ በእውነትና በሰላም ፍረዱ፤ ባልንጀራውን በከ ንቱ የሚያስቈጣ ሰው የገሃነም እድል ፈንታ ይሆናልና፤ ፀሐይ ሳይ ገባ ቍጣችሁን አርቁ፤ ለሰይጣንም መንገድን አትስጡት፤ የሚሰርቅም አይስረቅ ተብሏልና።

፳፫. ሁለተኛም ዳዊት ተቈጡ ግን አትበድሉ ብሏል፤ እርስ በርሳችሁ ተፋቀሩ፤ ከልባችሁም ክፋትን አስ ወግዱ።

[፵፩] ኤፌ ፬ ፡ ፳፮
[፵፪] መዝ ፬ ፡ ፭

፯፫. ስምዑ ዘይቤ በወንጌል መምህርነ ወእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሶበ ታበውእ አምኃከ ውስተ ምሥዋዕ ወበህየ ተዘከርከ ከመቦ እኁከ ዘተኀየሰከ ጎድግ ህየ መባዓከ ቅድመ ምሥዋዕ ወሑር ቅድመ ተኳነን ምስለ እኁከ ወእምዝ ገቢአከ አብእ አምኃከ።[፩፭]

፯፬. ወመሥዋዕቱስ ለእግዚአብሔር ልብ የዋህ ወመንፈስ ትሑት ፤ ጸሎት ወአኰቴት።

፯. ወእመሰ አምዐዕከ ቢጸአ ወአኀዘንከ ልቦ ኢይትዌከፍ እግዚአብሔር መሥዋዕተከ ወጸሎተከ።

፯፩. መፍትውኬ ለክሙ አ አኀው ፍቁራን ትጸልዩ ወት ስእሉ ኵሉ ጊዜ ወትንግሩ ስእለተክሙ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ያዕትት እምኔክሙ ኵሎ ቍጥዓ ወመዓተ ፤ ስብሕዎ

፯፫. መምህራችን ፤ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል ያለውን ስሙ ፤ መባህን ወደ መሠዊያው በም ታቀርብ ጊዜ በዚያ የተጣላህ ወንድምህ እንዳለ ብታስብ መባ ህን በመሠዊያው ፊት ትተህ ሂድና አስቀድመህ ከወንድምህ ጋራ ታረቅ ፤ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ መባህን አቅርብ።

፯፬. የእግዚአብሔርም መሥዋ ዕቱ ቅን ልብና ትሑት መንፈስ ጸሎትና ምስጋና ነው ።

፯. ወንድምህን ብታበሳጭ ፤ ልቡንም ብታሳዝን ግን እግዚ አብሔር መሥዋዕትህንና ጸሎት ህን አይቀበልህም።

፯፩. የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፤ ቊጣንና መዓትን ሁሉ ከእናንተ ያርቅ ዘንድ ሁልጊዜ ትጸልዩና ትለምኑ ዘንድ ወደ እግዚአብሔርም ልመናችሁን ትነግሩ ዘንድ አግባብ ነው፤

፩፭ ማቴ ፭ ፡ ፳፫ - ፳፬

ለእግዚአብሔር ወትረ በበጊዜሁ ፤ ወተዘክሩ ስሞ ልዑለ ፤ ከመ ያስከል እምላዕሌክሙ ጽልአ ወመዓተ ወቂመ ከመ ትክህሉ ጸልዮ በልብ ንጹሕ ዘአልቦ ርስሓት ፤ እስመ አዘዘነ እግዚአብሔር ናፍቅር ጸላእተነ ወኢ ንጽላእ አዕርክቲነ ፤ ወካዕበ ይቤ ኢትጽላእ ኵሎ ሰብአ እም ውስቴቶሙ ገሥጾ ወእምውስ ቴቶሙ መሐር ፤

፪፪. ወኢትጽልኦ ለእኁከ በም ልዐ ልብከ ወኢትስማዕ ውዴተ በላዕሌሁ ፤ ወኢትትዐቀፍ በእ ንቲአሁ ወኢትስድዶ ለግዩር ዘይነብር ኀቤከ እስመ አንተኒ ግዩረ ኮንክ በምድረ ግብጽ ፤ ወኢትጽልኦ ለኤዶማዊ እስመ እኁከ ውእቱ።[፳፯]

፪፫. ወዳዊትኒ ይቤ ወእመኒ ፈደይክሙ ለእለ ይፈድዩኒ እኩየ ለያውድቁኒ ጸላእትየ ዕራቅየ።[፳፰]

፳፯ ዘዳግ ፳፫ ፯

፳፰ መዝ ፯ ፭

እግዚአብሔርን ዘወትር በየጊ ዜው አመስግኑት ፤ ዕድፈት በሌለበት በንጹሕ ልብ መጸለይ እንድትችሉም ከእናንተ ጥላቻ ንና ቊጣን ቂምንም ያስወግድ ዘንድ ልዑል ስሙን ጥሩ ፤ እግዚአብሔር ጠላቶቻችንንም እንዳንጠላ አዝዞናልና ፤ ሀለ ተኛም ሰውን ሁሉ አትጥላ ፤ ከእነርሱ ውስጥ ያሉትን ገሥፅ፤ ከእነርሱም ውስጥ ላሉት ራራ።

፪፬. ወንድምህን በሙሉ ልብህ አትጥላው ፤ ነገር ሥራንም በእርሱ ላይ አትስማ፤ በእርሱም ነገር አትሰነካከል፤ በአንተ ዘንድ የሚኖረውን መጻተኛም አታባ ርረው፤ አንተም በግብጽ አገር መጻተኛ ሆነህ ነበርና፤ የኤዶም ሰውንም አትጥላው፤ ወንድምህ ነውና ።

፪፭. ዳዊትም እንዲህ አለ፤ ለሚ መልሱልኝ ሰዎች ክፉን መልሼ ላቸው እንደሆነ ጠላቶቼ ራቁ ቴን ይጣሉኝ፤

አንቀጽ ፲ወ፩

በእንተ ከመ መፍትው ለክርስቲያን ይጎድጉ ወትረ አበሳ ለቢጸሙ፤ ወኢያንብሩ ውስተ ልቦሙ ቂመ ፤ ወኢየኀልዩ እከየ።

፩. ወእመሰ ትፈቅዱ ትኩኑ ክርስቲያነ ጥዩቀ ሐሩ በፍኖተ እግዚአብሔር ወፍትሑ ዅሉ ማእሠረ ኃጢአት[፩] ፤ እስመ አዘዘክሙ መድኀን ትጎድጉ አበሳ ለቢጽክሙ ስብዐ በበስ ብዕ ።[፪]

፪. ወእመሰ ኢትፈቅዱ ትሥረዩ ሎሙ ስምዑ ዘይቤ ኤር ምያስ ነቢይ ወአንተሰ ሶበ ኀለይከ በልብከ እከየ፤ ወዐቀብከ ኦልአ ወፈታሕከ በመዓት ኢት ክል ዐሪገ ጸሎትከ ኀበ እግዚ አብሔር፤ እስመ ኢገበርከ ትእ ዛዘቲሁ ለእግዚእከ ።[፫]

፫.ወእመ ኀደገ አበሳሁ ለእኁከ ፀተ ያተ ወኀ ጊዜ ኮንከ ሕፁፀ መዓት ወብዙኀ ምሕረት

፩ ኢሳ. ፶፰ - ፮
፪ ማቴ. ፲፰ ፡ ፳፪ -፳፪
፫ ዘካር. ፯ ፡ ፲፯

አሥራ አንደኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ዘወትር የወንድ ሞቻቸውን በደል ይቅር ይሉ ዘንድ ፤ በልቦናቸውም ቂምን እንዳያኖሩ ፤ ክፋትንም እንዳ ያስቡ እንደሚገባ ይናገራል።

፩. ፈጽማችሁ ክርስቲያንን ትሆኑ ዘንድ ብትወዱ ግን በእ ግዚአብሔር መንገድ ሂዱ ፤ የኀ ጢአት ማሠሪያንም ሁሉ ፍቱ፤ መድኀኔ ዓለም ሰባ ጊዜ ሰባት ይቅር ትሉ ዘንድ አዝዟችኋልና።

፪. ይቅር ትሏቸው ዘንድ ባት ወዱ ግን ነቢዩ ኤርምያስ የተና ገረውን ስሙ አንተ ፤ በልቡናህ ክፋትን ብታስብ ፤ ጠብንም ብትጠባበቅ ፤ በቊጣም ብትፈ ርድ ጸሎትህ ወደ እግዚአብሔር ማረግ አትችልም ፤ የጌታህን ትእዛዝ አልሰራህምና ።

፫. የወንድምህን በደል አራት መቶ ዘጠና ጊዜ ይቅር ብትል ግን ራስህን ታድን ዘንድ

ከመ ታድኅን ርእሰከ ፤ ወእመሰ ገበርከ ከመዝ ትክውን ወልደ ለአቡከ ዘበሰማያት ወሰባ ሰአልከ ንቤሁ ይሰምዐከ ጸሎተከ ከመ ዐርክ ምእመን።

፬. ወበእንተዝ ኤጲስ ቆጶሳት ሶበ ተጋባእክሙ ለጸሎት ወለስብሐት ወለቅኔ ፤ ወለአ ንብቦ ቃለ ተግሣጽ አንብቡ ቃለ መጻሕፍት ቅዱሳት።

፭. ወይቁም ዲያቆን ማዕከሌ ክሙ እንዘ ይጸርሕ በዐቢይ ቃል ወይብል እመ ቦ ዘቦ ውስተ ልቡ ቂም ወቅንአት ወጾኅሉት ወዘሱ እኩይ ላዕለ ቢጹ ፍጡነ ይትዐረቅ ምስ ሌሁ፤ ወእምዝ ይትቄክፍ እግዚአብሔር ጸሎቶሙ ወስእለ ቶሙ ።

፮. ወሶባ ትበውኡ ከመዝ በሉ፤ ሰላመ እግዚአብሔር የሀሉ ውስተ ዝንቱ ቤት፤ ወእመቦ ህየ ወልደ ሰላም ያዕርፍ ሰላምክሙ ላዕሌሁ።[፱] በከመ ጽሑፍ ሰላም ውእቱ ለርኁቃን ወለቅሩባን ሕዝብ እለ የአምኑ በክርስቶስ።[፲]

፱ ማቴ.፲ - ፲፪
፲ ኤፌ. ፪ - ፲፯

ቸርነትህ የበዛ ቍጣህም ያነሰ ሆንህ ፤ እንዲህም ብታደርግ የሰማያዊ አባትህ ልጅ ትሆና ለህ፤ ወደ እርሱም በለመንህ ጊዜ እንደታመነ ባልንጀራ ጸሎ ትህን ይሰማሃል፣

፬. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶሳት ሆይ ለጸሎትና ለምስጋና፤ ለአገልግ ሎት የተግሣፅን ቃልም ለማ ንበብ በተሰበሰባችሁ ጊዜ ቅዱ ሳት መጻሕፍትን አንብቡ።

፭. ዲያቆኑም በታላቅ ድምፅ አሰምቶ እየተናገረና እንዲህ እያለ በመካከላቸው ይቁም፤ በባ ልንጀራው ላይ በልቡ ቂምና ቅናት፤ ክዳትና ክፋት ሁሉ ያለው ቢኖር ከእርሱ ጋር ፈጥኖ ይታረቅ ፤ ከዚህ በኋላ እግዚአ ብሔር ልመናቸውንና ጸሎታ ቸውን ይቀበላል።

፮. ወደ ቤትም በምትገቡ ጊዜ እንዲህ በሉ ፤ በዚህ ቤት የእግ ዚአብሔር ሰላም ይደር በሉ ፤ በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር በክ ርስቶስ ላመኑ ሰዎች ለራቁ ትም ፤ ለቀረቡትም ሕዝቦች ሰላም ነው ተብሎ እንደተጻፈ፤ ሰላማችሁ በእርሱ ይደር።

፮. መፍትው ኵሎሙ እለ ይብ ውኡ ውስተ ቤተ ክርስቲ ያኑ ለእግዚአብሔር ይስአሉ ኀቤሁ ከመ ይፈኑ ሰላመ ላዕለ ሕዝቡ::

፯. መፍትው ኤጲስ ቆጶሳት ይኩኑ ገባርያነ ሰላም፤ ወመሐ ርያነ እለ ይሠርዩ ለዘአበሰ ላዕሌሆሙ፤ ወይትዌከፉ ንስሐ ሆሙ ለእለ ይትመየጡ ኀበ እግዚአብሔር::

፰. ወእመሰ ኢገብሩ ከመዝ ኢይሰመዩ ኤጲስ ቆጶሳተ፤ አላ ዳእሙ ይሰመዩ አቢቦሎሳው ያን እኩያነ::

፱. ወእመሰ ይጼሊ ኤጲስ ቆጶስ ሰላመ በእንተ ባዕዳን እፎኬ እንከ ለሊሁ ኢይከውን ሰላማዊ ከመ ኢይኩን ወልደ ጽልመት ወይሰመይ ወልደ ብርሃን::

፲. ወእመሰ ለሊሁ አልቦ ሰላም እፎ ይክል ውሂበ ለካ ልኣን::

፲፩. ወወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስ ቲያን የሚገቡ ሁሉም በሕዝቡ ላይ ሰላምን እንዲልክ ወደ እርሱ ይለምኑ ዘንድ አግባብ ነው::

፲፪. ኤጲስ ቆጶሳት ሰላምን የሚያ ደርጉ፤ እነርሱንም የበደሏቸውን ይቅር የሚሉ፤ ርኅሩኃን ወደ እግዚአብሔር የሚመለሱትንም ንስሐቸውን የሚቀበሉ ይሆኑ ዘንድ አግባብ ነው::

፲፫. እንደዚህ ባያደርጉ ግን ኤጲስ ቆጶሳት አይባሉም ፤ ነገር ግን ክፉዎችን አቢቦሎሳውያን ይባ ላሉ እንጂ ::

፲፬.ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ባዕዳን ሰላምን ከጸለየ እርሱ ረሱ የጨ ለማ ልጅ እንዳይሆን የብርሃን ልጅ ይባል ዘንድ እንዴት ሰላ ማዊ አይሆን?

፲፭. እርሱ ሰላም የሌለው ከሆነ ግን ለሌሎች ሰላምን መስጠት እንዴት ይችላል?

፲፪. ወበእንተዝ መፍትው ቀዳሜ ኵሉ ትግባእ ሰላም ይኩን ዘእንበለ እስይ ወጽልእ አላ ባሕቱ በፍቅር ወበሰላም ይርዐዮሙ ለአባግዐ ክርስቶስ፤ ወፈድፋደሰ ይዕቀቦሙ ከመ ዐርክ ምእመን ወይድ ጎኑ ጎቡረ ወይከውኑ ፭ደ መር ዔተ።

፲፫. ወእኩያንሰ እለ ይገብሩ ዐመፃ ወጽልአ ወህክከ ይከውኑ ርትቃነ እምእግዚአብሔር ፣ እስመ እግዚአብሔር አምላክ ምሕረት ይፈቅድ ያስተጋብ አሙ ለኵሉሙ ትውልድ ውስተ ንስሐ በትምህርተ መንፈስ ቅዱስ ወጻድቃን ወነቢያት መሀሮሙ ለእለ እምቅድመ አይኅ ነበሩ አሕዛብ በትምህርተ አቤል፤ወበተግሣፀ አቤል ወሴት፤ ወሄኖስ ወኔኖክ ዘዐርገ ውስተ ሰማይ ወለእለሰ እምድኅረ አይኅ መሀሮሙ በኖኅ ፤ ወለእለሂ በሰዶም በቃለ ሎጥ መፍቀሬ ነግድ፤ ወእምድኅረ ሎጥ በነገረ መልክ ጼደቅ ወአበው ቀደምት ወኢዮብ መፍቀሬ እግዚአብሔር ::

፲፬. ስለዚህም ከሥራ ሁሉ አስ ቀድሞ ያለ ክፋትና ጠብ ሰላም ይሆን ዘንድ አግባብ ነው ፤ ነገር ግን የክርስቶስን በጎች በፍቅርና በሰላም ፈጽሞ ይጠብቃቸው ፤ ይልቁንም እንደታመነ ወዳጅ ይጠብቃቸው፤ እነርሱም በአንድ ነት ይድናሉ ፤ አንድ መንጋም ይሆናሉ።

፲፫. ዐመፅን ጥላቻንና ክርክርን የሚያደርጉ ክፉዎች ግን ከእግ ዚአብሔር የተለዩ ይሆናሉ ፤ የምሕረት አምላክ እግዚአብ ሔር በመንፈስ ቅዱስ ትም ህርት በጻድቃን በነቢያት ፍጥ ረቱን ሁሉ ወደ ንስሐ ይመ ልሳቸው ዘንድ ይወዳልና ፤ ከማየ አይኅ አስቀድመው የነበ ሩትን በአቤልና ሴት ፤ በሄኖስና ወደ ሰማይ ባረገው በኔኖክ ትም ህርትና ተግሣጽ አስተማራቸው ፤ ከማየ አይኅ በኋላ የነበሩትን ግን በኖኅ አስተማራቸው ፤ በሰዶም የነበሩትንም እንግዳን በሚወድ በሎጥ ቃል ፤ ከሎጥም በኋላ የነበሩትን በመልክ ጼዴቅ ፤ በቀ ደምት አበውና እግዚአብሔርን በሚወድ በኢዮብ ቃል አስተማ ራቸው።

፲፬. ወለግብጻውያንስ ወደቂቀ እስራኤል በትእዛዘ ሙሴ ወኢ ያሱ ወልደ ነዌ ወካሌብ ወፊ ንሐስ ወእለ እምድኅሬሆሙ።

፲፭. ወእምድኅረ ሕግሰ በተግሣጸ መላእክት ወነቢያት፣ ወእምድ ኅረ እሉ ኵሎሙ እግዚእነ ዘተ ሠገወ ወተሰብአ እምእግዝእትነ ቅድስት ድንግል ማርያም እምድ ኅረ ተወድየ ዮሐንስ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ሰበከ እንዘ ይብል ነስሑ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማ ያት።[፮]

፲፮. ወእምድኅረ ሐመ በዲበ ዕፀ መስቀል አዘዘነ ለነ ለ፲ ወ ፪ቱ ሐዋርያቲሁ ንስብክ ምስለ ኄር እጉነ ጳውሎስ፤ንሕነ እሙንቱ ዘጸገወነ ንኩን ስምዐ በእንተ ወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክር ስቶስ ።

፲፯. ወዓዲ ምስሌነ ያዕቆብ እጉሁ ለእግዚእነ ፣ ወ፯ቱ ዲያቆ ናት ፣ ለማዕነ እምአፉሁ ለእግ ዚእነ ቃለ ሕይወት፤ ወአመነ ኵልነ ወአእመርነ ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ሥምረቱ ለእግ ዚአብሔር አብ።

፲፰. ግብጻውያንንና የእስራኤልን ልጆች ግን በሙሴና በነዌ ልጅ በኢያሱ ፣ በካሌብና በፊንሐስ ፣ ከእነርሱ ቀጥለው-ም በነበሩት ትእዛዝ አስተማራቸው።

፲፱. ከሕግ በኋላ ግን በካህናት በነቢያት ምክር አስተማራቸው፣ ከእነዚህ ሁሉ በኋላም ከቅድስት ድንግል ከእመቤታችን ማርያም ፊጽሞ ሰው የሆነው ጌታችን ዮሐንስ ወደ ግዞት ቤት ከገባ በኋላ መንግሥተ ሰማያት ቀር ባለችና ንስሐ ግቡ እያለ አስተማ ራቸው።

፳. በዕፀ መስቀል ላይ መከራ ከተ ቀበለ በኋላም ቸር ከሚሆን ከወንድ ማችን ከጳውሎስ ጋር እናስተምር ዘንድ እኛን ዐሥራ ሁለቱን ሐዋር ያት አዘዘን፣ ስለ ልጁ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር እንሆን ዘንድ ጸጋን የሰጠን እኛ ነን።

፳፩. ዳግመኛም ከእኛ ጋራ የጌ ታችን ወንድም ያዕቆብ ነበር ፣ ሰባቱ ዲያቆናትም ነበሩ፤ ከጌ ታችን አንደበት የሕይወት ቃልን ሰምተን ሁላችን አምነናል ፣ ኢየሱስ ክርስቶስም የእግዚአብሔር አብ ፈቃዱ እንደሆነ አውቀናል ።

[፮] ማቴ ፬ ፡ ፪

፲፮. ንዜንወክሙ ፍጹመ በጎ ቤሁ ኰመ ኢይማስን ዙሉ ዘየአ ምን ቦቱ ወናዕርግ ሎቱ ስብ ሐተ በአሐቲ ቃል ከመ ንር ኩብ ሕይወተ ዘለዓለም።

፲፱. ወከመዝ አዘዘነ እግዚእነ ንጸሊ ጎበ አብ እንዘ ንብል ይኩን ፈቃድከ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር።[3]

፳. ወበከመ ይሴብሕዎ ጎይላት ሶማያውያን ወመንፈሳውያን ከማሁ ይሴብሕዎ ለአሐዱ እግዚአብሔር ዙሉ ፍጥረት በዲበ ምድር ፤ ወለዋሕድ ወልዱ እግዚእነ ወአምላክነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፩. ዝ ውእቱ ሥምረቱ ለክር ስቶስ ከመ ይብዝኁ እለ ይድ ኅኑ ወኢይማስን ወኢ፩ዱ እም ኔሆሙ ወኢትሕፅፅ ቤተ ክር ስቲያን ዝኬ ውእቱ ሥምረቱ ከመ ንሰብሖ ወንወድሶ በ፩ዱ ሕሊና ወንስግድ ሎቱ በ፩ዱ መንፈስ።

፳፪. ኢትቅትሉ ነፍስ እንተ ሕይወት በንስሓ ወድኅነት በቍጥዓ ወበመዓት።

፲፯. ያመነበት ሁሉ በእርሱ ዘንድ እንዳይጠፋ ፈጽመን እን ነግራችኋለን ፤ የዘለዓለም ሕይ ወትንም እናገኝ ዘንድ በአንዲት ቃል ምስጋናን እናቀርብለት ።

፲፰. እንደዚሁም ፈቃድህ በሰ ማይ እንደሆነ እንዲሁ በምድር ይሁን እያልን እንድንጸልይ ጌታችን አዘዘን ።

፲፱. ሰማያውያንና ረቂቃን መላ እክት እንደሚያመሰግኑት እንዲ ሁም በምድር ላይ ፍጥረታት ሁሉ አንድ እግዚአብሔርን ያመ ሰግኑታል ፤ ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው ልጁን አምላካችንንና መድኃኒታችንን ኢየሱስ ክርስቶ ስንም ያመሰግኑታል።

፳፩. የክርስቶስ ፈቃዱ ! የሚ ድኑት ይበዙ ዘንድ ከእነርሱም አንዱ ስንኳ እንዳይጠፋ ፤ ቤተ ክርስቲያንም እንዳትጐድል ነው፤ በአንድ ሐሳብ ሆነን እናመሰግ ነውና እንወድሰው ዘንድ በአንድ መንፈስም እንሰግድለት ዘንድ ፈቃዱ ነው።

፳፪. በእሱ ፈጽማ የዳችውን ነፍስ በቍጣና በብስጭት አትግደሉ።

---

[3] ማቴ ፮ ፡ ፱ - ፲፫

፳፫. ወአንትሙሰ በሥነ ትዕ ግሥትክሙ ፈጽሙ ኵሎ ቃለ መጻሕፍት ወአመሰ ዘረው ክሙ አባግዐ መርዔቱ ትከውኑ ጸላእያኒሁ ለእግዚአብሔር ወኢታኅጕሉ መሐስዐ ዘርእ ዮሙ ክርስቶስ ::

፳፬. ለቡ እንከ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ኢይዘረዉ በምክንያተ ዚአከ አባግዐ መርዔቱ ለክርስ ቶስ እለ አስተጋባእናሆሙ በስብከተ ልሳናት እምኵሉሄ በጸማ ወበድካም ፣ ወበኃዘን ወበትጋህ በረሀብ ወበጽምዕ ወበሥራኅ በሐዊረ ፍኖት ወበስደት ወምንዳቤ ወበተሞ ቅሉ::

፳፭. ወናሁ ገበርነ ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ወመላዕነ ውስተ ቤቱ አትክልተ እንተ ይእቲ ጉባኤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር::

፳፮. ይትፈሥሑ ወይትሀሠዩ ውስቴታ እንዘ ይሴብሕም ለእ ግዚአብሔር ወይባርክም እለ ተጸውዑ ውስተ ሕይወት ዘለ ዓለም::

፳፫. እናንተ ግን በትዕግሥ ታችሁ ብዛት የመጻሕፍትን ሁሉ ቃል ፈጽሙ ፤ መንጋዎ ቹን ብትበትኑም የእግዚአብ ሔር ጠላቶች ትሆናላችሁ ፤ ክርስቶስ የጠበቃቸውን ግልገ ሎችንም አታስኰብልሉ::

፳፬. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! በቋን ቋዎች በመስበክ ፤ በፍጹም ድካም ፤ በጎዘን ፤ በትጋት ፤ በረኃብና በጥም ፤ በችግር ፤ መንገድ በመሄድ ፤በስደትና በመከራ ፤ በእሥራት ከአራቱ ማእዘን የሰበሰብናቸው የክርስ ቶስ መንጋዎች በአንተ ምክ ንያት እንዳይበተኑ እንግዲህ አስተውል::

፳፭. እነሆ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አደረግን በቤቱም ውስጥ ተክሎችን መላን ፤ ይህችውም ቅድስት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የምዕመናን ጉባዔ ናት::

፳፮. ወደ ዘለዓለም ሕይወት የተጠሩም እግዚአብሔርን እያ ከበሩና እያመሰገኑ በውስጥዋ ደስ ይላቸዋል ፣ ጎዔትም ያደ ርጋሉ::

፳፯. ወአንትሙኒ አሕዛብ ግበሩ ማእከሌክሙ ፍቅረ ወሰላመ ከመ ትሑሩ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር በፅ ልብ ወበአንተዝ ትረክቡ ዐስበ ሠናየ በኀበ እግዚአብሔር።

፳፰. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ኩን ቅዱሰ ዘእንበለ ነውር ወኢትግበር ዘኢይደሉ ወኢት ኩን መዓትመ ወኢጽልሕወ ወኢእኩየ ግዕዝ አላ ኩን ባሕቱ መገሥጸ ወረዳኤ ለእለ ይትኃጉሉ እምግብረ ሠናይ ወአ ጽንያሙ ለሕዝብ ከመ ብእሴ እግዚአብሔር።

፳፱. ወሶበ ተጋባእክሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን አዝዞሙ ይሑሩ ፍኖተ ሠናየ ከመ ጠቢብ ሊቀ ሐመር ወለዲያቆናትኒ አዝ ዞሙ ይኩኑ ከመ ኖትያት ያን ብርዖሙ ለአኀው ፩፩ ውስተ መካኖሙ በከመ ይደሉ በጽ ድቅ ወበንጽሕ ወአመ-ንቱ ኅቡረ ምስሌክሙ ውስተ ፩ ሐመር።

፴. ትኩን እንከ ከመዝ ቤተ ክርስቲያን ኑኃ መንፃለ ምሥ ራቅ ወ፪ ሕዋራት ውስተ ገበዋ ቲሃ አምሳለ ሐመር ወይኩን መንበሩ ለኤጲስ ቆጶስ ርሡየ ማዕከለ ።

፴፩. እናንተም ሕዝቦች ወደ እግ ዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አንድ ልብ ሆናችሁ ትሄዱ ዘንድ በመካከላችሁ ፍቅርንና ሰላምን አድርጉ ፣ ስለዚህም በእ ግዚአብሔር ዘንድ በጎ ዋጋን ታገኛላችሁ።

፴፪. አንተም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ያለነውር ቅዱስ ሁን፣ የማይገባ ውንም አትሥራ ቁጡና ከዳ ተኛ ጠባየ ክፉም አትሁን፣ ነገር ግን ከበጎ ምግባር ወጥተው ለጠፉት የምትመክርና የምትረዳ ሁን ፣ የእግዚአብሔር ሰው እንደመሆንህም ሕዝቡን አጽና ናቸው ።

፴፫. ወደ ቤተ ክርስቲያንም በተሰበሰባችሁ ጊዜ ብልህ የመ ርከብ ቀዛፊ እንደመሆን በጎ ጐዳናን ይሄዱ ዘንድ እዘዛቸው፣ ዲያቆናትም ወንድሞችን እያንዳ ንዳቸውን እንደሚገባ በእውነ ትና በንጽሕና በየቦታቸው ያስቀ ምጡአቸው ዘንድ እንደ ቀዛፊ ዎች እንዲሆኑ እዘዛቸው ፣ እነርሱም ከእናንተ ጋር በመር ከብዋ ውስጥ በአንድነት ናቸው።

፴፬. እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን እንዲህ ትሁን ርዝመቷ በም ሥራቅ በኩል ይሁን ፣ በጎንና በጎንም በመርከብ አምሳል ሁለት ክፍሎች ይኑሩ፣የኤጲስ ቆጶሱ መንበርም በመካከል የተዘጋጀ ይሁን ።

፴፭. ወእምዝ ይንበሩ ቀሲሳን በየማኑ ወበፀጋሙኒ ዲያቆናት ይቁሙ ለተልእኮ እንዘ ቅኑታን አልባሲሆሙ ከመ ኖትያት።

፴፮. ወሕዝብሰ ይንበሩ ውስተ መካኖሙ በፍርሀት ወበረዓድ ወከማሁ አንስት ይንበራ እንተ ባሕቲቶን በአርምሞ።

፴፯. ወአናጕንስጢስ ይቁም ውስተ መካን ፤ ወያንብብ መጻ ሕፍተ ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ወመሳፍንት ወነገሥት ፤ ወሕዙፃን ወመጻሕፍተ፤እምድ ኅረ ቄዋዌ ግብአተ ባቢሎን ፤ ወኢዮብ ወሰሎሞን ፲ወፍቱ ደቂቀ ነቢያት።

፴፰. ወእምዝ ያንብብ እም ውስተ መጻሕፍት በበፂ ወይ ትነግእ ፩ ወይስብክ በቃለ ዳዊት ወይትመጠዉ ሕዝብ ስብሐተ።

፴፱. ወእምዝ ያንብብ ግብረ ሐዋርያት ወመልእክተ እኁነ ጳውሎስ ፍቁርነ ፤ በግብር ዘጸሐፈ ወፈነወ ውስተ ዙሉ አብያተ ክርስቲያናት በረድኤተ መንፈስ ቅዱስ።

፵.ከዚህ በኋላ ቀሳውስት በቀኙ ይቀመጡ፤ በግራውም ዲያቆናቱ ልብሳቸውን ታጥቀው እንደ ቀዛፊዎች ይቁሙ።

፵፩. ሕዝቡ ግን በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ በቦታቸው ይቀመጡ ፤ እንዲሁም ሴቶች ብቻቸውን ዝም ብለው ይቀመጡ።

፵፪. አንባቢውም በቦታው ቁሞ አምስቱን የሙሴንና የነዌ ልጅ የኢያሱን ፤ የመሳፍንትንና የነገሥትን ፤ የዜና መዋዕልን መጻሕፍት ፤ ከባቢሎን ምርኮ መልስ በኋላ የተጻፉ መጻሕፍትን፤ የኢዮብንና የሰሎሞንን፤ የዐሥራ አምስቱን ደቂቀ ነቢያት መጻሕፍት ያንብብ ።

፵፫. ከዚህም በኋላ ከመጻሕፍት በየጥቂቱ ያንብብ ፤ አንዱም ተነሥቶ የዳዊትን መዝሙር ይስበክ ፤ ሕዝቡም መዝሙሩን ይቀበሉ ።

፵፬. ከዚህም በኋላ የእኛን የሐዋርያትን ሥራ ያንብብ ፤ በሥራ ወዳጃችን የሆነ ወንድማችን ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት ጽፎ ወደ አብያተ ክርስቲያናት የላከውንም መልእክት ያንብብ ።

፴፮. ወእምድኅረዝ ያንብቡ ቀሲሳን ወንጌለ አው ዲያቆናት ዘወሀብናክሙ አነ ማቴዎስ ወዮ ሐንስ ወዘሰበኩ ሉቃስ ወማርቆስ አዕርክቲሁ ለጳውሎስ ክቡር በግብር ወሠርዑ ለክሙ።

፴፯. ወሶበ ተነበ ወንጌል ይቁሙ ቀሳውስት ወዲያቆናት ወኵሉ ሕዝብ በዐቢይ ፍርሀት አስመ ጽሑፍ ዘይቤ አርዎም እስራኤል ወአጽምዕ።

፴፰. ወእምዝ ቀሲሳን ይኩኑ ፩፩ ወያጽንዕዎሙ ለሕዝብ ወድኅረሰ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ያድኅኖሙ በተግሣጽ።

፴፱. ወእምዝ ይቁሙ ዐጸውተ ነዋኅው ነበ ይበውኡ ዕደው ወያንብርዎሙ ውስተ መካ ናሙ ዘማዑ ዲያቆናዊትኒ ታቀ ውሎን ለአንስት ውስተ መካ ኖን።

፵. ከዚህም ቀጥሎ ቀሳውስት ወይም ዲያቆናት እኔ ማቴዎስና ዮሐንስ ጽፈን የሰጠናችሁን ፣ የከበረ የጳውሎስ የሥራ ወዳጆቹ ማርቆስና ሉቃስም የሰበኩትንና ለእናንተ የወሰኑትን ወንጌልን ያንብቡ።

፵፩. ወንጌልም በሚነበብበት ጊዜ ቀሳውስት ዲያቆናት ሕዝቡም ሁሉ በታላቅ ፍርሃት ይቁሙ ፣ እስራኤል ዝም ብለህ አድምጥ የሚል ጽሑፍ አለና።

፵፪. ከዚህም በኋላ ቀሳውስት አንድ አንድ እየሆኑ ሕዝቡን ያጽናኗቸው ፣ ከዚያም ቀጥሎ ኤጲስ ቆጶሱ ያድናቸው ዘንድ በምክር ያጽናናቸው።

፵፫. ከዚህም በኋላ በረኞች ወንዶች በሚገቡበት ዘንድ ቁመው በቦታቸው ያስቀምጧቸው ፣ እንደዚህም ዲያቆናዊት ሴት ሴቶቹን በቦታቸው ታቀማቸው።

፸. እመሰ ተረክበ እንዘ ይቀውም ውስተ ዘኢኮነ ሎቱ መካን ያስተንፍርዎ ዲያቆናት ወእምዝ ያግብዕዎ ውስተ መካኑ እስመ ዲያቆናትሰ ከመ ኖትያት፣ ወቤተ ክርስቲያን ከመ ሐመር፣ ወባሕቱ ኢኮነት ሐመረ አላ መርዔተ አባግዕ ፣ ወኖሎተ አባግዕሰ ይፈልጡ አባግዓ እምአጣሊ ወያነብር ምሙ በበዘመዶሙ ወበበማኅበሮሙ ፣ ወከማሁ ይትረከቡ ሕዝብ በቤተ ክርስቲያን ኅቡረ በበነገዶሙ ወወራዙት ይቁሙ እንተ ባሕቲቶሙ::

፸፩. ወእመሰ አልቦ መካን ዘያገምሮሙ ይቁሙ ምስለ ሕዝብ ወአዕሩግኒ ይንበሩ እንተ ባሕቲቶሙ ወደቂቅኒ ይንበሩ ቅድመ አበዊሆሙ እንዘ ይጸንሕዎሙ::

፸፪. አዋልድኒ እንተ ባሕቲቶን ይንበራ፣ ወእመሰ አልቦ መካን ዘያገምር ይቁማ ድኅረ ውሱባት ፣ ወደናግል ወመበለታት ወመላሕቅታት ይቁማ ቅድመ ኵሎን አንስት ፣ ወእለሰ ቦቶን ምት ወደቂቅ እንተ ባሕቲቶን ይንበራ ::

፸. ለእርሱ ባልሆነ ቦታ ቁሞ ቢገኝ ግን ዲያቆናት ያሳፍሩት ፤ ከዚህም በኋላ ወደቦታው ይመልሱት ፣ ዲያቆናት እንደ ቀዛፊዎች ናቸውና፣ ቤተ ክርስቲያንም እንደ መርከብ ናትና ፣ ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን መርከብ አይደለችም የበጎች መንጋ ናት ፤ እረኞች በጎችን ከፍየሎች ለይተው በየወገናቸውና በየመንጋቸው ያሰማሯቸዋል ፣ እንደዚሁም ሕዝቡ በቤተክርስቲያን በየወገናቸው ይገኙ ፤ ጉልማሶችም ብቻቸውን ይቁሙ::

፸፩. የሚበቃቸው ቦታ ባይኖር ግን ከሕዝቡ ጋራ ይቁሙ ፤ ሽማግሌዎችም ብቻቸውን ይቀመጡ፣ ወንዶች ልጆችም እየተጣበቁቸው በአባቶቻቸው ፊት ይቀመጡ ::

፸፪. ሴቶች ልጆችም ብቻቸውን ይቀመጡ ፤ ቦታ ባይኖር ግን ባገቡት ሴቶች ኋላ ይቁሙ፣ ደናግልና መበለቶች ባልቴቶችም በሴቶች ፊት ይቁሙ ፤ ባልና ልጅ ያላቸው ሴቶች ግን ብቻቸውን ይቀመጡ::

፻፫. መፍትው ለዲያቆናት ይሥርዕሙ ለለፅፅ ወኢይት ዐደዉ ውስተ መንበረ ካልኡ ወይጠይቁ ንብረቶሙ ወሕይወ ቶሙ ለሕዝብ ውስተ ቤተ ክር ስቲያን ከመ ኢይኑሙ ወኢይ ትሐከዩ ጸልዮ አላ ያስተ ሐይጹ።

፻፬. ወእመዐ ዘይትረከቡ በሰ ሐቅ ወየዝውዕ ይገሥጾሙ ወይ ረሰዮሙ ያርምሙ።

፻፭. መፍትውኬ ለነ ንቁም ውስተ ቤተ ክርስቲያን በፍ ርሀት ወበረዓድ ወንረሲ ሕሊናነ ለለጽምዖ ቃለ መጻ ሕፍት ።

፻፮. ወሶባ ይጸርሕ እንዘ ይብል ይፃኡ ንኡሰ ክርስቲያን መምህራን ወእለ ውስተ ንስሓ ወኩሉ ሕዝብ ይትነሥኡ ወይ ነጽሩ መንገለ ምሥራቅ ወይ ሰአልዎ ለእግዚአብሔር ዘህ ልው ውስተ ኵሉ መካን ያግ ብኡሙ ውስተ ዘቀዳሚ መካን ኀበ ገነተ ትፍሥሕት ዘወጽአ እምኔሃ ቀዳሚ ብእሲ አዳም ኀበ ሠምረ ምክረ አርዌ ምድር ወዐለወ ትእዛዘ እግዚአብሔር።

፻፫. ለዲያቆናት እያንዳንዱ ወደ ሌላው የሁለት መቀመጫ እንዳ ይተላለፉ ያስተናብሩአቸው ሕዝ ቡም እንዳይተኙ ለጸሎትም ቸል እንዳይሉ በቤተ ክርስቲያን አነ ዋወራቸውንና ሕይወታቸውን ይረዱ ዘንድ አገባብ ነው።

፻፬. ነገር ግን በሳቅና በዋዛ የሚገኙ ሰዎች ቢኖሩ ዲያቆኑ ይምክራቸው ፣ ዝም እንዲሉም ያድርጋቸው።

፻፭. ለእኛም በመፍራትና በመ ንቀጥቀጥ በቤተ ክርስቲያን እንድንቆም አሳባችንንም የመጻሕ ፍትን ቃል ወደ መስማት እንድ ናደርግ ይገባል።

፻፯. ንዑሰ ክርስቲያን ይውጡ ብሎ ዲያቆኑ አስምቶ በሚናገ ርበት ጊዜ መምህራንና በንስሐ ያሉ ሰዎች ሕዝቡም ሁሉ ቆመው ወደ ምሥራቅ ይመልከቱ ፣ የአ ባብ ምክርን ሰምቶ የእግዚአብ ሔርን ትእዛዝ ያፈረሰ የቀደመ ሰው አዳም ከእርሷ ወደ ወጣ ባት ወደ ደስታ ገነት ወደ ቀደ መው ቦታ ይመልሳቸው ዘንድ በቦታው ሁሉ የሚኖር እግዚአብ ሔርን ይለምኑት።

፸፮. ወእምዝ ይትነሥኡ ቀሳውስት ወያዕርጉ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር በፍርሀት ወበረዓድ።

፸፯. ወእምዝ ይትነሥኡ ላዕካን ወየአዝዝዎሙ ለሕዝብ ከመ ያርምሙ።

፸፰. ወዲያቆን ዘይቀውም በየማኑ ለኤጲስ ቆጶስ ከመዝ ይበል ለሕዝብ ኢያንብር ወኢ መኑሂ ቂመ ወጽልአ ወቅንአተ ላዕለ ቢጹ።

፸፱. ወእምድኅረዝ ይትአምኑ ሕዝብ በበይናቲሆሙ በአምኃ ቅድሳት ፤ ወከማሁ አንስትኒ ይትአምኃ በበይናቲሆን ፤ ወባሕቱ ኢይትአምኑ በጕኅሉት ከመ ይሁዳ አስቆሮታዊ ዘሰአሞ ለእግዚእነ ወአግብኦ በዓመሣ።

፹. ወእምድኅረዝ ይጸሊ ዲያቆን ወይስአል በእንተ ኵሳ ዓለም ወኵሉ ዘውስቴታ በእንተ ፍሬ ምድር በእንተ ንጉሥ በእንተ ካህናት በእንተ ሰላማ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ሐዋርያት።

፹፩. ከዚህም በኋላ ቀሳውስት ተነሥተው በመፍራትና በመን ቀጥቀጥ መሥዋዕትን ለእግዚአ ብሔር ያቅርቡ።

፹፪. ከዚህም በኋላ ዲያቆናት ተነሥተው ሕዝቡን ዝም ይሉ ዘንድ ይዘዟቸው።

፹፫. በኤጲስ ቆጶሱ ቀኝ የሚ ቆመው ዲያቆንም እንደዚህ ይበል ፤ ማንም ቂምንና ጥልን ቅንአትንም በወንድሙ ላይ አያኑር።

፹፬. ከዚህም በኋላ ሕዝቡ እርስ በርሳቸው በተቀደሰ ሰላምታ እጅ ይነሣሡ ፤ ሴቶችም እንዲሁ እርስ በርሳቸው በተቀደሰ ሰላ ምታ እጅ ይነሣሡ፤ ነገር ግን ጌታችንን እንደላመውና በዐመፅ እንዳስያዘው የአስቆሮቱ ይሁዳ በተን ኮል እጅ አይነሣሡ ።

፹፭. ከዚህም በኋላ ዲያቆኑ ስለ ዓለም ሁላ በውስጧም ስለ አሉ ስለ ምድር ፍሬ ስለንጉሥ ፤ ስለ ካህናት ፤ ስለ ሰላም ፤ ስለ ሐዋርያዊት ቅድስት ቤተ ክር ስቲያንም ሰላም ይጸልይ።

፻፹. ወእምድኅረዝ ይስአል ወያስተብቍዕ ሊቀ ካህናት ከመ ይኩን ሰላም ላዕለ ሕዝብ።

፻፹፩. ወእምዝ ይባርኮሙ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ይባርኩ ካህናት ላዕለ ሕዝብ እንዘ ይብሉ ከመዝ ለይባርከ እግዚ አብሔር ወይዕቀብከ ወያርኢ ገጸ ላዕሌከ ወይምሐርከ ወየሀ ብከ ሰላመ[ጀ] ።

፻፹፪. ወእምድኅረዝ ይስአል ኤጲስ ቆጶስ ወይበል አድኅን ሕዝበከ ወባርክ ርስተከ ረዐ ዮሙ ወአልዕሎሙ እስከ ለዓ ለም ወእቀባ ለቤተ ክርስቲያንከ ቅድስት እንተ አጥረይካ ወቤዘ ውካ በደመ ክቡር ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸዋዕካ ትኩን ማኅደረ ለነገሥት ወለ ካህናት ወለዘመድ ንጹሕ ወለ ሕዝብ ቅዱስ።

፻፹፫. ወእምድኅረ ተመሰዉ ካህ ናት ምሥጢራተ ይዕቀቡ ከመ ኢይባእ እለ ኢኮኑ ምእመናን።

፻፹፬. ከዚህም በኋላ የካህናቱ አለቃ በሕዝቡ ላይ ሰላም ይሆን ዘንድ ይማልድ ።

፻፹፭. ከዚህም ቀጥሎ ሙሴ ካህናቱ ሕዝቡን ይባርኩ ዘንድ እንዳዘዛቸው እንዲህ እያለ ይባ ርካቸው ፣ እግዚአብሔር ይባር ክህ ፣ ይጠብቅህም ፊቱንም ያብ ራልህ ፣ ይራራልህም ሰላምንም ይስጥህ ።

፻፹፮. ከዚህም በኋላ ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝብህን አድን ፣ ርስትህንም ባርክ እስከ ዘለዓለምም ጠብ ቃቸው ፣ ከፍ ከፍም አድርጋ ቸው ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክር ስቶስ ደም ገንዘብ ያደረግሃትና የዋጀህት ፣ ለነገሥትና ለካህናት ለንጹሕ ወገንና ለቅዱስ ሕዝብም ማደርያ ትሆን ዘንደ የጠራሃት ቤተ ክርስቲያንህንም ጠብቃት እያለ ይጸልይ ።

፻፹፯. ካህናት ሥጋውንና ደሙን ከተቀበሉ በኋላ ያላመኑ ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዳይገቡ ይጠብቁ።

ጀ ዘኍል ፮፡፳፫-፳፮

፻፲. ወእምዝ ይቀሙ ሕዝብ ወአንስትኒ እንዘ ይትገለበባ ርእሶን ይስፍሑ እደዊሆሙ ወይስአሉ ስርየተ ወይትመ ጠዉ ሥጋሁ ቅዱሰ ወደሞ ክቡረ ::

፻፲፩. ወእመቦ ዘመጽኡ አኀው አው አኀት እምርኁቅ ብሔር ይጠይቅ ሕይወቶሙ ዲያቆን ወይለቡ ሃይማኖቶሙ::

፻፲፪. ወእመሰ ቦሙ ትምህርተ ርትዕት ሃይማኖት ይትወከ ፎሙ ወይባኡ ቤተ ክርስቲያን ወእመሰ ዕልዋን እሙንቱ ኢይትወከፎሙ ይባኡ::

፻፲፫. ወእመሰ መጽአ ቀሲስ እምርኁቅ ብሔር ይትወከ ፍዎ ቀሳውስት ወናሁ እመ ውእቱ ዲያቆን ይትወከፍዎ ዲያቆናት::

፻፲፬. ወእመሂ መጽአ ኤጲስ ቆጶስ እንግዳ ይትወከፎ ኤጲስ ቆጶስ ዘከማሁ ወይንበር ምስሌሁ ወያክብሮ ወእምዝ ይስአሎ ከመ ይምህሮሙ ወይገሥጾሙ ለሕዝብ እስመ ይቤ መጽሐፍ ኢይክብር ነቢይ በሀገሩ[፩]፤ ወያስተብቍዕዎ ከመ ያዕርግ መሥዋዕተ ወእመሰ በምክንያተ ፍርሀት አበየ ፈድፋደ ያስተብቍዕዎ ከመ ይጸንዐ በረከተ ለሕዝብ::

፻፲፭. ከዚህም በኋላ ሕዝቡ ይቁሙ ፤ ሴቶችም ራሳቸውን ተሸፍነው ይቁሙ ፤ እጆቻቸውንም ዘርግተው ይቅርታን ይለምኑ ፤ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙንም ይቀበሉ ::

፻፲፮. ከሩቅ ሀገር የመጡ ወንድሞች ወይም እኅቶች ቢኖሩ ዲያቆኑ አኗኗራቸውን ይጠይቅ፤ ሃይማኖታቸውንም ይረዳ::

፻፲፯. የቀናች ሃይማኖት ትምህርት ቢኖራቸው ግን ይቀበላቸው ፤ ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይግቡ ፤ ከሐዲዎች ቢሆኑ ግን ይገቡ ዘንድ አይቀበላቸው::

፻፲፰. ቄስ ከሩቅ ሀገር ቢመጣ ግን ቀሳውስት ይቀበሉት ፤ ዲያቆንም ቢሆን ዲያቆናቱ ይቀበሉት::

፻፲፱. እንግዳ ኤጲስ ቆጶስም ቢመጣ እንደ እርሱ ያለው ኤጲስ ቆጶስ ይቀበለው፤ ከእርሱ ጋራም ይቀመጥ ያክብረውም፤ ከዚህም በኋላ ሕዝቡን ያስተምራቸውና ይመክራቸው ዘንድ ይጋብዘው መጽሐፍ ነቢይ በሀገሩ አይከብርም ብሏልና፤ መሥዋዕትንም ያሳርግ ዘንድ ይለምኑት ፤ በፍርሃት ምክንያት አይሆንም ቢል ግን ለሕዝቡ በረከትን ይሰጥና ያሳድር ዘንድ አብዝተው ይማልዱት::

፩ ሉቃ ፬:፳፬-፳፰ ፤ ዮሐ. ፬ - ፯፱

፷፩. ወእመሰ ቦ ዘመጽአ እንከ ኀቤከ እንግዳ አው እምሰብአ ብሔር እንዘ ይሰብስ አስኬማ ሠናየ ዘምሉእ ሞገሰ አንተ ኤጲስ ቆጶስ ንግሮ ቃለ እግዚአብሔር ፣ ወሶበ ሰማዕከ እንዘ ይሜህሩ ወያነብቡ መጽሐፈ ኪታጽርዕ ተቀንዮ ግብርከ ::

፷፪. መፍትው ይትወክፍዎሙ ለአናግድ አኀው ወያብእዎሙ ወያክብርዎሙ::

፷፫. ወእመሰ ቦ ዝኁር ወኢያክብር ነግደ መጺኦ ዲያቆን ይገሥጾ ወያቅሞ ድኅረ ሕዝብ ከመ ርእዮሙ ካልኣን ይፍርሁ ::

፷፬. ወእመሰ መጽአ ኀቤክሙ ነዳይ ወሬዛ አው አረጋዊ ይት ወከፎሙ ዲያቆን በፍሥሓ ልብ ወያንብሮሙ ለለፅፅ ውስተ መካኑ በከመ ይደሉ ዘእንበለ ነሢአ ገጸ አላ ትኩን መልእክትክሙ አንተ ታሠምሮ ለእግዚአብሔር ::

፷፭. ወዲያቆናዊትኒ ከማሁ ትግበር ለአንስት ምስለ አብዕልት ወነዳያን::

፷፮. አንተ ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! እንግዲህ እንግዳ ሰው ወይም ከሀገር ሰው ባለሚልኑትን የተሞላ መልካም የምንኩስና ልብስን ለብሶ ወደ አንተ ቢመጣ የእግዚአብሔርን ቃል ንገረው ፤ መጻሕፍትን ሲያነቡና ሲያስ ተምሩ በምትሰማበት ጊዜ ፤ የተግባርህን አገለግሎት አታቋርጥ ::

፷፯. እንግዶች ወንድሞችን ተቀብለው ያስገቧቸውና ያከብሯቸው ዘንድ አገባብ ነው::

፷፰. ትዕቢተኛ ቢኖር ፤ እንግዳንም ባያከብር ዲያቆኑ መጥቶ ይምከረው ፤ ሌሎቹ አይተው እንዲፈሩም ከሕዝቡ በስተጏላ ያቁመው፤

፷፱. ወደ እናንተ ድኃ ፤ ጕልማሳ ፤ ወይም ሽማግሌ ቢመጣ ግን ዲያቆኑ በደስተኛ ልብ ይቀበላቸው ፤ እያንዳንዱንም እንደሚገባ ፊት አይቶ ሳያዳላ በየቦታው ያስቀምጣቸው ፤ ነገር ግን አገልግሎታችሁ እግዚአብሔርን ደስ የምታሰኘው ትሁን::

፸. እንደዚሁም ዲያቆናዊቲቱ ከባለጸጎችና ድሆች ጋራ ለሴቶች ታድርግ ::

፷፮. ገሥጸሙኬ ኤጲስ ቆጶስ ለሕዝብ ወአዝዞሙ ይምጽኡ ኀበ ቤተ ክርስቲያን መዓልተ ወሌሊተ ወግሙራ ኢይርኀቁ እምኔሃ ወኢይኩኑ ሕዝብ ሕፁዓነ እምኔሃ እስመ አባሉ ለክርስቶስ እሙንቱ።

፷፯. ወእኮ በእንተ ካህናት ባሕቲቶሙ ዘንቤ ዘንተ አላ በእንተ ኵሉ ሕዝብ ከመ ይለብዉ ለለፅዳ ቃለ እግዚአብሔር እስመ ይቤ እግዚእነ ፤ ወዘሰ ኢሀለ ምስሌየ ዕድውየ ውእቱ ወዘኢይትጋባእ ምስሌየ ይዘር ወኒ[1] ።

፷፰. ኢትትሐከዩ እንከ እስመ አባሉ ለክርስቶስ አንትሙ ወኢትትፈለጡ እምሥጋሁ ወኢታብድሩ ትካዘ ዝ ዓለም እምትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ተጋብኡ ውስተ ቤተክርስቲያን ነግሀ ወሠርከ ሰብሑ ወዘምሩ ወአንብቡ መዝሙረ ዳዊት ዘኀጐፀ ፤ ወዓዲ ዘየ ወኀ ።

፷፱. ወፈድፋደሰ በሰንበተ ክርስቲያን እንተ ይእቲ ትንሣኤሁ ቅድስት አዕርጉ ሰብሑተ ወአኰቴተ ወክብረ ለእግዚአብሔር ዘፈጠረ ኵሎ ዘወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘፈነወ ኀቤነ ወሠምረ ይሕምም በፈቃዱ ወተቀብረ በሥምረቱ ውስተ ምድር ወተንሥአ እሙታን።

፸. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ሕዝቡን ምከራቸው ፤ በሌሊትና በቀንም ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲ መጡ ፤ ፈጽመውም ከእርሷ እንዳ ይርቁ ፤ ሕዝቡም ከእርሷ ያነሱ እንዳይሆኑ እዘዛቸው ፤ እነርሱ የክርስቶስ አካላት ናቸውና።

፸፩. ይህንም የምንለው ስለ ካህናት ብቻ አይደለም ፤ እያንዳንዱ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተውሉ ዘንድ ፤ ስለ ሕዝቡም ሁሉ ነው እንጂ ፤ ጌታችን ከእኔ ጋራ ያልሆነ ባላጋራዬ ነው ፤ ከእኔም ጋር የማይሰበሰብ ይበትናል ፤ ይቃወመኛል።

፸፪. እንግዲህ ቸል አትበሉ ፤ የክርስቶስ አካል ናችሁና ፤ ከእርሱም አካል አትለዩ ፤ ከእግዚአብሔርም ትእዛዝ የዚህን ዓለም ግዳጅ አትምረጡ ፤ በነግህና በሠርክም በቤተ ክርስቲያን ተሰብሰባችሁ ስልሳ ሁለተኛውንና ዳግመኛም መቶ አርባኛውን የዳዊትን መዝሙር አንብቡ ዘምሩ አመስግኑም።

፸፫. ይልቁንም ቅድስት ትንሣኤው በተደረገባት በክርስቲያን ሰንበት ወደኛ በላከው በፈቃዱም መከራን ይቀበል ዘንድ በወደደ ፤ በፈቃዱም በምድር በተቀበረ ከመታንም ተለይቶ በተነሣው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን ለፈጠረ ለእግዚአብሔር ምስጋናንና ፍጹም ክብርን አቅርቡ።

---

[1] ማቴ. ፲፪ - ፴

፫. ወእመሰ ኢመጸእክሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ምንተ ታመክንዩ ወታወሥእም ለእ ግዚአብሔር ፤ እስመ በዛቲ ዕለት ሰንበተ ክርስቲያን መፍ ትው ንስማዕ ስብከተ ትንሣ ኤሁ ቅድስት ፤ ወንዘክር ሕማ ማቲሁ፤ ወንግበር ተዝካሮ ፤ ወናንብብ መጻሕፍተ ነቢያት፤ ወወንጌለ ቅዱሰ ወንግበር መሥዋዕተ ወቍርባነ መብልዐ መንፈሳዊ::

፬. ወእመሰ ኢተጋህክሙ መዓልተ ወሌሊተ ወኢገበ ርክሙ በክሙ ዘንቤ ትክውኑ አባስያኒሁ ለእግዚአብሔር ፤ ወጸላእያኒሁ ፤ እስመ አብደር ክሙ ተድላ መብልዐ ፤ ወስ ታየ ወፍግዓ ዘይበሊ ወይ ማስን ፤ ወጎደግሙ ዘኢይበሊ ወኢይማስን::

፭. ወለእለ ገብሩ ከመዝ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ይኄ ይሉ እምኔክሙ አብዳን ሕዝብ በከመ ጸዐላ ለኢየሩሳሌም፤ ወይ ቤላ ሰዶም ትሄይስ እምኔኪ ::

፮. ወደ ቤተ ክርስቲያን ባት መጡ ግን ምን ታመካኛላችሁ? ለእግዚአብሔርስ ምን ትመል ሱለታላችሁ ? በዚህች በክርስ ቲያን ሰንበት ዕለት የቅድስት ትንሣኤውን ስብከት እንሰማ ዘንድ ፤ መከራዎቹንም እናስብ ዘንድ ፤ መታሰቢያውንም እና ደርግ ዘንድ ፤ የነቢያትን መጻ ሕፍትና ቅዱስ ወንጌልንም እና ነብ ዘንድ ፤ መንፈሳዊ ምግብ የሚሆን መሥዋዕትንና ቍርባን ንም እናቀርብ ዘንድ ይገባልና::

፯. በሌሊትና ቡን ባትጥ ፤ እንዳልናችሁም ባታደርጉ ግን ፤ እግዚአብሔርን የምትበድሉትና የምትጠሉት ትሆናላችሁ ፤ የሚ ያልፍና የሚጠፋ ተድላን መብ ልንና መጠጥን ፤ የሚያልፍ የሚጠፋ ደስታንም መርጣችሁ፤ የማያልፈውንና የማይጠፋውን ትታችኋልና ::

፰. እንደዚህም የሚያደርጉትን እግዚአብሔር ከናንተ ይልቅ አላ ዋቆች የሆኑት ሕዝብ ይሻላሉ አላቸው ፤ ይህም ኢየሩሳሌምን ከአንቺ ይልቅ ሰዶም ትሻላለች ብሎ እንደ ነቀፋት ::

፫፫. ናሁኬ ርእይዎሙ ለአብ ዳን ኵሉ አሚረ እንዘ ይነቅሑ ወይተግሁ ወየሐውሩ ፍጡነ ኀበ አለ ኢይበቍዑ አማል ክት ፤ ወይሰግዱ ሎሙ ፤ ወይ ስእሉ ኵሉ ትካዞሙ ፤ ወይት ጋብኡ በዕለተ በዓሎሙ ኅቡረ ንዑሶሙ ወወቢዮሙ ፤ ወአኮሰ አሉ ባሕቲቶሙ አላ ካልኣንሂ ይመጽኡ እምርኁቅ ብሔር ፤ ወያመልክዎሙ ፤ ወይትቀነዩ ሎሙ።

፫፬. ወእመሰ አብዳን አይሁድ ዕልዋን ወመናፍቃን ይትቀነዩ ሰዱሰ ዕለተ ፤ ወየዐርፉ በሳብ ዕት ዕለት ፤ ወእምዝ ይትጋ ብኡ ውስተ ምኵራባቲሆሙ ፤ ወይገብሩ በዓለ ለጣዖታት ወያ ዐብይዎሙ ወያከብርዎሙ ለእለ አልቦሙ ነፍስ፤ ወመ ንፈስ ፤ ወኢይበቍዑ ወኢም ንተኒ ፤ ወይትሜክሑ ፤ ወይ ብሉ ፤ ንሕነ እሙንቱ አይ ሁድ፤ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ፤ ወይትጋብኡ ኵሎ ጊዜ ፤ ወይ ትቀነዩ ለባዕዳን እለ አልቦሙ ባቍዕ ፤ እፎኬ አንትሙ እለ ነሣእክሙ ጸጋ በጎበ እግዚ አብሔር አምላክ ትትሐክዩ ፤ መታጸርኡ ቅኔ ቤተ ክርስቲ ያን ።

፫፫. እነሆ ሁልጊዜ ነቅተውና ተግተው ወደማይጠቅሙ ጣዖ ታት ፈጥነው ሲኼዱና ሲሰግ ዱላቸው አላዋቆችን ተመልከ ቷቸው፣ ትዝዝቹም ትልቆቹም በበዓላቸው ቀን በአንድነት ተሰ ብስበው ግዳጃቸውን ሁሉ ይለ ምናሉ ፤ እኒህ ብቻ አይደሉም፤ ነገር ግን ሌሎችም ከሩቅ ሀገር መጥተው ያመልኳቸዋል ፤ ይገዙ ላቸዋልም።

፫፬. አላዋቆች ፤ ወንጀለኞችና ተጠራጣሪዎች አይሁድ ስድስ ቱን ቀን ሠርተው በሰባተኛይቱ ቀን የሚአርፉ ከሆነ ፤ ከዚህም በኋላ በምኵራቦቻቸው ተሰብስ በው ለጣዖታት በዓልን የሚያ ደርጉ ነፍስና እስትንፋስ የሌ ላቸውን ምንም ምን የማይጠ ቅሙ ጣዖታትን የሚያከብሯ ቸው ከሆነ ፤ ታማኞች አይ ሁድ እኛ ነን እያሉ የሚመኩ ከሆነ ፤ እንደዚህ የሚያደርጉም ሁልጊዜ የሚሰበሰቡ ጥቅም ለሌ ላቸው ጣዖታትም የሚያገለግሉ ከሆነ ፤ በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ጸጋን የተቀበላችሁ እናን ተማ እንደኦት ትሰንፋላችሁ? ቤተ ክርስቲያን ማገልገልንስ እንደኦት ታስታጐላላችሁ?

፫፭. ወእመሰ ርኅቀሙ እም ቤተ ክርስቲያን ተንጕሉ ተስፋኽሙ ፤ ወትቀብዑ ተስፋ መድኃኒትክሙ ፤ ወትከውኑ ዕልዋነ ፤ ወትትገሀሡ እምሠናያት ወትከውኑ እኩያነ።

፫፮. ናሁ ይቤ እግዚአብሔር በኤርምያስ ነቢይ ኀደጉ ሕዝብየ ሕግየ ዘወሀብክዎሙ ቅድመ ገጸሙ ፤ ወኢሰምዑ ቃልየ ፤ ወሖሩ ወተለዉ ፍትወተ ልቦሙ ወተለዉ ጣዖተ ዘመሀርዎሙ አበዊሆሙ።[፲፭]

፫፯. ወዓዲ ይቤ አጽደቀት ነፍሰ ዕልውት እስራኤል እምነ ኀሥርት ይሁዳ ፤ ወለኖሉ ቶሙ ሰደድዎሙ ውስተ አድባር ፤ ወገደፍዎሙ ፤ ወአንጌገዩ ውስተ አውግር[፲፮]።

፫፰. ምንተ ያመከንዩ አለ ይትሀከዩ ሐዊረ ቤተ ክርስቲያን ወይወፅኡ እምኔሃ በጊዜ ጸሎት አየ ጊዜ ይሰምዑ መድኃኒተ ነፍሶሙ ፤ ወምንተ ያወሥእዎ ለእግዚአብሔር።

፫፱. ከቤተ ክርስቲያንም ብትርቁ ግን ተስፋችሁን ታጣላችሁ፤ የመዳናችሁንም ተስፋ ትቆርጣላችሁ ፤ ወንጀለኞችም ትሆናላችሁ ፤ ከበሳ ነገርም ትርቃላችሁ ፤ ክፉዎችንም ትሆናላችሁ።

፵. እነሆ እግዚአብሔር በነቢዩ በኤርምያስ እንዲህ አለ ፤ ወገኖቼ በፊታችው የሰጠኋቸውን ሕጌን ትተዋል ፤ ቃሌንም አልሰሙም፤ የልቡናቸውንም ፈቃድ ተከትለው ኖሩ፤አባቶቻቸው ያስተማሯቸው ጣዖትንም ተከተሉ ።

፵፩. ዳግመኛም ከወራጁቱ ይሁዳ ይልቅ ከዳተኛዋ እስራኤል ራስዋን አጸደቀች ፤ እረኞቻቸውንም ወደ ተራራዎች አባርረው ጣሏቸው ፤ እነርሱም በየኮረብታው ተቅበዘበዙ።

፵፪. ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ቸል የሚሉ ሰዎች ፤ በጸሎት ጊዜም ከእርሷ የሚወጡ ሰዎች ምን ያመካኛሉ? የነፍሳቸውንስ ድኅነት ምን ጊዜ ይሰማሉ ? ለእግዚአብሔርስ ምን ይመልሱለታል?

፲፭ ኤር. ፱፡ - ፩፬

፲፮ ሕዝ. ፮ - ፯

፰፱. ለብዉ እንከ ከመ ቅኔ ሆሙ ለመሃይምናን ህልው ምስሌሆሙ ወበጽድቅ ዝውእቱ አምልኮ እግዚአብሔር::

፹. ኢይኩን ግብርክሙ ወፃማ ክሙ እምትካዘ ዝንቱ ዓለም ኃላፊ ዘይበሊ ወይማስን ፤ አላ ይኩን ሕሊናክሙ ኀበ እግ ዚአብሔር በክሙ ይቤ እግዚእነ ኢተሐልዩ ለመብልዕ ኀላፊ ዘይበሊ ወይማስን አላ ፤ ለመ ብልዕ ዘይነብር ለሕይወት ዘለ ዓለም::[፲፫]

፹፩. ወዓዲ ይቤ እስመ ግብር ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ዝ ውእቱ ከመ ትእመኑ በዘፈነዎ ኀቤክሙ ::

፹፪. ዑቁኬ እንከ ኢትርኀቁ እምቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአ ብሔር ፤ ወኢትትልዉ ዐሠ ሮሙ ለዕልዋን ፤ ወመናፍቃን ወመምልክያነ ጣዖት ማኅበረ አይሁድ::

፹፫. የምእመናን አገልግሎታ ቸው ከእነርሱ ጋራ እንደሆነ አስተውሉ ፤ በእውነትም እግ ዚአብሔርን ማምለክ ይህ ነው::

፹፬. ሥራችሁና ድካማችሁም ከሚጠፋና ከሚበላሽ ከኀላ ፊው ከዚህ ዓለም ግዳጅ አይ ሁን ፤ ነገር ግን ጌታችን ለዘለ ዓለም ሕይወት ለሚኖር መብል እንጂ ፤ ለሚያልፍ ለሚጠፋና ለሚበላሽ መብል አትጨነቁ እንዳለ ፤ ሐሳባችሁ ወደ እግዚአ ብሔር ይሁን::

፹፭. ዳግመኛም እንዲህ አለ ፤ እግዚአብሔርን ደስ የሚሰኘው ሥራ ይህ ነው፤ ይኸውም ወደ እናንተ በላከው በልጁ ታምኑ ዘንድ ነው::

፹፮. እንኪያስ ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን እንዳትርቁ እወቁ፤ የወንጀለኞችን ፤ የመ ናፍቃንን፤የተጠራጣሪዎችን፤ጣዖ ትንም የሚአመልኩትን የአይሁ ድንም ፍለጋ አትከተሉ::

[፲፫] ዮሐ. ፮ - ፳፯ - ፵፱

፹፫. ኢትሑሩ ቤተ አማልክተ አጋንንት ፤ ወኢትጎበሩ ምስለ ቀታልያነ ክርስቶስ ፤ ወኢት ባኡ ውስተ ምኵራበ ዕልዋን።

፹፬. ኢሰማዕክሙኒ ዘይቤ ፤ ኢነበርኩ ውስተ ዐውደ ከንቱ፤ ወኢቦእኩ ምስለ ዐማጽያን ፤ ጸላእኩ ማኅበረ እኩያን ፤ ወኢይነብር ምስለ ዐማጽያን ወጽልሕዋን[፲፬]።

፹፭. ወካዕበ ይቤ ፤ ብፁዕ ብእሲ ዘኢሖረ በምክረ ረሲዓን ፤ ወዘኢቆመ ውስተ ፍኖተ ኃጥኣን ፤ ወዘኢነበረ ውስተ መንበረ መስተሣልቃን ዘዳዕሙ ሕገ እግዚአብሔር ሥምረቱ፤ ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ[፲፭]።

፹፮. ወአንተሰ ኀደገ ማኅበረ ክርስቲያን ፤ ወመነንከ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ፤ ወኢዐቀብከ ሕጎ ወሥርዓቶ ፤ ወተለውከ ፍኖተ ፈያት፤ ወረ ሰይከ ርኩሰ ከመ ዘንጹሕ።

፹፯. ወተዐረከ ምስለ እለ ተፈ ልጡ እምኔከ ፤ ወረሰይከ ንብረተከ ምስለ አረማውያን ፤ ወአጽማዕከ በእዝንከ ቃለ ተው ኔት ዘምሉእ ኵሉ ርኩሰ ወነገረ ከንቱ ዘአልቦ ባቍዕ።

፹፰. የአጋንንት ማደሪያ ወደሚ ሆኑ ጣዖታት ቤት አትሒዱ፤ ክርስቶስን ከገደሉ ሰዎች ጋራም አትተባበሩ፤ ወደ ወንጀለኞች ምኵራብም አትግቡ።

፹፱. በከንቱ አደባባይ አልተቀ መጥኩም ከበደለኞችም ጋራ አልገባሁም፤ የክፉዎችንም ማኅ በር ጠላሁ፤ ከዐመፀኞችና ከሸ ንጋዮች ጋራም አልቀመጥም ያለውን አልሰማችሁምን?

፺. ዳግመኛም እንዲህ አለ ፤ ‹‹በዝንጉዎች ምክር ያልሔደ ፤ በኃጥአን ጕዳናም ያልቆመ ፤ በዋ ዘኞች ወንበር ያልተቀመጠ ፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ፤ ደስ የሚለው ፤ ሕጉንም በሌ ሊትና በቀን የሚያስብ ሰው ምስጉን ነው።›› ፺፩. አንተ ግን የክርስቲያን ማኅበርን ተውህ፤ የእግዚአብሔ ርንም ቤተ ክርስቲያን ናቅህ ፤ ሕጉንና ሥርዐቱንም አልጠበ ቅህም ፤ የወንበዴዎችንም ጕዳና ተከተልህ ፤ ርኩሱንም እንደ ንጹሕ አደረግህ።

፺፪. ከአንተ ከተለዩትም ጋራ ተወዳጀህ ፤ አኗኗርህንም ከአረ ማውያን ጋራ አድርገህ ፤ ርኩ ሰትንና ጥቅም የሌለው የብላሽ ነገርን ሁሉ የተመላ የዘፈን ቃልንም በጆሮህ ሰማህ።

፲፬ መዝ. ፩፡ ፩ - ፮

፲፭ መዝ. ፩ - ፪

፹፮. ወአንተሰ አበይከ ሰሚዐ ቃለ ኤርምያስ ነቢይ ዘይቤ እግዚኦ ኢነበርኩ ውስተ ዐውደ ምኵናን በዐመፃ አላ እፈርህ እምቅድመ ገጽከ[፲፯]፡

፹፯. በእንተ ምንት ትፈቅድ ትስማዕ ነገረ ምውታን አረማውያን እለ ቄስሉ በጎጢአት በምግባሩ ለዲያብሎስ እስመ ይቀትልዎ ለብእሲ ዘይተልዎሙ ፤ ወይመልህዎ እምር ትዕት ሃይማኖት ፤ ወይሬስ ይዎ ይትቀነይ ለብዙኃን አማልክት ፤ ወአንትሙሰ ኢትግበሩ ከመዝ ፤ አላ ባሕቱ ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ፤ ወኀረዩ ለክሙ ሕይወተ ፤ ወፈድፋደሰ ኀሡ ሕገ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ::

፹፰. ወይእቲ እንተ አጥረያ በደሙ ክርስቶስ ፍቁር ወልድ ህልው እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም፣ እስመ ይእቲ ቤተ ክርስቲያን ወለቱ ለልዑል ወእንተ ታጸንዕ አልባቢነ ፤ ወትሬስየነ ቅሩባነ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ንርከብ ገጸ በጎቤሁ እስመ አባሉ ንሕነ ወአዕርክቲሁ::

፹፱. አንተስ ‹‹አቤቱ በፍርድ አደባባይ በዐመፅ አልተቀመጥኩም፣ ነገር ግን ከፊትህ የተነሣ እፈራለሁ›› ያለውን የነቢዩን የኤርምያስን ቃል መስማትን አይሆንም አልህ::

፺. በዲያብሎስ ሥራ በኃጢአት የቄሰሱ የሙታን አረማውያን ነገርን ስለምን ትሰማለህ ? የሚከተላቸውን ሰው ይገድሉታልና ፤ ከቀናች ሃይማኖትም ይለዩታልና ፤ ለብዙዎች ጣዖታትም እንዲገዛ ያደርጉታልና ፤ እናንተ ግን እንደዚህ አታድርጉ ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ጠብቁ ፤ ለእናንተም ሕይወትን ምረጡ ፤ ይልቁንም የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ሕግ ፈልጉ ::

፺፩. ይህችውም ዓለም ሳይፈጠር በህልውና የነበረ ፤ የተወደደው እግዚአብሔር ወልድ ክርስቶስ በደሙ ገንዘብ ያደረጋት ናት፣ ይህችም ቤተ ክርስቲያን የልዑል ልጁ ናትና በእርሱ ዘንድም ባለ ሟልነትን እንድናገኝ የምታጸናንና ወደ እግዚአብሔር ቀራቢዎች የምታደርገን ናትና እኛ ወገኖቹና ወዳጆቹ ነንና::

፲፯ ኤር ፲፯ ፡ ፲፭

፲፩. ንኩን እንከ ጌራነ ወን ጹሓነ ዘእንበለ ርኵስ ፤ ወፍ ጹማነ በርትዕት ሃይማኖት ወበኵሉ ምግባረ ሠናይ።

አንቀጽ ፲ወ፪

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክር ስቲያን ይባኡ ውስተ ማኅደረ ነኪራን ሕዝብ ይርአዩ ተው ኔተ ወማኅሌተ ይስምዑ።

፩. ተዐቀቡ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር ወኢትደመሩ ውስተ ጉባኤ አሕዛብ።

፪. ወረኃቁ እመናግንቲሁ ለሰይ ጣን እስመ ለዲያቡሎስ አልቦ ፍቅር ምስለ እግዚአብሔር እስመ ዘይዴመር ምስለ ዘይ ሄሊ ይግበር ሥምረቶ ለጸ ላዒ።

፫. ውእቱኬ ይትኄለቍ ምስለ ዲያብሎስ ፤ ወይወርስ መር ገመ ረኃቁ እንከ እምግብር እኩይ እንተ አልባቲ ሠናይት።

፬. ዝውእቱ ተውኔት ፤ ወአ ምልኮ ጣዖት ፤ ወማርያን ፤ ወመዐስባን ወመሰግላን ፤ በአ ዕዋፍ ፤ ወመንቅሕያነ ምው ታን ፤ እስመ ጽሑፍ ኢይኩን እኩይ ላዕለ ያዕቆብ ፤ ወኢሕ ሱም ላዕለ እስራኤል[፩]።

፭ ዘኍል ፳፫፡፳፫

፭. እንግዲህ ያለርኵሰት ደኅችና ንጹሐን እንሁን ፤ በቀ ናች ሃይማኖትና በበጎ ምግ ባር ሁሉ ፍጹማን እንሁን ።

ዐሥራ ሁለተኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ጨዋታን ለማየ ትና ዘፈንን ለመስማት ወደ ልዩ ሕዝብ ማደሪያ ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. እንግዲህ እንዲህ ካለ ሥራ ተጠበቁ ፤ ወደ አሕዛብ ጉባ ኤም አትቀላቀሉ።

፪. ከሰይጣን አሽክላዎች ራቁ፤ ለዲያብሎስ ከእግዚአብሔር ጋር ፍቅር የለውምና፤ የጠላትን ፈቃዱን ያደርግ ዘንድ ከሚ ያስብ ሰው ራቁ ።

፫. እርሱ ከዲያብሎስ ጋራ ይቈጠራልና ፤ እርግማንንም ይወርሳልና ፤ እንግዲህ በጎነት ከሌላት ከክፉ ሥራ ራቁ።

፬. ይኸውም መዝፈን ፤ ጣዖት ማምለክ ሟርተኞች ፤ ጠንቋ ዮች ፤ በወፍ የሚጠነቁሉ ፤ ሙት እናነሣለን የሚሉ ናቸው፤ ክፉ ነገር በያዕቆብ ላይ አይደረግ ፤ በእስራኤል ላይም መጥፎ ነገር አይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፲፩. ንኩን እንከ ጌራነ ወን ጹሓነ ዘእንበለ ርኵስ ፤ ወፍ ጹማነ በርትዕት ሃይማኖት ወበኵሉ ምግባረ ሠናይ።

አንቀጽ ፲፪

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክር ስቲያን ይባኡ ውስተ ማኅደረ ነኪራን ሕዝብ ይርአዩ ተው ኔተ ወማኅሌተ ይስምዑ።

፩. ተዐቀቡ እንከ እምዝ ከመዝ ግብር ወኢትደመሩ ውስተ ጉባኤ አሕዛብ።

፪. ወረኃቁ እመናግንቲሁ ለሰይ ጣን እስመ ለዲያሎብስ አልቦ ፍቅር ምስለ እግዚአብሔር እስመ ዘይዴመር ምስለ ዘይ ሄሊ ይግበር ሥምረቶ ለጸ ላዒ።

፫. ውእቱኬ ይትኤለቍ ምስለ ዲያብሎስ ፤ ወይወርስ መር ገመ ረኃቁ እንከ እምግብር እኩይ እንተ አልባቲ ሠናይት።

፬. ዝውእቱ ተውኔት ፤ ወአ ምልኮ ጣዖት ፤ ወማርያን ፤ ወመዐስባን ወመሰግላን ፤ በአ ዕዋፍ ፤ ወመንቅሕያነ ምው ታን ፤ እስመ ጽሑፍ ኢይኩን እኩይ ላዕለ ያዕቆብ ፤ ወኢሕ ሱም ላዕለ እስራኤል[፩]።

፭. እንግዲህ ያለርኵሰት ደኅችና ንጹሐን እንሁን ፤ በቀ ናች ሃይማኖትና በበጎ ምግ ባር ሁሉ ፍጹማን እንሁን ።

ዐሥራ ሁለተኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ጨዋታን ለማየ ትና ዘፈንን ለመስማት ወደ ልዩ ሕዝብ ማደሪያ ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. እንግዲህ እንዲህ ካለ ሥራ ተጠበቁ ፤ ወደ አሕዛብ ጉባ ኤም አትቀላቀሉ።

፪. ከሰይጣን አሽክላዎች ራቁ፤ ለዲያብሎስ ከእግዚአብሔር ጋር ፍቅር የለውምና፤ የጠላትን ፈቃዱን ያደርግ ዘንድ ከሚ ያስብ ሰው ራቁ ።

፫. እርሱ ከዲያብሎስ ጋራ ይቈጠራልና ፤ እርግማንንም ይወርሳልና ፤ እንግዲህ በጎነት ከሌላት ከክፉ ሥራ ራቁ።

፬. ይኸውም መዝፈን ፤ ጣዖት ማምለክ ሚርተኞች ፤ ጠንቋ ዮች ፤ በወፍ የሚጠነቍሉ ፤ ሙት እናነግለን የሚሉ ናቸው፤ ክፉ ነገር በያዕቆብ ላይ አይደረግ ፤ በእስራኤል ላይም መጥፎ ነገር አይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፩ ዘኍል ፳፫፡፳፫

፮. ሰሰሉ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር ዘይገብሩ መጥዓውያን ለአስሕቶ ሰብእ ዝውእቱ ምግ ባራቲሁ ለሰይጣን::

፯. መፍትው ይትፈለጡ መሃ ይምናን እማኅበረ ረሲዓን ወኢ ይኅበሩ ገቢረ በዓል ምስሌ ሆሙ ::

፰. ወከማሁ ንርኅቅ ንሕነሂ እምኔሆሙ ወኢንባእ ውስተ አብያቲሆሙ ወኢንብላዕ ምስሌ ሆሙ ወኢንስተይ እስመ እሙ ንቱ ፈጻምያነ ምግባራቲሁ ለሰይጣን::

፱. ንትገኃሥ እምአምልኮ ጣዖት ወስሕተት ወአምኃሆሙ ወብፅዐተ አማልክቲሆሙ::

፲. ወአንትሙኒ ወራዙት ግበሩ ኵሎ ትካዘ ዘይደሉ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእንበለ ሀሌት ወተሴሰዩ እምፍሬ ፃማክሙ በንጽሕ ከመ ኢትጽሐቁ ወኢ ምንተኒ::

፲፩. ወኢትክበዱ ዲበ ቤተ ክርስ ቲያኑ ለእግዚአብሔር ከመ ንኩን ዘእንበለ ትካዝ አላ በስብከተ ወንጌል ቅዱስ::

፲፪. ሰውን ለማሳት ጣዖት የሚያመልኩ ሰዎች ከሚያደር ጉት ከእንደዚህ ያለ ሥራ ራቁ፤ ይኸውም የሰይጣን ሥራ ነው::

፲፫. ምእመናን ከክፉዎች ማኅ በር ሊለዩ አገባብ ነው ፤ ከእ ነርሱ ጋራም በዓልን በማድረግ አንድ አይሁኑ::

፲፬. እኛም እንደዚሁ ከእነርሱ እንራቅ ፣ ወደ ቤቶቻቸውም አንግባ ፣ ከእነርሱ ጋራም አን ብላ ፣ አንጠጣ ፣ እነርሱ የሰይ ጣንን ሥራ የሚፈጽሙ ናቸ ውና::

፲፭. ጣዖትን ከማምለክና ከስ ሕተት ለጣዖታቱም አምኃ ከመስጠትና ስለት ከመሳል እንራቅ ::

፲፮. እናንተም ጕልማሶች የሚገ ባውን ግዳጅ ሁሉ ያለ ሐሴት ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን አድ ርጉ ፣ ምንም እንዳትቸገሩ በን ጽሕና ከደከማችሁበት ፍሬ ተመገቡ::

፲፯. ቅዱስ ወንጌልን በመስበክ እንጂ ያለ ጭንቀት እንድንሆን በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ላይ ሸክም አትሁኑ::

፲፩. ወኢናጽርዕ ቅኔ እደዊነ ወኢንትሀከይ እስመ ቦ እምኔነ መሠግራን ወቦ እምኔነ ሰፋ ይያነ ደብተራ ወቦ መስተገ ብራነ ምድር።

፲፪. ይቤ ሰሎሞን ተመየጥ ኀበ ቃሕም ኦ ሀካይ ወንቃሕ ወቅናእ ርእየከ ፍናዊሁ ወኩን ጠቢበ እምኔሁ።

፲፫. ወውእቱ እንዘ ወፍር አልቦ ወዘኒ ያጌብሮ አልቦ ወእንዘ እግዚእኒ አልቦ ያስተ ጋብእ በሐጋይ ሲሳዮ ወብዙኀ አመ ማእረር ይትጌበር አው ሐር ኀበ ንህብ ወአእምር ከመ መስተገብርት ይእቲ ወበ ትግብርታ ከመ ሠናየ ትገብር እንተ ፃማሃ ነገሥት ወአብዳን ይነሥኡ ለሕይወት።

፲፬. እንተ ትትፈቀር ይእቲ ኀበ ኩሉ ወክብርት ይእቲ ወበኀይላ ፅብስት ወበግብራ ጽንዕት ጥበበ አክቢራ አስተ ርአየት።

፲፭. ተግባረ እድን አናቋርጥ ፤ ቸልም አንበል፤ ከእኛ ወገን ዓሣ የሚያጠምዱ ከእኛም ወገን ድንኳን የሚሰፉ ምድርንም የሚ ያርሱ አሉና።

፲፮. ሰሎሞን እንዲህ አለ፤ አንተ ታካች ወደ ግብረ ጕንዳን ተመልከት ፤ ንቃ ጕዳናውንም ተመልከተህ ከእርሱ ይልቅ ጠቢብ ሁን።

፲፯. እርሱም መሰማሪያ ላይ ኖረው የሚያስገድደውም ላይኖ ረው ፤ ጌታም ላይኖረው በበጋ ምግቡን ይሰበስባልና ፤ በመኸ ርም ጊዜ ብዙ ሥራ ይሠራልና፤ ወይም ወደ ንብ ሂደህ ሠራተኛ እንደሆነች በሥራዋም መልካም ሥራን እንደምትሠራ እወቅ ፤ የደከመችበትንም ሥራዋን ነገሥ ትም ሰዎችም ለመድኃኒት ይወ ስዱና።

፲፰. ይህችም በሁሉ ዘንድ የምትወደድ ናት ፤ የከበረችም ናት፤ በኃይሏ ግን ደካማ ናት፤ ጥበብን አክብራ አሳየች።

፲፫. እስከ ማእዜኑ ኦ ሀካይ ትሰክብ፣ ወማዕዜኑ እምን ዋምከ ትነቅሕ፣ ሕቀ ትነውም ወሕቀ ትነብር፣ወሕቀ ትዴቅስ ወሕቀ ታስተጋብእ እዴከ ውስተ እንግድዓከ ፣ ወእምዝ ይመጽእከ ግብተ ከመ እኩይ ሐዋርያ ንዴት ወተዕናስ ከመ ኄር ረዋጺ ::

፲፬. ወእመሰ ኢኮንከ ሀካየ ይመጽእ ለከ ማእረርከ ከመ ነቅዐ ማይ ወንዴትሰ ከመ እኩይ ረዋጺ ለሊሁ ይርኅቅ እምኔከ::

፲፭. ብእሲ አብድ ወዐማሚ የሐ ውር ፍናዋተ ዘኢከና ኄራተ[፩]::

፲፮. ወካዕበ ይቤ ዘይትጌበራ ለምድር ይጸግብ ኅብስተ::

፲፱. ወዓዲ ይቤ ኅብአ እዴሁ ሀካይ ውስተ ሕፅኑ ወየሐምም ለአቅርቦ ውስተ አፉሁ::

፳. ጠቢብ ያስተርኢ ለርእሱ ሀካየ ፣ አብድ ሐቀፊ እዴሁ ወበልዐ ሥጋሁ::

፳፩. ሰነፍ ሆይ እስከ መቼ ትተኛለህ ? ከእንቅልፍህስ መቼ ትነቃለህ ? ጥቂት ትተኛለህ ፣ ጥቂትም ትቀመጣለህ፣ ጥቂትም ታንቀላፋለህ ፣ ጥቂት ጊዜም እጅህን ወደ ደረትህ ትሰበስባለህ ፣ ከዚህም በኋላ እንደ ክፉ መልእክተኛ ድህነት፣ እንደ ደገኛ ወራሪም ችጋር ፣ በድንገት ይመጣብሃል::

፳፪. ሰነፍ ባትሆን ግን መከር እንደ ውኃ ምንጭ ይመጣልሃል ፣ ድህነት ግን እንደሚሸሽ ክፉ ወራሪ ከአንተ ይርቃል::

፳፭. ሰነፍና አላዋቂ በደለኛ ሰው በጎ ያይደሉ ጐዳናዎችን ይሄዳል::

፳፮. ሁለተኛም ምድርን የሚያርሳት እንጀራን ይጠግባል አለ::

፳፱. ዳግመኛም ሰነፍ ሰው እጁን ወደ ብብቱ ይሸሽጋል ፣ ወደ አፉ ለማቅረብም ይታመማል አለ ::

፴. ጥበበኛ ሰው ለራሱ አላዋቂ መስሎ ይታያል ፣ ሰነፍ ሰው እጁን አቅፎ ሥጋውን በላ አለ ::

፩ ምሳ. ፮፡ ፲፩

፭፩. እስመ ግብሩ ለሀካይ አልባቲ ፈውስ።

፭፪. ኵሉ ዘኢይትቀነይ ኢይሴሰይ ወኢይንበር ምስሌክሙ ጽሩፀ ።

፭፫. ፍርሀምኬ ኵሉ ጊዜ ወረኃቁ እምኅኬት እስመ እግዚአ ብሔር አምላክነ ይጸልእ ኵሉ ሀካያነ።

፭፬. ኢይንበር ሀካይ ምስለ እለ ይትኤዘዙ ለእግዚአብሔር አብ ዘሎቱ ክብር ወስብሐት ለዓ ለመ ዓለም አሜን።

አንቀጽ ፲ወ፫

በእንተ መበለታት ዘአልቦን ምት፤

፩. መፍትው ትሠየም እንተ ፫ ክረምታ እንተ ባቲ ምግባረ ሠናይ።

፪. ኅሪት ወንጽሕት ዘኢትፈ ቅድ ዳግመ ብእሴ።

፫. የስነፍ ሰው ሥራ መድኃ ኒት የላትምና።

፬. ሥራ የማይሠራ ሁሉ ምግብን አይመገብ ፤ ሥራፊት ሆኖም ከእናንተ ጋራ አይቀመጥ።

፭. ሁለጊዜም ፍሩት ፤ ከስ ንፍናም ራቁ ፤ አምላካችን እግዚአብሔር ስነፍችን ሁሉ ይጠላልና።

፮. ስነፍ ሰው ከሚታዘዙ ሰዎች ጋራ አይቀመጥ ፤ ለእ ግዚአብሔር አብ ክብር ምስ ጋና ለዘለዓለሙ በእውነት ይግ ባው ። አሜን ።

አሥራ ሦስተኛ አንቀጽ፤

ባል የሌላቸው የባልቴቶችን ነገር ይናገራል፤

፩. በጎ ምግባር ያላት ፤ ስልሳ ዓመት የሆናት ትሾም ዘንድ አግባብ ነው።

፪. ቸርና ከኃጢአት የነጻች ሁለተኛ ባል የማትሻ ልትሆን ይገባል።

፫ ፩ኛ ጢሞ. ፫፡፩-፲፫

፫. ለንዑሳትሰ መበለታት ኢይ ደልዎን ሚመት።

፬. ወእመሰ ሜምክሙ ነዐሰ መበለተ እንተ ኢትክል ተዐ ግሦ ከመ ልሂቃት መበለታት አላ ትፈቅድ ታውስብ ዳግመ ኢትእመንዋ።

፭. እስመ ታመጽእ ነገረ ጎፍረት ወንሣረ ወነውረ ለቤተ ክርስቲያን ወትትኬነን በጎበ እግዚአብሔር እስመ አውስበት ዳግመ ብእሴ ወኢዐቀበት ትእዛዘ መጻሕፍት።

፮. ወበእንተዝ ኢመፍትው ፍጡነ ይሚሙ ዘእንበለ ይሕ ትቱ ሕይወቶን ወያመክርዎን እመቦን ትዕግሥት።

፯. ወእመሰ ኢይክህላ ተዐግሦ ይኄይስ ኢያንብቦቶን እስመ ኢዐቀባ ዘሰምዓ።

፰. ወእመሰቦ ነአስ እንተ ነበረት ምስለ ምታ ጎዳጠ መዋዕለ ወተፈልጠት እምኔሁ በሞት ወእምዝ ሐይወት ባሕ ቲታ ወዐቀበት ግብረ መበለ ታት እንተ ከመዝ ትገብር ብፅዕት ይእቲ።

፱. ለታናናሽ መበለታት ግን ሹመት አይገባቸውም።

፲. እንደ ታላላቆች ባልቴቶች መታገሥ የማትችለውን በዕ ድሜ ትንሽ የሆነችውን መበ ለት ብትሾሙ ግን ዳግመኛ ታገባ ዘንድ ትሻለችና አትመኑ አት።

፲፩. ለቤተ ክርስቲያን የኃፍረት ነገርን ውርደትንና ነውርን ታመጣለችና ሁለተኛም ባልን ስላገባች የመጻሕፍትንም ትእ ዛዝ ስለ አልጠበቀች በእግዚአብ ሔር ዘንድ ይፈረድባታልና።

፲፪. ስለዚህም አነዋወራቸውን ሳይመረምሩ ትዕግሥት እንዳላ ቸውም ሳይፈትኑ ፈጥነው ይሾሙ ዘንድ አግባብ አይ ደለም።

፲፫. መታገሥ ባይቻላቸው ግን አለማግባት ይሻላል ፤ የሰሙ ትን አልጠበቁምና።

፲፬. ከባሏ ጋራ ጥቂት ቀን የኖ ረች፣ ከእርሱም በሞት የተለ የች ፤ በዕድሜ ያነሰች መበለት ብትኖር ግን፣ ከዚህ በኋላ እንዲህ እያደረገች የመበለታትን ሥራ ብትጠብቅና ብቻዋን ብትኖር ብፅዕት ናት።

፱. እንተ ተመሰለት ከመ መበ ለት እንተ ስራጵታ ዘሲዶና ዘመጽአ ነቤሃ ወተወክፈቶ ለኤልያስ ነቢይ ቅዱሱ ለእግ ዚአብሔር።

፲. ወከመ ሐና ወለተ ፋኑኤል እንተ ነገደ አሴር እንተ ሐይ ወት ውስተ ቤተ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ፣ ወድሉት ወትረ ለጸለዮት ወአስተብቊዖት ወእንዘ ድንግል ይእቲ ነበረት ፯ወሯዓመተ ፣ ወምስለ ምታሰ ነበረት ፯ተ ዓመተ ፣ ወእምዝ ቦአት ውስተ ቤተ መቅደስ ወነበረት ወኮነት መዓስብተ ፹ወ፬ ዓመተ።

፲፩. ወትሴፎ ምጽአቶ ለክር ስቶስ ወተአኵቶ ለእግዚአብ ሔር ወትዜኑ በእንቲአሁ ለኵ ሎሙ እለ ይሴፈዉ ምጽአቶ ለመድኃኒተ እስራኤል።

፲፪. ወዛቲ መበለት እንተ ትገብር ከመዝ ትረክብ ክብረ ወሞገሰ ወአኰቴተ በዝ ዓለም ወበከሠክ በጎበ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት።

፱. የእግዚአብሔር ቅዱስ ነቢዩ ኤልያስ ወደ እርስዋ እንደመ ጣና እንደ ተቀበለችው እንደ ሲዶና ስራጵታ መበለት የመ ሰለች።

፲. በመዓልትና በሌሊት በእግ ዚአብሔር ቤት እንደ ኖረች ከአሴር ወገን እንደ ሆነች እንደ ፋኑኤል ልጅ እንደ ሐና ለጸ ሎትና ለምልጃ ዘወትር እንደ ተዘጋጀች፣ በድንግልናም ዐሥራ አምስት ዓመት ኖረች፤ ከባሏም ጋር ሰባት ዓመት ኖረች ፤ ከዚህም በኋላ ወደ ቤተ መቅደስ ገብታ ፤ ሰማንያ አራት ዓመት መበለት ሁና ኖረች።

፲፩. የክርስቶስንም መምጣት ተስፋ ታደርግና እግዚአብሔርን ታመሰግን ነበር፣ እስራኤልንም ለማዳን መምጣቱን ተስፋ ለሚ ያደርጉ ሁሉ ስለ እርሱ ትናገር ነበር።

፲፪. እንደዚህ የምታደርግ ይህች ባልቴት በዚህ ዓለም በወዲያኛ ውም ክብርንና ሞገስን ምስጋ ናንም በእግዚአብሔር ዘንድ በመ ንግሥተ ሰማያት ታገኛለች።

፲፫. ወንዑሳት መበለታት ኢይሠየማ በውስተ ቤተ ክርስቲያን እስመ ኢይክላ ተዐግሦ ለብሳብ እንዘ ሀለዋ በኀይለ ውርዙቶን እስመ ያወስባ ዳግመ ብእሴ።

፲፬. ወለእማንቱሰ ይክውን ውርዙቶን ለሰይጣን ፤ አላ ባሕቱ ይትዓቀባ ወያድኅና ርእሶን ከመ ኢያውስባ ዳግመ ብእሴ።

፲፭. መፍትው ለክሙ ትለ ብዉ ዘንተ ከመ ዝንቱ ቀዳ ማዊ ለብሳብ ንጹሕ በኀበ እግዚአብሔር ።

፲፮. ወእለሰ ያወስቡ ዳግመ ይከውኑ ውዑኣነ እምሕግ እስመ ኢኮነ ባሕቲቱ ፀእንተ ሩካቤ አላ ሐሰዉ ላዕለ እግዚ አብሔር።

፲፯. ወእለሰ ያወስቡ ሣልሰ ኢይትኀለቁ ውስተ መርዓቱ ለእግዚአብሔር።

፲፰. ወእለሰ ያወስቡ ራብዐ ፈድፋደ ተዐውቀ ዝሙቶሙ፤ ወይረክቡ ኀፍረተ ወንሣረ።

፲፱. ሕፃናት ሴቶች ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አይሾሙ ፤ የፈቲውን ያር መታገሥ አይቻ ላቸውምና ፤ በወጣትነት ኀይል ዳግመኛ ወንድን ያገባሉና።

፲፱. የእነርሱ ግን ቍንጅናቸው ለሰይጣን ይሆናል ፤ ነገር ግን ራሳቸውንም ያድኑ፤ ይጠብቁ፤ ዳግመኛ ወንድን እንዳያገቡ።

፲፯. መጀመሪያው ጋብቻ በእግ ዚአብሔር ዘንድ የአማረ ንጹሕ እንደሆነ ይህን ታስተውሉ ዘንድ ለናንተ አገባብ ነው።

፲፯. ሁለተኛ የሚያገቡ ግን ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ፤ በእግዚአብሔርም ላይ ሐሰትን ተናገሩ እንጂ ስለ ጋብቻ ብቻ አይደለምና።

፲፯. ሦስተኛ የሚያገቡ ግን ከእግዚአብሔር መንጋ ከምዕ መናን አይቈጠሩም።

፲፯. አራተኛ የሚያገቡ ግን መሰ ናቸው ፈጽሞ ታወቀ፤ ኀፍረት ንና ውርደትን ያገኛሉ።

፲፱. እስመ በቀዳሚ ፍጥረት ወሀበ እግዚአብሔር አሐተ ብእሲተ ለአሐዱ ብእሲ፣ ወበእ ንተዝ ይከውኑ ፪ኤሆሙ ፩ ሥጋ።

፳. ከመዝ ንኤዝዝ ለውር ዝዋት አንስት እምከመ ሞቱ ዘቀዳሚ አምታቲሆን እምከመ ኢይክላ ተዓግሦ መፍትው ያውስባ ዳግመ ብእሴ ከመ ኢይደቃ ዳግመ ውስተ መሥ ገርተ ሰይጣን እኩይ ወመ ናግንቲሁ ማህሎሌ ነፍሳት።

፳፩. ወእማንቱሰ ይወርዳ ውስተ ኩነኔ ገሃነም ዘለዓለም ዘአልቦ ዕረፍት።

፳፪. ወመበለታት እለ ተዐውቃ በጽድቅ አንስትኒ እለ አውሰባ ፩ ብእሴ ወብዙኃን ሰማዕት ኮኑ በእንቲአሆን ከመ ሐይዋ በንጽሕ ወእማንቱኬ ኢይት ኄለቋ ምስለ መበለታት ካል ኣት ወየሐፅና ደቂቆን ዘእ ንበለ ርኵሰ ፣ ለእለ ከመዝ መፍትው ትርድእዎን ወተሀብ ዎን ትካዙን እስመ እማንቱ ትውክልቶን ኀበ እግዚአብ ሔር ።

፲፱. በመጀመሪያው ፍጥረት እግዚአብሔር አንዲት ሴትን ለአንድ ወንድ ሰጥቷልና ፣ ስለ ዚህም ሁለቱ አንድ አካል ይሆ ናሉ ።

፳. ለቆነጃጅቶች ሴቶችም የቀ ድሞ ባሎቻቸው ከሞቱባቸው መታገሥ ባይቻላቸው ሁለተኛ ባል ያገቡ ዘንድ እንዲገባ እናዛለን ፣ ወደ ክፉ የሰይጣን ወጥመድ ነፍሳትንም ወደሚያ ጠፋ አሽክላው ዳግመኛ እንዳ ይወድቁ።

፳፩. እነርሱ ግን ለዘለዓለሙ ዕረፍት ወደሌለበት ወደ ገሃነም ይወርዳሉ።

፳፪. በጽድቅ የታወቁ ባልቴቶች አንድ ባል ያገቡ ሴቶች በንጽሕና እንደኖሩ ብዙ ሰዎች ምስክርን የሆኗቸው እነዚህም ከሌሎች ባልቴቶች ጋራ አይቆጠሩም ፣ ልጆቻቸውንም ያለ ርኵሰት ያሳደጉ እንደእነዚህ ያሉትን ትረ ፈቸውና ማዳኛቸውን ትሰጣቸው ዘንድ አግባብ ነው ፤ የእነዚህ እምነታቸው በእግዚአብሔር ዘንድ ነውና።

፳፫. ወይእዜኒ ኤጲስ ቆጶስ ስፋሕ እዴከ ለውሂብ ወተዘከሮሙ ለነዳያን ወሀብ ለለፅፅ ጻሕቆሙ በከመ ይፈቅዱ ወሐውጾሙ ለዕቤራት ወለዕጓለ ማውታ ወለምንዱባን ::

፳፬. መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይርድኦሙ ወያድጎኖሙ ወየሀበሙ ትካዞሙ ለኵሎሙ ፅኑሳን ወጽዑራን::

፳፭. ወይርድኦሙ ወይርዐዮሙ ለኵሎሙ ሕዝብ ውስተ ሠናይ መርዔት ለእለ ያቁርቡ ጽርስፎራ::

፳፮. ምጽዋተ እምዘ አብኡ ለከጸገ ዘአምጽኡ ኀቤከ ለለፅፅ በከመ ይደሉ ከመ መጋቢ ኄር ወመሓሪ እስመ ሥሙር ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር::

፳፯. ኵሉ ዘይጼጉ ለጽኑሳን ይረክብ ዐስበ ሠናየ::

፳፰. ወአንተሰ ዓመውከ በእንተ እግዚአብሔር ትነሥእ ዕሤቱ::

፳፱. ወከመዝ በሎሙ ለእለ ጸገውከ ዕገሌ ዘአቅረበ ወሀብኩክከመ ከመ ትጸልዩ ሎቱ ወታስተብቍዑ በእንቲአሁ::

፴. ዛሬም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ለመስጠት እጅህን ዘርጋ ፤ ድሆችንም አስባቸው ፤ ለእያንዳንዳቸው ግዳጃቸውን እንደሚሹት ስጥ ፤ ባልቴቶችንም እናት አባታቸው የሞቱባቸውንም ፣ችግረኞችንም ጐብኛቸው ::

፴፩. ኤጲስ ቆጶስ የተቸገሩትንና የተጨነቁትን ሁሉ ሊረዳቸውና ሊአድናቸውም ግዳጃቸውን ሊሰጣቸው አገባብ ነው::

፴፪. በመልካም መንጋ መካከል መባ የሚያቀርቡትን ሕዝቡንም ሁሉ ይርዳቸው ፤ ይጠብቃቸው::

፴፫. ለአንተ ከአገቡት ምጽዋትም ፣ ወደ አንተ ያመጡልህን እንደቸርና አዛኝ ሹም ለየአንዳንዱ እንደሚገባ ስጥ ፤ ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነውና::

፴፬. ለተቸገሩ የሚሰጥ ሁሉ በጐ ዋጋን ያገኛል ::

፴፭. ስለ እግዚአብሔር የደከምክ አንተም ዋጋህን ታገኛለህ::

፴፮. ለምትሰጣቸውም ሰዎች ‹‹ትጸልዩለትና ስለ እርሱም ትማልዱ ዘንድ›› ዕገሌ ያቀረበውን ሰጠኋችሁ በላቸው ::

፴. መፍትው ሠናየ ትግበሩ ለኵሉ ሰብእ ወኢትበሉ ለዝ እሁበ ወለካልኡ እክልየ።

፴፩. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ኢትፍልጥ ወኢመነሂ እስመ ይቤ እግዚእነ ለኵሉ ዘሰአለከ ሀበ[፩] ዝውእቱ እመኒ ዐርክከ፣ ወእመኒ ጸላኢከ ፣ ወለእመኒ ዘመድከ ፣ አው ፈላሲ አው ዘአውሰበ አው ዘአልቦ ብእሲት አው መበለት አው ዕጓለ ማውታ ወለኵሉ ግበር ሠናየ።

፴፪. እስመ አዘዘነ እግዚእነ በውስተ መጻሕፍት ንምሐ ሮሙ ለነዳያን።

፴፫. በከመ ይቤ በኢሳይያስ ነቢይ ፈትት ጎብስተከ ሰር ጎብ ፣ ወአብልዖ ለነዳይ ፣ ወአጎድሮ ውስተ ጽላሎተ ቤትከ።

፴፬. ወእመ ርኢከ ዕሩቀ አልብሶ ወኢትትአወር እምዘ ርዐ ቤትከ[፪]።

፴፭. ወዳንኤልኒ ይቤ በእንተዝ ያሥምርከ ምክርየ ኦ ንጉሥ ወበምጽዋተ ጽድቅ ትድኅን።

፴. ለሰው ሁሉ በጎ ነገርን ታደርጉ ዘንድ ይገባል ፤ ለዚህ እሰጠዋለሁ ፣ ሌላውን እከለክ ለዋሁ አትበሉ።

፴፩. አንተም ኤጲስ ቆጶስ ማነ ንም አትለይ፣ ጌታችን ለለመ ነህ ሁሉ ስጠው ብሏልና፣ ይህ ንም ማለት ወዳጅህም ቢሆን፣ ጠላትህም ቢሆን፣ ዘመድህም ቢሆን፣ ወይም ስደተኛ ቢሆን፣ ወይም ያገባ ቢሆን፣ ሚስት የሌለውም ቢሆን ፣ ባል የሌላ ትም ብትሆን እናት አባት የሞቱ በትም ቢሆን ፣ ለሁሉም በጎ ነገርን አድርግ።

፴፪. ጌታችን ለችግረኞች እን ራራላቸው ዘንድ በመጻሕፍት አዝዞናልና።

፴፫. በነቢዩ በኢሳይያስ እን ጀራህን ለተራበ ቍረስ ፣ ለድኃ ውም አብላው ፣ በቤትህ ጥላ ውስጥም አሳድረው እንዳለ።

፴፬. የታረዘንም ብታይ አል ብሰው፣ የሥጋ ዘመድህንም ቸል አትበል።

፴፭. ዳንኤልም ንጉሥ ሆይ ስለዚህ ነገር ምክሬ ደስ ያሰኝህ በእውነተኛ ምጽዋት ትድናለህ አለ ።

፩ ማቴ ፭ ፡ ፵፪

፪ አሳ ፶፰ ፡ ፯

፴፮. ወንጢአትከኒ በምሐረ ነዳያን ይሠረይ ለከ እስከ ይሠሪ ጌጋየከ እግዚአብሔር[፫]።

፴፯. ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን እስመ በአሚን ወበምሂር ይደመሰስ ኀጢአት።

፴፰. ወዓዲ ይቤ ዳዊት ብፁዕ ዘይሌቡ ላዕለ ነዳይ ወምስኪን እምዕለት እኪት ያድኅኖ እግዚአብሔር[፬]።

፴፱. ወካዕበ ይቤ ዘረወ ወወሀበ ለነዳይ ወጽድቁኒ ይነብር ለዓለም[፭]።

፵. ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን ዘይምሕሮ ለነዳይ ይሌቅሖ ለእግዚአብሔር ወይትዐሠይ በከመ ወሀበ ።

፵፩. እስመ ዘያጸምም እዘኒሁ ከመ ኢይስማዕ አውያተ ነዳይ፤ ዘይከድን ዓይኖ ከመ ኢይርአይ ግፉዐ ፤ ሎቱኒ ይጸመሞ እግዚአብሔር።

፵፪. እግዚአብሔር በደልህን እስቲያቀልልህ ድረስ ኃጢአትህ ነዳያንን በመመጽወት ይሠረ ይልሃል አለ።

፵፫. ሁለተኛም ሰሎሞን በሃይ ማኖትና በመራራት ኃጢአት ይደመሰሳል አለ።

፵፬. ዳግመኛም ዳዊት ለችግረኛውና ለምስኪን የሚያስብ ብፁዕ ነው፤ እግዚአብሔር ከክፉ ቀን ያድነዋል አለ።

፵፭. ሁለተኛም ገንዘቡን በተነ ፤ ለደኃም ሰጠ ፤ ጽድቁም ለዘለ ዓለም ይኖራል አለ።

፵፮. ዳግመኛም ሰሎሞን ለድኃ የሚራራ ለእግዚአብሔር ያበድራል እንደሰጠም ይቀበላል።

፵፯. የድኃውን ጩኸት እንዳ ይሰማ ጆሮውን የሚደፍን ፤ የተገፋውንም እንዳያይ ዓይኑን የሚከድን ፤ እሱንም እግዚአብሔር ችል ይለዋል።

[፫] ዳን፱ ፬ ፡ ፳፬

[፬] መዝ. ፵፩ - ፩ - ፪

[፭] መዝ. ፻፲፩ - ፱

፻፪. መፍትው መበለታት ይኩና ዕጥፋተ እለ ኢያበዝኃ ነቢበ ወአልቦን እከይ ወኢመዓት።

፻፫. አላ እማንቱ ንጹሓት ወያመልካሁ ለእግዚአብሔር በጽድቅ።

፻፬. ወእምከመ ርእያ እኩየ ምግባረ ወሕሡመ ቃለ ያር ምማ ከመ ዘኢርእያ ወኢሰ ምዓ።

፻፭. ወኢይኩን ትካዛ ለመ በለት ወኢምንትኒ ዘእንበለ ጸልዮ ወአስተብቊዖ በእንተ አለ ይመጽኡ ወያበውኡ መባአ ለቤተ ክርስቲያን።

፻፮. ወእመሰቦ ዘየኃሥሥ ጽሩዐ ነገረ ከንቱ ኢያውሥ አሁ ፣ አላ ባሕቱ ይትወከፋ ለእለ የኀሥሣ ቃለ ሃይማኖት ወምግባረ ጽድቅ ፣ ወይሣተፋ ሠናየ በኀበ እግዚአብሔር።

፻፯. ወእለሰ ይፈቅዳ ይትመ ሀራ ሥርዐተ ይሑራ ኀበ ሥዩማን ወይትመሐራ ወይስ ምዓ ቃለ ተግሣጽ።

፻፰. ባልቴቶች ትዕግሥተኞች ነገርን የማያበዙ፣ ክፋትና ቊጣ የሌለባቸው ይሆኑ ዘንድ አገባብ ነው።

፻፱. ነገር ግን እነሱ ንጹሓች እግዚአብሔርን በእውነት የሚ ያመልኩት ይሁኑ።

፻፲. ክፉ ሥራን ቢያዩ ፣ ክፉ ቃልንም ቢሰሙ ፣ እንዳላዩና እንዳ ልሰሙ ዝም ይበሉ ።

፻፲፩. የባልቴት አሳቢ ለቤተ ክርስቲያን መባ ለማግባት ስለሚ መጡት ከመጸለይና ከመማለድ በቀር ሌላ ምንም አይሁን።

፻፲፪. የተጠላ ከንቱ ነገርን የሚሻ ሰው ቢኖር አይመልሱለት ነገር ግን የሃይማኖትን ቃልና የጽድቅ ሥራን የሚፈልጉትን ይቀበሉ ፣ በእግዚአብሔር ዘንድም በጐ ነገርን ይሰተፉ ።

፻፲፫. ሥራትን ይማሩ ዘንድ የሚሹ ወደ መምህራን ሄደው ይማሩ የምክር ቃልንም ይስሙ ።

፻፷፫. ወኢይስምዓ ቃለ ውዴት ወኢይትልዋ ድኅረ ባዕዳን አማልክት አላ ያምልካሁ ለፅ እግዚአብሔር ዘፈጠረ ኵሉ።

፻፷፬. እስመ አስተማሰላ እግዚአብሔር ለመንግሥተ ሰማያት በጎጠተ ሰናፔ እንተ ትንዕስ እምኵሉ አገዘ ዕት፨ ወሶበ ጥዕማ ብእሲ ታውዕዮ ከማሁ ውእቱ ቃለ ትምህርተ ሃይማኖት ታውእዮ ለሰይጣን።

፻፷፭. ኢመፍትው ንዕሉ ቃለ ነቢያት ወኢንክሥት ምሥጢረ ለዕልዋነ ሃይማኖት።

፻፷፮. አላ ንጽናዕ በሃይማኖት እስመ አዘዘነ እግዚእነ እንዘ ይብል ኢት ደዩ ባሕርየክመ ቅድመ አሕርው ወኢትሀቡ ቅድሳተክመ ለከለባት ከመ ኢይኪዱ ባሕርየክመ በእገሪሆመ ወተመዪጦመ ይነጽሑ ክመ እስመ ሶበ አእመሩ ነገረ ምሥጢር ዕልዋን ይሜንኑ ወይ ሬስዩ ጎፍረተ ወንሣረ በዕበዶመ።

፻፷፯. አላ ዳዕመ መሀርዎመ ይሰብዉ ቃለ ኦሪት ወነቢያት እለ ተነበዩ በእንተ ምጽአቱ ለክር ስቶስ።

፻፷. እስመ መምህርነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈነወ ለነ ፲ወ፪ተ ሐዋር ያተ ንምህሮመ ለኵሎመ አሕዛብ።

፻፸. ወለእንስትሰ ኢአዘዘን ይምሀራ ወያንብባ በቤተ ክርስቲያን ላዕለ ሕዝብ አላ ዳዕመ ይትገሠሣ እምግብረ ዝመት ወይት አዘዛ በጸሎ መበጸሉት ወበአጽ ምዖ ቃለ መጻሕፍት።

፻፸፩. የነገር ሥራ ቃልን አይ ስመ፣ ልዩምች አማልክትንም አይ ከተሉ፣ ሁሉን የፈጠረ አንድ እግዚአ ብሔርን ያምልኩት እንጂ።

፻፸፪. እግዚአብሔር መንግሥተ ሰማ ያትን ከአገዘርአት ሁሉ በምታንስ በሰናፍጭ ቅንጣት መስሏታልና፣ ሰው በቀመሳት ጊዜ ታቃጥለዋለች፤ የሃ ይማኖት ትምህርት ቃል እንዲሁ ናት፣ ሰይጣንን ታቃጥለዋለችና።

፻፸፫. የነቢያት ቃልን እንወነጅል ዘንድ አይገባም፤ ሃይማኖትን ለካዱ ለዎ ችም ምሥጢርን አንግለጽ።

፻፸፬. ነገር ግን በሃይማኖት እንጽና፣ "ጌታችን ዕንቁቻችሁን በአሪያዎች ፊት አትጣሉ፤ የተቀደሰውንም ለው ሾች አትስጡ፤ ዕንቁቻችሁን በእግራ ቸው እንዳይጠቀጥቁት፣ ተመልሰ ውም ይጥሏችኋል" ብሎ አዝዞና ልና፣ ከሐድያን በስ ፍናቸው የምሥ ጢርን ነገር ባወቁ ጊዜ ይንቃሉ፤ ጎፍረትና ውርደትንም ያደርጋሉ።

፻፸፭. ነገር ግን የኦሪትንና ስለ ክርስቶስ መምጣት ትንቢት የተ ናገሩ የነቢያትን ቃል ያስተውሉ ዘንድ አስተምሯቸው እንጂ።

፻፸. መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ አሕዛብን ሁሉ እናስተምር ዘንድ እኛን አስራሁለቱ ሐዋርያትን ልኮልናልና።

፻፸፯. ሴቶችን ግን ሊያስተምሩ በቤተ ክርስቲያንም ለሕዝቡ ሊያነብቡ አላዘዛቸውም፤ ከመሰሰን ሥራ ይገሠሡ፤ በጸም፣ በጸሎትና የመጻ ሕፍትን ቃል በማድመጥ ይታዘዙ ዘንድ ነው እንጂ።

፨ ማቴ. ፲፫. ፴፩–፴፪

፶፩. እስመ ነበራ ምስሌነ ማር ያም መግደላዊት ወአንቲሁ ለአል ዓዛር ማርያ ወማርታ ወሰሎሜ ወባዕዳትኒ እለ ምስሌሆን እስመ ለእሎን ኢአዘዞን ይምሐራ ምስ ሌነ።[፮]

፶፪. ወባሕቱ መፍትው ይምሀራ ለአንስት።

፶፫. እስመ ብእሲ ርእሳ ለብእሲት ከማሁ ኢመፍትው ወኢርቱዕ ይኩን አባል ዘየዓቢ እምርእስ።

፶፬. ኢመፍትውኬ መበለታት ወደ ናግል ያንሶስዋ ማዕከለ መራህብት ወይባኣ ቤተ ዕደው።

፶፭. ወእለሰ ይገብራ ከመዝ ኢኮና መበለታተ ወኢደናግለ አላ ዳዕሙ ይከውና ማዕቀፈ. ለሰብእ።

፶፮. ወእመሰ ኢይፀመዳ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ይከውና ሀካያተ ወስሱ ዓተ ወንሣሥያተ ንዋየ ባዕድ ወይጼውዋ ዕደወ ወይከውና መስሕ ታተ ለካልኣን ወያወድቃ ነፍሳተ።

፶፯. ወእለሰ ይተልውዎን ይርኅቁ እምእግዚአብሔር ።

፶፰. ወእለሰ ይበውኡ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወኢይሌብዉ ዘውስተ መጻሕፍት ወኢይሰምዑ ቃለ መጽ ሐፍ ዘተግሣጽ በእንተ እለ ይገብሩ ከመዝ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ሰሚዐ ይሰምዑ ወኢይሌብዉ።[፯]

፶፱. ማርያም መግደላዊትና የአል ዓዛር እኅቶች ማርያና ማርታ ሰሎሜም ሌሎችም ከእነርሱ ጋራ የነበሩ ሴቶች ከእኛ ጋራ ነበሩ፤ እነርሱን ከእኛ ጋራ ያስተምሩ ዘንድ አላዘዛቸውምና።

፷. ነገር ግን ሴቶችን ያስተምሩ ዘንድ ይገባል።

፷፩. ወንድ ለሴት ራስዋ ነውና እን ደዚሁ አካል ከራስ የበለጠ ይሆን ዘንድ አይገባም።

፷፪. ባልቴቶችና ደናግል በአደባባይ መካከል ሊመላለሱና ወደ ወንዶች ቤትም ሊገቡ አይገባም።

፷፫. እንደዚህ የሚያደርጉ ግን ባል ቴቶችና ደናግል አይደሉም ለሰው መሰናክል ይሆናሉ እንጂ።

፷. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባያገለ ግሉ ግን ሰነፎች ስሱዎችና የሰው ገንዘብ ፈላጊዎች ይሆናሉ፤ ወንዶች ንም ይማርካሉ፤ ለሌሎችም መሳ ሳቻ ይሆናሉ፤ ነፍሳትንም ይጥላሉ።

፷፩. የሚከተሏቸውም ከእግዚአብ ሔር ይርቃሉ።

፷፪. ወደ ቤተ ክርስቲያን ገብተው በመጻሕፍት ያለውን ስለማያስተ ውሉ የተግሣጽ መጻሐፍ ቃልንም ስለማይሰሙ እንዲህ ስለሚያደርጉ ሰዎችም ነቢዩ ኢሳይያስ እንዲህ ይላል ፤ መስማትን ይሰማሉ አያ ስተውሉም እንጂ ።

፮. ማር. ፲፭. ፵-፵፩

፯. ኢሳ. ፮ ፡ ፱

፳፫. ወራእየ ይራእዩ ወኢይጠይቁ በከመ ጽሉል ልቦሙ ለዝንቱ ሕዝብ ወለእለሰ ከመዝ መበለታት ኢታድር እይዎን መሥዋዕቶ ለክርስቶስ።

፳፬. ወእንተሰ ትፈቅድ ታሥምሮ ለክርስቶስ ትንበር ውስተ ቤታ በጽምው፤ ወትሰብሖ መዓልተ ወሌሊተ በአፍ ዘኢያረምም፤ ወትሰ አሎ ለእግዚአብሔር በልብ ንጹሕ ከመ ጠባብ ዮዲት እንተ ሰአለት ኀበ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ በእንተ እስራኤል።[፱]

፳፭. ከማሁ መበለት መሓሪት ትሰ አሎ ለእግዚአብሔር እንዘ ኢታጸርዕ ሐዊረ ቤተ ክርስቲያን በኵሉ ሰዓት ።

፳፮. እስመ ኵሉ ሕሊናሃ ድልው ወትረ ለተቀንዮ ወኢትትመየጥ ውስተ ፍግዕ።

፳፯. ወእንተሰ ንጹሕ አዕይንቲሃ ወቅዱስ እዘኒሃ ወኢትሰፍሕ እደ ዊሃ ኀበ ትዕግልት ወይረውጻ እገ ሪሃ ውስተ ፍኖተ ሰላም ወአፉሃ ኢይነብብ ሐሰተ ወሲሳያ በዐቅም ለእንተ ከመዝ ምግባራ ይሰምዓ እግዚአብሔር ጸሎታ ወስእለታ።

፳፰. ማየትንም ያያሉ አይረዱም እንጂ፤ ይህ ሕዝብ ልቡ ደንድኗል፤ እንደነዚህ ላሉት መበለታት የክርስቶስን መሥዋዕት አታሳዩአቸው።

፳፱. ክርስቶስን ደስ ልታሰኘው የምትወድ ግን በቤቷ በጸጥታ ትኑር፤ ዝም በማይል አፍም ሌሊትና ቀን ታመስግነው፤ ስለ እስራኤል ሌሊትና ቀን ወደ እግዚአብሔር እንደ ለመነች እንደ ጥበበኛዋ ዮዲትም በንጹሕ ልብ እግዚአብሔርን ትለምነው።

፴. እንደዚሁ የምትራራ ባልቴት በየሰዓቱ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ሳታቋርጥ እግዚአብሔርን ትለምነው።

፴፩. ሐሳቧ ሁሉ ለመገዛት የተዘጋጀ ነው፤ ወደ ተድላ ደስታ አት መለስምና።

፴፪. ዓይኖቿ ንጹሕ፤ ጆሮቿ ቅዱስ የሆኑ፤ እጆቿን ወደቅሚያ የማትዘረጋ፤ እግሯም ወደሰላም መንገድ የሚሮጥ፤ አፏም ሐሰትን የማይናገር፤ ምግቧም በልክ የሚሆን፤ ምግባሯ እንደዚህ የሆነውን ሴት እግዚአብሔር ልመናዋንና ጸሎትዋን ይሰማታል።

፱. ዮዲት. ፰ ፡ ፩

፳፯. እስመ ይቤ አመ ዕለተ እጼው ዐከ ፍጡነ ስምዓኒ።[1]

፳፱. ወከመዝ ትሠየም መባልት እንተ ኢታፈቅር ወርቀ ወአልባቲ ትዝኅ ርት ወኢስእዕት ወኢመስተራኳሒት።

፴. አላ ዳዕሙ ኅሪት ወለባዊት ወት ንበር ውስተ ቤተ ክርስቲያን እንዘ ትሴብሕ ወትዜምር ወታነብብ መጻ ሕፍተ ወተዐቅብ ጊዜ-ሰዓቲ መዓ ልት ወሌሊት ወትጸውም ወትስ እሎ ለእግዚአብሔር ኵሎ ጊዜ።

፴፩. ወቅኔ እደዊሃ ትሁብ ለነዳያን ወኢታጥሪ ኢምንተኒ።

፴፪. እንዘ ትዜክር መበለተ እንተ አብአት ፪ተ ጸራይቀ ውስተ ቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ዘበእን ቲአሃ ስምዐ ኮነ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በውስተ ወንጌል አማን እብለክሙ ከመ ዛቲ መበለት አብ ዝኀት አብአ እምኵሎሙ እለ አብኡ ውስተ መዳየ ምጽዋት ወኵሎሙ እለ አብኡ እምተረፈሙ አብኡ።

፴፫. ወይእቲሰ እምተጽናሳ ኵሎ ዘባቲ አብአት ወኵሎ መንበርታ።

፴፬. መፍትውኬ መበለታት ይኩና ንጹሓተ ወይተሓታ በፍርሀት ወበረ ዓድ።

፴፭. በምጠራህ ጊዜ ፈጥነህ ስማኝ ይላልና።

፴፮. እንደዚህም ወርቅ የማትወድ፣ ትዕቢትና ስስት የሌላት፣ ገንዘብ የማታራባ ባልቴት ትሾም።

፴፯. ነገር ግን ቸር አስተዋይ ትሁን፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥም እያመሰ ገነች፣ እየዘመረች፣ መጻሕፍትን እያ ነበበች፣ የሌሊቱንና የቀኑንም ሰዓት ጊዜ እየጠበቀች፣ እየጸመች፣ ሁልጊዜም እግዚአብሔርን እየለመነች ትኑር።

፴፰. ከእጆቿ ሥራም ለነዳያን ትስጥ፣ ምንም ጥሪት አታኑር።

፴፱. በእግዚአብሔር ማደሪያ በቤተ መቅደስ ሁለት እንጆራ ያቀረበች ውን ድኃ እያሰበች፣ ስለ እርሷ ጌታ ችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል እን ዲህ ብሎ ምስክር የሆናት፣ በሙዳየ ምጽዋቱ ውስጥ መባዓችውን ከአገቡት ሁሉ ይልቅ ይች ድኃ መባ መስጠትን እንዳበዛች በእውነት እነግራችኋለሁ፣ ሁሉም ያገቡት ከትርፋቸው ነውና።

፵. ይቺ ግን ችግረኛ ስትሆን ያላ ትን ንብረታን ሁሉ አገባች።

፵፩. ባልቴቶች ንጹሓች ይሆኑ ዘንድ በመፍራትና በመንቀጥቀጥም ትሕ ትናን ያደርጉ ዘንድ አገባብ ነው ።

፩. መዝ. ፻፩ ፡ ፫

፫፭. ወፈድፋደስ ለኤጲስ ቆጶስ ወለቀሳውስት ወለዲያቆናት ወለ ዲያቆናዊት።

፫፮. ወእማንቱሰ ኢይግበራ ወኢም ንተኒ ዘእንበለ ምክረ ዲያቆናት።

፫፯. ወኢይሑራ ውስተ ሐውዘ መባ ልዕት ወንዝህላል።

፫፰. እመሰ ተረክባ እንዘ ከመዝ ይገብራ ይትገሠጻ ይትነሣእ ዲያ ቆን ወየአዝዞን ይጹማ።

፫፱. ወከማሁ ካህናትኒ እመ ይነ ሥኡ ርዴ በጎበ መሰጥ ወመወ ልጣን ወዘማውያን ይትገሠጹ ወኢታብእ ቍርባነ ለእግዚአብሔር አምላክከ።

፵. ወመፍትውኬ ይኩና መበለታት ድልዋተ ለሰሚዐ ቃለ መላህቅቶን ወይግበራ ኵሎ ዘየአዝዘዎን ወይ ዕቀባ ቃለ ኤጲስ ቆጶስ ወያክብራሁ ከመ ዘእግዚአብሔር።

፵፩. ወእመሰበ ዘይነሥእ ምጽዋተ እምኀበ ዐማፅያን ወዕልዋን ይድ ኅፅ ውስተ ስሕተት ዘዚአሆሙ ወይመውት በጌጋዮሙ ወለእመ ጸለየ በእንቲአሆሙ የኀዝኖ ለክርስቶስ።

፵፪. ወባሕቱ ይሚጦሙ ውስተ ንስሓ።

፵፫. ወእመሰ ጸለየ ወይቤ አድኅን እለ ኢተመይጡ ውስተ ንስሓ ዓማ ፅያነ ወሐሳውያን ወኃጥኣነ ይትካ ፈል እክየ ምግባሮሙ ለእሉ።

፫፭. ይልቁንም ለኤጲስ ቆጶስ፣ ለቀ ሳውስት፣ ለዲያቆናትና ለዲያቆና ዊት።

፫፮. እነዚህ ግን ያለዲያቆናት ምክር ምንም አያድርጉ።

፫፯. የመብል ጣዕም ማሻሻል፣ አለል ዘለል ማለት ወደ አለበት አይሒዱ።

፫፰. እንደዚህ ሲያደርጉ ቢገኙ ይገ ሠጹ ዲያቆኑም ተነሥቶ ይጸሙ ዘንድ ይዘዛቸው።

፫፱. ካህናትም እንደዚሁ የሰው ገን ዘብ ከሚነጥቁ ከሚለዋውጡ ከሌሎ ኞች አራጣን ቢቀበሉ ይገሠጹ፣ ለፈጣሪ እግዚአብሔርም ቍርባን አድርገህ አታግባው።

፵. ባልቴቶች ያለቆቻቸውን ቃል ለመስማት የተዘጋጁ ሁነው ያዘ ዟቸውን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የኤጲስ ቆጶሱንም ቃል ይጠብቁ ዘንድ የእግ ዚአብሔርም አገልጋይ እንደ መሆኑ ያከብሩት ዘንድ አግባብ ነው።

፵፩. ከበደለኞች ከአሐዲዎች ምጽ ዋትን የሚቀበል ቢኖር በነሱ ስሕ ተት ይሰነካከላል ፣ በበደላቸውም ይሞታል፣ ስለነሱም ጸሎትን ቢጸ ልይ ክርስቶስን ያሳዝነዋል።

፵፪. ነገር ግን ወደ ንስሐ ይመ ልሳቸው።

፵፫. ወደ ንስሐ ያልተመለሱትን በደለኞችን፣ ሐሰተኞችን፣ ኃጢአተኞ ችን፣ አድናቸው ብሎ ቢጸልይ ግን የክፉ ሥራቸው ተካፋይ ይሆናል።

አንቀጽ ፲፬

በእንተ ከመ ኢመፍትው ያጥምቃ አንስት።

፩. ናሁ ንነግረክሙ ከመ ዐቢይ ኵነኔ ውእቱ ለእለ ይገብሩ ዘንተ ምግባረ።

፪. ወከመዝ ንኤዝዝ እንከ ከመ ኢትግበሩ ዘንተ ምግባረ እስመ ዕልወተ ሕግ ውእቱ ዝ ግብር እስመ ርእሳ ለብእሲት ብእሲ ዘይሠየም ክህነተ።

፫. ኢመፍትውኬ ንዕልዎ ለፈጣሪ ወንጎድግ ርእሰ ወንትሱ አባለ እስመ ብእሲት አባሉ ለብእሲ ወይ እቲ ወጽአት እምኔሁ ወእምኔሃ ይት ወለዱ ውሉድ እስመ ይቤ ውእቱኬ እግዚእነ።

፬. በከመ አቅደምነ ነጊረ ኢታብ ሕዎን ለአንስት ይገሥጻ ወይም ሀራ ወኢይግበራ ግብረ ክህነት ዘኢ እዙዝ ውስተ ሕግ።

፭. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ዐለዎ ለእ ግዚአብሔር ወይከውን ከመ እለ አልበሙ አእምሮ ወይሠይሙ አን ስተ ከመ ይኩና ካህናተ ለግልፎ ሥዕለ አንስት፣ ለእለ ከመዝ አርጎ ቀዎን እምሕጉ ለኢየሱስ ክርስ ቶስ ::

፮. ወበእንተዝ ግመራ ኢመፍትው ያጥምቃ አንስት ወኢመነሂ።

አሥራ አራተኛ አንቀጽ

ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. ይህን ሥራ ለሚሠሩት ሰዎች ጽኑ ቅጣት እንደሆነ እነሆ እንነግ ራችኋለን።

፪. እንደዚህ ያለ ሥራም እን ዳትሠሩ እናዝዛለን፣ ይህ ሥራ ሕግ ማፍረስ ነው፣ የሴት አለቃዋ ክህነትን የሚሾም ወንድ ስለሆነ።

፫. ፈጣሪን እንክደው ዘንድ አገባብ አይደለም፣ አለቃዋ የሚሆን ወንድን ትተን ሴትን ልንከተል አገባብ አይ ደለም፣ ሴት ለወንድ አካሉ ናትና፣ እርሷም ከእርሱ ተገኝታለችና፣ ከእር ሷም ልጆች ይወለዳሉ፣ እርሱ ጌታ ችን ብሏልና።

፬. አስቀድመን እደተናገርን ሴቶችን ያስተምሩ ይገሥጹ ዘንድ አታሰና ብቷቸው፣ በሕግ ያልታዘዘ የክህ ነት ሥራንም አይሥሩ።

፭. እንደዚህ የሚያደርግ ግን እግዚ አብሔርን ካደው ፣ በሴቶች አም ሳል ለተሠራ ጣዖት አገልጋዮች ይሆኑ ዘንድ ሴቶችን እንደሚሾሙ አእምሮ እንደሌላቸው ሰዎች ይሆ ናል፣ እንደዚህ ያሉትን ከኢየሱስ ክርስቶስ ሕግ ለዩዋቸው።

፮. ስለዚህም ሴቶች ማንንም ያጠ ምቁ ዘንድ አይገባም።

፮. ሶበሰ ብውሕ ያጥምቃ አንስት እምተጠምቀ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እምኀበ እመ· ወእምኢተጠምቀ በኀበ ዮሐንስ።

፯. ወለነኒ እምኢፈነወነ ናጥምቅ ውስተ ዓለም፣ አላ ዳዕሙ እም ፈነዎን ለአንስት ያጥምቃ ምስሌነ።

፰. ወንሕነኒ ንኤዝዘክሙ ኢይግበር ወኢመኑሂ ከመዝ።

፱. ወእመሂ ጥቀ ጠባባት ወቦን ሃይማኖት ወየአምራ መጻሕፍተ ኢናበውሖን ያጥምቃ ወይስብካ ወንጌለ።

አንቀጽ ፲ወ፩

በእንተ ከመ ኢመፍትው ይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህነት ንኤዝዘክሙ እንከ።

፩. ኢይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህነት ኢያዕርግ ዕጣነ ወኢያጥምቅ ወኢያንብር እደ ወኢይባርክ ወኢ የሀብ ኀበስተ በረከት።

፪. እስመ አልቦ ዘይክል ነሢአ ጸጋ ለእመ ኢተውህቦ እምኀበ እግዚአ ብሔር ።

፫. ወባሕቱ መፍትው ጸጋ ወክ ብረ ይንሥኡ በኀበ ኤጲስ ቆጶስ።

፬. ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ የሚገባ ከሆነስ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናቱ ዘንድ በተጠመቀ ነበር፣ ከዮ ሐንስም ዘንድ ባልተጠመቀ ነበር።

፭. እኛንም እናጠምቅ ዘንድ ወደ ዓለም ባልላከንም ነበር፣ ነገር ግን ከኛ ጋራ ያጠምቁ ዘንድ ሴቶችን በላ ካቸው ነበር እንጂ።

፮. እኛም ማንም እንደዚህ እንዳ ያደርግ እናዝዛችኋለን።

፯. ፈጽመው ብልሆችም ቢሆኑ ሃይ ማኖትም ቢኖራቸው፣ መጻሕፍትንም ቢያውቁ፣ ያጠምቁና ወንጌልን ያስ ተምሩ ዘንድ አናሰናብታቸውም ።

አሥራ አምስተኛ አንቀጽ

ሕዝባዊ የክህነትን ሥራ ይሠራ ዘንድ እንዳይገባው ይናገራል።

፩. ሕዝባዊ የክህነት ሥራን እን ዳይሠራ፣ ዕጣንንም እንዳያሳርግ ፣ እንዳያጠምቅ ፣ በአንብሮተ እድም እንዳይባርክ፣ በረከተ ጎበስቴንም እን ዳይሰጥ እናዝዛችኋለን።

፪. ከእግዚአብሔር ዘንድ ካልተሰ ጠው የእግዚአብሔርን ጸጋ ገንዘብ ማድረግ የሚቻለው የለምና።

፫. ነገር ግን ጸጋንና ክብርን ከኤ ጲስ ቆጶሱ ዘንድ ይቀበሉ።

፬. ወዘሰ ኢተውህቦ ሚመተ ክህነት ለእመ ተዐደወ ይረክብ ኵነኔ ከመ ዖዝያን ንጉሥ።[፩]

፭. ወዓዲ ኢአዘዝነ ያጥምቁ ኵሉሙ ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን ወኢአናጕንስጢላውያን ፣ ወኢመ ዘምራን ወኢዐጸውተ ኃዋኅው።

፮. አላ ያጥምቁ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሳውስት ባሕቲቶሙ ፣ ወዲያቆና ትኒ ይትለአኩ ምስሌሆሙ ኅቡረ።

፯. ወእለሰ ይትዐደዉ ወይገብሩ ከመዝ ይረክቡ ኵነኔ ዘረከቦሙ ለደቂቀ ቆሬ።

፰. ናሁ ንኤዝዝ ኢይሚሙ ቀሲሳን ዲያቆናተ ወዲያቆናዊተ ወኢአናጕንስጢሰ ወመዘምራነ ወኢዐጸውተ ኃዋኅው።

፱. አላ ኤጲስ ቆጶሳት ይሚሙ በሥርዐተ ቤተ ክርስቲያን እለ አልቦሙ ቂም ወቅንዓት ወኢሐሜት ወኢጽልዕ ኢእከይ።

፲. ናሁ አቅደምነ ነጊሮቶሙ እስመ እለ ይገብሩ ከመዝ ይክውኑ ነኪራነ እምሕዝበ ክርስቲያን ወፈድፋደሰ ለመበለታት።

፲፩. ያልተሰጠውን የክህነት ሹመትን ቢደፋፈር ግን እንደ ንጉሥ ዖዝያን ፍዳን ይቀበላል።

፲፪. ዳግመኛም የቤተ ክርስቲያን ሹማምንት ሁሉም ያጠምቁ ዘንድ አላዘዝንም፤ አናጕንስጢሶች መዘምራንም፤ በር ዘጊዎችም ቢሆኑ ።

፲፫. ኤጲስ ቆጶሳትና ቀሳውስት ብቻ ያጥምቁ እንጂ ዲያቆናት ግን ከነሱ ጋር በአንድነት ይላላኩ።

፲፬. ተደፋፍረው እንደዚህ የሚያደርጉ ግን የቆሬን ልጆች ያገኛቸውን ፍዳ ያገኛሉ።

፲፭. ቀሳውስት ዲያቆናትንና ዲያቆናዊትን፤ አንጕንስጢስንም፤ መዘምራንንም በር ዘጊዎችንም እንዳይ ሾሙ እነሆ እናዝዛለን።

፲፮. በቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ቂምና ቅንዓት ፤ ሐሜትም ፤ ፀብና ክፋትም የሌላቸውን ኤጲስ ቆጶሳት ይሹሙ እንጂ ።

፲፯. እነሆ አስቀድመን ነግረናቸው እንደዚህ የሚያደርጉ ሰዎች ከክርስቲያን ወገኖች የተለዩ ይሆናሉና ይልቁንም ለባልቴቶች።

፩. ዜና መዋ. ካልዕ፡ ፳፮ ፥ ፳

አንቀጽ ፲ወ፮
በእንተ መዓስብ፣

፩. እስመ ሰይጣን የኀሥሥ ምክ ንያተ በዘያሣግር በከመ ገብረ ትካት ላዕለ ቃየል።

፪. እስመቦ እለ ይብላ መበለታት ንሕነ ወእማንቱሰ ይገብራ ግብረ ዘኢይደልዎን ለመበለታት በከመ ገብረ ቃየል ዘኢይደሉ በእጉሁ።

፫. እሉንኬ እለ አልቦን አእምሮ እስመ አኮ በተሰምዮ መበለታት ዘይ በውኣ መንግሥቱ ሰማይ አላ በርት ዕት ሃይማኖት ወበሠናይ ምግባር።

፬. ወእንተሰ ነሥአት ስመ መበ ለት ወትገብር ምግባረ ሰይጣን ዛቲኬ ሐሳዊተ ስም ወትረክብ ኵነኔ ዘለዓለም።

፭. ናሁ ንስምዕ ከመቦ እምውስተ መበለታት እኩያት ቀናዕያት ወመ ስተዋድያት እለ ይገብራ ጋዕዘ ማዕከለ አኃው እማንቱኬ ኢኮና እምክርስቶስ እስመ ኢዐቀባ ቃለ ተግሣጽ።

፮. ወእመቦ እምአኀት እለ ርእያ እንዘ ይትወሀባ ምጽዋት ለእኀቶን መበለታት፣ እመኒ ወርቅ አው አልባስ፣ አው መብልዕ ወመስቴ፣ ወእምዝ ተፈሥሐት ወረከበት ዕረፍተ መፍትው ከመዝ ይበላ፣ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክነ ዘጸገዋ ዕረፍተ ወትፍሥሕተ ለፍቅርት እኀትነ መበለት።

አሥራ ስድስተኛ አንቀጽ፣
የፈትን ነገር ይናገራል

፩. ሰይጣን ቀድሞ በቃየል ላይ እንዳደረገ ሰውን የሚያጠምድበትን ምክንያት ይፈልጋልና።

፪. እኛ መበለታት ነን የሚሉ አሉና ቃየል በወንድሙ የማይገባ እንዳደ ረገ እነሱ ግን ለመበለታት የማይ ገባውን ሥራ ይሠራሉ።

፫. ዕውቀት የሌላቸው እሊህ ናቸው፣ መበለታት በመባል መንግሥተ ሰማይ አይገቡምና፣ በቀናች ሃይማ ኖትና በበጎ ሥራ ነው እንጂ።

፬. የበመለትን ስም ይዛ የሰይጣ ንን ሥራ የምትሠራ ግን ይህቺ የስም ሐሰተኛ ናት የዘላለም ፍዳ ንም ትቀበላለች።

፭. እንሆ ከመበለቶች ወገን ክፉ ምች ቀናተኞችና ነገረ ሠሪዎች በወንድማማቾች መካከል ክርክርን የሚያደርጉ እንዳሉ እንሰማለን፣ እሊህ ከክርስቶስ አይደሉም ፤ የተ ግሣጽ ቃልን አልጠበቁምና።

፮. ከእኀቶች ወገን እኀታቸው ለሆ ነች መበለት ምጽዋት ሲሰጣት ያዩ ቢኖሩ፣ ወርቅም ቢሆን፣ ልብስም ቢሆን፣ ሙበልም መጠጥም ቢሆን፣ ከዚህ በኋላ ደስ ቢላት ዕረፍትንም ብታገኝ፣ ለተወደደች ደህ እህታችን ዕረፍትንና ደስታን የሰጣት ፈጣሪያ ችን እግዚአብሔር ይክበር ይመስ ገን ይሉ ዘንድ እንዲህ ይገባል።

፮. አ እግዚአ ባርክ ወአክብር ላዕለ ዘወሀብካ ለዛቲ መበለት ወአብዝኅ ንዋየ በጽድቅ ወበንጽሕ ወተዘከራ በሠናያቲከ ወዕበየ ሣህልከ ወምሕ ረትከ ።

፯. ወለዝንቱኒ ኤጲስ ቆጶስ ሀቦ ምክዕቢተ ክብር ለዘመሀረ ወገሠጸ ወለዘጸገወነ ሀቦ አክሊለ ምክሕ አመ ይፈልስ እምዝንቱ ዓለም።

፰. ወከማሁ ዛቲኒ መበለት ትጸሊ ወታስተብቍዕ ምስሌሆሙ በእንተ እለ ይገብሩ ላዕሌሃ ምሕረተ ወይእ ቲኒ ተሀብ ለጽኑሳን እምዝ ነሥአት።

፱. ወበእንተዝ ይከውን ሥሙረ ምግባራ በቅድመ እግዚአብሔር እስመ ጽሑፍ ዘይብል ዘትገብር የማንከ ኢታእምር ፀጋምከ ወይ ኩን ክዱነ ምጽዋትከ።

፲. ከመዝ ትጸሊ መበለት ዲበ እለ ወሀብዋ ወመጽወትዋ እስመ እርእያ መቅደሱ ይእቲ በከመ ጽሑፍ ዘይብል አቡከ ዘይሬእየከ በኀቡእ የዐስየከ ክሡተ።[፩]

፲፩. መበለታትሰ እለ ኢየሐውራ በትእዛዘ እግዚአብሔር ይቀንዓ ላዕለ ዘመጽወተ ለእጎቶን የኀሥሣ ወይብላ መኑ ዘገብረ ምስሌሃ ዘንተ ምሕረተ።

፲፪. ጌታ ሆይ ለዚች ድኃ በሰጠሃት ላይ ባርክ አክብርም፣ ገንዘቡንም በእ ውነትና በንጽሕና አብዛው፣ በበጎነት ህና በይቅርታህ ብዛት በቸርነትህም አስባት።

፲፫. ለአስተማረና ለመከረ፣ ለዚህም ኤጲስ ቆጶስ እጽፍ ድርብ ክብርን ስጠው፣ ለሰጠንም ሰው ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቶ በሚሔድበት ጊዜ የመመኪያ አክሊልን ስጠው።

፲፬. ይህች መበለትም በእርሷ ላይ ቸርነትን ለሚያደርጉ ሰዎች ከእነ ርሱ ጋራ ትጸልይ፣ ትማልድ፣ እር ሷም ከተቀበለችው ለተቸገሩት ትሰጥ።

፲፭. ስለዚህም በእግዚአብሔር ፊት ሥራዋ የተወደደ ይሆናል፣ ቀኝ እጅህ የምታደርገውን ግራ እጅህ አትወቅብህ ፣ ምጽዋትህም የተሰ ወረ ይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፲፮. መበለት በሰጣትና በመጸወ ቷት ሰዎች ላይ እንደዚህ ትጸ ልይ፣ የቤተ መቅደሱ ምሳሌ ናትና፣ ተሰውረህ ስትመጸውት የሚያይህ አባትህ ዋጋህን ገልጦ ይሰጥሃል ተብሎ እንደ ተጻፈ።

፲፯. በእግዚአብሔር ትእዛዝ ጸንተው የማይኖሩት መበለታት ግን ለእጎቶ ቻቸው በመጸወተ ሰው ላይ ሥጋዊ ቅንዓትን ይቀናሉ፣ ለእርሷ ቸርነ ትን ያደረገ ማነው? እያሉ ይፈልጋሉ።

፩. ማቴ. ፮ ፥ ፫ – ፬

፲፫. ወእምዝ ሶበ ሰበዋ ወአእመራ ኀበ ዘመጽወተ ለእኅቶን የሐውራ ወያጽሕባሁ ወይብላሁ እፎ ቀደ ምከ ውሂበ ለዛቲ እንዘ ፈድፋደ ጽኑሳት ነሕነ እምኔሃ።

፲፬. እስመ አብዳት እማንቱ እለ ይብላ ከመዝ እንዘ ይመስሎን ሀብት ዘእምኀበ ሰብእ አላ ሀብተ ጸጋሰ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ።

፲፭. ወእመሰ ነዳዩት ይእቲ ጥዩቀ ኢመፍትው ይሑራ ያጽሕባሁ ለዘገብረ ምሕረተ አላ ባሕቱ ርቱዕ ይንበራ ውስተ ቤቶን።

፲፮. ወይስግዳ በገጾን ወይነስሓ ወይስኣላሁ ለእግዚአብሔር እስመ ገብረ ምሕረተ እግዚአብሔር ከመ ይዜንዋ ሠናያቲሁ።

፲፯. ይቤ እግዚእነ ሶበ ትበውኡ ውስተ ቤት በሉ ሰላም ለዝንቱ ቤት።

፲፰. "ወእመቦ ህየ ውሉደ ሰላም ያዕርፍ ሰላምክሙ ላዕሌሁ።"

፲፱. ወእመ አኮሰ ይግባዕ ሰላም ክሙ ላዕሌክሙ፣ ወእመሰ ሰላም ኢረከበት ድልወ ኀበ ተዐርፍ ትገ ብእ ኀበ ዘፈነዋ፣ ከማሁ ውእቱ መርገም በዐመፃ ኢይበጽሕ ላዕለ ዘኢአበሰ አላ ዳዕሙ ይገብእ ኀበ ዘረገመ።

፳፫. ከዚህም በኋላ እኅታቸውን የመጸወተውን ሰው አስተውለው ባወቁ ጊዜ ሔደው "ከእርሷ ይልቅ ፈጽመን የተቸገርን እኛ ሳለን ለዚህች እንደምን አስቀድመህ ሰጠህ" እያሉ ያስቸግሩታል።

፳፬. ሀብት ከሰው ዘንድ የሚሰጥ መስሏቸው እንዲህ የሚሉ ሴቶች አላዋቂዎች ናቸው፣ የጸጋ ሀብት ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።

፳፭. ይህች ፈጽማ የተቸገረች ብትሆን ግን ቸርነት ያደረገውን ሰው ለማስቸገር ይሄዱ ዘንድ አይገባም፣ በቤታቸው ውስጥ ይቀመጡ ዘንድ ይገባል እንጂ።

፳፮. በግንባራቸው ወድቀው ይስገዱ፣ ንስሓም ገብተው እግዚአብሔርን ይለምኑት፣ ቸርነቱን ይነግሩ ዘንድ እግዚአብሔር ምሕረትን አድርጓልና።

፳፯. ጌታችን ወደ ቤት በገባችሁ ጊዜ "ለዚህ ቤት ሰላም ይሁን" በሉ አለ።

፳፰. የሰላም ልጅ ቢኖርም ሰላማችሁ በላዩ ይደርበት።

፳፱. ይህ ባይሆን ግን ሰላማችሁ ወደ እናንተ ይመለስ፣ ሰላም ታድርበት ዘንድ የተዘጋጀ ባታገኝ ግን ወደላካት ትመለሳለች፣ እንደዚሁም የዐመፅ ርግማን ባልበደለ ሰው ላይ አይደርስም፣ ወደ ረጋሚው ይመለሳል እንጂ ።

፭. ዘይረግም ባዕደ ከንቶ ረገመ ርእሶ በከመ ይቤ ሰሎሞን ከማሁ እንትሙኒ በከመ ገበርክሙ ለካል ኣን ከማሁ ትትፈደዩ።

፭፩. እስመ ይቤ ግበ ከረየ ወደሀየ ወይወድቅ ውስተ ግብ ዘገብረ ወይገብእ ዓማሁ ዲበ ርእሱ ወት ወርድ ዓመግሁ ዲበ ድማሁ።[፪]

፭፪. እስመ ዘይከሪ ግበ ለቢጹ ይወድቅ ውስቴቱ ወዘይፈርህ መርገመ ኢይርግም ባዕደ።

፭፫. ወዘይጸልእ ለርእሱ ኢይግ በር ዲበ ባዕድ።

፭፬. ወበእንተዝ አንተኒ ኤጲስ ቆጶስ መምህር ገሥፆን ለእለ ይሜንንምን ለመበለታት ።

፭፭. ወተዐገሦሙ ለምጹኣን ወሐ ውጸሙ ለሕሙማን ወተፈሣሕ በጎሩያን እለ ይባርኩ ወኢይረ ግሙ ወእዝዞሙ ከመ ኢይግበሩ እኩየ ላዕለ ሰብእ ዳዕሙ ይግበሩ ሰላመ።

፭፮. ወእመሂ ኤጲስ ቆጶስ አው ቀሲስ፣ ወእመሂ ዲያቆን አው ዘከነ እምሥዩማን፣ ኢይፃእ እም አፉሁ መርገም ከመ ኢይረስ መርገመ ህየንተ በረከት ።

፭. በከንቱ ሌላውን የሚረግም ሰው ራሱን ረገመ፣ ሰሎሞን እናንተ በሌ ላው እንደሠራችሁ እንደዚሁ ፍዳ ችሁን ትቀበላላችሁ እንዳለ።

፭፩. "ጕድጓድን ቈፈረ አጕደጕደም፣ በቈፈረው ጕድጓድ ውስጥም ይወድ ቃል፣ ድካሙም በራሱ ላይ ይመለ ሳል፣ በደሉም በአናቱ ላይ ይወርዳል ብሏልና።"

፭፪. ለባልንጀራው ጕድጓድን የሚ ምስ ሰው እርሱ በውስጡ ይወድ ቃልና መርገምንም የሚፈራ ሌላ ውን አይርገም።

፭፫. ለራሱ የሚጠላውን በሌላው አያድርግ ።

፭፬. ስለዚህም መምህር የምትሆን አንተ ኤጲስ ቆጶስ ሆይ፣ መበለ ታትን የሚንቁትን ምከራቸው።

፭፭. ወደ ቤተ ክርስቲያን የመጡ ትን ታገሣቸው ፣ የታመሙትንም ጐበኛቸው፣ በማይረግሙ በሚመርቁ በተመረጡ ሰዎች ደስ ይበልህ፣ በሰ ዎች ላይም ክፉ ሥራን እንዳይሠሩ እዘዛቸው፣ ሰላምን ያድርጉ እንጂ ።

፭፮. ኤጲስ ቆጶስም ቢሆን፣ ወይም ቄስ፣ ወይም ዲያቆን ቢሆን፣ ከሹማምንት ወገንም የሆነ ቢሆን፣ ስለበረከት ፈንታ እርግማንን እንዳይወርስ እርግማን ከአፉ አይውጣ።

፪. መዝ. ፯፡ ፲፭–፲፮

፭፯. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይገ ሥጸሙ ወይምሀሮሙ ወይናዝ ዞሙ ለሕዝብ ኢይፃዕ እምአፋሁ ቃለ መርገም ::

፭፰. አላ ይተክዝ በእንተ ካህናት ወዲያቆናት ወደናግል ወመበለ ታት ወሕዝብ::

፭፱. ወበእንተዝ ኤጲስ ቆጶስ አመ ክሮሙ ለዲያቆናት እለ ይትቀነዩ ምስሌከ ወርድኦሙ በገቢረ ሠናይ ከመ ድልዋነ ይኩኑ ለተልእኮ ሕዝብ::

፮፬. ወዓዲ ዲያቆናዊትኒ ትሠየም ወይእቲ ጎሪት ወንጽሕት እምተ አልባቲ ነውር ለተልእኮ አንስት::

፮፭. እስመ ኢመፍትው ዲያቆን ይትለአክ ለአንስት ከመ ኢይኩን ሐሜት ለእለ ኢየአምኑ::

፮፮. በእንተዝኬ ትኩን ዲያቆና ዊት ልእክተ ለአንስት ወትቅብያን ቅብዐ ወታልብሶን አልባሲሆን እምድኅረ ጥምቀት::

፮፯. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ቅባዕ ፍጽሞን ለእለ ይጠመቃ አንስት በቅብዕ ቅዱስ በከመ ሥርዓተ ቅድስት ጥምቀት::

፮፰. ወእምድኅረዝ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሲሳን ጸልዩ ላዕለ እምታ ሕቴከሙ ወአጥምቅዎሙ በስመ አብ ወወልድ መንፈስ ቅዱስ::

፭፯. ለኤጲስ ቆጶስ የዕርግማን ቃል ከአፉ ሳይወጣ ሕዝቡን ይመክራ ቸው ፣ ያስተምራቸው ፣ ያጽናናች ውም ዘንድ ይገባል::

፭፰. ነገር ግን ስለ ካህናት፣ ስለ ዲያቆናት፣ ስለ ደናግል፣ ስለ ባልቴቶ ችና ስለ ሕዝቡም ይዘን እንጂ::

፭፱. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ሕዝቡን ለማገልገል የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ ካንተ ጋራ የሚገዙ ዲያቆናትን ምከራቸው፤ በበጎ ሥራም እገዛቸው::

፮፬. ዳግመኛም ዲያቆናዊት ትሾም፣ ይህችም ነውር የሌለባት ሴቶችን ለማ ገልገል የተመረጠች ንጽሕት ትሁን::

፮፭. ዲያቆን ለማያምኑ ሰዎች ሐሜት እንዳይሆን ለሴቶች መላ ክተኛ ይሆን ዘንድ አይገባምና::

፮፮. ስለዚህ ነገር ዳያቆናዊት ለሴ ቶች መላክተኛን ትሁን፣ ዘይቱን ትቀባቸው፣ ከተጠመቁም በኋላ ልብሳቸውን ታልብሳቸው::

፮፯. አንተ ግን ኤጲስ ቆጶስ የሚ ጠመቁትን ሴቶች እንደ ቅድስት ጥምቀት ሥርዐት ቅብዕ ቅዱስን ቅባቸው::

፮፰. ከዚህም በኋላ እናንተ ኤጲስ ቆጶ ሳት ቀሳውስት በበታቾቻችሁ ላሉት ጸልዩላቸው፤ በአብ በወልድ በመን ፈስ ቅዱስ ስምም አጥምቋቸው::

፴፭. ወእምዝ ይትመጠዎሙ ዲያቆን ለዕደው፣ ወዲያቆናዊትኒ ትት መጠዎን ለአንስት ከመ ይኩን ማኅተም ዘነሥኡ ቅዱሰ ወንጹሐ ዘኢይክል ይግሥሦ ወኢመኑሂ።

፴፮. ወእምድኅረ ተጠምቁ ይቅ ብያሙ ኤጲስ ቆጶስ በቅብዐ በለ ሳን እስመ ተጠምቁ ለክርስቶስ በሞቱ።

፴፯. ወዝንቱ ቅብዕ ዘእምቅብዐ በለሳን ኃይለ ሃይማኖት ውእቱ፣ እስመ ሶበ ንወጽእ እማይ አም ሳሊሁ ለክርስቶስ ውእቱ ዘአን ሥአ አብ እሙታን ዘላዕለ ኵሉ።

፴፰. ዝውእቱ እግዚእነ ኢየሱስ ክር ስቶስ ወልድ ዋሕድ እግዚአ ሕይወት።

፴፱. ወጸራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ ዘተፈነወ እምኀበ አብ ይምሀር ኵሎ ።

፵. ወአለሰ ተጠምቁ ይርኀቁ እምዕል ወት ወይንጽሑ እምኃጢአት ወይ ኩኑ አዕርክቲሁ ለእግዚአብሔር ወጸላ እያኒሁ ለዲያብሎስ ወመዋርስቲሁ ለክርስቶስ ዐላውያኒሁ ወክሐድያ ኒሁ ለሰይጣን ወመቀጥቀጣነ መናግ ንቲሁ ወእሙንቱ ይክውኑ ንጹሓነ ዘእንበለ ርኵስ ወይሰመዩ ውሉዶ ለክርስቶስ።

፵፩. ከዚህም በኋላ ዲያቆኑ ወንዶ ችን ይቀበላቸው፣ ዲያቆናዊትም ሴቶችን ትቀበላቸው፣ የተቀበሉት ማኅ ተም (ሜሮን) ማንም ማን ሊዳስሰው የማይችል ንጹሕ ቅዱስ ይሆን ዘንድ።

፵፪. ከተጠመቁም በኋላ ኤጲስ ቆጶሱ ቅብዐ ሜሮኑን ይቀባቸው፣ በክርስቶስ በሞቱ አምሳል ተጠ ምቀዋልና።

፵፫. ይኸውም ከበለሳን የተገኘ ቅብዓ ሜሮን የሃይማኖት ኃይል ነው፣ ተጠ ምቀን ከውኃ በወጣን ጊዜ ከሁሉ በላይ የሚሆን አብ ከሙታን ለይቶ ያስነሣው የክርስቶስ ምሳሌ ነውና።

፵፬. ይኸውም የሕይወት ጌታ አንድ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

፵፭. የእውነት መንፈስ ጸራቅሊጦ ስም ሁሉን ያስተምር ዘንድ ከአብ ዘንድ የሚላክ ነው።

፵. የተጠመቁቱ ግን ከክህደት ይራቁ ከኀጢአትም ይንጹ፣ የእግዚአብሔር ወዳጆችም ይሁኑ፣ የዲያብሎስም ጠላ ቶችና ሰይጣንን የሚክዱ፣ አሸክላውን የሚሰባብሩ የክርስቶስ ወራሾች ይሁኑ ፣ እነዚህ ያለ ኃጢአት ንጹ ሐን ይሆናሉ፤ የክርስቶስ ልጆችም ይባላሉ።

፮፩. ወዓዲ ይስአሉ ወያስተብቍዑ ጎበ አብ ከመ ይኵኑ አሐደ ጎብረተ ምስለ መሃይምናን ወይበሉ ከመዝ::

፮፪. አቡነ ዘበሰማያት ይትቀደስ ስምከ፣ ትምጻእ መንግሥትከ ወይ ኩን ፈቃድከ በከመ በሰማይ ኵሳዑ በምድር::

፮፫. ሲሳየነ ዘለለዕለትነ ኀበነ ዮም ኀድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኀድግ ለዘአበሰ ለነ ::

፮፬. ኢታብአነ እግዚኦ ውስተ መን ሱት አላ አድኅነነ ወባልሐነ እምኵሉ እኩይ እስመ ዚአከ ይእቲ መንግሥት ኀይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም::[፫]

፮፭. መፍትውኬ ይኵኑ ዲያቆናት ንጹሓነ ወጌራነ ዘእንበለ ነውር ከመ ኤጲስ ቆጶስ::

፮፮. ወይትቀነዩ ወትረ ውስተ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ወይፀመድዎ ለእግዚአብሔር በሠናይ መልእክት ወይፈጽሙ ግብሮሙ በጥበብ በፅሕሊና ወበፅ መንፈስ ወይለብዉ ዐስበ ቅኔሆሙ::

፮፯. ወኢይትዐበዩ ለተልእኮ ጽኑ ላን በከመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢመጽአ ከመ ይትለአክዎ ዳዕሙ ከመ ይትለአክ ወይመጡ ነፍሶ ቤዛ ብዙኃን ወዓዲ ኢአበየ ከመ ይመጡ ነፍሶ ህየንተ ዐርኩ ::[፬]

፫. ማቴ. ፮፡፱–፲፫

፬. ማቴ. ፳፡፳፰

፮፰. ዳግመኛም ከምዕመናን ጋራ አንድነት ይሆኑ ዘንድ አብን ይለ ምኑ ይማልዱ፣ እንደዚህም ይበሉ::

፮፱. የሰማይ አባታችን ስምህ ይመ ስገን መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድ ህም በሰማይ እንደሆነ እንዲሁ በም ድር ይሁን::

፸. የዕለት ምግባችንን ዛሬ ስጠን፣ ኃጢአታችንንና በደላችንን ይቅር በለን፣ እኛም ለበደለንይቅር እንል ዘንድ::

፸፩. አቤቱ ወደ ፈተና አታግባን፣ ከክፉ ሥራ ሁሉ ፈጽመህ አድነን እንጂ መንግሥት ኃይልና ጌትነት የአንተ ናትና ለዘለዓለም::

፸፪. ዲያቆናት እንደ ኤጲስ ቆጶሱ ያለነውር ንጹሓንና ቸሮች ይሆኑ ዘንድ አገባብ ነው::

፸፫. በቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ዘወ ትር ያገልግሉ፣ በበጎ ተልዕኮም እግ ዚአብሔርን ያገልግሉት፣ በአንድ ሐሳ ብና በአንድ ልብ ሁነው በጥበብ ሥራቸውን ይፈጽሙ፣ የአገልግሎ ታቸውን ዋጋ ያስተውሉ::

፸፬. ለተቸገሩት ሰዎች ማገልገል ንም እንጂ አይበሉ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሊያገለግል ስለ ብዙ ሰዎች ቤዛም ሰውነቱን ለሞት አሳልፎ ሊሰጥ ነው እንጂ ሊያገለግሉት እንዳልመጣ፣ ዳግመኛም ስለ ወዳጁ ነፍሱን አሳልፎ ይሰጥ ዘንድ እንጂ እንዳለለ የተቸ ገሩትን ለመርዳት እንጂ አይበሉ ::

፴፮. እስመ እግዚአብሔር ወእግዚአ ሰማያት ወምድር ተዓገሠ ዘንተ ኵሉ በእንቲአነ እፎኬ አንትሙ ትትዔበዩ ለተልእኮ ነዳያን ወምስ ኪናን።

፴፱. መፍትው እንክ ትትመሰልዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በኵሉ ግብር ዘተዓገሠ ከሢነ ገብር ወተወክፈ ንዴተ ወተዕናሰ ወተት ሕተ ወፃረ ሕማማተ በዲበ ዕፀ መስ ቀል በእንቲአነ ከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትትቀነዩ ለነዳያን አኃዊ ክሙ ወትትመሰልዎ ለክርስቶስ።

፵. ወዘሰ ይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ ይኩንክሙ ገብረ።[፩]

፵፩. ወከማሁ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈጸመ ኵሉ ዘጽሑፍ በቃል ወበምግባር ወኮነ ገብረ ለብ ዙኃን ነሥአ ለንጸ ወቀነተ ወወ ደየ ማየ ውስተ ምሕፃብ ወቀደመ ሐፂበ እግረ አርዳኢሁ ወመዝመዘ በለንጽ ዘቀነተ ውስተ ሐቁሁ ከመዝ ገብረ ከመ ንትፋቀር በበይናቲነ ወመሀረነ ናፍቅር ቢጸነ።[፪]

፵፪. ወእመሰ እግዚእነ ወመድ ኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ተትሕተ ወገብረ ዘንተ እፎኬ አንትሙ ትት ዔበዩ ወትትሀከዩ ለገቢረ ሠናይ ለፅኑሳን ወለምንዱባን።

፩. ማቴ. ፳፥፳፯

፪. ዮሐ. ፲፫፥፬–፲፫

፴፫. የሰማያትና የምድር ጌታ ኢየ ሱስ ክርስቶስ ይህን ሁሉ ስለኛ ከታ ገሠ እናንተ ለድሆችና ለችግረኞች ማገልገል እንዴት አንቢ ትላላ ችሁ?

፴፬. ስለ እኛ አገልጋይ መሆንን ድህነትንና ችግርን የታገሠ፣ ራሱን ዝቅ ያደረገ፣ በመስቀል ላይ መከራሥ ቸን የተቀበለ ጌታችን ኢየሱስ ክር ስቶስን በሥራውም ሁሉ ትመስሉት ዘንድ ይገባል፣ እንዲሁ እናንተም ድሆች ወንድሞቻችሁን ልታገለግሉ ክርስቶስንም ልትመስሉት ይገባል።

፴. ከናንተ ወገን አለቃን ይሆን ዘንድ የሚወድ ቢኖር አገልጋይ ይሁናችሁ።

፴፩. እንደዚሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተጻፈውን ሁሉ በቃልና በሥራ ፈጸመ፣ ለብዙዎችም አገልጋ ይን ሆነ፣ መንፈሱንም አንሥቶ ታጠቀ፣ ውሀውንም በመታጠቢያው ጨመረ፣ የደቀ መዛሙርቱንም እግር ማጠብ ጀመረ፣ በወገቡ በታጠቀው መሐረ ሚያም አሸ፣ እንደዚህም ያደረገው እኛ እርስ በእርሳችን እንፋቀር ዘንድ ነው፣ ባልንጀራችንንም እንወድ ዘንድ አስተማረን።

፴፪. ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ዝቅ አድርጎ ይህን ካደረገ እናንተ ለተቸገሩና ለተጨነቁ ሰዎች በጎ ሥራን ለመሥራት እንዴት እንቢ ትላላችሁ? (ትታበያላችሁ) ?

፹፫. ተቀነዩ እንከ በፍጹም ፍቅር ዘእንበለ ነጕርጓር ወነሚአ ገጽ።

፹፬. ወባሕቱ ኢትግበሩ ዘንተ ለነ ሚአ አርአያ ገጽ ዳዕሙ በእንተ እግዚአብሔር ከመ ትንሥኡ አስበ ፃማክሙ በጎቤሁ በደኃሪ ዕለት።

፹፭. መፍትው ይጎሥሡ ዲያቆናት ይግበሩ ፈቃደሙ ዘእንበለ ይስአልዎሙ ነዳያን።

፹፮. ወዓዲ ይትቀነዩ ለኤጲስ ቆጶስ ወይኩኑ ፩ ነፍሰ ወይረስ ይዎ አበ ወመምህረ ወመገሥጸ።

፹፯. ናሁ ንኤዝዝ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ በጎበ ፪ቱ ኤጲስ ቆጶሳት ወእመ አኮ በጎበ ፪ቱ።

፹፰. ወበጎበ ፩ዱ ኤጲስ ቆጶስሰ ኢይትከሀል ውሂበ ሚመት፤ እስመ በስምዐ ፪ወ[፪] ይቀውም ኵሉ ነገር።[፫]

፹፱. ቀሲሳንሰ ወዲያቆናት ወባዕዳን ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን ይሠየሙ ቦዝ ፩ዱ ኤጲስ ቆጶስ።

፺. ለቀሲሳንሰ ወለዲያቆናት ኢተ ውህበ ሎሙ ይሚሙ ሕዝባዌ አላ ባሕቱ ቀሲስ ይምህር ወይ ገሥጽ ወይባርክ ሕዝበ ወይዕጥን ወያዕርግ መሥዋዕተ።

፺፩. እንግዲህ ያለማንጐራጕር ፊት አይቶ ያለማድላት በፍጹም ፍቅር ሁናችሁ አገልግሉ።

፺፪. ነገር ግን የፊት መልክን አይ ታችሁ ለማድላት አትሥሩ፣ በኋለኛ ይቱ ቀን የድካማችሁን ዋጋ ከእርሱ ትቀበሉ ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ብላ ችሁ ነው እንጂ።

፺፫. ዲያቆናት ድኖች ሳይለምኗቸው ፈቃዳቸውን ሊያደርጉላቸው አገባብ ነው።

፺፬. ዳግመኛም ኤጲስ ቆጶሱን ያገ ልግሉ፣ አንድ ልብም ይሁኑ፣ አስተ ማሪና መካሪ አባትም ያድርጉት።

፺፭. እነሆ ኤጲስ ቆጶስ በሦስት ኤጲስ ቆጶሳት፣ ያም ባይሆን በሁለት ኤጲስ ቆጶሳት ይሾም ዘንድ እናዝዛለን።

፺፮. በአንድ ኤጲስ ቆጶስ ግን የኤጲስ ቆጶስነት ሹመት መስጠት አይቻ ልም፣ ነገር ሁሉ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር ይጸናልና።

፺፯. ቀሳውስት፣ ዲያቆናትና ሌሎች የቤተ ክርስቲያን ሹማምት ግን በአ ንድ ኤጲስ ቆጶስ ይሾሙ።

፺፰. ለቀሳውስትና ለዲያቆናት ግን ሕዝባዊውን ይሾሙ ዘንድ ሥል ጣን አልተፈቀደላቸውም ነገር ግን ቁስ ያስተምርና ይመክር፣ ሕዝቡን ይባርክና ያጥን፣ መሥዋዕቱን ያሳ ርግ ዘንድ ነው እንጂ።

፪ ማቴ. ፲፰፥፲፮

፳፩. ወዲያቆንስ አልቦ ዘይገብር ወኢምንትኒ ዘእንበለ ተልእኮ ለኤጲስ ቆጶስ ወለቀሲሳን ወይፈጽም በሠናይ መልእክቶ።

አንቀጽ ፲ ወ፲፩
በእንተ ዕጓለ ማውታ

፩. መፍትው ሕዝበ ክርስቲያን እለ አልቦሙ ውሉድ ይሕፅን ምሙ ለዕጓለ ማውታ ወለወራዙት ወለደናግል ወይረስይምሙ ከመ ደቂቆሙ ወፈድፋደ ያፍቅርምሙ።

፪. ወዘቦሰ ውሉድ ወበጽሐ አምጣነ ውርዙት ያውስብ ድንግለ ዕጓለ ማውታ።

፫. ወእመሰ ገበርክሙ ከመዝ ፈጸምክሙ ዐቢየ ግብረ ወትክውኑ አበ ለዕጓለ ማውታ ወትረክቡ ዐስበ ህየንተ ዘተቀነይክሙ በጎበ እግዚአ ብሔር አምላክ።

፬. ወእመሰቦ ዘይትሜካሕ ወይሜንን ዕጓለ ማውታ፣ ወይብል አንሰ ኢያውስብ ነዳዩተ፣ ይለቡ እንከ መኑ ውእቱ አብ ለዕጓለ ማውታ፣ ወቀዋሚሃ ለመዓስብት፣ እስመ ዘይኄሊ ይግበር ከመዝ ይዘሩ ብዕሎ ለባዕድ ወይትፈጸም ላዕሌሁ ዘይቤ መጽሐፍ፣ ለዘኢበልዕም ቅዱሳን በልዕም ሶርያውያን።

፭. ዲያቆን ግን ለኤጲስ ቆጶሱና ለቀሳውስቱ ከመላላክ በቀር ምንም የሚያደርገው የለም ፤ መላላኩንም በመልካም ይፈጽም እንጂ።

አሥራ ሰባተኛ አንቀጽ
አቡትና እናታቸው ስለሞቱባቸው ይናገራል፣

፩. ልጆች የሌሏቸው የክርስቲያን ወገኖች እናት አባት የሞቱባቸውን ልጆች ያሳድጓቸው ዘንድ ጉልማሶችንና ደናግልንም እንደ ልጆቻቸው አድርገው ፈጽመው ይወዷቸው ዘንድ አገባብ ነው።

፪. ወንድ ልጅ ያለው ቢኖር አካለ መጠን ቢያደርሰም እናት አባቷ የሞቱባትን ድንግል ያግባ።

፫. እንደዚህ ብታደርጉ ግን ታላቅ ሥራን ፈጸማችሁ፣ እናት አባት ለሌለው ልጅም አባትን ትሆናላችሁ፣ በጎ አገልግሎትንም ስለ አገለገላችሁ በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ዋጋችሁን ታገኛላችሁ።

፬. የሚመካ አባትና እናት የሌላትንም የሚንቅ፣ እኔስ ድኃዪቱን አላገባም የሚልም ቢኖር፣ እናትና አባት ለሞቱባትና ባሏ ሞቶባት ፈት ለሆነችው አባትና ጠበቃ ማን እንደሆነ ያስተውል፣ እንደዚህ የሚያስብ ሰው ገንዘቡን ለባዕድ ይበትናልና፣ ቅዱሳን ያልበሉትን የሶርያ ሰዎች ይበሉታል ብሎ መጽሐፍ የተናገረውም በእርሱ ላይ ይፈጸማል።

፩. እስመ ይቤ ኢሳይያስ ወለበሐው ርቲክሙ ይበልዖ ፀር ነኪር በቅድ ሜክሙ።[፩]

አንቀጽ ፲ ወ ፰

በእንተ ከመ መፍትው ይተክዙ ኤጲስ ቆጶሳት በእንተ ዕቤራት ወዕገለ ማውታ።

፩. አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ሐልዩ ሲሳዮሙ ለፅኑሳን ወግበሩ ትካዘሙ ወለዕገለ ማውታ ሀቡ ርስተ ወንዋየ አበዊሆሙ ወለዕቤራትኒ ንዋየ አምታቲሆን።

፪. ወለወራዙት ወለደናግል ሥርዑ ሰብሳበ በከመ ይደሉ።

፫. ወለእለ ይትቀነዩ ሀቡ ዐስቦሙ ወአኅድርዎሙ ለነዳያን ወአብልዕዎሙ ለርኁባን ወአስትይዎሙ ለጽሙዓን ወአልብስዎሙ ለዕሩቃን ወሐውጽዎሙ ለሕሙማን ወርድእዎሙ ለሙቁሓን።

፬. ዘንተ ሐልዩ ወከመዝ ግበሩ ለዕገለ ማውታ ወለዕቤራት መዓልተ ወሌሊተ እስመ ዘይክል ገቢረ ከመዝ ብፁዕ ውእቱ።

፭. ወብፁዕ ናሁኬ አድኅነ ርእሶ እስመ ተወክፈ ዕቤረ ወዕገለ ማውታ ወነግደ።

፩. ኢሳ. ፩፥፯

፮. ኢሳይያስ ልዩ ጠላት አገሮ ቻችሁን በፊታችሁ ይበላዋል ብሎ አልና ።

አሥራ ስምንተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሳት አባት እናት ስለሞ ቱባቸው ልጆችና ባልቴቶች ይተክዙ ዘንድ አገባብ እንደሆነ ይናገራል።

፩. እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ለተቸገሩት ሰዎች ምግባቸውን አስቡ፣ ግዳጃቸውንም አድርጉ፣ ለድሃ አደጎችም የወላጆቻቸውን ገንዘብና ርስት ስጡ፣ ለባልቴቶችም የባሎቻቸውን ገንዘብ ስጡ።

፪. ለጎልማሶችና ለደናግልም እንደሚገባ ጋብቻን በሥርዐት አድርጉ።

፫. ለሚያገለግሉም ደመወዛቸውን ስጡ፣ ድሆችን አሳድሯቸው ፣ የተራቡትንም አብሏቸው፣ የተጠሙትንም አጠጧቸው፣ የታረዙትን አልብሷቸው፣ የታመሙትን ጠይቋቸው፣ የታሠሩትንም ርዳቸው።

፬. ይኸን አስቡ፣ ለድሃ አደጎችና ለባልቴቶችም በሌሊትና በቀን እንደዚህ ማድረግ የሚችል ሰው ብፁዕ ነውና።

፭. እነሆ ብፁዕ የተባለ ሰውም እራሱን አዳነ፣ ባልቴቷንና ድሃ አደጉን እንግዳውንም ተቀብሏልና።

፮. ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ ውሂ ብሰ እምረኪብ ውእቱ።[፩]

፯. ወእለሰ ይትዔገሉ ነዳያነ ይት ኪነኑ በቅድመ እግዚአብሔር በደ ኃሪት ዕለት።

፰. ወዘሰ ይጼነ ወይነሥእ ምጽ ዋተ በከዊናቱ ለዕንለ ማውታ ወአረጋዌ ወድውየ ወለእመኒ ነዳይ ዘቦ ደቂቅ ለዘከመዝ ይገብር ኢትሕምይዎ አላ ነወድዎ እስመ ኮነ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር።

፱. ውእቱ ርቱዕ ይጸሊ ኵሎ ጊዜ ዘእንበለ ሐኬት በእንተ እለ ወሀብዎ ምጽዋተ።

፲. ወዘሰ እንዘቦ ይነሥእ ምጽዋተ ሎቱኒ ይትሐሰቦ እግዚአብሔር እስመ መሰጠ ጎብኦተ ነዳይ ወኢገብረ ሠናየ ለርእሱ ወኢለባዕዳን።

፲፩. ወዘኒ ቦ ንዋይ ወኢይጼጉ ለጽ ኑሳን ይመስል ከመ ባዕል ዘአስተ ጋብአ ወመመልዐ መዛግብቲሁ በከ ንቱ ወይከውን ሙሱነ በጎበ እግዚ አብሔር እስመ ኢይበቍዖ ንዋዩ በዕለተ መዓቱ ለእግዚአብሔር።

፲፪. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ኢየ አምን በእግዚአብሔር አላ ዳዕሙ ውእቱ ያመልክ ንዋዮ ወይትዌከል ቦቱ።

፩ ፪ቆር. ፱፥፲፩ ፤ ግብ. ሐዋ. ፳፥፴፭

፲፫. ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፣ መስጠት ከማግኘት የተነሣ ነው።

፲፬. ድሆችን የሚቀሙ ግን በኋለኛዋ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ይፈረድባ ቸዋል።

፲፭. ድሃ አደግና ሽማግሌ በሽተኛም በመሆኑ ወይም ልጆች ያሉት ድሃ በመሆኑ ምጽዋት ቢቀበል እንደዚህ የሚያደርገውን አትሙት፣ ነገር ግን አድንቁት፣ ለእግዚአብሔር መሠውያ ሆኖአልና።

፲፮. እርሱም ምጽዋትን ስለሰጡት ያለ ችልታ ሁልጊዜ ይጸልይ ዘንድ ይገባል።

፲፯. ነገር ግን እያለው ምጽዋትን የሚቀበል እርሱን እግዚአብሔር ይቆጣጠረዋል፣ የድሃውን ምግብ ነጥቋልና፣ ለራሱና ለሌሎችም በጎ ነገርን ስላላደረገ።

፲፰. ገንዘብ ያለው ለተቸገሩትም የማ ይሰጥ ሰብስቦ ሣጥኖቹን በከንቱ እንደሞላ በእግዚአብሔርም ዘንድ እንደሚጠፋ ባለጸጋን ይመስላል፣ ገንዘቡ እግዚአብሔር በተቆጣበት ቀን አይጠቅመውምና።

፲፱. እንደዚህ የሚያደርግም በእግ ዚአብሔር አያምንም ነገር ግን ገንዘቡን ያመልካል፣ በገንዘቡም ይታመናል።

፲፫. ኢያፈቅር ርትዐ ወይነሥእ ገጸ ወአልቦ ምሕረት ወኢይሬኢ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይ ንቲሁ ወአልቦ ፍቅረ ጸላኢ ለርእሱ ወአልቦ ዐርክ።

፲፬. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ይማስን ንዋዩ ወይበልዖ ፀር ነኪር እመኒ እንዘ ሕያው ውእቱ አው እም ድኅረ ሞተ እስመ ይቤ ዘያስተጋ ብእ ብዕሉ በዐመፃ ይትሐየድ ብዕሉ እምኔሁ።[፪]

አንቀጽ ፲ ወ ፲፱

በእንተ ከመ መፍትው መዓስብ ወመበለታት ይንሥኣ ዘተጸገዋ በአኰቴት።

፩. ንገሥጾን ለመበለታት ወለመ ዓስብ ይትወከፋ ዘወሀቦን እግዚአ ብሔር በአኰቴት በፍርሀት ወበረ ዓድ ወያአኵታሁ ለእግዚእ ዘይሠ ብ ሲሳየ ለርኁባን።

፪. መኑ እምኔክሙ ዘይበልዕ ወይ ሰቲ በአቅም አኮኑ ውእቱ ዘጸገዎ እግዚአብሔር ዘይሰፍሕ እደዊሁ ወያ በዝኅ ሠናያተ በፈቃዱ ዘይሠ ብ ሥር ናየ ለወራዙት በፈቃዱ ወወይነ ለደና ግል ወቅብዐ ትፍሥሕት ለሕያዋን ጽጋብ ለእንስሳ ወግዕዛነ ለአግብርት ወሥጋ ለአራዊት ወፍሬያተ ለአዕ ዋፍ ወሲሳየ ለኵሉ በከመ ይደሉ።

፪. ኢዮብ ፳፰፥፲፩

፲፫. ቅንነትን አይወድም፣ ነገር ግን ፊት አይቶም ያደላል፣ ምሕረትም የለውም፣ እግዚአብሔርን መፍራ ትንም በዓይኖቹ አያይም፣ ጠላትን ማፍቀርም ለራሱ የለውም ወዳ ጅም የለውም።

፲፬. እንደዚህ የሚያደርግ ሰው ገን ዘቡ ይጠፋል፣ በሕይወቱ ሰላም ቢሆን ወይም ከሞተ በኋላ ልዩ ጠላት ይበላዋል፣ ባለጸግነቱን በዐ መፅ የሚሰበስብ ሰው ገንዘቡ ከእ ርሱ ይቀማልና።

አሥራ ዘጠነኛ አንቀጽ

ባሏ ስለሞተባትና ባልቴቶች የሚ ሰጣቸውን በምስጋና ይቀበሉ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

፩. እግዚአብሔር የሰጣቸውን በም ስጋና በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ይቀ በሉ ዘንድ፣ ለተራቡትም ምግብን የሚ ሰጥ እግዚአብሔርን ያመሰግኑት ዘንድ፣ ፈቲቱንና ባልቴቶችን እንምከራቸው።

፪. ከእናንተ ወገን በልክ የሚበላና የሚ ጠጣ ማነው? እጁን ዘርግቶ በፈቃዱ መልካሙን የሚያበዛ ለጕልማሶች ስን ዴውን ፣ ለደናግል ወይንን ፣ በሕይ ወት ለሚኖሩም የደስታ ዘይትን፣ ለእ ንስሳ ጥጋብን፣ ለአገልጋዮች ነፃነትን፣ ለአውሬዎች ሥጋን ፣ ለወፎችም ፍሬን፣ ለሁሉም እንደሚገባ ምግብን በፈቃዱ የሚሰጥ እግዚአብሔር የሰ ጠው አይደለምን።

፫. ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ ተመ ሰሉ በአዕዋፈ ሰማይ እለ ኢይዘ ርኡ ወኢየዐርሩ ወኢያስተጋብኡ ውስተ መዛግብት ወአቡክሙ ሰማ ያዊ ይሴስዮሙ ፈድፋደ ትኄይሱ አንትሙ አምብዙኅ አዕዋፍ::

፬. ኢተሐልዩ እንዘ ትብሉ ምንተ ንብ ልዕ ወምንተ ንሰቲ ወምንተ ንትከ ደን እስመ የአምር አቡክሙ ዘበሰ ማያት ከመ ተኃሥሡ ዘንተ ኵሉ::[፫]

፭. ወእመሰ ትፈቅዱ ትንሥኡ ሠናይቶ ወትረሱ መንግሥቶ አዕርጉ ሎቱ ስብሐተ ወበረከተ ወአኰቴተ ::

፮. መለእለሰ ይትዌከፉ ዕቤረ ወዕንለ ማውታ ያስተፈሥሑሙ እግዚአብ ሔር አብ በመንግሥተ ሰማያት በወ ልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ክብር ወስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን::

አንቀጽ ፳

በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ነሢአ መባእ በኀበ እለ ይደሉ::

፩. ተዓቀቡ እንከ እመያሲ እስመ ርጉቅ ድኅነቱ እምኀጢአት::

፪. ወበእንተዝ ይቤ ኢሳይያስ "አሌ ሎሙ" ለእለ ይቶስሑ ማየ ምስለ ወይን::[፩]

[፫] ማቴ. ፮፡ ፳፭-፴፪
[፩] ኢሳ. ፭፥፳፫

፫. ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፣ የማይዘሩ የማያጭዱና የማይሰበ ስቡ፣ ነገር ግን ሰማያዊ አባታችሁ የሚመግባቸው የሰማይ ወፎችን ምሰሉ ፣ ከብዙ ወፎች ይልቅ እናንተ ትበልጣላችሁ::

፬. ምን እንበላለን፣ ምን እንጠጣለን፣ ምንስ እንለብሳለን ብላችሁ አት ጨነቁ፣ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን ሁሉ እንደምትሹ ያውቃልና::

፭. በጎውን ነገር ትቀበሉ ዘንድ፣ መን ግሥቱንም ትወርሱ ዘንድ ብትወዱ ግን ክብርንና ፍጹም ምስጋናን ለእርሱ አቅርቡ::

፮. ባልቴቷንና ድሀ አደጉን ለሚ ቀበሉ ግን እግዚአብሔር አብ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በመንግሥተ ሰማ ያት ደስ ያሰኛቸዋል፣ ክብርና ምስ ጋና ለእርሱ ይሁን፣ ለዘለዓለሙ አሜን::

ሀያኛ አንቀጽ፤

ኤጲስ ቆጶሱ መስጠት ከሚገባቸው ሰዎች መባ መቀበልን ያስተውል ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል::

፩. ከመሸተኛ መባን እንዳትቀበሉ ተጠንቀቁ፣ ከኃጢአት መዳኑ እጅግ የራቀ ነውና::

፪. ስለዚህም ኢሳይያስ እንዲህ አለ፣ ውሃን ከወይን ጋራ ለሚቀላቅሉ ሰዎች ወዮላቸው::

፫. ንርኀቅ እምስካር ወዝሙት እስመ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ ኢታብኡ መባአ እምዐስበ ዝሙት።[፪]

፬. ተዓቀቡ እመሰጥ ወእለ ይሌ ቅሑ ንዋዮሙ በርዴ ወእምግ ሙናነ መንፈስ፣ ወግብረ እለ ይገ ብሩ ከመዝ ኢኮነ ሥሙረ በጎበ እግዚአብሔር።

፭. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይር ኀቅ እምእለ ይትዔገልዎሙ ለዕቤ ራት ወለእኀለ ማውታ፣ ወእምእለ ይመልዑ ቤተ ሞቅሕ ንጹሓን እለ አልቦሙ አበሳ፣ ወእምእለ ያከብዱ ዲበ አግብርቲሆሙ ቅኔ እኩየ ወይኬንንዎሙ በረኃብ ወበጽምዕ።

፮. ወለእለ ከመዝ ርኩስ መሥ ዋዕቶሙ ወኢትትመጠው እም ኔሆሙ እስመ ምኑን በጎበ እግ ዚአብሔር ኮሉ ዘይገብር እኩየ ወይነብብ ዐመፃ።

፯. ንርኀቅ እምፈያት ወእመጠዓው ያን ወእምእለ ይገብሩ ጣዖተ ወእመ ስሕታን ወእምእለ ይዔምፁ መዳልወ ወእምእኩያን መስተራትዓን ሐራ እለ ይበረብሩ ቤተ ነዳያን ወምስኪ ናን ወይመስጡ ንዋዮሙ በዐመፃ።

፰. ከሴሰኝነትና ከመስከር እንራቅ፣ ፈጣሪ እግዚአብሔር ከዝሙት ዋጋ መባ አትቀበሉ ብሏልና።

፱. ከቀማኞችና ገንዘባቸውን ባራጣ ከሚያበድሩ፣ ሰውነታቸውን ከሚያ ሳድፉ ሰዎች ተጠበቁ፣ እንዲህ የሚ ያደርጉ ሰዎች ሥራም በእግዚአ ብሔር ዘንድ የተወደደ አይደለም።

፲. ለኤጲስ ቆጶስ ባልቴቶችንና ድሃ አደጎችን ከሚነጥቁ፣ ንጹሓን ሰዎችንም በእስር ቤት ከሚያ ከማቹ፣ በአገልጋዮቻቸው ላይም ክፉ አገዛዝን ከሚያጸኑ፣ በረኃብና በጽምዕ ከሚገዟቸው ይርቅ ዘንድ አገባብ ነው።

፲፩. እንደዚህ ያሉት ሰዎች መሥዋ ዕታቸው ርኩስ ነው፣ ከእነርሱም አትቀበል፣ ክፉ የሚሠራና ዐመፅን የሚናገር ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ ነውና።

፲፪. ከወንበዴዎች፣ ጣዖትን ከሚያመ ልኩ፣ ጣዖትንም ከሚሠሩ፣ ሰውን ከሚ ያስቱ፣ ሚዛኖችን ከሚያሳብሉ፣ የድሆ ችንና የችግረኞችን ቤት ከሚዘርፉ፣ ገንዘባቸውንም በዐመፅ ከሚነጥቁ ከክፉዎች ጭፍራዎች እንራቅ።

፪ ዘዳግ. ፳፫፥፲፰

፳. ተዓቀቡ እንከ እምቀተልት ወእ ምጸናሕያነ ፍናት ወእምዕልዋን ወእምእለ ይነሥቱ ሠናየ ምግባረ ወእምሰብእ ርኩሳን ወእምሰካርያን ወእምፀረፍት ወፈድፋደሰ እምእለ ይነሥኡ ርዩ።

፳፩. እስመ እሉ መስተቃርናቲሁ ለእ ግዚአብሔር እስመ ጽሑፍ ዘይ ብል "ጸላእከ እግዚኦ ኵሎሙ ገበ ርተ ዐመፃ ወትገድፎሙ ለኵሎሙ እለ ይነቡ ሐሰተ"።[፫]

፳፪. ወዘሰ ይጼዕል ወኢይሴሲ ዕቤረ ወዕጓለ ማውታ ይትኬነን በጎበ እግዚ አብሔር፤ እስመ ዘገብረ አዶንያስ ነቢይ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ነገ ሥት ዘከመ ዐለዎ ለእግዚአብሔር ወበልዐ ጎብስተ ወሰትየ ማየ በመ ካን ዘአዘዞ እግዚአብሔር ኢይብ ላዕ በውስቴቱ በእንተ ዕልወተ ኢዮ ርብአም ወልደ ናባጥ ወበእንተዝ ቀተልዎ።[፬]

፳፭. ወዘይጸሙ በእንተ ሲሳየ መበ ለት እመኒ ብዙኅ አው ኅዳጥ ሥሙር በጎበ እግዚአብሔር ዘአ. ኮነ በዐመፃ።

፳፮. እስመ ጽሑፍ ዘይብል "ይኄ ይስ ኅዳጥ ዘበጽድቅ እምብዙኅ ብዕሎሙ ለኃጥኣን"።[፭]

፫. መዝ. ፭፥፮

፬. ፩ኛ ነገሥ. ፲፫፥፳፫

፭. መዝ. ፴፮፥፲፮

፳. እንግዲህ ከነፍሰ ገዳዮች፣ ከሸ ማቂዎች ፣ ከወንጀለኞች ፣ መልካ ሙን ሥራ ከሚያፈርሱ ከርኩ ሳን ሰዎች፣ ከሰካራሞች፣ ከተሳዳ ቢዎች፣ ይልቁንም አራጣ ከሚቀ በሉ ሰዎች ተጠበቁ።

፳፩. እነዚህ የእግዚአብሔር ተቃራ ኒዎች ናቸውና፣ አቤቱ በደልን የሚ ሠሩ ሰዎችን ሁሉ ጠላህ ሐሰት ንም የሚናገሩ ሰዎችን ትጥላቸ ዋለህ የሚልም ተጽፎአልና ።

፳፪. ባልቴትንና እናት አባት የሞቱ በትን የማይመግበውን የሚሰድብ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ይፈረድ በታል፣ ነቢዩ አዶንያስ ያደረገው እግ ዚአብሔርንም እንደከዳ፣ ስለናባጥ ልጅ ስለ ኢዮርብአም ወንጀል በውስጡ እንዳይበላና እንዳይጠጣ እግዚአብ ሔር ባዘዘው ቦታ እንጀራ እንደበላና ውሀ እንደጠጣ ስለዚህም እንደገደ ሉት በነገሥት መጽሐፍ ተጽፏልና።

፳፭. ብዙም ቢሆን ጥቂትም ቢሆን በዐመፅ ያይደለ ስለ ባልቴቲቱ ምግብ የሚደክም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነው።

፳፮. ከብዙ የኃጢአተኞች ሀብት ጥቂት የጻድቃን ሀብት ይበልጣል የሚል ተጽፏልና።

፲፫. ወእመሰ በልዐት መበለት ወጸግበት በጎበ ዕልዋን ወጸለየት በእንቲአሆሙ ኢይሰምዕ እግዚአብሔር ጸሎታ።

፲፬. እስመ ይፈትን እግዚአብሔር ልበ ወኵልያተ[1] እስመ ይቤ እግዚአብሔር በእንተ ዕልዋን ወመና ፍቃን እመ ቆሙ ሙሴ ወሳሙኤል ወጸለዩ ኀቤየ ኢይሰምዕ ጸሎቶሙ ወኢይሠሪ ኃጢአ ቶሙ።

፲፭. ወአኮ በእንተ እሉ ባሕቲ ቶሙ አላ ባዕዳንኒ እለ አበሱ ወአበዩ ተመይጦ ውስተ ንስሓ።

፲፮. ወእምከመ ተመይጡ እሣሃ ሎሙ ወአሰምዕ ጸሎቶሙ።

፲፯. ወአለሰ ያምዕዕም ለእግዚአብ ሔር ወኢይዜክሩ አከየ ምግባ ሮሙ ይርኀቁ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር አስመ ኵሎሙ አለ ኢይገ ብሩ ዘንተ ውዕአን እምሕግ።

፲፰. እስመ ኢተወክፈ ኤልሳዕ መሥዋዕተ አዛሄል ዘነግሠ ላዕለ ሶርያ አኪያ ያሠኒ መሥዋዕተ ኢዮርብአም።[2]

፲፱. ወእመሰ ነቢያተ እግዚአ ብሔር ኢተወክፉ መባኣ እምኀበ ዕልዋን ከማሁ ኤጲስ ቆጳሳት ርቱዕ ይፍርሁ ገቢረ ከመዝ።

፲፫. ባልቴቲቱ በወንጀለኞች ዘንድ ብትበላና ብትጠግብ ስለ እነርሱም ብትጸልይ እግዚአብሔር ጸሎቷን አይሰማም።

፲፬. እግዚአብሔር ልብንና ኵላሊ ትን መርምሮ ያውቃልና እግዚ አብሔር ስለ መናፍቃንና ወንጀ ለኞች እንዲህ ብሏል፣ ሙሴና ሳሙኤል ቁመው ወደኔ ቢጸልዩ ጸሎታቸውን አልሰማም፣ ኃጢአ ታቸውንም አላስተሠርይላቸውም።

፲፭. ስለ እነዚህም ብቻ አይደለም ነገር ግን በንስሓም ስለ በደሉ መመለስን እንቢ ስላሉ ስለ ሌሎችም ነው።

፲፮. ቢመለሱ ግን ይቅር እላቸዋ ለሁ ጸሎታቸውንም እሰማለሁ።

፲፯. እግዚአብሔርን የሚያሳዝኑት የሥራቸውንም ክፋት የማያስቡ ከእ ንደዚህ ያለው ሥራ ይራቁ፣ ይህን የማያደርጉ ሁሉ ከሕግ የወጡ ናቸውና።

፲፰. ኤልሳዕ በሶርያ የነገሠ የአዛሄልን ስጦታ አልተቀበለምና አኪያም የኢዮርብአምን ስጦታ አልተቀበለምና።

፲፱. የእግዚአብሔር ነቢያት ከወ ንጀለኞች መባ ካልተቀበሉ እንደ ዚሁም ኤጲስ ቆጳሳት እንደዚህ ማድረግን ይፈሩ ዘንድ ይገባል።

፩. መዝ. ፯፥፱

፪. ፪ኛ ነገሥ. ፰ ፥ ፲፫

፳. ወሲሞንሃ መሠርይ አምጽአ ጎቤነ ጎልያነ ለነ ለጴጥሮስ ወዮ ሐንስ ወመከረ ይንሣእ ክብረ ዘመልዕልተ ኵሉ ክብር ወንሕነሰ ኢነሣእነ እምኔሁ ጎልያነ አላ አሰር ናሁ በማእሰር ዘለዓለም።*

፳፩. ወውእቱሰ ፈቀደ ይምሥጥ ክብረ ዘኢተውህበ ሎቱ እምነበ እግዚአብሔር ።

፳፪. ረነቁኬ እምርኩስ መሥዋዕት ዘያበውኡ ቤተ እግዚአብሔር።

፳፫. ወካዕበ ይቤ ሰስሉ እምዐመፃ በፍርሀት ወበረዓድ።

፳፬. ወእመሰ ትብሉ እምኢነሣእነ መባዓ እምነበ ዕልዋን ምንተ ንጼጉ ለዕቤራት ወለዕንለ ማውታ ወለጽኑሳን እለ አልቦሙ ሲሳይ ወእመሰ ገበርክሙ ከመዝ ይከውነክሙ ኀጢአተ።

፳፭. እስመ ሠርዐ ለክሙ እግዚአ ብሔር በከመ ትካት ሌዋውያን ይነሥኡ መባዓ በነበ ሕዝብ።

፳፮. ወእመሰ ዝንቱ ኵሉ ዘተሠ ርዐ ለቤተ ክርስቲያን ኢአከለክሙ መፍትው ትትዐገሡ ወትንበሩ በረኃብ ወበጽምዕ እምትንሥኡ

፳፯. ባለ ሥራዩ ሲሞንም ወደእኛ ወደ ጴጥሮስና ወደ ዮሐንስ መማ ለኛን አምጥቶ ከሁሉ ክብር በላይ የሚሆን ክብርን ይቀበል ዘንድ መከረ፣ እኛ ግን መማለኛን ከእርሱ አልተቀበልንም፣ ነገር ግን ለዘለዓለም በሚሆን ማሠሪያ አሠርነው እንጂ።

፳፰. እሱስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያልተሰጠውን ክብር ነጥቆ ሊወስድ ወዶ ነበረ።

፳፱. ወደ እግዚአብሔር ቤት ከሚያገቡት ከርኩስ መሥዋዕት ራቁ።

፴. ዳግመኛም በመፍራትና በመን ቀጥቀጥ ከግፍ ራቁ አለ።

፴፩. ነገር ግን ከወንጀለኞች ዘንድ መባን ካልተቀበልን ለባልቴቶችና ለድሃ አደጎች ምግብ ለሌላቸው ችግረኞችም ምን እንሰጣለን ብትሉ፣ እንደዚህም ብታደርጉ፣ ኃጢአትን ይሆንባችኋል።

፴፪. ቀድሞ ሌዋውያን ከሕዝቡ ዘንድ መባን ይቀበሉ እንደነበር እግዚአብሔር ሠርቶላችኋልና።

፴፫. ለቤተ ክርስቲያን የተሠራው ይህ ሁሉ ባይበቃችሁ ግን እግዚአ ብሔርን ከሚጠሉ ሰዎች መባን ተቀብላችሁ መሳቂያና መዘበቻ ከም

* የሐዋ ሥራ ፰፡፲፰-፳፬

መባዓ በጎበ ጸላእያነ እግዚአብ ሔር ወትኩኑ ሰሐቀ ወስላቀ ወበእንተ እሉ ይቤ ነቢይ ወቅብዐ ኃጥአንሰ ኢይትቀባዕ ርእስየ።[፱]

፷፩. ተዐቀቡ ትንሥኡ መባዓ በጎበ እለ ይገብሩ ሠናየ ወበጎበ ዕልዋ ንሰ ኢትንሥኡ።

፷፪. ወእመሰ ጽኑስ አንተ ንግ ሮሙ ለመሃይምናን አጎው መፍ ቀርያነ እግዚአብሔር የሀቡ ጸሕ ቀከ።

፷፫. ወእምዘ ነሣእከ እምኔሆሙ ጸጉ ለዕቤራት ወለዕጎለ ማውታ በጽድቅ ።

፷፬. ይቤ ሰሎሞን ለሕዝብ ሀብ እምፃማከ በጽድቅ ከመ ይምላዕ ውስተ መዛግብቲከ ሥርናያ ወያ ምላዕ ምክያደ ወይንከ።[፲]

፷፭. እምፃማ መሃይምናን አልብ ስዎሙ ለዕሩቃን፣ ወተወከፍዎሙ እመባዕ ዘያቀርቡ ጎቤክሙ ወተ ቀነዩ ሎሙ በከመ ሥርዐተ ቅዱ ሳን።

፷፮. ወተቤዘውዎሙ ለዚውዋን፣ ወሐውጽዎሙ ለመቁሓን፣ ወአን ግፍዎሙ ለቅቱላን፣ ከመ ትርከቡ ሕይወተ በጎበ እግዚአብሔር።

ትሆኑ ታግሣችሁ በመራብ በመጠ ማት ትኖሩ ዘንድ አገባብ ነው፣ ስለነዚህም ነቢዩ የኃጥአንን ዘይት ራሴን አልቀባም ብሏል።

፷፯. በሳ ሥራን ከማያደርጉ መባን ትቀበሉ ዘንድ ተጠንቀቁ፣ (ተገቢ ነው) ከወንጀለኞች ግን አትቀበሉ።

፷፰. ችግረኛ ብትሆን ግን ግዳጅ ህን ይሰጡህ ዘንድ እግዚአብሔ ርን ለሚወዱ ወንድሞች ምእመ ናን ንገራቸው።

፷፱. ከእነርሱ ከተቀበልከውም ለባ ልቴቶችና ለድኃ አደጎች በእውነት ስጥ።

፸. ሰሎሞን እንዲህ አለ፣ እህል በጎተራህ ይሞላ ዘንድ፣ የወይንህ መጥመቂያ ይትረፈረፍ ዘንድ ከድ ካምህ በእውነት ለሕዝብ ስጥ።

፸፩. ምእመናን ከደከሙበት የታረ ዙትን አልብሷቸው፣ ወደናንተ ከሚ ያቀርቡት መባም ተቀበሏቸው፣ እንደ ቅዱሳን ንጹሓን ክቡራን ሥርዓትም አገልግሏቸው።

፸፪. በእግዚአብሔር ዘንድ ሕይወ ትን ታገኙ ዘንድ ምርኮኞቹን ዋጇቸው፣ የታሠሩትንም ጠይቋቸው፣ ይሙት በቃ የተፈረደባቸውንም አስጥሏቸው ።

፱. መዝ. ፻፴፯
፲. ምሳ. ፫፥፱-፲

፴፫. ናሁኬ ንኤዝዘክሙ ኢትትልዉ ፍናቶሙ ለዕልዋን ወለመናፍቃን ወኢትትወከፉ መሥዋዕቶሙ ወኢ ትንሥኡ ንዋዮሙ እስመ ድልው ውእቱ መብልዕ ለእሳት።

፴፬. ወኢትትሐወሉ ምስሌሆሙ እስመ ርኩስ መሥዋዕቶሙ ለኃጥ አን በቅድመ እግዚአብሔር ዘንተ ነገርናክሙ አ አኃው ለበቍዔተ ነፍስክሙ።

አንቀጽ ፳ ወ ፩

በእንተ ከመ መፍትው ይገሥጹ አበው ውሉዶሙ፣

፩. ወአንትሙኒ አበው መሀርዎሙ ለደቂቅክሙ ይዕቀቡ ትእዛዘ እግዚአ ብሔር ወይትልዉ ፍናቶ ለክርስ ቶስ ወአዝዘዎሙ ይትመሀሩ ቅኔ እድ።

፪. ወኢይንበሩ ጽሩዓን እስመ እሙ ንቱ የዐብዩ ልቦሙ ወይርኅቁ እም ገቢረ ሠናይ ።

፫. መበእንተዝ ሕፅንዎሙ ወኢት መህኩ ገሥጾቶሙ እስመ ኢይመ ውት ወልድ በተግሣጽ አላ ዳዕሙ ይድኅን እምኵነኔ።

፬. እስመ ይቤ ኢትምህክ በትረከ እምውሉድከ እስመ ሠናይ ተስፋ ውእቱ ወእምከመ ዘበጥክ በበትር አድኅንክ ነፍሶ እሞት።

፴፫. የመናፍቃንንና የከሐዲዎችን ጉዳና እንዳትከተሉ፣ መሥዋዕታቸ ውንም እንዳትቀበሉ፣ ገንዘባቸውንም እንዳትወስዱ እነሆ እናዝዛችኋለን መብሉ ለእሳት የተገባ ነውና።

፴፬. ከነሱ ጋራም አትቀላቀሉ፣ በእግ ዚአብሔር ፊት የኃጢአተኞች መሥ ዋዕት የሚያፀይፍ ርኩስ ነውና፣ ወንድሞች ሆይ! ለነፍሳችሁ ረብህ ጥቅም በመሆኑ ይህን ነገርናችሁ።

ሀያ አንደኛ አንቀጽ

አባቶች ልጆቻቸውን ይመክሩ ዘንድ አገባብ እንደሆነ ይናገራል።

፩. እናንተም አባቶች የእግዚአብ ሔርን ትእዛዝ ይጠብቁ ዘንድ፣ የክ ርስቶስን ጉዳና ይከተሉ ዘንድ ልጆ ቻችሁን አስተምሯቸው፣ የእጅ ሥራንም ይማሩ ዘንድ እዘሏቸው።

፪. ሥራ ፈቶች ሁነው አይቀመጡ፣ ልባቸውን ያስታብያሉና ከመልካም ሥራም ይርቃሉና።

፫. ስለዚህም እነርሱን መገሠፅን ሳታዝኑ አሳድጓቸው፣ ልጅ በመገ ሠፅ አይሞትምና ከፍርድ ይድናል እንጂ ።

፬. ከልጆችህ ጨንገርን መጣል አትራራ ብሏል፣ በጎ አለኝታ ስለ ሆነ፣ በጨንገርም ብትመታው ነፍ ሱን ከሞት አዳንህ ብሏልና።

፮. ወንዲ ይቤ ዘኢይጌሥጽ ወልዶ አብድ ውእቱ፣ ዝብጦ ለወልድከ ወስትር ገበዋቲሁ እንዘ ንኡስ ውእቱ፣ ከመ ኢይኩን ዝሉፈ ወኢይርኀቅ እምኔከ።

፯. ወዘሰ ኢይሜህር ወኢይጌሥጽ ወልዶ ጸልኦ መሀርዎሙኬ ለደቂቅከሙ ቃለ እግዚአብሔር ወገሥፅዎሙ በንእሶሙ በዐቢይ ተግሣፅ ከመ ይኩኑ ትሑታነ ወይትአዘዙ ለኵሉ ወመሀርዎሙ ጽሑፈ ወአንብቦ መጻሕፍት ቅዱሳት።

፰. ወኢትጎድግዎሙ ጽሩዐነ ይሕ የዉ ከመ ኢይዕልዉ ትዛዘ ክሙ።

፱. ወኢታብሕዎሙ ቤተ መያሲ ይባኡ ከመ ኢይርስዑ ተግሣጸ ወኢይማስኑ በዝሙት።

፲. ወእመሰ ተሀከዩ አበዊሆሙ ምሂረ ወገሥጾ ይከውኑ ሱቱፋነ ውስተ ጎጢአት ምስለ ውሉዶሙ።

፲፩. ወእምከመ በጽሑ አምጣነ ውር ዙት ያውስቡ አንስተ በንጹሕ ሰብ ሳብ ከመ ኢይጽብአሙ ፍትወተ ዝሙት ወውርዙት ወኢይኩኖሙ ጌጋየ።

፲፪. ወበእንተዝ ይትጎሠሥ እግ ዚአብሔር ፍዳ ጎጢአት እምአበ ዊሆሙ በዕለተ ምጽአት።

፲፫. ዳግመኛም ልጁን የማይገሥጽ አባት አላዋቂ ነው ብሏልና፣ ልጅ ህን ምታው፣ ጕኖቹንም ሰንጥቀው ትንሽ ሳለ የሚሳደብ እንዳይሆን ካንተም እንዳይርቅ።

፲፬. ልጁን የማያስተምር የማይገ ሥፅ ጠላው ብሏልና፣ ለልጆቻችሁ የእግዚአብሔርን ቃል አስተምሯ ቸው፣ ለሁሉ ትሕትናን አድርገው ይታዘዙ ዘንድ በትንሽነታቸው በታ ላቅ ምክር ገሥጿቸው፣ ጽሕፈትን ቅዱሳት መጻሕፍትንም ማንበብን አስተምሯቸው።

፲፭. ሥራ ፈቶች ሁነው ይኖሩ ዘን ድም አትተዉዋቸው፣ ትእዛዛችሁን እንዳያፈርሱ።

፲፮. ወደ መሸተኛ ቤትም ይገቡ ዘንድ አታስናብቷቸው፣ ተግሣጽን እንዳይ ዘነጉ በመሰሰንም እንዳይጠፉ ።

፲፯. አባቶቻቸው ግን ማስተማርን መገ ሠጽን ቸል ቢሉ፣ በኃጢአት ከልጆ ቻቸው ጋራ ተባባሪዎችን ይሆናሉ።

፲፰. አካለ መጠንም ካደረሱ በንጹሕ ጋብቻ ሴቶችን ያግቡ፣ የጕልማስነ ትና የሴሰኝነት ፈቃድ እንዳይዋጋ ቸው፣ በደልም እንዳይሆንባቸው።

፲፱. ስለዚህ በዕለተ ምጽአት እግዚ አብሔር ከአባቶቻቸው ፍዳ ኃጢአ ትን ይመራመራል።

አንቀጽ ፳፪ወ፪

በእንተ ከመ መፍትው ይተሐቱ አግብርት ለአጋእዝቲሆሙ በዘሉ ንጽሕ እመሂ ዕልዋን አው መሃ ይምናን፤

፩. ምንተ እንከ ትብሉ በእንተ አግብርት ይኩኑኬ ማእምራነ ወይትቀነዩ ለአጋእዝቲሆሙ በፈሪሀ እግዚአብሔር።

፪. ወእመሰ ገብር ክርስቲያናዊ ውእቱ ወእግዚኡ ዕልው ይትቀ ነይ ሎቱ መፍትው በዙሉ ግብር ወባሕቱ ኢይኅበር ምስሌሁ ሃይ ማኖተ።

፫. ወከማሁ አጋዕዝትኒ ያፍቅሩ አግብርቲሆሙ ።

፬. ወእመሰ ሊቁ ወእግዚኡ ምእ መን ይትቀነይ ሎቱ ወይፍርሆ ከመ ዘእግዚአብሔር ወይረስዮ ከመ አብ ወከመ ሊቅ ጌር።

፭. ወበእንተዝ ይነሥእ ዕሤተ ሠናየ ህየንተ ዘተቀንየ ለእግዚኡ።

፮. ወእመበ እግዚእ ዘቦቱ ገብር ምእመን ወይገብር ፈቃዶ ያፍ ቅሮ ከመ ወልዱ፤ ወይረስዮ ከመ እትሁ፤ በእንተ ፍቅረ ሃይማኖት።

፯. ወተተሐቱ ወተአዘዙ ለነገ ሥት ወለመኳንንት ፈራህያነ እግ ዚአብሔር እስመ እሙንቱ ላእ ካኒሁ ለእግዚአብሔር።

ሀያ ሁለተኛ አንቀጽ

አገልጋዮች ለጌቶቻቸው ከሐዲዎ ችም ቢሆኑ፤ ምእመናንም ቢሆኑ፤ በፍጹም ንጽሕና ትሕትና ያደርጉ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ስለ አገልጋይ እንግዲህ ምን ትላላችሁ? አዋቆችን ሁነው እግዚ አብሔርን በመፍራት ለጌቶቻቸው ይገዟቸው።

፪. አገልጋይ ክርስቲያን ቢሆን፤ ጌታው ከሐዲ ቢሆን፤ በሥራው ሁሉ ይገዛለት ዘንድ አግባብ ነው፤ ነገር ግን ከርሱ ጋራ በሃይማኖት አይተባበር።

፫. ጌቶችም እንደዚሁ አገልጋዮቻቸ ውን ይውደዱ።

፬. አለቃው (ጌታው) ክርስቲያን ቢሆን ግን ይገዛለት የእግዚአብሔርም አገልጋይ እንደመሆኑ ይፍራው፤ እንደ አባትም እንደ ቸር አለቃም ያድርገው።

፭. ስለዚህም ለጌታው ስለአገለገለ በጎ ዋጋን ይቀበላል።

፮. ፈቃዱን የሚሠራ ክርስቲያን አገ ልጋይ ያለው ሰው ቢኖር ስለ ሃይማ ኖት ፍቅር እንደ ልጅ ይውደደው፤ እንደ ወንድሙም ያድርገው።

፯. እግዚአብሔርን ለሚፈሩ ነገሥ ታት መኳንንትም ራሳችሁን ዝቅ አድርጋችሁ ታዘዙ፤ እነርሱ የእግ ዚአብሔር መልክተኞች ናቸውና።

፰. ፍርሀሞሙ እንከ ለሥዩማን በከመ ይደሉ ወአቅርቡ ሎሙ እምዘብክሙ ለክብር ወበተአዘዞ በከመ ሕገ እግዚአብሔር::

፱. ወኢትግበሩ ለክሙ ምክንያተ አላ ዳዕሙ ተፋቀሩ በበይናቲክሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር አምላክ በወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ::

አንቀጽ ፳፬

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለደናግል ይብፅዓ ርእሶን ዘእንበለ ያመክራ ነፍሶን::

፩. ኢመፍትው ይባእ ውስተዝ ግብር ዘእንበለ ይትመከራ ወይዕ ቀባ ርእሶን በንጽሕ::

፪. ወከመዝ ንኤዝዞን ኢይባእ ፍጡነ ዘእንበለ ይብጻሕ አምጣኖን::

፫. በከመ ይቤ ሰሎሞን ይኄይስ ኢበዚዕ እምይብፃዕ ወይግባእ::

፬. ትኩን እንከ ድንግል ንጽሕተ በነፍስ ወበሥጋ ከመ ትኩን እንከ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወማኅደሮ ለክርስቶስ ወምዕራፍ ለመንፈስ ቅዱስ::

፭. ወትሑር በፍኖተ ስብከተ ወንጌል ወበትእዛዝ ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ወኢይኩን ምግባራ በከመ ሥርዐተዝ ዓለም::

፮. እንግዲህ እንደሚገባ ሹማምን ትን ፍሯቸው፣ ካላችሁም እንደ እግዚአብሔርም ሕግ በማክበርና በመታዘዝ አቅርቡላቸው::

፯. ለእናንተም ምክንያትን አታድርጉ፣ ነገር ግን ፈጣሪ እግዚአብሔር እንዳዘዘ በልጁ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እርስ በርሳችሁ ተፋቀሩ ::

ሃያ ሦስተኛ አንቀጽ

ደናግል ሰውነታቸውን ሳይፈትኑ ራሳቸውን ይሣሉ ዘንድ እንዳ ይገባ ይናገራል::

፩. አመክሮ ሳያደርጉና ራሳቸውን በንጽሕና ሳይጠብቁ ወደዚህ ሥራ ይገቡ ዘንድ አገባብ አይደለም::

፪. አካለ መጠንም ሳያደርሱ ፈጥ ነው ወደ ብፅዓት እንዳይገቡ እን ዲህ እናዝዛቸዋለን::

፫. ሰሎሞን ተሰሉ ካለማድረግ አለ መሳል ይሻላል እንዳለ::

፬. እንግዲህ ድንግል ሴት ለእግዚ አብሔር ቤት ለክርስቶስ ማደሪያ ለመንፈስ ቅዱስ ማረፊያ ትሆን ዘንድ በነፍስም በሥጋም የነጻች ትሁን ::

፭. በትምህርተ ወንጌል መንገድና እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኘው ትእዛዝ አንታ ትኑር፣ ሥራዋም እን ደዚህ ዓለም ሥርዓት አይሁን::

፮. ወኢታንሰሱ ውስተ ሀገር ወኢ ትሑር ውስተ ፍናው እኩያት ወኢትኩን ዘፀልባ አላ ትኩን ጠባበ ወንጽሕተ ዘአልባ ነውር።

፯. ወኢትፍቅድ ተወድሶ ወፈድፋ ደሰ ጽሩፀ ነገረ።

አንቀጽ ፳ ወ፬

በእንተ ሰማዕት እለ ወሰድዎሙ ኀበ ምኩናን ወያመነድብዎሙ በዐቢይ ኵነኔ በእንተ በዓላት ወፋሲካ።

፩. እመቦ ክርስቲያናዊ ዘወሰድዎ ኀበ ምኩናነ ዕልዋን፣ እመሂ ለቀ ቲል፣ አው ለተሰደ፣ እመሂ ለተሞ ቅሐ፣ አው የሀብዎ ለአራዊት በእ ንተ ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ወርትዕት ሃይማኖት ወፍቅረ እግዚአብሔር፣ ኢትሚጡ ገጸክሙ እምኔሁ።

፪. ባሕቱ ፈንዉ ሲላዮሙ እምን ዋይክሙ።

፫. ወዓዲ ለእለ የዐቅብዎሙ መስ ተራትዓተ ሐራ ሀቡ ሲላዮሙ ከመ ኢያክብዱ ፃዕረ ኵነኔ ላዕ ሌሆሙ።

፬. ወኢትግድፍዎ ለክርስቲያናዊ እትክሙ ዘሰሐብዎ ኀበ ዐውደ ምኩናን በእንተ ስመ እግዚአብሔር አምላክነ።

፭. ወደ ከተማም አትመላለስ፣ በክ ፉዎች ጐዳናዎችም አትሂድ፣ ሁለት ልብም አትሁን፣ አዋቂ ነውር የሌለ ባትም ንጽሕት ትሁን እንጂ።

፮. መመስገንን፣ ይልቁንም ፈራሽ ነገርን አትውደድ።

ሀያ አራተኛ አንቀጽ

ስለ በዐላትና ፋሲካ ወደ አደባባይ ወስደው በጽኑዕ መከራ ፍርድ የሚያስጨንቋቸው የሰማዕታትን ነገር ይናራል።

፩. ስለ እግዚአብሔር ፍቅርና ስለ ቀናች ሃይማኖት፣ ስለ ጌታችን ኢየ ሱስ ክርስቶስ ስም፣ ለመታሠር ቢሆን፣ ለመሰደድም ቢሆን፣ በሰማ ዕትነት ለመገደልም ቢሆን፣ ለአራ ዊትም ይሰጡት ዘንድ ወደ ወንጀ ለኞች የፍርድ አደባባይ የወሰዱት ክርስቲያን ቢኖር፣ ፊታችሁን ከእ ርሱ አትመልሱ።

፪. ከገንዘባችሁ ምግባቸውን ላኩላ ቸው እንጂ።

፫. ዳግመኛም ለሚጠብቋቸው ጭፍ ሮች ምግባቸውን ስጡ፣ በእነርሱ ላይ መከራ እንዲያጸኑባቸው።

፬. ስለ አምላካችን ስለ እግዚአብ ሔር ስም ወደ አደባባይ የሚጐት ቱት ክርስቲያን ወንድማችሁንም አትጣሉት።

፩. ዝኬ ውእቱ ቅዱስ ሰማዕት ኣኮሁ ለእግዚእነ ወወልዱ ለል ዑል ወማኅደሩ ለመንፈስ ቅዱስ።

፪. ዝውእቱ ምእመን ዘዐቀበ ትእ ዛዘ ወንጌል ወወረሰ አክሊለ ሕይ ወት ወከነ ስምዐ በእንተ ሕማመ እግዚእነ ክርስቶስ ወፍቁር ለደሙ ክቡር።

፫. ወበእንተዝ ኦ መሃይምናን በፃ ማክሙ ወበንዋይክሙ ተቀነዩ ለቅ ዱሳን።

፬. ወእለሰ አልቦሙ ንዋይ ይጹሙ በእንቲአሆሙ ወእለሂ ቦሙ የሀቡ ክፍለ ንዋዮሙ ለቅዱሳን።

፭. ወእመሰበ ዘይሁብ ኵሎ ንዋዮ ቤዛ በእንቲአሆሙ ከመ ያድኅኖሙ ዝኬ ብፁዕ ውእቱ ወዐርኩ ለክርስ ቶስ።

፮. ወእመሰበ ዘይሁብ ኵሎ ንዋዮ ለነዳያን ይከውን ኅሩየ ወንጹሐ እፎኬ ፈድፋደ ዘይጼጉ ንዋዮ በእ ንተ ሰማዕት።

፯. ዝውእቱ ዘፈጸመ ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ወተመሰሎሙ ለቅ ዱሳን እለ አምኑ በእግዚእነ በቅድመ አሕዛብ ወነገሥት ወሕዝበ እስራኤል።

፰. ይህ የጌታችን ወንድም፣ የልዑል ልጅ፣ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ቅዱስ ሰማዕት ነው።

፱. የወንጌልን ትእዛዝ የጠበቀ፣ የሕ ይወት አክሊልን የወረሰ፣ ስለ ጌታ ችን ክርስቶስ መከራ ምስክር የሆነ የክቡር ደሙም ወዳጅ የሆነ ምእ መን ይህ ነው።

፲. ስለዚህም ምእመናን ሆይ በድካማችሁና በገንዘባችሁ ቅዱሳ ንን አገልግሉ።

፲፩. ገንዘብ የሌላቸው ግን ስለ እነርሱ ይጹሙ ገንዘብ ያላቸውም ከገንዘ ባቸው ከፍለው ለቅዱሳን ይስጡ።

፲፪. ከመከራ ያድናቸው ዘንድ ስለ እነርሱ ቤዛ አድርጎ ገንዘቡን ሁሉ የሚሰጥ እርሱ ብፁዕ ነው፣ የክር ስቶስም ወዳጁ ነው።

፲፫. ገንዘቡን ሁሉ ለነዳያን የሚሰጥ ሰው ቢኖር የተመረጠና ንጹሕ ከሆነ ስለ ሰማዕታት ገንዘቡን የሰጠ እንደ ምን ይሆን?

፲፬. የእግዚአብሔርን ፈቃድ የፈ ጸመ ይህ ነው፣ በአሕዛብ በነገሥ ታትና በእስራኤል ሕዝብ ፊት በጌ ታችን ያመኑ ቅዱሳንን መሰላቸው።

፲፪. እስመ ይቤ ዘሰ እምነኒ በገጸ ሰብእ አነኒ አአምኖ በገጸ አቡየ ዘበሰማያት፡ ወለእለሰ ይጥዙ ኮመዘ ይከውኖሙ ስምዐ ክርስቶስ በጎበ አብ።

፲፫. ወአንትሙሰ ኢኮነ ርቱዐ ትትሐከዩ ወትጎፈሩ ሐዊረ ቤተ ሞቅሕ ተሐውጽዎሙ ለሙቁ ሓን እላ ዳዕሙ ርድዕዎሙ ወና ዝዝዎሙ።

፲፬. ወእምከመ ዘንተ ገበርክሙ ትትኃለቁ ምስለ ሰማዕት እስመ ለእሙንቱ ተጽሕፈ ስምየሙ በእ ንተ ዘሐሙ ወተመንደቡ።

፲፭. ወአንትሙኒ ተጐለቍሙ ምስሌሆሙ በእንተ ዘተቀነይክሙ ለሙ በጥቡዕ ልብ ወበሠናይ መልእክት ዘእንበለ ሐኬት።

፲፮. ወበእንተ እሉ ይቤ እግዚእነ ንው ጎቤየ ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘድልው ለክሙ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም።

፲፯. እስመ ርኀብኩ ወአብላዕክ ሙኒ፡ ጸማዕኩ ወአስተይክሙኒ፡ ነግደ ኮንኩ ወተወከፍክሙኒ፡ ዐረቁ ወአልበስክሙኒ፡ ደወይኩ ወሐወፅክሙኒ፡ ተሞቃሕኩ ወን በብክሙኒ።

፩. ማቴ. ፲፡፴፪

፲፯. በሰው ፊት ያመነኝን ሰው እኔም በሰማያዊ አባቴ ፊት አም ነዋለሁ ብሏልና፡ እንደዚህ ለሚ ሠሩት ክርስቶስ በአብ ዘንድ ምስ ክርን ይሆናቸዋል።

፲፰. እናንተ ግን የታሠሩትን ለመ ጐብኘት ወደ እሥር ቤት መሄ ድን ቸል ትሉና ታፍሩ ዘንድ የተ ገባ አይደለም፡ እርዷቸው አጥናኗ ቸው እንጂ።

፲፱. ይህን ብታደርጉ ከሰማዕታት ጋራ ትቆጠራላችሁ መከራን ስለ ተቀበሉ፡ ስለ ተጨነቁም ምስክ ርነታቸው ተጽፏልና።

፳፫. እናንተም በቈራጥ ልብና በመልካም አገልግሎት እነርሱን ያለ ስንፍና ስለ አገለገላችሁ ከእ ነርሱ ጋራ ተቆጥራችኋል።

፳፪. ስለእነዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፡ ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀ ላችሁን መንግሥተ ሰማያትን ትወ ርሱ ዘንድ የአባቴ ቡሩካን ወደኔ ኑ።

፳፫. ብራብ አበልታችሁኛልና፡ ብጠ ማም አጠጥታችሁኛልና ፡ እንግዳ ብሆን ተቀብላችሁኛልና ፡ ብታ ረዝ አልብሳችሁኛልና፡ ብታመም ጐብኝታችሁኛልና ፡ ብታሠር ጠይ ቃችሁኛልና።

፲፮. ወአሜሃ ያወሥኡ ጻድቃን ወይብሉ እግዚኦ ማዕዜኑ ርኢናከ ርኁበከ ወአብላዕናከ፣ ጽሙዓከ ወአስተይናከ፣ ማዕዜኑ ርኢናከ እን ግዳከ ወተወከፍናከ፣ ወዕሩቀከ ወአ ልበስናከ፣ ወድውየከ ወሐወጽናከ፣ ወሙቁሐከኒ ወነበብናከ።

፲፱. ወያወሥእ ንጉሥ ወይብ ሎሙ አሜን እብለክሙ ኵሎ ዘገ በርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንዑሳን ኦኀወየ እለ የአምኑ ብየ ሊተ ገበር ክሙ።

፳. ወእምዝ ይብሎሙ ለእለ በጸ ጋሙ ሑሩ እምኔየ ርጉማን ውስተ እሳት ዘለዓለም ዘድልው ለሰይ ጣን ወለመላእክቲሁ።

፳፩. እስመ ርኁብኩ ወኢያብላዕ ክሙኒ፣ ጸማዕኩ ወኢያስተይክ ሙኒ፣ ነግደ ኮንኩ ወኢተወከፍክ ሙኒ ፣ ዐረቁ ወኢያልበስክሙኒ፣ ደወይኩ ወኢሐወጽክሙኒ ተሞቃ ሕኩ ወኢነበብክሙኒ።

፳፪. አሜሃ ያወሥኡ እለ ሰፀ ጋሙ እንዘ ይብሉ እግዚኦ ማዕ ዜኑ ርኢናከ ርኁበከ ወጽሙዓከ ወአንግዳከ ወዕሩቀከ ወድውየከ ወተሞቂሐከ ወኢተልእክናከ።

፳፫. ያን ጊዜም ጻድቃን እንደዚህ ብለው ይመልሳሉ፣ አቤቱ መቼ ተር በህ አይተንህ አብልተንህ፣ መቼስ ተጠምተህ አይተንህ አጠጥተንህ፣ መቼ እንግዳ ሁነህ አይተንህ ተቀብ ለንህ፣ መቼ ታርዘህ አይተንህ አል ብሰንህ፣ መቼ ታመህ አይተንህ ጐብ ኝተንህ፣ መቼ ታሥረህ አይተንህ ጠይቀንህ፣ ብለው ይመልሱለታል።

፳፬. ንጉሡም እንደዚህ ብሎ ይመ ልስላቸዋል፣ ከእነዚህ በእኔ ከሚያ ምኑ ከታናናሾቹ ወንድሞቼ ላንዱ ያደረጋችሁትን ለእኔ አደረጋችሁ ብዬ በእውነት እነግራችኋለሁ።

፳. ከዚህ በኋላ በግራ ያሉትን እና ንጉ የተረገማችሁ ከኔ ሒዱ ለዲያብ ሎስና ለሠራዊቱ ወደ ተዘጋጀ የዘለ ዓለም እሳት ሂዱ ይላቸዋል።

፳፩. ብራብ አላበላችሁኝምና፣ ብጠማ አላጠጣችሁኝምና፣ እንግዳ ብሆን አል ተቀበላችሁኝምና፣ ብታረዝ አላለበሳ ችሁኝምና፣ ብታመም አልጐበኛችሁ ኝምና ፣ ብታሠር አልጠየቃችሁ ኝምና።

፳፪. ያን ጊዜም በስተግራ ያሉት አቤቱ ተርበህ አይተንህ ያላበላንህ፣ ተጠም ተህ አይተንህ ያላጠጣንህ፣ እንግዳ ሁነህ መጥተህ ያልተቀበልንህ፣ ታር ዘህ አይተንህ ያላለበስንህ፣ ታመህ አይ ተንህ ያልጠየቅንህ፣ ታሥረህ አይተ ንህ ያልጐበኘንህ መቼ ነው? እያሉ ይመልሱለታል።

፸፫. ወእምዝ ያወሥኦሙ ንጉሥ እንዘ ይብል አሜን እብለክሙ ዘኢገበርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን ሊተ ኢገበርክሙ።

፸፬. ወየሐውሩ እሉኒ ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም።

፸፭. ወጻድቃንሰ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም።[፩]

፸፮. እመቦ ዘይብል ክርስቲያናዊ አነ ወይገብር እኩየ ይዜሙ ወይ ረኵስ ይፍትሑ ላዕሌሁ ፍትሐ ቀትል ወእምዘ ከመዝ ብእሲ ረኃቁ እምኔሁ።

፸፯. ኢመፍትው ለክርስቲያን ይኩኑ ውዑላን እምሕግ ወይፍትሑ በገቢረ እኩይ።

፸፰. አላ ይትገሐሡ እምዕልዋን ወመናፍቃን ወኢይኅበሩ ምስ ሌሆሙ።

፸፱. ወእምዕልዋን እለ ይሞቅሕ ዎሙ ለክርስቲያን ወየአስርዎሙ ወይሜጥውዎሙ ለቀቲል በእንተ ስመ ክርስቶስ ተዐቀቡ።

፹. ወአድኅኑ አኀዊክሙ ወአኀ ለክሙ እምእደዊሆሙ ለዕልዋን።

፹፩. ወእመቦ ክርስቲያናዊ ዘጸመወ በእንቲአሆሙ ብፁዕ ውእቱ ወይ ትኋለቍ ምስለ ሰማዕት እስመ ሐመ በእንተ ክርስቶስ።

፹፪. ከዚህም በኋላ ንጉሡ ከእነ ዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ያላደረ ጋችሁት ለእኔ አለማድረጋችሁ ነው ብሎ ይመልስላቸዋል።

፹፫. እነርሱም ወደዘለዓለም ፍርድ ይሄዳሉ።

፹፬. ጻድቃን ግን ወደዘለዓለም ሕይወት ይሄዳሉ።

፹፭. እኔ ክርስቲያን ነኝ የሚል ክፉ ሥራን የሚሠራ፣ የሚሰንፍና የሚ ረክስ ሰው ቢኖር፣ የሞት ፍርድን ይፍረዱበት፣ እንደዚህ ካለው ሰው ራቁ ።

፹፮. ክርስቲያኖች ከሕግ የወጡ ሊሆኑና ክፉ በመሥራት ሊፈ ርዱ አገባብ አይደለም።

፹፯. ነገር ግን ከወንጀለኞችና ከመ ናፍቃን፣ ይለዩ፣ ከእነርሱም ጋራ አንድ አይሁኑ።

፹፰. ስለ ክርስቶስ ስም ክርስቲያ ኖችን ወደ ግዞት ቤት ከሚያገቡ አስረውም ለሞት አሳልፈው ከሚ ሰጡ ከሓድያን ተጠበቁ።

፹፱. ወንድሞቻችሁንና ሰውነታችሁን ከከሓድያን እጅ አድኑ ።

፺. ስለነርሱም የደከመ የክር ስቲያን ወገን ቢገኝ ብፁዕ ነው፣ ከሰማዕታት ጋራ ይቆጠራል፣ ስለ ክርስቶስ መከራን ተቀብሏልና።

፩. ማቴ. ፳፭፥፵፮–፵፮

፴፪. ወአማሁ ለነኒ ረከበነ ሕማም ወምንዳቤ በጎበ ቀያፋ ወአለአስ ክንድሮስ ወሐና እሉ እሙንቱ ሊቃነ ካህናት።

፴፫. ወእምዝ ወፃእነ እምኔሆሙ እንዘ ንትፌሣሕ እስመ ኮነ ድል ዋነ ንፁር ሕማማቲሁ ለክር ስቶስ።

፴፬. ወአማሁ አንትሙኒ ተዐገሡ ወተፈሥሑ በእንተ ሕማም ከመ ትኩኑ ብፁዓነ በይእቲ ዕለት።

፴፭. ወለእለሰ ይሰድድዎሙ በእንተ ሃይማኖት ወይወዕሉ እምሀገር ለሀገር በትእዛዘ ወንጌል ዘእግዚእነ ተወከፍዎሙ ወአዕርፍዎሙ ወአጎድርዎሙ ኀቤክሙ ከመ ሰማዕት እንዘ ትትፈሥሑ እስመ ኮን ክሙ አዕርክተ ምስሌሆሙ።

፴፮. ለብዒኬ ከመ ጽዉዓን እሙንቱ በጎበ እግዚአብሔር እስመ ይቤ እግዚእነ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጼዕሉክሙ ወይዘነጉጉክሙ ወይነቡ ኵሎ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሐስዉ በእንቲአየ ተፈሥሑ ወተሐሠዩ እስመ አስብ ክሙ ብዙኅ ውእቱ በሰማያት።[፫]

፴፯. እስመ ከመዝ ሰደድዎሙ ለነቢያት እለ እምቅድሜክሙ።

፴፰. እንደዚሁም እኛን መከራና ጭንቅ በቀያፋ በአለ እስክድሮስና በሐና ዘንድ አግኝቶን ነበረ፣ እነ ዚህም የካህናት አለቆች ናቸው።

፴፱. ከዚህም በኋላ ደስ እያለን ከእነርሱ ዘንድ ወጣን፣ የክርስቶስን መከራዎች እንቀበል ዘንድ ዝግጁ ዎች ሁነናልና።

፵. እናንተም እንደዚሁ ታገሡ፣ በዚያችም ቀን ብፁዓን ትሆኑ ዘንድ ስለ መከራው ደስ ይበላችሁ።

፵፩. ስለ ሃይማኖትም የሚያሳድዱ አቸውን ከሀገርም ወደ ሀገር የወጡ ትንም በጌታችን ወንጌል ትእዛዝ ተቀብላችሁ አሳርፏቸው፣ በናንተም ዘንድ ሰማዕት እንደ መሆናቸው ደስ እያላችሁ አሳድሩዋቸው ከእነርሱ ጋራ ወዳጆች ሁናችኋልና።

፵፪. እንዚህም በእግዚአብሔር ዘንድ ንዑ ኀቤየ ቡሩካኑ ለአቡየ ተብለው የሚጠሩ እንደሆኑ አስተውሉ፣ ጌታችን ቢሰድቧችሁ ቢያሸሟጥጧችሁ በእኔም ምክንያት ክፉውን ሁሉ በሐሰት ቢናገሩአችሁ ብፁዓን ናችሁ፣ ዋጋችሁ በሰማያት ብዙ ነውና ደስ ይበላችሁ ብሏል።

፵፫. ከናንተ አስቀድመው የነበሩ ነቢያትን እንዲሁ ያሳድዷቸው ነበረና።

፫. ማቴ. ፭፥፲፩–፲፪

፴፮. ወዓዲ ይቤ እምከመ ኪያየ ሰደዱ ኪያክሙኒ ይሰድዱክሙ።

፴፯. ወካዕበ ይቤ ሶበ ይሰድዱክሙ እምውስተ ዛቲ ሀገር ጕዩ ውስተ ካልእታ።

፴፰. ወአንትሙ ተጎዝኑ ወትቴክዙ በውስተዝ ዓለም እስመ ያዐብኡክሙ ውስተ ማኅበር ወመኳንንቲሆሙ ወይቀሥፉክሙ ወንበ መሳፍንት ወነገሥት ይወስዱክሙ በእንቲ አየ ለስምዕ።

፴፱. ወዘሰ አዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድኅን።[፱]

፵. ወዘሰ ይሰድድዎ በእንተ ስመ ክርስቶስ ወተዓጊሦ ኮነ ሰማዕተ ውእቱኬ በአማን ብእሴ እግዚአብ ሔር።

፵፩. ወዘሰ ይትዓረክ ምስለ ዕልዋን ወክህዶ ለክርስቶስ ከመ ኢይጽል ዕዎ መናፍቃን ወያበድር ርእሶ እምነ እግዚኡ ዘውስተ መንፈሱ ዝኬ ውእቱ ጽሉእ ወምኑን ወፅ ሩዕ በኀበ እግዚአብሔር።

፵፪. እስመ አብደረ ፍቅረ ሰብእ ወኮነ ጸላኢሁ ለእግዚአብሔር ወነ ሥአ ክፍለ ርጉማን ወአኮ ምስለ ቅዱሳን ወህየንተ መንግሥት ዘድ ሉት ለቡሩካን ኀረየ ሎቱ እሳተ ገሃነም ዘለዓለም ዘድሉት ለሰይ ጣን ወለመላእክቲሁ።

፵፫. ዳግመኛም እኔን ካሳደዱኝ እናንተንም ያሳድዷችኋል አለ።

፵፬. ሁለተኛም ከዚች አገር ቢያሳ ድዷችሁ ወደ ሌላይቱ አገር ሽሹ አለ።

፵. እናንተም በዚህ ዓለም ታዝናላ ችሁ ትተክዛላችሁ፣ ወደ ነገሥታትና ወደ ፈራጆቻቸውም አሳልፈው ይሰ ጡአችኋል፣ ይገርፏችኋል፣ ስለ እኔ ስለመሰከራችሁ ወደ መሳፍንትና ነገሥታትም ይወስዱዋችኋል ።

፵፩. መከራውን መታገሥ ያዘወ ተረ ግን እርሱ ይድናል።

፵፪. ስለ ክርስቶስ ስም የሚያሳ ድዱት ሰው መከራውን በታገሠ ጊዜ ሰማዕትን ሆነ፣ በእውነት የእ ግዚአብሔር ሰው እርሱ ነው።

፵፫. ከዐላውያን ጋር የሚወዳጅ መና ፍቃን እንዳይጠሉት ክርስቶስን የሚ ክድና በልቡናው ውስጥ ከአለው ከጌ ታው ይልቅ ራሱን የሚያስቀድም ግን እርሱ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ የተናቀና የጠፋ ነው።

፵፬. የሰውን ፍቅር መርጦ የእግዚ አብሔር ጠላት ሁኗልና፣ የርጉማንን እድል አግኝቷልና ከቅዱሳን ጋርም አይደለም፣ ለቡሩካን ጻድቃን በተዘጋ ጀችው መንግሥት ፈንታ ለሰይጣንና ለሠራዊቱ የተዘጋጀች የዘለዓለም እሳተ ገሃነምን ለራሱ መርጦአልና።

[፱] ማቴ. ፲፥፲፱ – ፳፪

፳፫. ወበእንተዝ አውሥአ እግዚእነ ወይቤ ወዘሰ ክህደኒ በገጸ ሰብእ አነኒ እክህዶ በገጸ አቡየ ዘበሰማያት።

፳፮. ወካዕበ አዘዘ እንዘ ይብል ዘያፈቅር አበ ወእመ እምኔየ ኢይ ደሉ ሊተ፤ ወዘያፈቅር ወልዶ ወመ ለቶ እምኔየ ኢይደሉ ሊተ።

፳፯. ወዘሰ ኢነሥአ መስቀለ ሞቱ ወኢተሰመ ድኅሬየ ኢይደሉ ሊተ።

፳፰. ወዘረከባ ለነፍሱ ለይግ ድፋ ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲ አየ ይረክባ።

፳፱. ምንት ይበቍዖ ለሰብእ ለእመ ኵሉ ዓለመ ረብጎ ወነፍሶ ኀጕለ ወምንተ እምወሀበ ቤዛ ለነፍሱ።

፴. ወካዕበ ይቤ ኢትፍርሁ እም እለ ይቀትሉ ሥጋክሙ፤ ወለነፍስክ ሙሰ ኢይክሉ ቀቲሎታ ፍርሁሰ ዘይክል ነፍሰ ወሥጋ አኀጕሉ በውስተ ገሃነም።[፩]

፴፩. እስመ ዘተምህረ ኪነ ርቱዕ ውእቱኒ ይምህር ካልኣነ።

፴፪. ወእመሰ ኢመህረ ካልእነ ኢኮነ ፍጹመ ከመ መምህሩ።

፴፫. ስለዚህም ጌታችን መለሰ፤ እንዲህም አለ፤ በሰው ፊት የሚክ ደኝን እኔም በሰማያዊው አባቴ ፊት እክደዋለሁ።

፴፮. ሁለተኛም ከኔ ይልቅ እናትና አባቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ከእኔም ይልቅ ወንድ ልጁንና ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም ብሎ አዘዘ።

፴፯. የሞቱን መስቀል የማይዝ በኋ ላዬም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም።

፴፰. ነፍሱን የሚያገኛ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።

፴፱. ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ ነፍሱን ከጕዳ ምን ይጠቅመዋል? ለነፍሱስ ቤዛ ምን በሰጠ ነበር? አለ።

፵. ሁለተኛም ሥጋችሁን ከሚገ ድሉ የተነሣ አትፍሩ፤ ነፍሳ ችሁን መግደል አይችሉምና፤ ነፍስ ንና ሥጋን በገሃነም ሊያጠፋ የሚችለውን ግን ፍሩ።

፵፩. ጥበብን የተማረ እርሱም ሌሎ ችን ያስተምር ዘንድ ይገባልና ።

፵፪. ሌሎችን ካላስተማረ ግን እንደ መምህሩ ፍጹም አይሆንምና።

፩. ማቴ. ፲፥፳፰-፴፱

፱፫. ለነሰ ኢየሱስ ክርስቶስ መድ ኀኒነ ወመምህርነ እፎኬ ናፈቅር ትምህርተ ወተግሣጸ እስመ ጸልአ እግዚእነ ትዕዚተ ወትዝኀርተ ወት ፍሥሕተ ወብዕለ ወትዕግልተ ወበቀለ።

፱፬. ወኀዲ መነነ እኅተ ወእመ በእንተ ፍቅረ አቡሁ ወፍቅረ ሰብእ።

፱፭. ወካዕበ ተዐገሠ ሕማመ ወመቅሠፍተ ወጽዕለተ ወፅርፈተ ወሥላቀ።

፱፮. ወፈድፋደሰ ተወክፈ ቅንዋተ በዲበ መስቀል ከመ ያድኅኖሙ ለኵሉሙ እለ አምኑ ቦቱ

፱፯. ወእመሰ ተዐገሠ ውእቱ ዘንተ ኵሉ ወኢኀፈረ ተሰቅሎ በዲበ መስቀል ወተዐገሠ ሕማማተ ሞት እፎኬ ኢንትዔገሥ ንሕነ ሕማማተ መድኀኒነ።

፱፰. ወእመሰ ሐመ በፈቃዱ በእንቲአነ ወአኮ ንሕነ በእንቲአሁ አላ ዳዕሙ ንሴፎ ምሕረቶ።

፱፱. ወውእቱሰ አልቦ ዘይፈቅድ ይንሣእ በኀቤነ ዘእንበለ ዳዕሙ አሚነ በርትዕት ሃይማኖት።

፻. ወበእንተዝ ንመንን አበዊነ ወአዝማዲነ ወፍቁራኒነ ወአንስ ትያነ ወደቂቀነ ወኵሉ ንዋዮ ለዝ ንቱ ዓለም።

፻፩. ለኛ ግን መድኀኒታችንና መም ህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፣ እኛ ትምህርትንና ምክርን እንዴት አን ውድድ? ጌታችን ትዕቢትንና መታ ጀርን፣ የዚህን ዓለም ደስታ ብልጽግና ንና ቅሚያን፣ በቀልንም ጠልቷልና።

፻፪. ዳግመኛም ስለ አባቱ ፍቅርና ስለ ሰው ፍቅር እኅትንና እናትን ንቋልና።

፻፫. ሁለተኛም መከራንና መገረፍን፣ መሸሚጠጥንና መሰደብን፣ ስላቅንም ታገሠ።

፻፬. ይልቁንም ያመኑበትን ሁሉ ያድናቸው ዘንድ በመስቀል ላይ ችንካሮችን ተቀበለ።

፻፭. እርሱ ይኸን ሁሉ ታግሦ በመ ስቀል ላይ መሰቀልን ካላፈረ የሞት መከራዎችን ከታገሠ፣ እኛም የመድ ኃኒታችንን መከራዎች እንደምን እንታገሥ?

፻፮. እርሱ ስለ እኛ በፈቃዱ መከራን ከተቀበለ እኛ ስለ እርሱ አይደለም ምሕረቱን ተስፋ እናደርጋለን እንጂ።

፻፯. እርሱ በቀናች ሃይማኖት ማመ ንን ነው እንጂ፣ ከዚህ በቀር ከኛ ዘንድ ሊቀበል የሚፈልገው የለም።

፻፰. ስለዚህ ነገር አባቶቻችንንና ዘመዶቻችንን፣ ወዳጆቻችንንና ሚስ ቶቻችንን፣ ልጆቻችንንና የዚህን ዓለም ገንዘብ ሁሉ እንናቅ።

፷፩. ወእመሰ አፍቀርነ ኢንገብር ዘንተ ትእዛዘ።

፷፪. ወባሕቱ ንትዓቀብ ከመ ኢን ባዕ ውስተ መንሱት።

፷፫. ወእምከመ ተጸዋዕነ ውስተ ስምዕ ንጽናዕ በአሚን በክቡር ስሙ ለመድኀኒነ ንትፈሣሕ።

፷፬. ወንትዓገሥ ሶበ ይሰድዱነ ከመ ንረስ ሕይወተ ዘለዓለም።

፷፭. ኢናፍቅር እንከ ክብረ ወተወ ድሶ ከመ ሕዝበ አይሁድ እለ ያነክሩ መንክራቲሁ ለክርስቶስ ወኢየአምኑ ቦቱ እስመ ይፈርህ ዎሙ ለሊቃነ ካህናት።

፷፮. አላ ዳዕሙ አብደሩ ተወድሶ በጎበ ሰብእ ወእኮ በጎበ እግዚአ ብሔር።

፷፯. ወንሕነሰ አመነ በርትዕት ሃይማኖት ከመ ናለብዎሙ ለሐ ዲሳን እለ ነሥኡ ጥምቀተ ወናጽ ንዕ አልባቢሆሙ ለንዑሰ ክርስ ቲያን ።

፷፰. ወእመሰ ዐቀብነ በአልባቢነ ሃይማኖተ ወኢያግሀድነ ለሰብእ በፍርሃተ ኵነኔ ወምንዳቤ ንክውን ውፁኣነ እምሕይወት ወዓዲ ዕቅ ፍተ ለካልኣን ወመሥገርተ ለብ ዙኃን።

፷፱. ይኸን ብንወድ ግን ይህን ትእዛዝ አንሠራም።

፸. ነገር ግን ወደጥፋት እንዳን ገባ እንጠበቅ።

፸፩. ወደ ሰማዕትነት ብንጠራ በሃ ይማኖት ጸንተን በመድኃኒታችን በክበረ ስሙ ደስ ይበለን።

፸፪. የዘለዓለም ሕይወትንም እንወ ርስ ዘንድ በአሳደዱን ጊዜ እንታገሥ።

፸፫. የክርስቶስን ተአምራቱን እያደ ነቁ እንደማያምኑበት እንደ አይሁድ ሕዝብ ክብርንና ውዳሴን አንው ደድ፣ ሊቃነ ካህናቱን ይፈሩዋቸው ነበርና።

፸፬. ነገር ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ያይደለ በሰው ዘንድ ውዳሴ ከንቱን ይወዱ ነበር።

፸፭. እኛ ግን ጥምቀቱን የተቀበ ሉትን አዲስ አማኞች እናለብ ማቸውና የንዑሰ ክርስቲያንንም ልቡናቸውን እናጸና ዘንድ በቀናች ሃይማኖት እምነናል።

፸፮. በልቡናችን ሃይማኖትን ብን ጠብቅም ፍርድንና መከራን በመ ፍራት ለሰው ባንገልጥ ግን ከሕ ይወት የወጣን እንሆናለን፣ ዳግመ ኛም ለሌሎች እንቅፋት ለብዙ ኾም ወጥመድ እንሆናለን።

፶፱. ወእመሰ ገበርነ ዘንተ ንትፈደይ ምክዕቢተ ኵነኔ።

፷. ንትዓቀብ እንከ ከመ ኢንረድ ውስተ ምንዳቤ ወንጸሊ ከመ ኢን ባእ ውስተ መንሱት እስመ መን ፈስ ይፈቅድ ወሥጋ ይደክም።[፩]

፷፩. ንለቡ እንከ ከመ ኢንድኅፅ እም ዛቲ ርትዕት ሃይማኖት እንበይነ ፍርሃቶሙ ለዕልዋን ወመናፍቃን እስመ ጎዳጥ ውእቱ ዓመታቲነ።

፷፪. ወእመሰ ቦ ዘይቀብፅ ተሰፋ በገሰ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚ አብሔር ኵሉ አሚረ ይትመነደብ በሕማም እንተ አልባቲ ፈውስ ወበ ሕምዝ እንተ ታጸብስ አባለ ወትቀጠ ቅጥ አዕፅምተ ወእምዝ የኀጕል እም ሕይወት ዘለዓለም ወይትኴነን በው ስተ ገሃነም በብካይ ወሐቅየ ስነን።

፷፫. ወዘሰ ሐመ በእንተ እግዚእነ ወኮነ ሰማዕተ ይትፌሣሕ በእግ ዚአብሔር እስመ ጎረየ ሎቱ አክሊለ መንግሥት ወኮነ ፍጹመ ፀአቱ እምዝ ዓለም በርትዕት ሃይማኖት።

፷፬. ወእመሰ ሐመ ንዑስ ክርስ ቲያን ወተዓገሠ ምንዳቤ ወሞተ በእንተ ስመ ክርስቶስ ይከውኖ ሕማ ማቲሁ ሀየንተ ጥምቀት ወይረክብ ተሰፋ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም።

፷፭. ይህነን ብናደርግ ግን እጽፍ ድርብ ቅጣትን እንቀበላለን።

፷. እንግዲህ ወደ መከራ እንዳ ንወርድ እንጠበቅ ወደ ፈተናም እንዳንገባ እንጸልይ፣ መንፈስ ይፈ ቅዳል ሥጋ ግን ይደክማልና።

፷፩. እንግዲህ ዐላውያንንና መናፍ ቃንን በመፍራት ከዚህች የቀናች ሃይማኖት እንዳንሰነካከል እናስተ ውል ዘመናችን ጥቂት ነውና።

፷፪. በእግዚአብሔር ልጅ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ዘንድ ተስፋን የሚ ቆርጥ ቢኖር ፈውስ በሌላት ሕማም ሰውነትን በምታደርቅና በምትቀጠ ቅጥ መርዝ ዘወትር ይጨነቃል፤ ከዚህም በኋላ የዘለዓለም ሕይወትን ያጣል፤ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ባለበት በገሃነም ይፈረድበታል።

፷፫. ስለ ጌታችን መከራን የተቀበ ለና ሰማዕት የሆነ ግን በእግዚአብ ሔር ዘንድ ደስ ይለዋል የመንግ ሥት አክሊልን መርጦለታልና ከዚህ ዓለም ፈጽሞ መለየቱም በቀናች ሃይ ማኖት ሁኗልና።

፷፬. ንዑስ ክርስቲያን ቢታመም፣ መከራንም ቢታገሥ፣ ስለ ክርስቶ ስም ስም ቢሞት መከራው ስለ ጥምቀት ይሆነዋል፣ መልካም ተስፋ ንና የዘለዓለም ሕይወትንም ያገኛል።

፩. ማቴ. ፳፮፥፵፩

፳፭. ወባዕዳንኒ እለ ተጋደሉ ሠናየ ገድለ ወሞቱ በእንተ ስመ ክርስቶስ በርትዕት ሃይማኖት ይትፈሥሑ ወይትሐሠዩ እስመ ዐቀቡ ተግሣጸ መምህሮሙ።

፳፮. እስመ ውእቱ ይቤ ኵኑ ድልዋነ ከመ መምህርክሙ።

፳፯. ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሐመ በእንቲአነ ወተዐገሠ ጽር ፈተ ወስላቀ ወተወክፈ ምራቀ ርኩሳን ጽዕለተ ወፅርፈተ ወዝ ብጠተ።

፳፰. ወእምድኅረ ቀሠፍዎ ወቀነ ውዎ በዲበ መስቀል ወአስተይዎ ብዚአ ዘምስለ ሐሞት ወፈጺሞ ዘጽ ሑፍ ይቤሎ ለእግዚአብሔር አባ ናሁ ውስተ እዴከ አመሐፅን ነፍስየ።[፮]

፳፱. ወዘሰ ይፈቅድ ይኩን ረድኦ ይትዓገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ወይ ትወከፍ መቅሠፍተ በጥቡዕ ልብ ወፍቅር።

፴. ወእመኒ ተወድየ ውስተ እሳት አልቦ ዘይለክፎ በከመ ድኅኑ ፫ቱ ደቂቅ እምዕቶነ እሳት።

፴፩. ወኵሉ ዘሐመ በእንቲአሁ ይነሥእ ዕሤተ እስመ አምነ በ፩ እግዚአብሔር አብ ወኢየሱስ ክር ስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት መም ህርነ ወመገሥጸ ነፍሳቲነ ወወ ሀቤ ሕይወትነ ሎቱ ስብሐት ለዓ ለመ ዓለም አሜን።

፮. ሉቃ. ፳፫ ፡ ፵፮

፳፭. በሳ መጋደልን የተጋደሉ ሌሎ ችም ስለ ክርስቶስ ስም በቀናች ሃይማኖት የሞቱ ፈጽመው ደስ ይላቸዋል፣ የመምህራቸውን ምክር ጠብቀዋልና።

፳፮. እርሱ እንደ መምህራችሁ የበ ቃችሁ ሁኑ ብሏልና።

፳፯. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለኛ መከራን ተቀበለ፣ ጽርፈትንና ሥላቅን ታገሠ፣ የርኩሳንንም ምራ ቅና ስድብን ሽሙጥንና ድብደባንም ተቀበለ።

፳፰. ከገረፉትና በመስቀል ላይ ከቸ ነከሩት መጻጸንም ከሐሞት ጋራ ከአጠጡት በኋላ፣ የተጻፈውን ፈጽሞ እግዚአብሔርን አባቴ እነሆ ነፍሴን በእጅህ አደራ አሰጣለሁ አለው።

፳፱. የእርሱ ደቀ መዝሙር ሊሆን የሚወድ መከራንና ጭንቅን ይታገሥ በቁራጥ ልብና በፍቅር ሁኖ ግርፋ ትን ይቀበል።

፴. ወደ እሳት ቢጨመርም ሠለ ስቱ ደቂቅ ከእቶነ እሳት እንደ ዳኑ የሚነካው የለም።

፴፩. ስለእርሱ መከራን የተቀበለ ሁሉ ዋጋውን ያገኛል፣ በአንድ በእ ግዚአብሔር አብ ሕይወትን በሚ ያድለን ሰውነታችንን በሚመክርና በሚያስተምር በደገኛው ሊቀ ካህ ናት በኢየሱስ ክርስቶስ አምኗልና፣ ለዘለዓለሙ በእውነት ለእርሱ ክብር ይገባል።

፲፪. ውእቱኬ እግዚአብሔር አም ላክ አኃዜ ኵሉ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘያጸንዐነ ውስተ ሃይ ማኖተ ዚአሁ ወያነሥአነ ምስለ እለ ገብሩ ፈቃዶ ዘእንበለ ሕፀት ወኖሙ።

፲፫. ወእመኒ ተሰጠምነ ውስተ ባሕር ወበልዑ ሥጋነ አራዊት ወአዕዋፍ ኢትትኀጐል ወኢአሐ ቲኒ ሥዕርተ ርእስነ እስመ ዘበዓ ለም ወኵሉ ዘውስቴታ እኁዝ ውስተ እደሁ።

፲፬. ወበእንተዝ መሀረነ እንዘ ይብል በትዕግሥትክሙ ታጠርይዋ ለነፍ ስክሙ።

፲፭. እስመ ይትነሣእ በደኃሪት ዕለት ኵሉ ፍጥረተ ሰብእ ጻድቅ ወኃጥእ ።

አንቀጽ ፳ ወ ፭

በእንተ ትንሣኤ ሙታን፣

፩. ወበእንተ ትንሣኤ ምውታን ወዕሤተ ሰማዕት ይቤሎ ገብር ኤል ለዳንኤል ብዙኃን እለ ኖሙ ይትነሥኡ እምነ ፀበል።

፪. ወቦ እለ ይትነሥኡ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወቦ እለ ይት ነሥኡ በሀፍረት ወበኃሣር።[፩]

፫. ጻድቃንሰ ይበርሁ ከመ ፀሐይ ወከመ ከዋክብት ብሩሃን።

፬. ይኸውም ሳያንድሉ ፈቃዱን ሠርተው ከሞቱት ጋራ የሚያስነ ሣን እርሱን በማመን የሚያጸናን ሁሉን የያዘ አምላካችንና መድኃኒ ታችን እግዚአብሔር ኢየሱስ ክር ስቶስ ነው።

፭. በባሕር ብንሰጥምም ሥጋ ችንንም አራዊትና አዕዋፍ ቢበ ሉት፣ አንዲት ስንኳ የራስ ጸጒ ራችን አትጠፋም በዓለምና ውስ ጥዋ ያለው ሁሉ በእጁ የተያዘ ነውና።

፮. ስለዚህም በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ገንዘብ ታደርጓታላችሁ ብሎ አስተማረን።

፯. በኋለኛይቱ ቀን የሰው ፍጥ ረት ሁሉ ጻድቁም ኃጥኡም ይነሣልና።

ሀያ አምስተኛ አንቀጽ

ስለ ሙታን መነሣት ይናገራል፣

፩. ስለ ሙታን መነሣትና ስለ ሰማ ዕታት ዋጋ ገብርኤል ለዳንኤል እንዲህ አለው፣ የሞቱ ብዙ ሰዎች ከትቢያ ይነሣሉ።

፪. ለዘለዓለም ሕይወት የሚነሡ አሉ፣ ለኀፍረትና ለኃሣር የሚነ ሡም አሉ።

፫. ጻድቃን ግን እንደ ፀሐይና እንደ ሚያበሩ ከዋክብት ይበራሉ።

፩. ዳን. ፲፪ ፡ ፪-፫

፲፪. ውእቱኬ እግዚአብሔር አም ላክ አኃዜ ኵሉ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘያጸንዐነ ውስተ ሃይ ማኖተ ዚአሁ ወያነሥአነ ምስለ እለ ገብሩ ፈቃዶ ዘእንበለ ሕፀት ወኖሙ።

፲፫. ወእመኒ ተሰጠምነ ውስተ ባሕር ወበልዐ ሥጋነ አራዊት ወአዕዋፍ ኢትትኀጐል ወኢአሐ ቲኒ ሥዕርተ ርእስነ እስመ ዘበዓ ለም ወኵሉ ዘውስቴታ እጉዝ ውስተ እይሁ።

፲፬. ወበእንተዝ መሀረነ እንዘ ይብል በትዕግሥትክሙ ታጠርይዋ ለነፍ ስክሙ።

፲፭. እስመ ይትነሣእ በደኃሪት ዕለት ኵሉ ፍጥረተ ሰብእ ጻድቅ ወኃጥእ ።

አንቀጽ ፳ ወ ፭

በእንተ ትንሣኤ ሙታን፣

፩. ወበእንተ ትንሣኤ ምውታን ወዕሤተ ሰማዕት ይቤሎ ገብር ኤል ለዳንኤል ብዙኃን እለ ኖሙ ይትነሥኡ እምነ ፀበል።

፪. ወቦ እለ ይትነሥኡ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወቦ እለ ይት ነሥኡ በሀፍረት ወበኃሣር።[፩]

፫. ጻድቃንሰ ይበርሁ ከመ ፀሐይ ወከመ ከዋክብት ብሩሃን።

፬. ይኸውም ሳያንድሉ ፈቃዱን ሠርተው ከሞቱት ጋራ የሚያስነ ሣን እርሱን በማመን የሚያጸናን ሁሉን የያዘ አምላካችንና መድኃኒ ታችን እግዚአብሔር ኢየሱስ ክር ስቶስ ነው።

፭. በባሕር ብንሰጥምም ሥጋ ችንንም አራዊትና አዕዋፍ ቢበ ሉት፣ አንዲት ስንኳ የራስ ጸጉ ራችን አትጠፋም በዓለምና ውስ ጥዋ ያለው ሁሉ በእጁ የተያዘ ነውና።

፮. ስለዚህም በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ገንዘብ ታደርጓታላችሁ ብሎ አስተማረን።

፯. በኋለኛይቱ ቀን የሰው ፍጥ ረት ሁሉ ጻድቁም ኃጥኡም ይነሣልና።

ሀያ አምስተኛ አንቀጽ

ስለ ሙታን መነሣት ይናገራል፣

፩. ስለ ሙታን መነሣትና ስለ ሰማ ዕታት ዋጋ ገብርኤል ለዳንኤል እንዲህ አለው፣ የሞቱ ብዙ ሰዎች ከትቢያ ይነሣሉ።

፪. ለዘለዓለም ሕይወት የሚነሡ አሉ፣ ለኀፍረትና ለኃሣር የሚነ ሡም አሉ።

፫. ጻድቃን ግን እንደ ፀሐይና እንደ ሚያበሩ ከዋክብት ይበራሉ።

፩. ዳን. ፲፪ ፥ ፪–፫

፬. ናሁ ቅዱስ ገብርኤል አቅደመ ነጊረ ወይቤ ወይበርሁ ቅዱሳን ከመ ከዋክብት ብሩሃን።

፭. ወዓዲ ስምዐ ኮነ በእንቲ አሆመ ከመ የአምርዋ ለጽድቅ ወይሌብዉ ስሞ ቅዱሰ።

፮. እስመ ኢይቤ ዘንተ በእንተ ትንሣኤ ሙታን ሰማዕት ባሕቲ ቶመ፣ አላ ባሕቱ በእንተ ትንሣኤ ኵሉ ሰብእ እመሂ ጻድቃን አው ኃጥአን ይትፈደዩ ፩፩ በከመ ምግባሮሙ።

፯. እስመ ይብሉ አይሁድ ትንሣኤ ሙታን አልቦ ናሁ አፅፅምቲነ ኮነ ሐመደ ወበልየ ሥጋነ።[፩]

፰. ወለአለ ይኄልዩ ዘንተ ያወ ሥኡሙ እንዘ ይብል ናሁ አነ እከሥት መቃብረክሙ ወአወ ጽአክሙ እምኔሁ ወእሬሲ መን ፈስየ ላዕሌክሙ ወተሐይዉ ይእዜ ተአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእነብር ወእገብር።

፱. ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ "ሙታን ይትነሥኡ ወየሐይዉ እለ ውስተ መቃብር ወይትፌሥሑ እለ ውስተ ምድር እስመ ጠል ዘእ ምንቤከ ሕይወቶሙ ውእቱ።"[፪]

፩. ፍኖ ተሰሎ. ፪ ፲፫-፲፬

፪. ኢሳ. ፳፮ ፥ ፲፱

፬. እነሆ ቅዱስ ገብርኤል አስ ቀድሞ ቅዱሳን እንደሚያበሩ ከዋ ክብት ይበራሉ ብሎ ተናገረ።

፭. ዳግመኛም ጽድቅን እንደሚ ያውቋትና ቅዱስ ስሙንም እንደ ሚያስተውሉ ስለ እነርሱ መሰከረ።

፮. ስለ ሞቱ ሰማዕታት ትንሣኤ ብቻ ይህን አላለምና፣ ስለ ሁሉም ሰው ትንሣኤ ነው እንጂ፣ ጻድ ቃንም ቢሆኑ ኃጥአንም ቢሆኑ እያንዳንዳቸው እንደ ሥራቸው ይቀበላሉ።

፯. አይሁድ የሙታን ትንሣኤ የለም፣ እነሆ አጥንታችንም አመድ ይሆናል ሥጋችንም ይፈርሳል ይላሉና።

፰. ይህን ለሚያስቡት እንዲህ ብሎ ይመልስላቸዋል፣ እነሆ እኔ መቃብ ራችሁን እከፍታለሁ፣ ከእርሱም አወጣችኋለሁ፣ መንፈሴንም አሳድር ባችኋለሁ፣ ትነሣላችሁም፣ ያን ጊዜም የምኖር የማደርግም እኔ እግዚአብ ሔር እንደሆንሁ አሁን ታውቃላችሁ።

፱. ዳግመኛም ኢሳይያስ ሙታን ይነሣሉ፣ በመቃብር ያሉትም ይድ ናሉ፣ በምድር ያሉትም ደስ ይላ ቸዋል፣ ካንተ የተገኘ ጠል ሕይወ ታቸው ነውና አለ ።

፲. ብዙኀ ጊዜ ነገረነ በእንተ ትንሣኤ ሙታን ወንብረተ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እንተ ምልዕተ ጸጋ ወጽድቅ ዘአስተዳለወ ለእለ ያፈቅርዎ::

፲፩. ወኮነኔ ዕልዋንሰ ወድቀቶሙ ኀፍረት ወንሣር ይረክቦሙ እሳት እንተ ኢይጠፍዕ ለዓለም ወዕፃ ዘኢይነውም::

፲፪. ወባሕቱ እግዚአብሔርሰ ኢይ ፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ አላ ዳዕሙ ሚጠቶ ወሕይወቶ::[፩]

፲፫. ወናሁ ነገረነ ከመ ሄኖክ ወኤ ልያስ ኢጥዕምዎ ለሞት፣ ወአጠ የቀነ ከመ ይትነሥኡ ሙታን በጊዜሁ፣ አንሥአ ኤልያስ ወልደ መበለት፣ ወኤልሳዕኒ አንሥአ ወልዳ ለሱናማዊት፣ ናሁ ለበውነ ከመ ሞቶሙ ለጻድቃን ኢኮነ ኵነኔ እለ ተወክፍዎ ቅዱሳን በፍሥሓ::

፲፬. ወኮማሁ ኢየሱስ ክርስቶስ እግ ዚአሙ ለሐዋርያት ወሕይወቶሙ ለመሳይምናን ያነሥአሙ ለሙታን::

፲፭. ወከማሁ ንሕነኒ ንጸሙ በዝ ዓለም ወእምድኅረ ጎዳጥ ንፈልስ ውስተ ዕረፍት::

፩. ሉቃ. ፲፰ ፥ ፲፬

፲. ስለ ትንሣኤ ሙታን ብዙ ጊዜ ነገረን፣ ለሚወዳቸው ሰዎች በአዘ ጋጃት ጸጋንና ጽድቅን በተመላች በዘለዓለም ሕይወት ስለ መኖር ብዙ ጊዜ ነገረን ::

፲፩. የክህድያን መከራ ግን ኃፍረት ኃሣር የሚሆን መውደቃቸውም ለዘ ለዓለሙ የማይጠፋ እሳት፣ የማያ ንቀላፋ ትል ያገኛቸዋል::

፲፪. ነገር ግን እግዚአብሔር የኃ ጥእን ሞት አይፈቅድም፣ መመለ ሱንና መዳኑን ነው እንጂ ::

፲፫. እነሆ ሄኖክና ኤልያስ ሞትን እን ዳልቀመሱት ነገረን፣ ሙታንም በጊ ዜው እንደሚነሡ አስረዳን፣ ኤል ያስ የመበለቲቱን ልጅ ከሞት አስነ ሥቷል፣ ኤልሳዕም የሱናማዊቲቱን ልጅ አስነስቷል፣ እነሆ የጻድቃን ሞታቸው ቅዱሳን በደስታ የተቀበ ሉት ኵነኔ እንዳይደለ አስተዋልን::

፲፬. እንደዚሁም የሐዋርያት ጌታቸው፣ የምእመናን ሕይወታቸው ኢየሱስ ክርስቶስ ሙታንን ያነሣቸዋል::

፲፭. እንደዚሁም እኛ በዚህ ዓለም እንደክማለን፣ ከጥቂት ዘመን በኋ ላም ወደ ዕረፍት እንሄዳለን::

፲፮. ወትትሐደስ ፍጥረቱ ለአዳም ወንትነሣእ ምስሌሁ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እስመ ይቤ ይስ ምዑ ቃሉ ምውታን ወኮሉሙ እለ ይሰምዑ የሐይዉ::[፩]

፲፯. ወበእንተዝ ነአምን ከመ ትን ሣኤ ሙታን ዳግመ በምጽአቱ ለክርስቶስ::

፲፰. ወዓዲ ውእቱ ዘአንሥኦ ለአልዓዛር እመቃብር፤ በራብዕት ዕለት ወለወለተ ኢያኢሮስ፤ ወለ ወልደ መበለት አንሥኦሙ እሙ ታን[፪] ወለሊሁኒ ተንሥአ እሙ ታን በሣስልስት ዕለት በሥም ረተ አቡሁ ወኮነ ቃለ ሕይወት::

፲፱. ወዓዲ ውእቱ ዘአውፅኦ ለዮ ናስ እምከርሠ አንበሪ በሣልስት ዕለት እንዘ ሕያው ውእቱ ዘእን በለ ሙስና::[፫]

፳. ወለሠለስቱ ደቂቅ አድኅኖሙ እምዕቶነ እሳት በሀገረ ባቢሎን::[፬]

፳፩. ወለዳንኤል እምአፈ አና ብስት::[፭]

፳፪. ውእቱኪ ዘቦቱ ሥልጣን ወኀ ይል ያንሥኦሙ ለሙታን በደኃ ሪት ዕለት::

፲፮. የአዳም ተፈጥሮ ትታደሳ ለች፤ ከእርሱም ጋር ለዘለዓለም ሕይወት እንነሣለን፤ ሙታን ቃሉን ይሰማሉ፤ የሚሰሙትም ሁሉ ይነ ሣሉ ብሎአልና::

፲፯. ስለዚህም የሙታን ትንሣኤ የክርስቶስ ዳግም መምጣት እንደ ሆነ እናምናለን::

፲፰. ዳግመኛም አልዓዛርን በአራ ተኛው ቀን ከመቃብር ያሥነሳው፤ የኢያኢሮስን ሴት ልጅና የመበ ለቲቱን ወንድ ልጅ ያስነሣቸው፤ እርሱ ነው፤ እርሱም ራሱ በሦስተ ኛው ቀን በአባቱ ፈቃድ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፤ የሕይወትም ቃል ሆነ::

፲፱. ዳግመኛም ዮናስን በሕይወት ሳለ ያለጥፋት በሦስተኛው ቀን ከዓሣ አንበሪ ሆድ ያወጣው እርሱ ነው::

፳. ሠለስቱ ደቂቅንም በባቢሎን ሀገር ከእቶነ እሳት አዳናቸው::

፳፩. ዳንኤልንም ከአንበሶች አፍ አዳነው::

፳፪. በኋለኛይቱ ቀን ሙታንን ያነ ሣቸው ዘንድ ሥልጣንና ኃይል ያለው እርሱ ነው::

፩. ዮሐ. ፭ ፥ ፳፭
፪. ሉቃ. ፯ ፥ ፲፩-፲፭
፫. ዮና. ፪ ፥ ፩-፲፩
፬. ዳን. ፫ ፥ ፵፱
፭. ዳን. ፮ ፥ ፲፯

፳፫. ወእመሰ ዕልዋን እለ ኢየእ ምኑ ቅዱሳተ መጻሕፍተ ይሣለቁ ላዕሌነ፣ ናሁ ነቢይተ ዚአሆሙ ታገብ ሮሙ ከመ ይእመኑ ዘይብሎሙ ከመዝ በቃል ዘይረውጽ ፍጡነ፣ እም ከመ ገብአ ኵሉ ነገር ውስተ መሬት ወሐመድ ወእግዚአብሔር ሕያው ዘአንደደ እሳተ ወአጥፍአ ያነሥ አሙ ለአዕፅምት ወሐመድ ዳግመ ወያቀውሞሙ ለሰብእ ምውታን ከመ ቀዳሚ ::

፳፬. አሜሃ ይከውን ኵነኔ ሶበ ይገብር እግዚአብሔር ፍትሐ ::

፳፭. ወይኴንን እግዚአብሔር ኵሎ ዓለመ::

፳፮. ወእለሰ ይገብሩ ኀጢአተ ይወ ርዱ ውስተ ማዕምቅተ ምድር::

፳፯. ወእለሰ የአቅቡ ትእዛዞ የሐ ይዉ ሕይወተ ዘለዓለም ሶበ ይሁ ቦሙ እግዚአብሔር መንፈሰ ሕይ ወት ወእለ ይድኅኑ ይትረአዩ በበ ይናቲሆሙ::

፳፰. ወእመሰ ቦ እለ ኢየአምኑ ቦቱ ትንሣኤ፣ ያስሕቱ ካልእ ፍጥ ረተ ናሁ ያሌብሆሙ ለዕልዋን ለእለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙታን ያፍ ዘፀ ፍጥረቱ ዘስሙ ፊንክስ::

፳፱. ቅዱሳት መጻሕፍትን የማያ ምኑ ከሐድያን ግን በኛ ቢሳለቁ ብን እነሆ የነሱ ነቢይት ፈጥኖ በሚሄድ ቃል የሚናገራቸውን ያምኑ ዘንድ ታስገድዳቸዋለች፣ ሁሉም ነገር ወደ አፈርና ትቢያ ከተመለሰ በኋላ እሳትን ያቀጣጠለና ያጠፋ ሕያው እግዚአብሔር አጥንቶችንና ትቢያ ውን ያስነሣቸዋል፣ የሞቱትንም ሰዎች እንደ ቀድሞው ያቆማቸዋል::

፴. ያን ጊዜ እግዚአብሔር ፍርድ በሚያደርግበት ጊዜ የቅጣት ፍርድ ይሆናል::

፴፩. ያን ጊዜ እግዚአብሔርም በዓ ለሙ ሁሉ የቅጣት ፍርድን ይፈርዳል::

፴፪. ኃጢአትንም የሚሠሩ ወደ ጥልቅ ምድር ይወርዳሉ::

፴፫. ትእዛዙን የሚጠብቁ ግን እግ ዚአብሔር የሕይወት መንፈስን በሰ ጣቸው ጊዜ ለዘለዓለም ይነሣሉ፣ የሚድኑትም እርስ በእርሳቸው ይተያያሉ::

፴፬. ትንሣኤ ሙታንን የማያምኑ ሰዎች ቢኖሩ ግን፣ ሌሎቹን ሰዎች እንዳያስቱ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ወንጀለኞችን ስሙ ፊን ክስ የሚባል ተፈጥሮው አንድ የሚ ሆን ያፍ ያስረዳቸዋል::

፳፱. ወይብሉ በእንተ ውእቱ ያፍ የሐዩ ፭ተ ፻ተ ዓመተ፣ ወእምዝ ይወርድ ውስተ ግብጽ ወያመጽእ ምስሌሁ ቀናንሞስ ወሰሊሆተ ውሉደ፣ ወይነብር ውስተ ሥዕለ ጣያት ዘስሙ ኤምን ወይሬኢ ውስተ ምሥራቅ ወይሰግድ ለፀሐይ።

፴. ወእምዝ ይውዒ፣ ወይከውን ሐመደ፣ ወይወፅእ እምውእቱ ሐመድ ፩ ዕዒ ንኡስ፣ ወያመውቆ ፀሐይ ለውእቱ ዕዒ ወይከውን ንኡስ ያፈ ፈንክስ ወልሂቆ ይገ ብእ ውስተ ብሔረ ዓረብ።

፴፩. ወእመሰ የአምሩ እሙንቱ ተሐድሶቶ ለውእቱ ያፍ እፎኬ ይትገዓዙነ በእንተ ዘንብል በእንተ ትንሣኤ ሙታን ወነአምን።

፴፪. ዘፈጠሮ ለሰብእ እምኀበ ኢሀሎ ኢይክልኑ አንሥኦቶሙ ለምውታን በዐቢይ ኀይሉ።

፴፫. ወበእንተዝ ይደልወነ ንትዓ ገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ዘዘዚአሁ ዘይመጽእ ላዕሌነ።

፴፬. ወእመሰ ኢነአምን ትንሣኤ ሙታን ይከውን ሕማምነ ወም ንዳቤነ ከንቶ።

፴፭. ወእመሰ አመነ በዘይቤ ውእቱ ሙሴ በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ።

፴፱. ስለዚያም ያፍ እንዲህ ይላሉ፣ አምስት መቶ ዓመት ይኖራል፣ ከዚ ያም በኋላ ወደ ግብጽ ይወርዳል፣ ቀናንሞስ፣ ሰሊሆትና ዑድ፣ የሚባ ለውን ሽቱ ከርሱ ጋራ ያመጣል፣ ስሙ ኤምን በሚባል ጣያት ፊት ተቀምጦ ወደ ምሥራቅ ይመለ ከታል፣ ለፀሐይም ይሰግዳል።

፴. ከዚህም በኋላ ተቃጥሎ አመድ ይሆ ናል፣ ከዚያም ከአመዱ አንድ ትንሽ ትል ይወጣል፣ ያነንም ትል ፀሐይ ያሞቀዋል፣ ፈንክስ የሚባለውን ታናሽ ያፍንም ይሆናል ፣ ባደገም ጊዜ ወደ ዐረብ አገር ይመለሳል።

፴፩. እነርሱ የዚያን የያፍ መታ ደስ የሚያውቁ ከሆነ ስለ ትን ሣኤ ሙታን ስለምንናገርና ስለ ምናምን እንደምን ይከራከሩናል?

፴፪. ሰውን ካለመኖር የፈጠረ እግዚአብሔር በፍጹም ከሃሊነቱ ሙታንን ማስነሣት አይችልምን።

፴፫. ስለዚህም በኛ ላይ የሚመጣ ውን ልዩ ልዩ መከራና ችግር እንታገሥ ዘንድ ይገባናል።

፴፬. ትንሣኤ ሙታንን ባናምን ግን መከራችንና መቸገራችን ከንቱ ይሆናል።

፴፭. እርሱም ሙሴ በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ በአለው ብናምን ግን።

፴፮. ወውእቱሰ አልቦ ዘይጽሕቅ ወኢምንተኒ አእሚሮ ከመ ኵሉ በቃሉ ይትገበር ሠምረ ይኩን፣ ሰማይ ወምድር ወማይ ወብርሃን ወጽል መት ወሌሊት ፀዳል ወከዋክብት፣ ወአዕዋፍ ወአንበሪ ወእንስሳ ወአራዊት ወዕፀው ወሐመልማል።

፴፯. ከማሁ ያነሥኦሙ ለኵሎሙ በፈቃዱ፣ ወኢይፈቅድ ካልዓ ረዳኤ።

፴፰. ዝውእቱ ዘይክል በጎይሉ የሐድስ ዓለመ ዳግመ ወያን ሥኦሙ ለሙታን።

፴፱. ወባሕቱ ሰብእሰ ኢቀደመ ተፈጥሮ አላ ዳዕሙ ፈጠሮ እም ፬ቱ ጠባይዓት ወወሀቦ ነፍሰ።[1]

፵. ወከማሁ ይሁብ ለዛቲ ነፍስተ ሥጋ ዘትማስን ።

፵፩. እስመ ትንሣኤሰ ለእለ ኖሙ ወእኮ ለእለ ኢተፈጥሩ እስመ ውእቱ ፈጠረ እምኀበ አልቦ ሥጋ ወረሰየ ውስቴቱ ብዙኀ ትእምርተ።

፵፪. ወዓዲ ውእቱ ያድኅኖሙ ወያነሥኦሙ ለእለ ኖሙ ከመ ውእቱ ፈጠረ ሥጋ ዘዘርዐ በውስተ ከርሥ።

፵፫. በከመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ዘእንበለ እፍጥርከ በከርሠ እምከ አእመርኩከ።[2]

፵፬. እርሱ ምንም የሚሻው የለም፣ ሁሉ በቃሉ እንዲደረግ አውቆ ሰማይ ና ምድር፣ ውሃም ብርሃንና ጨለማ፣ ሌሊትና ፀዳል ከዋክብትም፣ አዕዋ ፍና አንበሪ፣ እንስሳና አራዊትም፣ ዕፀዋትና ልምላሜም ይሆን ዘንድ ወደደ።

፵፭. እንደዚሁ በፈቃዱ ሁሉን ያነሣቸዋል፣ ሌላ ረዳት አይሻም።

፵፮. በከሃሊነቱ ዓለምን ዳግመኛ ያድስ ዘንድ ሙታንንም ያነሣ ዘንድ የሚቻለው ይህ ነው።

፵፱. ነገር ግን ሰው አስቀድሞ አልተፈጠረም፣ ከአራቱ ባሕርያት ፈጥሮ ነፍስን አሳደረበት እንጂ።

፶. እንደዚሁም ለዚች ለምትፈርስ ደመ ነፍስ ይሰጣል ።

፶፩. ትንሣኤስ ለሞቱ ነውና፣ ላል ተፈጠሩም አይደለም፣ እርሱ ሥጋን እምኀበ አልቦ ፈጥሮአልና፣ በውስጡም ብዙ ምልክትን አድርጓልና።

፶፪. ዳግመኛም እርሱ በዘር የተገኘ ሥጋን በማኅፀን እንደ ፈጠረ፣ እርሱ ያድናቸዋል፣ የሞቱትንም ያስነሣቸዋል።

፶፫. ለነቢዩ ኤርምያስ በናትህ ማኅፀን ሳልፈጥርህ አወቅሁህ ብሎ እንደ ተናገረ።

፩. ዘፍ. ፪ ፥ ፯

፪. ኤር. ፩፡ ፬ - ፭

፴፬. ወካዕበ ይቤ አነ እግዚ አብሔር ፈጠርኩ ሰማየ ወሣ ረርክዋ ለምድር ወእፈጥር ነፍሰ ላዕለ ሰብእ።

፴፭. በከመ ይቤ መጽሐፍ በእን ተዝ ይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ።

፴፮. ወእምዝ ፈጠሮሙ እግዚ አብሔር ተባዕተ ወአንስተ።[፲፪]

፴፯. ወዓዲ ይቤ ቅዱስ ኢዮብ መዋኢ. ዘበእንቲአሁ ይቤ በመጽ ሐፍ ከመ ውእቱ ይትነሣእ ምስለ እለ ያነሥኦሙ እግዚአብሔር።

፴፰. ከመዝ ይቤ ከመ ሀሊብ ሐለ ብክኒ ወአርጋዕክኒ ከመ ግብነት ወአልበስክኒ ሥጋ ወማዕሰ ወአ ሠርክኒ. አዕፅምትየኒ. በአሥራው ወወሀብክኒ ሣህለ ወምሕረተ።[፲፫]

፴፱. ወሐውጸትከ ዕቀበኒ መን ፈስየ ዝንቱ በኀቤከ ሀሎ አእምር ከመ ዙሉ ትክል ወአልቦ ዘይ ሰእነክ ወኢምንትኒ።

፵. ወካዕበ ይቤ ዳዊት መፍቀሬ እግ ዚአብሔር "እደዊከ ገብራኒ ወለ ሐኒኒ አለብወኒ ወእትመሀር ትእዛዘከ"።[፲፬]

፵፩. ዳግመኛም እኔ እግዚአብ ሔር ሰማይን ፈጠርኩ፣ ምድር ንም መሠረትኋት፣ ነፍስንም በሰው ላይ እፈጥራለሁ ።

፵፪. ስለዚህ ነገር መጽሐፍ እንዲለ "እግዚአብሔር በመልካችን በምሳ ሌያችን ሰውን እንፍጠር አለ"።

፵፫. ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ወንድና ሴት አድርጐ ፈጠራቸው።

፵፬. ዳመኛም ድል የነሣ ቅዱስ ኢዮብ ስለ እርሱ በመጽሐፍ እግ ዚአብሔር ከሚያስነሣቸው ጋር እርሱም እንደሚነሣ እንዲህ አለ ።

፵፭. እንደ ወተት አልበኸኝ እንደ እርጐም አርግተህ ሥጋንና ቁርበ ትን አለበስኸኝ፣ አጥንቶቼንም በሥ ሮች (በጅማቶች) አሠርከኝ፣ ይቅር ታንና ምሕረትን ሰጠኸኝ።

፵፮. መጐብኘትህም ጠበቀኝ፣ ይህ ሰውነቴም በእንተ ዘንድ አለ፣ ሁሉን እንደምትችል የሚሳንህም እንደሌለ አውቃለሁ።

፵፯. ሁለተኛም የእግዚአብሔር ወዳጅ ዳዊት እንዲህ አለ፣ እጆችህ ሠሩኝ ፈጠሩኝም፣ ትእዛዝህን እማር ዘንድ እንዳስተውል አድርገኝ ።

፲፪. ዘፍ. ፩፡፳፯–፳፰
፲፫. ኢዮ. ፲ ፥ ፲
፲፬. መዝ. ፻፲፱፡፸፫

፶፩. ወዓዲ ይቤ አንተ ፈጠርከኒ ወወደይከ እያከ ላዕሌየ መንክር ግብርከ ወነፍስየ ትጤይቆ ጥቀ ወኢይትነባዕ እምኔከ አዕፅምትየ ዘገበርኮ በኀቡእ ወኢአካልየ በመት ሐተ ምድር ወዘሂ ገበርኩ ርእያ አዕይንቲከ ወሰሉ ይጸሐፍ ውስተ መጽሐፍከ ::[፲፮]

፶፪. ወኢሳይያስኒ ይቤ ንሕነሰ መሬት ወአንተ ፈጠርከነ ::

፶፫. ወእመሰ ሰብእ ፍጥረተ እግ ዚአብሔር ዘኮነ በክርስቶስ ይትነ ሥኡ ምስለ ክርስቶስ ወይነሥኡ ክብረ ወአክሊለ ሕይወት እለ ይገ ብሩ ፈቃዶ ኮነሁ ዕልዋን ወመና ፍቃን እለ ኢይትዌከፉ ጥምቀተ ወኢየአምኑ ትንሣኤ ይትኬነኑ በመ ቅሠፍት ዘለዓለም::

፶፬. ወእለሰ ሠናየ ገብሩ ይበርሁ ከመ ከዋክብተ ብርሃን፤ እስመ ይቤ ዳዊት ምእመን እግዚአብሔር በኵሉ ቃሉ ወጻድቅ በኵሉ ምግባሩ::[፲፯]

፶፭. ፈጠረ ሎቱ ሥጋ እምድንግል ዘውእቱ ፈጣሬ ኵሉ ፍጥረት ውእቱ ባሕቲቱ ዘተንሥአ እሙ ታን ወዓዲ ውእቱ መንሥኤሆሙ ለኵሎሙ ሙታን ::

፲፮. መዝ. ፻፴፰ ፥ ፲፫–፲፮

፲፯. መዝ. ፻፶፬ ፥ ፲፫

፶፩. ዳግመኛም አለ ፤ አንተ ፈጠር ከኝ፤ እጅህንም በእኔ ላይ ጣልህ፤ ሥራህ ድንቅ ነው፤ ነፍሴም ፈጽማ ትረዳዋለች፤ አጥንቶቼም በሥውር የሠራኸው ከአንተ አይሠወርም፤ አካ ሌም ከምድር በታች የሠራሁትንም አይኖችህ አዩ ፤ ሁሉም በመጽሐ ፍህ ይጻፋል::

፶፪. ኢሳይያስም እኛ መሬት ነን፤ አንተ ፈጠርከን አለ ::

፶፫. በክርስቶስ የተፈጠሩ የእግዚ አብሔር ፍጥረቶች ሰዎች ከክርስቶስ ጋራ ከተነሡ ፈቃዱን የሚያደርጉ ክብርንና አክሊልን የሚቀበሉ ከሆነ እንዲሁ ትንሣኤ ሙታንን የማያ ምኑ ጥምቀትን ያልተቀበሉ ወንጀ ለኞችና መናፍቃን የዘለዓለም መቅ ሠፍት ይፈረድባቸዋል::

፶፬. በጎ ሥራን የሠሩ ግን እንደ ብር ሃን ከዋክብት ይበራሉ፤ ዳዊት እግዚአ ብሔር በቃሉ ሁሉ የታመነ ነው በሥራ ውም ሁሉ እውነተኛ ነው ብሏልና::

፶፭. ፍጥረትን ሁሉ የፈጠረ እርሱ ከድንግል ለራሱ ሥጋን ፈጠረ፤ እርሱ ብቻውን ከሙታን ተነሣ፤ ዳግመኛም ሙታንን ሁሉ የሚያስነሣቸው እርሱ ነው ::

፸፮. ዘያበቍል እምድር ኀጠተ ሥር ናይ ወያበዝኅ ፍሬሃ ወዕፀኒ እንተ ተገዝመት ይክል አብቍሎ ወአብ ዝኖ አዕፁቂሃ ወለበትረ አሮን እም ድኅረ የብሰት ረሰያ ትሥርፅ ከማሁ ይክል አንሥአተነ ምስሌሁ።

፸፯. በስብሐት ዘዐርገ ዘአርትዐ እግረ ሐንካሳን፣ ወአሕየወ መፃጕዐ፣ ወፈወሶ ለዘየብሰ እዴሁ፣ ዘወረቀ ምድረ ወገብረ ዕቡረ ወቀብየ አዕ ይንቲሁ ለዘዕውሩ ተወልደ ዘፈወሰ አባለ ሙሱነ፣ ኢይክልኑ አንሥ አተነ።

፸፰. ዘአጽገበ ነፍሰ ፸፪ ሰብአ እም ፭ቱ ኅብስተ ሰገም ወ፪ኤ ዓሣ ወአግ ኀሠ ዘተርፈ መሊዖ ፲ወ፪ተ አስፈ ሬዳተ።

፸፱. ወዘረሰየ ማየ ወይነ፣ ዘፈነም ለጴጥሮስ ወነሥአ እምአፈ ዓሣ ወርቀ ዘይከውን ለጸባሕት፣ ውእ ቱኬ ዘያነሥአሙ ለሙታን ።

፹. ናሁ ንሕነ ሰማዕቱ በእንተ ኵሉ ግብር ዘሰበኩ ነቢያት በእንቲአሁ ።

፹፩. ንሕነሰ አዕርክቲሁ በላዕነ ወሰ ተይነ ምስሌሁ ወርኢነ መንክራቲሁ ወአሕይዎቶ ሙታነ ወካዕበ ርኢነ ሕማሞ ወድካሞ ወሞቶ ወትን ሣኤሁ ።

፹፪. የስንዴ ቅንጣትን ከምድር የሚ ያበቅል ፣ ፍሬዋንም የሚያበዛ፣ የተ ቈረጠች እንጨትንም እንድትበቅል የሚያደርግ፣ ጫፎችዋንም የሚያበዛ፣ የአሮንንም በትር ከደረቀች በኋላ እን ድትለመልም ያደረገ ፣ እንደዚሁ ከርሱ ጋራ እኛን ማስነሣት ይችላል።

፹፫. በክብር ያረገ፣ ያንካሶችን እግር ያቀና፣ መፃጕዕን ያዳነ፣ እጁ የደረቀ ውን ያዳነው፣ ከምድር ላይም እትፍ ብሎ ጭቃን አድርጎ ዕውር ሁኖ የተ ወለደውን ዓይኖቹን የቀባ፣ ጠፍቶ የነበረውን አካል ያዳነ፣ እርሱ እኛን ማስነሣት አይቻለውምን?

፹፬. በሁለት ዓሣና በአምስት የገ ብስ እንጀራ የአምስት ሽህ ሰዎችን ነፍስ አጥግቦ የተረፈውን አስራ ሁለት ቅርጫት መልቶ የአስነሣ ።

፹፱. ውሀውን የወይን ጠጅ ያደረገ፣ ጴጥሮስንም ልኮ ከዓሣ አፍ ለግብር የሚሆን ወርቅን ያስገኘ፣ ሙታንን የሚያስነሣቸው እርሱ ነው ።

፺. ስለ እርሱ ነቢያት ትንቢትን ለተ ናገሩለት ስለ ሥራው ሁሉ እነሆ ምስክሮች እኛ ነን ።

፺፩. እኛ ግን ወዳጆቹ ከእርሱ ጋራ በላን፣ ጠጣን፣ ተአምራቶቹንና ሙታ ንን ማስነሣቱን አየን፣ ሁለተኛም መከራውን ድካሙን ሞቱን ትንሣኤ ውን አየን ።

፳፪. ወሰማዕነ ቃሉ ወኮነ ፍቁረ ራኂሁ ወነበርነ እስከ ፴፭ ዕለት እምድኅረ ተንሥአ እሙታን መሀረነ ንዜኑ ስብከተ ወንጌል ቅዱስ ውስተ ዝሉ ዓለም ወአዘዘነ ናጥምቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ዝውእቱ ጸራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ::

፳፫. ወዘንተ ምሂሮ ዐርገ ውስተ ሰማይ በሥጋ እንተ ነሥአ እምኀ ቤነ ኀበ አብ ዘፈነም ::

፳፬. ወእመሰ አመንክሙ ከመዝ ብፁዓን አንትሙ ::

፳፭. ወእመሰ ኢአመንክሙ ትከውኑ ርኁቃነ እምኔሁ እስመ ኢዐቀ ብክሙ ትእዛዞ::

አንቀጽ ፳፰
በእንተ ሰማዕት

፩. ናሁ እብለከሙ፣ አዕብይዎሙ ወአክብርዎሙ ምክዕቢተ ለሰማ ዕት በከመ ኮኑ ክቡራን በኀቤነ ወብፁዕ ያዕቆብ ወእስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት::

፪. እሉ እሙንቱ ብፁዓን በኀበ እግዚአብሔር፣ ወኀሩያን ወቅዱሳን ሕዝብ ወንጹሓን እምኃጢአት ወአ ልቦሙ ቂም አላ እሙንቱ ገባርያነ ሰላም ወዓዲ ስሩሐን ለገቢረ ፈቃዱ ወለዐቂበ ትእዛዙ ::

፫. ቃሉንምሰምተን ወዳጆቹ ሆንን፣ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላም እስከ አርባ ቀን ድረስ ልዩ የሚሆን የወንጌልን ትምህርት በዓለሙ ሁሉ እንነግር ዘንድ አስተማረን፣ በአብ በወ ልድ በመንፈስ ቅዱስ ስምም እና ጠምቅ ዘንድ አዘዘን፣ ይኸውም የእ ውነት መንፈስ ጸራቅሊጦስ ነው::

፬. ይኸንንም አስተምሮ ከኛ ዘንድ በነሣው ሥጋ ወደ ላከው አባቱ ወደ ሰማይ ዐረገ ::

፭. እንደዚህ ብታምኑ ንዑዳን ክቡራን ናችሁ::

፮. ባታምኑ ግን ከእርሱ የራቃ ችሁ ትሆናላችሁ ትእዛዙን አልጠበ ቃችሁምና::

ሀያ ስድስተኛ አንቀጽ
የሰማዕታትን ነገር ይናገራል::

፩. እነሆ ሰማዕታትን ክፍ ክፍ አድር ጓቸው፣ ፈጽማችሁም አክብሯቸው እላችኋለሁ፣ በኛ ዘንድም የሰማዕ ታት መጀመሪያ እስጢፋኖስና ንዑድ ክቡር ያዕቆብ ክቡራን እንደ ሆኑ::

፪. በእግዚአብሔር ዘንድ ንዑዳን ክቡራን የሆኑ የተመረጡ ኪኃኒስት የነጹ፣ ቂም የሌላቸው እኒህ ናቸው፣ ሰውን ከሰው ጋራ ያስታርቃሉ፣ ዳግ መኛም ትእዛዙን ለመጠበቅ ፈቃዱ ንም ለማድረግ የደከሙ ናቸው እንጂ::

፫. ወበእንተዝ ይቤ ዳዊት ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር ::

፬. ወዓዲ ይቤ ሰሎሞን ዝክረ ጻድቅ ፍጹም በውዳሴ ::

፭. ወካዕበ ይቤ ነቢይ ይትሌዓል ቀርኑ በክብር ::

፮. ዘንተ ነገርነ ለእለ ኮኑ ስምዐ በጽድቅ በእንተ ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፯. ናሁ ለበውነ ወጠየቅነ ከመ እለ ያከብርዎሙ ለሰማዕት ወለመ ሃይምናን እለ ተጋደሉ ሠናየ ገድለ ፈጸሙ ሩጸቶሙ ወሞቱ በእንተ ስመ ክርስቶስ በርትዕት ሃይማኖት ይረክቡ ዕሤተ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም::

፰. ወእለሰ ኮኑ ስምዐ በጽድቅ፣ ወፈ ትሑ በርትዕ፣ ወአሥመርዎ ለእግ ዚአብሔር በሕይወቶሙ፣ እሉ እሙ ንቱ ይወርሱ መንግሥተ ሰማያት::

አንቀጽ ፳ወ፯

በእንተ ከመ ኢመፍትው ይባሉ ክርስቲያን ውስተ ቤተ ተውኔት ወዘፈን አላ ዳዕሙ ይሰብሑ ወይ ዘምሩ በቤተ ክርስቲያን ::

፩. ስለዚህም ዳዊት የጻድቅ ሰው ሞቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ክቡር ነው አለ::

፪. ዳግመኛም ሰሎሞን የጻድቅ ሰው መታሰቢያ በምስጋና ፍጹም ነው አለ::

፭. ሁለተኛም ነቢይ የጻድቅ ሰው ሥል ጣን በክብር ከፍ ከፍ ይላል አለ::

፮. ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክር ስቶስም በእውነት ምስክር ስለሆኑ ሰዎች ይኸን ነገርን ::

፯. በቀናች ሃይማኖት ስለ ክርስቶስ ስም የሞቱ ሩጫቸውን የፈጸሙ በጎ መጋደልንም የተጋደሉ ምእ መናንንና ሰማዕታትን የሚያከብሩ ሰዎች የዘለዓለም ሕይወትን በጎ ዋጋን እንዲያገኙ እነሆ አወቅን ተረዳን ::

፰. በእውነት ምስክር የሆኑ፣ በሚ ገባ የፈረዱ፣ በሕይወታቸው እግዚአ ብሔርን ደስ ያሰኙ፣ እሊህ መንግ ሥተ ሰማያትን ይወርሳሉ ::

ሀያ ሰባተኛ አንቀጽ

በቤተ ክርስቲያን ይዘምሩ ያመሰግኑ ዘንድ ነው እንጂ ክርስቲያኖች ወደ ዘፈን ወደ ጨዋታ ቤት ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል ::

፩. ናሁ ንመክረክሙ ኦ አኀው ፍቁራን ሠናየ ምክረ ትርኀቁ እም ነገረ ተውኔት ወአጽምዖ ማኅሌት ወአምሐውዘ መባልዕት ወፍግዓ ወአምኵሉ ምግባር ክንቱ ዘአልቦ ባቍዕ ::

፪. ኢትግበሩ ለተድላ ፍትወተ ሥጋክሙ በዕለት እስመ ይቤ ነቢይ ተቀነዩ ለእግዚአብሔር በፍርሀት ወተሐሠዩ ሎቱ በረዓድ::

፫. እስመ ኢይደልዎ ለክርስቲያን ይስማዕ ማኅሌተ ወመሰንቆ ወዕ ንዚራ ዘከመ ይገብሩ አብዳን ሕዝብ::

፬. ወዓዲ ኢይዝክሩ ስመ አማል ክት ወጣዖት በአፉሆሙ ወኢይ ስምይዎሙ ለሰይጣን ወለመላእ ክቲሁ እስመ ሶበ ይሰምዩ ስሞ ይሴስል እምኔሆሙ መንፈስ ቅዱስ ወየኀድር ሀኖቱሁ መንፈስ ርኩስ ላዕሌሆሙ::

አንቀጽ ፭ ወ፮

በእንተ ከመ ኢመፍትው ክርስ ቲያን ይምሐሉ በስመ አማልክት ወአጋንንት ወግሙራ ኢይዝክር ዎሙ ዘከመ ትካት ልማድ::

፭. የምትዋደዱ ወንድሞች ሆይ፣ ዘፈ ንን ኮማድመጥና ከጨዋታ ነገር፣ ከተ ድላ ደስታና ከመባልዕት ጣዕም፣ ረብህ ጥቅም ከሌለው ከብላሽ ሥራም ሁሉ ትርቁ ዘንድ በጎ ምክርን እንመክራችኋለን ::

፮. የሥጋችሁን ፈቃድ በቀን ለተ ድላ አታድርጉ፣ ነቢይ በመፍራት ለእግዚአብሔር ተገዙ፣ በመንቀጥቀ ጥም በሱ ደስ ይበላችሁ ብሏልና::

፯. አላዋቆች ሕዝብ እንደሚያደር ጉት ለክርስቲያን ዘፈንን መሰንቆን መለከትን ይሰማ ዘንድ አይገባ ውምና::

፰. ዳግመኛም የአማልክትን የጣዖታ ትን ስም በአፋቸው አይጥሩ፣ ሰይ ጣንንና መላእክቱንም አይጥሩአ ቸው፣ ስሙንም በጠሩ ጊዜ መን ፈስ ቅዱስ ከነርሱ ይለያልና፣ በእ ርሱ ፈንታም መንፈስ ርኩስ በላያ ቸው ያድራል::

ሀያ ስምንተኛ አንቀጽ

ክርስቲያን በጣዖታትና በአጋንንት ስም ይምሉ ዘንድ ፈጽመውም እንደ ቀድሞው ልማድ ስማቸውን ይጠራ ቸው ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል::

፩. ኢመፍትው ንሕነ ክርስቲያን ንምሐል በስመ አማልክት ወኢን ዝክር አስማቲሆሙ በአፉነ ወኢ ንስግድ ሎሙ ወኢንፍርሆሙ እስመ ዘይገብር ከመዝ ወይገኒ ለአማልክት ይከውን ርኁቀ እም እግዚአብሔር ገባሬ ሕይወት::

፪. ወባሕቱ እሉሰ ኢኮኑ አማል ክተ አላ ዳዕሙ ግብረ እደ ሰብእ ወመናፍስተ ሰይጣን::

፫. እስመ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል መነኑኒ ወመ ሐሉ በአማልክተ ነኪር ወአም ዕዑኒ በአማልክቲሆሙ::[፩]

፬. እስመ ምኑን ወጽሉዕ ወርኩስ በውስተ መጻሕፍት ኵሉ ዘይሰ ግድ ወይገኒ ለአማልክት ወዘይም ሕል በስሞሙ ::

፭. ወእኮሰ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ዓዲ ረዐይተ ኮከብ ወመሰግላን ወእለ ያጣዕዉ ::

፮. ወለእሉኒ ኢታምልክዎሙ ወኢ ትስግዱ ሎሙ ::

፯. ወዓዲ ይቤ ነጺረከ ለማየ ኢትስ ግድ ለፀሐይ ወለወርኀ ወለከዋክብት::

፰. ኢትሑሩ እንከ ፍኖተ አሕዛብ ወኢትትመሀሩ ምግባሮሙ ወኢት ፍርሁ እምትእምርተ ሰማይ ::

፩. ዘዳግ. ፲፰ : ፱

፩. እኛ ክርስቲያን በጣዖት ስም እንምል ዘንድ፣ በአፋችንም ስማቸ ውን እናነሣ ዘንድ፣ ፈርተናቸውም እንሰግድላቸው ዘንድ አገባብ አይደ ለም፤ እንደዚህ የሚያደርግ ለጣዖታት የሚገዛ ሰው ሕይወትን ከሚያደርግ ከእግዚአብሔር የራቀ ይሆናልና::

፪. ነገር ግን እሊህ አማልክት አይ ደሉም፤ የሰይጣን መናፍስትና የሰው እጅ ሥራዎች ናቸው እንጂ::

፫. እግዚአብሔር የእስራኤል ልጆ ችን ናቁኝ በሌላም አማልክቶች ማሉ በአማልክቶቻቸውም አሳዘ ኑኝ ብሏቸዋልና::

፬. ለጣዖት የሚገዛና የሚሰግድ፣ በስማቸውም የሚምል ሁሉ፣ በመጻሕፍት ውስጥ የተናቀ የተጠላ ርኩስ ስለሆነ ::

፭. እሊህ ብቻ አይደሉም ዳግመኛም ከከብ የሚቈጥሩ፣ ጠንቋዮች ጣዖትን የሚያመልኩ ናቸው እንጂ ::

፮. እለዚህንም አታምልኳቸው አት ስገዱላቸው ::

፯. ዳግመኛም ሰማይን አይተህ ለፀ ሐይ ለጨረቃ ለከዋክብት አትስገድ::

፰. የአሕዛብ ጉዳናን ሥራቸውንም አትማሩ፣ ከሰማይ ምልክት የተነ ሣም አትፍሩ ::

፱. እስመ ፈጠረ ፀሐየ ወወርኀ ወከዋክብተ ያብርኁ ላዕለ ሰብእ ወእኰሰ ከመ ይስግዱ ሎሙ ::

፲. እስመ እስራኤል ሰገዱ በገዳም ለግልፎ ስብኩ ላህም ወዓዲ አም ለኩ ፀሐየ ወከዋክብተ ::

፲፩. በከመ ይቤ ሕዝቅኤል እንስሳ እለ ኢይነቡ ገብሩ ሎሙ አማልክተ::

፲፪. ወከማሁ ግብፃውያን ሰገዱ ለብዙኃን አማልክት ወለገጸ ከልብ ወለአማልክት ዘወርቅ ወዘብሩር ዘይሁዳ ::

፲፫. በከመ ይቤ እግዚአብሔር በአፈ ነቢይ አማልክቲሆሙ ለአሕዛብ ዘወ ርቅ ወዘብሩር ግብረ እደ እጓለ መሕ ያው አፍ ቦሙ ወኢይነቡ፣ ዐይን ቦሙ ወኢይሬእዩ፣ ዕዝን ቦሙ ወኢ ይሰምዑ፣ አንፍ ቦሙ ወኢያጼንዉ፣ እድ ቦሙ ወኢይገሡ፣ እግር ቦሙ ወኢየሐውሩ፣ ወኢይነቡ በጕራዔ ቶሙ፣ ወአልቦ መንፈስ ውስተ አፉ ሆሙ፣ ኮነሆሙ ለይኩኑ ኵሎሙ እለ ገብርዎሙ ወኵሉሙ እለ ይትዌከሉ ቦሙ::[፪]

፲፬. ኍሁ ሶማዕክሙ አፍቁራን ኦኃው ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ እኩያን ወርዙኅን እሙንቱ እለ ያመል ክዎሙ ለአማልክት ወይሰግዱ ለፀ ሐይ ወሰወርኀ ወለከዋክብት ::

፱. ፀሐይንና ጨረቃን ከዋክብትንም የፈጠረ በሰው ላይ ያበሩ ዘንድ ነው እንጂ፣ ሊሰግዱላቸው አይደለምና::

፲. እስራኤል በላም አምሳል ለተሠራ ጣዖት በገዳም ሰግደዋልና ዳግመኛም በፀሐይና በከዋክብት አመለኩ::

፲፩. ሕዝቅኤል የማይናገሩ እንስሳትን ለራሳቸው አማልክትን አደረጉ እንዳለ::

፲፪. እንደዚሁም ግብፃውያን ለብዙ አማልክት በውሻ አምሳል ለተሠሩ ከወርቅ ከብር ለተሠሩ ለይሁዳ ጣዖታት ሰገዱ::

፲፫. እግዚአብሔር በነቢዩ ቃል የአ ሕዛብ ጣዖቶች ከወርቅ ከብር የተ ሠሩ የሰው እጅ ሥራዎች ናቸው፤ አፍ አላቸው አይናገሩም፤ ዓይን አላ ቸው አያዩም፤ ጆሮ አላቸው አይሰ ሙም፤ አፍንጫ አላቸው አያሸቱም፤ እጅ አላቸው አይዳስሱም፤ እግር አላ ቸው አይሄዱም በጕሮሮቻቸውም፣ አይ ናገሩም ፣ በአፋቸውም ውስጥ ቃል የለም፣ የሠሯቸውም ሁሉ የሚያም ኑባቸውም ሁሉ እንደነሱ ይሁኑ እንዳለ::

፲፬. ተወዳጆች ወንድሞቼ ሆይ ጣዖ ታትን የሚያመልኩ ለፀሐይ ለጨ ረቃ ለከዋክብትም የሚሰግዱ እሊህ ርኩሳን ክፉዎች እንደሆኑ እግዚአ ብሔር ያለውን እነሆ ሰማችሁ ::

፪. መዝ. ፻፴፭ : ፲፭-፲፰

፲፩. ወባሕቱ መፍትው ክርስቲያን መፍቀርያነ እግዚአብሔር ኢይም ሐሉ በፀሐይ ወበወርኀ ወከዋክ ብተ ሰማይ ወኢበምድር ::

፲፪. ወለነሰ አዘዘነ መምህርነ ኢንም ሐል ግሙራ ወኢበምንትኒ ናሁኬ ይከውን ቃልነ ጥዩቀ::

፲፫. እስመ ይቤ አግዚእነ ኢትም ሐሉ በሰማይ እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ::

፲፬. ወኢ በምድር እስመ መከየደ እገሪሁ ይእቲ::

፲፭. ወኢ በኢየሩሳሌም እስመ ሀገሩ ለንጉሥ ዐቢይ ውእቱ::[፫]

፲፮. ወኢትምሐል በርእስከ እስመ አብዳን አይሁድ ይምሕሉ በርእሶሙ::

፲፯. እስመ ውእቱ አዘዘ ይኩን ቃሎሙ ለመሃይምናን እመኒ እወ እወ፣ ወእመኒ አልቦ አልቦ፣ ወዘሰ ይዌስክ ዲበዝ እኩይ ውእቱ::

፲፰. እስመ ዘይምሕል በሐሰት ይትዓደው ፍትሐ ወያከብሮሙ ለአማልክት ከመ ጸድቅ ::

፲፱. ወዘአስሐቶሙ እግዚአብሔር በዑረተ ልቦሙ ወበእከየ ምግባሮሙ ይገብሩ ዘኢይደሉ ::

፲፩. ነገር ግን የእግዚአብሔር ወዳጆች ክርስቲያኖች በፀሐይ በጨረቃ በሰማይ በክዋክብት በምድርም እን ዳይምሉ አገባብ ነው::

፲፪. እኛንስ በምንም ፈጽመን እን ዳንምል መምህራችን አዘዘን ፣ ነገ ራችን እነሆ የተረዳ ይሆናልና ::

፲፫. ጌታችን በሰማይ አትማሉ የእግ ዚአብሔር ዙፋኑ ስለሆነ ብሏልና::

፲፬. በምድርም አትማሉ የእግሩ መመላለሻ ናትና ::

፲፭. በኢየሩሳሌምም አትማሉ የታ ላቁ ንጉሥ አገር ናትና::

፲፮. በራስህም አትማል፣ አላዋቆች አይሁድ በራሳቸው ይምላሉና ::

፲፯. የምእመናን ነገራቸው እውነ ቱን እውነት፣ ሐሰቱን ሐሰት ማለት ይሆን ዘንድ አዝዟልና፤ ከዚህ በላይ የሚጨምር ግን ክፉ ነው ::

፲፰. በሐሰት የሚምል ሰው ፍር ድን ይደፋፈራል፣ አማልክትንም እንደ እውነተኛ ያከብራቸዋልና ::

፲፱. እግዚአብሔር ስሕተትን ያሳደ ረባቸው በልባቸው ድንዞርና በሥራ ቸው ክፉት የማይገባውን ይሠራሉ::

፫. ማቴ. ፭፡ ፴፬-፴፭

አንቀጽ ፳ወ፱

በእንተ ከመ መፍትው ይዕቀቡ ወይ ፈጽሙ ዕለተ በዓላት በፍሥሓ መንፈሳዊት።

፩. አ ፍቁራኒሁ ለእግዚአብሔር ዕቀቡ እንከ ዕለተ በዓላት ።

፪. ቀዳሜ በዓል ዘውእቱ ዕለተ ልደቱ ለክርስቶስ አመ ፳ወ፭ ለታ ስዕ ወርኀ በጕልቈ ሐሳበ ዕብራ ውያን፣ ወበጕልቈ ሐሳበ ግብፃ ውያን አመ ፳ወ፱ ለታኅሣሥ ዘው እቱ ራብዓይ ወርኀ።

፫. ወእምድኅረዝ አክብሩ በዓለ ኤጲፋንያ ዘቦቱ አስተርአየ እግ ዚአ ስብሐት መለኮቶ በውስተ ጥምቀቱ በኀበ ዮሐንስ በውስተ ፈለገ ዮርዳኖስ ።

፬. ወግበሩ በፀሥራይ ወርኀ አመ ለዱስ በጕልቈ ሐሳበ ዕብራውያን።

፭. ወበጕልቈ ሐሳበ ግብፃውያንሰ አመ ፲ወ፩ ለወርኀ ጥቢ ዘውእቱ ጥር በኃምስ ወርኀ።

፮. ወእምድኅራሁ ዕቀቡ በንጽሕ ፵ዓ ዕለተ ጾም ቅድስት።

፯. እንተ ይእቲ ትሜህረነ ጽሙና ወትዕግሥተ ጸመ ወጸሎተ ዘታቀ ርበነ ኀበ እግዚአብሔር ።

ሀያ ዘጠነኛ አንቀጽ

የበዓላትን ቀን በመንፈሳዊ ደስታ ይጠብቁ ዘንድ እንዲገባ ይና ገራል።

፩. እግዚአብሔርን የምትወዱ ወንድ ሞቼ ሆይ የበዓላትን ቀን ጠብቁ።

፪. መጀመሪያው በዓል ይኸውም ክርስቶስ የተወለደበት ቀን በዕብራ ውያን አቈጣጠር በዘጠኝኛው ወር በሰ፩ኛው ቀን ነው፣ በግብጻውያን አቈጣጠር በአራተኛው ወር በታኅ ሣሥ በ፳፱ ቀን ነው ።

፫. ከዚህ በኋላ የክብር ባለቤት ጌታ በዮሐንስ ዘንድ በተጠመቀበት በዮ ርዳኖስ ወንዝ መለኮቱን ያሳየበት ኤጲፋንያ የተባለ በዓለ ጥምቀትን አክብሩ ።

፬. በዕብራውያን አቆጣጠር ባስረኛው ወር በስድስተኛው ቀን አድርጉ።

፭. በግብጻውያን አቆጣጠር ግን ጥቢ በሚባለው በአምስተኛው ወር በጥር በአሥራ አንደኛው ቀን አድርጉ።

፮. ከዚህ በኋላ የከበረች አርባዋን የጾም ቀን በንጹሕ ጠብቁ ።

፯. ይህችውም ወደ እግዚአብሔር የምታቀርበን ጾምን፣ ጸሎትን፣ ጽሙ ናን፣ ትዕግሥትን የምታስተምረን ናት።

፳. ወትትፈጸም ዛቲ ጾም ቅድስት በዕለተ ፋሲካ ዘቦቱ ኮነ መድኃኒትነ።

፱. ባሕቱ ይከውን ቀዳሜ ጾምክሙ በሰኑይ ዕለት በቅድመ ፋሲካ ።

፲. እስመ በሳኒታ ሆሣዕና በሰኑይ ዕለት ተጋብኡ ዕልዋነ ሃይማኖት ወሕግ እኩያን አይሁድ፣ ወተማከሩ ላዕለ እግዚእ፣ ወቀዳሜ ወርኀ ብሩህ ዘውእቱ ሚያዝያ ።

፲፩. በሠሉስ ዕለት ወሰኩ ወአፈድ ፈዱ ምክረ ።

፲፪. ወበረቡዕ ዕለት ፈጸሙ ምክረ ክመ ያግብእዎ ለሞት በዲበ መስ ቀል።

፲፫. ወይሁዳሰ አእመረ ዘንተ ምክ ሮሙ እስመ ሰራቂ ውእቱ እምኣ ሜሃ አውደቆ ሰይጣን በፍቅረ ንዋየ ወርቅ፣ እስመ መባእ አስክ ሬን የዐቅብ ውእቱ ወይቀስጥ ንዋየ ነዳያን።

፲፬. ወዘንተ ኩሎ ገቢሮ ኢሰደዶ እግዚእ እስመ የአምር እከየ ልቡ ።

፲፭. ወአንዘ ይብላዕ ምስሌሁ ፈቂዶ እግዚእ ይገሥጾ ወናሁ አለበወነ ክመ ውእቱ ያግብኦ ።

፳. ይህችም የከበረች ጾም ድኅነታችን በሆነበት በፋሲካ ቀን ትጨረሳለች።

፱. ነገር ግን የጾማችሁ መጀመሪያ ከፋሲካ አስቀድሞ ሰኞ ቀን ይሁን።

፲. በሆሣዕና ማግሥት ሰኞ ቀን ሕግንና ሃይማኖትን የካዱ ክፉዎች አይሁድ ተሰብስበው በጌታ ላይ ተማክረዋልና፣ ይኸውም ብሩህ በሆነ በመጀመርያው ወር በሚያዝያ ነው።

፲፩. ማክሰኞ ቀን ምክርን ጨመሩ አጸኑ ።

፲፪. በረቡዕ ቀን በመስቀል ላይ ለሞት አሳልፈው ይሰጡት ዘንድ ምክርን ፈጸሙ ።

፲፫. ይሁዳ ግን ይህን ምክራቸውን ዐወቀ፣ ሌባ ነበርና፣ ከዚያን ጊዜ ወዲህ ገንዘብ በመውደድ ሰይጣን ድል አደረገው፣ ወደ ጥራኑ የሚገ ባውን መባዕ እርሱ ይጠብቅ ነበርና የድኆችንም ገንዘብ ይነጥቅ ነበር።

፲፬. ይህን ሁሉ አድርጎ ጌታ አላሳደደ ውም የልቡናውን ክፋት ስለ አወቀ።

፲፭. ከርሱ ጋራ ይበላ ጀመር፣ ጌታ ይመክረው ዘንድ ወዶ እርሱ አሳ ልፎ እንደሚሰጠውም አስረዳን።

፲፯. ወበእንተዝ ይቤ አሜን እብለ ክሙ ከመ አሐዱ እምኔክሙ ያገብአኒ ::

፲፰. ወተበሃልነ በበይናቲነ ፪ ፪ እንዘ ንብል አነኑ እግዚኦ እንጋ ::

፲፱. ወተንሣእኩ አነ ፩ዱ እም፲ ወ፪ አስመ ውእቱ ያፈቅር ኪያየ እምኵሉሙ አርድእት ተሰአልክዎ ወእቤሎ እግዚኦ መኑ ዘያገብአክ::

፳፬. ወእግዚእነሰ ኢነገረኒ ስሞ ወባሕቱ አመረኒ በ፪ዔ ትእምርታት::

፳፩. ዘቀዳሚ በእንተ ዘይቤ ዘይጸብሕ እዴሁ ምስሌየ ውስተ መጽብሕ::

፳፪. ወደገመ ወይቤ ዘእሜጥዎ አነ ጎብስተ ውእቱ ያገብአኒ አስመ ይቤሎ አነኑ ውእቱ እግዚኦ ::

፳፫. እግዚእነሰ ኢይቤሎ እወ አንተ አላ ዳዕሙ አንተ ትቤ::

፳፬. ውእቱሰ ኢፈቀደ ያግህድ ሎቱ ዳዕሙ ይቤሎ እምነየሶ ለውእቱ ብእሲ ሶበ ኢተወልደ ዘበእደዊሁ ይትሜጠውዎ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው ::

፳፭. ወሰሚዖ ዘንተ ይሁዳ ሖረ ጎበ ሊቃነ ካህናት ወይቤሎሙ ምንተ ትሁቡኒ ወአነ አገብኦ ለክሙ ወተማከሩ የሀብዎ ሠላሳ ብሩረ ::

፳፮. ስለዚህም ከናንተ አንዱ እንደ ሚያሲይዘኝ በእውነት እነግራች ኋለሁ አለ ::

፳፯. እርስ በርሳችን እየአንድ አንዳችን አቤቱ እንዳ እኔን ነኝ ? እኔን ነኝ? ተባባልን ::

፳፰. ከአሥራ ሁለቱ አንዱ እኔ ተነሣሁ፣ ከአርድዕት ሁሉ እርሱ እኔን ይወዳልና አቤቱ ማነው? የሚ ያሲዝኅ ብዬ ጠየቅሁት ::

፳፱. ጌታችን ግን ስሙን አልነገረኝም በሁለት ምልክቶች አመለከተኝ እንጂ::

፴. የመጀመሪያው እጆቹን ከኔ ጋራ ከወጡ ውሥጥ የሚጠልቀው ያለው ነው::

፴፩. እኔ በእንጀራው ከወጡ ጠልቄ የምሰጠው እርሱ ያስይዘኛል ያለው ነው፣ እርሱ አቤቱ እኔ ነኝን ብሎታልና::

፴፪. ጌታችን ግን አምን አንተ ነህ አላለውም፣ አንተ ትላለህ አለው እንጂ::

፴፫. እርሱ ግን ሊገልጽለት አልወደደም ወልደ ዕጓለ እመሕያው ጌታን በእጆቹ አሳልፎ የሚሰጥ ለዚያ ሰው ባልተወለደ በተሻለው ነበረ አለው እንጂ ::

፴፬. ይሁዳ ይህንን ሰምቶ ወደ ሊቃነ ካህናቱ ዘንድ ሄዶ እኔ ለናንተ አስይዘዋለሁ፣ ምን ትሰጡኛላችሁ? አላቸው፣ ሠላሳ ብር ይሰጡት ዘንድ ተማከሩ::

፷፫. ውእተ አሚረ ኃሙስ ዕለት አመ በልዐ ፍሥሐ እግዚእነ ምስሌነ።

፷፮. ወይሁዳ ነሥአ ኅብስተ ወጸ ብሐ እደዊሁ ውስተ መጽብሕ ወወፅአ ሌሊተ።

፷፯. ወይቤለነ እግዚእነ በጽሐት ለዓት ናሁ ትዘረዉ ሎልክሙ ወተኃድጉኒ ወንቤ ፩ ፩ እምኔነ ኢነኃድገከ ።

፷፰. ወእቤ አነ ጴጥሮስ ለእመ ኩሎሙ ኀደጉከ አንሰ ኢየኀድገከ እመውትኂ ምስሌከ ።

፷፱. ወይቤለኒ አሜን እብለከ ትክ ህደኒ ሥልስ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ከመ ዘኢተአምረኒ ።

፸. ናሁ ለበውነ ዘንተ ምሥጢረ ቅድ ሳት ዘውእቱ ሥጋሁ ቅዱስ ወደሙ ክቡር እዝዘ ሀሎ ይሁዳ ምስሌነ።

፸፩. ወእምዝ ወፅአ እግዚእነ ውስተ ደብረ ዘይት ወንሕነኒ ሖርነ ምስ ሌሁ እንዘ ንጼሊ ወንባርክ በከመ ናለምድ ።

፸፪. ሕቀ ተአተተ እምኔነ ወጸለየ ኀበ አብ እንዘ ይብል ኦ አባ እመሰ ይትከሃል እምኔየ ይኅልፍ ዝንቱ ጽዋዕ ወባሕቱ ይኩን ፈቃድከ ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ከመዝ ገብረ ሠለስተ ጊዜ ።

፸፫. ያን ጊዜም ጌታችን ከእኛ ጋራ ፋሲካን የበላበት አምስተኛ ቀን ነው።

፸፬. ይሁዳም እንጀራውን ይዞ በእጆቹ ከወጡ ጠልቆ በሌሊት ወጣ ።

፸፭. ጌታችን ሰዓቲቱ ደረሰች፣ እነሆ እኔን ትታችሁኝ ሁላችሁም ትበተናላ ችሁ አለን፣ ከኛ ወገን እየአንድ አንዳ ችን አንተውህም አንተውህም አልነ።

፸፮. እኔ ጴጥሮስ ሁሉ ቢተዉህ እኔ አልተውህም፣ ካንተ ጋራ እሞ ታለሁ አልኩት ።

፸፱. ዶሮ ሳይጮህ እኔን እንደ ማታውቀኝ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ብዬ በእውነት እነግርሃለሁ አለኝ።

፹. ይሁዳ ከኛ ጋራ ሳለ ቅዱስ ሥጋው ክቡር ደሙ የሆነ ይህን የከበረ ምሥጢር እነሆ ዓወቅነ ።

፹፩. ከዚህ በኋላ ጌታችን ወደ ደብረ ዘይት ወጣ፣ እኛም እንደ አስለመድነው እያመሰገን እየጸለ ይን ከርሱ ጋራ ሄድነ ።

፹፪. ከኛ ጥቂት እልፍ ብሎ ወደ አብ እንዲህ ብሎ ጸለየ፣ አባቴ ሆይ እሚቻልስ ከሆነ ይህ ጽዋዓ ሞት ከኔ ይለፍ፣ ነገር ግን የአንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የእኔ ፈቃድ አይደለም፣ ሦስት ጊዜ እንዲህ አደረገ።

፴፫. ወኩብዳ አዕይንቲነ እምንዋም እንበይነ ኀዘን ::

፴፬. ወመጽአ ኀቤነ እግዚእነ ወይ ቤለነ በጽሐ ጊዜሁ ናሁ ያገብእዎ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን::

፴፭. ናሁ መጽአ ይሁዳ ወብዙኃን ዕልዋን ምስሌሁ ወወሀቦሙ ስዕመተ ትእምርት በጕሕሉት እንተ ምልዕተ ዓመፃ በዘያገብዖ::

፴፮. ወለቢዖሙ ትእምርተ ዘወሀቦሙ ይሁዳ አኀዘዎ ለኢየሱስ፤ ወወሰድዎ አሲሮሙ ኀበ ቀያፋ ሊቀ ካህናት መካነ ኀበ አልቦ ሰብእ ኄራን ወኢቅዱሳን ካህናት አላ ዳዕሙ እኩያን ሕዝብ ወርኩሳን ካህናት እለ ውዑኣን እምሕግ ::

፴፯. ወእሙንቱሰ ኢያጽርዑ እንዘ ይፀርፉ ላዕሌሁ ወይጼዕልዎ ወይዘብጥዎ ወይወርቁ ውስተ ገጹ ወይ ሣለቅዎ ወይኰርዕዎ ርእሶ::

፴፰. ወየሐሥሡ ሎቱ ሰማዕተ ሐሰት፤ እንዘ ይብሉ ይነብብ ዕር ፈተ ላዕለ ሙሴ፤ ወይነሥት ቤተ መቅደስ፤ ወያጸርዕ ጸባሕተ እምሰ ብአ ሮሜ ወየዐሉ ነገሥተ ወይሬሲ ርእሶ ንጉሠ ::

፴፱. ስለ ኃዘን ከእንቅልፍ የተነሣ ዓይኖቻችን ፈዘዙ ::

፵. ጌታችን ወደኛ መጥቶ እነሆ ወልደ ዕጓለ እመሕያው በኃጥ አን እጅ የሚያዝበት ጊዜ ደረሰ አለን::

፵፩. ብዙ ወንጀለኞች ከርሱ ጋራ የተከተሉት ይሁዳ እነሆ መጣ፤ በደ ልን በተመላች ተንኰል የሚያሲዝበ ትን የመሳም ምልክትን ሰጣቸው::

፵፪. ይሁዳ የሰጣቸውንም ምልክት አስተውለው ጌታችን ኢየሱስን ይዘው አሥረው ወደ ካህናቱ አለቃ ወደ ቀያፋ ወሰዱት፤ ደጋግ ሰዎችና ቅዱሳን ካህናት ወደሌሉበት ቦታ፤ ክፉዎች ወገኖች ከሕግ የወጡ ርኩ ሳን ካህናቶች ናቸው እንጂ ::

፵፫. እነርሱም በእርሱ ላይ ሲሳደቡ ሲያሽሟጥጡት፤ ሲመቱት፤ ምራቃ ቸውን በፊቱ ሲተፉ፤ ሲዘብቱ፤ ራሱ ንም ሲመቱት አላቋረጡም ::

፵፬. የሐሰት ምስክሮችን ፈለጉ፤ በሙሴ ላይ ስድብን ይናገራል፤ ቤተ መቅደስን ያፈርሳል ፤ ከሮም ሰዎች ወገን ግብርን ይከለክላል፤ ነገሥታቱንም ይከዳል፤ ራሱን ንጉሥ ያደርጋል እያሉ ::

፴፱. ዘንተ ኵሎ ገብሩ ላዕሌሁ ከለባት ብዙኃን ወአስዋር ሥቡሓን እለ አልቦሙ ምሕረት::

፴. ወሌሊተ አውፅእዎ ወወሰድዎ ኀበ ሐና ሐሙሁ ለቀያፋ መገብሩ ላዕሌሁ ብዙኀ እከየ ወአግብእዎ ኀበ ጲላጦስ መኰንነ ሮሜ ::

፴፩. ወአሜሃ ዓርብ ዕለታ ወአስተዋደይዎ በብዙኅ ግብር ዘኢመ ፍትው ነጽሮቱ ::

፴፪. ወሰሚዖ ጲላጦስ መኰንነ ሮሜ ኢአምኖሙ አላ ይቤሎሙ ኢረክብኩ በላዕለዝ ብእሲ ጌጋየ በዘይመውት ::

፴፫. ወእምዝ አምጽኡ ሎቱ ፪ተ ሰማዕተ እለ ይብሉ ወይነቡ ሐሰተ ላዕለ ክርስቶስ::

፴፬. ወእመሪ ጲላጦስ ስምዖሙ ከመ ኢኀብረ ወእሙንቱሰ ተመ ይጡ ወመከሩ ምክረ በዘያፈርህዎ ለጲላጦስ::

፴፭. ወይቤሉ ብእሲ ይሬሲ ርእሶ ንጉሠ ወይክልአነ ተቀንዮ ለንጉሥ::

፴፮. ሐሰዉ ወፈትሑ ላዕሌሁ በዐመፃ ክልሑ ወይቤሉ ስቅሎ ስቅሎ::

፴፯. ከመ ይትፈጸም ላዕሌሁ ቃለ ነቢይ ዘይቤ ተንሥኡ ላዕሌየ ሰማዕተ ዓመፃ ወዘኢየአምር ነበቡ ላዕሌየ ፈደዩኒ እኪተ ሀሞንተ ሠናይት ::

፴፰. ብዙ ውሾች፣ ምሕረት የሌላቸው የሰቡ ከብቶች አይሁድ፣ በርሱ ላይ ይኸን ሁሉ አደረጉ ::

፴. በሌሊት አውጥተው ወደ ቀያፋ አማች ወደ ሐና ወሰዱት፣ በእርሱ ላይ ብዙ ክፉ ሥራ ሠርተው ወደ ሮም ገዥ ወደ ጲላጦስ መለሱት::

፴፩. ያን ጊዜ ቀኑ ዓርብ ነው፣ መታየቱ በማይገባ በብዙ ሥራ አላጡት ::

፴፪. የሮም ገዥ ጲላጦስ ሰምቶ አላመናቸውም፣ ነገር ግን በዚህ ሰው ላይ የሚሞትበትን በደል አላገኘሁበትም አላቸው ::

፴፫. ከዚህ በኋላ በክርስቶስ ላይ ሐሰትን ይናገራሉ የሚባሉ ሁለት የሐሰት ምስክሮችን አመጡበት ::

፴፬. ጲላጦስም ምስክርነታቸው አንድ እንዳልሆነ ዓወቀ፣ እነርሱ ግን ቷመልሰው ጲላጦስን በመፍራት የፍርሃት ምክርን መከሩ::

፴፭. ይኸ ሰው እራሱን ንጉሥ ያደርጋል፣ ለንጉሥም መገዛትን ይከለክለናል አሉ::

፴፮. በእርሱም ላይ ሐሰትን ተናግረው የበደል ፍርድን ፈረዱ፣ ስቀለው ስቀለው ብለውም ጮሁ ::

፴፯. የሐሰተ ምስክሮች በኔ ላይ ተነሡ፣ የማላውቀውንም በኔ ላይ ተናገሩ፣ ስለ በጐ ፈንታ ክፉውን መለሱልኝ ያለው የነቢዩ ቃል በእርሱ ላይ ይፈጸም ዘንድ ::

፴፮. ወካዕበ ይቤ ዐገቱኒ ከለባት ብዙኃን ወአኀዙኒ ማኅበሮሙ ለእኩያን ::

፴፱. ወሶበ ስዕነ ጲላጦስ አድኅኖቶ ለኢየሱስ ክርስቶስ እምፍርሀቶሙ ለአይሁድ መክረ ይግበር ፈቃዶሙ ለሕዝብ ::

፵. እስመ ቀዲሙ ስምዐ ኮነ ጲላ ጦስ ወይቤ አልቦ ዘረከብኩ ሎቱ ጌጋየ በዘይመውት :: ,

፵፩. ወአይሁድሰ እኩያን ሰቀልዎ ዲበ መስቀል ወቀነውዎ ::

፵፪. ወለሮምሰ ቦሙ ሥርዐት ወኢይ ቀትሉ ወኢመነሂ ዘእንበለ ይት መዋእ በፍትሕ በኀበ መኰንን::

፵፫. ወባሕቱ ሐራ ሰገራት ነሥ እዎ ለእግዚእ ስብሐት ወጊዜ ፫ቱ ሰዓት አዕረግዎ ዲበ ዕፅ ወበጊዜ ፮ ሰዓት ሰቀልዎ ::

፵፬. ወአስተይዎ ብኂዐ ከርቤ ቱሱሐ ዘምስለ ሐሞት ነሥኡ አልባሲሁ ወተካፈሉ በበይናቲሆሙ::

፵፭. ወሰቀሉ ምስሌሁ ገባርያነ እኪት ፪ዔ፤ አሐደ በየማኑ ወአሐደ በጸጋሙ::

፵፮. ከመ ይትፈጸም ዘጽሑፍ ዘይ ብል ወወደዩ ሐሞተ ውስተ መብ ልዕየ ወአስተዩኒ ብዒዐ ለጽምዕየ::

፵፯. ሁለተኛም ብዙዎች ውሾች ከበቡኝ ፣ የክፉዎች ማኅበሮችም ያዙኝ አለ ::

፵፰. አይሁድን ከመፍራት የተነሣ ጲላጦስ ኢየሱስ ክርስቶስን ማዳን በተሳነው ጊዜ የሕዝቡን ፈቃዳቸ ውን ያደርግ ዘንድ መከረ ::

፵. ይሙት በቃ የሚያስፈርድበት በደልን ያገኘሁበት የለም ብሎ ጲላ ጦስ አስቀድሞ ምስክርን ሆኗልና::

፵፩. ክፉዎች አይሁድ ግን በመስ ቀል ላይ ሰቅለው ቸነከሩት ::

፵፪. ለሮማውያን ግን ሥራት አላ ቸው፣ ከዳኛው ዘንድ በፍርድ ሳይ ረታ ማንንም አይገድሉም::

፵፫. ነገር ግን የጭፍሮች አለቆች የክብር ባለቤት ጌታን በ፫ ሰዓት በእንጨት መስቀል ላይ አውጥ ተው በ፮ ሰዓት ሰቀሉት ::

፵፬. ከርቤውን ከሐሞት ጋራ ቀላቅ ለው አጠጡት፣ ልብሶቹንም ወስ ደው እርስ በርሳቸው ተካፈሉት::

፵፭. ከርሱ ጋራም ሁለቱን ክፉ አድ ራጊዎች አንዱን በቀኙ አንዱን በግራው ሰቀሉ ::

፵፮. በመዝሌ ውስጥ ሐሞትን ጨመሩ ለጥማቴም መጣጣን አጠጡኝ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ ::

፶፭. ወካዕበ ይቤ ተዐፀዉ ዲበ ዐራ ገዘየ ::

፶፮. ወዐ ኀበ ይብል ተጕሰቁ ምስለ ገበርተ ዐመፃ ::

፶፯. ወእምገዝ ኮነ ጽልመት ፫ ሰዓተ እምስድስቱ ሰዓት እስከ ተሱዓት ሰዓት::

፶፰. ወእምገዝ ሰሰለ ጽልመት ወአስ ተርአየ ብርሃን በከመ ጽሑፍ፣ ኮነ መዓልት ሌሊተ ወአስተርአየ ብርሃን በምሴት::

፶፱. ወጊዜ ተሱዓት ሰዓት ገዐረ ኢየ ሱስ በዐቢይ ቃል ወይቤ ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ፣ ዘበትርጓሜሁ አምላ ኪየ አምላኪየ ለምንት ኀደገኒ::

፷. ወእምዝ ጸርሐ ወይቤ ኦ አባ ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢየአምሩ ይገብሩ ::

፷፩. ወካዕበ ይቤ ኦ አባ አመሐፅን ነፍስየ ውስተ እዴከ::[፩]

፷፪. ወእምዝ አጽነነ ርእሶ፣ ወወጽ አት መንፈሱ ወአውረድዎ እምዲበ መስቀል ወቀበርዎ ውስተ መቃብር ሐዲስ ::

፷፫. ወመሰየ ለጸቢሐ ሠርክ ሰን በት ተንሥአ እሙታን፣ ወፈጸሞ ኵሎ ዘነገረነ እምቅድመ ይሕምም ከመ ይነብር ወልደ ዕጓለ እመሕ ያው ውስተ ከርሠ ምድር ሠሉስ መዋዕለ ወሠሉስ ለያልየ ::

፩. ሉቃ. ፳፫. ፵፮–፵፯ ፡ ዮሐ. ፲፱–፲፯

፷፬. ሀለተኛም በልብሰ ላይ ዕጣ ተጣጣሉ አለ ::

፷፭. በደልን ከማያደርጉ ጋራ ተቈጠረ የሚልም አለ ::

፷፮. ከዚህም በኋላ ከስድስት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ሦስት ሰዓት ጨለማን ሆነ ::

፷፯. ከዚህም በኋላ ጨለማው ለቀቀ፣ ብርሃንም ታየ፣ መዓልት ሌሊትን ሆነ ተብሎ እንደተጻፈ በሠርክም ብርሃን ታየ ::

፷፰. ጌታችንኢየሱስ ክርስቶስ በት ልቅ ቃል ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ ብሎ ጮኸ፣ ትርጓሜውም አምላኬ አምላኬ ለምን ተውኸኝ ማለት ነው ::

፷፱. ከዚህም በኋላ አባቴ ሆይ! የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው ብሎ ጮኸ ::

፸. ዳግመኛም አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለ::

፸፩. ከዚህ በኋላ ራሱን ዘንበል አደረገ ፣ ነፍሱም ተለየች ፣ ከመስ ቀሉ ላይ አውርደው በአዲስ መቃ ብር ቀበሩት ::

፸፪. ቅዳሜ ማታ ከመሸ በኋላ ለእ ሑድ አጥቢያ፣ የሰው ልጅ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃ ብር እንዲያድር፣ መከራ ሳይቀበል የነገረንን ሁሉ ፈጽሞ ከመ-ታን ተለይቶ ተነሣ::

፳፮. ወእምድኅረ ተንሥአ እሙ ታን አስተርአያ ቀዲሙ ለማርያም መግደላዊት፣ ወለማርያም እንተ ያዕ ቆብ፣ ወለወልደ ቀለዮጳ በፍኖት።

፳፯. ወእምድኅሬሁ አስተርአየነ ለነ ለአርዳኢሁ እንዘ ጉቡኣን ንሕነ በእ ንተ ፍርሀቶሙ ለአይሁድ፤ አስመ ዝንቱ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል ።

፳፰. ወካዕበ አዘዘነ ንጹም ጾመ ቅድ ስት ፋሲካ ለዱሰ ዕለተ በእንተ ዕል ወቶሙ ለዕልዋን ወእስሮሙ ለአ ይሁድ እለ ውዑኣን እምሕግ ።

፳፱. ወካዕበ ንጹም ረቡዐ ወዓርበ፣ ረቡዕሰ በእንተ ዘፈጸሙ ምክረ እኩየ ላዕሌሁ፣ ወዓርብኒ በእንተ ሕማማቲሁ መድኃኒት ።

፴. መፍትው ኢንጹም በሰንበት ዘእንበለ አሐቲ ዕለት እንተ ሕማም።

፴፩. ወባዕዳነሰ ሰንበታተ ናክብር እስመ አዕረፈ እግዚእነ አምኵሉ ግብሩ በዕለተ ሰንበት።

፴፪. እስመ መጽአ እግዚእ ወእሙ ንቱሰ ኢአምኑ ቦቱ ወኢተወክፉ ተግሣጾ፤ ወበእንተዝ ኀጕሉ መድ ኀኒቶሙ ።

፴፫. ወእንትሙሰ ብፁዓን ወዘመድ ቅዱስ፤ እስመ ኢኮንክሙ ከመ ዘት ካት ሕዝብ አላ ዳዕሙ ድኅንክሙ እምዕልወት ወአምልኮ ጣዖት።

፳፮. ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋ ላም ለመግደላዊት ማርያም፣ ለያዕ ቆብ እናት ማርያምና ለቀለዮጳም ልጅ በጕዳና አስቀድሞ ታያቸው።

፳፯. ከዚህ በኋላም እኛ አይሁድን ስለ ፈራን ተሰብስበን ሳለን ለደቀ መዛሙርቱ ታየን፣ ይህ በወንጌል ተጽፏልና ።

፳፰. ዳግመኛም የተለየች የፋሲካ ጾምን ፮ ቀን እንጾም ዘንድ አዘዘን፣ ስለ ከሃዲዎች ክህደትና ከሕግ ስለ ወጡ ስለ አይሁድ ክፋት።

፳፱. ዳግመኛም ዓርብ ረቡዕን እን ጹም፣ ረቡዕን በርሱ ላይ ክፉ ምክርን ስለ ፈጸሙ፣ ዓርብንም እኛ የምንድ ንበት መከራን ስለተቀበለበት ነው።

፴. በቀዳሚት ሰንበት እንዳንጾም መሆን አገባብ ነው፣ መከራን ከተ ቀበለባት ከቀዳም ሥዑር በቀር።

፴፩. ሌሎችን ሰንበቶች ግን እናክ ብር፣ ጌታችን በቀዳሚት ሰንበት ከሥ ራው ሁሉ አርፏልና።

፴፪. ጌታ መጥቷልና እነርሱ አላ መኑበትም ፣ ምክሩንም አልተቀበ ሉም፣ ስለዚህም የሚድኑበትን አጡ ።

፴፫. እናንተ ግን ልዩና ክቡር ዘመድ ናችሁ፣ ጣዖትን ከማምለክና ከክህ ደት ዳናችሁ፣ እንደቀድሞ ሕዝብ አይደላችሁምና ።

፳፱. አንትሙሰ ሕዝበ እግዚአብሔር፣ ወለክሙ ተርኅወ አናቅጸ ሕይወት እንዘ ቀዲሙ ጽሉዓን ወምኑናን አንትሙ።

፳፩. ወይእዜሰ ኮንክሙ ጎሩያኒሁ ወፍቁራኒሁ ሕዝብ ቅዱስ ለእግዚአብሔር እለ ድልዋን ትስብኩ መንክራቲሁ ለመድኀኒነ።

፳፪. እስመ ይቤ ረከቡኒ እለ ኢኃሠሡኒ ሠኒ ወአስተርአይኩ ለእለ ኢሐለዩኒ።

፳፫. ወእቤሎሙ ለሕዝብ ለእለ የአምሩ ስምየ ናሁ ጎሠሥክሙኒ ወአከ አንትሙ ዘኃሠሥክሙኒ አላ ዳዕሙ አመንክሙ ብየ ወለማዕክሙ ቤተ ክርስቲያንየ ወድኅንክሙ እምስሕተተ አማልክት ወተለውክምዎ ለእግዚአብሔር አብ አኃዜ ኵሉ ወወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ወኮንክሙ ጉሉቃነ ምስለ እለ አምኑ ብየ እልፍ አእላፍ ወትእልፊተ አእላፋት።

፳፬. ወአንትሙሰ ኢኮንክሙ ከመ እስራኤል እለ ኢአምኑ ብየ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ኵሉ አሚረ አነ ሥእ እደውየ ኀበ ሕዝብ ዐላው ያን እለ ኢይሰምዑ ወኢይትኤዘዙ ወየሐውሩ ፍናተ እኪተ እንተ ኢኮነት ሠናይተ።

፳፭. አላ ባሕቱ ሕዝብ ዘይተሰ ኃጢአተ ወያምዕዑኒ ወትረ።

፳፮. እናንተም የእግዚአብሔር ወገኖች ናችሁ ፣ ቀድሞ የተናቃችሁና የተጠላችሁ ስትሆኑ ለእናንተ የሕይወት በሮች ተከፈቱላችሁ።

፳፯. ዛሬ ግን ለእግዚአብሔር የተለየ ምርጥ ወዳጆችና የመድኃኒታችን ታምራቶቹን ታስተምሩን ዘንድ የተዘጋጃችሁ ሆናችሁ።

፳፰. ያልፈለጉኝ አገኙኝ፣ ላላሰቡኝም ተገለጽኩ ብሏልና።

፳፱. ስሜን ለሚያውቁት ሕዝብም እነሆ ፈለጋችሁኝ፣ የፈለጋችሁኝም እናንተ አይደላችሁም አልኋቸው፤ በእኔ አመናችሁብኝ እንጂ በኔ ያመኑትን ምእመናኔንም ስምታችሁ ከጣ ያታት ስሕተት ዳናችሁ፣ ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር አብንና ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ተከትላችሁ በኔ ከአመኑ ከእልፍና እልፍ ጊዜ እልፍ ከሚሆኑ ጋራ የተቈጠራችሁ ሆናችሁ።

፴፫. እናንተ ግን እንዳላመኑብኝ እንደ እስራኤል አይደላችሁም ፣ ስለ እነርሱም ትእዛዜን ሰምተው ወደ አልታዘዙኝ ከሃዲዎች በጎ ያይደለች ክፉ ጕዳናም ወደሚሄዱ ሰዎች ሁሉጊዜ እጀቼን እዘረጋለሁ አለ ።

፴፬. ነገር ግን ኃጢአትን የሚከተሉ ሕዝቦች ሁሉጊዜ ያስቆጡኛል።

፫. ርኢክሙኑ ከመ እሙንቱ ዐለውዎ ለእግዚአብሔር ወኢአምኑ ቦቱ።

፫፩. ወበእንተዝ ይቤ ከመ እለ አምዕዕዎ ለመንፈስ ቅዱስ ያረ ልቦሙ ወተወሰከ ዲቤሆሙ መቅ ሠፍት በእከየ ሕሊናሆሙ።

፫፪. እስመ ይቤሉ ነአምን በክር ስቶስ ወእሙንቱሰ ኢአምኑ ከመ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ዘተ ወልደ እምአብ እምቅድመ ፍጥ ረት ወልድ ዋሕድ ቃለ አብ።

፫፫. ወእሙንቱሰ ሕፁፃነ ሃይማ ኖት ኢያእመርዎ ወኢለበዉ ትእዚተ ነቢያት ዘተጽሕፈ በእንቲአሁ ከመ ይትወለድ ክርስቶስ እምድንግል እንዘ ያነብቡ ወይሰምዑ ዘይቤ፣ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወይሰመይ ስሙ አማኑኤል[፩] እስመ ሕፃን ተወልደ ለነ ወልድ ተውህበ ለነ ወቅድመት ኮነ ዲበ መትከፍቱ ወይሰመይ ስሙ ዐቢየ ምክር ወመልአከ ሰላም እስመ አነ አመጽእ ሰላመ ለመላእክት ወሕ ወይትሰ ዚአሁ ወዕበይ ቅድሜሁ ወአልቦ ማኅለቅት ለሰላሙ።[፪]

፫፬. ወበእከየ ምግባሮሙ እንተ አልባቲ ተፍጻሜት ወበእንተዝ ይቤ እግዚኦ መኑ የአምነነ ቃለነ ወለመኑ ተከሥተ መዝራዕትከ።

፫. እነርሱ እግዚአብሔርን እንዳላ መኑበትና እንደ ካዱት አያችሁን?

፫፩. ስለዚህም መንፈስ ቅዱስን ያስቆጡት ሰዎች ልቡናቸው ደነ ቈረ፣ በሐሳባቸው ክፋትም መቅሠ ፍት ተጨመረባቸው አለ።

፫፪. በክርስቶስ እናምናለን ይላሉ፣ እነርሱ ግን የአብ አካላዊ ቃል ከፍ ጥረት ሁሉ አስቀድሞ ከእግዚአብ ሔር አብ የተወለደ ፈጣሪ እግዚአ ብሔር እንደሆነ አላመኑምና።

፫፫. እነርሱም ሃይማኖት የጐደላ ቸው ናቸው፣ ክርስቶስ ከድንግል እንዲወለድ ስለእርሱ በነቢያት የተጻፈውንም ልብ አላደረጉትም፣ እነሆ ድንግል ትፀንሳለች፣ ወንድ ልጅ ንም ትወልዳለች፣ ስሙም አማኑኤል ይባላል፣ ያለውን እየሰሙና እያነበቡ አላወቁም፣ ሕፃን ተወልዶልናልና፣ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና፣ አለቅ ነትም በጫንቃው ላይ አለ፣ ስሙም ድንቅ መካር፣ የሰላም አለቃ ይባላል፣ እኔ ለአለቆች ሰላምን አመጣለሁና፣ ሕይወትም የእርሱ ነው፣ ገናናነት በፊቱ ነው፣ ለሰላሙም ፍጻሜ የለ ውም ያለውን አላወቁም

፫፬. ፍጻሜ በሌላት ምግባራቸውም ክፋት ስለዚህም አቤቱ ቃላችንን ማን ያምነናል? ክንድህስ ለማን ተገለጠ? አለ ።

፩. ኢሳ. ፯. ፲፬ - ፲፮

፪. ኢሳ. ፱. ፮ - ፯

፲፫. ወካዕበ ይቤ ሰሚዐ ትሰምዑ ወኢትሴብዉ ወራእየ ትሬእዩ ወኢተአምሩ እስመ ጽሉል ልቦሙ ለዝንቱ ሕዝብ።

፲፬. ወበእንተዝ ተሠወረት እምኔሆሙ ጥበብ እስመ ርእዮሙ ኢየ አምሩ ወሰሚዖሙ ኢይሴብዉ።

፲፭. ወአንትሙሰ ሕዝብ በከመ ተውህበ መንግሥት እንዘ ቀዲሙ ኢተአምርዎ ለእግዚአብሔር ወይ እዜሰ አእመርክምዎ በርትዕት ሃይማኖት ወስብከተ ወንጌል ለኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ወሀቤ ሕይወት ለኵሎሙ እለ ይሴፈዉ ኪያሁ።

፲፮. ናሁ አንትሙሰ ጎደግሙ አምልኮ ጣዖታት እለ አልቦሙ ነፍስ ወመ ነንክሙ መሥዋዕተ ርኩሰ ወክሕድ ክምዎሙ ለመኳንንተ ጽልመት።

፲፱. ወበእንተዝ በእክሙ ውስተ ብርሃን ዘበአማን በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወቦቱ አእምርክምዎ ለፅ ጻድቅ እግዚአብሔር አብ፤ ወኮንክሙ ወራስያነ መንግሥቱ ለክርስቶስ እስመ ተጠመቅሙ በሞቱ ወበትን ሣኤሁ።

፳. መፍትው ትኩኑ ከመ ሕፃናት እለ ይእዜ ተወልዱ እለ አልቦሙ እከይ ውስተ ልቦሙ።

፲፫. ዳግመኛም መስማትን ትሰማላችሁ አታስተውሉም፣ ማየትን ታያላችሁ አታውቁም አለ፣ የዚህ ሕዝብ ልቡና የደነቆረ ነውና።

፲፬. ስለዚህም ጥበብ ከነርሱ ተሠወረች፣ አይተው አያውቁምና፣ ሰምተውም አያስተውሉምና።

፲፭. እናንተ ሕዝቦች ግን መንግሥተ ሰማያት እንደተሰጣችሁ መጠን ቀድሞ እግዚአብሔርን ሳታውቁት ትኖሩ ነበረ፣ ዛሬ ግን በቀናች ሃይማኖት በወንጌል ትምህርት እርሱን ተስፋ ለሚያደርጉ ሰዎች ሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አወቃችሁት።

፲፮. እነሆ እናንተስ ነፍስ የሌላ ቸው ጣዖታትን ማምለክን ተዋ ችሁ፣ የጨለማ አበጋዞችን ክዳችሁ ርኩስ መሥዋዕትን ናቃችሁ።

፲፱. ስለዚህም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እውነተኛው ብርሃን ገባችሁ፣ በርሱም አንድ እውነተኛ እግዚአብሔር አብን አወቃችሁት፣ የክርስቶስ መንግሥተንም ወራሾች ሁናችሁ፣ በሞቱ በትንሣኤው ተጠ ምቃችኋልና።

፳. በልቡናቸው ክፋት እንደሌላቸው ዛሬ እንደተወለዱ ሕፃናት ትሆኑ ዘንድ አገባብ ነው።

፲፭. አዕትቱ እምኔክሙ ኃጢአተ እስመ በዘወክሙ በደሙ ክቡር ከመ ታምልክዎ ለእግዚአብሔር ሕያው።

፲፮. ይቤ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል በእንቲ አስራኤል በጎበ እለ ኢየአምኑ ትትሀየድ እምኔ ሆሙ መንግሥተ ሰማያት ወትት ወሀብ ለሕዝብ እለ ይገብሩ ጽድቀ።

፲፫. ወአንትሙሰ ቅንኡ እዝኪረ ፍሬ ጥዑም ጥበብ እስመ ኪያክሙ ፈነወ ትካት ጎበ ዐጸደ ወይን።

፲፬. ወእሙንቱሰ ኢይሰምዕዎሙ እስመ አግዘፉ ልቦሙ።

፲፭. ውቱንሥኡ ላዕለ ዐቀብተ ወይኑ ለእግዚአብሔር ወአጎዝዎሙ ቦ ዘቀ ተሉ ወቦ ዘወገሩ በዕብን፣ ወቦ ዘቀ ተሉ በሰይፍ፣ ወቦ ዘወሠሩ በሞ ሠርት፣ ወቦ ዘቀተሉ በውስተ ቤተ መቅደስ ።

፲፮. ወዓዲቀተልዎ ለወራሲ ወመ ነንዎ ለዕብን እንተ መነንዎ ነደ ቅት ።

፲፯. ወበእንቲኣክሙ ይቤ ሕዝብ ዘኢ የአምር ተቀንየ ሊተ ወበውስተ ምስ ማዐ ዕዝን ተሰጥዉኒ።

፲፰. ኃጢአትንም ከናንተ አርቁ፣ ሕያው እግዚአብሔርን ታመልኩት ዘንድ በከበረ ደሙ አድኗችኋልና።

፲፱. እግዚአብሔር ስለ እስራኤል በዚያ ወራት እንዲህ አለ፣ ባላመኑ ሰዎች ዘንድ መንግሥተ ሰማያት ከነርሱ ተለይታ ጽድቅን ለሚሠሩ ሰዎች ትሰጣለች አለ።

፳. እናንተ ግን ደስ የሚያሰኝ የዕ ውቀት ፍሬን ለማድረግ መንፈሳዊ ቅንዓትን ቅኑ፣ እናንተን ቀድሞ ወደ ወይን ቦታ ልኳልና።

፳፩. እነርሱ ግን አይሰሟቸውም፣ ልቡ ናቸውን አደንድነዋልና።

፳፪. የእግዚአብሔርን ወይን በሚ ጠብቁ ላይ ተነሣስተው ይዘው የገደሉት አለ፣ በድንጋይ የወገሩት አለ፣ በሰይፍ የገደሉት አለ፣ በመ ጋዝ የተረተሩት አለ፣ በቤተ መቅ ደስ ውስጥ የገደሉትም አለ።

፳፫. ዳግመኛም ወራሹን ገደሉት አናጢዎች የናቁት ድንጊያንም ናቁት።

፳፬. ስለናንተም ፈንታ የማያውቀኝ ሕዝብ ተገዛልኝ፣ በጀሮ መስማያ ውስጥ መስሉልኝ አለ።

አንቀጽ ፴

በእንተ ከመ መፍትው ንለቡ ክር ስቲያን ገቢረ ዕለተ ፋሲካ ወኢን ስሐት ገቢረ በካልዕ መዋዕል ዘእን በለ በሰሙን በዘቦቱ ይከውን ፍሥሕ አመ ፲ወ፬ ለሠርቀ ሌሊት።

፩. መፍትው ለክሙ አ ፍቁራን አኃው ዘተሣየጠክሙ በደሙ ክቡር ክርስቶስ ትግበሩ በዓለ ቀድስት ፋሲካ በኵሉ ጥንቃቄ ወልቡና ::

፪. እስመ ይዔሪ መዓልት ወሌሊት አመ ፲ወ፭ ለወርኀ መጋቢት።

፫. ጠይቁ እንከ ሐሳበ እስመ ኢሐመ እግዚእነ በአሐቲ ዓመት ፪ተ ጊዜ፣ ወአንትሙኒ ተዓቀቡ ትግበሩ ተዝካረ ሕማማቲሁ አሐተ ጊዜ በዓመት፣ እስመ በእንቲአነ ሞተ ::

፬. ወኢትጎበሩ ገቢረ በዓል ምስለ አይሁድ እስመ አልቦ ፍቅር ማዕ ከሌነ ወማዕከሌሆሙ እስመ እሙ ንቱ ስሕቱ በዕበደ አእምሮ ሐሳብ እንዘ ይመስሎሙ ዘይፈጽሙ።

፭. ወበእንተዝ ኮኑ እሠራነ በዲበ ምድር ወውፅኣነ እምጽድቅ።

ሠላሳኛ አንቀጽ

ክርስቲያን የፋሲካ በዓል የሚደ ረግበትን ዕለት ማስተዋል እንደሚ ገባ ይናገራል፣ በዐሥራ አራተኛው ሌሊት ፋሲካ ኦሪት በሚሆንበት በሰሙነ ሕማማት ነው እንጂ በሌላ ቀን በማድረግ እንዳንስት እናስተ ውል ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ክርስቶስ በከበረ ደሙ የዋጃችሁ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ! የቅድ ስት ፋሲካን በዓል በፍጹም መረዳትና ማስተዋል ታደርጉ ዘንድ ለእናንተ አገባብ ነው።

፪. በመጋቢት ወር በ፲፭ኛው ቀን መዓልትና ሌሊት ይተካከላልና።

፫. እንግዲህ ቍጥርን ተረዱ፣ ጌታ ችን በአንዲት ዓመት ሁለት ጊዜ አልታመመምና፣ እናንተም የሕማ ማቱን መታሰቢያ በዓመት አንድ ጊዜ ታደርጉ ዘንድ ተጠንቀቁ፣ ስለ እኛ ሙቷልና ::

፬. ከአይሁድም ጋር በዓልን አታ ድርጉ፣ በእኛና በእነርሱ መካከል ፍቅር የለምና፣ እነርሱ የሚፈጽሙ እየመሰላቸው የቍጥር ዕውቀትን በስንፍና ስተዋል።

፭. ስለዚህም በምድር ላይ የታሠሩ ከጽድቅም የወጡ ሆኑ ::

፮. ወአንትሙሰ ዕቀቡ ሐሳበ ዕለት አመ ፷ወ፩ ለወርኀ መጋቢት በሐሳ ቦሙ ለዕብራውያን።

፯. ወዕቀቡ ዘንተ ሐሳበ እስከ ፷ወ፭ ለሠርቀ ሌሊት ።

፰. ወዓዲ ኢትስሐቱ ሐሳበ ፍሥሕ ከመ ኢይኩን ቅድመ ሆሣዕና ወኢይኩን ፋሲካ ፪ ጊዜ በአሐቲ ዓመት በኢጠይቆ ሐሳብ፤ ዳዕሙ ይኩን ዕለተ ትንሣኤሁ ቅድስት ለእግዚእነ ወአምላክነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰንበተ ክርስቲያን ቅድስት።

፱. ወዓዲ ይኩን ጾመ ቅድስት ፋሲካ እምሰኑይ እስከ ቀዳሚት ሰንበት መሐትወ ፋሲካ።

፲. ወበሰሙነ ሕማማት ኢትብልዑ ወኢምንተኒ ዘእበለ ጎብስት ወሜው ወማይ ።

፲፩. ተዐቀቡ በዝንቱ መዋዕለ አጽዋም እምበሊዐ ሥጋ ወሰትየ ወይን እስመ መዋዕለ ላህ ወንዘን እማንቱ፤ ወፈድፋደሰ በእሉ ሰዱስ ዕለታት።

፲፪. ወእመሰበ ዘይክል ጸዊመ ይትገ ኀሥ ፪ ዕለተ ወእመሰ ኢይክል ይጹም በበሐቲ ዕለት ።

፯. እናንተ ግን በዕብራውያን አቈጣጠር የመጋቢት ወር ሃያ አምስት ተኛ ቀን ቍጥርን ጠብቁ።

፰. ይህን ቁጥር እስከ ሃያ አንደኛው ሠርቀ ሌሊት ድረስ ጠብቁ።

፱. ዳግመኛም የፍስሕን አቈጣጣር አታሳስቱ፤ ከሆሣዕና አስቀድሞ እንዳይሆን፤ ፋሲካም ቍጥርን ባለመ ጠንቀቅ በአንድ ዓመት ሁለት ጊዜ እንዳይሆን፤ የጌታችን የአምላካችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅድስት ትንሣኤ በተቀደሰች የክርስቲያን ሰንበት ይሁን እንጂ ።

፲. ዳግመኛም የተቀደሰች የፋሲካ ጾም ከሰኞ እስከ ዋዜማዋ ቀዳሚት ሰንበት (ቀዳም ስዑር ይሁን)።

፲፩. በሕማማት ሳምንትም በጨው ከተሠራ ቂጣና ከውሀ በቀር ምንም አትብሉ አትጠጡ

፲፪. በዚህ የጾም ወራት ሥጋ ከመ ብላት ጠጅ ከመጠጣት ተጠበቁ፤ የልቅሶና የኀዘን ቀኖች ናቸውና፤ ይልቁንም እኒህን ስድስቱን ቀኖች።

፲፫. መጾም የሚቻለው ሰው ቢኖር ሁለት ቀን ይታገሥ፤ ባይችል ግን በየአንዳንዱ ቀን ይጹም ።

፲፫. ወይትዓቀብ እምገቢረ እኩይ እስመ ይቤ እግዚእነ ኢይክሉ ደቂቁ ለመርዓዊ ጸዊመ አምጣነ ሀሎ ምስሌሆሙ መርዓዊ ወባሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመርዓዊ እምኔሆሙ ውእተ አሚረ ይጸውሙ።[፩]

፲፬. እስመ በዝንቱ መዋዕል ሰዱስ ነሥእዎ አይሁድ ለእግዚእነ እምኔነ ወሰቀልዎ ዲበ መስቀል ወጎ ለቍዎ ምስለ ጊጉያን።

፲፭. ወበእንተዝ ንኤዝዘክሙ ትጹሙ ከመ ገበርነ ንሕነ እምድኅረ ዐርገ ውስተ ሰማይ ወባዕዳነሂ መዋዕለ ይጹሙ ረቡዕ ወዓርበ እስከ ተሱዓት ሰዓት ።

፲፮. ወእመቦ ዘያፈቅር ይጹም እስከ የዐርብ ፀሐይ።

፲፯. ወዕቀቡ ሰዓተ ሌሊት እስከ ይነቁ ዶርሆ ተጋቢአክሙ እንከ ውስተ ቤተ ክርስቲያን በስብሐት ወበጸሎት እንዘ ታነብቡ ኦሪተ ወነቢያተ ወመዝሙረ ዳዊት።

፲፰. ወእምድኅረ አጥመቅሙ አን ብቡ ወንጌለ በፍርሀት ወበረዓድ ወመሀርዎሙ ለሕዝብ በቀዳሄተ ወመድኀኒተ ነፍሶሙ።

፲፱. ክፉ ሥራ ከመሥራትም ይጠ በቅ፣ ጌታችን የሙሽራ ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋራ ሳለ መጾም አይችሉም፣ ነገር ግን ሙሽራውን ከነርሱ የሚወስዱበት ጊዜ ይመ ጣል ፣ ያን ጊዜ ይጾማሉ እንጂ ብሏልና።

፳. በዚህ በስድስተኛው ቀን አይሁድ ጌታን ከኛ ወሰዱት፣ በመስቀል ላይም ሰቀሉት፣ ከበደለኞችም ጋራ ቈጥረውታልና ።

፳፩. ስለዚህም እኛ እንደሠራነው ትጾሙ ዘንድ እናዛችኋለን፣ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ሌሎችንም ቀኖች ረቡዕንና ዓርብን እስከ ዘጠኝ ሰዓት ይጹሙ ።

፳፪. ፀሐይ እስኪገባ ሊጾም የሚወድ ሰው ቢኖር ይጹም።

፳፫. ከእንግዲህ በኋላ በቤተ ክርስቲ ያን ተሰብሰባችሁ በምስጋና በጸሎት አሪትንና ነቢያትን፣ የዳዊትንም መዝ ሙር እያነበባችሁ የሌሊቱን ሰዓት ዶሮ እስኪ ጮህ ድረስ ጠብቁ ።

፳፬. ካጠመቃችሁም በኋላ በፍር ሃትና በመንቀጥቀጥ ሁናችሁ ወን ጌልን አንብቡ፣ ለሕዝቡም የሚጠ ቅመውንና የነፍሳቸውን መድኃ ኒት አስተምሯቸው።

፩. ማቴ. ፱ ፡ ፲፭

፲፱. ወሰአልም ለእግዚአብሔር ከመ ይትመየጥ እስራኤል ውስተ ንስሓ ወይድኀን እምዕልወት እስመ መኰንን ተሐፅበ እደዊሁ በማይ፣ ወይቤ ንጹሕ አነ እም ደሙ ለዝ ብእሲ ጻድቅ።

፳. ወእስራኤልሰ ከልሑ ወይቤሉ ደሙ ላዕሌነ ወላዕለ ውሉድነ።

፳፩. ወእምዝ ይቤሎሙ ጲላጦስ እስቅሎኑ ለንጉሥክሙ።

፳፪. ወአውሥኡ ወይቤሉ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቄሣር ስቅሉ ስቅሎ፤ እስመ ኵሉ ዘያነግሥ ርእሶ ዐላዌ ነጋሢ ውእቱ።[፪]

፳፫. ወአውሥኡ ወይቤሉ እመአስሕ የውኅ ለዝንቱ ኢኮንክ ዐርኮ ለቄሣር።

፳፬. ወእምዝ ጲላጦስ መኰንን ወሄሮድስ ንጉሥ አዘዙ ይስቅልዎ ከመ ይትፈጸም ዘጽሑፍ ዘይቤ ለምንት አንገለጉ አሕዛብ ወሕዝብ ኂ ነበቡ ከንቶ ወተንሥኡ ነገሥተ ምድር ወመላእክትኒ ተጋብኡ ምስ ሌሆሙ ኀቡረ ላዕለ እግዚአብሔር ወላዕለ መሲሑ፤[፫] ወካዕበ ይቤ ወገደፉ እኁዋሆሙ ከመ በድን ርኩስ።

፲፱. እስራኤልም ወደ ንስሐ ይመለስና ከክህደት ይድን ዘንድ እግዚአብሔርን ለምኑት፣ ፈራጁ ጲላጦስ እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ ብሎ እጆቹን ታጥቧልና።

፳. እስራኤል ግን ደሙ በኛ ላይና በልጆቻችን ላይ ይሁን ብለው ጮሁ።

፳፩. ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ንጉሣችሁን ልስቀለውን አላቸው።

፳፪. እነርሱም ያለ ቄሣር ንጉሥ የለንምና ስቀለው ስቀለው ብለው መለሱ፣ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የንጉሥ ከዳተኛ ነውና።

፳፫. ይህን ብታድነው የቄሣር ወዳጅ አይደለህም ብለው መለሱ።

፳፬. ከዚህም በኋላ ንጉሥ ሄሮድስና መስፍኑ ጲላጦስ ይሰቅሉት ዘንድ አዘዙ፣ "አሕዛብ ለምን ዶሉ? ሕዝቡስ ከንቱን ለምን ተናገሩ? የምድር ነገሥታትስ ለምን ተነሡ? አለቆችስ ከእነርሱ ጋራ ለምን ተሰበሰቡ? በእግዚአብሔርና በመሲሑ ላይ ለምን ተሰበሰቡ ? ሁለተኛም ወንድማቸውን እንደ ርኩስ በድን ጣሉ" አለ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ።

፪. ዮሐ. ፲፱ ፡ ፲፪–፲፭

፫. መዝ. ፪ ፩–፪

፭፫. ወእምዝ ሰቀልዎ በዓርብ ወተንሥአ በሣልስት ዕለት፤ ተፈጸመ ዘይቤ መጽሐፍ ተንሥአ እግዚኦ ወኮንኖ ለምድር እስመ አንተ ትወርስ በዙሉ አሕዛብ።

፭፮. ወዓዲ ይቤ ይእዜ እትነሣእ ይቤ እግዚአብሔር እፈሲ መድኀኒተ ወአግህድ ቦቱ ።[፬]

፭፯. ወካዕበ ይቤ ተንሥአ እግዚኦ በመዓትከ ወተሰዐል መልዕልቶሙ ለጸላእትከ[፭] ወዐዲ ይቤ ፍድዮሙ ፍዳሆሙ ላዕለ ርእሶሙ።

፭፰. ወበእንተዝ አንትሙኒ አብኡ ቍርባነክሙ በስመ አዘዘክሙ።

፭፱. እስመ ይቤ ከመዝ ግበሩ ተዝካርየ ጹሙኬ ጸመ በፍሥሓ ወበንሤት ወግበሩ በዓለ እስመ ተንሥአ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እሙታን ወአስፈወነ ትንሣኤሁ።

፷. ወዛቲ ሥርዐት ሕገ ትኩንክሙ ዘለዓለም እስከ ይመጽእ ዳግመ በስብሐት እስመ አይሁድሰ ኢያ ምኑ ትንሣኤሁ ለመድኀኒነ ወንሕ ነሰ ክርስቲያን ነአምን ትንሣኤሁ እስመ ኵሎሙ ዘይሴፈዉ ትንሣ ኤሁ ቅድስተ ይረክቡ ሕይወተ ዘለዓለም።

፬. መዝ. ፺፩ ፡ ፮

፭. መዝ. ፯ ፡ ፯

፷፩. ከዚህ በኋላም ዓርብ ቀን ሰቀ ሉት፣ ተሰቅሎ በሞተ በሦስተኛው ቀን ተነሣ፣ መጽሐፍ አቤቱ «ተነሥ ተህ ምድርን ግዛት፣ አንተ አሕዛብን ሁሉ ትወርሳለህና» ያለው ተፈጸመ።

፷፪. ዳግመኛም እግዚአብሔር ዛሬ ተነሥቼ መድኃኒትነትን እደርጋ ለሁ እገለጽበታለሁም አለ።

፷፫. ሁለተኛም አቤቱ በቀኣህ ተነሥ፣ በጠላቶችህም ላይ ከፍ ከፍ በል አለ፣ ዳግመኛም ፍዳቸውን በራሳቸው ላይ አምጣባቸው አለ።

፷፬. ስለዚህም እናንተ እንዳዘዛችሁ ቍርባናችሁን አስገቡ።

፷፭. መታሰቢያየን አድርጉ ብሏ ልና፣ ጾምንም በደስታና በሐሤት ጹሙ ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ተንሥቶአልና፣ ትንሣኤውንም ተስፋ አድርጎል ናልና፣ በዓልን አድርጉ።

፷. ይህችም ሥርዓት ዳግመኛ በጌት ነት እስኪመጣ ድረስ ለዘለዓለሙ ሕግ ትሁናችሁ፣ አይሁድ የመድ ኃኒታችንን ትንሣኤ አላመኑምና፣ እኛ ክርስቲያኖች ግን ትንሣኤውን እናምናለን፣ ቅድስት ትንሣኤውን የሚያምኑ ሁሉ የዘለዓለም ሕይወ ትን ያገኛሉና።

፴፩. ግበሩ እንከ በዓለ ሰሙነ ዕለተ እስመ እግዚእነ ቦቱ አስተርአየ ለነ፣ ይቤ ቶማስ ሊተኒ አስተርአየኒ ወአስተፍሥሐኒ ቅንዋተ እደዊሁ ወእገሪሁ ወርግዘተ ገቦሁ ቅድስት[1] እዝ ቀዲሙ እናፍቅ ወኢየአምን ትንሣኤሁ አርአየኒ ገሀደ ርግዘተ ገቦሁ ዘየማን።

፴፪. ወበ፴ዓ ዕለት ግበሩ በዓለ እስመ ባቲ ፈጸመ ኵሎ ሥርዓተ ወዐርገ ሰማያተ ኀበ አብ ዘአንሥአ ወነበረ በየማነ ኀይል ወአግረረ ጸላእቶ ታሕተ እገሪሁ ።

፴፫. ወይመጽእ ዳግመ በስብሐት ወበዐቢይ ክብር ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ።

፴፬. ወናሁ ይሬእይዎ ለፍቁር ወልደ እግዚአብሔር ዘሰቀልዎ አይሁድ[2] እስመ አይሁድ ጉቡኣን እዝ ያነብቡ ሰቆቃወ ኤርምያስ ነቢይ ።

፴፭. አመ ፲ ለታስዕ ወርኀ[3] እስመ ለመንፈሰ ሕይወትነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነሥእዎ እምኔነ ወአሕመምዎ።

፴፮. እንግዲህ ስምንት ቀን በዓል አድርጉ፣ ጌታችን ለእኛ ተገልጦአል ና፣ ቶማስም አለ ፣ ለእኔ የእጆቹንና የእግሮቹን ችንካሮች የቅድስት ጐኑን መወጋትም አሳየኝ፣ አስቀድሜ እጠራጠርና ትንሣኤውን ሳላምን ሳለሁ የቀኝ ጐኑን መወጋት ገልጦ አሳየኝ፣ ደስም አሰኘኝ።

፴፯. በዐርባኛው ቀንም በዓልን አድርጉ ሥርዓትን ሁሉ ፈጽሞባታልና ወደ አስነሣው እግዚአብሔር አብ ወደ ሰማያትም ዓርጓልና ጠላቶቹንም ከእግሮቹ በታች አስገዛለት።

፴፰. ዳግመኛም በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ በታላቅ ክብርና ጌትነት ይመጣልና፣ ለሁሉም እንደእየ ሥራው ይከፍለዋል።

፴፱. ያን ጊዜም እነሆ የሰቀሉት አይሁድ የተወደደ የእግዚአብሔርን ልጅ ያዩታል፣ አይሁድም በዘጠኝኛው ወር በአሥረኛው ቀን የነቢዩ የኤርምያስን የልቅሶ መጽሐፍ እያነበቡ የተሰበሰቡ ናቸው።

፵. የሕይወታችን መገኛ ኢየሱስ ክርስቶስን ከእኛ ወስደው መከራን አጸንተውበታልና ።

፩. የሐ. ፳ ፡ ፲፯
፪. ማር. ፲፩ ፡ ፶፪
፫. ሰቆ. ኤር. ፬ ፡ ፳

፴፮. ወዓዲ ያንብቡ ዘጸሐፈ ባሮክ እንዘ ይብል ውእቱ አምላክነ ወአ ልቦ ባዕድ ዘይትማሰሎ ኪያሁ ወው እቱ ረከበ ለዝሉ ፍኖተ ሕይወት ወወ ሀቦ ለያዕቆብ ገብሩ ወለእስራኤል ፍቁሩ ወአምድኅረዝ ዲበ ምድር አስተርአየ ወአንሶሰወ ከመ ሰብእ።[፱]

፴፯. ወአንቢቦሙ ዘንተ ይበክዩ ወይላህዉ ላሐ ወከመዝ ይገብሩ እንዘ ይሬእዩ መዝበረ ዘገብረ ናቡከደነፆር እንዘ ያመክንዩ ከመ ጥዩቅ ውእቱ።

፴፰. ወአምድኅረ ዐሡር መዋዕል እምዝ ዐርገ፤ ተፍጻሜተ ጸንጠፅስጤ ግበሩ በዓለ።

፴፱. እስመ በይእቲ ዕለት አመ ሣ ልስ ሰዓት ፈነወ ለነ ጸራቅሊጦስሃ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመልአ ላዕሌነ ኃይሉ ወተናገርነ በሐዲስ ልሳን፤ ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ መሲሑ ለእግዚአብሔር ዘቦቱ ሥልጣን ይኰንን ሕያዋነ ወሙታን።[፲]

፵. ወበእንተዝ ስምዐ ኮነ ሙሴ ወይቤ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ ነሥአ እሳተ ወእዝነመ።[፲፩]

፵፩. ወከማሁ ርእዮ ያዕቆብ በአም ሳለ ብእሲ ወይቤ ርኢክዎ ለእግዚ አብሔር አምላክነ ገጸ በገጽ ወድ ኅነት ነፍስየ ።[፲፪]

፵፪. ዳግመኛም ባሮክ «እርሱን የሚ መስለው ሌላ የለምና አምላካችን ነው፤ እርሱም የሕይወትን መንገድ ሁሉ አገኘ፤ ለአገልጋዩ ያዕቆብ ለወዳጁ እስራኤልም ሰጠው፤ ከዚህም በኋላ በምድር ተገለጠ፤ እንደ ሰውም ተመላለሰ» ሲል የጻፈውን ያነብባሉ።

፵፫. ይህንንም አንብበው ያለቅሳሉ፤ ይንሰቀሰቃሉ፤ ናቡከደነፆርም ያደረገውን ፍራሽ አይተው የተረዳ እንደ ሆነ እያመካኙ እንደዚህ ያደርጋሉ።

፵፬. ከዓረገም በኋላ በአስረኛው ቀን በዓለ ሃምሳ ሲፈጸም በዓልን አድርጉ።

፵፭. በዚች ቀን በሦስት ሰዓት ኢየ ሱስ ክርስቶስ ጸራቅሊጦስን ልኮልና ልና፤ በላያችንም ኃይልን መላ፤ ኢየ ሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን ያለው እንደሆነ በአዲስ ቋንቋ ተናገርነ።

፵፮. ስለዚህም ነገር ሙሴ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እሳትን አንሥቶ እንዳዘነመ ምስክር ሆኖ ተናገረ።

፵፯. እንደዚሁም ያዕቆብ በሰው አም ሳል አየው «እንዲህም አለ ፈጣሪያ ችን እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁት ሰውነቴም ዳነች» ።

፱. ባሮክ ፫ ፡ ፴፮–፴፯
፲. የሐ. ሥራ ፪ ፡ ፬ ፡ ፲ ፡ ፵፪
፲፩. ዘፍ. ፲፱ ፡ ፳፬
፲፪. ዘፍ. ፴፪ ፡ ፴

፴፪. ወአብርሃምኒ ተወክፎ ከመ ነግድ ወአምነ ከመ ውእቱ ግዚአብሔር፤[15] ገውኣቱ ዘርእዮ ኢያሱ ወልደ ነዌ መኰንን ላዕለ ሠራዊተ ኃይላተ እግዚአብሔር።

፴፫. ወዓዲ ጽኑዕ ውእቱ በንዋየ ሐቅሉ ወረድኦ በኢያሪኮ ወእምዝ ሰገደ ሎቱ ኢያሱ ከመ ዘይሰግድ ገብር ለእግዚኡ።[16]

፴፬. ወካዕበ ዝውእቱ ዘእመሮ ሳሙኤል ነቢይ ከመ ውእቱ ክር ስቶስ መሢሑ ለእግዚአብሔር[17] ወዓዲ ይሰምይዎ ካህናት ወነገሥት መሲሐ።

፴፭. ወዓዲ ውእቱ ዘእመሮ ዳዊት ወይቤ በፍርሀት ከመ ስብሐተ ፍቁር ጕሥዐ ልብየ ቃለ ሠናየ ወአነ አየድዕ ግብርየ ለንጉሥ ከመ ቀለመ ጸሓፊ ዘጠበጠ ይጽሕፍ ልሳንየ ይሜኒ ላህዩ እምውሉደ እመሕያው።

፴፮. ተክዕወ ሞገስ እምከናፍሪከ በእንተዝ ባረከከ እግዚአብሔር ለዓለም።

፴፯. ቅንት ለይፈክ ኀያል ውስተ ሐቌከ በስንከ ወበላህይከ አርትዕ ተሠራህ ወንገሥ በእንተ ጽድቅ ወርትዕ ወየዋሃት።

፴፰. አብርሃምም እንደ እንግዳ ተቀበለው እግዚአብሔርም እንደሆነ አመነ፣ ይኸውም በእግዚአብሔር ሠራዊት ላይ አለቃ የሆነ የነዌ ልጅ ኢያሱ ያየው ነው።

፴፱. ዳግመኛም በጦር መሣርያ የጸና ነበር፣ በኢያሪኮም የረዳው ከዚህም በኋላ ኢያሱ ባርያ ለጌታው እንደ ሚሰግድ ሰገደለት።

፵. ሁለተኛም ነቢዩ ሳሙኤል የእግዚአብሔር መሲሕ ክርስቶስ እንደ ሆነ ያመለከተው ይህ ነው፣ ዳግመኛም ካህናትና ነገሥታት መሲሕ ነው ይሉታል።

፵፩. ዳግመኛም ዳዊት ያመለከተው አውቆት ነው፤ በፍርሃትም እንደ ወዳጅ ምስጋና እንዲህ አለ፣ ልቡናየ በጎ ነገርን አውጥቶ ተናገረ፣ ግብሬንም ለንጉሥ እነግራለሁ፣ አንደበቴም እንደ አማረ ጸሓፊ ቀለም ይጽፋል፣ መልኩም ከሰው ልጅነት ይልቅ ያምራል።

፵፪. ከከንፈሮችህ ባለሟልነት ፈሰሰ፣ ስለዚህም እግዚአብሔር ለዘለዓለሙ መረቀህ።

፵፫. ኃይለኛ ሆይ በደም ግባትህና በመልክህ ላህይ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ፣ ስለ ጽድቅና ስለ ቅንነት ስለ የዋህነትም ተከናውነህ ንገሥ።

---

15. ዘፍ. ፲፭ ፡ ፩-፲፯
16. ኢያ. ፭ ፡ ፲፫-፲፭
17. ፩ኛ ሳሙ. ፲፪ ፡ ፭

፴፰፤ወይመርሐክ ስብሐተ የማንክ፣ አሕዛክ ስሑል ኃያል፣ አሕዛብ ይወድቁ ታሕቴክ፤ ውስተ ልቦሙ ለጸላእተ ንጉሥ::

፴፱፤ መንበርክ እግዚኦ ለዓለመ ዓለም በትረ ጽድቅ ወበትረ መንግሥትክ፤ አፍቀርክ ጽድቀ ወፀመጣ ጸላእክ::

፵፤ በእንተዝ ቀብዐክ እግዚአብሔር አምላክክ ቅብዐ ትፍሥሕት እም እለ ከማክ[፲፯]::

፵፩፤ወበእንተዝ ይቤ ሰሎሞን እግዚአብሔር ፈጠረኒ ቀዳሜ ፍናቱ ለምግባሩ እምቅድመ ዓለም ሣረረኒ መቅድመ ዘኢንበለ ምድረ ይሜርር ወዘእንበለ ቀላያተ ይግበር ወዘእንበለ ይፃኡ አንቅዕተ ማያት::

፵፪፤ወዘእንበለ አድባር ይጠዐጥዐ እምቅድመ ኩሉ አውግር ወለደኒ[፲፱] ::

፵፫፤ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ትወጽእ በትር እምሥርወ ዕሤይ ወየዐርግ ጽጌ እምጕንዱ ወይሠየም መኰንን አሕዛብ[፳]::

[፲፯] መዝ ፵፬ : ፯- ፰
[፲፰] ምሳ. ፰. ፳፪. ፳፫
[፲፱] ኢሳ. ፲፩. ፩. ፲

፴፰፤የቀኝህ ጌትነትም ይመራሃል፣ ኃያል ሆይ ጦሮችህ የተሳሉ ናቸው፣ አሕዛብ በበታችህ ይወድቃሉ፣ በንጉሥ ጠላቶች ልብ ውስጥ ::

፴፱፤አቤቱ ዙፋንህ ለዘለዓለም ነው፣የመንግሥትህ ሥልጣን የእውነት ሥልጣን ነውና፣ እውነትን ወደድህ ፣ሐሰትን ግን ጠላህ::

፵፤ስለዚህም እግዚአብሔር አምላክ እንዳንተ ያሉት ምእመናን ከሚቀበሉት ልጅነት የበለጠ ደስ የሚያሰኝ ተዋሕዶን አዋሐደህ::

፵፩፤ስለዚህም ነገር ሰሎሞን እንዲህ አለ፣ እግዚአብሔር ለሥራ መንገድ መጀመሪያ አደረገኝ ፣ ከዓለም አስቀድሞ ምድርን ሳይ ፈጥር ሠራኝ፣ ጥልቆችንም ሳይሠራ የውሀዎች ምንጮችም ሳይወጡ ከዓለሙ ሁሉ አስቀድሞ ሠራኝ ::

፵፪፤ተራሮች ሳይከናወኑ ከኮረብቶችም አስቀድሞ ወለደኝ፤

፵፫፤ ዳግመኛም ነቢዩ ኢሳይያስ «ከሥር ከሆሄይ ሥር ትወጣለች፣ ፍሬም ከግንዱ ይወጣል፣ የአሕዛብ ገዥም ሆኖ ይሾማል»አለ::

፶፬፤ ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን ጥበብ ሐነጸት ላቲ ቤተ[፲፱] ::

፶፭፤ወዓዲ ይቤ ዘካርያስ ተፈ ሥሒ ፈድፋደ ወለተ ጽዮን ወስብኪ ወለተ ኢየሩሳሌም ናሁ ይመጽእ ንጉሥኪ ጻድቅ ወመድ ኀን ወየዋህ ውእቱ ወይጼዐን ዲበ አድግ ወዲበ ዕዋለ አድግ[፳]::

፶፮፤ ወዓዲ ይቤ ዳንኤል ውእቱ ወልደ እጓለ እመሕያው በጽሐ እስከ ብሉየ መዋዕል[፳፩] ::

፶፯፤ ውእቱኬ እምደብር ዘወረደ ዕብን ዘእንበለ እድ[፳፪] ወንሕነኒ ዝኬኑ ወንአምነክ ለክሙ ከመ ውእቱ ቃለ እግዚአብሔር ህልው እምቅድመ ዓለም::

፶፰፤ወዓዲ ዕሩይ ውእቱ ምስ ሌሁ በኵሉ ግብር እመኑ ቦቱ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓ ለም::

፶፱፤ወእመሰ ኢአመንክሞሰ ትረ ክቡ ኵነኔ ወዘሰ ኢየአምን በወ ልድ ኢይሬእያ ለሕይወት ዘለዓ ለም ወመቅሠፍተ እግዚአብሔር ይነብር ላዕሌሁ::

፷፤ሁለተኛም ሰሎሞን ጥበብ ለራሷ ቤትን ሠራች አለ ::

፷፩፤ዳግመኛም ዘካርያስ የጽዮን ልጅ ሆይ! እጅግ ደስ ይበልሽ፤ የኢየሩሳሌምም ልጅ አዋጅን ንገሪ፤እውነተኛ የሚያድን ኃዳጌ በቀል በአህያ ላይና በውርንጫ ዋም ላይ ተቀምጦ ንጉሥሽ ይመጣል አለ ::

፷፪፤ዳግመኛም ዳንኤል የሰው ልጅ እርሱ ከዘመን አስቀድሞ የነበረ ዘመንን አሳልፎ የሚኖር ከመሆን ደረሰ አለ ::

፷፫፤ይኸውም የሰው እጅ ሳይፈነቅለው ከተራራ የወረደ ደንጊያ ነው እኛም ከዓለም አስ ቀድሞ የነበረ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ ለናንተ እንነግ ራለን እናስተምራለን ::

፷፬፤ ዳግመኛም ከርሱ ጋራ በሥ ራው ሁሉ የተካከለ ነው፤ የዘለዓ ለም ሕይወትን ታገኙ ዘንድ እመ ኑበት::

፷፭፤ባታምኑበት ግን የዘለዓለም ቅጣትን ታገኛላችሁ፤ በወልድ የማያምን ግን የዘለዓለም ሕይወ ትን አያያትም፤የእግዚአብሔርም መቅሰፍት በርሱ ላይ ይኖራል::

፲፱ ምሳ. ፱. ፩
፳ ዘካር፡ ፱- ፱
፳፩ ዳን. ፯ - ፲፫
፳፪ ዳን . ፪. ፴፬ ፡ ፵፭

፮፤ወእምድኅረ በዓለ ሃምሳ ግበሩ በዓለ ስቡዐ ዕለተ ወእምዝ ጹሙ እስመ መፍትው ለነ ንትፈሣሕ ወንትሐሠይ እስመ ከፈለነ ንን ሣእ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ::

፯፩፤ሙሴሰ ወኤልያስ ጾሙ ፵ ዕለተ፤ ወዳንኤልኒ ጸመ ፫ ሰንበ ታተ ወኢበልዐ እክለ ለፍትውቱ ሥጋኒ ወወይን ኢቦአ ወስተ አፉሁ[፴፫]::

፯፪፤ወብፅዕት ሐና ሶበ ለአለቶ ለእግዚአብሔር ይጸግዋ ወልደ፤ ሳሙኤልሃ ትቤ ወይነ ኢስተይኩ ለስኪር አላ ዳዕሙ ጸንዐ ልብየ በእግዚአብሔር[፴፬] ::

፯፫፤ወሰብአ ነነዌ ጸሙ ፫ መዓ ልተ ወ፫ ሌሊተ[፴፭] ::

፯፬፤መርዶክዮስ ወአስቴር በጾም ድኅኑ ወዮዲት በጾም ድኅነት እምሆሎፎርኒስ ዕልው[፴፮] ::

፯፭፤ዳዊትኒ ይቤ ደክመ ብረክየ በጾም ወስሕከ ሥጋየ በኀጢአ ቅብዕ[፴፯] ::

፯፮፤ ወአንትሙኒ ጹሙ ወስአሉ ኀቤሁ ሥርየተ ኃጢአት::

፯፯፤ ወዓዲ ጹሙ ረቡዐ ወዓርበ እዝ ትመጸውቱ ለነዳያን፤ ወአክብሩ ሰንበታተ ተጋቢአክሙ በፍሥሓ ወበሐሤት ውስተ ቤተ ክርስቲ ያን::

፯፰፤ከበዓለ ሃምሳም በኋላ ሰባት ቀን በዓልን አድርጉ፤ ከዚህም ጹሙ፤ ለኛ ፈጽመን ደስ ይለን ዘንድ ይገባናልና፤ የመንፈስ ቅዱስ ሀብትን እንቀበል ዘንድ አድሎና ልና::

፯፱፤ሙሴና ኤልያስም ፵ቀን ጾሙ፤ ዳንኤልም ሦስት ሱባዔ ጸመ፤ ለፍላጎቱም እህል አልበ ላም፤ሥጋና ወይንም በአፉ አል ገባም ::

፹፤ብፅዕት ሐናም ወንድ ልጅ ሳሙኤልን ይሰጣት ዘንድ እግ ዚአብሔርን በለመነችው ጊዜ ወይ ንን ለመስከር አልጠጣሁም ልቡ ናዬ በእግዚአብሔር ጸና እንጂ አለች::

፹፩፤የነነዌ ሰዎችም ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ጾሙ ::

፹፪፤መርዶክዮስና አስቴርም በጾም ዳኑ፤ ዮዲትም በጾም ከወንጀለኛ ሆሎፎርኒስ እጅ ዳነች::

፹፫፤ ዳዊትም ጉልበቶቼ በጾም ደክሙ ሥጋየም ቅቤን በማጣት ሻከረ አለ ::

፹፬፤እናንተም ጹሙ የኀጢአትንም ሥርየት ከርሱ ዘንድ ለምኑ ::

፹፭፤ዳግመኛም ለነዳያን እየመጸ ወታችሁ ረቡዕንና ዓርብን ጹሙ፤ በቤተ ክርስቲያንም ተሰብስባችሁ በደስታና በሐሤት ሰንበቶችን አክ ብሩ::

፴፫ . ዘመ.፴፱ : ፴፮፤ ዳን.፲- ፪፫
፴፬ . ፩ ሳሙ.፪. ፩
፴፭. ዮና. ፫-፬
፴፮ አስ. ፭. ፴፭ ፵፪
፴፯. መዝ. ፻፰- ፴፱

፳፯፤ወባዕዳነስ ሰንበታተ ኢት ጹሙ ዘእንበለ አሐቲ ዕለት መሐትወ ፋሲካ ::

፳፱፤ወእመሰቦ ዘይጸውም በሰን በተ ክርስቲያን እንተ ይእቲ ትን ሣኤሁ ቅድስት ወጸንጠቀስጤ እስከ በዓለ ፶ ወእለሰ ይንብሩ ከመዝ ወይላህዉ በበዓላተ እግዚ አብሔር አልቦሙ ሥርየተ ኃጢ አቶሙ::

፴፤ ወአንትሙሰ ግበሩ በዓለ መንፈሳዊተ ወግሙራ ኢትረ ስዩ ኀዘነ ውስቴቶን::

አንቀጽ ፴ወ፩

በእንተ ፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን ኤጲስ ቆጶሳት::

፩፤ቅድመ ተዐቀቡ እምፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን ተገንሡ እምፍኖቶሙ ለርኩሳን ወረኀቁ እምኔሆሙ እስመ ዘይቀርብ ኀቤ ሆሙ ይውሂ በእሳት በላዒ::

፪፤ ኢትሚጡ እንከ ልበክሙ ኀቤሆሙ ወኢትትፈለጡ በበይ ናቲክሙ በአመክንዮ ኦሪአ ሚመት::

፫፤ወእመሰቦ ዘይቀርብ ኀቤሆሙ ወይገብር ምግባሮሙ ይረክብ ኵነኔ ዘለዓለም::

፬፤ለዳታን ወአቤሮን እለ ተቃረ ንዎ ለሙሴ አብቀወት ምድር ወውኀጠቶሙ ወከማሁ ለደቂቀ ቆሬ ፪፻፶ወ፯ እለ ተቃረንዎ ለአ ሮን በልዓቶሙ እሳት፩

፩. ዘኍል ፲፮ - ፴፫

፭፤የፋሲካ ዋዜማ ከምትሆን ከአንዲት ቀን በቀር ሌሎች ሰን በታትን ግን አትጹሙ ::

፮፤ ቅድስት ትንሣኤው በተደ ረገባት በክርስቲያን ሰንበት እና በጰራቅሊጦስ እስከ በዓለ ሃምሳ የሚጸም ቢኖር፣ እንዲህ ለሚያ ደርጉና በእግዚአብሔር በዓላት ቀን ለሚያዝኑ፣ ለኃጢአታቸው ስርየት የላቸውም::

፯፤እናንተ ግን መንፈሳዊ በዓ ልን አድርጉ፣ በነዚህም ውስጥ ፈጽማችሁ ኃዘንን አታድርጉ ::

ሠላሳ አንደኛው አንቀጽ

ከዳተኞችንና የመናፍቃን ኤጲስ ቆጶሳትን ስለመለየት ይናገራል።

፩፤አስቀድማችሁ ከከዳተኞችና ከመ ናፍቃን ስለ መለየት ተጠበቁ፣ ከርኩሳን መንገድ ተለዩ፣ ከእነ ርሱም ራቁ፣ ወደ እነርሱ የሚቀ ርብ በሚባላ እሳት ይቃጠላል ::

፪፤ እንግዲህ ልባችሁን ወደእነ ርሱ አትመልሱ፣ ሹመትን በመ ሻት ምክንያትም እርስ በርሳ ችሁ አትለያዩ::

፫፤ወደ እነርሱ የሚቀርብ ሥራ ቸውንም የሚሠራ ቢኖር የዘለ ዓለም ቅጣት ፍርድን ያገኛል

፬፤ ሙሴን የተቃወሙትን ዳታ ንንና አቤሮንን ምድር ተከፍታ ዋጠቻቸው፤ እንዲሁም አሮ ንን የተቃወሙትን ሁለት መቶ ሃምሳውን የቆሬን ልጆች እሳት በላቻቸው፤የሙሴ እጎት

ወለማርያም እኅተ ሙሴ ሰበ ተዛለፈት ወአውጽዕዋ እምትዕይ ንት ሰቡዕ ዕለተ እመትቤ እፎ ተዓደወ ሙሴ ወአውሰበ ብእሲተ ነኪርተ[፪]::

፩፤ወዓዲ ያዝያን ንጉሠ ይሁዳ አመ ገብረ ግብረ ክህነት ወአዕረገ ዕጣነ ዘኢክነ መፍትው ለገቢር፤ እለ አልዓዛር ካህን ወ፫ ካህናት እለ ምስሌሁ ዘለፍዎ ወዐበየ ሰሚዐ ቃሎሙ ወአስተርአየ ውስተ ገጹ ለምጽ እስመ ተምዖ እግዚአብ ሔር[፫]::

፪፤ወእመሰ ነገሥት እምከመ ተዐ ደዉ ይረክቡ ኵነኔ እፎኬ ፈድፋደ ባዕዳን እለ ይትዐደዉ ላዕለ ካህ ናት እስመ ክህነት ተዐቢ እመን ግሥት::

፫፤ካህናትሰ ይቀንዩ ነፍሳተ ወነገ ሥትኒ ይኬንኑ ሥጋ በመጥባሕት::

፬፤ወእለሰ ይትዐደዉ ላዕለ ካህናት ይትኬነኑ ዐቢየ ኵነኔ እምእለ ይትዐደዉ ላዕለ ነገሥት::

፭፤ወባሕቱ አልቦ ዘይክል ድኂነ እምኵነኔ ክልኤሆሙ::

ማርያም ሙሴ እንዴት ተላለፈ ባዕድ ሴትንስ እንዴት አገባ ብላ ባሸሚጠጠች ጊዜ ሰባት ቀን ከስ ተማ አስወጡአት ::

፩፤ዳግመኛም የይሁዳ ንጉሥ ያዝያን ሊያደርገው የማይገባ ውን የክህነትን ሥራ በሠራና ዕጣን ባሳረገ ጊዜ ካህኑ አል ዓዛርና ከእርሱ ጋር የነበሩ ሰማ ንያ ካህናት መከሩት፤ ቃላቸ ውን መስማትንም እንቢ አለ፤ በፊቱም ለምጽ ወጣበት፤ እግዚ አብሔር ተቆጥቶታልና::

፪፤ነገሥታት ሊደፋፈሩ ቅጣትን የሚያገኙ ከሆነ፤ በካህናት ላይ የሚደፋፈሩ ሌሎችማ እንዴታ ክህነት ከመንግሥት ትበልጣለ ችና::

፫፤ካህናት ነፍሳትን ይገዛሉ፤ ነገ ሥታት ግን ሥጋን በሾተል ይቀ ጣሉና::

፬፤ በካህናት ላይ የሚደፋፈሩ ሰዎች ግን በነገሥት ላይ ከሚ ደፋፈሩ ሰዎች ይልቅ ታላቅ ቅጣትን ይቀጣሉ ::

፭፤ ነገር ግን ከሁለቱም የቅጣት ፍርድ መዳንን የሚችል የለም::

፪ ዘኍ ፲፪ - ፲፭
፫. ፪ኛ ዜና ፳፮ : ፲፯-፳፪

፲፤ወዓዲ ይቤ በእንተ አቤሴሎም ወደቂቀ ቆሬ ወዳታን ወባዕዳንሂ እለ ይትዓደዉ ክህነተ ኢያድኅኑ ርእሶሙ እምኮነኔ እስመ እሉ ተንሥኡ ላዕለ ዳዊት በእንተ መንግሥት።

፲፩፤ወካዕበ ተቃረንዎ ለሙሴ በአፍቅሮ ክዊነ መኰንን ወአቤሴሎም ረሰየ አባሁ መኰንነ ዐመፃ ።

፲፪፤ወካዕበ ይቤ በእንተ ዳታን ወአቢሮን ወአውሥእም ወደቤልዎ ለሙሴ ኢአከለክኑ ዘአውጻእከነ እምብሔረ ግብፅ እምድር እንተ ታውኅዝ ሀሊበ ወመዓረ ወመላህከ አዕይንቲነ ወኮንከ መኰንነ ላዕሌነ[ፀ] ።

፲፫፤ ወእምዝ ተጋብኡ ብዙኃን ወንብሩ ላዕሌሁ ።

፲፬፤ ወከማሁ ደቂቀ ቆሬኒ ይቤሉ ለሙሴኑ ለባሕቲቱ፤ወለአሮን ሊቀ ካህናት ተናገሮሙ እግዚአብሔር ወበንበ ደቂቀ እስራኤልሰ አልቦኑ ንጹሕ ዘእንበለ አሮን ባሕቲቱ።

፲፭፤ወበእንተዝ ዐ ዘይቤሉ ለሙሴ መኑ ሜመከ መልአከ ወመኰንነ ላዕሌነ[ፁ]፤

፲፮፤ስለ አቤሴሎም፤ ስለ ቆሬ ልጆችና ስለ ዳታን ክህነትንም ስለሚደፋፈሩ ስለ ሌሎችም እን ዲህ አለ፤ ራሳቸውን ከቅጣት አያድኑም፤ እነዚህ ስለ መንግሥት በዳዊት ላይ ተነሥተዋልና።

፲፯፤ሁለተኛም ፊሪጅ መሆንን በመውደድ ሙሴን ተቃወሙት፤ አቤሴሎምም አባቱን የዓመፃ ገዥ አደረገው ።

፲፰፤ዳግመኛም ስለ ዳታንና አቤሮን እንዲህ አለ፤ ሙሴን ወተትና ማርን ከምታፈስስ ከግብፅ ምድር ያወጣኸን ዐይኖቻችንንም ማውጣትህ በእኛም ላይ አለቃ መሆንህ አልበቃህምን ብለው መለሱለት»

፲፱፤ከዚህ በኋላ ብዙዎች ሰዎች ተሰብስበው በርሱ ላይ ተባበሩ።

፳፤እንዲሁም የቆሬ ልጆች እግዚአብሔር ሙሴን ብቻውንና የካህናቱን አለቃ አሮንን ተናገራቸውን በእስራኤል ልጆች ዘንድስ ከአሮን ብቻ በቀር ንጹሕ የለምን አሉ ።

፳፩፤ስለዚህም ሙሴን በእኛ ላይ አለቃና ገዥ አድርጎ ማን ሾመህ ያሉ አሉ።

ፀ ዘጎ ፲፮ ፡ ፲፫ - ፲፯
ፁ ዘጎል ፲፮ ፡ ፲፫ ፡ዘጎል ፲፪.፪

፲፮፤ ወእምዝ ተንሥኡ ላዕለ ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ወምእመን ዘገብረ ኵሎ ተአምራተ፤ ወፈጸመ ኵሎ መንክራተ፤ ወአውረደ ላዕለ ሰብአ ግብጽ ብዙኀ መቅሠፍት፤ ሰጠቀ ማየ ወአቀመ ባሕረ ከመ ዐረፍት እምለፈ።

፲፯፤ ወአውፅአሙ ለሕዝብ እምህየ ከመ ዘየሐውር ውስተ የብስ ፤ ወተ ሰጥመ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወኵሉ ጎይሉ ውስተ ባሕር፤ ወአንቅዐ ኵሎሐ ወአውሐዘ ሎሙ ማየ፤ ወወ ሀቦሙ መና እምሰማይ ወአዝነመ ላዕሌሆሙ ሥጋ ከመ መሬት፤ ወመርሖሙ መዓልተ በደመና ወኵሉ ሌሊተ በብርሃነ እሳት[፮]።

፲፰፤ ወዓዲ ወሀቦሙ ሕገ በአፉሁ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ ወፀ ጽላተ ዘዕብን እለ ጽሑፍ ውስቴ ቶን ዐሥሩ ቃላት በአፃብዒሁ ለእግዚአብሔር ወተናገሮ እግዚአ ብሔር ገጸ በገጽ ከመ ይትናገር ብእሲ ምስለ ዐርኩ[፯] ።

፲፱፤ ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር ሰውና ታማኝ በሆነ፣ ታምራ ቱን ሁሉ በአደረገ፣ ድንቅ ሥራ ዎችንም ሁሉ በፈጸመ፣ በግብፅ ሰዎችም ላይ ብዙ መቅሠፍትን ባወረደ፣ ውሀንም ከፍሎ በወ ዲያና በወዲህ እንደ ግድግዳ ባቆመ በሙሴ ላይ ተነሡ።

፳፤ ሕዝቡን ከዚያ በደረቅ እንደ ሚሄድ አወጣቸው፣ ፈርዖንም ከሠራዊቱና ከኃያላኑ ሁሉ ጋራ በባሕሩ ውስጥ ተሰጠመ፣ ጭን ጫውንም ሠንጥቆ ውሀን አፈሰ ሰላቸው፣ መናንም ከሰማይ ሰጣ ቸው፣ ሥጋንም በላያቸው እንደ መሬት አዘነመ፣ ቀን በደመና ሌሊቱንም በእሳት ብርሃን መራ ቸው ።

፳፩፤ ዳግመኛም ሁሉን በፈጠረ እግዚአብሔር ቃል ሕግንና በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፉ ዐሥሩ ቃላት በውስጣቸው የተጻ ፉባቸው ሁለቱን የደንጊያ ጽላ ቶች ሰጣቸው፣ እግዚአብሔ ርም ሰው ከወዳጁ ጋራ እንደ ሚነጋገር ፊት ለፊት ተነጋ ገረው።

፮ ዘፀ. ፲፫ ፲፫-፲፰፤

፯. ዘፀአ ፴፪.፲፩

፲፱፤ወበእንቲአሁ ይቤ ኢይትነሣእ ነቢይ በከመ ሙሴ [፳] ::

፳፤ ወላዕለ ዝንቱ ብእሲ ተንሥኡ ላዕሌሁ ደቂቀ ቆሬ ወሮቤል ወገ ርም በዕብን እንዘ ይጼሊ[፱]::

፳፩፤ወውእቱሰ ይብል ኢትነጽር ዲበ መሥዋዕቶሙ ወቍርባኖሙ ወውጎጠቶሙ ምድር ወእምዝ አስ ተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር::

፳፪፤ወቦ እለ በልዐቶሙ እሳቅ ወከማሁ ለእለ የንሥሡ ሚመተ በዐመፃ ውጎጠቶሙ ምድር ምስለ ተዓይኒሆሙ ወሰሉ ንዋዮሙ ወረዱ ውስተ ሲኦል ሕያዋኒሆሙ[፲]::

፳፫፤ ወእመሰ ለእሉ ፈደዮሙ እግ ዚአብሔር ኮነኔ መቅሠፍት እፎኬ ላዕለ እለ ይተልዉ ፍኖቶሙ ለዕል ዋን ወመናፍቃን ወይፀርፉ ላዕለ ፍጥረተ ግብሩ::

፳፬፤ወአንትሙኒ አ አኃው ስምዑ ቃለ ተግሣጸ መጻሕፍት ወተዐ ቀቡ እምፍልጠተ አእምሮ ወኢ ይኩን ሕፀፀ ሃይማኖትክሙ ::

፲፱፤ ስለ እርሱም እንዲህ አለ፤ እንደ ሙሴ ያለ ነቢይ አይነ ሣም::

፳፤በዚህ ሰው ላይ የቆሬና የሮ ቤል ልጆች ተነሥተው እየጸለየ ላለ በደንጋይ ደበደቡት ::

፳፩፤እርሱም አለ፤ መሥዋዕታቸውን ቍርባናቸውን አትቀበል፤ ምድ ርም ዋጠቻቸው፤ ከዚህም በኋላ የእግዚአብሔር ክብር ተገለጠ ::

፳፪፤እሳት የበላቻቸው አሉ፤ እን ዲሁም ሹመትን በዐመፅ ሲፈ ልጉ ከገንዘባቸው ሁሉና ከስተ ሞቻቸው ጋራ ምድር የዋጠቻ ቸው በሕይወታቸውም ሳሉ ወደ ሲኦል የወረዱ አሉ ::

፳፫፤እግዚአብሔር ለነዚህ የመቅ ሠፍት ፍርድን ከሰፈላቸው የስ ሐዲዎችንና የመናፍቃንን መን ገድ በሚከተሉ ላይና የእጁን ፍጥረት በሚፀርፉ (በሚሰድቡ) ላይማ እንዴት ይሆን?

፳፬፤ወንድሞች ሆይ፤ እናንተም የመጻሕፍትን ምክር ስሙ ከዕ ውቀት ከመለየትም ተጠበቁ፤ ሃይማኖታችሁም ጉዶሎ አይ ሁን ::

፳ ዘዳግ ፲፰፡ ፲፱
፱ ዘጎ ፲፱ : ፲
፲ ዘጎ ፲፯ : ፴፩

፳፭፤ወኢትጎሥሡ ነሚአ ሚመት በጎበ ዕልዋን ወመናፍቃን እለ ያማስንዎሙ ለሕዝብ።

፳፮፤ረጎቁ እምዕልወቶሙ ወኢ ትትአረክዎሙ እስመ ይቤ እግዚ አብሔር ተገጎሡ እምእለ ይገብሩ ከመዝ ከመ ኢትትጎጕሉ ምስ ሌሆሙ[፲፩]።

፳፯፤መፍትው ተፈልጦ እምእለ ይፀ ርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር እስመ ነቢር ምስለ ዕልዋን ወመናፍቃን ያርጎቅ እምእግዚአብሔር ወእሙ ንቱ እለ ይትቃረኑ ምስሌሁ ።

፳፰፤ ወበእንተ እስዮሙ ረሡሰት ምድር በስመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ርጎቁ ዝንቱ ሕዝብ እኩይ እምእግዚአብሔር ሕያው ።

፳፱፤ወካዕበ ይቤ ጎደጉ ቤትየ ወር ስትየ ወሜጥኩ ገጽየ እምኔሆሙ።

፴፤ ወካዕበ ይቤ ለዐፀደ ወይንየ ኢይክርይዋ ወኢይገምድዋ ወኢያ ስተናጽሕዋ አላ ዳዕሙ ይበቍል ውስቴታ ሦክ ወእሜክላ ወኢይ ኤዝዝ እንከ ዲቤሃ ደመና ከመ ይዝንም ዝናም ወትከውን በድው[፲፪]

፴፩፤እስመ እግዚአብሔር ጎደጎሙ ለዝንቱ ሕዝብ ከመ ጽላሎተ ሐይ መት ማዕከለ ዐጸደ ወይን ወከመ ዐቃቤ ዳስ ወከመ ሀገር ምዝብርት[፲፫]።

፲፩ ዘጕ ፲፯ : ፳፫
፲፪. ኢሳ. ፭ . ፮
፲፫ ኢሳ . ፩ . ፰

፳፭፤ሕዝብን በሚያጠፏቸው በመ ናፍቃንና በወንጀለኞችም ዘንድ ሹመት መቀበልን አትፈልጉ።

፳፮፤ ከወንጀልኝነታቸው ራቁ፤ ጓደኞችም አትሁኗቸው፤ እግዚ አብሔር ከእነርሱ ጋራ እንዳት ጠፉ እንዲህ ከሚያደርጉ ሰዎች ተለዩ ብሏልና።

፳፯፤ በእግዚአብሔር ስም ላይ ከሚሳደቡ ሰዎች መለየት አገ ባብ ነው፤ ከክሐዲዎችና ከመና ፍቃን ጋራ መኖር ከእግዚአብ ሔር ያርቃልና እነዚህም ከርሱ ጋራ የሚከራከሩ ናቸው ።

፳፰፤ ስለ ክፋታቸውም ምድር ረከሰች፤ ነቢዩ ኤርምያስ ይህ ክፉ ሕዝብ ከሕያው እግዚአብ ሔር ራቁ እንዳለ ።

፳፱፤ሁለተኛም አለ፤ ቤቴንና ርስ ቴን ተውሁ፤ ፊቴንም ከእነርሱ መለስሁ።

፴፤ዳግመኛም አለ፤ የወይን ቦታ ዬን አይቆፍሯትም፤ አይቆርጧት ምም አያፀዷትም፤ነገር ግን በው ስጧ እሾህና አሜክላ ይበቅላል፤ እንግዲህም ዝናም ይዘንም ዘንድ ደመናን በእርሷ ላይ አላዝም ምድረ በዳም ትሆናለች።

፴፩፤እግዚአብሔር እሊህን ሕዝብ በወይንቦታ መካከል እንዳለ የድ ንኳን ጥላ እንደ ወይን ጠባቂ ዳስ እንደ ፈረሰችም ከተማ ትቷ ቸዋልና።

፴፪፤ ወአሴስል እምኔሆሙ መን ፈስ ቅዱስ መንፈስ ትንቢት።

፴፫፤ ወለዛቲስ ቤተ ክርስቲያን መልዓ አሎቴተ መንፈሳዊተ ከመ ፈለገ ግብጽ ዘበመዋዕለ ክረምት ወአልዓላ ከመ ቤት ዲበ ርእሰ ደብር ጥሉል[፲፩]።

፴፬፤ ደብር ርጉዕ ወደብር ጥሉል ደብር ዘሠምሮ የኀድር እግዚአብሔር ውስቴቱ ወይኅብር ለዓ ለም[፲፪]።

፴፭፤ ወካዕበ ይቤ በኤርምያስ ነቢይ ምግባሩ ለልዑል ስቡሕ ወቅዱስ መካን ድልው ለነ[፲፫]።

፴፮፤ ወዓዲ ይቤ በኢሳይያስ በውእቱ መዋዕል ያስተርኢ ደብረ እግዚአብሔር ዲበ አርእስተ አድባር ነዋኃት ወቤተ እግዚአብሔር ላዕለ ማዕዘንት ወይትሌዓል ፈድፋደ መልዕልተ አውግር[፲፬]።

፴፯፤ ወበእንተዝ ኀደጎሙ እግዚአብሔር ለሕዝበ አይሁድ ወረሰየ ምኵራቦሙ በድወ ወሠጠጠ መንጦ ላዕቶሙ ወነሥአ መንፈስ ቅዱሰ እምኔሆሙ በከመ ጽሑፍ ናሁ ይት ኀደግ ለክሙ ቤትክሙ በድው[፲፭] ።

፴፰፤ ትንቢትን የሚያናግር መን ፈስ ቅዱስንም ከእነርሱ አርቃ ለሁ አለ።

፴፱፤ ይህችን ቤተ ክርስቲያን ግን በክረምት ወራት እንደሚ ሆን እንደ ግብጽ ፈሳሽ መን ፈሳዊ ምስጋናን መላት በለመለመ በተራራ ራስ ላይ እንዳለ ቤትም ከፍ ከፍ አደረ ጋት።

፵፤ የማይናወጽ የለመለመ ተራራ እግዚአብሔር የወደደው በውስጡም እግዚአብሔር አድ ሮበት ለዘለዓለሙ ይኖራል።

፵፩፤ ዳግመኛም ነቢይ ኤርምያስ የልዑል እግዚአብሔር መቀመ ጫው የተመሰገነ ክቡር ንጹሕ ቦታ ለኛ የተዘጋጀ ነው አለ ።

፵፪፤ ዳግመኛም በኢሳይያስ እን ዲህ አለ «በዚያ ወራት የእግዚ አብሔር ተራራ በረጃጅም ተራ ሮች ራሶች ላይ፤ የእግዚአ ብሔርም ቤት በማዕዘናት ላይ ይታያል፤ በኮረብቶችም ላይ ፈጽሞ ከፍ ከፍ ይላል።››

፵፫፤ ስለዚህም እግዚአብሔር የአ ይሁድ ወገኖችን ተዋቸው፤ ምኵ ራባቸውንም ምድረ በዳ አደረገ፤ መጋረጃቸውንም ቀደደ፤ ቤታ ችሁ እነሆ ምድረ በዳን ይሆናል ተብሎ እንደ ተጻፈ መንፈስ ቅዱስን ከነርሱ አራቀ ።

፲፩ ሲራክ ፲፬ ፡ ፳፫
፲፪. መዝ. ፷፯. ፲፮
፲፫ ኤርም ፲፯. ፲፪
፲፬ ኢሳ ፪. ፪
፲፭. ማቴ. ፳፫. ፴፰

፴፯፤ ለክሙሰ ሕዝበ ክርስቲያን ተውህበ ለክሙ አኰቴተ መንፈስ ቅዱስ በከመ ጸሐፍ በኢዩኤል ነቢይ እሠውጥ መንፈስየ ዲበ ኵሉ ዘሥጋ ወይትኔበዩ ደቂቅ ክሙ ወአዋልዲክሙ ወመራዙቲክሙ ራእየ ይሬእዩ ወሊቃውንቲክሙ ሕልመ የሐልሙ[፲፱]። እስመ ኀይለ ጥበብ ወአእምሮ አሰሰለ እግዚአ ብሔር እምአይሁድ ወወሀበክሙ ለክሙ።

፴፰፤ ወበእንተዝ ቀንአ ዲያብሎስ ላዕለ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእ ግዚአብሔር ወአምጽአ ላዕሌክሙ ፍርሀተ ወረዓደ ሕማመ ወምንዳቤ ወኵሉ ፅርፈተ።

፴፱፤ ወፍልጠትሰ እምኀበ ዕልዋን እስመ ሰይጣን ቀነዮሙ ለሕዝበ አይሁድ ከመ ይቅትሉ ክርስቶ ስሃ።

፵፤ ወአንትሙሰ ጸላዕክምዎሙ ወመነንክሙ እከየ ምግባሮሙ ወበ እንተዝ አምጽአ ላዕሌክሙ መን ሱተ ወጽልአ በከመ ገብረ ላዕለ ጻድቅ ኢዮብ[፳]።

፵፩፤ ወበከመ ተቃረኖ ለኢያሱ ወልደ ኢዮሴዴቅ[፳፩]። ወለነኒ ብዙኀ ጊዜ ያተ ይፈቀድ ሰይጣን የሐንፍጸነ ከመ ዐለንስ ወከመ ያድክም ሃይማኖተነ[፳፪]።

፵፪፤ የክርስቲያን ወኖች ሆይ! ለእ ናንተ ግን የመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ተሰጣችሁ፤ በነቢዩ ኢዩኤል መን ፈሴን በሥጋዊ ሁሉ ላይ አሳድ ራለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆ ቻችሁም ትንቢትን ይናገራሉ፤ ጉልማሶቻችሁም ራዕይን ያያሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያል ማሉ፤ ተብሎ እንደ ተጻፈ እግዚ አብሔር ጥበብንና ዕውቀትን ከአይሁድ አርቆ ለእናንተ ሰጥቶአ ችኋልና ::

፵፫፤ስለዚህም ዲያብሎስ በተቀደ ሰች የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲ ያን ላይ ቀና በእናንተም ላይ ፍር ሃትንና እንቅጥቅጥን፣ ሕማምንና ጭንቅን፣ ጽርፈትንም ሁሉ አመ ጣባችሁ ::

፵፬፤ከወንጀለኞች መለየትም ይህ ነው፤ሰይጣን የአይሁድን ሕዝብ ክርስቶስን ይገድሉ ዘንድ ገዝቷ ቸዋልና።

፵፭፤እናንተ ግን ጠላችኋቸው፣ የሥራቸውንም ክፋት ናቃችሁ ስለዚህም በጻድቅ ኢዮብ ላይ እንዳደረገው ፈተናንና ጠብን በእናንተ ላይ አመጣ ::

፵፮፤ የኢዮሴዴቅ ልጅ ኢያሱ ንም እንደ ተቃረነው እኛንም ሰይጣን ብዙ ጊዜ እንደ አጃ ያንጠረጥረን፣ ሃይማኖታችንንም ያደ ክም ዘንድ ይወዳል ::

፲፱ ኢዩኤል.፪. ፳፰ ፤ የሐ ሥራ ፪. ፲፯
፳. ኢዮብ . ፪. ፯
፳፩. ዘካ፡ ፫..፩ . ፪
፳፪. ሉቃ ፳፪.. ፴፩

፴፫፤ ወባሕቱ እግዚእነ ይምህረነ ረገሞ ወገሠየ እንዘ ይብል ለያኅሥ ርከ እግዚአብሔር ዘአድንነነ ለእስ ራኤል እስመ ይቤ ቀዲሙ እንዘ ጉቡኣን አንትሙ ሰአልክዎ ለአብ በእንቲአክሙ ከመ ኢይድክም ሃይ ማኖትክሙ[፩፱] ::

፴፬፤ እስመ ኮነ ፍልጠት ወጋዕዝ እኩይ ማዕከለ ማኅበረ አይሁድ ወሰዱቃውያን እለ ኢየአምኑ ትን ሣኤ ሙታን ወፈሪሳውያን እለ ይብሉ ሶበ ተወልደ ብእሲ ይጽ ሐፍ ላዕሌሁ ኵሎ ዘይገብር ኀጢ አተ::

፴፭፤ወዘሂ ይከውን እሉኬ ኢየአምኑ ግብሮ ለእግዚአብሔር ላዕሌነ ወካ ዕበ ይብሉ ኢይትነሥኡ ሙታን በአሐቲ ሰዓት::

፴፮፤ወእሙንቱሰ ኢየአምኑ ትንሣኤ ወቦ ዕደው እለ ኢይጥዕሙ እክለ ዘእንበለ ያጥምቁ ኵሎ ጊዜ ዐራታተ ወኵሳኵሳተ ወአጽሕልተ ወጽዋዓተ ወምንባራተ የሐፅቡ ወያነጽሑ በማይ[፩፪]፤

፴፯፤ወቦ ካልኣን እለ ይሰመዩ ፍዮ ኒዮክን እለ ይኄልዩ ወይብሉ ከመ ወልደ እግዚአብሔር ብእሲ ውእቱ ወተወልደ በፍትወተ ሥጋ በሩካቤ ዮሴፍ ወማርያም እንዘ ንጹሓን እሙንቱ እምዘ ከመዝ ግብር::

፴፰፤ነገር ግን ጌታችን ያስተም ረናል፣ እኛን እስራኤልን ያዳነን እግዚአብሔር ያዋርድህ ይገሥ ጽህ ብሎ ረገመው ገሠፀውም፤ እናንተ ቀድሞ ተሰብስባችሁ ሳላ ችሁ ሃይማኖታችሁ እንዳይደ ክም ስለናንተ አብን ለመንኩት ብሏልና ::

፴፱፤በአይሁድ ማኅበር የሙታ ንን መነሣት በማያምኑ በሰዱቃ ውያንና ሰው በተወለደ ጊዜ የሚሠራው ኃጢአት ሁሉ የሚ ሆነውም በእርሱ ላይ ይጻፋል በሚሉ ፈሪሳውያን መካከል ክፉ ክፉ ክርክርና መለያየት ተደር ጓልና::

፵፫፤እሊህም በኛ ላይ የእግዚ አብሔርን ሥራ አያምኑም፤ ሁለተኛም ሙታን ባንዲት ሰዓት አይነሡም ይላሉ ::

፵፮፤እሊህ ግን የእርሱን ትን ሣኤ አያምኑም፤ ሁለጊዜ አልጋ ዎችንና ቍሳቁሶችን ሳያጠምቁ የፃሕሎችንና ጽዋዎችን መቀመ ጫዎችንም ሳያጠምቁ በውሃ ሳያ ጥቡና ሳያጠሩ እህልን የማይቀ ምሱ አሉ::

፵፯፤ እንደዚህ ካለ ሥራ ንጹ ሐን ሲሆኑ የእግዚአብሔር አብ ልጅ ወልድ በማርያምና በዮሴፍ ሩካቤ በሥጋ ፈቃድ የተወለደ ሰው ነው ብለው የሚያስቡ ፍዮ ኒዮክን የሚባሉ ሌሎች መናፍ ቃንም አሉ ::

፵፪ ሉቃ. ፳፪. ፴፩. ፴፪
፵፫. ማር. ፯. . ፫. ፱

፴፮፤እሱኬ እለ እምትካት የዐቅቡ ሕገ አበዊሆሙ ::

አንቀጽ ፴ወ፪

በእንተ ዘከመ አብአ ሰይጣን ፍል ጠተ ወጋዕዘ ውስተ ቤተ ክርስቲ ያን በከመ ገብረ ቀዲሙ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል ::

፩፤ናሁኬ ርእዩ ወሰብዉ ኪኖ ወምግ ባሮ ለሰይጣን ጸላኤ ኵሉ ሠናያት ዘከመ ይገብር ፍልጠተ ወኑፋቄ ወዕልወተ ማእከለ አሕዛብ::

፪፤ቀዳሚ ፍልጠት ዘገብረ ሞስለ ሲሞን በሀገር እንተ ጎቶን ::

፫፤ ወውእቱሰ ብእሲ መሠርይ በኪነ ርእሱ ርኩስ ለብሶ ለሰይጣን ከመ ልብስ ወተቀንየ ለ*ቱ ከመ ገብር እንዘ ኵሉ እኵየ ፈቃደ ይገ ብር[፩]::

፬፤ወፈልጾስ ወንጌላዊ እጉነ ገብረ ጎይለ ወተአምራተ ዐበይተ ወፈ ወሰ ዱያነ በሀገረ ሰማርያ በጸጋ እግዚአብሔር ወበትእምርተ መን ፈስ ቅዱስ::

፭፤ወርእዮሙ ሰብአ ሰማርያ ኵሉ ምግባሮ ጸንዑ በሃይማኖቶሙ ወአ ምኑ በእግዚአብሔር ወተጠምቁ በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፴፯፤ እሊህም ከቀድሞ ጀምሮ የአባቶቻቸውን ሥርዓት ይጠብ ቃሉ::

ሠላሳ ሁለተኛ አንቀጽ

ሰይጣን ቀድሞ በእስራኤል ላይ እንዳደረገው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን እንዳስገባ ይናገራል::

፩፤ እነሆ መለያየትንና ጥርጥ ርን መወንጀልንም በሕዝብ መካ ከል እንደሚያደርግ በጐዎች ሥራ ዎችን ሁሉ የሚጠላ የሰይጣንን ተንኰልና ሥራ እዩ አስተውሉ ::

፪፤ስሚ ጎቶን በምትባል አገር ላይ ከሲሞን ጋራ ያደረገው መለያየት መጀመሪያ ነው ::

፫፤ ይህ ሥራየኛ ሰው በረከሰ በራሱ ተንኰል ሰይጣንን እንደ ልብስ ለበሰው፤ ክፉ ፈቃድንም ሁሉ እየሠራ እንደ ባሪያ ተገዛ ለት::

፬፤ወንድማችን ወንጌላዊው ፊል ጶስም ጎይልንና ታላላቆች ታም ራትን አደረገ፤ በእግዚአብሔር ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ ምልክት ነት በሰማርያ ሀገር ድውያንን ፈወሰ::

፭፤የሰማርያ ሰዎችም ሥራውን ሁሉ አይተው በሃይማኖታቸው ጸኑ፤ በእግዚአብሔርም አመኑ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ተጠ መቁ::

፩. ግብ ሐዋ. ፰. ፱ ፲፩

፴፮፤እሱኬ እለ እምትካት የዐቅቡ ሕገ አበዊሆሙ ::

አንቀጽ ፴ወ፪

በእንተ ዘከመ አብአ ሰይጣን ፍል ጠተ ወጋዕዘ ውስተ ቤተ ክርስቲ ያን በከመ ገብረ ቀዲሙ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል ::

፩፤ናሁኬ ርእዩ ወሰብዉ ኪኖ ወምግ ባሮ ለሰይጣን ጸላኤ ኵሉ ሠናያት ዘከመ ይገብር ፍልጠተ ወኑፋቄ ወዕልወተ ማእከለ አሕዛብ::

፪፤ቀዳሚ ፍልጠት ዘገብረ ሞስለ ሲሞን በሀገር እንተ ጎቶን ::

፫፤ ወውእቱሰ ብእሲ መሠርይ በኪነ ርእሱ ርኩስ ለብሶ ለሰይጣን ከመ ልብስ ወተቀንየ ሎቱ ከመ ገብር እንዘ ኵሉ እኩየ ፈቃደ ይገ ብር[፩]::

፬፤ወፈልጸስ ወንጌላዊ እጉነ ገብረ ጎይለ ወተአምራተ ዐበይተ ወፈ ወሰ ዱያነ በሀገረ ሰማርያ በጸጋ እግዚአብሔር ወበትእምርተ መን ፈስ ቅዱስ::

፭፤ወርእዮሙ ሰብአ ሰማርያ ኵሉ ምግባሮ ጸንዑ በሃይማኖቶሙ ወአ ምኑ በእግዚአብሔር ወተጠምቁ በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፮፤ እሊህም ከቀድሞ ጀምሮ የአባቶቻቸውን ሥርዓት ይጠብ ቃሉ::

ሠላሳ ሁለተኛ አንቀጽ

ሰይጣን ቀድሞ በእስራኤል ላይ እንዳደረገው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን እንዳስገባ ይናገራል::

፩፤ እነሆ መለያየትንና ጥርጥ ርን መወንጀልንም በሕዝብ መካ ከል እንደሚያደርግ በጐዎች ሥራ ዎችን ሁሉ የሚጠላ የሰይጣንን ተንኰልና ሥራ እዩ አስተውሉ ::

፪፤ስሚ ጎቶን በምትባል አገር ላይ ከሲሞን ጋራ ያደረገው መለያየት መጀመሪያ ነው ::

፫፤ ይህ ሥራየኛ ሰው በረከሰ በራሱ ተንኮል ሰይጣንን እንደ ልብስ ለበሰው፤ ክፉ ፈቃድንም ሁሉ እየሠራ እንደ ባሪያ ተገዛ ለት::

፬፤ወንድማችን ወንጌላዊው ፊል ጶስም ጎይልንና ታላላቆች ታም ራትን አደረገ፤ በእግዚአብሔር ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ ምልክት ነት በሰማርያ ሀገር ድውያንን ፈወሰ::

፭፤የሰማርያ ሰዎችም ሥራውን ሁሉ አይተው በሃይማኖታቸው ጸኑ፤ በእግዚአብሔርም አመኑ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ተጠ መቁ::

፩. ግብ ሐዋ. ፰. ፱ ፲፩

፮፤ወሰባ ርእየ ሲሞን መሠርይ ተአ
ምረ ወመንክረ ዘኢኮነ በኪነ ሥራይ
አንዞ መድምም ወበጊዜሃ አምነ
ወተጠምቀ ወእምዝ ጾመ ወጸ
ለየ[፪] ::
፯፤ወሰሚዐነ ዘንተ አእኰትናሁ
ለእግዚአብሔር በእንተ ዘአምኑ
ሰብአ ሰማርያ በስብከቱ ለፊልጶስ::

፰፤ ወእምዝ ተንሣእነ ወሖርነ ኀቤ
ሆሙ፤ ወመሀርኖሙ ቃለ ተግሣፅ
ጥዩቀ ወለእለ ነሥኡ ጥምቀተ
አንበርነ እደ ላዕሌሆሙ ወበጸሉት ሀብተ
መንፈስ ቅዱስ ጸገውናሆሙ ::

፱፤ወርእዮ ሲሞን ከመ ኀበ ወደይነ
እደዊነ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ
ለእለ አምኑ መጽአ ኀቤነ ነሢኦ
ጎልያነ እንዘ ይብል ሀቡኒ ዘ ሥል
ጣነ ሊተኒ ከመ ኀበ ወደይኩ እዴየ
ይረድ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ[፫]::

፲፤እስመ ይፈቅድ ሰይጣን አስሕቶ
ለእለ ይፈቅዱ አሚነ በከመ አስ
ሐቶ ለአዳም ወበልዐ እምዕፅ
ወአውፅአ እምገነት፤ ወአምጽአ ላዕ
ሌሁ ኵነኔ ሞት፤ ወከማሁ ለነኒ
ያሠግረነ ከመ ንንሣእ ጎልያነ ወእ

፲፩፤ ሥራየኛው ሲሞንም በሥ
ራይ ተንኰል ያልሆነ ተአምር
ንና ድንቅ ነገርን በአየ ጊዜ አድ
ናቆት ያዘው በዚያም ጊዜ አምኖ
ተጠመቀ፤ ከዚህም በኋላ ጾመ
ጸለየ::

፲፪፤ ይኸነንም ሰምተን የሰማርያ
ሰዎች በፊልጶስ ትምህርት ስለ
አመኑ እግዚአብሔርን አመስገን
ነው ::
፲፫፤ከዚህም ተነሥተን ወደ እነ
ርሱ ሄድን፤ የምክር ቃልንም
ፈጽመን አስተማርናቸው፤ ጥም
ቀትንም በተቀበሉ ላይ እጃችንን
ጭነን በጸሎት የመንፈስ ቅዱስን
ሀብት ሰጠናቸው ::
፲፬፤ሲሞንም እጆቻችንን ከጫን
በት ዘንድ ላመኑ ሰዎች መን
ፈስ ቅዱስ እንዲወርድ ባየ ጊዜ
መማለጃን ይዞ እጁን ወደ ጫን
ኩባቸው መንፈስ ቅዱስ በላያ
ቸው ይወርድ ዘንድ ለእኔም
ይኸን ሥልጣን ስጡኝ እያለ
ወደኛ መጣ ::

፲፭፤ ሰይጣን አዳምን እንዳሳ
ተው፤ ከዕፀ በለስም በልቶ ከገ
ነት እንዳወጣው፤ የሞት ፍርድ
ንም እንዳመጣበት፤ ሃይማኖትን
የሚወዱትን ለማሳት ይፈል
ጋል፤ እንዲሁ እኛንም መማለጃን

፪. የሐ.ሥራ. ፰. ፲፫
፫. የሐ.ሥራ. ፰ ፲፰ ፣ ፲፱

ምክሙ ነሣእነ ንክውን ዕሩቃነ እሙ ንፈስ ቅዱስ ዘነሣእነ ዘእንበለ ሜጥ ህየንተ ንዋይ ዘይበሊ ወይማስን።

፲፩፤ወእምድኅረዝ ፈራህነ ወደን ገፅነ ወርእዩየ እነ ጴጥሮስ ዘንተ እኩየ ምግባረ እቤሉ ለሲሞን ወር ቅከ ወብሩርከ ይኩንከ ለህጉል ይመስለከሁ በወርቅ ትሣየጦ ለጸጋ እግዚአብሔር እስመ ኢክነ ርቱዐ ልብክ በኽ እግዚአብሔር።

፲፪፤ ተመየጥ እምእከየ ምግባርከ ወሰአልኀበ እግዚአብሔር ይሥረይ ኃጢአተ ዘሐለየ ልብከ እስመ እሬ እየከ ከመ ሕምዝ መሪር አንተ ውስተ ገቢረ ዐመፃ።

፲፫፤ ወእምዝ ፈርሀ ሲሞን ዐቢየ ፍርሀተ ወይቤለኒ ጸልዩ ከመ ኢይብጻሕ ላዕሌየ እምዘ ትቤሉ ዝኩሉ[፩]። ወእምዝ ወፃእነ ንስብክ ውስተ ኵሉ ዓለም ነገረ ሕይ ወት።

፲፬፤ወሰይጣንሰ ፈነወ ሐዋርያተ ሐላውያነ ድኅሬነ ወዓዲ አንሥአ እሰ ያጸርዮ ስብኩተ ወንጌል ወይሬስዩ ሐሰተ ወክንቶ።

፲፭፤ወእምድኅረዝ ፈራህነ ወደን ገፅነ ወርእዩየ እነ ጴጥሮስ ዘንተ እኩየ ምግባረ እቤሉ ለሲሞን ወር ቅከ ወብሩርከ ይኩንከ ለህጉል ይመስለከሁ በወርቅ ትሣየጦ ለጸጋ እግዚአብሔር እስመ ኢክነ ርቱዐ ልብክ በኽ እግዚአብሔር ወፃእነ ንስብክ ውስተ ኵሉ ዓለም ነገረ ሕይ ወት።

፲፮፤ወሰይጣንሰ ፈነወ ሐዋርያተ ሐላውያነ ድኅሬነ ወዓዲ አንሥአ እሰ ያጸርዮ ስብኩተ ወንጌል ወይሬስዩ ሐሰተ ወክንቶ።

፲፯፤ወእምድኅረዝ ፈራህነ ወደን ገፅነ ወርእዩየ እነ ጴጥሮስ ዘንተ እኩየ ምግባረ እቤሉ ለሲሞን ወር ቅከ ወብሩርከ ይኩንከ ለህጉል ይመስለከሁ በወርቅ ትሣየጦ ለጸጋ እግዚአብሔር እስመ ኢክነ ርቱዐ ልብክ በኽ እግዚአብሔር ወፃእነ ንስብክ ውስተ ኵሉ ዓለም ነገረ ሕይ ወት።

፩. የሐሥ ፰. ፲፱. ፳፬.

፲፫፤ወእምዝ ሜሙ አሐደ እምው ስቴቶሙ ዘስሙ አክሎናፊስ ወረ ሰይዎ ምስለ ሲሞን ወእሱ ኮኑ አር ድእተ ለእለ ይብልዎ ዶስቴዎስ ወሰዐርዎ እምኒመት ::

፲፬፤ወዓዲ ተማከሩ ምስለ ካልኣን ወገብሩ መካነ ወጎብሩ ውስቴቱ ይግበሩ ዘምሉዕ ጽርፈተ እሉ እሙ ንቱ ክርጉቶስ ማርቆስ ወማናዶሮስ ወባስልድዮስ ወሰርዶሎስ::

፲፭፤ ወዓዲ ቦ ካልኣን እለ ይብሉ ሀለዉ ብዙኀን አማልክት::

፲፮፤ባዕዳንኒ እለ ፫ ሚመታት ወካ ልአን ይትጋብኡ ወይትገዓዙ በበይ ናቲሆሙ ::

፲፯፤ ወቦ እለ ያመልኩ ብዙኀን አማልክተ እለ ኢየአምሩ::

፲፰፤ወቦ ዕደው እለ ይሜህሩ እንዘ ይብሉ ከመ አልቦ ሰብሳብ በጎበ እግዚአብሔር ::

፲፱፤ወቦእለ ይሜንኑ ወያስቈርሩ ትድ ምርተ ወቦ እለ ይዜምዉ ዘእንበለ ኀፍረት::

፳፤ወቦእለ ይሔስዉ ሕጎ ወመምህሮሙ ቈላይድስ::

፳፩፤ወዓዲ አነ ጴጥሮስ ዘመጽአ ኀቤየ ሲሞን በሀገረ ቂሣርያ ረክብ ክሙ ለቆርኔሌዎስ ምእመን በእግዚ እነ ኢየሱስ ክርስቶስ[፩]::

፩. የሐዋ.ሥራ. ፲.፳፬.

፲፭፤ከዚህም በኋላ ከእነርሱ ውስጥ አክሎናፊስ የሚባል አንድ ሰውን ሹመው ከሲሞን ጋራ አደረጉት፣ እነዚህም ዶስቴ ዎስ ለሚባል ሰው ደቀ መዛሙ ርት ሁነው ሸኹመት ሻሩት ::

፲፮፤ ዳግመኛም ከሌሎች ጋራ ተማከሩ፣ ቦታም ሠሩ፣ ስድብን የተመላ ሥራንም ይሠሩ ዘንድ በውስጡ ተባበሩ፣ እሊኽውም ክርጉቶስና ማርቆስ፣ ማናዶሮስና ባስልድዮስ ሰርዶሎስ ናቸው::

፲፯፤ዳግመኛም ብዙዎች ጣዖ ታት አሉ የሚሉ ሌሎች አሉ ::

፲፰፤ሦስት ሹመት የሚሉ ባዕዳ ንም አሉ፣ ሌሎችም እየተሰ በሰቡ እርስ በእርሳቸው ይከራ ከራሉ::

፲፱፤የማያውቁ ብዙዎች ጣዖታ ትን የሚአመልኩም አሉ::

፳፤ጋብቻ በእግዚአብሔር ዘንድ አልታዘዘም እያሉ የሚያስተምሩ ወንዶችም አሉ ::

፳፩፤ሩካቤንም የሚንቁና የሚጸ የፉም አሉ ፣ ያለ ኃፍረትም የሚሰስኑ አሉ ::

፳፪፤ ሕጉንም ሐሰት የሚሉ አሉ መምህራቸው ቈላይድስ ነውና::

፳፫፤ዳግመኛም ሲሞን ወደኔ የመጣ እኔ ጴጥሮስ ቆርኔሌ ዎስን በቂሣርያ ሀገር በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያመነ ሁኖ አገኘሁት ::

፳፱፤ ወሲሞንሰ መሠርይ ያስሕቶሙ ለቡሩካን ወቅዱሳን ውሉድ ዘኬምስ ዘቀዲሙ መጸብሐዊ ውእቱ ወበር ናባስ ወናኪዶስ ወአክላስ እንሁ ለቀሌምንጦስ ዘተሰይመ ኤጲስ ቆጶስ በሀገረ ሮሜ ዘኮነ ረድኦ ለጳውሎስ ጻድቅ በትምህርተ ወን ጌል ቅዱስ።

፳፰፤ ወተናገርክሙ ፫ተ ጊዜ ወበ ነገረ ትንቢት ሞእክዎ በጎይለ እግ ዚአብሔር።

፳፯፤ወእምዝ ጉየ ወሖረ እስከ ኢጣ ልያ፤ ወሶበ በጽሐ ሀገረ ሮሜ ሆካ ለቤተ ክርስቲያን ወአማሰነ ሃይ ማኖቶሙ ለብዙኃን ወአህጉሎሙ ለአሕዛብ ወሜጦሙ ንቤሁ ወመሀ ሮሙ ገቢረ ሥራይ ወግብረ ርኩማን አጋንንት ።

፳፮፤ወእምዝ ሖረ ቤተ ርኩማን አማልክቲሆሙ ጊዜ ቀትር ወአ ንበበ ሎሙ እንዘ ይኔጽር ውስተ ምጽንዓት ወኵሉ ሕዝብ ያንቀዐ ድዉ ንቤሁ ።

፳፭፤ወእምዝ ተጽዕነ ላዕለ አጋን ንት ወሠረረ ላዕለ ።

፳፬፤ሥራየኛው ሲሞን ግን ቡሩካን ቅዱሳን ልጆችን ቀድሞ ቀራጭ የነበረውን ዘኬምስንና በርናባስን፣ ናኪዶስንና በሮም ከተማ ኤጲስ ቆጶስነትን የተ ሾመ በቅዱስ ወንጌል ትምህርት የጻድቁ ጳውሎስ ደቀ መዝሙር የሆነ የቀሌምንጦስ ወንድም አክ ላስን ያስታቸው ዘንድ ሞከረ ።

፳፫፤ሦስት ጊዜ ተናገርኩት በት ንቢት ነገርም በእግዚአብሔር ኃይል አሸነፍኩት ።

፳፪፤ ከዚህም በኋላ ሸሽቶ እስከ አንጦልያ (ኢጣልያ) ሄደ፤ ወደ ሮሜ ከተማም በደረሰ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን አወካት፣ የብዙዎ ችንም ሃይማኖት አጠፋ፤ አሕ ዛብንም ወደርሱ መልሶ የተረ ገሙ የአጋንንትን ሥራና ሥራይ መሥራትን አስተማራቸው ።

፳፯፤ ከዚህም በኋላ በቀትር ጊዜ ወደ ተረገሙ ጣዖቶቻቸው ቤት ሄደ ወደ ሰማይም እየተመለ ከተ አነበባላቸው ፣ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ አቅንተው ይመለከቱ ነበር።

፳፰፤ከዚህም በኋላ በአጋንንት ላይ ተጭኖ ወደ ላይ ወጣ።

፳፱፤ ወአንሰ ጴጥሮስ ቆምኩ ወጸለይኩ ወርኢኩ እንዘ ይሠርር ላዕለ ምጽንዓት አዐርግ ይብል ውስተ ሰማያት ወያሴፍዎሙ ለሕዝቡ ኵሉ ሠናያተ።

፴፤ወእሙንቱሰ የአምንሙ ወይሬስ ይዎ ከመ አምላክ።

፴፩፤ወአንሰ ሰፋሕኩ እደውየ ወሰአልክዎ ለእግዚአብሔር በኵሉ ልብየ ከመ ያውርዶ ዲበ ምድር ወይቀጥቅጥ ጎይሎሙ ለአጋንንት እለ ያስሕቱ ትዎሙ ወያሀጕልዎሙ ለሰብእ።

፴፪፤ወካዕበ ሰአልክዎ ለእግዚአብሔር ከመ ኢይቅትሎ አላ ዳዕሙ ከመ ንዋየ ለብሓዊ ይቀጥቅጦ።

፴፫፤ወእምዝ ተመየጥኩ ኀበ ሲሞን ወእቤሎ እመሰ ብእሴ እግዚአብሔር አንተ ወሐዋርያሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወትሜህር ትእዛዛቲሁ ወጽድቆ ኢትረድ ታሕተ፤ ወእመሰ መስሕት ወማህጕሊ አንተ ኦ ሲሞን እኤዝዞሙ ለአጋንንት እለ ይጸውሩከ ለከ ለሲሞን መሠርይ፤ ወእብሎሙ ረኃቁ እምኔሁ ወኀድግዎ ይረድ ታሕተ ይኩን ስላቀ በቅድመ እለ አስሐቶሙ ፤

፴፬፤ወሶበ እቤ ከመዝ ጕዩ መናፍስት ርኩሳን ወኀደግዎ ::

፴፱፤እኔም ጴጥሮስ ቁሜ ጸለይሁ፤ ወደ ሰማያት ዐርጋለሁ እያለ ለሕዝቡም መልካሙን ሁሉ ተስፋ እያስደረገ ወደ ጠፈር ሲወጣ አየሁ ::

፴፭፤እነርሱም ያምኑና እንደ አምላክ ያደርጉት ነበር ::

፴፮፤እኔ ግን እጆቼን ዘርግቼ ወደ ምድር ያወርደውና ሰዎችንም የሚያስቷቸውና የሚያጠፏቸው የአጋንንትን ኃይል ያደክም ዘንድ በፍጹም ልቡናዬ እግዚአብሔርን ለመንሁት ::

፴፯፤ሁለተኛም እንደ ሽክላ ሠሪ ዕቃ ስብርብር ያደርገው ዘንድ ነው እንጂ እንዳይገለው እግዚአብሔርን ለመንሁት።

፴፰፤ ከዚህም በኋላ ወደ ሲሞን ተመልሼ አንተ የእግዚአብሔር ሰው የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያው ከሆንህ፤ ትእዛዙንና ጽድቁን የምታስተምርም ከሆንህ፤ ወደ ታች አትውረድ፤ ሲሞን ሆይ! አንተ የምታስትና የምታጠፋ ከሆንህ ግን፤ አንተን ባለሥራዩን ሲሞንን የሚሸከሙህ አጋንንትን «ከእሱ ራቁ፤ ተለዩ፤ ባሳታቸው ሰዎች ፊት መሳለቂያ ይሆን ዘንድ ወደታች እንዲወርድ ተዉት» ብዬ አዘዛቸዋለሁ አልሁት ::

፴፱፤ እንዲህም ባልሁ ጊዜ ርኩሳን መናፍስት ትተውት ሸሹ ::

፴፩፤ወእምዝ ወድቀ ዲበ ምድር ወተቀጥቀጠ በዐቢይ ድንጋፄ ወተሰ ብረ መሰያልዩሁ ::

፴፪፤ ወእምዝ ጸርሑ ኵሎሙ ሕዝብ በዐቢይ ቃል ወይቤሉ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አምላከ ጴጥ ሮስ ዘሰበከ ለነ በጽድቅ ወሶቤሃ ኀደግዎ ሰብአ ለሲሞን ::

፴፫፤ ወእምይእቲ ዕለት ጸንዐ ዕል ወት ወፍልጠት ማዕከለ ሲሞናው ያን ::

፴፬፤ ወእምዝ ቦአ ሰይጣን ውስተ ልቦሙ ለሐሳውያን ነቢያት ዘአስ ሐቶሙ ወረሰዮሙ ይንብቡ ቃለ ጽርፈት ላዕለ እግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ ከመ ኢኮነ አቡሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፴፭፤ ወዓዲ ይቤሉ ኢኮነ ፈጣሬ ዓለም አላ ዳዕሙ ውእቱሰ ኢይት ረአይ ወኢይትዐወቅ ወአልቦ ሰብ ወኢተወልደ ::

፴፮፤ ወካዕበ ይቤሉ ኢኮነ ውእቱ ዘአውረደ ኦሪተ ወነቢያተ ወኢየ አምኑ ትንሣኤ ሙታን ወአልቦ ፍዳ በደኃሪት ዕለት ወነፍስኒ ትገብእ ውስተ ፍጥረታ ወይት ፈሥሑ በፍትወት ወይትመየጡ ውስተ እኩይ ልማድ ::

፴፩፤ ከዚህም በኋላ በምድር ላይ ወደቀ በታላቅ ድንጋፄም ተሰባበረ ሰውነቱም ሁሉ እንክ ትክት አለ::

፴፪፤ከዚህም በኋላ ሕዝቡ ሁሉ በታላቅ ቃል ጮሁ፤ እንዲህም አሉ፤ 'ጴጥሮስ በእውነት የሰበከ ልን እግዚአብሔር አምላክ አንድ ነው፤ ያን ጊዜም ሕዝቡ ሲሞንን ተዉት ::

፴፫፤ከዚችም ቀን ጀምሮ በሲ ሞን ወገኖች መካከል ክሕደ ትና መለያየት ጸና::

፴፬፤ከዚህም በኋላ ሰይጣን ባሳ ታቸውና የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እንዳይደለ ሁሉን በፈጠረ በእግዚአብሔር ላይ የስ ድብ ቃልን እንዲናገሩ በአ ደረጋቸው በሐሰተኞች ነቢያት ልብ ገባ ::

፴፭፤ ዳግመኛም አሉ፤ የዓለም ፈጣሪ አይደለም፤ ነገር ግን እርሱ አይታይም፤ አይታወቅ ምም፤ ስም የለውም፤ የተወ ለደም አይደለም::

፴፮፤ሁለተኛም ኦሪትንና ነቢያ ትን ያወረደ እርሱ አይደለም አሉ፤ የሙታንን ትንሣኤም አያምኑም፤ በኋለኛዪቱም ቀን ፍዳ የለም፤ ነፍስም ወደ ቀደ መው ተፈጥሮዋ ትመለሳለች፤ ይላሉ፤ በፍትወትም ደስ ይላቸ ዋል፤ ወደ ክፉ ልማድም ይመ ለሳሉ ::

፴፭፤ወቦ ባዕዳንሂ እለ ይብሉ ብዙ ኃን አማልክት ወይብሉ ፫ ሚመ ታት ወቦ እለ ይቤሉ ፪ ሚመ ታት::

፴፮፤አምላኮች ብዙዎች ናቸው የሚሉ ሌሎችም አሉ፤ ሚመ ታትም ሦስት ናቸው የሚሉ አሉ፤ ሚመታት ሁለት ናቸው የሚሉም አሉ፤ ሚመታት የሚለውን አማልክት የሚል ዘር ይገኛል «የማይቈጠሩ ጎይ ላትም አሉ» ብሎ የሚጨ ምር ዘርም አለ ::

፴፪፤ወካልኣን ይክልኡ አውስቦ ወይ ኤዝዙ ኢይስተዩ ወይነ እንዘ ያስ ተራስኡ ወይጸልኡ ሰብሳበ ወልደተ ወበሊዐ ፍሬያት ::

፴፮፤ሌሎችም መጋባትን ይከለ ክላሉ መጋባትንና ልጅ መውለ ድን ፍሬዎችን መብላትንም እያራከሱና እያጥላሉ ወይንን እንዳይጠጡ ያዝዛሉ፤

፴፫፤ ወያርእዩ ርእሶሙ ከመ ንጹ ሓን እሙንቱ ወይትዌከፉ እኪተ ጥበበ ወይትሜሰሉ ከመ ጻድቃን ወመሃይምናን ::

፴፯፤እነርሱም ንጹሐን እንደሆኑ እርሳቸውን ያሳያሉ፤ ክፉ ተን ኮልንም ተቀብለው እንደ ጻድ ቃንና እንደ ምእመናን ይመስ ላሉ ::

፴፬፤ወቦ እምኔሆሙ እለ ይኤዝዙ ከመ ኢይብልዑ ሥጋ እንዘ ይብሉ ለእንሰሳ ቦቱ ንባብ ወነፍስ::

፴፰፤ ከነርሱም ወገን እንስሳ ነፍስና መናገር አለው እያሉ ሥጋን እንዳይበሉ የሚአዝዙ አሉ ::

፴፭፤ወዓዲ ይቤሉ ዘይትዐደው ላዕለ እንስሳ ይከውን ከመ ቀታሌ ነፍስ ::

፴፱፤ ዳግመኛም በእንስሳ ላይ የሚደፋፈር ሰው እንደ ነፍሰ ገዳይ ይሆናል ይላሉ ::

፴፮፤ወቦ እለ ይብሉ ሥጋ አኅርው ንጹሕ፤ ባሕቱ ኢኮነ ንጹሐ አላ ርኩስ::

፵፤የአሪያዎች ሥጋ ንጹሕ ነው የሚሉ አሉ፤ ነገር ግን ርኩስ ነው እንጂ ንጹሕ አይደለም::

፴፯፤መፍትው ለነ ንርኅቅ እምዝ ከመዝ ግብር ወዘሰ ኮነ ንጹሐ በውስተ ሕግ ይብልዑ እምኔሁ::

፵፩፤ከእንደዚህ ያለ ሥራ እን ርቅ ዘንድ ይገባናል፤ በመጽ ሐፍ ንጹሕ የሆነውን ግን ከአ ርሱ ይብሉ ::

፴፮፤ወቦ እለ ይትናገሩ ወየእምኑ ከመ ክርስቶስ ብእሲ ቅዱስ ውእቱ አው ከመ አሐዱ እምነቢያት::

፴፱፤ወቦ እለ ይሜህሩ ዝሙተ ገሀደ ዘእንበለ ጎፍረት ወይገብሩ ሥምረተ ሥጋ ወይከውኑ ፍጹማነ ውስተ ኵሉ ምግባር ርኩስ ::

፵፤እስመ ኮኑ እሙንቱ ከመ አር ጋናን ለማኅበረ ዲያብሎስ ወውሉደ መቅሠፍት ::

አንቀጽ ፵ወ፩

በእንተ ርትዕት ሃይማኖት ወቅድስት ሥላሴ ዘሰበኩ ለነ ሐዋርያት በጽድቅ::

፩፤ወንሕነሰ ደቂቀ እግዚአብሔር ወውሉደ ሰላም ንሰብክ ዘንተ ቃለ ቅዱሰ ለእለ ይትኤዘዙ በርትዕ::

፪፤ነአምን በአሐዱ አምላክ ገባሬ ኵሉ ፍጥረት አብ ለእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እስመ አልቦ ውስተ ሀላዌሁ አመክንዮ::

፫፤በከመ አቅደምነ ነገረ አላ ባሕቱ ሀልው በኵሉ መዋዕል አልቦቱ ጥንት ወኢተፍጸሜት ::

፬፤ወቦቱ ብርሃን ዘኢይጠፍእ ወአ ልቦ ዘይክል ቀሪቦቶ ኀቤሁ ::

፭፤ክርስቶስ ቅዱስ ሰው እንደ ሆነ፣ ወይም ከነቢያት እንደ አንዱ እንደ ሆነ የሚናገሩና የሚያምኑ አሉ::

፮፤ያለ ኀፍረትም ገልጸው ዝሙትን የሚያስተምሩ የሥጋ ንም ፈቃድ የሚሠሩ በርኩስ ሥራ ሁሉ ፍጹማን የሚሆኑ አሉ ::

፯፤ እነርሱ ለዲያብሎስ ማኅበር ነት እንደ በገና ኾነዋልና የመ ቅሠፍትም ልጆች ናቸውና ::

ሠላሳ ሦስተኛ አንቀጽ

ሐዋርያት ለእኛ በእውነት ስለ አስተማሩን የቀናች ሃይማኖ ትና ስለ ቅድስት ሥላሴ ይና ገራል::

፩፤እኛም የእግዚአብሔር ልጆ ችና የሰላምም ልጆች በቅንነት ለሚታዘዙ ሰዎች ይህን ቅዱስ ቃል እናስተምራለን::

፪፤በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አባት ፍጥረ ቱን ሁሉ በፈጠረ አንድ አም ላክ እናምናለን፤ በባሕርዩ ምክ ንያት የለውምና ::

፫፤አስቀድሞ እንደ ተናገርን በዘመኑ ሁሉ ህልው ሆኖ ይኖ ራል እንጂ ጥንትና ፍጻሜ የለ ውም::

፬፤የማይጠፋ ብርሃን አለው ወደ ርሱ መቅረብ የሚቻለውም የለም::

፩፤ወኢኮነ ፪ተ ወኢ፫ተ፤ ወኢይ ትዌሰክ ::

፪፤አላ አሐዱ ውእቱ ባሕቲቱ ዘይ ነብር ለዓለም እስመ ኢኮነ ስውረ ዘኢይትአመር ዳዕሙ ጥዩቀ አእመ ርናሁ በኦሪት ወበነቢያት::

፫፤ከመ ውእቱ አኃዜ ኵሉ ወሥ ሉጥ ላዕለ ኵሉ ፍጥረት ::

፬፤ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አብ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምቅድመ ይት ፈጠር ዓለም ወልድ ዋሕድ ዘዕ ሩይ ምስሌሁ::

፭፤ ገባሬ ኵሉ ሠራዊት፤ ወሚመ ታት፤ ወሥልጣናት ዘሠምረ ይኩን ሰብአ በደኃሪ መዋዕል::

፮፤ወነሥአ ሥጋ እማርያም እም ቅድስት ድንግል ዘእንበለ ዘርዐ ብእሲ ::

፯፤ወተሐፅነ ከመ ሰብእ ዘእንበለ ኀጢአት ወአበሳ ወአልቦ ጕሕሉት ውስተ አፉሁ ::
፰፤ወእምዝ ሐመ ወሞተ ዘእንበለ ኀጢአት በሥጋ ወተንሥአ እሙ ታን በሣልት ዕለት፤ ወዐርገ ሰማ ያተ በዐቢይ ሰብሐት ኀበ አብ ዘፈ ነው::

፱፤ሁለት አይደለም በሦስትነቱም አራተኛ አይጨመርበትም ::

፲፤ብቻውን ለዘለዓለሙ የሚ ኖር አንድ ነው እንጂ የማይታ ወቅ የተሠወረ አይደለምና በአ ሪትና በነቢያት ፈጽመን ዐወቅ ነው እንጂ::
፲፩፤ሁሉን የያዘ እንደሆነ በፍጥረ ቱም ሁሉ ላይ የሠለጠነ እንደ ሆነ ::

፲፪፤ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግ ዚአብሔር አብ አንድ ነው፤ ዓለም ሳይፈጠር የተወለደ አን ድያ ልጁ ከእርሱ ጋራ ትክክል የሚሆን::

፲፫፤ ሠራዊቱን ሁሉና ሚመታ ትን ሥልጣናትንም የፈጠረ በኋለኛውም ዘመን ሰው ይሆን ዘንድ የወደደ::

፲፬፤ ያለዘርዐ ብእሲ ክብርት ከምትሆን ከድንግል ማርያም ሥጋን ነሣ::

፲፭፤ያለ ኀጢአትና በደል እንደ ሰው አደገ፤ በአፉም ሽንገላ የለ በትም::
፲፮፤ከዚህም በኋላ ያለ በደል በሥጋ መከራን ተቀበለ፤ ሞተ፤ በሶስተኛውም ቀን ከሙታን ተለ ይቶ ተነሣ፤ በታላቅ ክብርም ወደ ሰማያት ወደላከው ወደ አብ ዐረገ ::

፲፫፤ወነበረ በየማነ ኃይል ወፈነወ ለነ ጸራቅሊጦስሃ መንፈሰ ቅዱሰ ዘወፅአ እምኀበ አብ፤ወአድኀነ ዓለመ ዘህልው ምስለ አብ ወወልድ።

፲፬፤ንብል እንከ ከመ ኵሉ ሠናይ ፍጥረተ እግዚአብሔር ወአልቦ ግዱፍ ።

፲፭፤ወመንፈስሰ ሕይወተ ሥጋ ይእቲ ንጽሕት ወቅድስት በኵሉ።

፲፮፤ንሕነሰ ንብል ከመ ሰብሳብ ንጹሕ፤ ወልደት አልቦ ርኵስ፤ እስመ ረጠሮሙ እግዚአብሔር ለአዳም ወለሔዋን ከመ ይብዝኁ ሕዝብ።

፲፯፤ንለቡ እንከ ከመ ቦ ውስተ ሥጋነ ነፍስ እንተ ኢትመውት ወኢትማስን ምስለ ሥጋ።

፲፰፤ንሕነሰ ናስቈርር ኵሉ ግብሮሙ ለዕልዋነ ሃይማኖት ወኵሉ ፍልጠተ ወዐሊወ ሕግ እስመ ርኩሳን እሙንቱ በኀቤነ ።

፲፱፤ ወካዕበ ነአምን ትንሣኤ ሙታን ወከመ ይትነሥኡ ጻድቃን ወኃጥኣን ።

፳፤ወበዕለተ ኵነኔ ከመ ይትፈደይ ኵሉ በከመ ምግባሩ።

፲፫፤ኀይል ባለውም ዕሪና ኖረ፤ ከአብ የሠረፀ የሁላችንም መጽናኛ የሚሆን ዓለሙንም ሁሉ ያዳነ ከአብና ከወልድ ጋራ ህልው የሚሆን መንፈስ ቅዱስን ላክልን።

፲፬፤እንግዲህ የእግዚአብሔር ፍጥረት ሁሉ መልካም እንደ ሆነ እንናገራለን የሚጣል የለም፤

፲፭፤የሥጋ ሕይወት የምትሆን ነፍስ ግን በሁሉ ንጽሕትና ክብርት ናት ።

፲፮፤ እኛስ ጋብቻ ንጹሕ እንደ ሆነ ልደትም ርኵሰት እደሌለ በት እንናገራለን፤ ሕዝቡ ይበዙ ዘንድ እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ፈጥሯቸዋልና ።

፲፯፤እንግዲህ ከሥጋ ጋራ የማትፈርስ፤ የማትበሰብስ ነፍስ በሥጋችን እንዳለች እንወቅ ።

፲፰፤እኛስ ሃይማኖትን የሚክዱትን ሥራቸውን እንጸየፋለን፤ መለየታቸውንም ሁሉ፤ ሕግ መሰወጣቸውንም፤ እነርሱ በእኛ ዘንድ ርኩሳን ናቸውና።

፲፱፤ዳግመኛም ትንሣኤ ሙታንን እናምናለን፤ ጻድቃንና ኃጥኣንም እንደሚነሡ።

፳፤በዕለተ ምጽአትም ሁሉ እንደየሥራው ፍዳ እንደሚቀበል።

፳፩፤ ወዓዲ ነአምን ከመ ክርስቶስ ኢኮነ ሕፁፀ እምትስብእት ወኢም ንትኒ አላ ውእቱ እግዚአብሔር ቃል ዘኮነ ሰብአ በጽድቅ።

፳፪፤ወዐረቀ ትዝምደ ሰብእ ምስለ እግዚአብሔር ሊቀ ካህናቲሁ ለአብ፤

፳፫፤ኢንትገዘር እንከ ከመ አይሁድ እስመ ነአምር ከመ መጽአ ዘይፈ ጽም አሪተ፤ ወነቢያተ።

፳፬፤ዘኪያሁ ይሴፈዉ ምጽአቶ ኵሎሙ አሕዛብ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሠረፀ እምይሁዳ ወእምሥርወ ዕሤይ።

፳፭፤ዘሥልጣኑ ዲበ መትከፍቱ።

፳፮፤እስመ በውእቱ መዋዕል ጸንዐ ዕልወት፤ ወአስሐትምሙ ለብዙ ኃን፤ ወበእንተዝ ተሐውከት ቤተ ክርስቲያን ።

፳፯፤ ወእምዝ ተጋባእነ በኢየሩሳ ሌም ንሕነ እሙንቱ ሐዋርያት፤ ወሤምነ ማትያስሃ ህየንተ ይሁዳ አስቆሮታዊ ።

፳፰፤በከመ ጽሑፍ፤ ወሚመቶሂ ይንሣእ ባዕድ።[፩]

፳፱፤ ወአንገለግነ ምስለ ያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ኤጲስ ቆጳስ ዘኢ የሩሳሌም ወነበርነ ምስለ ቀሲሳን ከመ ንንግሮሙ ለአሕዛብ ቃለ ተግ ሣጽ።

፩ መዝ.፻፰.፰

፳፬፤ዳግመኛም ክርስቶስ ሰው ከመሆኑ የተነሣ ምንም ሕጸጽ እንደሌለበት እናምናለን፤ በእ ውነት ሰው የሆነ የእግዚአ ብሔር ቃል ነው እንጂ ።

፳፪፤ከአብ ጋራ አስታራቂያችን የሚሆን እርሱ ሰውን ከእግዚአ ብሔር ጋራ አስታረቀ።

፳፫፤እንግዲህ እንደ አይሁድ አንገዘር፤ አሪትንና ነቢያትን የሚያሳልፋቸው እንደ መጣ እናውቃለንና።

፳፬፤አሕዛብ ሁሉ የእርሱን መም ጣት ተስፋ የሚያደርጉት ከይ ሁዳና ከዕሤይ ወገን የተወለደ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፭፤ሥልጣኑ በጫንቃው የሚ ሆን።

፳፮፤በዚያ ወራት ክህደት ጸን ቷልና ፤ ብዙዎችንም አሳቷ ቸው፤ ስለዚህም ቤተ ክርስቲ ያን ታወክች።

፳፯፤ከዚህም በኋላ እኛ ሐዋር ያት በኢየሩሳሌም ተሰብስበን ስለ አስቆሮታዊው ይሁዳ ፈንታ ማትያስን ሾምነው።

፳፰፤ሹመቱንም ሌላ ይውሰድ ተብሎ እንደተጻፈ ።

፳፱፤የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጳስ ከሚሆን ከጌታ ወንድም ከያዕ ቆብ ጋራ ተሰበሰብን፤ ለሕዝ ቡም የምክርን ቃል እንነግ ራቸው ዘንድ ከቀሳውስት ጋራ ተባበርን ።

፴ እስመ ቦ እለ ወፅኡ እምይሁዳ ወሖሩ አንጾኪያ ይገሥጽዎሙ ለአኃው እለ ውስተ ውእቱ መካን እንዘ ይብሉ እመ ኢተገዘርክሙ በሕገ ሙሴ ወኢሖርክሙ በሥርዐቱ ኢትድኅኑ።

፴፩ ወኮነ ጋዕዝ ወቀትል።

፴፪ ወእምዝ አእመሩ አኃው እለ ሀለዉ አንጾኪያ ከመ ተጋባእነ ወጎ ሠሥነ በእንተ ግብር።

፴፫ ወፈነውነ እምኀቤነ ዕደወ መሣይምናነ እለ የአምሩ መጸሕፍተ ቅዱሳተ ያጠይቁ ዘንተ ነገረ።

፴፬ ወእሙንቱሰ ወፅኡ ኀቤነ ኢየሩሳሌም ይንግሩነ ኵሎ ዘከነ በቤተ ክርስቲያን ዘአንጾኪያ ።

፴፭ ወቦ እለ ይቤልዎሙ ዕደው መፍትው ትትገዘሩ ወትግበሩ ዘውስተ ሕገ አሪት።

፴፮ ወአንሰ ጴጥሮስ ተንሣእኩ ወእቤሎሙ ለሕዝብ ኦአኃው ተአምሩ ከመ ጎረዮሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ እለ የዐቅቡ ስብከተ ወንጌል ወየአምኑ ለእለ ስምዐ ኮነ ሎሙ እግዚአብሔር ማእምረ ልብ።

፴፯ ወለቆርኔሊዎስ መኰንነ ምዕት አስተርአዮ መልአከ እግዚአ ብሔር ፡ ወይቤሎ ጸሎትከ ወምጽዋትከ ዐርገ ቅድመ እግዚአብሔር ተዝካረ ሠናየ።

፴ በሙሴ ሕግ ካልተገረዛችሁ በሥርዓቱም ካልሄዳችሁ አትድኑም እያሉ በዚያ ቦታ ያሉትን ወንድሞቻችንን ይገሥጿቸው ዘንድ ከይሁዳ ወጥተው ወደ አንጾኪያ የሔዱ አሉና።

፴፩ የሞት ሰልፍና ክርክርም ተደረገ ።

፴፪ ከዚህም በኋላ በአንጾኪያ ያሉ ወንድሞቻችን ተሰብስበን የሥራን ነገር እንደ መረመርን አወቁ።

፴፫ ከእኛም ዘንድ ቅዱሳት መጻሕፍትን የሚያውቁ አማኞችን ይህን ነገር ያስረዱ ዘንድ ላክን ።

፴፬ እነርሱም በአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን የተደረገውን ሁሉ ይነግሩን ዘንድ፤ እኛ ወደ አለን በት ኢየሩሳሌም ወጡ።

፴፭ ትገዘሩ በኦሪትም ሕግ ውስጥ ያለውን ትሠሩ ዘንድ አገባብ ነው ያሏቸው ሰዎች አሉ ።

፴፮ እኔ ጴጥሮስ ግን ተነሥቼ ሕዝቡን ወንድሞቼ ሆይ! የወንጌል ትምህርትን ለሚጠብቁና ለሚያምኑ ልቡናን የሚያውቅ እግዚአብሔር ምስክር እንደሆናቸውና እንደ መረጣቸው ታውቃላችሁ አልኳቸው ።

፴፯ የመቶ አለቃ ቆርኔሌዎስን የእግዚአብሔር መልአክ ታየው እንዲህም አለው፤ጸሎትህ ምጽዋትህም መልካም መታሰቢያ ሆኖ ወደ እግዚአብሔር ዐር ጓል።

፴፰፤ወይእዜኒ ፈኑ ዕደወ ሀገረ ኢዩጴ ይጸውዕዎ ለክ ለስምዖን ጴጥሮስ ዘየኀድር ቤተ ስምዖን ሰፋዩ ዘመንገለ ባሕር ወውእቱ ይነግረክ በዘተሐዩ አንተ ወኮሉ ቤትክ።

፴፱፤ወኃሊፎ መልአክ ዘተናገሮ ጸውዐ ክልኤተ እምወአልያኒሁ ወአሐደ ሐራ ኄረ እምፀማዱ ወነገ ሮሙ ኮሎ ወለአኮሙ ሀገረ ኢዮጴ።

፵፤ወእምቅድመ እምጸእ ኀቤሁ ቆምኩ ውስተ ልዑል መካን ወጸለ ይኩ ጸሎተ ።

፵፩፤ ወናሁ ርኢኩ ተርኅወ ሰማይ ወወረደ ሞጣሕት ዐቢይ ውስተ ምድር ወእትዝ በጽነፊሁ ።

፵፪፤ወበ ውስቴቱ አራዊት ወእን ስሳ ወአዕዋፈ ሰማይ።

፵፫፤ወሰማዕኩ ቃለ ዘይብል ተን ሥእ ጴጥሮስ ኅርድ ወብላዕ ወእቤ ግሙራ ኢቦአ ውስተ አፉየ ርኩስ ዘኢኮነ ንጹሐ።

፵፬፤ ወካዕበ መጽአ ቃል ዘይብል ዘእግዚአብሔር አንጽሖ አንተ ኢ ታስተራኵስ ወተሰውጡ ኵሉ ውስተ ሰማይ ።

፵፭፤ወእንዘ ከመዝ እሔሊ ምንት ውእቱ ዘአስተርአየኒ ይቤለኒ መን ፈስ ቅዱስ ናሁ የኀሥሡክ ዕደው ተንሥእ ወሑር ምስሌሆሙ እንዘ ኢትናፍቅ።

፵፮፤አሁንም ወደ ኢዮጴ ከተማ ሰዎችን ላክ በባሕር አቅራቢያ ባለችው በጫማ ሰፊው በስምዖን ቤት የሚኖረ ውን ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንን ይጥሩልህ፤ እርሱ አንተ ከነቤ ተሰቦችህ የምትድንበትን ይነግ ርሃል።

፵፯፤ያነጋገረውም መልአክ ከሔደ በኋላ ከሎሳልልቱ ሁለት፤ ከሚከተሉት አንድ ደግ ወታ ደር ጠራ፤ ሁሉንም ነግሮ ወደ ኢዮጴ ከተማ ላካቸው።

፵፰፤ወደ እርሱ ሳልመጣም ከፍ ባለ ቦታ ቁሜ ጸሎትን አደረ ግሁ።

፵፱፤ወዲያውም ሰማይ ተከፍቶ ዳርና ዳሩ የተያዘ ትልቅ መጋረጃ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ ።

፶፤በውስጡም አራዊት እንስ ሳት የሰማይ ወፎችም አሉ።

፶፩፤ጴጥሮስ ሆይ፤ ተነሥተህ አርደህ ብላ የሚል ቃል ሰማሁ፤ ንጹሕ ያልሆነ ርኩ ስም ፈጽሞ ከአፌ አልገባም አልኩ።

፶፪፤ሁለተኛም እግዚአብሔር ንጹሕ ያደረገውን አንተ አታረ ክስ የሚል ቃል መጣ፤ ሁሉም ወደ ሰማይ ተመለሱ ።

፶፫፤የታየኝ ምንድር ነው እያ ልኩ እንደዚህ ሳስብ መንፈስ ቅዱስ እነሆ ሰዎች ይፈል ጉሃል ሳትጠራጠር ተንሥተህ ከነሱ ጋራ ሒድ አለኝ።

፴፮፤ እስመ አነ ፈነውኩ ኀቤከ እሉ እመንቱ እለ ፈነዎሙ መኰንነ ፪ት።

፴፯፤ወእምዝ ሐለይኩ በልብየ ወአእመርኩ ቃለ እግዚአብሔር ከመ ውእቱ ተናገረ ወይቤ«ይትፈሥሑ አሕዛብ ምስለ ሕዝቢሆሙ»፤

፴፰፤ወካዕበ ይቤ ይዝክሩ ወይት መየጡ ኀበ እግዚአብሔር ኵሎሙ አጽናፈ ምድር ወይስግዱ ቅድሜሁ ኵሎሙ በሐውርተ አሕዛብ እስመ ለእግዚአብሔር መንግሥት ወውእቱ ይኴንኖሙ ለአሕዛብ[፪]።

፴፱፤ ወዓዲ ተዘከርኩ ዘጽሑፍ በውስተ ጽዋዔ አሕዛብ ወሖርኩ ምስሌሆሙ ወቦእኩ ቤቶ ለውእቱ ብእሲ ወሰበኩ ቃለ ።

፵፤ወሶቤሃ ወረደ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ ወዲበ ኵሎሙ እለ ሀለዉ ምስሌሁ በከመ ወረደ ላዕሌነ ወኢ ኮነ ፍልጠት ማዕከሌነ በአሚን ወአ ንጽሐ አልባቢነ ወአእመርኩ ከመ ኢያደሉ እግዚአብሔር ለገጽ።

፵፩፤ወባሕቱ ኵሎሙ አሕዛብ እለ ይፈርህዎ ለእግዚአብሔር ወይገ ብሩ ጽድቀ ይከውኑ ሥሙራነ በጎ ቤሁ።

፪ መዝ ፸፩ ፡ ፸፯ እና ፸፪

፵፪፤እኔ ወደ አንተ ልኬአቸ ዋለሁና እነሀም ሰዎች የመቶ አለቃው የላካቸው ናቸው።

፵፫፤ከዚህ በኋላም በልቤ አሰ ብሁ ሕዝቡም ከወገናቸው ጋር ደስ ይላቸዋል ብሎ እርሱ እን ደተናገረ የእግዚአብሔርንም ቃል አወቅሁ።

፵፬፤ሁለተኛም አለ የምድር ዳር ቻዎች ሁሉ ያስቡ፣ ወደ እግዚ አብሔርም ይመለሱ፣ የአሕዛብ አገሮችም ሁሉ በፊቱ ይስገዱ፣ መንግሥት ለእግዚአብሔር ናትና እሱም አሕዛብን ይገዛቸ ዋልና አለ ።

፵፭፤ዳግመኛም የተጻፈውን የአ ሕዛብን አጠራር አሰብሁ፣ ከነሱ ጋርም ሄድኩ፣ ከዚያም ሰው ቤት ገብቼ ቃሉን አስተማርኩ።

፵፮፤ ያን ጊዜም በእርሱና ከእ ርሱ ጋር ባሉ ሰዎች ላይ መን ፈስ ቅዱስ ወረደ፣ቀድሞ በእኛ ላይ እንደ ወረደ፣ በኛ መካከ ልም በሃይማኖት መለያየት አል ተደረገም፣ ልቡናችንንም አነጻ፣ እግዚአብሔርም ፊት አይቶ እንዳያዳላ አወቅሁ ።

፵፯፤ነገር ግን እግዚአብሔርን የሚፈሩት ጽድቅንም የሚያደ ርጉ አሕዛብ ሁሉ በእርሱ ዘንድ የተወደዱ ይሆናሉ ።

፶፪ ፤ወእምዝ ተንሥኡ ላዕሌሁ መሃ ይምናን ወይቤሉ እስከ ማዕዜኑ ታሜክርም ለእግዚአብሔር ወታሰ ክምዎሙ ለአሕዛብ ያረ ክቡደ ዘኢ ይክሉ ፀዊረ ::

፶፫ ፤ወባሕቱ ንሕነሰ ነአምን ከመ ንድኅን በጸጋ እግዚአብሔር ከማሁ ፈትሐነ እግዚአብሔር እማእሠረ ኃጢ አት ወአቅለለ እምላዕሌነ ጸረ ክቡደ::

፶፬ ፤ወሶበ ይቤ ከመዝ አርመሙ ኩሎሙ ሕዝብ::

፶፭ ፤ ወእምዝ አውሥአ ያዕቆብ እጕሁ ለእግዚእነ ወይቤሎሙ ስምዑ ዘእቤለክሙ ናሁ ስምያን ተና ገረ ቀዲሙ ከመ ጎረየ እግዚአብ ሔር ሕዝበ ለሥርዓቱ ::

፶፮ ፤በከመ ይቤ መጽሐፍ እመጽእ ወአሐንፅ ቤቶ ለዳዊት ዘተመ ዝበረ ወአነሥኦሙ ለእለ ወድቁ ከመ ይትመየጡ ኀበ እግዚአብሔር ኩሎሙ አሕዛብ እለ ተሰምየ ስምየ ላዕሌሆሙ ይቤ እግዚአብሔር ::

፶፯ ፤ወበእንተዝ እብለክሙ አነ ኢታ ክብዱ ዲበ አሕዛብ እለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር ::

፶፰ ፤ከዚህም በኋላ ምእመናን ተነሥተው እግዚአብሔርን እስከ መቼ ድረስ ትፈታተኑታላችሁ አሕዛብኽ ሊሸከሙት የማይች ሉትን ከባድ ሸክም እስከ መቼ ታሸ ክሚቸዋላችሁ አሉ::

፶፱ ፤ ነገር ግን እኛ በእግዚአ ብሔር ቸርነት እንደምንድን እናምናለን፤ "እንደዚሁ እግዚ አብሔር ከኃጢአት ማሰርያ ፈታን ከባድ ሸክምንም ከኛ ላይ አቀለለ::

፷ ፤እንደዚህም ባለ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ዝም አሉ::

፷፩ ፤ከዚህም በኋላ የጌታችን ወን ድሙ ያዕቆብ እነሆ የምነግራ ችሁን ስሙ፤ ስምዖን እግዚ አብሔር ለሥርዓቱ ሕዝብን እንደመረጠ አስቀድሞ ተና ገረ ::

፷፪ ፤ መጽሐፍ የፈረሰውን የዳዊትን ቤት መጥቼ እንዳለሁ እንዳለ በላያቸው ላይ ስሜ የተጠራ አሕዛብ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ይመለሱ ዘንድ የወ ደቁትንም አነሣቸዋለሁ አለ እግዚአብሔር ::

፷፫ ፤ ስለዚህም እኔ ወደ እግዚአ ብሔር በተመለሱ ሰዎች ላይ ሥርዓትን አታጽኑ እላችኋ ላሁ ::

፶፮፤ ዳዕሙ አዘዝሠሙ ይርጎቁ እምኵሉ ርኵስ ወኢይብልዐ-ማውታ ወዘይዘብሑ ለአማልክት ወእምዝሙት ዘኢእዙዝ ውስተ ሕግ ወዘኒ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ አበው ሄኖስ ወሄኖክ ወኖኅ ወመልከ ጼዴቅ ወኢዮብ ወባዕዳ ንዒ እለ ከማሆሙ ::

፶፯፤ ወእምዝ ጎብሩ ሐዋርያት ወያዕቆብ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ወቀሲላን ዘቤተ ክርስቲያን፣ ወጎረዩ እምኔነ ዕደወ ዘይፈንዉ ምስለ በርናባስ ወጳውሎስ ሰፋዩ ወይሁዳ ዘተሰምየ በርናባስ ወሲላስ እለ ተጎርዩ እምአኃው ::

፶፰፤ ወእምዝ ጸሐፍነ ወፈነውነ ጎበ አኃው ውስተ ቤተ ክርስቲያን ዘአንጾኪያ ወሶርያ እንዘ ንብል ሰላም ለክሙ እስመ ሰማዕነ ከመ ቦ እለ ወጽኡ እምኔነ ወሖክዋ ለነፍስክሙ በነገር ዘኢእዘዝ ናሆሙ ::

፶፱፤ ወይእዜኒ ጎቢረነ ጎረይነ ዕደወ እለ ንፈኑ ጎቤክሙ ምስለ አኃዊነ በርናባስ ወጳውሎስ እለ መጠዉ ነፍሶሙ በእንተ ስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፷፤ ክርኩስ ሁሉ ይርቁ ዘንድ ሙቶ ያደረውን ፣ ለአማልክትም የተሠዋውን እንዳይበሉ፣ በአባቶች በሄኖስ ፣ በሄኖክ ፣ በኖኅ ፣ በመልከ ጼድቅ ፣ በኢዮብ እንደነሱ ባሉ በሌሎችም መጽሐፍ ውስጥ ካልተጻፈ በሕግ ውስጥም ካልታዘዘ ከዝሙት ይርቁ ዘንድ እዘዟቸው እንጂ ::

፷፩፤ ከዚህም የኢሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ያዕቆብና ሐዋርያት ፣ የቤተ ክርስቲያን ቀሳውስትም ከሰፊው ጳውሎስና ከበርናባስ ፣ ከወንድሞች ከተመረጡ ከሲላስና በርናባስ ከተባለ ይሁዳ ጋራ የሚልኳቸውን ሰዎች ከእኛ መረጡ ::

፷፪፤ ከዚህም በኋላ ወደ አንጾኪያና ሶርያ ቤተ ክርስቲያን ወንድሞች ‹‹ሰላም ለእናንተ ይሁን›› ብለን ጽፈን ላክን ፣ ከእኛ ወጥተው ባላዘዝናቸው ነገር ሰውነታችሁን የሚያውኩት እንዳሉ ሰምተናልና::

፷፫፤ ዛሬም ከወንድሞቻችን ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋራ ወደ ናንተ የምንልካቸው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ሰውነታቸውን አሳልፈው ለሞት የሰጡ ሰዎችን አንድ ሁነን መረጥነ::

፳፪፤ ወፈነውነ ይሁዳሃ ወሲላስሃ ያጠይቁክሙ እስመ ነብረ መን ፈስ ቅዱስ ምስሌነ ከመ ኢንወስክ ባዕደ ወኢናክብድ።

፳፫፤ ዘእንበለ ዳዕሙ ዘተጎድጉ በግብር ዝቡሐ ለአማልክት ወማ ውታ ወደመ ወገዘሙት ወዘትጸ ልኡ ለርእስክሙ ኢትግበሩ ዲበ ቢጽክሙ ።

፳፬፤ ዘንተ ዕቀቡ ወሰላም ለክሙ ዛተ መልእክተ ለአክነ አንጾኪያ እስመ ብዙኅ መዋዕለ ሠራሕነ እንዘ ንፈቅድ ገቢረ ዘይሜኒ ለነ ወለክሙ ፫ ።

፳፭፤ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ሐወፅኖሙ ለአኃው ወአጽናዕና ሆሙ በቃለ ተግሣፅ ወአዘዝነ ይርኃቁ እምእለ ይጸርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር ወዲበ ሙሴ።

፳፮፤ እስመ እሙንቱ መሰጥ ወይትሜሰሉ ከመ አባግዕ ወይት ቃረኑ ምስለ እግዚአብሔር ወሙሴ ወነቢያት ።

፳፯፤ሐላውያነ መሲሕ ወሐላው ያነ ነቢያት ወሐዋርያት ወመስሕ ታን እለ የሀሥልምሙ ለአሕዛብ ወያደንኑ ውስተ ምድር ወይሔ ልዩ ኵሉ እከየ ወያማስኑ ዐፀደ ወይን ቅዱሰ ።

፳፰፤ይሁዳንና ሲላስንም ያስረዲ ችሁ ዘንድ ላክነ መንፈስ ቅዱስ ሌላ ሥርዓት እንዳንጨምርና እን ዳናከብድ ከኛ ጋራ አንድ ሁኗ ልና።

፳፱፤በግብር ከምትሑዋቸው ለአ ማልክት ከተሰጡ ፤ ሙቶ ካደ ረው ፤ ከደም ፤ ከመሰሰን በቀር፤ ለራሳችሁ የምትጠሉትንም በባልን ጀራችሁ እንዳታደርጉ ነው እንጂ።

፴፤ይህን ጠብቁ ሰላምም ለናንተ ይሁን ፤ ይህችን መልእክት ወደ አንጾኪያ ላክነ ለናንተና ለኛ በጐ የሚሆን መሥራትን ስንሻ ብዙ ቀን ደክመናልና ።

፴፩፤ ከጥቂት ቀን በኋላም ወንድ ሞችን ጐብኝተን በምክር ቃል እጸ ናናቸው ፤ በሙሴና በእግዚአብ ሔር ስም ላይ ከሚሳደቡ ይርቁ ዘንድም አዘዝነ።

፴፪፤ እሊህ ነጣቂዎች ናቸውና እንደበጎችም እየተመሰሉ ከእግዚአ ብሔር ከሙሴና ከነቢያትም ጋር ያጣላሉና።

፴፫፤መሢሕ ክርስቶስን ነቢያትንና ሐዋርያትን የሚዋሹ ናቸው ፤ አሕዛብንም የሚያጠፉ አሳቾች ናቸው፤ ወደ ምድር አቀርቅረው ክፉን ሁሉ ያስባሉ፤ ቅዱሱንም የወይን ቦታን ያጠፋሉ ።

፫፡ ግብ. ሐዋ. ፲፭ . ፳ - ፳፱

፳፯፤ወበእንተ ዝንቱ እሉ የዐልዉ ፍቅሮሙ ለብዙኃን ወዘሰ አዝለፈ ትእግሥቶ ውእቱ ይድኅን ::

፳፱፤ወበእንተ ዝንቱ አዘዘነ እግ ዚእነ እንዘ ይብል ተዓቀቡ እምሐ ሳውያነ ነቢያት እለ ይመጽኡ ኀቤ ክሙ በአልባሰ አባግዕ ወውስ ጦሙ ተኵላ ወመሰጥ እሙንቱ ወእምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ ::

፴፤ወእንበይነዝ ተጋባእነ ኵልነ ውስተ ፩ መካን ንሕነ እሙንቱ ሐዋርያቲሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ::

፴፩፤ጴጥሮስ ወእንድርያስ ፣ ያዕ ቆብ ወዮሐንስ ደቂቀ ዘብዴዎስ፣ ፊልጶስ ፣ ወበርተሎሜዎስ፣ማቴ ዎስ ወቶማስ ፣ ያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ ወስምዖን ቀነናዊ ፣ ታዴዎስ ወማትያስ ዘተጎለቈ ምስሌነ ወተሠይመ ህየንተ ይሁዳ አስቆሮታዊ ፣ ወያዕቆብ እጉሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ፣ ወጳውሎስ ኄር ወመገሥጽ ለአሕ ዛብ ::

፴፪፤ወእንዘ ንቡኣን ንሕነ ውስተ ፩ መካን ፈነውነ ኀቤክሙ ዛተ መልእክተ ቅድስተ::

፴፫፤ ወአንትሙኒ ኦ መሃይምናን አኃው እለ አመንክሙ በክርስቶስ ዘቦቱ ኵሉ ኮነ ወይእዜኒ ንብለ ክሙ ከመ ውእቱ ፩ አምላክ አኃዜ ኵሉ ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ::

፴፬፤ስለዚህም እነዚህ የብዙዎችን ፍቅር ይለውጣሉ ፣ ትዕግሥትን ያዘወተረ ግን እርሱ ይድናል ::

፴፭፤ስለዚህም ነገር ጌታችን ነቢያ ትን ሐሰተኞች ከሚያደርጉ ውስ ጣቸውም የሚነጣጥቁ ተኵላ ዎች ሲሆኑ የበግ ለምድ ለብሰው ወደ እናንተ ከሚመጡ ተጠበቁ ብሎ አዘዘን ፣ ከሥራቸውም የተነሣ ታውቋቸዋላችሁ ::

፴፮፤ስለዚህም እኛ የኢየሱስ ክርስ ቶስ መልእክተኞች የሆንን እኛ ሁላችን በአንድ ቦታ ተሰበሰብን::

፴፯፤እንድርያስና ጴጥሮስ፣የዘብዴ ዎስም ልጆች ዮሐንስና ያዕቆብ፣ በርተሎሜዎስና ፊልጶስ ፣ ቶማ ስና ማቴዎስ ፣ የቃና ሰው ስምዖ ንና የዕልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ፣ ስለ አስቆሮት ሰው ይሁዳ ፈንታ ተሹሞ ከኛ ጋራ የተቈጠረ ማት ያስና ታዴዎስ ፣ የጌታችን የኢየ ሱስ ክርስቶስ ወንድሙ የኢየሩ ሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ያዕቆብ፣ ለአ ሕዛብ የሚመክር ቸር ጳውሎስ ::

፴፰፤እኛም ከአንድ ቦታ ተሰብስበን ላለ ክብርት የምትሆን ይህችን መልእክት ወደ ናንተ ላክን::

፴፱፤እናንተም ሁሉ በእርሱ ቃል ነት በተፈጠረ በክርስቶስ ያመና ችሁ ወንድሞች ምእመናን ሆይ፣ አሁንም ሁሉን የፈጠረ አንድ አምላክ እንደ ሆነ ያለ እርሱም ሌላ አምላክ እንደሌለ እንነግራ ችኋለን::

፹፩ ፤ ንሜህረክሙ ታምልኩ ኪያሁ ወትስግዱ ሎቱ ወትትቀነዩ ለኢየ ሱስ ክርስቶስ ወመንፈስ ቅዱስ ወታንብቡ ቅዱሳተ ፤ መጻሕ ፍተ አሪት ወነቢያት።

፹፪ ፤ ወአክብሩ አበዊክሙ ወተገ ኃሡ እምኵሉ ዘይትቃረን ተቃ ርኖ ምስለ ሕግ ወአንትሙሰ እመኑ ትንሣኤ ወዕለተ ኵነኔ።

፹፫ ፤ ወጽንሑ ከመ ይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ ፤ እስመ ኵሉ ፍጥረት እምእግዚአብሔር ውእቱ ወኢኮነ እምሰይጣን።

፹፬ ፤ ወባሕቱ ኵሉ እኩይ እምሰ ይጣን ውእቱ ።

፹፭ ፤ ወሰብሳበሰ ዘበሕግ አልቦ ነውር ወኢሕፀት አላ ዳዕሙ እምእግዚአብሔር ውእቱ እስመ ፈጠረ ቀዲሙ ተባዕተ ወአን ስተ[፪]።

፹፮ ፤ ወበእንተዝ ይቤ የኀድግ ብእሲ አባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ወይከውኑ ፪ኤሆሙ ፩ ሥጋ[፫] ።

፹፯ ፤ ወእምድኅረሰ አውሰበ ኢይድ ኅር ብእሲ ብእሲቶ ዘእንበለ በዝ ሙት ባሕቲቱ ፤ እስመ ሥጋሁ ይእቲ እስመ አነ ፈጠርክሙ ወአኮ ባዕድ ።

፹፰ ፤ እሱን ታመልኩ ዘንድ ለእር ሱም ትሰግዱ ዘንድ ፤ ለኢየሱስ ክርስቶስና ለመንፈስ ቅዱስም ትገዙ ፤ ዘንድ ቅዱሳት መጻሕፍ ትን አሪትንና ነቢያትንም ታነብቡ ዘንድ እናስተምራችኋለን።

፹፱ ፤ አባቶቻችሁን እክብሩ ከሕግ ጋራ መቃወምን ከሚቃወም ሁሉ ተለዩ ፤ እናንተስ ትንሣኤንና የፍርድ ቀንን እመኑ ።

፺ ፤ ለሁሉ እንደሥራው እንደሚ ከፍለው ጠብቁ ፤ ፍጥረት ሁሉ ከእግዚአብሔር ተገኝቷልና ከሰይ ጣንም አይደለም ።

፺፩ ፤ ነገር ግን ክፉ ሁሉ ከሰይጣን ነው።

፺፪ ፤ በሕግ የሚሆን ጋብቻም ነው ርና ጉድለት የለበትም ፤ ከእግ ዚአብሔር የታዘዘ ነው እንጂ አስቀድሞ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጥሮአቸዋልና ።

፺፫ ፤ ስለዚህም እንዲህ አለ ፤ ሰው እናትና አባቱን ትቶ ሚስቱን ይከ ተላታል ፤ ሁለቱም አንድ አካልን ይሆናሉ ።

፺፬ ፤ ካገባም በኋላ በዝሙት ብቻ እንጂ ሰው ሚስቱን አይፍታ ፤ አካሉ ናትና ፤ እኔ ፈጥሬያቸዋለ ሁና ሌላም አይደለም ።

፪ ፡ ዘፍ. ፩ ፡ ፳፯
፫ ፡ ማቴ. ፲፱ ፡ ፭

፴፩፤ይቤ ዘእግዚአብሔር አስ ተፃመረ ኢይፍልጥ ሰብእ እስመ ዘይትፈለጥ እምብእሲቱ እንዘ ይሬሲ ፪ ሥጋ ዐለወ ትእዛዘ እግ ዚአብሔር[ሸ]።

፴፪፤ወዘሂ አውሰበ ድኅርተ አር ኰሰ ሥጋሁ ወዘተለዋ ለዘማ ዐለወ ሕገ ግሙራ።

፴፫፤ ምትራ ለዘማ እምሥጋክ እስመ ኢኮነት እንቲአክ።

፴፬፤ ኢታርኵሱ እንክ ሥጋክሙ እስመ የአክሎሙ ለመሃይምናን ግዝረተ ልብ በንጹሕ መንፈስ ።

፴፭፤ኢትረስዩ ፪ተ ጥምቀተ የአክ ለክሙ ዘነሣእክሙ ቀዳሚ ጥም ቀት ።

፴፮፤ እስመ ተቀበርክሙ ውስተ ሞቱ ለክርስቶስ እንተ ኢተው ህበት ለዕልዋን ወመናፍቃን አላ ዳዕሙ ለቅዱሳን ካህናት ዘጸገው ናክሙ በስመ አብ ወወልድ ወመ ንፈስ ቅዱስ።

፴፯፤ ወኢትትወከፉ ጥምቀተ እምኀበ ዕልዋነ ሃይማኖት ፤ እስመ አሐቲ ይእቲ ጥምቀት ወአሐዱ እግዚአብሔር አብ ፤ ወእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ፩[ቀ] ውእቱ ሞቱ ለኢየ ሱስ ክርስቶስ በሥጋ ።

፴፰፤ እንዲህም አለ ፤ እግዚአብ ሔር አንድ ያደረገውን ሰው አይለይ ፤ ሁለት አካል አድርጎ ከሚስቱ የሚለይ ሰው የእግዚአ ብሔርን ትእዛዝ አፈረሰ ።

፴፱፤የተፈታችውንም ያገባ ሥጋ ውን አረከሰ ፤ ዘማዊቲቱንም የተ ከተለ ፈጽሞ ሕግን አፈረሰ።

፵፤ዘማዊቲቱን ከሥጋህ ለያት፤ ያንተ አልሆነችምና ።

፵፩፤እንግዲህ ሥጋችሁን አታር ክሱ ፤ ለምእመናን በንጹሕ መን ፈስ የልብ መገረዝ ይበቃቸዋልና።

፵፪፤ሁለተኛ ጥምቀትን አታድ ርጉ ፤ መጀመርያ የተጠመቃች ሁት ይበቃችኋል ።

፵፫፤በክርስቶስ ሞት ተቀብራችኋ ልና (ተጠምቃችኋልና) ለክሐዲዎ ችና ለመናፍቃን ያልተሰጠች፤ ነገር ግን ለቅዱሳን ካህናት በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም የሰ ጠናችሁ ናት ።

፵፬፤ሃይማኖትን ከለወጡ ሰዎች ጥምቀትን አትቀበሉ፤ጥምቀት አን ዲት ናትና እግዚአብሔር አብ አንድ ነው፤ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም አንድ ነው ፤ መንፈስ ቅዱስ ጸራቅሊጦስም አንድ ነው ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም በሥጋ የሞተው ሞት አንድ ነው።

፩ ማቴ. ፲፱ ፥ ፭ - ፱
፫ ኤፌ. ፬ ፥ ፬ - ፮

፹፰፤ ወከማሁ ይኩን ጥምቀት ከሙ ፭ዱ ዘነሣእክሙ በሞቱ።

፹፱፤ወዘሰ ኢየአምን ወኢይገብር ከመዝ ይከውን ክፍሉ ምስለ ዕልዋን ውስተ ትምህርት እኩይ።

፺፤ወለእለ ይገብሩ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እስመ መነንክሙ ትምህርትየ ወአነሂ እሜንንክሙ ወአንድገክሙ ወኢይሬስየክሙ ሊቃነ ካህናት ።

፺፩፤ ወእለ ይጠመቁሂ እምኔክሙ ኢኮኑ ንጹሐነ አላ ዳዕሙ ርኩሳን ወአልቦሙ ሥርየተ ኃጢአት።

፺፪፤ከማሁ ይከውኑ እለ ይነሥኡ ፪ ጥምቀተ ወይሬስዩ ግብሮ ለክር ስቶስ ተውኔተ ወይትሜየንምሙ ለቅዱሳን ወይፀርፉ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ወያረኩሱ ደሞ ክቡረ ወየ ዐልዉ ሕማማቲሁ ወስምዖ።

፺፫፤ ወእለሰ ኢየአምኑ ወኢይ ጠመቁ በርትዕት ሃይማኖት ይከ ውኑ ውጹአነ እምሕግ ወይት ኄነኑ እስመ እሙንቱ ይጸዕልም ወኢየአኵትዎ።

፹፰፤ እንዲሁ በሞቱ አምሳል የተቀበላችሁት ጥምቀትም አንድ ጊዜ ይሁን ።

፹፱፤ ነገር ግን የማያምን እንደዚህም የሚያደርግ ክፍሉ ከክሐዲዎች ና ክፉ ትምህርት ከአላቸው ጋር ይሆናል።

፺፤እንደዚህ ለሚያደርጉ ሰዎችም እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ‹‹ትምህርቴን ንቃችኋልና ፣ እኔም እንቃችኋለሁ ፣ እተዋች ኋለሁ የካህናት አለቆችም አላደር ጋችሁም።››

፺፩፤ ከናንተም የሚጠመቁት ንጹሓን አይደሉም፣የኃጢአት ሥር የት የለ፣ላቸው ርኩሳን ናቸው እንጂ።

፺፪፤ ሁለተኛ ጥምቀትን የሚቀበሉም እንዲሁ ይሆናሉ፣ የክርስቶስንም ሥራ ጨዋታ ያደርጋሉ፣ ቅዱሳንንም ይተናኰላቸዋል፣ በመንፈስ ቅዱስ ላይም ይሳደባሉ፣ ክቡር ደሙንም ያረክሳሉ፣ መከራ ዎቹንና ምስክርነቱንም ይክዳሉ ።

፺፫፤ በቀናች ሃይማኖት አምነው የማይጠመቁ ግን ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ይፈረድባቸዋልም፣እነርሱ ይለድኩታል እንጂ አያምኑበትምና።

፲፬፤ይቤ እግዚእነ ዘአ.ተወልደ ዳግመ አማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ኢይክል በዊአ መንግሥተ ሰማያት አላ ዳዕሙ ዘአምነ ወዘተጠ ምቀ ይድኅን ወዘሰ ኢየአምን ይትኬነን [1]።

፲፭፤ወዘሰ ይብል ድኅረ እጠመቅ ወያጸርዕ ጥምቀተ ውእቱ ይት ኬነን ወይርኅቅ እምእግዚአብ ሔር።

፲፮፤ ወኢትትሀከዩ ተመይጦ ኀበ እግዚአብሔር እስመ ኢየአምር ሰብእ ዘይመጽእ ላዕሌሁ ።

፲፯፤ወአንትሙሰ አጥምቁ ደቂቀ ክሙ እንዘ ሕፃናት እሙንቱ ወሴ ስይሙ ሲሳየ መንፈሳዊተ ወሕ ፅንሙ በተግሣጽ ወጥበብ።

፲፰፤ እስመ ይቤ ኀድግሙ ለሕ ፃናት ወኢትክልዕሙ መጺእ ኀቤየ [2] ።

፲፱፤ናሁ ጸሐፍነ ለክሙ ዘንተ ኵሎ አ ፍቁራን አኃው ትለብዉ ጥበበ ወአእምሮ ወኢትትወክፉ ነገረ ፅሩፀ ዘገብሩ ዕልዋን በስመ ዚአነ።

፳፤ኢትበሉ እንከ ብነ ሐዋርያት እለ ይስእሉ በእንቲአነ አላ ዳዕሙ ነጽሩ ሥነ ግብሮሙ።

፳፩፤ጌታችን ዳግመኛ ከውሀና ከመንፈስ ቅዱስ ያልተወለደ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት አይ ችልም ፤ ነገር ግን ያመነና የተጠመቀ ይድናል ያላመነ ግን ይፈረድበታል አለ።

፳፪፤ኋላ እጠመቃለሁ ብሎ ጥም ቀትን የሚያስቀር ግን ይፈረድበ ታል፤ከእግዚአብሔርም ይርቃል።

፳፫፤ወደ እግዚአብሔር መመለስን ችላ አትበሉ ሰው በላዩ የሚመጣ በትን አያውቅምና ።

፳፬፤እናንተ ግን ልጆቻችሁን ሕፃ ናት ሳሉ አጥምቁ ፤ መንፈሳዊ ምግብንም መግቧቸው ፤ በምክ ርና በጥበብም አሳድጓቸው።

፳፭፤ ልጆችን ተዋቸው ፤ ወደኔ መ ም ጣ ት ን ም አትከልክሏቸው ብሏልና።

፳፮፤ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፤ ጥበብንና ዕውቀትን ታስተ ውሉ ዘንድ ይህን ሁሉ ጸፍንላ ችሁ ወንጀለኞች በእኛ ስም የሚ ያደርጉትን ተርታ ነገርንም አት ቀበሉ ።

፳፯፤እንግዲህም ስለ እኛ የሚለምኑ ሐዋርያት አሉን አትበሉ ፤ የሥ ራቸውን ደግነት ተመልከቱ እንጂ ።

---

[1] ዮሐ. ፫ ፡ ፭ - ፯

[2] ማቴ ፲፱ - ፲፬

፲፩፤እስመ ዐ እለ ይገብሩ ብዙኀ ኀይላተ ዘምሉዕ ኀምዘ ሞት በስሙ ለኢየሱስ ክርቶስ ከመ ሲሞን መሠርይ ወከላዮፊዮስ ወእለ ምስሌሆሙ በኵሉ መካን እለ ያስሕትዎሙ ለሰብእ ፠።

፲፪፤ወአንትሙኒ እለ አፍቀርክ ምዎ ለክርስቶስ ወንሕነ አግብር ቲሁ ወላእካኒሁ እሙንቱ ቀደ ምት ጸሐፍነ መጻሕፍተ ዕፁባተ ዘሙሴ ወሄኖክ፣ ወአዳም ወሴት፤ ወኢሳይያስ ወዳዊት ፤ ወኤልያስ ወቦቱ አበው ቀደምት፣ወእለ ይት ቃረንዎሙ ለእሉ ይከውኑ ውዕ ዓነ እምሕግ ።።

፲፫፤ወዓዲ ጸሐፉ መጽሐፈ በስመ ጽርዕ እለ ይሬስዩ ርእሶሙ ኀሩ ያነ ወንጹሓነ ወይብሉ ጥዩቅ ውእቱ መጻሕፍቲነ እንዘ ርኵሳን እሙንቱ ረንቁ እምኔሆሙ ወእም እለ ይገብሩ ከመዝ።።

፲፬፤ከመ ኢትትኰነኑ ምስሌሆሙ እለ ጸሐፉ ለአስሕቶ መሃይምናን ዘአልበሙ ነውር ።።

፲፭፤ አርዳኢሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ንቤ እንከ በእንተ ኤጲስ ቆጳሳት ወቀሳውስት ወዲያቆናት ይንበሩ በአሐቲ ብእሲት እምቅ ድመ ሚመት፣ ወእምድኅረ ሚመ ትሰ ኢርቱዕ ያውስቡ ።።

፲፮፤የሞት መርዝን የተመላ ብዙ ታምራትን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሚአደርጉ አሉና ፤ እንደ ባለሥራዩ ሲሞንና እንደ ከላዮ ፊዮስ በቦታውም ሁሉ ከእነርሱ ጋር ሰዎችን የሚያስቷቸው አሉና ።።

፲፯፤ ክርስቶስን የወደዳችሁት እና ንተ እኛም ባርያዎቹ የቀደሙ እነ ዚያ አገልጋዮችም የሙሴንና የሄ ኖክን ፤ የአዳምንና የሴትን ፤ የኢሳይያስንና የዳዊትን ፤ የኤል ያስንና የቀደሙ ,የሦስቱን አበው ድንቅ ድንቅ መጻሕፍትን ጻፍን፤ እሊህን የሚቃወሙ ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ።።

፲፰፤ዳግመኛም ራሳቸውን የተመረ ጡና ንጹሓን የሚያደርጉ በጽርዕ ስም መጽሐፍን ጻፉ፤ እነርሱ ርኩሳን ሲሆኑ መጽሐፎቻችንን የተረዱ ናቸው ይላሉ፤ ከእነርሱና እንዲህ ከሚያደርጉ ራቁ ።።

፲፱፤ ነውር የሌላቸው ምእመናንን ለማሳት መጽሐፍን ከጻፉ ጋራ እንዳይፈረድባችሁ።።

፳፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት እኛ ፤ ስለ ኤጲስ ቆጳሳትና ስለ ቀሳውስት ስለ ዲያ ቆናትም ከሹመት አስቀድመው በአንዲት ሴት ጸንተው ይኑሩ ፤ ከሹመት በኋላ ግን ሊያገቡ አይ ገባም አልን።።

፠ የሐ ሥራ ፱ ፥ ፲፰ - ፳፬

፲፮፤ወካዕበ ንኤዝዝ በእንተ አግብርት እለ ይትኤዘዙ ለቤተክርስቲያን ንፍቀ ዲያቆናት አናጕንስጢስ ወዐጸውተ ጎዋጎው ይንበሩ በአሐቲ ብእሲት ወሰብሳብ ንጹሕ።

፲፯፤ወእምድኅረ ነሥኡሰ ጥምቀተ ወሚመተ ኢይግበሩ ኃጢአተ ከመ ኢይረዱ ውስተ ኵነኔ ።

፲፰፤ናሁ ንኤዝዝ ከመ ኢያውስቡ ዘማ ወኢአመተ ወኢድኅርተ ወኢ መዐስብተ በከመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ[፱]።

፲፱፤ ወዓዲ ዲያቆናዊት ብእሲት ትኩን ድንግለ ወንጽሕተ ፤ ወእመሂ መበለት መሃይምንት እንተ አውሰበት ፩ደ ብእሴ መፍትው ትርከብ ሚመተ አንስት።

፳፤ ወለእለሂ ይትመየጡ እም ኀጢአት ርቱዕ ትትወከፍሙ ዝውእቱ ፈቃዱ ለእግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ወለንዑሰ ክርስቲያንሂ።

፳፩፤ ሶበ ለበዉ ተግሣጸ አጥምቅሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ።

፳፪፤ሁለተኛም በቤተ ክርስቲያን ስለሚታዘዙ አገልጋዮች ንፍቀ ዲያቆናትና አናጕንስጢስ ስለ አፀውተ አናቅጸም በንጹሕ ጋብቻ በአንዲት ሴት ጸንተው ይኖሩ ዘንድ እናዝዛለን።

፳፫፤ጥምቀትንና ሹመትን ከተቀበሉ በኋላ ግን ወደ ቅጣት ፍርድ እንዳይወርዱ ኃጢአትን አይሥሩ ።

፳፬፤ እነሆ በሕግ እንደተጻፈ ዘማይቴን ፤ ነፃ ያልወጣች ባርያን፣ በነውር የተፈታችውን፣ ባሏ ሙቶባት የገለሞተችውን እንዳያገቡ እናዝዛለን።

፳፭፤ዳግመኛም ዲያቆናዊት ሴት ንጽሕት ድንግል ትሁን ፤ ፈትም ብትሆን አንድ ሰውን ያገባች የታመነች የሴቶችን ሹመት ታገኝ ዘንድ ይገባል።

፳፮፤ ከኃጢአት የሚመለሱትንም ትቀበሉአቸው ዘንድ አግባብ ነው፣ በኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ፈቃዱ ይህ ነውና ፤ ንዑሰ ክርስቲያንም ተቀበሉአቸው ።

፳፯፤ ትምህርትንም በተረዱ ጊዜ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው ።

፱ + ፩ ጢሞ. ፫፤ ፭-፲፩ ፤ ቲቶ. ፩+፫-፬፤ማቴ. ፲፱-፱

፻፲፪ ፤ ወለእለሰ አልቦሙ አምልኮ እግዚአብሔር አዝዘዎሙ ለመሃ ይምናን ይትፈለጡ እምዘየሙ በዙሉ ግብር ኢበምክር ወኢበነገር ወኢበ ጸልዮ ወአርኀቅዎሙ እምቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር እስመ ነኪራን እሙንቱ ወእኩያን ወሙ ሱናን እለ የሀሥሉ አባግዐ መር ዔቱ ለክርስቶስ ::

፻፲፫ ፤ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ጠቢብ ሰሎሞን አሌ ሎሙ ለመናፍቃን እለ ያጠብቡ ርእሶሙ ወደኃሪ ቶሙ ለዙነኔ ሲኦል እሉ እሙ ንቱ እለ ይሜህሩ ተግሣፀ ሐሰት ወይፀርፉ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ወእለ ተሀይደ እምኔሆሙ ክፍለ ርስት ዘነሥኡ እምኀቤሁ ወአል ቦሙ ስርየት በዝ ዓለም ወኢ በዘይመጽእ ዓለም ::

፻፲፬ ፤ እስመ አፈድፈዱ ዐሊወ እምአይሁድ ወአረማውያን እለ ይፀርፉ ላዕለ እግዚአብሔር ፈጣሬ ዙሉ ወውእቱ መልዕልተ ዙሉ ወተንሥኡ ላዕለ ወልዱ ወክሕድዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወአ ፅርዑ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ወጎረዩ ሎሙ ፅርፈተ ወአማሰኑ ቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ እሉ እሙ ንቱ ቄናጽል እለ ያማስኑ ዐጸደ ወይን::

፻፲፭ ፤ እግዚአብሔርን ማምለክ የሌ ለባቸውን ግን ምዕመናን በሥ ራው ሁሉ በምክር ቢሆን ፤ በነገርም ቢሆን ፤ በጸሎትም ቢሆን ፤ ከእነርሱ ይለዩ ዘንድ እዘዟቸው ፤ ከእግዚአብሔርም ቤተ ክርስቲያን አርቋቸው ፤ እነርሱ የተለዩ ክፉዎች የጠፉ የክርስ ቶስን መንጋዎች የሚአጠፉ ናቸ ውና ::

፻፲፮ ፤ ስለ እነርሱም ጠቢቡ ሰሎሞን እንዲህ አለ ፤ ራሳቸውን ጥበበኛ ለሚያደርጉ ሰዎች ወዮ ላቸው ፤ ፍጻሜአቸውም ለሲኦል ቅጣት ነው ፤ እሊኽውም የሐሰት ምክርን የሚአስተምሩ በመንፈስ ቅዱስ ላይም የሚሳደቡ ፤ ከእርሱ የተቀበሉት የርስት ክፍልም ከእነ ርሱ የተቀማ በዚህ ዓለም በሚመ ጣውም ዓለም የኃጢአት ሥርየት የሌላቸው ናቸው ::

፻፲፯ ፤ ሁሉን በፈጠረ ከሁሉ በላይ በሚሆን በእግዚአብሔር አብ ላይ ከሚሳደቡ በልጁም ላይ ከተነሡ መንፈስ ቅዱስንም ከካዱ ፤ ስድ ብንም ለነሱ መርጠው ቅዱሳት መጻሕፍትን ካስታጐሉ ፤ እሊኽ ውም የወይን ቦታን የሚያጠፉ ቀበሮዎች ናቸው ፤ የክርስቶስ ማደሪያ ቤተ ክርስቲያንን ከሚያ ጠፉ ከወንጀለኞች ከአይሁድ ይልቅ ክህደትን አብዝተዋልና::

፩፲፫፤ ንኤዝዘክሙ ረኀቱ እምእሉ እስመ ዘይተሉ ጠቢበ ይክውን ከመ ውእቱ ጠቢብ ወዘኒ ይተሉ አብደ ይክውን ከመ ውእቱ አብድ።

፩፲፬፤ ኢመፍትው ከመ ትንበሩ ምስለ ሰረቅት ወኢትደመሩ ምስለ ዐላውያን።

፩፲፭፤ ስምዑ ዘይቤ ዳዊት ቅዱስ አኮኑ ጸላእተከ ጸላእኩ እግዚኦ ወተመንሰውኩ በእንተ ፀርከ ፍጹመ ጽልአ ጸላእክዎሙ ወኮኑኒ ፀርየ።

፩፲፮፤ እስመ ረገሞ እግዚአብሔር ለኢዮሳፍጥ በእንተ ፍቅር ወረድኤተ አክዓብ ንጉሥ ወአካዝያስ።

፩፲፱ ይቤሎ ለንጉሥ ኢዩ ነቢይ ኮንከ ረድኦ ለብእሲ ኃጥእ ታድኅኖ ኑ እንከ አንተ ዘጸልኦ እግዚአብሔር።

፪፳፤ ወበእንተዝ ወረደ ፍጡነ መዓተ እግዚአብሔር ላዕሌሁ እስመ ኢኮነ ርቱዐ ልቡ በቅድሜሁ ወኮነ ጎሠረ ምግባሩ በውስተ ምድር።

፪፳፩፤ረኀቱ እንከ እምኔሆሙ ወኢትትወከፉ ሰላሞሙ።

፪፳፪፤ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ነቢይ አልቦሙ ፍሥሓ ለረሲዓን በቅድመ እግዚአብሔር እሉ እሙንቱ ተኩላት ወከለባት መሰጥ እለ አልቦሙ ምሕረት።

፩ መዝ. ፻፴፰ - ፳፩ - ፳፪
፲፩ ፥ ፪ ዜና መዋ. ፲፱ - ፪
፲፪— ፪ ዜና መዋ. ፳ - ፴፯
፲፫ ፥ ኢሳ. ፶፭ - ፳፩

፪፲፫፤ከእሊህ ትርቁ ዘንድ እናዝዛችኋለን ጥበበኛን የሚከተል እን ደዚያ ጥበበኛን ይሆናልና አላዋቂ ንም የሚከተል እንደዚያ አላዋቂ ይሆናልና።

፪፲፬፤ ከሴቦች ጋራ ትኖሩ ዘንድ አገባብ አይደለም ፤ ከዓላውያን ጋራም አንድ አትሁኑ።

፪፲፭፤ ቅዱስ ዳዊት የሚለውን ስሙ አቤቱ ጠላቶችህን የጠላሁ አይደለሁምን ፤ ስለጠላቶችህም ጠፋሁ ፤ ፍጹም ጥልንም ጠላኋ ቸው ጠላትም ሆኑኝ።

፪፲፮፤እግዚአብሔር ኢዮሳፍጥን፣ ንጉሡ አክዓብንና አካዝያስን ስለ ወደደና ስለ ረዳ ረግሞታልና።

፪፲፱፤ ንጉሡን ነቢዩ ፤ ኢዩም እንዲህ አለው ፤ የኃጢአተኛ ሰው ረዳትን ሆንህ ፤ እንግዲህ እግዚአብሔር የጠላውን አንተ ታድነዋለህን።

፪፳፤ ስለዚህም የእግዚአብሔር ቁጣ ፈጥኖ በእርሱ ላይ ወረደ ፤ ልቡ በፊቱ የቀና አልሆነምና ፤ በምድርም ሥራው ወራዳ ሁኗ ልና ።

፪፳፩፤ እንኪያስ ከእነርሱ ራቁ ሰላማቸውንም አትመኑ።

፪፳፪፤ ስለ እነርሱም ነቢይ እንዲህ አለ ፤ ለዝንጉዎች ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ደስታ የላቸ ውም ፤ እነርሱም ምሕረት የሌላ ቸው ተኩላዎችና ነጣቂዎች ውሾች ናቸው።

፪፳፫፤ወሶብ ቀርበት ዕለት ወበጽሐት ሰዓት ብዙኃን ይከውኑ እኩያን ::

፪፳፬፤በከመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ወበደኃሪ መዋዕል ተሐፅፅ ሃይማኖት ወትሴኵስ ፍቅር ወት በዝኅ ኃጢአት ወይመጽኡ ሐሳ ውያነ መሲሕ ወሐሳውያን ነቢ ያት ወይገብሩ ተአምረ በውስተ ሰማይ ወያስኅትዎሙ ለብዙኃን ኅሩያን::

፪፳፭፤ ናሁኬ ንስአሎ ለእግዚአብ ሔር ያድኅነነ እምስሕተቶሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ወይባልሐነ እምዕልዋን ሕዝብ ከመ ናጽንዓ ለቤተ ክርስቲያን ወያድኅኖሙ ለብዙኃን ወይፈውሶሙ በብዙኅ ተግሣፅ ወበቃለ ጸጋ[፲፬] ::

፪፳፮፤ወእለሰ ኢተወክፉ ስብከተነ ስዕኑ ተፈውሶ ወወፅኡ እመር ዔት ከመ ያማስኑ ካልኣነ አባግዐ ንጹሓነ እለ አልቦሙ ነውር::

፪፳፯፤ወከመዝ ሠራዕነ እንከ በው ስተ ኵሉ በሐውርት ወረሰይነ ለክሙ ዛተ ርትዕተ ትምህርተ /ዲድስቅልያ/ በጽድቅ ወበንጽሕ ተዝካረ ለእለ የአምኑ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወፈነውነ ምስለ ኅሩይ ቀሌምንጦስ ወፍቁር በር ናባስ ወፍቁር ወልድ ጢሞቴዎስ ወብፁዕ ማርቆስ ወምስሌሆሙ ቲቶ ወሉቃስ ወአሶን ወሉኪዮስ ወሱሲ ጴጥሮስ[፲፭]::

[፲፬] ማቴ. ፳፬ - ፲፫ - ፳፬
[፲፭] ፡ ሮሜ. ፲፮ - ፳፩

፪፳፰፤ ቀን በቀረበች ጊዜ ሰዓትም በደረሰች ጊዜ ብዙዎች ክፋዎችን ይሠሩናሉ ::

፪፳፱፤ጌታችን በወንጌል እንደ አለ፣ በኋለኛው ዘመን ሃይማኖት ታንሳለች ፣ ፍቅርም ትጠፋለች፣ ኃጢአትም ትበዛለች ፣ በመሢሕ ክርስቶስ የሚዋሹ ፣ በነቢያትም የሚዋሹ ይመጣሉ ፣ በሰማይም ተአምርን ያደርጋሉ ብዙዎች ምር ጦችንም ያስታሉ ::

፪፴፩፤እነሆ እንግዲህ በኢየሱስ ክርስቶስ ከስሕተታቸው ያድነን ዘንድ እግዚአብሔርን እንለምነው ቤተ ክርስቲያንንም እንድናጸናት ከከዳተኞች ሕዝብ ይታደገን ዘንድ ብዙዎችንም ያድኗቸውና በዘዙ ምክ ርና በጸጋ ቃል ይፈውሳቸው ዘንድ እንለምነው::

፪፴፪፤ ትምህርታችንን ያልተቀ በሉ ግን መዳን ተሳናቸው ፣ ነውር የሌለባቸው ሌሎች ንጹሓን በጐችን ያጠፉ ዘንድም ከመንጋ ወጡ ::

፪፴፫፤እንግዲህ በቦታቸው ሁሉ እንዲህ ሠራን ፣ ይህችን የቀናች ትምህርትንም /ዲድስቅልያ/ በጽድ ቅና በንጽሕና በጌታችን በኢየ ሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ ሰዎች መታሰቢያ አደረግንላችሁ ፣ ከተ መረጠ ቀሌምንጦስና ከተወደደ በርናባስ፣ ከተወደደ ልጅ ጢሞ ቴዎስና ከብፁዕ ማርቆስ፣ ከእነር ሱም ጋር ከቲቶና ከሉቃስ ፣ ከአሶንና ከሉኪዮስ ፣ ከሱሲ ጴጥ ሮስም ጋር ላክነው ::

፪፵፰፤ ንስእለክሙ ትትመሰሉ በእሉ ወስምዑ ቃሉሙ ወረታቁ እምዘ ትካት ልማድ እስመ ቀደ ምትሰ ኃለፉ ::

፪፵፱፤ ወአንትሙ ኵኑ ሐዲሳነ እስመ አእመርክምዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ኵሉ ኮነ ወወህበነ ሕገ ንጹሐ ወመድኀኒተ ነፍስነ ዘረሰይነ ውስቴታ ፍጹመ ስመ ዚአሁ ዘእንበለ ፍልጠት ወሕፀት ወወልጦት ዘአልቦ ነውር እንተ ትመይጥ ነፍሳተ::

፪፶፤ ዘንተ ለዘረሰዑ ዕብራውያን ወሀቦሙ ተዝካረ በሚልክያስ ነቢይ ዘይብል ተዘከሩ ሕገ ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ዘአዘዘክሙ ዘንተ ትእዛዘ ጽድቅ ወቅድሳት[፲፩]::

፪፶፩፤ ወእግዚእነ ኢሠዐረ ሕገ አሪት ወኢያሕፀፀ አላ ዳዕሙ ይቤ ኢተንልፍ አሐቲ ቃል እምአሪት እስከ ዝ ኵሉ ይትገበር ፤ ወካዕበ ይቤ ኢመጻእኩ እሥዐሮሙ ለአሪት ወለነቢያት አላ ከመ እፈጽሞሙ[፲፪]::

፪፶፪፤ እስመ ሙሴ ሠራዔ ሕግ ነቢይ ወንጉሥ ፤ ወኤልያስ ነቢይ ቀናዒ አስተርአየ ምስለ እግዚእ ሶበ ተወለጠ ራእዩ በቅድሜሆሙ ስምዐ ኮኑ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ወትስብእቱ ከመ ፍቁር ወሰብአ ቤቱ ወአኮ ከመ ነኪራን[፲፫] ::

፪፵፰፤እነሱን ትመስሉ ዘንድ እንለምናችኋለን፤ ቃላቸውንም ስሙ፤ ከቀድሞው ልማድም ራቁ ፤ ፊተኞች አልፈዋልና ::

፪፵፱፤እናንተም አዲሶችን ሁኑ፤ ሁሉ በእሱ የተፈጠረ ፤ ነፍሳትን የምትመልስ ነውር የሌለባት ያለ መለየት ያለ መጕደልና ያለ መለወጥ የእርሱን ስም በውስጥ ፍጹም ያደረግንባት የነፍሳችን መዳኛና ንጹሕ ሕግን የሰጠን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አውቃችሁታልና::

፪፶፤ ይህን ለረሱ ዕብራውያንም ይህን የጽድቅና የቅድስና ትእዛዝን ያዘዛችሁን የእግዚአብሔርን ሰው የሙሴን ሕግ አስቡ የሚል መታሰቢያን በነቢዩ በሚልክያስ ሰጣቸው::

፪፶፩፤ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የአሪትን ሕግ አልሻረም ፤ አላጓደለምም፤ ነገር ግን ይህ ሁሉ እስኪደረግ ድረስ ከአሪት አንዲቱ ቃል አታልፍም አለ፤ ሁለተኛም እፈጽማቸው ዘንድ ነው እንጂ፤ አሪትንና ነቢያትን ላሳልፋቸው አልመጣሁም አለ ::

፪፶፪፤ ሕግን የሠራ ነቢይና ንጉሥ ሙሴ ፤ ቀናተኛው ነቢይ ኤልያስም በፊታቸው መልኩ በተለወጠ ጊዜ ከጌታ ጋር ታዩ ፤ ሰው ስለመሆኑ ስለ ሕማሙና ስለሞቱ ምስክር ሆኑ ፤ እንደ ወዳጅና እንደ ቤቱ ሰዎች እንጂ እንደ ባዕዶች አይደሉምና::

፲፩. ሚል. ፬ - ፩
፲፪. ማቴ. ፭ - ፲፩ - ፲፰
፲፫. ሉቃ. ፬- ፳፫ — ፴፩

፪፻፫፤ወሀበ እግዚአብሔር ሥር ዐተ ፲ቱ ቃላት ዘውስተ ኦሪት ወነቢያት በቅዱሳን ወእሙንቱሰ ነበሩ እንዘ ይሰምዑ ቃሎ እምቅ ድመ ይግበሩ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም ዘሰመይም ግብፃውያን ሀቤ [፲፱]::

፪፻፬፤ እስመ ሥርዐትሰ ጽድቅ ውእቱ::

፪፻፭፤ ወበእንተዝ ተሰምየ ሕገ ወይፈትሕ በርትዕ :: ·

፪፻፮፤ሲሞንሰ ወእለሂ ምስሌሁ ጸልኡ ዘንተ ሥርዐተ ወይቄድሱ ርእሶሙ ወእሙንቱሰ ይወርዱ ውስተ ገሃነም::

፪፻፯፤ሕግሰ ኄር ወቅዱስ ውእቱ እስመ ይቤ እመ ትፈቅድ ትግበር ሊተ ምሥዋዐ ሕንጽ ሊተ በምድር ወኢይቤ ሕንጽ ሊተ ዘእንበለ ሥምረት ::

፪፻፰፤እስመ ይጽሕቅ እግዚአብሔር በኀቤነ መሥዋዕተ ወቍርባነ::

፪፻፱፤አቤልሰ ወኖኅ ወአብርሃም መሥዋዕተ ወዕጣነ አዕረጉ ኀቤሁ በፈቃዶሙ::

፪፻፲፤ወከማሁ በፈቃዶሙ ዕብራውያንሂ ገብሩ ዘንተ፤ወአኮ ውእቱ ዘአዘዞሙ ዳዕሙ ለሊሆሙ በሥምረቶሙ ውእቱሂ ተወክፈ መሥዋዕቶሙ ዘአዕረጉ ሎቱ በልብ ንጹሕ ::

፪፻፲፩፤ እግዚአብሔርም በኦሪትና በቅዱሳን ነቢያት ውስጥ ያሉ የአሥሩን ቃላት ሥርዐት ለሕዝቡ ሰጠ፤ እነርሱም ግብፃውያን አምላክ ያሉት የላም ጥጃን አስመስለው ጣዖትን ከመሥራት አስቀድመው ቃሉን ሲሰሙ ኖሩ::

፪፻፲፪፤ሥርዐት ጽድቅ ነውና ::

፪፻፲፫፤ ስለዚህም ሕግን ተባለ በእውነትም ይፈርዳል::

፪፻፲፬፤ሲሞንና ከርሱ ጋራ የነበሩ ግን ይህን ሥርዓት ጠሉ ፤ እራሳቸውንም ያመሰግናሉ ፤ እነርሱ ግን ወደ ገሃነም ይወርዳሉ ::

፪፻፲፭፤ ሕጉ ግን ቸርና ቅዱስ ነው፤ መሠዊያን ትሠራልኝ ዘንድ ብትወድ በምድር ሥራልኝ አለ እንጂ ያለ ፈቃድህ ሥራልኝ አላለምና::

፪፻፲፮፤እግዚአብሔር መሥዋዕትንና ቍርባንን ከእኛ ይፈልጋልና::

፪፻፲፯፤ አቤልና ኖኅ አብርሃምም መሥዋዕትንና ዕጣንን በፈቃዳቸው ወደ እርሱ አሳርገዋልና::

፪፻፲፰፤እንዲሁ ዕብራውያንም በፈቃዳቸው ይህን አደረጉ፤ እርሱ ያዘዛቸው አይደለም ፤ እነርሱ በፈቃዳቸው ነው እንጂ ፤ እርሱም በንጹሕ ልቡና ያሳረጉለትን ተቀበለ::

[፲፱] ዘዳ. ፰ - ፫ - ፲፮

፻፶፩ ፤ወበእንተዝ ይቤ ኢይፈቅድ ዕጣነክሙ ወኢይጽሕቅ ወኢምን ተኒ እስመ ዚአየ ውእቱ ዅሉ ዓለም ወዅሉ ዘውስተ ትካት መዋዕል ረስዕዎ አሕዛብ ለእግዚአብሔር ወረሰዩ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም አምላከ ህየንተ እግዚአብሔር ዘበአማን።

፻፶፪ ፤ አመ ይወፅኡ እምግብፅ ይቤ አሮን እሉ እሙንቱ አማልክቲከ እስራኤል ዘአውፅኡከ እምድረ ግብፅ ወእሙንቱሰ አም ለኩ ጣዕዋ ላሕም በዕልወት ወጎ ደግዎ ለእግዚአብሔር ዘፈነወ ሙሴሃ ወአውፅአሙ እምዕፀብ ዅነኔ ።

፻፶፫ ፤ ወናሁ ገብረ እግዚአብሔር ተአምራተ በእደ ሙሴ ገብሩ ወበትር ዘአማሰኖሙ ለግብፁውያን በ፲ቱ መቅሠፍት ዝንቱ ውእቱ፤ ወቦቱ ዘበጣ ለባሕረ ኤርትራ ወአ ኀለፎሙ እንተ ማዕከላ ከመ ምር ዋጸ አፍራስ በውስተ የብስ ወለጸ ላእቱሰ አስጠሞሙ ውስቴታ።

፻፶፬ ፤ወረሰየ ጥዑመ ነቅዐ ማይ መሪረ ወአንቅዐ ኮኵሐ ወአው ሐዘ ሎሙ ማየ።

፻፶፭ ፤ስለዚህም እንዲህ አለ ፤ ዕጣናችሁን አልወድም ፤ ምንም አልሻም ፤ ዓለም ሁሉ የኔ ነውና በቀድሞ ዘመን የነበሩ ሰዎች ሁሉ እግዚአብሔርን ረሱት ፤ የላም ጥጃንም ስለ እውነተኛው እግዚአብሔር ፈንታ አምላክ አደረጉ ላቸው ።

፻፶፮ ፤ከግብፅም በወጡ ጊዜ አሮን እስራኤል ሆይ ፤ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አምላኮችህ እሊህ ናቸው አለ ፤ እነርሱም በክህደት የላም ጥጃን አመለኩ ፤ ሙሴን ልክ ከሚያስጨንቅ አገዛዝ ያወጣቸው እግዚአብሔርን ተዉት ።

፻፶፯ ፤ እግዚአብሔርም በወዳጁ በሙሴ እጅ ታምራትን አደረገ ፤ በበትሩም ግብፃውያንን በአሥር መቅሠፍት ያጠፋቸው እርሱ ነው ፤ በዚያም ቦትር የኤርትራን ባሕር መትቶ በደረቅ እንዳለ ፈረስ መሯጫ አድርጎ በመካከሏ አሳለ ፋቸው ፤ ጠላቶቹንም በውስጧ አሰጠማቸው።

፻፶፰ ፤ መራራውን የውሃ ምንጭ ጣፋጭ አደረገ ፤ ጭንጫውንም ሰንጥቆ ውሃን አፈለቀላቸው ።

፲፯፤ወጸለሎሙ መዓልተ በደ መና ወሌሊተ በዐምደ እሳት ወአ ብርሀ ሎሙ ወመርሐሙ ወአ ሙንቱሰ አ፡ያእመሩ ኀበ ይበ ጽሑ።

፲፰፤ ወአውረደ ሎሙ መና ይብ ልዑ እምሰማይ ወአዝነመ ሎሙ ሥጋ ከመ መሬት።

፲፱፤ወወሀቦሙ ሕገ በገዳም ወረ ሰዮሙ ድልዋነ ይሰምዑ ቃሲ ኀደግዎ ለዘገብረ ሎሙ ዘንተ ኵሎ ።

፳፤ ወይቤልዎ ለአሮን ግበር ለነ አማልክተ እለ የሐውሩ ምስ ሌነ ወገብረ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም ወሰገዱ ሎቱ።

፳፩፤ ወአእመረ እግዚአብሔር ከመ አልቦ አኰቴት በእንተ ኵሉ ዘገብረ ሎሙ ።

፳፪፤ወአሙንቱሰ ተአስሩ በማእ ሰር ዘአ፡ይትፈታሕ ወወድቁ ውስተ መሥገርት እንተ አልባቲ ሙጻእ ወምጕያይ።

፳፫፤ ወአንትሙሰ ሶበ ትገብሩ ምሥዋዐ አዕርጉ ውስቴቱ ቍርባነ ኵሎ ጊዜ እስመ ውእቱ ይቤ ረሳ ዕኮ ለእግዚአብሔር ዘአድኀነከ ወአልብከ አኰቴተ ስምየ።

፳፭፤ ቀን በደመና ጋረዳቸው ፣ ሌሊትም በእሳት ምስሶ እያበራ መራቸው ፤ እነርሱ ግን የሚደር ሱበትን አያውቁም ነበር።

፳፮፤መናንም ይበሉ ዘንድ ከሰ ማይ አወረደላቸው ፤ ሥጋንም እንደ መሬት አዘነመላቸው።

፳፯፤በምድረ በዳም ሕግን ሰጣ ቸው ፤ ቃሉንም ይሰሙ ዘንድ የተዘጋጁ አደረጋቸው ፤ ይህን ሁሉ ያደረገላቸውን ተዉት ።

፳፰፤አሮንንም ከኛ ጋራ የሚሄዱ አምላኮችን ሥራልን አሉት፤ እር ሱም የላም ጥጃን ሠራላቸው ፣ እነርሱም ሰገዱለት።

፳፱፤እግዚአብሔርም ስለ አደረገ ላቸው ሁሉ ምስጋና እንደሌለው ዐወቀ ።

፴፤እነርሱም በማይፈታ ማሠሪያ ታሥረው መውጫና መሸሻ በሌለ ባት ወጥመድ ውስጥ ወደቁ።

፴፩፤ እናንተ ግን መሠዊያን በሠ ራችሁ ጊዜ ሁሉ በውስጡ ቍር ባንን አሳርጉ ፤ እርሱ ያዳነህ እግ ዚአብሔርን ረሳኸው ፤ ስሜን ማመስገንንም የለህም ብሏልና።

፪፻፶፤ ወአንትሙሰ አእመርክምዎ ለፌአምላክ በልብ ንጹሕ ወበሠናይ ሕሊና ወሰማዕክሙ ቃሎ ለመድኀን ብፁዓት አዕይንቲክሙ እለ ርእያ ወአእዛኒክሙ እለ ሰምዓ ::

፪፻፶፩፤ናሁ ፈትሐክሙ እማእሰር ወግዕዝክሙ እምግብርናት::

፪፻፶፪፤ወዓዲ ይቤ ኢይብለክሙ አግብርትየ እስመ ገብርሰ ኢየእምር ዘይሬስዮ እግዚኡ አላ ዳዕሙ አዕርክትየ አንትሙ ::

፪፻፶፬፤ ናሁ መሀርኩክሙ ኵሎ ዘሰማዕኩ በኀበ አቡየ[፹፭] ::

፪፻፶፪፤ወእለሰ ይፈቅዱ ኢይርአዩ ወኢይስምዑ ገዝፈ ልቦሙ ወር ኀቁ እምኔሁ::

፪፻፶፫፤አንትሙሰ ብፁዓን አንትሙ ዘሠዓረክሙ እግዚአብሔር እመር ገም እስመ ዘመጽአ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር አጽንዐ ሕገ ወፈጸመ ወአሰሰለ ክቡደ ጾረ ዘው ስቴቱ ፣ አድኅነነ ወአግዐዘነ እምተቀንዮ ለኃጢአት ወመሐረነ ወወሀበነ ሕይወተ ዘለዓለም ::

፹፭ ዮሐ. ፲፬ - ፲፮

፪፻፶፬፤እናንተ ግን አንዱን አምላክ በንጹሕ ልብና በበጎ አሳብ አውቃችሁታል፤የመድኀንንም ቃል ሰምታችኋል ፤ ያዩ ዓይኖቻችሁ ፤ የሰሙም ጆሮዎቻችሁ ብፁዓን ናቸው::

፪፻፶፭፤እነሆ ከማሰሪያ ፈታችሁ ፣ ከባርነትም ነፃ ወጣችሁ::

፪፻፶፮፤ዳግመኛም ባሮቼ አልላች ሁም አለ ፤ ባሪያ ጌታው የሚያ ደርገውን አያውቅምና ፣ ወዳጆቼ ናችሁ እንጂ::

፪፻፶፯፤እነሆ በአባቴ ዘንድ የሰማ ሁትን ሁሉ አስተማርኳችሁ::

፪፻፶፰፤ እንዳያዩ እንዳይሰሙ የሚ ወዱ ግን ልቡናቸው ደንድኖ ከርሱ ራቁ::

፪፻፶፱፤እግዚአብሔር ከርግማን የለ ያችሁ እናንተ ግን ንዑዳን ክቡራን ናችሁ ፤ የእግዚአብሔር ልጅ ክር ስቶስ ሕግን አጽንቷልና ፤ ሕጉ ንም ፈጽሞ ከእኛ ከባድ ሸክምን አርቋልና ፤ እኛንም አድኖ ከኃጢ አት መገዛት ነፃ አውጥቶናልና ፤ ይቅር ብሎም የዘለዓለም ሕይ ወትን ሰጥቶናልና::

፪፻፴፬፤ወካዕበ ይቤ ዘይፈቅድ ይትልወኒ ይጽናሕ ዳግመ ምጽአትየ።

፪፻፴፭፤ ወውእቱሰ ኢተወክፈ መሥዋዕተ ወቍርባነ ዘያበውኡ አሕዛብ እስመ ብዙኀ ጊዜ አበሱ ሎቱ።

፪፻፴፮፤ ወለእሙንቱሰ ይመስሎሙ በአበዙኖ መሥዋዕት ዘይድኅኑ እመ ቅሠፈተ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ዳዕሙ ንሕነ ንሰብሖ።

፪፻፴፯፤ወዓዲ ይቤ በእንተ ምንት ታመጽኡ ሊተ ዕጣነ እምሳባ ወቀ ናንሞሰ እምርጉቅ ብሔር ኢይ ሠምር መሥዋዕተክመ- ወኢ ይትዌከፍ ዕጣነክሙ።

፪፻፴፰፤ ወካዕበ ይቤ ኢሳይያስ ለም ንት ታበውኡ- ሊተ መሥዋዕ ተክሙ ፣ ጽጉብ አነ እመሥዋዕተ ሐራጊት ወአልሀምት ወስብሐ አባግዕ፤ ኢይፈቅድ ደመ ላህም ወጠሊ እመኒ አምጻእክሙ ኢታስ ተርእዩኒ መኑ ኃሠሦ ለዝንቱ እምእዴክሙ።

፪፻፴፱፤ኢትድግሙ እንከ ከይደ ዐፀደ ቤትየ ወእመኒ አምጻእክሙ ስንዳሌ ከንቱ ውእቱ ወዕጣንክሙ ርኩስ ፣ ወበዓላቲክመ- ወሰንበ ታቲክሙ ዕለተክሙ ኢይፈቅድ፤ ጸመክሙኒ ወጸሎተክሙኒ ኢይ ፈቅድ ፣ ጸልአት ነፍስየ ዘንተ ወሰቈራረ ኮንክሙኒ።

፪፻፵፤ሁለተኛም ሊከተለኝ የወ ደደ ሁለተኛ አመጣጤን ይጠብቅ አለ ።

፪፻፵፩፤እሱ አሕዛብ የሚአቀርቡ ትን መሥዋዕትንና ቍርባንን አልተቀበለም ፤ እሱን ብዙ ጊዜ በድለዋልና ።

፪፻፵፪፤ ለነሱ ግን ከእግዚአብሔር ከቁጣው መቅሠፍት መሥዋዕትን በማብዛት የሚድኑ ይመስላቸ ዋል፤ እኛ እናመስግነው እንጂ ።

፪፻፵፫፤ዳግመኛም መሥዋዕታችሁን አልወድም ፤ ዕጣናችሁንም አልቀ በልም ፤ ዕጣንን ከሳባ፤ ቀናንሞ ስንም ከሩቅ አገር ስለምን ታመ ጡልኛላችሁ አለ።

፪፻፵፬፤ ሁለተኛም ኢሳይያስ የላ ምና የፍየል ደምን አልወድም፤ ብታመጡም አታሳዩኝ ፣ ይህን ከእጃችሁ ማን ፈለገው? የበጎችን ስብ የላሞችንና የጊደሮችን መሥ ዋዕት እኔ ጠግቤያለሁ መሥዋዕ ታችሁን ለኔ ለምን ታቀርባላችሁ? አለ ።

፪፻፵፭፤እንግዲህ የቤቴን ቦታ መርገ ጥንም አትድገሙ ፤ ስንዴንም ብታመጡ ከንቱ ነው ፤ ዕጣናች ሁም የረከሰ ነው ፤ ሰንበቶቻችሁ ንም ፣ በዓሎቻችሁንም ቀናች ሁንም አልፈቅድም ፣ ጸሎታ ችሁንና ጸማችሁንም አልሻም ፣ ሰውነቴ ይህን ጠልታ አስጸያፊ ሆናችሁብኝ ።

፻፫ ፤ወዓዲ ይቤ ነቢይ አእትት እምኔየ ድምፀ መዓትከ።

፻፫፩ ፤ወካዕበ ይቤሎ ሳሙኤል ነቢይ ለሳኦል ሶበ ይፈቅድ ይሡዕ ይጌይስ ሰሚዕ እምሠዊዕ ወተአ ዝዞ እምስብሐ አባግዕ እስመ ኢይፈቅድ እግዚአብሔር ትሡዕ ሎቱ ዘእንበለ ዳዕሙ ትስማዕ ቃሎ።

፻፫፪ ፤ወዳዊትኒ ይቤ ፡ ኢይነሥእ አልሀምተ እምቤትከ ወኢሐራጊተ እመርዔትከ እስመ ዚአየ ውእቱ ኵሉ አራዊት ዘገዳም እንስሳ ገዳ ምኒ ወአልሀምት ወአእምር ኵሎ አዕዋፈ ሰማይ ወስነ ገዳምኒ ኀቤየ ሀሎ እመኒ ርኀብኩ ኢይስእለከ እስመ ዚአየ ውእቱ ኵሉ ዓለም በምልዑ ኢይበልዕ ሥጋ ላህም ወኢይሰቲ ደመ ጠሊ[፻፪] ሡዕ ለእግዚአብሔር መሥዋዕተ ስብ ሐት ወፈኑ ለልዑል ጸሎተከ ።

፻፫፫ ፤ ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፍ ከመ ውእቱ ኢይፈቅድ ዕጣነ አለ አበሱ ሎቱ ፤ እስመ ርኵሰ በእዜሁ መሥዋዕቶሙ ለዕ ልዋን አለ ያበውኡ ዘእንበለ ሕግ ወኵሉ ዘይበልዕ እምኔሁ ይረ ኵስ ።

፻፫፬ ፤ዳግመኛም ነቢይ የቀጣህን ድምጽ ከኔ አርቅ አለ።

፻፫፭ ፤ሁለተኛም ሳሙኤል ሳኦልን መሥዋዕትን ይሠዋ ዘንድ ቢወድ ከመሥዋዕት መስማት፤ ከበጎች ስብም መታዘዝ ይሻላል፤ እግዚ አብሔር ቃሉን ትሰማ ዘንድ እንጂ መሥዋዕትን ልትሠዋለት አይፈቅድም እና አለ ።

፻፫፮ ፤ ዳዊትም ከቤትህ ላሞችን፤ ከመንጋዎችህም ጊደሮችን አል ቀበልህም፤ የምድረ በዳ አራዊት ሁሉ የኔ ናቸውና ፤ ላሞችና የም ድረበዳ እንስሳም የሰማይ ወፎች ንም ሁሉ ዐውቃለሁና፤የምድረ በዳ ጌጥም በኔ ዘንድ አለና፤ ብራብም አለምንህም ፤ ዓለም ሁሉ በሞላ የኔ ነውና፤ የላም ሥጋን አልበላም ፤ የፍየል ደም ንም አልጠጣም ፤ ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕትን ሠዋ፤አ ሎትህንም ለልዑል ስጥ እንጂ አለ ።

፻፫፯ ፤ ዳግመኛም እሱን የበደሉ ሰዎች ዕጣንን እሱ እንዳይወድ በመጽሐፍ ውስጥ የተጻፈ ነው፤ ያለ ሥርዓት የሚያቀርቡት የከሃ ዲዎች መሥዋዕት በእሱ ዘንድ ርኩስ ነውና ፤ ከመሥዋዕቱም የሚበላ ይረክሳል።

፻፪ መዝ. ፶፩ - ፱ - ፲

፻፫፬፤ ወውእቱ ይፈቅድ ፈድፋደ ልበ የዋሀ ወመንፈሰ ትሑተ ዘይ ኄይስ እመሥዋዕት።

፻፫፭፤ናሁ እንከ መጽአ ያፅርዕ እለ ያበውኡ መሥዋዕተ ደም ፤ እስመ ውእቱ ነገረ በኦሪት ከመ እግዚአብሔር አምላክ አሐዱ ውእቱ[፻፫] ።

፻፫፮፤ወካዕበ ይቤ በወንጌል ዛቲ ይእቲ ሕይወት ዘለዓለም ከመ ያዕምሩከ ለከ ለኄ ዘበአማን አም ላክ[፻፬]።

፻፫፯፤ወዓዲ ይቤ አፍቅር ቢፀከ ከመ ነፍስከ ፤ ወዳግመ ይቤ አፍቀርኩክሙ መፍትው ትትፋ ቀሩ በበይናቲክሙ ከመ እነ አፍ ቀርኩክሙ[፻፭]።

፻፫፰፤እስመ ከመዝ ይቤ መጽ ሐፍ ኢትቅትል ነፍሰ፣ ወውእቱሰ አዘዘ ግሙራ ኢንጽላእ መነሂ ዘይቤ ናሁ አዘዘ ኢይዘምዉ ወኢ ይፍትዉ ብእሲተ ባዕድ።

፻፫፱፤ ይቤ ኢትስርቅ ወውእቱ አዘዘ ንትገሃሥ እምኩሉ ምግባር እኩይ ወናፍቅር ጸላዕተነ[፻፯] እስመ ዘይቤ ኢትፍድዩ እኩየ ለዘአሕ ሠመ ላዕሌክሙ አዘዘነ ንግበር ሰላመ ምስለ ኵሉ ፤ እስመ ምሕረት ይኄይስ እምአለ ይፈ ቅዱ በቀለ በእኩይ።

፻፬፡፤እሱም ከመሥዋዕት የሚ ሻል ቅን ልቡናና ትሑት ሰውነ ትን ፈጽሞ ይወዳል ።

፻፬፩፤እንሆ የደም መሥዋዕትን የሚአቀርቡትን ያስቀር ዘንድ መጣ ፤ እሱ በኦሪት ፈጣሪ እግዚ አብሔር አንድ እንደሆነ ተናግ ሯልና።

፻፬፪፤ሁለተኛም በወንጌል በእው ነት አንድ አምላክ የምትሆን አን ተን ያውቁህ ዘንድ የዘለዓለም ሕይወት ይህች ናት አለ ።

፻፬፫፤ዳግመኛም ባልንጀራህን እን ደራስህ አድርገህ ውደድ አለ ፤ ሁለተኛም እኔ ወደድኋችሁ አለ ፤ እኔ እንደ ወደድኳችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ይገባል።

፻፬፬፤መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና ነፍ ስን አትግደል ፤ እርሱስ ማነንም ፈጽመን እንዳንጠላ አዘዘ ፤ እሱ እንዳይሰስኑ አዘዘ ያለው የሌላውን ምሽት ፈጽመው እንዳይመኙ ነው።

፻፬፭፤አትስረቅ አለ ፤ እርሱ ግን ከክፉ ሥራ ሁሉ እንርቅና ጠላቶ ቻችንንም እንወድ ዘንድ አዘዘ ፤ በናንተ ላይ ክፋትን ለሠራ ሰው ክፉን አትመልሰለት ፤ ስለ አለውም ከሁሉ ሰላምን እናደርግ ዘንድ አዘዘን ፤ በክፋት መበቀልን ከሚወዱ ይልቅ ይቅርታ ይሻላ ልና ።

፻፫ ዘዳግ. ፮ — ፰
፻፬ ዮሐ ፲፯ - ፫
፻፭ ማቴ. ፭፪ -፵፬
፻፯፡ ዮሐ. ፲፫ - ፴፬

፪፻፫፤ ይቤ አክብሩ አበዊክሙ ወውእቱሰ አዘዘነ ናትሕት ርእሰነ ለኵሉ፤ አጽርዐ ግዝረተነ ወለሊሁ ፈጸመ ግዝረተ ወውእቱሰ ፈጸመ ተስፋ ዘይሴፈዎ ኵሉ ዓለም።

፪፻፭፤ ዘይቤ አግብእ መሐላከ ለእግዚአብሔር አዘዘነ ኢንምሐል ወኢበምንትኒ።

፪፻፪፤ ህየንተ መሥዋዕት ዘደም ወህበነ ቍርባነ ነባቢተ ዘእንበለ ደም ።

፪፻፫፤ ወህየንተ መሥዋዕት ዘ፩ መካን አዘዘነ ይኩን ቍርባን ውስተ ኵሉ ምድር እምሥራቀ ፀሐይ እስከነ ዓረብ።

፪፻፬፤ ወለክህነቱ ይቤ ሙሴ በውስተ ሕግ ፣ ንብብ ቃለ ዘአዘዝኩከ እንዘ ትነብር አው እንዘ ትቀውም ወእመኒ እንዘ ተሐውር ውስተ ፍኖት ።

፪፻፭፤ ወዳዊትኒ ይቤ ዘዳዕሙ ሕገ እግዚአብሔር ሥምረቱ ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ[፩፭] ወበኵለሄ አዘዘ ይግበሩ በውስተ ሕግ ወኢይዕልዉ ሥርዐተ።

፪፻፮፤ ወካዕበ ይቤ ብፁዓን እለ ንጹሐን በፍኖቶሙ ወእለ የሐውሩ በፍናዊሁ ወበኵሉ ልቦሙ የኀሥሥዎ[፩፮]።

፪፻፫፤ አባቶቻችሁን አክብሩ አለ ፣ እርሱ ግን ለሁሉ እራሳችንን እና ዋርድ ዘንድ አዘዘን ፣ ግዝረታችነን አስቀረ ፣ እርሱ ግን ግዝረትን ፈጸመ ፣ ዓለም ሁሉ የሚመኘው ተስፋን ፈጸመ ።

፪፻፭፤ መሐላህን ወደ እግዚአብሔር መልስ ያለ እርሱ በምንም ፈጽመን እንዳንምል አዘዘን።

፪፻፪፤ ስለ ደም መሥዋዕት ፈንታ ያለ ደም የምትናገር ቍርባንን ሰጠን ።

፪፻፫፤ በአንድ ቦታ ስለ ምትደረግ መሥዋዕት ፈንታም ፣ ቍርባን ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ ድረስ በምድር ሁሉ ይደረግ ዘንድ አዘዘን።

፪፻፬፤ ሙሴም ለክህነቱ በመጽሐፍ ውስጥ፣ ስትቀመጥ ወይም ስትቆም ፣ ወደ ጉዳና ስትሔድም ያዘዝኩህን ቃል ተናገር አለ።

፪፻፭፤ ዳዊትም የእግዚአብሔር ሕግ ፈቃዱ የምትሆን ሌሊቱን፣ ቀኑንም፣ ሕጉን የሚያነብብ ብፁዕ ነው አለ፣ሁልጊዜም በመጽሐፍ ያለውን ይሠሩ ዘንድ ሥራትንም እንዳያፈርሱ አዘዘ።

፪፻፮፤ ዳግመኛም አለ በጉዳናቸው ንጹሐን የሆኑ ሰዎች ፣ በመንገ ዶቹም የሚሄዱ በፍጹም ልቡና ቸውም የሚፈልጉት ሰዎች ብፁዓን ናቸው ።

፩፭ መዝ. ፩ — ፩ — ፪ ፣ ፻፲፰ ፩ - ፪

፻፹፯፤ ወዓዲ ይቤ በወንጌል ብፁዓን አንትሙ እመ ገበርክምዎ ለዝንቱ እስመ በእንተዝ ይፈቅድ ይኩን ሕግ ገሃደ በጽድቅ ወያበርህ ለኵሉ ዓለም ለእለ የአምኑ በእ ግዚእነ ወንደጉ አምልኮተ ጣዖት ወርኅቁ እምዐመፃ ወተወክፉ ቃሉ ሠናያተ።

፻፹፰፤ ወለእለሂ መነኑ ኪዳናተ አይሁድ እለ ያረ ልቦሙ ወተለዉ ፍኖቶሙ እለ ይቤሉ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቄሣር።

፻፹፱፤ ወካዕበ ይቤሉ እመኀደግናሁ ለዝንቱ ይመጽኡ ሰብአ ሮሜ ወይነሥኡ ሕዝበነ ወብሔረነ ፤ ተነበዩ ላዕሌሁ።

፻፺፤ ወይቤሉ ይኄይሰነ ንቅትል ፩ደ ብእሴ እምይትሀጐል ኵሉ ሕዝብ[፹፰] ።

፻፺፩፤ አምኑ ቦቱ ኵሎሙ አሕዛብ ወነሥኡ ሮሜ ሚመቶሙ ወነ ሥኡ ኵሎ ሥርዐቶሙ።

፻፺፪፤ ወበእንተዝ ኮኑ ርጉማነ እስመ ኢክህሉ ገቢረ ትእዛዙ ።

፻፺፫፤ ወዓዲ ይቤ ርጉም ውእቱ ዘኢይገብር ኵሎ ትእዛዘ ዘጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ሕግ።

፹፰ ዮሐ. ፲፩ - ፶

፻፹፯፤ ዳግመኛም በወንጌል ይህን ብታደርጉ ብፁዓን ናችሁ አለ ፤ ስለዚህም ሕግ በእውነት የተገለጠ ይሆን ዘንድ ይወዳል ፤ ጣዖት ማም ለክን ትተው ፤ ከበደልም ርቀው በጎ ቃሎችንም ተቀብለው ፤ በጌ ታችን ላመኑ ለዎች በዓለም ሁሉ ያበራል ።

፻፹፰፤ ልባቸው የታወረ አይሁድ ንና ከቄሳር በቀር ንጉሥ የለንም የሚሉትን መንገድ የተከተሉትን መሐላ ለናቁ ያበራል ።

፻፹፱፤ ሁለተኛም ይህን ብንተ ወው የሮሜ ሰዎች መጥተው ሕዝባችንንና ሀገራችነን ይወስዳሉ ብለው በእርሱ ላይ ተናገሩ።

፻፺፤ እንዲህም አሉ ፤ ሕዝቡ ሁሉ ከሚጠፋ አንድ ሰውን ብንገድል ይሻለናል ።

፻፺፩፤ አሕዛብም ሁሉ አመኑበት ፤ የሮም ሰዎችም ሹመታቸውን ወሰዱ ፤ ሥርዓታቸውንም እጅ አደረጉ።

፻፺፪፤ ስለዚህም የተረገሙ ሆኑ ፤ ትእዛዙን ማድረግ አልቻሉምና ።

፻፺፫፤ ዳግመኛም አለ ፤ በሕግ መጽሐፍ የተጻፈውን ትእዛዝ ሁሉ የማይሠራ ርጉም ነው።

፲፯፤ ወንሕነሰ ንትሉ ፍናቶ ለክርስቶስ ከመ ንርከብ በረከተ ወንትወከፍ ሕገ ወነቢያተ ወወ ንጌለ ቅዱሰ ወንትገሥሥ እምእለ ያመልኩ አማልክተ ብዙኃነ ወንር ኀቅ እምቀታልያነ ክርስቶስ ወቀተ ልተ ነቢያት እሉ እሙንቱ አይ ሁድ መናፍቃን።

፲፩፤ ወንሕነሰ ንተሐት ወንጽናዕ በአሚን በኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሥ ዘቦቱ ሥልጣን ላዕለ ኵሉ ወው እቱ መምህረ ሕግ ወፀቃቤ ሥር ዐት ።

፲፪፤ ረኃቁ እንከ እምፍልጠተ ኤጲስ ቆጶሳት ወካህናት ወሕዝብ እለ ያረኵሱ አሪተ ወነቢያተ ጸላ እቱ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ።

፲፫፤ ወእለሰ የአምኑ በክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ወይፈልጡ ልደቶ በሥጋ ፤ ወይፀርፉ ዲበ ሕማማቲሁ በሥጋ፤ ወይጼዕልዎ በመስቀሉ ወይሣለቁ በሞቱ ወኢየ አምኑ ትንሣኤሁ ፤ ወያበጥሉ ልደቶ እምአብ እምቅድመ ኵሉ ፍጥረት፤ወይብሉ እሙንቱ ሥጋ ወነፍስ ውእቱ ወአልቦ መለኮት።

፲፬፤ ወበ ዘይቤሉ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ መልዕልተ ኵሉ ወይ ዌድስዎ ።

፲፭፤ ወይብልዎ ባሕቲቱ ውእቱ አብ ወካዕበ ይቤሉ ውእቱ ወልድ ወጸራቅሊጦስ ኢሀለዉ ፤ እሉኬ ርኩሳን እምኵሉ ።

፲፮፤ እኛ ግን የክርስቶስን መን ገድ እንከተል ፤ በረከትን እናገኝ ዘንድ ነቢያትንና ኦሪትን ቅዱስ ወንጌልንም እንቀበል፤ብዙ አማል ክትን ከሚያመልኩ ሰዎችም እን ለይ ፤ ከክርስቶስ ገዳዮችና ከነቢ ያት ገዳዮች እንራቅ ፤ እነዚህም መናፍቃን አይሁድ ናቸው።

፲፯፤ እኛ ግን ራሳችንን ዝቅ እና ድርግ ፤ በሁሉ ላይ ሥልጣን ባለው በንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ በማመንም እንጽና ፤ እርሱ የሕግ መምህርና የሥርዐት ጠባቂ ነውና ።

፲፰፤ ከኤጲስ ቆጶሳትና ከካህናት ከመለየት ራቁ፤ ኦሪትን ነቢያትን የሚያረክሱ ሕዝብ ሁሉን የፈጠረ የእግዚአብሔር ጠላቶች ናቸው።

፲፱፤ በእግዚአብሔር ልጅ በክርስ ቶስ ስም የሚያምኑ በሥጋ መወለዱን ግን የሚለዩ ፤ በሥጋ በተቀበላቸው መከራዎቹም ላይ የሚዘብቱ ፤ በመስቀሉም የሚሳ ደቡ ፤ በሞቱም የሚሳለቁ ፤ ትን ሣኤውንም የማያ ምኑ ፤ ከፍጥ ረቱም አስቀድሞ ከአብ መወለዱን የሚያፈርሱ አሉ ፤ ነፍስና ሥጋ ነው እንጂ፤ መለኮት የለውም ይላሉ።

፳፤ ኢየሱስ ክርስቶስም ከሁሉ በላይ ነው ብለው የሚያመሰግኑት አሉ ።

፳፩፤ አብ ብቻ ነው የሚሉም አሉ ፤ ሁለተኛም እርሱ ወልድና ጸራቅሊጦስ የሉም የሚሉም አሉ፤ እሊህም ከሁሉ ይልቅ ርኩሳን ናቸው።

፪፻፫፤ወቦ አለ ይቤሉ ከመ ትንሣኤ ሙታን በነፍስ አለ እንበለ ሥጋ፤ ወለእሉ ይብሎሙ ሑሩ ውስተ እሳት ዘለዓለም።

፪፻፬፤ረኃቁ አ ፍቁራንየ አንው እምእሉ ከመ ኢትትኰነኑ ኅቡረ ምስሌሆሙ።

፪፻፭፤ወእለሂ ይሬእዩ ኮከበ ወያመ ልኩ ኃይለ ሰማይ ወይትዓቀቡ-ዕለተ ወሰዓታተ ለእሉ እንከ ይትዌከፍኑ ጸሎቶሙ ወይሠ ምርኑ ቍርባኖሙ ወይሰምዕኑ-መጻሕፍቶሙ ቅዱሳተ።

፪፻፫፤እሉኬ ኮኑ መዝበረ እመን ፈስ ቅዱስ ዘህልው ውስተ ልበ መሃይምናን።

፪፻፬፤ወይቤ ሰሎሞን በእንተ ቅዱ ሳን ይኩኑ ድልዋነ እመኒ ኖሙ ይትዓቀቡ ወእመኒ ነቅሑ ይጠ በቡ በጽድቅ ወተፋቅሮ እስመ ኢይርኅቅ መንፈስ ቅዱስ እመሃይ ምናን ሕዝበ ክርስቲያን እምዕ ለተ ልደቶሙ እስከ አመ ይመ ውቱ ።

፪፻፭፤ወብእሲትኒ ዘትነብር ሰቡዐ መዋዕለ በደም ወእምድኅረ ወለ ደት ሐለየት በልባ ወትቤ እፎ የኀድር መንፈስ ቅዱስ ላዕሌየ እንዘ ርኵስት አነ፤ወእመሰ ውኅደ ሃይማኖት ወአልባቲ ምግባረ ሠናይ ኢየኀድር ላዕሌሃ መንፈስ ቅዱስ ።

፪፻፮፤ የሙታን ትንሣኤም ያለ ሥጋ በነፍስ ነው የሚሉም አሉ፤ እርሱም ወደ ዘለዓለም እሳት ሒዱ ይላቸዋል ።

፪፻፯፤ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ! ከእነርሱ ጋር በአንድነት እንዳይፈረድባችሁ ከእነዚህ ራቁ።

፪፻፰፤ ኮከብን አይተው የሚያ መልኩ፤የሰማይንም ጽናት የሚያ መልኩ ፤ ዕለትንና ሰዓታትንም የሚጠባበቁ ፤ እንግዲህ የሊህን ጸሎት ይቀበላልን ፤ ቍርባናቸው ንስ ይወዳልን ፤ ቅዱሳት መጻሕ ፍቶቻቸውንስ ይሰማልን።

፪፻፱፤ እሊህስ በምእመናን ልቡና ውስጥ ከሚኖር ከመንፈስ ቅዱስ ባዶ ሆኑ ።

፪፻፲፤ ሰሎሞንም ስለ ቅዱሳን እንዲህ አለ ፤ ቢተኙ ይጠበቁ ዘንድ፤ ቢነቁም በጽድቅና በፍቅር ይራቀቁ ዘንድ የተዘጋጁ ይሁኑ፤ ከተወለዱ ጀምሮ እስኪሞቱ ድረስ መንፈስ ቅዱስ ከክርስቲያን ወገ ኖች ከምእመናን አይርቅምና።

፪፻፲፩፤ ሴትም ከወለደች በኋላ በደም ፸ ቀን የምትቀመጥ፤እኔ ርኩስ ስሆን መንፈስ ቅዱስ፤ በኔ ላይ እንዴት ያድራል? ብላ በልቧ ብታስብ (ብትጠራጠር) ሃይማኖ ትም የጐደለባት በጎ ሥራም የሌ ላት ብትሆን መንፈስ ቅዱስ በላ ይዋ አያድርም።

፪፻፲፮፤ እስመ ዝንቱ ግብር ኢኮነ ውጹዐ እምሕግ ወሰብሳብሰ ወደም ዘይለምዳ አንስት ወሕልም ኢይክልዕ መንፈስ ቅዱስ ::

፪፻፲፯፤ አላ ዳዕሙ ለዕልዋን መናፍቃን እለ ዐለዉ ሕገ ወሥርዐተ ኢየኃድር መንፈስ ቅዱስ ላዕሌ ሆሙ ::

፪፻፲፰፤ ወእለሰ አምኑ ወይሴፈዉ ዳግመ ምጽአቶ ለክርስቶስ የኀድር ላዕሌሆሙ መንፈስ ቅዱስ::

፪፻፲፱፤ ወእለሰ መንፈስ ቅዱስ አል ቦሙ ይከውኑ ማኅደረ ለአጋንንት ርኩሳን ፤ እስመ ጸራቅሊጦስ ይጸ ልእ ሐሰተ ወኵሉ ምግባረ እኩየ፤ ወዲያብሎስ ይጸልእ ምግባረ ጽድቅ ወምግባረ ሠናይ ::

፪፻፳፤ ወኵሉ ዘይጠመቅ በአሚን ይትፈለጥ እመንፈስ ሰይጣን ወይ ክውን ማኅደረ ለመንፈስ ቅዱስ ወለዘሰ ይገብር ሥምረቶ ይመልዕ ላዕሌሁ ጥበብ ወአእምሮ ወኢይ ክል ቀሪበ ኀቤሁ መንፈስ ርኩስ::

፪፻፳፩፤ ወመንፈስ ርኩስ ያፈቅር እለ አልቦሙ አኰቴት ሀሳደነ ወኃጥአነ ወመሠርያነ እስመ ዲያ ብሎስ በሕፀተ አኰቴት ወድቀ እመንበሩ ወኮነ ዕሩቀ እምስብሐተ እግዚአብሔር፤ ወለሊሁ ኀረየ ከዊነ ሰይጣን እምይኩን ሊቀ መላእ ክት ::

፪፻፳፪፤ ይህ ሥራ ከሕግ የወጣ አይደለምና ፤ ነገር ግን ጋብቻ የሴቶች ልማድና ደም ሕልምም መንፈስ ቅዱስን አይከለክልም ::

፪፻፳፫፤ ነገር ግን ሕግንና ሥርዓትን በለወጡ በመናፍቃንና በአሃዲዎች ላይ መንፈስ ቅዱስ አያድርም እንጂ::

፪፻፳፬፤ በሚያምኑና የክርስቶስን ዳግም ምጽአት ተስፋ በአደረጉ ሰዎች ላይ ግን መንፈስ ቅዱስ ያድራል ::

፪፻፳፭፤ መንፈስ ቅዱስ የሌለባቸው ሰዎች ለርኩሳን አጋንንት ማደሪያ ይሆናሉ ፤ መንፈስ ቅዱስ ሐሰት ንና ክፉ ሥራን ሁሉ ይጠላልና፤ ዲያብሎስም የጽድቅ ሥራንና መልካም ሥራን ይጠላል::

፪፻፳፮፤ በሃይማኖት የሚጠመቅ ሁሉ ከሰይጣን መንፈስ ይለያል ፤ ለመ ንፈስ ቅዱስም ማደሪያ ይሆናል፤ ፈቃዱን ለሚያአደርግም ዕውቀ ትና ጥበብ በላዩ ይመላል ፤ ርኩስ መንፈስም ወደ እርሱ መቅረብን አይችልም::

፪፻፳፯፤ መንፈስ ርኩስም ምስጋና የሌላቸው ሰነፎችን ኃጢአተኞ ችንና ሥራየኞችን ይወዳል ፤ ዲያብሎስ ምስጋናን በማጉደል ከዙፋኑ ወድቋልና ፤ ከእግዚአብ ሔርም ምስጋና ባዶውን ቀርቷ ልና ፤ እርሱ ራሱ የመላእክት አለቃ ከመሆን ይልቅ ሰይጣን መሆንን መረጠ::

፪፻፲፪፤ ወበእንተዝ መፍትው ለእን ስት ይትዓቀባ እምኵሉ ነገር እኩይ ወከንቱ ፤ ወይዘክራሁ ለእ ግዚአብሔር ዘፈጠረ ኵሎ ወይት ልዋ ሕጎ ወኢይግበራ ፍትወተ ሥጋ ዘእንበለ በርቱዕ ሰብሳብ።

፪፻፲፫፤ ተዐቀቡ እምክረ እኩያን ሰብእ ወእምትድምርቶሙ።

፪፻፲፬፤ ወበእንተዝ ተገንሡ አ ፍቁራን አኃው እምኵሎሙ አረማው ያን ዘይገብሩ እኩየ ወረሐቁ እም ኔሆሙ ወኢታስቈርሩ ሥጋ አብድንተ ሰብእ፤

፪፻፲፭፤ ነአምን ከመ የሐይዉ ወይትነሥኡ ሙታን ዳግመ ።

፪፻፲፮፤ ወከማሁ ኢኮነ ሰቁራረ ሰብ ሳብ ዘበሕግ እስመ ትድምርተ ብእሲ ወብእሲት ርቱዕ ዘፈጠረ እግዚአብሔር ብእሴ ወብእሲተ ወባረከሙ ወይቤሎሙ ብዝኆ ወተባዝኁ ወምልዕዋ ለምድር[ሸ፱]።

፪፻፲፯፤ ናሁ ለበውነ ከመ እም እግዚአብሔር ዝኵሉ ወዘእንበሌ ሁሰ አልቦ ዘከነ ወኢምንትኒ እስመ ሰብእ ሰዶም ስሕቱ ወወ ለጡ ፍጥረተ ወገብሩ ግብረ ገሞራ።

፪፻፲፰፤ ወከማሁ እለ የሐውሩ ምስለ እንስሳ ዝውእቱ ርኵስ ወዕለወተ ሕግ ውእቱ[ሣ] ።

ሸ፱ ዘፍ. ፩፡ ፳፯ — ፳፰
ሣ ዘዳግ. ፳፫ — ፲፰

፪፻፲፱፤ ስለዚህም ለሴቶች ከከን ቱና ከክፉ ነገር ሁሉ ተጠብቀው ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔርን ያስቡት ዘንድ ሕጉንም ይከተሉ ዘንድ አገባብ ነው፤ ከሚገባ ጋብቻ በቀርም የሥጋ ፈቃድን አይ ሥሩ።

፪፻፳፫፤ ከክፉ ሰዎች ምክር ከእነር ሱም ጋራ አንድ ከመሆን ተጠ በቁ።

፪፻፳፩፤ ስለዚህም የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ!ክፉን ከሚያደርጉ አረማውያን ሁሉ ተለዩ ፤ ከእነር ሱም ራቁ፤ የሞቱ ሰዎች ሰውነት ንም አትጸየፉ።

፪፻፳፭፤ ሙታን ሕያዋን ሁነው ዳግመኛ እንደሚነሱ እናምናለን።

፪፻፳፮፤ እንዲሁም በሕግ የሚደረግ ጋብቻ የሚያጸይፍ አይሆንም ፤ የወንድና የሴት አንድ መሆን የሚገባ ነውና ፤ ወንድና ሴትን የፈጠረ እግዚአብሔር ብዙ ፤ ቱባዙ ፤ ምድርንም ሙሏት ብሎ የባረካቸው ነውና ።

፪፻፳፯፤ እነሆ ይህ ሁሉ ከእግ ዚአብሔር እንደሆነ ያለ እርሱም ምንም የሆነ እንደሌለ አስተዋ ልን ፤ የሰዶም ሰዎች ግን ሳቱ ተፈጥሮንም ለውጠው የገሞራን ሥራ ሠሩ ።

፪፻፳፰፤ እንደዚሁም ወደ እንስሳ የሚሔዱ አሉ፤ ይህም ርኵሰትና ሕግን ማፍረስ ነው ።

፪፻፲፱፤ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ ኢያመስጡ እመቅሠፍት እስመ አርኩሱ ሰብሳበ ንጹሐ ወገብሩ ዘኢይደሉ ወዘሂ ኢእዙዝ ውስተ ሕግ ::

፪፻፳፤ወይቤ ገብኡ በበይናቲሆሙ ብእሲ ላዕለ ብእሲ ኃጣሮሙ ገብሩ ወይገብእ ጌጋዮሙ ዲበ ርእሶሙ ::

፪፻፳፩፤ እስመ ይቤ መጽሐፍ ለእመቦ ዘሰክበ ምስለ ተባዕት ከመ ዘምስለ አንስት ርኩሰ ገብሩ ፪ሆሙ ሞተ ለይሙቱ[፴፩]::

፪፻፳፪፤ ወዘሰ ሰክበ ምስለ እንስሳ ሞተ ለይሙት[፴፪] ወእመሰቦ ዘዘመወ በብእሲተ ካልዑ ሞተ ለይሙት እስመ ኀፍረት ለእስራኤል::

፪፻፳፫፤ ዐስበ ደነሰ ዘማ ወቤዛ ከልብ ኢያብኡ ውስተ ቤተ እግዚ አብሔር ዝንቱ ውእቱ ዘኢእዙዝ ውስተ ሕግ[፴፫]::

፪፻፳፬፤ ወሰብሳብ ንጹሕ ወባረኮ እግዚአብሔር ለትድምርተ ብእሲ ወብእሲት[፴፬]::

፪፻፳፭፤ወሰሎሞንሂ ይቤ ትድምርተ ብእሲ ወብእሲ ምኑን ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር::

፴፩. ዘሌ. ፳፰ — ፳፪
፴፪. ዘዳግ. ፳፯ — ፳፱
፴፫. ዘዳግ. ፳፫ — ፲፯
፴፬. ዕብ. ፲፫ - ፬

፪፻፲፱፤ እንደዚህም የሚያደርጉ ሰዎች ከመቅሠፍት አያመልጡም ፤ ንጹሕ ጋብቻን አርክሰዋልና ፤ የማይገባውንና በመጽሐፍ ያልታዘዘውን ሠርተዋልና::

፪፻፳፤ እንዲህም አለ ፤ ወንድ በወንድ ላይ እርስ በርሳቸው ተመላለሱ ፤ ውርደታቸውን አደረጉ ፤ በደላቸውም በራሳቸው ላይ ይመለሳል::

፪፻፳፩፤መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና ከሴቶች ጋራ እንደሚተኛ ከወንድ ጋራ የተኛ ቢኖር ሁለቱም ርኩሰትን አድርገዋልና ሞትን ይሙቱ ::

፪፻፳፪፤ ከእንስሳ ጋር የተኛም ሞትን ይሙት፤ በባልንጀራውም ሚስት የሰሰነ ቢኖር ሞትን ይሙት ፤ ለእስራኤል ኃፍረት ነውና::

፪፻፳፫፤ የዘማን የሴሰኝነት ዋጋንና የውሻን ለውጥ ወደ ቤተ እግዚ አብሔር አያግቡ፤ ይህ በመጽሐፍ ያልተዘዘ ነው::

፪፻፳፬፤ ጋብቻ ንጹሕ ነው ፤ የወንድና የሴት አንድ መሆንንም እግዚአብሔር አክብሮታል::

፪፻፳፭፤ሰሎሞን አለ የወንድና የወንድ በሩካቤ አንድ አካል መሆን በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ ነው::

፪፻፴፫ ፤ ወእመሰ ዘሰከበ ብእሲተ ካልዕ ወረኵሰ ምስለ ዘማ ወተን ሚአ እመ ተሐፅበ ውስተ ባሕር ወበኵሉ ማያተ አፍላግ ኢይክል ነጺሐ።

፪፻፴፬ ፤ አላ ዳዕሙ ይከውን ክፍሉ ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም።

፪፻፴፭ ፤ ወኢትትዐቀቡ እንከ ሕገ ዘሥጋ እስመ ዘሰብሳብ እሱር ኢኮነ ርኩሰ ወኢትጎሥሡ ፍኖ ቶሙ ለአይሁድ ወኢትትሐፀቡ ኵሎ ጊዜ ወኢትግበሩ ዘከመ ያለምዱ ተጥህሮ ፤

አንቀጽ ፴፬

በእንተ ከመ መፍትው ይጸልዩ ወይስአሉ ወይዘምሩ ላዕለ እለ አዕረፉ ወየሀቡ ምጽዋተ በእን ቲኣሆሙ።

፩ ፤ ተጋብኡ እንከ ዘእንበለ ሀሌት ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወአንበቡ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ላዕለ እለ ኖሙ ክርስቲያን ወጻድቃን ወሰማዕት አኃዊክሙ እለ አዕረፉ በሃ ይማኖተ ክርስቶስ ወግበሩ ሎሙ አኰቴተ ቍርባን ሥጋሁ ቅዱሰ ወደሞ ክቡረ አዕርጉ ውስተ ቤተ ክርስቲያን።

፪ ፤ ወውስተ መቃብርኒ አንብቡ መዝሙረ ቅድሚሆሙ አስመ ይቤ ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር ግብኢ ነፍስየ ውስተ ዕረፍትኪ እስመ እግዚአብ ሔር ረዳኢኪ[፩] ።

፪ ፤ ከሌላውም ሚስት ጋራ የተኛ ከዘማ ጋራ የረከሰ ግን ተነ ሥቶ በባሕርና በፈሳሾች ውሀ ሁሉ ቢታጠብ መንጻትን አይች ልም።

፪ ፤ ክፍሉ በዘለዓለም ፍርድ ውስጥ ይሆናል እንጂ።

፪ ፤ እንግዲህ የሥጋ ሕግን አትጠባበቁ የመጋባት አንድነት ርኩስ አይደለምና ፤ የአይሁ ድንም መንገድ አትሹ ፤ ሁለቱ ዜም አትታጠቡ ፤ መጠመቅንም እንደሚያስለምዱ አታድርጉ ፤

ሠላሳ አራተኛ አንቀጽ

በሞቱት ሰዎች ላይ ይጸልዩ ፤ ይለምኑና ይዘምሩ ፤ ስለ እነ ርሱም ምጽዋትን ይስጡ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

፩ ፤ እንግዲህ በቤተ ክርስቲያን ያለ ስንፍና ተሰብሰቡ ፤ በክርስቶስ አምነው ስለ ሞቱ ክርስቲያንና በክርስቶስ አምነው ስለ አረፉ ፤ ጻድቃንና ሰማዕታት ወንድሞቻ ችሁ ቅዱሳት መጻሕፍትን አን ብቡ ፤ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙንም በምስጋና በቤተ ክርስቲ ያን አሳርጉላቸው።

፪ ፤ በመቃብርም የዳዊትን መዝ ሙር በፊታቸው አንብቡ ፤ የጻ ድቅ ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው ፤ እግዚአብሔር ረዳ ትሽ ነውና ነፍሴ ሆይ ! ወደ ዕረፍትሽ ተመለሽ ይላልና።

፩ መዝ. ፻፲፭. ፯ ፤ ፻፲፮ - ፲፩

፫፤ወካዕበ ይቤ ዝክረ ጻድቅ ለዓለም ይሄሉ በውዳሴ ወንፍሳቲ ሠሙ ውስተ እደ እግዚአብሔር ፤ እስመ እለ አምኑ በእግዚአብሔር እመኒ ኖሙ ኢኮኑ ምውታነ።

፬፤ ወይቤሎሙ መድኀኒነ ለሰዱ ቃውያን በእንተ ትንሣኤ ምውታን ኢያንበብክሙኑ ዘይቤ መጽሐፍ እነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላከ አብርሃም ወአምላከ ይስሐቅ ወአምላከ ያዕቆብ ኢኮነኬ አምላከ ምውታን አላ አምላከ ሕያዋን ውእቱ[፩]።

፭፤ወአኮ ኵሎሙ ሕያዋን ወኢ ይትማሰሉ።

፮፤ወኤልሳዕኒ በሞቱ አንሥአ ለዘቀተልዎ በሶርያ ሶበ ለከፎ በድነ ዚኣሁ ለውእቱ በድን ተን ሥአ ።

፯፤ ዮሴፍኒ ጻድቅ ገሠሠ ሥጋሁ ለያዕቆብ በዲበ ዐራት ወኢረኵሰ።

፰፤ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ሶበ አውጽኡ አዕፅምቲሁ ለዮሴፍ እምብሔረ ግብፅ ለከፉ አዕፅም ቲሁ ወኢረኵሰ[፪] ።

፱፤ወከማሁ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጳ ሳት ወኵሉ ሕዝብ ሶበ ገሠሥ ክሙ በድነ እለ ኖሙ ኢታስቈ ርሩ ፀዊረ አዕፅምቲሆሙ እስመ ኢኮንክሙ ዘትረኵሱ በእንቲአ ሆሙ ።

፩ ማቴ. ፳፪. ፴፩ - ፴፪
፪ ዘፀአ. ፲፫ -፲፱

፲፤ ሁለተኛም የጻድቅ መታሰቢያ ለዘለዓለም በምስጋና ይኖራል ፤ ነፍሳቸውም በእግዚአብሔር እጅ ናት ብሏልና፤ በእግዚአብሔር ያመኑ በሞት ቢያንቀላፉም በነ ፍስ ሙታን አይደሉምና።

፲፩፤መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶ ስም ሰዱቃውያንን ስለ ሙታን መነሣት መጽሐፍ እኔ የአብርሃም አምላክ ፤ የይስሐቅም አምላክ ፤ የያዕቆብም አምላክ ነኝ፤ እንኪያስ የሙታን አምላክ አይደለም ፤ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ ያለውን አላነበባችሁምን አላቸው።

፲፪፤ግን ሁሉም ሕያዋን አይደ ሉም ፤ አይመሳሰሉምም።

፲፫፤ኤልሳዕም በሶርያ የገደሉትን በሞቱ አነሳው ፤ የርሱ በድን (አስ ከሬን) በነካው ጊዜ የምውቱ በድን ተነሣ ።

፲፬፤ ጻድቅ ዮሴፍም የያዕቆብን ሥጋ በአልጋው ላይ ዳሰሰ አልረከ ሰምም ።

፲፭፤ሙሴና የነዌ ልጅ ኢያሱም የዮሴፍን አፅሞች ከግብጽ አገር ባወጡ ጊዜ አጥንቶቹን ነኩ ፤ ነገር ግን አልረከሱም ።

፲፮፤እንዲሁም እናንተ ኤጲስ ቆጳላ ትና ሕዝብ ሁሉ የሞቱትን ሰዎች በድን በዳሰሳችሁ ጊዜ አጽማቸ ውን መሸከምን አትጸየፉ፤ስለ እነ ርሱ የምትረክሱ አይደላችሁምና።

፲፤ አሰስሉ እንከ እምኔክሙ ዘንተ ምግባረ እስመ ነገረ ዕበድ ውእቱ።

፲፩፤ ወአንትሙሰ ተሠርገዉ በጥበብ ወአእምሮ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ወክፍለ ምስለ ነፍሳተ ጻድቃን በመንግሥተ ሰማያት ውስተ መካነ ዕረፍት በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ዘይክል ከሚተ እዝነ አልባቢክሙ።

፲፪፤ ከመ ትስምዑ ቃለ እግዚእ ብሔር ዘመሀሩክሙ በወንጌል።

፲፫፤ ወተግሣጸ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተሰቅለ በመዋዕለ ጲላጦስ ጳንጠናዊ ወሄሮድስ ንጉሥ፤ ሐመ ወሞተ ወተንሥአ እሙታን።

፲፬፤ ወካዕበ ይመጽእ በስብሐት ወበዐቢይ ኃይል ያነሥኦሙ ለሙ ውታን ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ ወዐርገ በዐቢይ ሰብሐት ኀበ አቡሁ።

፲፭፤ ወእምድኅረ ተንሥአ እሙታን ንሕነ ርኢናሁ በላእነ ወሰተ ይነ ምስሌሁ ወነበርነ ፵ ዕለተ ምስሌሁ።

፲፮. ወእምድኅረ ፵ ዕለት ዐርገ ሰማያተ ወነበረ በየማነ አብ አኃዜ ኵሉ ዘይነብር ዲበ ኪሩቤል[፱]።

፲፯ ይህን ሥራ ከናንተ አርቁ ፤ የስንፍና ነገር ነውና።

፲፰ እናንተስ የልቡናዎቻችሁን ጀሮ መክፈት በሚችለው በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በዕረፍት ቦታ በመንግሥተ ሰማያት የዘለዓለም ሕይወትንና ከጻድቃን ነፍሳት ጋር ዕድልን ታገኙ ዘንድ በጥበብና በዕውቀት አጊጡ ።

፲፱፤ በወንጌልና በጌታችን ተግሣጽ ያስተማሯችሁን የእግዚአብሔርን ቃል ትሰሙ ዘንድ ።

፳፤ በጳንጤናዊው በጲላጦስና በንጉሥ ሄሮድስ ዘመን የተሰቀለ ፤ የታመመ፤ የሞተና ከሙታን ተለይቶ የተነሣው የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተግሣጽ።

፳፩፤ ሁለተኛም በክብርና በታላቅ ኃይል ይመጣል ፤ ሙታንንም ያስነሣቸዋል፤ ለሁሉም እንደየሥራው ይከፍለዋል ፤ በታላቅ ጌትነትም ወደ አባቱ ዓረገ።

፳፪፤ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣም በኋላ እኛ አየነው ፤ ከእርሱም ጋራ በላን ጠጣን ፵ ቀንም ከእርሱ ጋሪ አብረን ነበርን።

፳፫፤ ከ፵ቀን በኋላም ወደ ሰማያት ዓረገ በኪሩቤል ላይ በሚቀመጥ ሁሉን በያዘ በአብ ቀኝም ተቀመጠ ።

[፱] የሐ. ሥራ ፩ — ፱

፲፯፤ ዘበእንቲአሁ ይቤ ዳዊት ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ እስከ አገብኦሙ ለጸላ ዕትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ[ሯ]::

፲፰፤ወዘርእዮ ብፁዕ እስጢፋኖስ ጸርሐ ወይቤ ናሁ ተርኅወ ሰማይ ወወልደ ዕጓለ እመሕያው ይነብር በየማነ እግዚአብሔር ፈጣሬ ሠራዊተ መላእክት[ሰ] ዘሎቱ ስብሐት ወአኰቴት ወመንግሥት ምስለ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ለዓለመ ዓለም አሜን፤

አንቀጽ ፴፬
በእንተ ፃማ ወአኰቴት፤

፩፤ ይቤሎሙ ሙሴ ነቢይ ገሀደ ለደቂቀ እስራኤል ወናሁ አርአይ ኩክሙ ገሀደ ፍናተ ሞት ወሕይወት ጎረዩ ለክሙ ሕይወተ ትኅ የዉ[ፃ]::

፪፤ወኤልያስኒ ነቢይ ይቤሎሙ ለሕዝብ እስከ ማዕዜኑ የሐነክስ ልብክሙ ላዕለ እግዚአብሔር አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር ወኪ ያሁ ኀሠ[ፀ]::

፲፱፤ ዳዊትም ስለ እርሱ ጌታ ጌታዬን ጠላቶችህን ከእግርህ መረገጫ በታች እስከ አገባቸው በቀኜ ተቀመጥ አለው ያለው ነው::

፲፰፤ ያየው ብፁዕ እስጢፋኖስም አስምቶ ተናገረ፣ እንዲህም አለ ፤ እነሆ ሰማይ ተከፈተ፤ የሰው ልጅ ክርስቶስ የመላእክት ሠራዊትን በፈጠረ እግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ ፣ ከአባቱ ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ክብር ምስጋናና መንግሥት የእርሱ የሆነ ዛሬም ዘወትርም ለዘለዓለሙ አሜን ::

ሠላሳ አምስተኛው አንቀጽ
የምስጋናንና የድካምን ነገር ይናገራል ፤

፩፤ ነቢዩ ሙሴ ለእሰራኤል ልጆች በግልጥ እንዲህ አላቸው ፤ እነሆ የሞትንና የሕይወትን ጉዳና ገልጬ አሳየኋችሁ ፤ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ ለናንተ ሕይወትን ምረጡ ::

፪፤ነቢይ ኤልያስም ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፣ ልቦናችሁ በእግዚአብሔር ላይ እስከ መቼ ይጠራጠራል? እግዚአብሔር አንድ ነው እርሱን ፈልጉ::

ሯ መዝ. ፻፱ — ፩
ሰ ሐ. ሥራ ፯ - ፶፭ - ፶፮
ፃ ዘዳግ. ፴ . ፲፭ — ፲፱
ፀ ፩ ነገ. ፲፰ — ፵፩

፫ ፤ ወይቤ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢይክል ገብር ለፀኤ አጋዕዝት ተቀንዮ ፤ እመ አኮ ለፅ ይት ኤዘዝ ወለካልዑ የአቢ ኢትክሉኬ ተቀንዮ ለእግዚአብሔር ወለን ዋይ[፫]::

፬ ፤ ወንሕነሰ ተለውናሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመሐርነ ኵሎ ዓለመ ፤ ንብል እንከ ፪ኤ ፍናው እማንቱ አሐቲ እንተ ሞት ወአሐቲ እንተ ሕይወት ፍሉጣን ወአልቦሙ ጎብረት ፩ምስለ ካልዑ ፤ አሐቲ እንተ ትወስድ ውስተ ሞት ወአሐቲ እንተ ትወስድ ውስተ ሕይወት::

፭ ፤ ቀዳሚትሰ ፍና ሕይወት ዘበእንቲአሃ ነገረ አሪት ወይቤ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ኃይልከ ወበኵሉ ነፍስከ አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ ወአፍቅር ቢፀከ ከመ ነፍስከ [፬] ::

፮ ፤ ወካልዕታ ዘይቤ ወንጌል ወዘኢ ትፈቅድ ለርእስከ ኢትግበር ዲበ ካልዕከ ደኀርዎሙ ለእለ ይረግ ሙክሙ ወጸልዩ ለእለ ይትዔገሉ ክሙ ወአፍቅሩ ጸላእተክሙ ምን ትኑ እንከ ዕሤትክሙ ለአመ አሠ ነይክሙ ለእለ ያሤንዩ ለክሙ ::

[፫] ማቴ. ፮ — ፳፬
[፬] ማቴ. ፳፪ ፡ ፴፯ — ፴፱

፫ ፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እንዲህ አለ ፤ አንድ ባሪያ ለሁለት ጌቶች መገዛትን አይችልም ፤ ወይም ለአንዱ ይታዘዛል ፤ ለአንዱም አይሆንም ይላል እንጂ ፤ እንኪያስ እናንተም ለገንዘብና ለእግዚአብሔር መገዛትን አትች ሉም ::

፬ ፤ እኛም አነሆ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተከተልነው ፤ ዓለሙንም ሁሉ ይቅር አልን ፤ እንግዲህ እንዲህ እንላለን ፤ ሁለት መንገዶች አሉ ፤ አንዲቱ የሞት አንዲቱ የሕይወት ፤ አንዱ ከአንዱ ጋራ መተባበር የሌላቸው የተለያዩ ናቸው ፤ አንዲቱ ወደ ሞት ትወስዳለች ፤ አንዲቱም ወደ ሕይወት ትወስዳለች::

፭ ፤ መጀመሪያይቱ አሪት ስለ እርሷ የተናገረላት የሕይወት ጐዳና ናት ፤ እንዲህም አለ ፤ አምላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ ፤ በፍጹም ኃይልህ ፤ በፍጹም ነፍስህ ውደደው ፤ ከእርሱ በቀርም ያለ እርሱ ሌላ አምላክ የለምና ፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ::

፮ ፤ ሁለተኛዪቱም ለራስህ የማትወደውን በባልንጀራህ ላይ አታድርግ ፤ የሚረግሟችሁን መርቋቸው ፤ ለሚቀሟችሁም ጸልዩላቸው ፤ ጠላቶቻችሁን ውደዱ ፤ በጎ ላደረገላችሁማ በጎን ብታደርጉ ዋጋችሁ ምንድር ነው ? ብሎ ወንጌል የተናገራት ናት ::

፮፤ወአንትሙሰ ዑቁ ኢትጽልኡ ወኢመነሂ።።

፯፤ ወካዕበ ይቤ ኢትጽላእ ዙሉ ሰብአ ኢግብፃዌ ወኢ ኤዶማዌ እስመ ዙሉ ፍጥረተ እግዚአብ ሔር እሙንቱ።።

፰፤ ወረንቁሰ እምእኩያን ሰብአ ወእምፍትወተዝ ዓለም።።

፱፤ወለዘሂ ጸፍአከ መልታሕቴከ ዘየማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታ።።

፲፩፤ እስመ ይቤ ዳዊት እመኒ ፈደይክሙ ለእለ ይፈድዩኒ እኩየ ለያውድቁኒ ጸላእትየ ዕራ ቅየ።።

፲፪፤ወካዕበ ይቤ ወለዘሂ አበጠከ ፩ ምዕራፈ ሑር ምስሌሁ ፪ ወለዘሂ ነሥአ ልብሰከ ጎድግ ሎቱ ክዳነከ ወለዘሂ ሔደ ንዋየከ ኢትክልኦ ወለዘሂ ሰአለከ ሀቦ ወለዘይፈቅድ ይትለቃሕ እምኔከ ኢትዕጹ ጥኅ ተከ።።

፲፫፤እናንተ ግን ማንንም እንዳት ጠሉ ዕወቁ።።

፲፬፤ሁለተኛም ሰውን ሁሉ አት ጥላ ፤ ግብፃዊውንም ቢሆን ፤ ኤዶማዊውንም ቢሆን ሁሉም የእግዚአብሔር ፍጥረቶች ናቸ ውና ።።

፲፭፤ነገር ግን ከክፉ ሰዎችና ከዚህ ዓለም ፈቃድ ራቁ።።

፲፮፤ቀኝ ጉንጭህን ለመታህ ሰው ሁለተኛይቱን መልስለት ።።

፲፯፤ዳዊት ክፉ ለአደረጉብኝ ክፉን ብመልስላቸው ጠላቶቼ ዕራቁቴን ይጣሉኝ ብሏልና።።

፲፰፤ሁለተኛም አለ ፤ ማንም ሰው አንድ ምዕራፍ እንድትሄድ ቢያስገ ድድህ ሁለተኛውንም ምዕራፍ ከእ ርሱ ጋር ሂድ ፤ እጀ ጠባብህ ንም ሊወስድ ለሚወድ መጐናጸፍ የህን ደግሞ ተውለት ፤ገንዘብህን ለሚቀማህ አትከልክለው ፤ ለሚለ ምንህም ስጠው ፤ ከአንተ ሊበደር የሚወደውንም በርህን አትዝጋ በት ።።

፮ መዝ. ፶፭ — ፶፮

፯ ማቴ. ፭ - ፯፩

፲፫፤ አስመ መፍቀሬ ሰብእ መሐሪ ይሁብ ለኵሉ ለዘሰአሎ ወእግዚ አብሔር አብ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ እኩያን ወኄራን ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃን ወኃጥኣን[ሃ]።

፲፬፤ መፍትው ተሀበ ለኵሉ እምፃማ እደዊክሙ ወታክብርዎሙ ለቅዱሳን እስመ ይቤ ኢትቅትል ነፍሰ አርአያክ ወአምሳሊክ ወአልቦ ዘየአኪ እምቀቲል።

፲፭፤ ወኢትዘሙ ወኢትፍልስ እምነ ሥጋክ ወኢትረሲ ፪ኤ ክፍለ እስመ ይቤ ይከውኑ ፪ሆሙ፩ ሥጋ[ሄ] ወ፩ መንፈሰ ወበአርአያሰ ፍሉጣን እሙንቱ።

፲፮፤ ወኢትስርቅ እስመ ሶበ ሰረቀ አካን እስራኤላዊ ወገርኖ በአዕባን ወወጽአ እምሕይወት[ዊ]።

፲፯፤ ወከማሁ ግያዝኒ ሰረቀ ወሀሰወ ወለብሰ ለምጾ ለንዕማን ሶር ያዊ[ኦ]።

፲፰፤ ወይሁዳኒ አስቆሮታዊ ሰረቀ ሙዳየ ምጽዋት ዘይሁቡ ምጽዋተ ለነዳያን ወአግብኦ ለእግዚአ ስቤሐት ውስተ እደዊሆሙ ለአይሁድ[ኦ፩]።

፲፱፤ ወእምዝ ነሥሐ ወተሐንቀ ወተክዕወ አማዑቱ ወሞተ[ኦ፪]።

ሃ ዮሐ.፫፻፮
ሄ ማቴ ፲፱፡ ፭
ዊ ማቴ ፲፱፡ ፰
ኦ ኢያሱ ፯፡ ፲፯ - ፳፭
ኦ፩ ፪ ነገሥ ፭፡ ፳፡ ፳፯
ኦ፪ የሐሥራ.፩፡፲፰-፲፱

፲፫፤ ሰውን ወዳጅ እርሱ ቸር ነውና ለለመነው ሁሉ ይሰጣል፣ እግዚአብሔር አብም በክፉዎችና በደጋጎች ላይ ፀሐይን ያወጣል፣ በጻድቃንና በኃጥአን ላይም ዝና ምን ያዘንማል።

፲፬፤ ከእጆቻችሁ ድካም ለሁሉ ትሰጡ ዘንድ ቅዱሳንንም ታከብሩ ዘንድ ይገባል፣ የመልክህንና የምሳሌህን ነፍስ አትግደል ይላልና፣ ነፍስን ከመግደል የሚከፋ የለምና።

፲፭፤ አትሰስን፣ ከአካልህም ተለይ ተህ ሁለት ክፍልን አትሁን፣ ሁለቱ አንድ አካል፣ አንድ ልቡና ይሆናሉ፣ በአስታያየት ግን ልዩ ዎች ናቸው ብሏልና።

፲፮፤ አትስረቅ፣ እስራኤላዊው አካን በሰረቀ ጊዜ በድንጊያ ደብድበነው ከሕይወትም ወጥቷልና ።

፲፯፤ እንዲሁም ግያዝ ሰርቆ በዋሸ ጊዜ የሶርያዊ የንዕማንን ለምጽ ለበሰ።

፲፰፤ የአስቆሮቱ ሰው ይሁዳም ለድ ሆች የሚሰጡትን ምጽዋት ሰረቀ፣ የክብር ጌታንም በአይሁድ እጆች አሳልፎ ሰጠው።

፲፱፤ ከዚህም በኋላ ተጸጽቶ ታነቀ፣ አንጀቱም ተዘርግፎ ሞተ።

፭፤ሐናንያ ወሰጲራ ብእሲቱ ቀሰጡ መንፈቀ ሜጠ ንዋዮሙ ወሐሰ ውዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወሞቱ በንበ ፍቁር እጉነ ጴጥሮስ ሐዋርያ[፲፫]::

፭፩፤ኢታስግሉ ወኢታጣዕዉ ወኢ ትሕትቱ ማርያ እስመ ይቤኢትት አመንሞሙ ለማርያን::

፭፪፤ወኢትቅትል ውሉደ በሙስና እስመ አርአያሁ ወመንፈሱ፤ ለእግ ዚአብሔር ውእቱ ::

፭፫፤ ወኢታፍቅር ንዋዮ ለእጉከ ወኢብእሲቶ ወኢገብሮ ወኢአመቶ ወኢአድጎ ወኢላህሞ[፲፬]::

፭፬፤ወዓዲ ይቤ ኢትምሐል ግሙራ በሐሰት ወእመሰ መሐ ልከ መሐል በጽድቅ[፲፭]::

፭፭፤ወካዕበ ይቤ ኢትኩን ስምዐ በሐሰት እስመ ዘይነብብ ሐሰቱ ላዕለ ነዳያን ያምዕዕ ፈጣሪሁ[፲፮]::

፭፮፤ወፍኖቶሙ ለገባርያነ እኪት ይወስድ ኀበ ሞት::

፭፯፤ኢትኩን ዘፀፀ ልቡ ወዘፀፀ ልሳኑ እስመ መሥገርቱ ለሰብእ ንባበ አፉሁ ወብእሲ ነባቢ ኢያረትዕ ዘዲበ ምድር [፲፯]::

፭፰ ሐናንያና ሚስቱ ሰጲራም የገዝ ባቸውን ሽያጭ እኩሌታ ሰርቀው መንፈስ ቅዱስን ዋሹት፤ በተወደደ ወንድማችን በጴጥሮስም ዘንድ ሞቱ::

፭፱፤አታስጠንቍሉ፤ጣዖትንም አታ ምልኩ፤ጠንቋይንም አትመርምሩ፤ ጠንቋዮችን አትመኟቸው፤ ብሏ ልና::

፭፱፤ ልጆችንም በማስወረድ አትግ ደል፤ የእግዚአብሔር አርአያውና አምሳሉ ናቸውና ::

፭፫፤ የወንድምህን ገንዘብ ሚስ ቱን፤ ወንድ ባሪያውን፤ ሴት ባሪ ያውን አህያውንና ላሙን አትው ደድ ::

፭፬፤ዳግመኛም «በሐሰት ፈጽመህ አትማል፤ ብትምል ግን በእውነት ማል» አለ ::

፭፭፤ሁለተኛም በሐሰት ምስክር አትሁን፤ በድሆች ላይ ሐሰትን የሚናገር ሰው ፈጣሪውን ያስቆ ጣልና::

፭፮፤ የክፉ አድራጊዎች መንገድ ወደ ሞት ይወስዳል::

፭፯፤ልቡ ሁለት፤ አንደበቱም ሁለት የሆነ ሰውን አትሁን፤ የሰው ወጥ መዱ የአፉ ነገር ነውና ተናጋሪ ሰውም በምድር አይጸናም::

፲፫ የሐ.ሥራ ፭፡፩-፲፩
፲፬ ዘፀ. ፳ ÷ ፲፯
፲፭ ማቴ ፭ ፡ ፴፫-፴፯
፲፮ ዘፀ.፳ ፲፮
፲፯ መዝሙ፡ ፻፴፱. ፲፱

፭፰፤ ወኢይኩን ቃልክሙ ጽሩዐ እስመ ኵሉ ሰብእ ዘይነብብ በከመ ረከበ ይትኬነን ::

፭፱፤ ወኢትምስጥ እስመ ይቤ አሌ ሎሙ ለእለ ይዔምፁ አዕር ክቲሆሙ ::

፷፤ወኢትኩን ነሣኤ ገጽ ወኢጽ ልሕወ ልብ ወኢዝኑረ እስመ እግ ዚአብሔር የኃሥሮሙ ለዕቡያን::.

፷፩፤ወኢትጽላእ ኵሉ ሰብእ ወኢ ትርግም እኅወከ ወኢትግበር ምስ ሌሁ ኅሡመ ወተገንሥ እምኵሉ እኩይ፤

፷፪፤ ወኢትኩን መዐትመ ወኢቀ ናዔ ከመ ኢይርከብከ ዘረከቦሙ ለቃየል ወለሳኦል ወለኢዮአብ እስመ ቃየል ቀተለ አቤልሃ እኅ ዋሁ ዘኃረዮ እግዚአብሔር ወተ ወክፈ መሥዋዕቶ[፲፯]::

፷፫፤ ወሳኦልኒ ሰደዶ ለዳዊት ሶበ ሞየ ለጎልያድ ኢሎፍላዊ ቀንአ ላዕሌሁ በእንተ ማኅሌት ዘሐለያ አንስት[፲፱]::

፷፬፤ወኢዮአብኒ ቀተሎ ለአቤኔር እስራኤላዊ ወለአሜሳይ ዘይሁዳ::

፭፰፤ ቃላችሁ ተርታን አይሁን እንዳገኘ የሚናገር ሰው ሁሉ ይፈረ ድበታልና ::

፭፱፤ አትንጠቅ፣ ወዳጆቻቸውን ለሚበድሉ ሰዎች ወሮላቸው ብሏ ልና::

፷፤ፊት አይተህ የምታደላ በልብ የም ትሸነግልና ትዝኅርተኛ አትሁን፤ እግዚ አብሔር ትዕቢተኞችን ያዋርዳልና ::

፷፩፤ሰውን ሁሉ አትጥላ ወንድም ሆንም አትርገም ከእርሱ ጋራም ክፉን አትሥራ ከክፉም ሁሉ ተለይ::

፷፪፤ ቁጡና ቀናተኛም አትሁን ቃየ ልን፣ ሳኦልን ፤ ኢዮአብንም ያገኛ ቸው እንዳያገኝህ ፤ቃየል እግዚአብ ሔር የመረጠውን መሥዋዕቱንም የተቀበለለትወንድሙን አቤልን ገድሏ ልና ::

፷፫፤ ሳኦል የኢሎፍሊ ሰው ጎልያ ድን ድል በነሳው ጊዜ ሴቶች ስለዘ ፈኑለት ዘፈን በእሱላይ ቀንቶ ዳዊ ትን አሳድዶታ ልና::

፷፬፤ኢዮአብ የእስራኤልን ወገን አቤ ኔርንና የይሁዳ ሰው አሜሳይን ገደለ ::

፲፯ ዘፍ ፬፡ ፰
፲፱ ፩ሳሙ ፲፰፡፮-፱፤
፳ ፪ሳሙ. ፫፡፮-፴፤ ፳፡፱-፲

፴፫፤ ወኢይኩን መሰግለ በአዕ ዋፍ እስመ ይመርሖ ውስተ አጣ ዕም።

፴፬፤ወበእንቲአሁ ይቤ ሳሙኤል ዝግብር ጎጢአት ውእቱ ወኢይ ከውን ከመዝ በውስተ እስራኤል እስመ ዝ ኵሉ ምኑን ውስተ ሕግ[፩]።

፴፭፤ ወኢትኩኑ መንሮርጉራነ እስመ ሰማዕከሙ ዘረከቦሙ ለእለ አንሮርጉሩ ላዕለ ሙሴ ወዳ ዊት[፪] ፤ እስመ የዋሃን ይወርስዋ ለምድር።

፴፮፤ኵኩሔ መሐርያነ እስመ እሙ ንቱ ይትሜሐሩ።

፴፱፤ ተወከፍ ኵሎ ፃማከ ዘይመ ጽእ ላዕሌከ ከመ ኢዮብ ወአል ዓዛር ከመ ትንሣእ ዕሤተ በጎበ እግዚአብሔር።

፵፤ወአክብር ዘይሜህረከ ቃለ እግ ዚአብሔር ወተዘክሮ መዓልተ ወሌ ሊተ፤

፵፩፤እስመ ጎበ ሀሎ ተግሣጽ ህየ ሀሎ እግዚእ ።

፵፪፤ወዕርቆሙ ለእለ ቦሙ ተስ ናን ወፍታሕ በርትዕ እስመ ፍት ሕሰ ለእግዚአብሔር ውእቱ።

፵፫፤ በምፎች የሚያሟርት አይ ሁን፣ ጣዖትን ወደማምለክ ይመ ራዋልና።

፵፬፤ ስለሱም ሳሙኤል ይህ ሥራ ኃጢአት ነው፣ እንዲህ ያለ ሥራም በእስራኤል ውስጥ አይደ ረግም፣ ይህ ሁሉ በመጽሐፍ የተናቀ ነውና።

፵፭፤ አንሮርጓሪዎችን (አጉረምራ ሚዎችን) አትሁኑ፣ በዳዊትና በሙሴ ላይ ያጉረመረሙትን ያገ ኛቸውን ሰምታችኋልና፣ የዋሃን ኃዳግያነ በቀል ምድርን የሚወር ሷት ስለሆነ ።

፵፮፤የምታዝኑ የምትራሩ ሁኑ የሚያዝኑ የሚራሩ ሰዎች ይቅር ይባላሉና ።

፵፯፤በአንተ ላይ የሚመጣውን መከራ ሁሉ ተቀበል፣ እንደ ኢዮብና እንደ አልዓዛር ከእግዚአብሔር ዋጋህን ትቀበል ዘንድ ።

፵፰፤የእግዚአብሔርን ቃል ያስተማረህን አክብር በቀንና በሌሊትም አስበው።

፵፱፤ምክር ከአለበት እግዚአብሔር ከዚያ አለና።

፶፤ጠብ ያለባቸውን ሰዎች አስታ ርቃቸው፣ በዕውነትም ፍረድ፣ ፍርድ ለእግዚአብሔር ነውና ።

፩፪ ፩ሳሙ ፲፭፡፳፫
፪፪ ዘኁ ፲፪፡፩-፲፯

፴፫፤ወሶበ ትጼሊ ኢትኩን ዘፎኤ ልቡ ፤ አስመ ይቤ ጴጥሮስ ዘይቤለኒ ሊተ እዝ ሀሎኩ ወአዕ ባሕር ለምንት ትናፍቅ ወትሬሲ ፪ ልበ[፴፫]::

፴፬፤ወአመኒ ወሀብከ ምጽዋተ ለነ ዳያን ኢትናፍቅ አእምር እንከ መኑ ውእቱ ፈዳየ ዐስብ አኮኑ እግ ዚአብሔር ::

፴፭፤ሀብኬ ጻሕቆ ለኵሉ ለዘሰአ ለከ ወኢትርሳዕ ኵሎ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ::

፴፮፤ወእመሰ አበስከ ቅድሜሁ ኢት ገኒ ዳግመ ከመ ትርከብ ሠናየ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ እስመ ኢይፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ አላ ይትመየጥ ለንስሓ::

፴፯፤ወአክብር አባከ ወአመከ ኢትት ሐየይ አኃዊከ ወአዝማዲከ[፴፬]::

፴፰፤ተቀነይ ለንጉሥ ወአእምር ከመ እምኀበ እግዚአብሔር ሢመቱ ወአ ክብር መኳንንተእስመ ላእካነ እግዚ አብሔር እሙንቱ ::

፴፱፤ወኢታዕርግ መሥዋዕተ እንዘ ትኅብር እኩየ ዘእንበለ ትነስሕ እግ እከየ ምግባሪከ::

፴፫፤በምትጸልይበት ጊዜም ሁለት ልብ አትሁን፤ ጴጥሮስ በባሕር ላለሁ እኔን ለምን ትጠራጠራለህ ልብህንስ ለምን ሁለት ታደርጋ ለህ አለኝ ብሏልና::

፴፬፤ለድሆችም ምጽዋትን በሰጠህ ጊዜ አትጠራጠር፤ እንግዲህ ዋጋ የሚከፍል ማን እንደሆነ ዕወቅ፤ እግዚአብሔር አይደለምን?

፴፭፤ለለመነህ ሁሉ ግዳጁን ስጠው፤ የእግዚአብሔርንም ትእዛዞች ሁሉ አትርሳ ::

፴፮፤በእርሱ ፊት ብትበድል ግን ዳግመኛ አትበድል፤ በፈጣሪህ እግ ዚአብሔር ፊት በጐ ነገርን ታገኝ ዘንድ በንስሓ ይመለስ ዘንድ ነው እንጂ ፤ የኃጢአተኛን ሞት አይ ወድምና::

፴፯፤ አባትህንና እናትህን አክብር፤ ዘመዶችህንና ወንድሞችህንም ቸል አትበል::

፴፰፤ ለንጉሥም ተገዝ ሹመቱም ከእግ ዚአብሔር ዘንድ እንደሆነ ዕወቅ፤ ገዦችን አክብር፤ እነርሱ የእግዚአብ ሔር መልእክተኞች ናቸውና ::

፴፱፤ከክፉ ሥራህ ሳትመለስ ክፉ እየሠራህ መሥዋዕትን አታቅርብ::

[፴፫] ዘዘ. ፳. ፲፪

፮፤ዛቲ ይእቲ ፍኖተ ሞት ወሕይወት ወይረሲክሙ እግዚአብሔር ድልዋነ ትትልዉ ፍኖቶ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፴፬
በእንተ ሜሮን

፩፤ነአኵተከ ከመዝ፣ ነአኵተከ አ ፈጣሪ ኵሉ በእንተ መዓዛ ዝንቱ ሜሮን ወበእንተ ዝንቱ ዘይት፣ ዘአልቦ ሞት ዘከሠትከ ለነ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ወልድከ፣እስመ ለከ ስብሐት ወመንግሥት ወኃይል ለዓ ለመ ዓለም አሜን።

፪፤ወለዘኒ ይመጽእ ኀቤክሙ ወየ አኵት ከመዝ ተወከፍዎ እስመ ረድአ ክርስቶስ ውእቱ።

፫፤ ወእመሰቦ ዘይሜህር ካልዐ ትምህርተ ዘእንበለ ሕግ ዘተውህበ ለክሙ እምኀበ እግዚአብሔር ኢት ትወከፍዎ ወኢይኅበር ምስሌክሙ ውስተ አኵቴት።

፬፤ወለኵሉ ዘይመጽእ ኀቤክሙ አመክርዎ ወጠይቀክሙ ምግባሮ ሥርዉ በከመ ይደሉ እስመ ብክሙ አእምሮ የማን እምጸጋም ወፍ ትሑ ማዕከለ እለ ይኴንኑ በጽድቅ ወይኴንኑ በዐመፃ።

፭፤ወለቢጽክሙ ዘይፈትሕ በጽ ድቅ አሠንዩ ሎቱ በከመ ምግ ባሩ።

፯፤የሞትና የሕይወት ጎዳና ይህች ናት፣ እግዚአብሔርም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጐዳናን ትከ ተሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ፤ ያድርጋ ችሁ።

ሠላሳ ስድስተኛ አንቀጽ
የሜሮንን ነገር ይናገራል፤

፩፤ እንደዚህ እናመሰግንሃለን፤ የሁሉ ፈጣሪ ሆይ! በልጅህ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ለኛ ስለገለጥክልን ሞት ስለሌለበት ስለዚህ ሜሮን መዓዛ ስለዚህ ዘይት እናመሰግን ሃለን፤ ክብር መንግሥት ኃይል ለአንተ ነውና ለዘለዓለሙ አሜን።

፪፤ወደናንተም መጥቶ እንደዚህ የሚያመሰግነውን ተቀበሉት፣ የክ ርስቶስ ደቀ መዝሙር ነውና።

፫፤ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ ከተሰጠ ሕግ በቀር ሌላ ትምህርት የሚያስተምር ቢኖር ግን አትቀበ ሉት፣ በምስጋናም ከእናንተ ጋራ አይተባበር ።

፬፤ ወደ እናንተ የሚመጣውንም ሁሉ ፈትኑት፣ ሥራውንም ተረድ ታችሁ እንደሚገባ ወስኑ፣ ቀኙን ከግራው የመለየት ዕውቀት አላች ሁና በእውነት በሚፈርዱና በዐ መፅ በሚፈርዱ መካከል ፍረዱ።

፭፤በእውነት ለሚፈርድ ባልንጀራ ችሁም እንደ ሥራው በጎ አድር ጉለት ።

፱፤ዛቲ ይእቲ ፍኖተ ሞት ወሕይወት ወይረሲክሙ እግዚአብሔር ድልዋነ ትትልዉ ፍኖቶ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፴፬
በእንተ ሜሮን

፩፤ነአኵተከ ከመዝ፣ ነአኵተከ አ ፈጣሬ ኵሉ በእንተ መዓዛ ዝንቱ ሜሮን ወበእንተ ዝንቱ ዘይት፣ ዘአልዐ ሞት ዘከሠትከ ለነ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ወልድከ፣እስመ ለከ ስብሐት ወመንግሥት ወኃይል ለዓ ለመ ዓለም አሜን።

፪፤ወለዘኒ ይመጽእ ኀቤክሙ ወየ አኵት ከመዝ ተወከፍዎ እስመ ረድአ ክርስቶስ ውእቱ።

፫፤ ወእመሰቦ ዘይሜህር ካልዐ ትምህርተ ዘእንበለ ሕግ ዘተውህበ ለክሙ እምኀበ እግዚአብሔር ኢት ትወከፍዎ ወኢይኀበር ምስሌክሙ ውስተ አኵቴት።

፬፤ወለኵሉ ዘይመጽእ ኀቤክሙ አመክርዎ ወጠይቀክሙ ምግባሮ ሥርዉ በከመ ይደሉ እስመ ብክሙ አእምሮ የማን እምጸጋም ወፍ ትሑ ማዕከለ እለ ይኬንኑ በጽድቅ ወይኬንኑ በዐመፃ።

፭፤ወለቢጽክሙ ዘይፈትሕ በጽ ድቅ አሠንዩ ሎቱ በከመ ምግ ባሩ።

፮፤የሞትና የሕይወት ጎዳና ይህች ናት፣ እግዚአብሔርም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጕዳናን ትከ ተሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ፤ ያድርጋ ችሁ።

ሠላሳ ስድስተኛ አንቀጽ
የሜሮንን ነገር ይናገራል፤

፩፤ እንደዚህ እናመሰግንሃለን፤ የሁሉ ፈጣሪ ሆይ! በልጅህ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ለኛ ስለገለጥክልን ሞት ስለሌለበት ስለዚህ ሜሮን መዓዛ ስለዚህ ዘይት እናመሰግን ሃለን፤ ክብር መንግሥት ኃይል ለአንተ ነውና ለዘለዓለሙ አሜን።

፪፤ወደናንተም መጥቶ እንደዚህ የሚያመሰግነውን ተቀበሉት፣ የክ ርስቶስ ደቀ መዝሙር ነውና።

፫፤ከእግዚአብሔር ዘንድ ለአናንተ ከተሰጠ ሕግ በቀር ሌላ ትምህርት የሚያስተምር ቢኖር ግን አትቀበ ሉት፣ በምስጋናም ከአናንተ ጋራ አይተባበር ።

፬፤ ወደ እናንተ የሚመጣውንም ሁሉ ፈትኑት፣ ሥራውንም ተረድ ታችሁ እንደሚገባ ወስኑ፣ ቀኙን ከግራው የመለየት ዕውቀት አላች ሁና በእውነት በሚፈርዱና በዐ መፅ በሚፈርዱ መካከል ፍረዱ።

፭፤በእውነት ለሚፈርድ ባልንጀራ ችሁም እንደ ሥራው በጎ አድር ጉለት ።

፮ ወሶበ ይፈትሕ በዐመፃ ፍድይም በከመ ምግባሩ ወኢትጸልዩ ምስ ሌሁ ከመ ኢትርኩሱ ምስሌሁ ኀቡረ።

፯ ወኮሱ ነቢይ መገሥጽ ዘይመ ጽእ ኀቤክሙ ወይሜህር በጽድቅ ይደልም ሲሳዩ ከመ ገብር ኄር ዘይትቀነይ ለእግዚአብሔር[ፉ]።

፰ ለካህናትኒ ሀብሙ ቀዳሜ ፍሬ ያት ከመ ይባርኩ ተግባረክሙ፤ ወኮሱ ዐሥራተ ሀቡ ለእቤራት ወለ ዕጓለ ማውታ ወለአናግድ ወለግዩራን።

፱ ወበዕለተ ሰንበት እንተ ይእቲ ትን ሣኤሁ ለእግዚእነ ተጋብኡ ውስተ ፩ መካን ወአዕኩትዎ ለእግዚአብ ሔር በእንተ ኵሉ ዘገብረ ለክሙ ሠናያተ በክርስቶስ ክሙ ይኩን መሥ ዋዕትክሙ፡ ፍጹመ ወሥሙረ በኀበ እግዚአብሔር ።

፲ እስመ ይቤ በእንተ ቤተ ክርስ ቲያን ከመ ይትጋብኡ ውስቴታ ወያዕርጉ ዕጣነ ወመሥዋዕተ ።

፲፩ ወይቤ እግዚአብሔር አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዐቢይ ንጉሥ አኃዜ ኵሉ ዓለም ወግሩም ስምየ ውስተ ኵሉ ዓለም ወአሕዛብ[ፊ]።

፲፪ በበደል በሚፈርድ ጊዜም እንደ ሥራው ፍዳ ክፈሉት፤ ከእርሱም ጋራ በአንድነት እንዳትረክሱ ከእ ርሱ ጋራ አትጸልዩ።

፲፫ ወደ እናንተ የሚመጣና በእው ነት የሚያስተምር መሐሩ ነቢይ (መም ሀር) ሁሉ ለእግዚአብሔር እንደሚያለ ግል ደግ አገልጋይ ምሽ ይጸዋል ።

፲፬ ለካህናትም ሥራችሁን ይባርኩ ዘንድ ከፍሬዎች መጀመሪያ የሚ ደርሰውን ስጧቸው፤ አሥራት ንም ሁሉ ለባልቴቶችና ለድሃ አደ ጎች እናት አባት ለሞቱበት ለእንግ ዶችና ለድሆች ስጡ።

፲፭ የጌታችን ትንሣኤ በምትሆን በሰንበት ቀን በአንድ ቦታ ተሰብሰቡ፤ መሥዋ ዕታችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ፍጹ ምና የተወደደ እንዲሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ለናንተ በጎዎችን ስለአደረገ ላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን አመስግ ኑት።

፲፮ ስለ ቤተ ክርስቲያን በውስጧ ተሰብስበው መሥዋዕትንና ቊርባ ንን ያሣርጉ ብሏልና ።

፲፯ እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፤ እኔ ዓለሙን ሁሉ የያዘ ገናና ንጉሥ እግዚአብሔር ነኝ፤ ስሜም በአሕ ዛብና በዓለሙ ውስጥ የሚያስፈራ ነው አለ ።

ፉ ማቴ ፫ ፡ ፫
ፊ ዙኮ ፲፭. ፲፱
ፋ ሚል ፩. ፲፩

፲፪፤ሚሙ ለክሙ ኤጲስ ቆጳሳተ ቀሳውስተ ወዲያቆናተ የዋሃነ ወት ሑታነ እለ ተጎርዩ እምሕዝብ ንጹሓን ወምኩራን በኵሉ ምግባረ ሠናይ እለ ኢይፈቅዱ ወርቀ አላ ዳዕሙ እለ ይሜህሩ ቃለ እግዚአ ብሔር ወተግሣጾ ወይፈትሑ በርትዕ ትእዛዛቲሁ ለክርስቶስ ከመ አብ ወእግዚእ በፍቅር ዘእንበለ መዓት ወቍጥዓ በትሑት ልብ ወየ ዋሃት::

፲፫፤ወዕቀቡ ዘንተ ኵሎ ዘተአዘዝ ክሙ በነበ እግዚአብሔር ለሕይ ወተ ነፍስክሙ ::

፲፬፤ቅንቱ ሐቂክሙ ወይኩን ጎትወ መሐትዊክሙ ወኵኑ ድልዋነ ከመ እለ ይጸንሑ እግዚኦሙ እንዘ ይብሉ ማእዜ ይመጽእ እመኒ በቀዳሚት ሰዓተ ሌሊት፤ ወእመኒ መንፈቀ ሌሊት፤ አው በንቅወተ ዶርሆ፤ ወእመኒ ጎሐ ጽባሕ እስመ ይመጽእ እግዚኦሙ በጊዜ ኢተሐዘቡ::

፲፭፤ብፁዓን እሙንቱ አግብርት ዘአቲዎ እግዚኦሙ ይረክቦሙ እንዘ ከመዝ ይገብሩ ናሁ ይቀንት ወያን ሶሱ ወይሜጥዎሙ[፱] ::

፲፮፤ጸልዩ እንከ ወግበሩ ከመ ኢይ ርከብክሙ ግብተ ሞት ወአመ ያስተርኢ በሰማይ ስብሐቲሁ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው

፲፯፤የዋሃንና ትሑታን የሆኑ ፤ከን ጹሓን ሕዝብ የተመረጡ በበጎ ሥራ ሁሉ የተፈተኑ፤ ወርቅን የማይወዱ፤ነገር ግን የእግዚአብሔ ርን ቃልና ምክር የሚያስተምሩ፤ የክርስቶስንም ትእዛዞች እንደ አባ ትና ጌታ በፍቅር ያለ ብስጭትና ያለ ቁጣ በትሑት ልብና፤ በየዋህ ነት ፤ በቅንነት የሚፈርዱ ኤጲስ ቆጳሳትን፤ ቀሳውስትንና ዲያቆና ትን ሹሙ ::

፲፰፤ስለ ነፍሳችሁ ሕይወትም በእ ግዚአብሔር ዘንድ የታዘዛችሁትን ይህን ሁሉ ጠብቁ ::

፲፱፤ወገባችሁን ታጠቁ መብራታች ሁም የበራ ይሁን፤ በመጀመሪያ ሰዓተ ሌሊት፤ ወይም በመንፈቀ ሌሊት፤ ወይም ዶሮ ሲጮህ፤ ወይም ኅሊ ሲቀድ ይመጣል ብለው ጌታቸውን እንደሚጠብቁ የተዘጋጃ ችሁ ሁኑ፤ ጌታቸው ባልተጠረጠረ ሰዓት ይመጣልና::

፳፫፤ጌታቸው በተመለሰ ጊዜ እንደ ዚህ ሲያደርጉ የሚያገኛቸው አገልጋ ዮች ብፁዓን ናቸው፤ እነሆ ታጥቆ እየ ተመላለሰ በማዕድ ያገለግላቸዋል::

፳፬፤እንግዲህ ጸልዩ፤ የድንገት ሞት እንዳያገኛችሁም አድርጉ፤ የወልደ ዕጓለ እመሕያው ጌትነትም በሚገ ለጥበት ጊዜ መላእክትም መለከት

[፱] ሉቃ ፲፪ ፴፰

ወይነፍሑ ቀርነ መላእክት ወይትነ ሥኡ ሙታን ወይመጽእ እግዚእነ ምስለ ቅዱሳኒሁ በደመና ሰማይ ወኮሎሙ መላእክተ ኃይሉ ምስሌሁ ወይነብር ዲበ መንበረ መንግሥቱ ወያሀጕሉ ለዲያብሎስ መስሕት ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ::

፲፯፤ ወእምዝ የሐውሩ ኃጥኣን ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም፤ ወጻድቃንሰ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም[፩]:: ወይትፈሥሑ በመንግሥተ ሰማያት በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኩኑኬ ድልዋነ ከመ ትርከቡ ሠናይቶ::

፲፰፤ ንስአል ወናስተብቍዕ ኀቤሁ ወንበል መድኃኒነ ዘህልው እምቅድመ ዓለም አምላክ አማልክት እጓዚ ኵሉ ፩ አምላክ ገባሬ ኵሉፍጥረት እግዚአሙ ለአበዊነ ቅዱሳን ዘአልቦሙ ዐመፃ በኀቤሁ አምላክ አብ ርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ መሓሪ ወሰራዬ ኀጢአት ምእመን ወየዋህ ብዙኀ ሣህል ወምሕረት ወአልቦ ዘይትነሳእ እምኔሁ ወኵሉ ክሡት በቅድሜሁ::

፲፱፤ ብክ ይትአመኑ ነፍሳተ ጻድቃን ወኪያክ ይሴፈዉ ቅዱሳን በሚነፉበት ጊዜ ፤ ሙታንም በሚነሡበት ጊዜ ጌታችንም ከቅዱሳኑ ጋር በደመና በሚመጣ ጊዜ፤ የሠራዊቱ አለቆች ሁሉም ከእርሱ ጋር በመጡ ጊዜ፤ በመንግሥቱ ዙፋንም በሚቀመጥ ጊዜ ፤ የሚያስት ዲያብሎስንም በሚያጠፋው ጊዜ፤ ለሁሉምእንደሥራው በሚከፍለው ጊዜ ::

፳፤ ከዚህ በኋላ ኃጥአን ወደ ዘለዓለም ፍርድ በሚሄዱ ጊዜ፤ ጻድቃን ግን ወደ ዘለዓለም ሕይወት በሚሄዱ ጊዜ፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስም በመንግሥተ ሰማያት ደስ በሚላቸው ጊዜ ፤ የድንግት ሞት እንዳትሞቱ አድርጉ፤ እንግዲህ በጎውን ታገኙ ዘንድ የተዘጋጃችሁ ሁኑ::

፳፩፤ ወደ እርሱ እንለምን፤እንማልድም፤ ከዓለም አስቀድሞ የነበረ መድኃኒታችን የአማልክት አምላክ ሁሉን የያዘ፤ ፍጥረትን ሁሉ የፈጠረ አንድ አምላክ በእርሱ ዘንድ ዐመፅ የሌለባቸው የቅዱሳን አባቶቻችን ጌታ የአብርሃምና የይስሐቅ፤ የያቆብም አምላክ ይቅር ባይና ኃጢአትን የሚያስተሠርይ የታመነ የዋህ ይቅርታንና ቸርነትን የሚያበዛ ከእርሱ የሚሸሸግ የሌለ ሁሉም በእርሱ ፊት የተገለጠ ነው እንበል::

፳፪፤ የጻድቃን ነፍሳት በአንተ ይታመናሉ፤ቅዱሳን አንተን ያመሰግናሉ ፤

፩ ግሪ፡ ፳፭ ፡ ፴፩ - ፴፯

አቡሆሙ ለእለ አልቦሙ ነውር ወይሰምዕ ጸሎቶሙ ለንጹሓነ ልብ፤ ወያጸምዕ ስእለቶሙ ለእለ ኢያረ ምሙ ::

፳፫፤አኅድር እግዚአ ሥምረተከ ላዕለ ኵሉ ፍጥረት እስመ አንተ ተአምር እምቅድመ ሕሊና ዘይ ሔሊ ልብ::

፳፭፤ወኵሉ አጽናፈ ምድር የዐ ርጉ ለከ መሥዋዕተ ወዕጣነ በጸ ሎት ወበአኰቴት ::

፳፮፤ ዘሠርዐ መዋዕለ ይግበሩ ጽድቀ ወርኅው አናቅጸ ምሕረቱ ለኵሉ ለዘየኃሥሥ ኪያሁ ወመ ሀረነ ሕገ ወሥርዐተ ወአለበወነ ከመ ብዕለ ዝ ዓለም ኃላፊ ውእቱ ወሥነ ላህይ ኢይነብር ለዝሉፉ ወጽንዐ ኃያላን ትማስን ፍጡነ ::

፳፫፤እስመ ቀደመ አብርሃም አቡነ ሐዊረ በፍናተ ጽድቅ ወወሀብኩ ክብረ ወብዕለ ወበአሚን ፈጸመ ሕይወቶ ወትቤሎ አበዝኅ ዘርዐከ ከመ ኮከበ ሰማይ ወከመ ሥፃ ባሕር፤ ወወሀብኩ ይስሐቅኅ ባረኩ ወትቤሎ እሄሉ ምስለ ዘርእከ እምድኅሬከ፤ እስመ አእመርናሁ ከመ ለክርስቶስ ውእቱ ዘይቤሎ ከመዝ[፩]::

፩ ዘፍ. ፳፪፡ ፲፯-፲፰

ነውር የሌለባቸው የቅዱሳን አባታ ቸው ነው፤ ልባቸው ንጹሕ የሆነ ሰዎችንም ጸሎት ይሰማል፤ ዝም የማይሉ ሰዎችንም ልመና ያዳም ጣል::

፳፬፤አቤቱ በፍጥረቱ ሁሉ ላይ ፈቃድህን አሳድር፤ ከአሳብ እስቀ ድመህ ልብ የሚያስበውን አንተ ታውቀለህና ::

፳፭፤የምድር ዳርቻዎች ሁሉም በጸሎትና በምስጋና መሥዋዕት ንና ዕጣንን ለአንተ ያሳርጋሉ::

፳፮፤ ጽድቅን ያደርጉ ዘንድ ዘመና ትን የሠራ እርሱ ነው፤እርሱንም ለሚሻ ሰው የቸርነቱ በር የተከ ፈተ ነው ፤ ሕግንና ሥርዓትንም አስተማረን፤ የዚህ ዓለም ሀብትም ኃላፊ እንደሆነ የመልክ ደም ግባትም ለዘለዓለም ጸንቶ እንደማ ይኖር፤ የጎይለኞች ብርታትም ፈጥና እንደምትጠፋ አስታወቀን ::

፳፯፤ አባታችን አብርሃም በጽድቅ መንገድ ሞሄድን ጀምሯልና፤ ክብርንና ሀብትን ሰጠኸው፤ ዘመ ኑንም በሃይማኖት ጨረስ፤ ዘርህን እንደ ሰማይ ኮከብና እንደ ባሕር አሸዋ አበዛልሃለሁ አልኸው፤ ይስ ሐቅንም ሰጠኸው፤ እንዲህም ብለህ ባረክኸው፤ ከአንተም በኋላ ከዘርህ ጋር እኖራለሁ፤ እንዲህ ያለው ስለ ክርስቶስ እንደሆነ ዐውቀና ልና::

፳፬፤ወለአቡነ ያዕቆብ ዘፈነውኩ ብሔረ ግብጽ ወትቤሎ ናሁ አነ እሄሉ ምስሌከ ወአብዝኖ አበዝንከ ፈድፋደ።

፳፭፤ወከማሁ ትቤሎ ለሙሴ ቍል ዔከ ቅዱስ ወምእመን በጎበ ዕፀ ጳጦስ አነ ህልው እምቅድመ ዓለም ወይሄሉ ስምየ እስከ ለዓለም[፮]።

፳፮፤ወአንተሰ እግዚኦ ለዓለም ትነ ብር ወዝክርከኒ ለትውልደ ትው ልድ[፯] ወባርክ ዘርዐ አብርሃም ይኩኑ ቡሩካነ እስከ ለዓለም።

፳፯፤ፈጠርኮ ለሰብእ ይኩን ነባቤ ወአንተ ትቤ በጥበብከ ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ወሚጠኮ ለአዳም ይኩን መስፍነ ላዕለ ኵሉ ወወሀብኩ ሕይወተ ዘለዓለም።

፳፰፤ወሶበ ዓለወ ትእዛዘከ አውፃ እኮ እምገነት ወአምጻእኩ ላዕሌሁ ሞተ[፱]።

፳፱፤ ወእምዝ ፈነውኮ ለዋሕድ ወልድከ ወአንሣእኮ እምድቀቱ ወአግባእኮ ውስተ ገነተ ትፍሥሕት።

፴፤ አንተ እግዚአብሔር ባሕቲ ትከ ዐቢይ ወጎያል ወግሩም መሓሪ ወየዋህ አኃዜ ኵሉ ዘትገብር መን ክረ ዘኢታርኅቅ ሣህለከ እምላዕለ ኵሉ ተግባሩ ወፍጥረቱ ኄር ወመ ፍቀሬ ሰብእ።

፮ ዘፀ ፫፡ ፲፭
፯ መዝ ፻፩፡፲፫-፲፭
፰ ዘፍ ፫ ፡ ፳፪ - ፳፫

፴፩፤አባታችን ያዕቆብንም ወደግ ብፅ የላክኸው አንተ ነህ፤ እነሆ ከአንተ ጋራ እኖራለሁ ፈጽሜም አበዛሃለሁ አልከው ።

፴፪፤ ቅዱስና የታመነ ወዳጅህ ሙሴንም እንደዚሁ በቀጥቂጦው ዘንድ እኔ ከዓለም በፊት የነበርኩ ነኝ፤ ስሜም እስከ ዘለዓለም ይኖራል አልከው።

፴፫፤አንተ ግን ለዘለዓለም ትኖራለህ ፤ መታሰቢህም ለልጅ ልጅ ነው ፤ የአብርሃም ልጆችም እስከ ዘለዓለም የተባረኩ ይሆኑ ዘንድ ባርክ።

፴፬፤ሰውን የሚናገር ይሆን ዘንድ ፈጠርከው፤ ሰውንም በመልካችን ንና በምሳሌያችን እንፍጠር ብለህ በጥበብህ ተናገርክ፤አዳምንም በሁሉ ላይ መስፍን አድርገህ ሾምከው፤ የዘለዓለም ሕይወትንም ሰጠኸው።

፴፭፤ትእዛዘህንም በአፈረሰ ጊዜ ከገ ነት አውጥተህ በእርሱ ላይ ሞትን አመጣህ።

፴፮፤ከዚህም በኋላ አንድ ልጅህን ልከህ ከውድቀቱ አነሣኸው፤ ደስታ ወደ አለበት ገነትም መለስከው።

፴፯፤እግዚአብሔር ገናና ኃይለኛ የም ታስፈራ የምትምር የዋህ፤ ሁሉን የያ ዝህ፤ ድንቅን የምትሠራ፤ ከሥራ ውና ከፍጥረቱ ሁሉ ላይ ይቅርታ ህንም የማታርቅ፤ ቸርና ሰውን የምትወድ አንተ ብቻ ነህ።

፴፩፤ ወትየውሆሙ ለኃጥኣን ወትመ ይጦሙ በብዝኀ ምሕረትከ።

፴፪፤ ወእንዘ ኢይደልወነ ናንቀዐዱ ኀቤከ ወናነሥእ አዕይንቲነ ውስተ ሰማይ አንተሰ ትኔጽር በጽንዐ ኀይል ዲበ ትሕትናነ ።

፴፫፤ ሰማይ ስቁል በትእዛዝከ ወም ድር ጸንዐት በቃልከ፤ እስመ ኃያል አንተ እግዚኦ ወጽድቅ ኵነኔከ መልዐ ምድረ ዘፈጠርከ።

አንቀጽ ፴፬

በእንተ ቅኔ ሠራዊት መንፈሳ ውያን ወቅድስት ቤተ ክርስቲያን፤

፩፤ ኵሎሙ ሠራዊተ መላእክት መንፈሳውያን ነደ እሳት እሙንቱ ወቅዱሳን ኪሩቤል ወሱራፌል እለ ፮ ክነፊሆሙ ኪያከ ይሴብሑ በዐቢይ ቃል ወይዜምሩ በቃል ዘኢያረምም ወይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚ አብሔር ጸባኦት ፍጹም ምሉዕ ሰማ ያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲከ፤

፪፤ ወጕልቆ ሙ ለእሙንቱ መላእ ክት ወሊቃነ መላእክት መናብርት ወሥልጣናት አጋዕዝት ወኃይ ላት ወሊቃናት ኪሩቤል ወሱራ ፌል፤ ይጸርሑ ወይብሉ ይትባ ረክ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል

፴፭፤ ኃጥአንን የሞትን ታደርጋለህ በቸ ርነትህም ብዛት ትመልሳቸዋለህ።

፴፮፤ እኛም ወደ አንተ አንጋጠን ዓይኖቻችንን ወደ ሰማይ አቅንተን እንመለከት ዘንድ ሳይገባን አንተ ቡኃይልህ ጽናት መዋረዳችንን ትመ ለከታለህ።

፴፯፤ ሰማይ በትእዛዝህ የተሰቀለ ነው፤ ምድርም በቃልህ ጸናች፤ ጌታ ሆይ አንተ ኃይለኛ ነህና፤ ፍርድህም እውነት ነውና የፈጠ ርከው ምድርን መላ ።

ሠላሳ ሰባተኛ አንቀጽ

ስለ መንፈላውያን መላእክትና ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ይናገራል፤

፩፤ የእሳት ነበልባል የሆኑ የረቂ ቃን መላእክት ሠራዊት ሁሉ ክን ፎቻቸው ስድስት የሚሆኑ ሱራ ፌልና ኪሩቤልም በታላቅ ቃል አን ተን ያመሰግናሉ፤ ዝም በማይል ቃልም ይዘምራሉ፤ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፍጹም የሠራዊት ጌታ የጌ ትነትህ ምስጋና ሰማያትንና ምድ ርን የመላ ነው ይላሉ ።

፪፤ የእነዚያም መላእክትና የመላ እክት አለቆች ቁጥራቸው የወ ገን ስማቸው መላእክት መናብ ርት ሥልጣናት አጋዕዝት ኃይ ላት ሊቃናት ኪሩቤል ሱራፌል ይባላሉ፤ እየጮሁም የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ይመስገን ከአ ሕዛብ ወገን

ወዙርክት ዛቲ ቤተ ክርስቲያን እንተ አሕዛብ ትመስል ጎይለ ሰማያት መዓልተ ወሌሊተ በነፍስ ቅዱስ ወበልብ ንጹሕ ይዜምሩ ከመዝ ወይብሉ::

፫፤ሠረገላሁ ለእግዚአብሔር ዕልፍ አእላፋት ወትእልፊተ አእላፋት ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር በደብረ ሲና ቅዱስ ሰማያት ወኮሉ ዘውስቴ ቶሙ ይገንዩ ለክ::

፬፤ እስመ አንተ ሰቀልኮ ለሰማይ ከመ ቀመር፤ ወሣረርካ ለምድር ወአጽናዕካ ዲበ ማይ::

፭፤ ወፈጠርከ ጽልመተ ወብርሃነ ወጎሰቆሙ ለክዋክብት በምልያሙ ወሰመይከሙ ለኮሎሙ በበአስማቲሆሙ ወኮሉ ፍጥረት ይዜንዉ ዕበየከ ወዕፀወ ገዳምኒ አንተ አብቁልክ::

፮፤ ወበእንተዝ መፍትው ኵሉ ፍጥረተ ሰብእ የዐርጉ ለክ ስብሐተ ወአኰቴተ መሥዋዕተ ወቍርባነ ወዕጣነ በእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዋሕድ ወልድክ ::

፯፤ አንተ ውእቱ ባሕቲትክ አኃዜ ኵሉ ኄር ወመፍቀሬ ሰብእ ወገባሬ ሠናያት እስመ ለክ ስብሐት ወእጊዝ ለዓለመ ዓለም አሜን::

የምትሆን ቡርክት ቤተ ክርስቲያንም የሰማያት መላእክት ኃይልን ትመስላለች ይላሉ ሌሊትና ቀንም በልዩ ሰውነት በንጹሕ ልቡና እን ዲህ እያሉ ያመሰግናሉ ::

፫፤የእግዚአብሔር ሠረገላው እልፍ አእላፋት የአእላፋት ትእልፊት በቅዱስ የሲና ተራራ እግዚአብ ሔርን ያመሰግኑታል፤ ሰማያትና በውስጣቸው ያለው ሁሉ አንተን ያመሰግናሉ::

፬፤አንተ ሰማይን እንደ ዋልታ ሰቅለ ኸዋልና ምድርንም መሠረትሃት በውሃም ላይ አጽንተሃታልና::

፭፤ጨለማንና ብርሃንን ፈጠርህ ከዋክብትንም በመላቸው ቁጠርህ ቸው ሁላቸውንም በየስማቸው ጠራኻቸው፤ ፍጥረትም ሁሉ ገናና ነትህን ይናገራሉ፤ የዱር እንጨቶ ችንም አንተ አበቀልህ::

፮፤ስለዚህም ነገር የሰው ፍጥረት ሁሉ ክብርንና ምስጋናን መሥዋ ዕትን፤ ቍርባንን፤ ዕጣንንም በአ ንድ ልጅህ በጌታችንና በመድኃ ኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለአንተ ያሳርጉ ዘንድ አገባብ ነው ::

፯፤ሁሉን የፈጠርክ ቸር ሰው ወዳጅ በጎ ነገርን የምታደርግ አንተ ብቻ ህ፤ ለአንተ ክብርና ሥልጣን ይገ ባል ለዘለዓለሙ አሜን ::

፮፤ አንተ በሰማይ ወአንተ በም ድር ወአንተ በባሕር ወአንተ ዘታ ስተጋብአሙ ለኵሎሙ ፍጥረት እምአጽናፈ ምድር ወአልቦ ተፍ ጻሜት ለዕበይከ ::

፱፤እስመ አኮ ንሕነ ዘነበብነ ዘንተ አላ አንተ ትቤ አነውእቱ እግዚ አብሔር አምላክ ዘመልዕልተ ሰማ ያት ወእነ ህልው ውስተ ኵሉ መካን ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእ ንበሌየ[፩] ::

፲፤ እሙን ውእቱ ቃልከ ወአልቦ ዘይመስል ኪያከ እግዚአብሔር ቅዱስ እግዚአሙ ለቅዱሳን ወነፍሰ ኵሉ ውስተ እዴከ ለከ ይደሉ ስብ ሐት ወልዕልና::

፲፩፤ዘኢይትዌለጥ መንበሩ ወኢይ ደክም ኃይሉ ወኢይትከሀል ዜንም ዕበዩ ወመንክር ሥነ ላህዩ::

፲፪፤ወአልቦ ዘይክል ቀሪበ ኀበ ማኅ ደሩ ወአልቦ ጕልቍ ለአእምሮ ጥበቡ ኢየኀልቅ ጽድቁ ወኢይጸ ሕቅ ዘይመክሮ ወኢየኀሥሥ ዘይረድአ[፪] ::

፲፫፤አልቦቱ ጥንት ወኢተፍጻ ሜት ኢየኀልቅ መንግሥቱ ::

፩ ዘዳግ ፬:፴፱
፪ ኢሳ ፵:፲፫

፮፤ በሰማይ አንተ ነህ፣ በምድ ርም አንተ ነህ፣ በባሕርም አንተ ነህ፣ ፍጥረትን ሁሉ ከምድር ዳር ቻዎች የምትሰበስባቸው አንተ ነህ፣ ለገናንነትህ ፍጻሜ የለውም::

፱፤ ይህንንም የተናገርነው እኛ አይደለንም፣ ነገር ግን አንተ እኔ ከሰማዮች በላይ ያለሁ አምላክ እግዚአብሔር ነኝ፣ በቦታውም ሁሉ እኔ አለሁ፣ ያለ እኔም ሌላ አምላክ የለምአልህ::

፲፤ ቃልህም የታመነ ነው፣ የቅዱ ሳን ጌታቸው ቅዱስ እግዚአብሔር አንተን የሚመስል የለም፣ የሁሉ ነፍስም በእጅህ የተያዘ ነው፣ ለአ ንተ ክብርና ልዕልና ይገባል::

፲፩፤ ዙፋኑ የማይለወጥ ኃይሉም የማይደክም ነው፣ ገናንነቱን መና ገር አይቻልም፣ የመልኩም ማማር ድንቅ ነው::

፲፪፤ ወደ ማደሪያውም መቅረብ የሚችል የለም፣ ለጥበቡ ዕውቀ ትም ቍጥርም የለውም፣ ጽድቁ አያልቅም፣ የሚመክረውም አይ ሻም፣ የሚረዳውም አይፈልግም::

፲፫፤ጥንት የለውም፣ ፍጻሜም የለው፣ መንግሥቱም አያልቅም::

፲፬፤ ወአልቦ ዘይክል መዊኣ ኃይሉ ወአልቦሙ ጕልቍ ለሠራዊተ መላእክት ለእለ ይትለአክም ::

፲፭፤አንተ ውእቱ አቡሃ ለጥበብ ገባሬ ኵሉ፥ ፍጥረት ወገባሪሃ ለሕግ::

፲፮፤አንተ ታማስኖሙ ለዕልዋን ወትዔስዮሙ ለጻድቃን እግዚአብ ሔር አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአሙ ለእለ ይገንዩ ሎቱ ወአልቦ ሐሰት በኀቤሁ ::

፲፯፤ ኢይነሥእ ህልያነ በውስተ ፍትሕ ወአልቦጕልቍ ለአኰቴቱ::

፲፰፤ ለከ ይደሉ ክብር ወስብሐት ወሰጊድ ዘያዐርግ ኀቤከ ኵሉ ነፍስ ኅብኢ ለዓለመ ዓለም አሜን::

አንቀጽ ፴ወ፫

በእንተ ከመ መፍትው ናዕርፍ ሰንበታተ ወናጽምዕ ቃለ መጻሕፍት ቅዱሳት::

፩፤ ከመ ንግበር ፈቃዶ ወንዘክር ሕማማቲሁ ዘገብረ በእንቲአነ እግዚአብሔር ቃል አኃዜ ኵሉ ዘፈጠረ ዓለመ በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ::

፪፤ ኃይሉን ማቸነፍ የሚችለው የለም፤ለሚላኩት ሠራዊተ መላእክትም ቍጥር የላቸውም::

፫፤የጥበብ አባቷ አንተ ነህ፤ ፍጥረትን ሁሉ የፈጠርክ ሕግንም ሁሉ የሠራህ አንተ ነህ ::

፬፤ በእርሱ ዘንድ ሐሰት የሌለ፤ ለሚገዙለት ሰዎች ጌታቸው የሚሆን የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባቱ እግዚአብሔር አብ አንተ ወንጀለኞችን ታጠፋቸዋለህ፤ ለጻድቃንም ዋጋቸውን ትሰጣቸዋለህ::

፭፤በፍርድ መማለጃን አይቀበልም፤ ለምስጋናውም ቍጥር የለውም::

፮፤ የሚናገር ነፍስ ሁሉ ወዳንተ የሚያርግ አምላክ ሆይ ለአንተ ክብርና ምስጋና መስገድም ይገባል፤ ለዘለዓለሙ በእውነት ::

ሰላሣ ስምንተኛ አንቀጽ

ሰንበቶችን ዕረፍት እናደርግ ዘንድ፤ የቅዱሳት መጻሕፍትንም ቃል እና ደምጥ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል::

፩፤ ፈቃዱን እንድናደርግና ሁሉን የያዘ ዓለምንሁሉ የፈጠረ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ቃል ስለኛ ያደረጋቸውን መከራዎቹንም እናስብ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል::

፪፤ወሠርዐ ሰንበተ ወአዕረፈ ባቲ እምኵሉ ግብሩ ወለነኒ አዘዘነ ናዕ ርፍ እምኵሉ ግብረ እደዊነ ወንኩን ድልዋነ ለተቀንዮ ገቢረ ትእዛ ዛቲሁ [፩] ::

፫፤ወገብረ ለነ መዋዕለ በዓላት ፍሥሓ ለነፍሳቲነ ::

፬፤ወንዘክር ኪነ ጥበቡ ለዘሠምረ እግዚአብሔር ቃል ይትወለድ እም ብእሲት በእንቲአነ ::

፭፤ ወአስተርአየ ገሀደ በዝ ግብር ወተጠምቀ ከመ ሰብእ እንዘ አም ላክ ውእቱ ::

፮፤ ወተዐገሠ ሕማማተ መስቀል ወሞተ ወተንሥአ እሙታን በዐ ቢይ ኃይል::

፯፤ወበእንተዝ ንግበር ንሕነኒ በዓለ ዕለተ ትንሣኤሁ ቅድስት፤ወናክብር እሑደ ሰንበተ፤ወንሰብሕ ወንዘምር ለዘሞየ ለሞት ወአብርሀ ኵሉ ዓለመ ወጸገወነ ክብረ መስብሐተ ዘእንበለ ሙስና፤ ወአስተጋብአሙ ለዝርዋን ሕዝብ ወረሰዮሙ ይኩኑ ፩ መርዔተ ንጹሐ ወባረከ ላዕሌ ሆሙ ከመ ባረኮ ለእስራኤል::

፰፤ለንብትን ሠራ፣ከሥራውም ሁሉ አረፈባት፣እኛም ከእጆቻችን ሥራ ሁሉ እናርፍ ዘንድ ፣ ትእዛዛቱንም ለማድረግ ለአገልግሎት ሥራ ዝግ ጁዎች እንሆን ዘንድ አዘዘን ::

፱፤ ለሰውነቶቻችን ደስታም የበዓ ላት ቀኖችን ሠራልን ::

፲፤ ስለእኛ ከሴት ይወለድ ዘንድ የወደደ የእግዚአብሔር ቃል የጥበ ቡን ብልሃት እናስባለን::

፲፩፤ በዚህም ሥራ ተገለጠ ፣እምላ ክም ሲሆን እንደ ሰው ተጠመቀ::

፲፪፤ የመስቀልንም መከራዎች ታገሠ፤ ሞተም ፣በታላቅ ኃይልም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ::

፲፫፤ስለዚህም የቅድስት ትንሣኤውን ዕለት በዓል፣እናድርግ ፣እሑድ ሰን በትንሣኤናክብር፣ሞትን ድል ያደረ ገውን፣ዓለሙንም ሁሉ ያበራውን፣ ያለ ጥፋትም ክብርንና ምስጋናን የሰጠንን ፣የተበታተኑትንም ሕዝብ የሰበሰባቸውንና አንድ ንጹሕ መንጋ ያደረጋቸውን፣ እስራኤልን እንደ ባረከው የባረካቸውን እናክብር እና መስግን::

፩ ዘፍ ፪ ፡- ፪ና፫

፰፤ አንተ እግዚኦ ዘአውጻእኮሙ ለአበዊነ እምድረ ግብፅ ወባላህ ኮሙ እምቅኔ መሪር ወአድኀንኮሙ እምባሕር ወእምግብረ ግን ፋል[ሠ]።

፱፤ ወአውጻእኮሙ እምትምልክተ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወአኀለፍኮሙ ባሕረ እንተ የብስ ወሴሰይኮሙ በገዳም ኵሉ ሠናያተ ወሠራዕከ ሎሙ ሕገ [፲]ተ ቃላተ ዘነበብከ በቃልከ ወዘጸሐፍከ በእዴከ።

፲፤ ወአዘዝኮሙ ያዕርፉ በዕለተ ሰንበት ከመ ይግነዩ ለከ ወይድኀኑ እምኵሉ እኩይ[ረ] ወአሠርኮሙ በቃለ ተግሣጽ።

፲፩፤ወአስተጋባእኮሙ ወአባእኮሙ ውስተ ቤተ መቅደስከ።

፲፪፤ወበእንተዝ አዘዘነ ናዕርፍ በኵሉ ሰንበት እስመ በዕለተ ሰንበት አዕረፈ እግዚእነ እምኵሉ ግብሩ[ሰ] ።

፲፫፤ንኅሥሥ እንከ ኵሎ ሕጎ ወና እኵቶ ወንባርኮ ለእግዚአብሔር በእንተ ኵሉ ዘጸገወነ ሠናይቶ ለውሉደ ሰብእ ።

፲፬፤ወእምዝ ኵሉ ተዐቢ ትንሣኤሁ ቅድስት ዘመሀረነ እግዚእነ ወመድኀኒነ ወፈጣሪነ እግዚአብሔር ቃል ዘተወልደ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም እምአብ።

፲፭፤ አቤቱ አባቶቻችንን ከግብፅ ምድር ያወጣሃቸው፤ ከጽኑዕ አገዛዝም ነፃ ያደረግሃቸው፤ ከባርነትና ጡብ ከመሥራትም ያዳንካቸው አንተ ነህ።

፲፮፤ከፈርዖንና ከሠራዊቱ አምልኮት አውጥተህ ባሕሩንም እንደ የብስ አሳለፍካቸው፤ በምድረ በዳም በጎውን ሁሉ መገብሃቸው ፤ በቃልህ የተናገርካቸውንና በእጅህ የጻፍካቸው የአሥሩ ቃላትንም ሕግ ሠራህላቸው።

፲፯፤ለአንተም ይገዙ ከክፉም ሥራ ሁሉ ይድኑ ዘንድ በሰንበት ቀን እንዲያርፉ አዘዝሃቸው ፤ በምክር ቃልም አንድ አደረግኻቸው ።

፲፰፤ሰብስበህም ወደ ቤተ መቅደስህ አገባሃቸው።

፲፱፤ስለዚህም በሰንበት ሁሉ እናርፍ ዘንድ አዘዘን፤ጌታችን በሰንበት ቀን ከሥራው ሁሉ አርፏልና።

፳፤እንግዲህ ሕጉን ሁሉ እንፈልግ ለሰው ልጆች ስለ ሰጠን መልካም ሁሉ እግዚአብሔርን እናክብረው እናመስግነው ።

፳፩፤ከዚህም ሁሉ ዓለም ሳይፈጠር ከአብ የተወለደ ጌታችንና መድኃኒታችን፤ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ቃል ያስተማረን ቅድስት ትንሣኤው ትበልጣለች።

ዘፀ ፲፱፡ ፳፩-፴፩
ዘፀ. ፳.፰-፲
ዘፍ ፪.፪

፲፭፤ወተወልደ እማርያም ድንግል ዘእንበለ ትድምርት ሐመ ወተሰቅለ ወሞተ በመዋዕለ ጲላጦስ ጰንጤ ናዊ ወተንሥአ እሙታን በዕለተ ሰንበተ ክርስቲያን[፩] ::

፲፮፤ተዘከር እግዚኦ ዘናበውእ ለከ በዛቲ ዕለት መሥዋዕተ ወቍርባነ ወአኰቴተ ለስምከ ቅዱስ ለሠናይ ዕበየ ኀይልከ::

፲፯፤ወፈጸምከ ትንቢተ ወመሐርካ ለጽዮን ወተሣሃልካ ለኢየሩሳሌም ወአልዐልከ መንበሮ ለዳዊትገብርከ ማእከሌነ በልደተ ክርስቶስ ዘተ ወልደ እምዘርኡ በሥጋ እምድ ንግል[፪]::

፲፰፤አንተ እግዚኦ ተወከፍ ጸሎተ ወስዕለተ ሕዝብከ እለ ይጼውዑከ በጽድቅ በስመ ተወከፍኮሙ ለጸ ድቃን በበዘመኑ ::

፲፱፤ቀዳሚ ለአቤል ዘነጸርከ ላዕለ መሥዋዕቱ ወተወከፍከ[፫]::

፳፤ ወለኖኅ አመ ይወፅእ እምታ ቦት ወለአብርሃም አመ ይወፅእ እምብሔረ ከላውዴዎን[፮] ::

፳፩፤ወለይስሐቅ አመ ይወፅእ እም ዐዘቅተ መሐላ ወለያዕቆብ በቤቴል ወለሙሴ በደብር ወለአሮን በገዳም ወለኢያሱ ወልደ ነዌ በገልገላ[፱]::

፩ የሐ ፲፱ ፲፩ - ፲፭
፪ ሮሜ ፩፡፩-፭
፫ ዘፍ ፬ ፬
፮ ዘፍ. ፯፤፲፫
፱ ዘፍ. ፳፪፤፲፬ ኢያ. ፭፤፲፩

፲፭፤ከድንግል ማርያምም ያለሩካቤ ተወለደ ፤ በጰንጤናዊው በጲላ ጦስ ዘመንም ታመመ ፤ ተሰቀለ፤ ሞተም፤ በክርስቲያን ሰንበት ቀንም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ::

፲፮፤አቤቱ በዚህች ቀን የምናቀርብ ልህን መሥዋዕትና ቍርባን ለቅ ዱስ ስምህና ለመልካም ገናና ኃይ ልህም የምናቀርበውን ምስጋና አስብ::

፲፯፤ትንቢትንም ፈጽመህ፤ ለጽዮን አዘንክላት፤ ኢየሩሳሌምንም ይቅር አልሃት፤ ከልጁ ከድንግል በሥጋ በተወለደ በክርስቶስ ልደትም የወ ዳጅህን የዳዊትን ዙፋን በኛ መካ ከል ከፍ ከፍ አደረግህ ::

፲፰፤አቤቱአንተ በየዘመኑ ጻድቃንን እንደተቀበልካቸው በእውነት የሚ ጠሩህ የሕዝብህን ልመናና ጸሎት ተቀበል::

፲፱፤መጀመሪያ የአቤልን መሥ ዋዕት ተመልክተህ ተቀበልህ ::

፳፤ ኖኅ ከመርከብ በወጣ ጊዜ ፤ አብርሃምም ከከላውዴዎን በወጣ ጊዜ ::

፳፩፤ ይስሐቅም ከመሐላ ጕድጓድ በወጣ ጊዜ ያዕቆብም በቤቴል፤ ሙሴን በተራራ፤አሮንንም በምድረ በዳ የነዌ ልጅ ኢያሱንም በገል ገላ፤ ተቀበልህ ::

፴፪፤ ወለጌዴዎን በዲበ ኰኵሕ፣ ለማኑሄ ወብእሲቱ እንትኩይ ወለ ሶምሶን ሶበ ይጸምእ እምቅድመ የብስ፣ ወለዮፍታሔ በውስተ ቀትል፤ ወለባርቅ ወዲቦራ ላዕለ ሲሣራ፣ ወለሳሙኤል በመሴፋ[1] ::

፴፫፤ ወለዳዊት በውስተ ገራህተ ኦርና ኢያቡሳዊ ወለሰሎሞን በገባዖን ዘኢየሩሳሌም፤ ወለኤልያስ በደብረ ቀርሜሎስ፤ ወለኤልሳዕ በኀበ አንቅዕት[2]::

፴፬፤ ወለኢዮሳፍጥ በውስተ ጸብኢ ወለሕዝቅያስ በውስተ ደዌሁ ወዲበ ሰናክሬም[3]::

፴፭፤ ወለምናሴ በደብረ ከለዳውያን (ከላውዴዎን) እምድኅረ ኦበለ[4]::

፴፮፤ ወለኢዮስያስ በፓሳ[5]::

፴፯፤ ወለዕዝራ አመ ይትመየጥ እምቄዋቄ[6]::

፴፰፤ ወለዳንኤል በግበ አናብስት[7] ::

፴፱፤ ወለዮናስ በውስተ ከርሠ አን በሪ[8]::

፵፤ ወለሠለስቱ ደቂቅ በውስተ ዕቶን እሳት[9]::

፵፩፤ ወለሐና በደብተራ ስምዕ በውስተ ታቦት[10]::

፴፪፤ ጌዴዎንን በጭንጫ ላይ፣ ማኑሄንና ሚስቱን እንትኩይንም፣ ሶምሶንንም አስቀድሞ በደረቁ ቦታ በተጠማ ጊዜ፤ ዮፍታሔንም በውጊያ ጊዜ፤ ባርቅንና ዲቦራንም በሲሳራ ላይ፤ ሳሙኤልንም በመሴፋ ፤

፴፫፤ ዳዊትን በኢያቡሳዊው በኦርና እርሻ ፤ ሰሎሞንንም በኢየሩሳሌም በገባዖን ፤ ኤልያስንም በቀርሜሎስ ተራራ፣ ኤልሳዕንም በምንጮች ዘንድ::

፴፬፤ ኢዮሳፍጥን በጦር ጊዜ፣ ሕዝቅያስንም በደዌው በሰናክሬምም ላይ::

፴፭፤ ምናሴንም ከበደለ በኋላ በከላውዴዎን ተራራ::

፴፮፤ ኢዮስያስንም በፓሳ::

፴፯፤ ዕዝራንም ከዔዋቄ በተመለሰ ጊዜ ::

፴፰፤ ዳንኤልንም በአንበሶቹ ጉድጓድ::

፴፱፤ ዮናስንም በዓሣ አንበሪ ሆድ ውስጥ::

፵፤ ሠለስቱ ደቂቅንም በእሳት ጕዳጓድ ውስጥ::

፵፩፤ ሐናንም በምስክሩ ድንኳን በታቦት ውስጥ::

---

1 መሳ ፲፫- ፲፮-፲፭
2. ፪ ነገሥ. ፪. ፲፱፤ዜና: መዋ. ቀዳ. ፳፩.፲፭
3. ፪ኛ.ዜና.መዋ.፴፪-፳-፳፬
4. ፪ ዜና መዋ. ፴፫-፳፫-፳፱
5. ፪ ዜና መዋ.፴፭-፲፰
6. ዕዝራ. ፯- ፯
7. ዳን ፮-፳፬
8. ዮናስ. ፪-፲፩
9. ዳን. ፫. ፮ - ፶፩
10. ፩ ሳሙ. ፩. ፲፱-፳

፴፪፤ ወለነህምያ አመ የሐንፅ ጥቅመ ምስለ ዘሩባቤል[፩]።

፴፫፤ ወለማትያን ምስለ ደቂቁ ውስተ ማዕዘንት።

፴፬፤ወለኢያኤል በዲበ በረከት።

፴፭፤ወይእዜኒ ከማሁ ተወከፍ ጸሎ ቶሙ ወስእለቶሙ እለ ያበ ውኡ ጎቤከ በአእምሮ በኢየሱስ ክርስቶስ።

፴፮፤ነአኵተከ በእንተ ኵሉ ግብር አኃዜ ኵሉ ኢታርኅቅ እምኔነ ሣህለከ ወምሕረተከ እስመ አንተ መሓሪ ወመስተሣህል ለኵሉ ትውልደ ትውልድ።

፴፯፤ ዘተወከፍኮሙ ለሄኖስ ወለሄኖክ ወለኖኅ ወበመዋዕለ ሙሴ ወኢያሱ ወመሳፍንት።[፩፩]

፴፰፤ወበመዋዕለ ሳሙኤል ወኤል ያስ ወባዕዳን ነቢያት።

፴፱፤ ወበመዋዕለ ዳዊት ወካልኣን ነገሥት።

፵፤ ወበመዋዕለ አስቴር ወመርዶ ክዮስ ወበመዋዕለ ዮዲት ወበ መዋ ዕለ ይሁዳ ወመቃብዮስ ወአ ኃዊሁ።[፩፪]

፵፩፤ ወለነኒ ከማሁ ተወከፍ በመ ዋዕሊነ።

፵፪፤ነህምያንንም ከዘሩባቤል ጋራ ግንብን በሠራ ጊዜ።

፵፫፤ማትያንንም ከልጆቹ ጋራ በማ ዕዘንት ውስጥ።

፵፬፤ኢያኤልንም በበረከት ላይ።

፵፭፤ዛሬም እንደዚሁ በዕውቀት ወዳንተ የሚያቀርቡትን ጸሎታቸ ውንና ልመናቸውን በኢየሱስ ክር ስቶስ ተቀበል ።

፵፮፤ ሁሉን የፈጠርክ ሆይ ! ስለ ሥራው ሁሉ እናመሰግንሃለን፤ ይቅርታህንና ምሕረትህን ከእኛ አታርቅ፤ አንተ ለልጅ ልጅ ሁሉ መሓሪና ይቅር ባይ ነህና።

፵፯፤ ሄኖስንና ሄኖክን ፤ ኖኅንም የተቀበልካቸው በሙሴና በኢያሱ በመሳፍንትም ዘመን።

፵፰፤ በሳሙኤልና በኤልያስ በሌ ሎችም ነቢያት ዘመን።

፵፱፤በዳዊትና በሌሎችም ነገሥታት ዘመን ።

፶፤በአስቴርና በመርዶክዮስ ዘመን፤ በዮዲትዘመን፤በይሁዳና በመቃቢስ በወንድሞቹም ዘመን።

፶፩፤ለእኛም በዘመናችን እንደዚሁ ተቀበል ።

፩ ነህምያ፡ ፫-፯፮
፩፩. ዘፍ- ፮- ፭፫
፩፪. አስቴር-፱-፩፭-፩፮

፴፪ በዐቢይ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድከ ዘአድኃንከነ እመ ጥባሕት ወረኃብ ወሴሰይከነ ወአጽ ገብከነ ወፈወስከነ እምደዌ ልሳናት እኵያን፤ ወሠወርከነ እምኔሆሙ::

፴፫ ኪያከ ነአኵት ኵሎ ጊዜ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ዘጸንከነ ቃለ ጥዑመ ወነባቤ፤ ወልሳነ ሠናየ ከመ ቃለ አር ጋኖን ወረሰይከነ ንፍልጥ ጥዑመ ወመሪረ::

፴፬ ዐይነ ለርእይ ወእዝነ ለሰሚዕ ወአንፈ ለአጼንም ወእደ ለገሚሥ ወእግረ ለሐዊር ወዘንተ ፈጠርከ በንስቲት ነጠብጣብ ዘይትዐቈር ውስተ ማኅፀን ወጸንከ ነፍሰ እንተ ኢትመውት ወረሰይኮ ይኩን ብእሴ ብሩሀ ወገሠጽኮ በሕግከ ወአሠርገውኮ በትእዛዛቲከ ::

፴፭ ወእምድኅረ ኀዳጥ መዋዕል ረሰ ይኮ መዋቴ ወጸገውኮ ትንሣኤ::

፴፮ ምንተ እንከ የዐሥየከ ሰብእ ዘገበርከ ሎቱ ዘንተ ኵሎ::

፴፯ ወይእዜኒ መፍትው ለነ ናእኵ ትከ ወንሰብሕከ በእምጣነ ኃይልነ ወተወከፍ ጸሎተነ ይኩን ሥሙረ በኀቤከ::

፴፪ በገናናው ሊቀ ካህናት በል ጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሾተልና ከረኃብ አዳንኸን መገብኸን፤ አጠገ ብኸንም ፤ ከክፉዎች እንደበቶች ደዌም ፈወስከን ከእርሱም ሰወ ርኸን::

፴፫ ሁለጊዜም አንተን እናመሰግ ናለን፤ እንደ በገና ቃል ያማረ አንደበ ትኽና የሚያናግር ጣዕም ያለው ቃልን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰጠኸን ፤ ጣፋ ጭና መራራን እንድንለይ አደረግ ኸን::

፴፬ ዓይንን ለማየት፤ ጆሮን ለመስ ማት፤ አፍንጫን ለማሽተት፤ እጅን ለመዳሰስ፤ እግርን ለመኼድ፤ ይህን በማኅፀን በሚቋጠር በትንሽ ነጠ ብጣብ ፈጠርኽ፤ የማትሞት ነፍስ ንም ሰጠህ፤ ብሩህ ሰውም ይሆን ዘንድ አደረግኸው ፤ በሕግህም መክርከው፤ በትእዛዞችህም አስጌጥ ኸው::

፴፭ ከጥቂትም ዘመን በኋላ የሚ ሞት፤ አደረግኸው ፤ ትንሣኤንም ሰጠኸው::

፴፮ እንግዲህ ይህን ሁሉ ያደረግ ህለት ሰው ምን ይሰጥሃል?

፴፯ ዛሬም በተቻለን መጠን እና መሰግንህ እናከብርህ ዘንድ ለኛ አገባብ ነው፤ በእንተ ዘንድም የተ ወደደ ይሆን ዘንድ ጸሎታችንን ተቀበል ::

፴፰፤ወአድኅነነ እማዕሌቶሙ ለእለ ቦሙ ብዙኅ አማልክት ወባልሐነ እምእለ ይትቃረንዎ ለኢየሱስ ወአ ንግፈነ እምስሕተቱ ለሰይጣን ፤ እስመ አንተ ፈነውኮ ለኢየሱስ ክርስቶስ ፍቁር ወልድከ ይኩን ሰብአ እንዘ አምላክ ውእቱ።

፴፱፤ወአኀደርከ ላዕሌነ ጸራቅሊ ጦስሃ ወረሰይኮሙ ለመላእክት ይባ ርኩነ ወአኀሠርከ ለሰይጣን እስመ ፈጠርከነ ወወሀብከነ ሕይወተ።

፵፤ዕቀበነ እንከ፤ ወሀበነ ሲሳየነ ፤ ወሚጠነ ውስተ ንስሓ እስመ ለከ ይደሉ ስብሐት ወሰጊድ በሥሉ ዘገበርከ ለነ በወልድከ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፵፩፤ ዘንተ ትልዉ አኃዊነ ሑሎ ጊዜ እግዚአብሔር የሀሉ ምስሌ ክሙ በዲበ ምድር ወበሰማያት ወበመንግሥተ አቡሁ ዘፈነዎ ያግ ዕዞ ለአዳም እምቅኔሁ ለሰይጣን።

፵፪፤ወሀበ ሕይወተ ለውሉደ ሰብእ ለእለ የአምኑ በእግዚአብሔር አም ላክ ፈጣሪ ከመ ይሕየዉ እለ የአ ምኑ በክርስቶስ ።

፵፫፤አየ አኰቴተ ዘይደሉ ናዓርግ ለእግዚአብሔር አብ በኢየሱስ ክር ስቶስ።

፵፬፤ብዙ ጣዖቶች ከአሏቸው ወንጀ ለኞችም አድነን፤ጌታችን ኢየሱስ ንም ከሚቃወሙት ታደገን፤ ከሰይ ጣንም ስሕተት አስጥለን፤ አምላክ ሲሆን ሰው ይሆን ዘንድ የወደደ ተወዳጁን ልጅህን ኢየሱስ ክርስቶ ስን ልከኸዋልና።

፵፭፤ ጸራቅሊጦስን በእኛ ላይ አሳ ደርህ፤ መላእክትንም እንዲባርኩን አደረግኻቸው፤ሰይጣንን ግን አዋ ረድኸው፤እኛን ፈጥረህ ሕይወትን ሰጥተኸናልና።

፵፤እንግዴህ ጠብቀን ፤ ምግባች ንንም ስጠን ፤ ወደ ንስሐም መል ሰን ፤ ባደረግህልን ሁሉ በልጅህ በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ምስጋናና ስግደት ለአንተ ይገባልና ለዘለዓለሙ አሜን።

፵፩፤ ወንድሞቻችን ሆይ ሁለጊዜ ይህን ተከተሉ፤ እግዚአብሔር በምድር ላይና በሰማዮች አዳምን ከሰይጣን አገዛዝ ነፃ ያወጣው ዘንድ በላከው በአባቱ መንግሥ ትም ከእናንተ ጋር ይሁን ፤

፵፪፤በክርስቶስ ያመኑ ይድኑ ዘንድ ፈጣሪአምላክ በሚሆን በእግዚአብ ሔር ለሚያምኑ የሰው ልጆች ሕይወትን ሰጠ።

፵፫፤በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብ ሔር አብ የሚገባ ምን ምስጋናን እናቀርባለን ?

፶፬፤ናሁ አቅደምነ ነጊሮተክሙ ወመሀርናክሙ ትዕቀቡ ዘንተ ኵሉ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም አሜን ::

አንቀጽ ፴ወ፱

በእንተ ንዑሰ ክርስቲያን እለ ይፈቅዱ ይጠመቁ ::

፩፤ እስመ ለዘይፈቅድ ይጠመቅ መፍትው ይምህርዎ ቃለ ተግሣጽ፤ ወያለብውዎ አእምሮ እግዚአብሔር አብ፤ ወያጠይቅዎ ትስብእተ ዋሕድ ወልድ ወሥምረተ መንፈስ ቅዱስ::

፪፤ወዓዲ ይንግርዎ ከመ ፈጠረ እግዚአብሔር ዓለመ ወሰብአ ዲቤሃ፤ ወዘከመ ኮነኖሙ እግዚአብሔር ለእኩያን ቦማየ ዓይኅ ወአጥፍ አሙ ለኃጥአን በእሳት ወአዕበ ዮሙ ለቅዱሳን በዙሉ ትውልደ ትውልድ ::

፫፤እሉ እሙንቱ ሴት ወሄኖስ፤ ወሄኖክ ፤ወኖኅ ወአብርሃም ወኵሉሙ እለ ተወልዱ እምኔሆሙ፤ ወመልከ ጼዴቅ ፤ ወኢዮብ ፤ ወሙሴ ወኢያሱ ፤ ወካሌብ ፤ ወፊንሐስ ካህን::

፬፤ወኵሉሙ ጻድቃን በበትውልዶሙ ወዘከመ መሀሮሙ ወኃረዮሙ እግዚአብሔር ለትዝምደ ሰብእ ወኢመነኖሙ::

፶፬፤ እነሆ አስቀድመን ነግረናች ኋል ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም ታገኙ ዘንድ ይህን ሁሉ እንድት ጠብቁ አስተምረናችኋል::

ሠላሳ ዘጠነኛ አንቀጽ

ይጠመቁ ዘንድ ስለሚወድዱ ንዑሰ ክርስቲያን ይናገራል::

፩፤ለሚጠመቅ ሰው የምክር ቃልን ያስተምሩት፤ እግዚአብሔር አብን ማወቅንም ልብ ያስደርጉት ፤የአን ድያ ልጁን ሰው መሆንና የመንፈስ ቅዱስን ፈቃድ ያስረዱት ዘንድ ይገባል::

፪፤ዳግመኛም እግዚአብሔር ዓለ ምንና በእርሷም ላይ ሰውን እንደ ፈጠረ፤ እግዚአብሔርም ክፉዎችን በማየ አይኅ እንደ ቀጣቸው፤ ኃጥ አንንም በእሳት እንደ አጠፋቸው፤ ቅዱሳንንም በልጅ ልጅ ሁሉ ከፍ እንዳደረጋቸው ይንገሩት ::

፫፤ እሊህም ሴት፤ ሄኖስ፤ ሄኖክ፤ ኖኅ፤ አብርሃም ፤ ከነሱ የተወለዱ ሁሉ መልከ ጼዴቅ ፤ ኢዮብ፤ ሙሴ ፤ ኢያሱ ፤ ካሌብ ፤ ካህኑ ፊንሐስም ናቸው ::

፬፤ሁሉም በየትውልዳቸው ጻድቃን ናቸው ፤ እግዚአብሔርም የሰው ልጆችን ፤ እንዳስተማራቸው እንደመረጣቸውና እንዳልናቃቸው ይንገ ሩት::

፭ ፤አላ ዳዕሙ ጸውያሙ ወሜጠሙ እምስሕተት ኵሎ ጊዜ ወእምከንቱ ውስተ ዘበአማን አእምሮ::

፮ ፤ወአውጽኦሙ እምተቀንዮ ለጸላኢ ወረሰዮሙ ሐራ ለገቢረ ትእዛዙ ወአድኀኖሙ እምስሕተተ ሞት ወመርሖሙ ውስተ ሕይወት::

፯ ፤ይለቡኬ ዘንተ ኵሎ ዘይፈቅድ ይጠመቅ ፤ ወይንሣእ ጥምቀተ::

፰ ፤ወዘሂ ያነብር እደ ላዕሌሁ ይስግድ ለእግዚአብሔር አብ ገባሬ ኵሉ ዘፈነወ ኀቤነ ወልዶ ዋሕደ ኢየሱስሃ ክርስቶስሃ ያድኅኖሙ ለትዝምደ ሰብእ እምርስሐተ ሥጋ ወመንፈስ::

፱ ፤ወይቀድሶሙ በሥምረተ ኂሩቱ ወይምርሖሙ ፍኖተ ወያብርህ አዕይንተ አልባቢሆሙ ከመ ይለብዉ መንክራቲሁ ::

፲ ፤ ወይትመሀሩ ጽድቆ ወይርኀቁ እምዐመፃ ወይሑሩ ፍኖተ ርትዕተ ከመ ይኩኑ ድልዋነ ለተጠምቆ ዳግም ልደት ውሉደ ክርስቶስ በተስፋ ዘምሉዕ ጸጋ ወጽድቀ::

፲፩ ፤ ወእሙንቱሰ ይለብዉ ጥበበ ወአእምሮ ወይትወከፉ ምግባረ ጽድቅ ከመ ይባኡ ውስተ ሕይወት ፤ ወእምድኅረ አኰቴት ይምሀርዎሙ ትስብእቶ ለእግዚእ ወሕማማቲሁ ወትንሣኤሁ እመታን ወዕርገቶ ውስተ ሰማይ ::

፲፪ ፤ነገር ግን ጠራቸው ፤ሁለጊዜ ከስሕተትና ከጣዖት ወደ እውነተኛ ዕውቀት መለሳቸው::

፲፫ ፤ለጠላት ከመገዛትም ነፃ አወጣቸው ፤ትእዛዙንም ለመሥራት ጭፍራን አደረጋቸው ፤ከሞት ስሕተትም አዳናቸው ፤ወደ ሕይወትም መራቸው::

፲፬ ፤ይጠመቅ ዘንድ የሚወድ ይህን ሁሉ አስተውሎ ጥምቀትን ይቀበል::

፲፭ ፤ እጁንም በላዩ የሚጭንበት ከሥጋና ከመንፈስ ርስሐት ያድናቸው ዘንድ አንድ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ እኛ ለላከ ሁሉን ለፈጠረ ለእግዚአብሔር አብ ይስገድ::

፲፮ ፤በቸርነቱ ፈቃድም ይቀድሳቸው ፤ መንገዱንም ይምራቸው ፤ ተአምራቱንም ያስተውሉ ዘንድ የልቡናዎቻቸውን ዓይኖች ያብራላቸው::

፲፯ ፤ጽድቁንም ይማሩ ፤ ከበደልም ይራቁ ፤ጸጋንና ጽድቅን በተመላ ተስፋ የክርስቶስ ልጆች ለዳግም ልደት ለመጠመቅ የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ ፤የቀናች መንገድን ይሒዱ::

፲፰ ፤እሊኽውም ጥበብንና ዕውቀትን ያስተውሉ ፤ ወደ ሕይወትም ይገቡ ዘንድ የጽድቅ ሥራን ይቀበሉ ፤ ከምስጋናም በኋላ የጌታን ሰው መሆን መከራውቹንና ከሙታን መነሣቱን ወደ ሰማይም ማረጉን ያስተምሯቸው ::

፲፪ ፤ ዘይፈቅድ ንኡስ ክርስቲያን ይጠመቅ ይምሀርም ያውግዝ ሰይጣነ ወይእመን በክርስቶስ ወይጎድግ ዘትካት ልማዶ ወያንጽሕ ልቦ እምኵሉ እኩይ ወቂም ወርኵስ ወጽልሑት ወእምዝ ይትመጠው ምሥጢራተ ቅድሳት።

፲፫ ፤ ከመ ብእሲ ጠቢብ ዘያነጽሕ ሥከ ወአሜክላ እምገራሀቱ ወይዘርእ ውስቴቱ ሥርናየ።

፲፬ ፤ ወከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትትገነሡ እምኵሉ ርኵስ ወታን ጽሑ አልባቢክሙ እምእኩይ ከመ ትኩኑ ድልዋነ ለተጠምቆ በቅድስት ጥምቀት ።

፲፭ ፤ እስመ ከመዝ መሀረነ እግዚእነ እንዘ ይብል አጥምቅዎሙ ለኵሉሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ።

፲፮ ፤ ወካዕበ የአዝዘዎ ለዘይጠመቅ ይበል ከመዝ ፤ አወግዘከ ሰይጣን ወኵሉ ምግባራቲከ ፤ ወኵሉ እከየከ ወኵሉ ቅኔከ ፤ ወኵሉ መላእክቲከ ፤ ወኵሉ መናግንቲከ ፤ ወኵሉ ኃይለከ ።

፲፯ ፤ ወእምድኅረ ግዘት ይትአመን ወይበል ፤ አአምን በክርስቶስ ወካዕበ አአምን ወእጠመቅ በ፩ አምላክ ዘበአማን ዘኢተወልደ አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ አኃዜ ኵሉ ወፈጣሬ ኵሉ ዘእምኔሁ ኵሉ ኮነ።

፲፰ ፤ ሊጠመቅ የሚወድ ንዑስ ክርስቲያንም ሰይጣንን ያውግዝ ፤ (እከሀደከ ሰይጣን ይበል) በክርስቶስም ይመን ፤ የቀደመ ልማዱንም ይተው ፤ ልቡንም ከክፉ ሕሊና ፤ ሁሉና ከቂም ከርኵሰትና ከሽንገላ ያንጻ ፤ ከዚህም በኋላ ሥጋውንና ደሙን ይቀበል ።

፲፱ ፤ ከእርሻው እሾህንና ደንደርን አንጽቶ በውስጡ ስንዴን እንደ ሚዘራ ብልህ ሰው ይሁን።

፳ ፤ እናንተም እንደዚሁ ከርኵሰት ሁሉ ትለዩ ዘንድ ከክፋትም ልቡና ችሁን ታነጹ ዘንድ ፤ አገባብ ነው ፤ በቅድስትጥምቀት ለመጠመቅ ዝግጁዎችን ትሆኑ ዘንድ።

፳፩ ፤ ጌታችን እንዲህ ብሎ አስተምሮናልና ሁሉን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው።

፳፪ ፤ ዳግመኛም የሚጠመቀው ሰው እንደዚህ ይል ዘንድ ይዘዙት ፤ ሰይጣን ሆይ እክድሃለሁ ፤ ሥራዎችህን ሁሉና ክፋትህን ሁሉ ፤ ግዛትህን ሁሉ ፤ መላእክቶችህን ሁሉ ተንኮሎችህን ሁሉ ፤ ኃይልህን ሁሉ አወግዛለሁ።

፳፫ ፤ ከውግዘትም በኋላ አምኖ እንዲህ ይበል ፤ በክርስቶስ አምናለሁ ፤ ዳግመኛም ሁሉ ከእርሱ በሆነ ሁሉን በያዘና ሁሉን በፈጠረ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አባት ባልተወለደ እውነተኛ በሚሆን አንድ አምላክ አምኜ እጠመቃለሁ።

፲፰፤ ወእጠመቅ በዋሕድ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምቅድመ ዓለም በሥምረተ አብ ዘቦቱ ኵሉ ኮነ፤ ዘበሰማይኒ ወዘበምድርኒ ዘያስተርኢ ወዘኢያስተርኢ፤ ወዘ ወረደ እምሰማያት በደኃሪ መዋዕል ወተሰብአ እማርያም እምቅድስት ድንግል፤ተወልደ በንጽሕ ወፈጸመ ሕገ አቡሁ፤ወተሰቅለ በእንቲአነ በመዋዕለ ጲላጦስ ጰንጤናዊ ወሞተ፤ ወነበረ ውስተ ከርሠ ምድር ሠሉስ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ፤ወተንሥአ እሙታን ወዐርገ ሰማያተ በስብሐት ወነበረ በየማነ አብ፤ወካዕበ ይመጽእ በደኃሪ መዋዕል ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ ፤ ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ።

፲፱፤ወዓዲ እጠመቅ በጰራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ዘወጽአ እምኀበ አብ ወጸንዐ በወልድ ወኀደረ በላዕሌሆሙ ለቅዱሳን አበው ቀደምት፤ ወካዕበ ተፈነወ ወተውህበ እምኀበ አብ ላዕለ ሐዋርያት በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወእምድኅረ ሐዋርያት ተፈነወ ወተውህበ ለመሃ ይምናን በቤተ ክርስቲያን እንተ ሐዋርያት ለሥርየተ ኀጢአት፤ወበ መንግሥተ ሰማያት፤ወለሕይወት ዘይመጽእ ለዓለም።

፳፤ቅድመ ዓለም በአባቱ ፈቃድ በተወለደ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አምኜ እጠመቃለሁ፤በእርሱ ሁሉ ሆነ፤በሰማይና በምድር ያለው የሚታየውና የማይታየው፤ በኋለኛው ዘመን ከሰማየ ሰማያት ወረደ ፤ ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው ሁኖ በንጽሕና ተወለደ፤ የአባቱንም ሕግ ፈጸመ ፤ስለ እኛም በጳንጤናዊው ጲላጦስ ዘመንም ተሰቀለ፤ሞተ፤በከርሠ መቃብርም ሦስት መዓልትና ሦስት ሌሊት አደረ፤ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፤በክብር ወደ ሰማያት ዐረገ፤በአብ ቀኝ ተቀመጠ፤ ዳግመኛም በኋላ ዘመን በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ይመጣል፤ ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም ይበል።

፳፩፤ዳግመኛም ከአብ በሠረፀ በወልድም ህልውና በጸና በአጽናኙ በመፈስ ቅዱስ አምኜ እጠመቃለሁ፤ እርሱም በቅዱሳን ቀደምት አባቶች ላይ አደረ፤ዳግመኛም ከአብ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያት ተላከ ከሐዋርያት በኋላም በሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ኀጢአት ሥርየት በመንግሥተ ሰማያት፤ በሚመጣውም በዘለዓለም ለሚያምኑ ለምእመናን ተልኮ ተሰጠ።

፳፫፤ወእምድኅረ አምነ ይቅረብ ኀበ ቅብዐ ዘይት ቅዱስ ዘቀደስዎ ካህ ናት ለሥርየተ ኃጢአት።

፳፬፤ወይጸሊ ካህን ወይስአል ኀበ እግዚአብሔር ወይበል እግዚአብ ሔር አብ ዘኢተወልደአቡሁ፤ ለእግ ዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ያንጽሖ ለዝንቱ ዘይት በስመ ዋሕድ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፭፤ይኩን አኰቴተ መንፈሳዊ ወኃይለ ለስርየተ ኀጢአት፤ ወአ ሚነ ለዛቲ ጥምቀት በቅብዐቱ ለዝንቱ ዘይት ቅዱስ ከመ ይኩን ድልወ ለዐቂበ ትእዛዝከ።

አንቀጽ ፴

በእንተ ጸሎት ዘይትነበብ ዲበ ማይ።

፩፤ሶበ ይቀውም ካህን ዲበ ማይ ከመዝ ይጸሊ እንዘ ይብል እግዚ አብሔር አምላክነ አኃዜ ኵሉ አቡሁ ለዋሕድ ወልድከ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ አአስጥተከ።

፪፤ዘፈነውኮ ዋሕድ ወልድከ፤አድኀነ ኵሎ ዓለመ ወይሰምዕ ለኵሉ ዘሰ አሎ ወይሰብክ በእንተ መንግሥተ ሰማያት ወስርየተ ኃጢአት ወትን ሣኤ ሙታን ።

፫፤ከአመነም በኋላ ኃጢአትን ለማስተሥረይ ካህናት ወደ አከበ ሩት ቅዱስ የዘይት ቅብዐት ይቅ ረብ።

፬፤ካህኑም ይጸልይ፤ ወደ እግዚ አብሔር ይለምን፤እንዲህም ይበል፤ የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየ ሱስ ክርስቶስ አባት ያልተወለደ እግዚአብሔር አብ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይህን ዘይት ያንጻው።

፭፤መንፈሳዊ ጸጋን ፤ ለኃጢአት ስርየትም ኀይልን ፤ ለዚች ጥምቀ ትም መታመኛን ይሁን፤ይህን ቅዱስ ዘይት በመቀባት ትእዛዝህን ለመጠ በቅ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ።

ዓርባኛ አንቀጽ

በውሀ ላይ ስለሚጸለይ ጸሎት ይናገራል።

፩፤ ካህን በውሀ ላይ በቆመ ጊዜ እንዲህ እያለ ይጸልይ፤ የአንድ ልጅህ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ሁሉን የፈጠረ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ አመሰግንሃ ለሁ።

፪፤የላክኸው አንድ ልጅህ ዓለሙን ሁሉ አዳነ ፤ የለመነውንም ሁሉ ይሰማል፤ስለ መንግሥተ ሰማያት ስለ ኃጢአት ሥርየትና ስለ ሙታን መነሣት ያስተምራል ።

፫፤ እሴብሐከ ወእአኵተከ ወእቁድሰከ እስመ ተዐገሥከ ሕማማተ ሞት በዲበ መስቀል በእንተ ኵሉ ዘጸጎከ ጥምቀተ ዘዳግም ልደት።

፬፤ እሴብሐከ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ወመንፈስ ቅዱስ ዘኢመነኖ ለትዝምደ ሰብእ ገባሬ ኵሉ መንክራት።

፭፤ ዘፈጠርኮ ለአዳም ወአንበርኮ ውስተ ገነት፤ ወሶበ ዐለወ ትእዛዘከ አውፃእኮ እምገነት በርቱዕ ፍትሕከ።

፮፤ወበብዙኅ ምሕረትከ ኢገደፍኮ አላ ፈነውኮ ለወልድከ በደኃሪ መዋዕል ይኩን ሰብእ ወይፁር ሕማመ ዘእንበለ ኀጢአት ።

፯፤ እስእለከ ወአስተበቍዐከ፤ ርኢ አምሰማይ ላዕለ ዝንቱ ማይ ወቀድሶ በኀይልከ ከመ ይኩኑ ኵሎሙ እለ ይጠመቁ እምኔሁ በትእዛዘ ክርስቶስ ይኩኑ ኅቡረ አዕርከ ቲሁ ምስሌሁ።

፰፤ በስቅለትከ ወበሞትከ ወበት ንሣኤከ ወበዕርገትከ ውስተ ሰማይ ከመ ታድኅኖሙ እሞተ ኀጢአት ወይሕየዉ በጽድቅ ።

፱፤ ወእምድኅረዝ ያጥምቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ወይቅባዕ በለሳን ።

፫፤አክብርሃለሁ ፤ አመሰግንሃለሁ፤ እቀድስሃለሁ፤የሁለተኛ መወለድ ጥምቀትን ስለ ሰጠኸው ሁሉ በመስቀል ላይ የሞት መከራዎችን ተአግሠሃልና።

፬፤እግዚአብሔር አብ ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ፤ መንፈስ ቅዱስም ሆይ አመሰግንሃለሁ የሰው ወገንን ያልና ቅኸው ፤ ተአምራትን ሁሉ የሚሠራ ሆይ።

፭፤አዳምን ፈጥረህ በገነት ያኖርከው ትእዛዝህንም በአፈረሰ ጊዜ በቀና ፍርድህ ከገነት ያወጣኸው።

፮፤በብዙ ቸርነትህም አልጣልኸውም፤ነገር ግን በኋላ ዘመን ሰው ሁኖ ከኃጢአት በቀር መከራን ይቀበል ዘንድ ልጅህን ላክኸው ።

፯፤አለምንሃለሁ አማልድሃለሁ፤ ከሰማይ ሁነህ በዚህ ውሀ ላይ ተመልከት፤ በክርስቶስ ትእዛዝ በእርሱ የሚጠመቁ ከእርሱ ጋር በአንድነት ወዳጆቹ ይሆኑ ዘንድ በኃይልህ ቀድሰው ።

፰፤በስቅለትህና በሞትህ፤በትንሣኤህና ወደ ሰማይ በማረግህ፤ከኃጢአት ሞት ታድናቸውና በጽድቅ ይኖሩ ዘንድ ።

፱፤ከዚህም በኋላ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ያጥምቅ ሜሮንንም ይቅባ ።

አንቀጽ ፵፬

በእንተ ጸሎት ላዕለ ሜሮን ዘይት ነበብ፤

፩፤እግዚአብሔር አብ አምላክ ፤ እግዚአ ኵሉ ፍጥረት ጸጎከ መዓዛ ዝንቱ ሜሮን ሠናየ ለኵሎሙ አሕዛብ እለ የአምኑ ብከ ወጎይለ ዝንቱ ሜሮን ምሥጢር ለእለ ይጠመቁ በስምከ ::

፪፤ወእምድኅረዝ ይቁም ወይጸሊ ዘንተ ጸሎተ ዘመሀረን እግዚእነ አቡነ ዘበሰማያት እስከ ተፍጸሜቱ::

፫፤ወእምዝ ይትመየጥ ካህን መን ገለ ምሥራቅ ወያንሥእ አዕይን ቲሁ ውስተ ሰማይ ወይበል ሰብሕም ለእግዚአብሔር እስመ ኄር እግዚአብሔር ፤ ወዘምሩ ለስሙ እስመ ሠናይ፤እስመ ለዓለም ምሕረቱ::

አንቀጽ ፵፭

ከመዝ ይጸልዩ ዘንተ ጸሎተ ሐዲ ሳን እለ ተጠምቁ::

፩፤እግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክር ስቶስ ወልድ ዋሕድ መፍቀሬ ንጽ ሕት ሥጋ ዘይትዌከፍ ልበ የዋህ ወመንፈሰ ትሑተ ወአእምሮ ጥበብ እንተ አልባቲ ሙስና፤ ወመንፈሰከ ቅዱስ ፈኑ ላዕሌነ በሥምረትከ ወበጽንዐ ኀይልከ::

ዓርባ አንደኛ አንቀጽ

በሜሮን ላይ ስለሚጸለየው ጸሎት ይናገራል::

፩፤ የፍጥረት ሁሉ ጌታ ፈጣሪ እግዚአብሔር አብ ሆይ ! አንተን ለሚያምኑ አሕዛብ ሁሉ በጎ የሚ ሆን የዚህን ሜሮን መዓዛ ሰጠህ፤ በስምህም ለሚጠመቁ የዚህን ሜሮን ምሥጢር ኃይል ሰጠህ::

፪፤ ከዚህም በኋላ ቁሞ ጌታችን ያስተማረንን ይህን ጸሎት አቡነ ዘበሰማያትን እስከ ፍጻሜው ይጸ ልይ::

፫፤ ከዚህም በኋላ ካህኑ ወደ ምሥ ራቅ ተመልሶ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ አቃንቶ እንዲህ ይበል፤ እግዚአብ ሔር ቸር ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑት፤በጎም ነውና ለስሙ ዘምሩ፤ቸርነቱ ለዘለዓለም ነውና::

ዓርባ ሁለተኛ አንቀጽ

አዲስ አማንያን ሲጠመቁ ይህን ጸሎት ይጸልዩ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል ::

፩፤የአንድ ልጅህ የጌታችን የመ ድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ንጽሕት ሥጋን የምትወድ ቅን ልብንና የተዋረደ መንፈስን፤ ጥፋት የሌለባት ጥበብን ማወቅንም የምትቀበል፤የሁሉ ፈጣሪ እግዚአ ብሔር ሆይ! በፈቃድህና በኃይልህ ብርታት ቅዱስ መንፈስን በእኛ ላይ ላክ ::

፪፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ለክ ምስሌሁ ወምስለ ቅዱስ መንፈስ ስብሐት ወእኂዝ ለዓለመ ዓለም አሜን ::

አንቀጽ ፴ወ፫

በእንተ ኤጲስ ቆጳሳት እለ ተሠ ይሙ በጎበ ሐዋርያት::

፩፤ ከመዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለእለ ተሠይሙ በጎቤነ ቀዳሚ በኢ የሩሳሌም ያዕቆብ እኁሁ ለእግዚ እነ፤ወእምድኅሬሁ ተሠይመ ሀየን ቴሁ ስምዖን ዘቀለዮጳ::

፪፤ወእምድኅሬሁ ይሁዳ ዘያዕቆብ፤ ወበቂሣርያ ዘፍልስጥኤም ቀዳሚ ዘኬዎስ መጸብሐዊ፤ወእምድኅሬሁ ቆርኔሌዎስ፤ወእምድኅሬሁ ቴዎ ፍሎስ ::

፫፤ወበአንጾኪያ ቀዳሚ አውድዮስ በጎበ ጴጥሮስ ወእምድኅሬሁ አግና ጥዮስ በጎበ ጳውሎስ ::

፬፤ ወበእስክንድርያ ቀዳሚ አንያ ኖስ ዘተሠይመ በጎበ ማርቆስ ወን ጌላዊ ፤ ወእምድኅሬሁ አውልዮስ በጎበ ሉቃስ ወንጌላዊ ::

፭፤ወበቤተ ክርስቲያን ዘሮም ቀዳ ሚ ኤሌኖስ በጎበ ጳውሎስ፤ ወእ ምድኅሬሁ ቀሌምንጦስ ዘተሠይመ በጎበ ጴጥሮስ ::

፮፤በኢየሱስ ክርስቶስ በእርሱ ከአ ርሱና ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ለአ ንተ ምስጋናና ሥልጣን ይገባል ለዘ ለዓለሙ አሜን ::

ዓርባ ሦስተኛ አንቀጽ

በሐዋርያት ስለ ተሾሙ ኤጲስ ቆጳ ሳት ይናገራል::

፩፤ በእኛም ዘንድ የተሾሙ ስማ ቸው ይህ ነው፤መጀመሪያ በኢየሩ ሳሌም የተሾመ የጌታችን ወንድም ያዕቆብ ነው፤ ከእርሱም ቀጥሎ በእርሱ ፈንታ የቀለዮጳ ልጅ ስም ዖን ተሾመ ::

፪፤ከእርሱም ቀጥሎ የያዕቆብ ልጅ ይሁዳ ነው፤ በፍልስጥኤም ቂሣር ያም መጀመሪያ ቀራጩ ዘኬዎስ፤ ከእርሱም ቀጥሎ ቆርኔሌዎስ፤ከእ ርሱም ቀጥሎ ቴዎፍሎስ::

፫፤ በአንጾኪያም መጀመሪያ በጴ ጥሮስ የተሾመ አውድዮስ፤ ከእር ሱም በኋላ በጳውሎስ የተሾመ አግናጥዮስ::

፬፤በእስክንድርያም መጀመሪያ በወ ንጌላዊ ማርቆስ የተሾመ አንያኖስ፤ ከእርሱም በኋላ በወንጌላዊው ሉቃስ የተሾመ አውልዮስ::

፭፤ በሮም ቤተ ክርስቲያንም መጀ መሪያ በጳውሎስ የተሾመ ኤሌ ኖስ፤ ከእርሱም በኋላ በጴጥሮስ የተሾመ ቀሌምንጦስ::

፮፤ወበአፌሶስ ቀዳሚ ጢሞቴዎስ በጎበ ጳውሎስ፤ወአምድኅሬሁ ዮሐንስ ዘተሠይመ በጎበ ዮሐንስ ወንጌላዊ ::

፯፤ወበእስምርናስ ቀዳሚ ርስጦስ፤ወአምድኅሬሁ አስተራቴዎስ ዘሉይስ፤ወአምድኅሬሁ አርስጦን ::

፰፤ወበበርጋሞስ ቀዳሚ ጋይዮስ::

፱፤ወበፊላድልፍያ ቀዳሚ ድሜጥሮስ በጎበ ጴጥሮስ ::

፲፤ ወበክንክራኦስ ቀዳሚ ሉኪዮስ በጎበ ጳውሎስ ::

፲፩፤ወበቀርጤስ ቲቶ::

፲፪፤ወበአቴና ዲዮናስዮስ ::

፲፫፤ወበጥሪጳሊፎኒቅያ ማራሶን::

፲፬፤ወበሎዶቅያ አርካቦስ::

፲፭፤ ወበቄላስይስ ፊልሞና::

፲፮፤ወበበርያሶን ዘመቄዶንያ አናሲሞስ ዘፊልሞና::

፲፯፤ ወበቤተ ክርስቲያን ዘገላትያ ክሪስኪስ::

፲፰፤ በብሔረ እስያ አቂላ ወንኪትስ::

፲፱፤ ወበቤተ ክርስቲያን ዘኤጌና ቅርስጳስ::

፳፤ እሉ እሙንቱ እለ ተአመናሆሙ ወሜምናሆሙ በኢየሩሳሌም ወፈነውነ ይስብኩ ወይምህሩ ለለብሔሮሙ::

፮፤ በአፌሶስም መጀመሪያ በጳውሎስ የተሾመ ጢሞቴዎስ ከእርሱም በኋላ በወንጌላዊው ዮሐንስ የተሾመ ዮሐንስ::

፯፤በእስምርናስም መጀመሪያ አርስጦስ፤ከእሱም በኋላ የሉይስ ወገን አስተራቴዎስ፤ከእሱም ቀጥሎ አርስጦን ::

፰፤በበርጋሞስም መጀመሪያ የተሾመ ጋይዮስ::

፱፤በፊላድልፍያም መጀመሪያ በጴጥሮስ ዘንድ የተሾመ ድሜጥሮስ::

፲፤በክንክራኦስም መጀመሪያ በጳውሎስ ዘንድ የተሾመ ሉኪዮስ ::

፲፩፤በቀርጤስም ቲቶ ::

፲፪፤በአቴናም ዲዮናስዮስ ::

፲፫፤በጥሪጳሊፎኒቅያም ማራሶን::

፲፬፤በሎዶቅያም አርካቦስ::

፲፭፤በቄላስይስም ፊልሞና::

፲፮፤በመቄዶንያና በበርያሶን የፊልሞና ወገን አናሲሞስ::

፲፯፤በገላትያ ቤተ ክርስቲያን ክሪስኪስ::

፲፰፤በእስያ ሀገር አቂላና ንኪትስ::

፲፱፤በኤጌና ቤተ ክርስቲያንም ቅርስጳስ ::

፳፤ በኢየሩሳሌም አምነን የሾምናቸው በያገራቸው ይሰብኩ ያስተምሩ ዘንድ የላክናቸው እሊህ ናቸው::

፳፩፤ለአሉኬ ተዘከሩ ፃማሆሙ ወተ ወክፉ ተግሣጾሙ ወዕቀቡ ቃሉ ሙ፤እግዚአብሔር የሃሉ ምስሌ ክሙ እምይእዜ ወእስከ ለዓለም።

፳፪፤ በከመ ይቤለነ አመ የዐርግ ሰማየ ጎበ አብ ናሁ አነ ምስሌክሙ በኵሉ መዋዕል እስከ ጎልቀተ ዓለም[ፉ]።

፳፫፤ስብሐት ለእግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ወክብር ለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

ፉ ግቱ. ፳፰. ፩

፳፬፤የእነዚህን ድካማቸውን አስቡ፤ ምክራቸውንም ተቀበሉ፤ቃላቸው ንም ጠብቁ ፤ እግዚአብሔር ከእና ንተ ጋር ይሁን፤ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘለዓለሙ።

፳፭፤ ወደ ሰማይ ወደ አብ በዓረገ ጊዜ ዓለም እስኪያልፍ ድረስ በዘ መኑ ሁሉ እኔ ከእናንተ ጋራ ነኝ እንዳለን ።

፳፮፤ጌትነትና ክብር ለዘለዓለሙ የእርሱ ገንዘብ ለሆነ ለእግዚአብ ሔር ምስጋና ይግባው አሜን ፤ አሜን ይሁን ይሁን።